

[DA 1]

TIOMNADH NUADH
AR
TIGHEARNA agus ar SLANUIGH-FHIR
IOSA CRIOSD.

Eidir-theangaicht'
O'n Ghreugais chum Gaidhlig Albannaich.

Maille re seòlannaibh aith-ghearra chum a' chàn'ain sin a leughadh.

Air iarrtas agus costus na Cuideachd urramaich, a'ta chum eòlas
CRIOSDUIDH a sgaoileadh feadh Gaidhealtachd agus eileana na h ALBA.

Clòdh-bhuailt' ann DUN-EUDAIN,
Le BALFOUR, AULD, agus SMELLIE.

M.DCC.LXVII.

[DA 2]

<eng>
Entered in Stationers Hall, according to Act of Parliament.

[DA 3]

RULES for Reading the GALIC LANGUAGE.

I. Of the LETTERS.

IN the Caledonian or Scotch Galic Language, the Alphabet consists of
eighteen Letters; a, b, c, d, e, f, g, h, i, l, m, n, o, p, r, s, t, u;
which are divided into Vowels and Consonants.

II. Of the VOWELS in general.

A Vowel is a letter that makes a perfect sound of itself, without the
help of any other.

The Vowels are five, a, e, i, o, u; and are divided into BROAD and SMALL:
a, o, u, are called broad Vowels, and e, i, small.

In a word of two or more syllables, if the last ends with a broad or
small Vowel, the next syllable must begin with a Vowel of the same kind.
Accordingly it would be improper to write canibh, sing ye, and not
canuibh; sinadh stretching, and not sineadh. But, in words derived from
other languages, and frequently in compounds, this rule may be properly
dispensed with.

No vowels are quiescent at the end of words.

No vowels are doubled in the same syllable, as ee, oo, in English.

All the vowels are sometimes long, sometimes short. When there is any
danger of mistake, the long are generally marked with Accents; as mile a
thousand, tìr a country, sàil the heel, bàs death: the two last words are
thereby likewise distinguished from sail a beam, bas the palm of the
hand.

The vowels, in all the syllables of * polysyllables except the first, are pronounced short and obscure; a as in the English word woman; e as in open; i as ee in feet, but shorter; o as in bigot; u as oo in foot, but much shorter.

* polysyllables, or words of more syllables than one.

[DA 4]

III. Of the VOWELS separately.

A.

1. A generally sounds long, as aw in the English word law; as àth a ford, àr slaughter, gràdh love, charity: or short, like a in the words that, gat; as abuich ripe, alt a joint.

2. A before dh or gh sounds like the diphthong ao (1) * but short; as adharc a horn, adhart a bolster, aghaidh the face, magh a field. In àdhbhar a cause, àdhradh worship, it sounds as the diphthong ao (1) long.

E.

1. E sounds long, like ai in praise, in è or sè he, rè during the time of.

2. E likewise often sounds long, like the first e in scene, as ré the moon, cé the earth, té a woman, Dé of God, an dé yesterday. That this sound of e may not be confounded with the preceding, it will be proper to mark it with a different Accent, either when it stands as a vowel, or enters into a diphthong.

I.

1. I sounds always like ee English; long, as mìn soft, sìth peace, i or si she, tinn seek, rìgh a king; or short, as min meal, smìg the chin, tinneas sickness, nigheadh washing. I is generally long at the end of monosyllables.

2. I sounds short and obscure in is and, is am.

O.

1. O sounds as the English oa: long, like oa in oak, as òg young, lòn food, provision, òr gold; or short, as dochann hurt, copan a cup, ocras hunger †.

2. O sounds often like o in bone: long, as lom bare, toll a hole; or short, as lomadh making bare, tobar a fountain, cobhar froth.

Note, That o sounds long, as in the English word more, in mòr great, ò an ear, bò a cow, lòn a meadow, stòl a stool, and a few others.

* (1) refers to the first sound of the diphthong ao.

† O has this short sound in the inseparable particles so easy, do difficult, ro very.

[DA 5]

3. O, before gh, sometimes sounds like the diphthong ao (1) short; as roghuinn choice, logh forgive thou.

U.

U sounds always like oo English: long, as ùr fresh, ùmhal humble, obedient; or short, as ubh an egg, umhail heed, urras a surety.

IV. Of the DIPHTHONGS in general.

The union of two vowels in the same syllable makes a diphthong.

The diphthongs are thirteen; ae, ai, ao, ea, ei, eo, eu, ia, io, iu, oi, ua, ui.

The diphthongs eu, ia, and ua, are in proper orthography always long: ao, eo and iu, are always long at the end of monosyllables, and for the most part in the first syllables of polysyllables. The other diphthongs are sometimes long, sometimes short.

All the diphthongs, as also the vowels, are long in * monosyllables, when immediately followed by lb, lg, ll, m, ng, nm, nn, rb, rd, rg, rm, rn, or rr.

In all the syllables of polysyllables except the first, the diphthongs sound always short and obscure.

V. Of the DIPHTHONGS separately.

AE.

The diphthong ae is seldom used in the Galic language. Its sound is compounded of that of a broad a (1) and a short obscure e; as làeth' days.

AI.

1. The sound of ai is made up of that of a broad a (1) and a short obscure i (1), long, as àite a place, àill will, inclination; or short, as ait glad, aig at or with, tais soft, moist.

2. Ai sounds somewhat like ay in the English word hay, as the Scots pronounce it, in saidhbhir or saibhir rich, daidhbhir poor, maighdion a maiden, saighde arrows, saighd-fhear a soldier, airm arms, gairm a call, sailm psalms.

† Monosyllables, or words of one syllable.

[DA 6]

AO.

1. Ao has a peculiar sound, only attainable by the ear; generally long, as caol small, lean, maol bald, blunt, maorach shell-fish; sometimes short, as gaoraid short.

2. Ao has a soft nasal sound, likewise attainable only by the ear, in aon one, maoth tender, maothan a gristle, any thing tender, naothadh or naomhadh the ninth, naomh holy, caomh kind.

EA

1. Ea has the sound of a broad a (1) softened by that of the preceeding short e: long, as sealg hunting, spealg a splinter, dearg red, gearr cut thou; or short, as earrach the spring, geal white, ealadh a swan.

Note, That ea has never the preceeding sound, but when followed by l, nn or r, and sometimes mh, ng.

2. Ea generally sounds like ea in the English word beat, when immediately followed by the letters b, d, g, s, single or aspirated; as eabar mire, leabhar a book, feadan a pipe, sgeadachadh adorning, seadh yea, beag little, leaghadh melting, teas heat.

Note, That ea is often used for the diphthong eu, and sounds long like the first e in scene; as eadach clothes, ea-cail a disease.

3. Ea likewise sounds long, like ai in praise, as sea six, breagha pretty, adorned, geadh a goose; or short, as breac speckled, beach a bee, lear the sea, eatorra between them.

EI.

1. Ei sounds long, like the first e in scene and a short obscure i (1), as céir wax, eigin necessity; or short, as geilt dread, eire a burden.

2. Ei sometimes sounds like ai in praise, and a short obscure i (1); as mèise of a plate, nèimhe of heaven.

EO.

1. Eo sounds long, like the English oa softened by the short sound of the preceeding e, as beo living, deònach willing; or short, as beothail lively, deoch a drink.

2. The sound of eo is sometimes made up of that of a short e, and a long o as in the English word more; as leòmhan a lion, teò-chroidheach affectionate.

[DA 7]

EU.

1. Eu sounds long, like the first e in scene, as feur grass, leughadh reading, reult a star.

2 Eu sometimes sounds long, like ai in praise, as fèuch see, behold, èud zeal or jealousy.

IA.

Ia sounds long, like ee English and a broad a (1); as iach a cry, dias an ear of corn.

IO.

1. Io sounds as ee English and a short obscure o: long, as diol pay thou, fìor true, sìos down; or short, as slìos the side, iolach a loud cry.

2. Io sometimes sounds as ee English; as iobairt a sacrifice, iodhol an idol.

IU.

Iu sounds long, as iew in the English word view, as fiu worth, stiùradh steering: or short, as an diugh to day, fliuch wet.

OI.

1. Oi has a sound compounded of that of a broad o (1), like the English oa, and a short obscure i (1): long, as òigh a virgin, tòir pursuit; or short, as toic wealth, toit a vapour.

2. Oi sometimes sounds long, as o in the English word more and a short obscure i (1), as bòid a vow, fòid a turf; or short, as fois rest, loisg burn thou.

3. Oi sounds somewhat like the diphthong ui, in choidh' or choidhch' for ever.

Note, That oi sounds as ee in feet, in a noise now, croidhe a heart, and its derivatives.

UA.

Ua sounds long, like oo in poor and a short a (1), as buar kine, cluas the ear.

UI.

Ui sounds long, like oo in poor and a short obscure i (1), as ùir earth, sùist a flail; or short, as fuil blood, muir the sea.

[DA 8]

VI. Of the TRIPHTHONGS.

The union of three vowels in the same syllable makes a triphthong.

The triphthongs are five, aoi, eoi, iai, iui, uai. They are all long, and never occur but in monosyllables, or the first syllables of polysyllables.

AOI.

1. Aoi has a sound made up of the diphthong ao (1), and a short obscure i (1); as aoibhneas joy, caoin mild, laoigh calves.

3. It has the nasal sound of the diphthong ao (2), and a short obscure i (1), in naoimh saints, maoin substance, naoi' nine, naoidhean an infant, maoidheamh upbraiding, boasting, mnaoi to a woman.

3. Aoi sounds something like the diphthong ui, in caoi' wailing, claidheadh overwhelming, daoi wicked, saoi good, laoidh a hymn.

EOI.

1. Eoi sounds like the diphthong eo (1) long, and a short obscure i (1); as beoir beer, treoir strength, vigour.

IAI.

Iai sounds as the diphthong ia, and a short obscure i (1); as fiaire more crooked. 'Ndiaigh is commonly pronounced as if written 'n deadhuidh.

IUI.

Iui sounds as the diphthong iu long, and a short obscure i (1); as ciuin quiet, stiuir the helm.

UAI.

Uai sounds like the diphthong ua, and a short obscure i (1); as cruaidh hard, stuaim temperance.

Note, That chuaidh went, nuaidheachd news, are commonly pronounced as if written chaidh, noimheachd.

VII. Of the CONSONANTS in general.

A consonant is a letter that cannot make a perfect sound of itself, without the help of a vowel.

The consonants are thirteen, b, c, d, f, g, h, l, m, n, p, r, s, t; Which are divided into MUTABLE and IMMMUTABLE.

[DA 9]

The mutable are such as, by having an h subjoined to them, either alter or lose their pronunciation, viz. b, c, d, f, g, m, p, s, t.

The immutable consonants are such as are never aspirated, or have an h subjoined to them, viz. l, n, r.

No consonants but the immutables, l, n, r, are written double in the Galic Language.

The mutable consonants in the end of monosyllables, or in the first or second syllables of polysyllables, when after a short vowel or diphthong, are generally pronounced as when written double in English; as are also the immutable, when single, or not immediately followed by another consonant; as obadh denying or declining, bradan a salmon, lag a hollow, ola oil, canach cotton, down, las kindle thou; to be pronounced obbadh, braddan, lagg, &c.

A consonant standing alone, is pronounced as if it were the initial letter of the following word, if it begins with a vowel; but if with a consonant, and the last ends with a vowel, it is joined with the preceeding word; as na h innse of the island, an t ainm the name, 'n a bheachd in his opinion, le d' dheoir with thy tears; to be pronounced na hinnse, an tainm, na bheachd, led dheoir.

VIII. Of the CONSONANTS separately.

1. Of the Mutable Consonants.

B.

1. B is pronounced as in English.
2. Bh has the sound of v in English; so a bhean O woman, sibh you, are pronounced as if written a vean, siv.

C.

1. C is pronounced as the English k, whatever vowel follows it; so cam crooked, cìr a comb, are to be pronounced kam, kìr.
2. Ch sounds like ch in the word loch; as laoch a hero, dochoir wrong, injury.

[DA 10]

Note, That chd is commonly pronounced like chg; so bochd poor, slochd a pit, sound as if written bochg, slochg.

D.

1. D has something of a soft palatal sound, to be learned perfectly only by the ear.
2. Dh in the beginning of words is pronounced like the English y consonant in the words your, yell; so dhuit to thee, a dhuine O man, as if written yuit, a yuine. Dh in the middle or end of words, is often quiescent, or sounded as a faint h.

F.

F sounds as in English. Fh is always quiescent; as b' fhearr it were better, fheara O men; to be pronounced bearr, 'eara.

Note, That Fh sounds as h alone in fhuair he found; to be pronounced huair.

G.

G always sounds as in English, in the words go, give. Gh sounds as dh, or y English.

*

M.

M sounds always as in English. Mh sounds like the English v; as a' mhaidin the morning, tàmh rest; to be pronounced a' vaidin, tàv. It is often quiescent, in the middle, and sometimes at the end of polysyllables; as in còmhradh speech, coimh-fhreagradh agreeing with, breitheamh a judge, cloidheamh a sword, maitheamh forgiving.

P.

P is always pronounced as in English. Ph sounds like f English; as a phiuthar his sister, do phàilliun thy tent; to be pronounced a fiuthar, do fàilliun.

S.

1. S before or after a broad vowel in the same syllable, sounds as in English; as sal filth, faileas a shadow.

Note, That so this, sud that, are pronounced sho, shud.

2. S, when immediately before or after a small vow-

* H begins no word in Galic language, and never occurs in any but after mutable consonants.

[DA 11]

el, sounds as sh English; as sin that, duais a reward, to be pronounced shin, duaish.

3 S sounds as in English, in is am, is and; as it does also in the inseparable particles se and sin; as in agaibhse with you, thig-se come thou, dhoibhsin to them: but mise I, ise she, are pronounced mishe, ishe.

Note, That s in the beginning of words, after an euphonic t, is quiescent; as an t samhraidh of the summer; to be pronounced an tamhraidh.

4. Sh, when immediately before a vowel, sounds as h alone; as a' bhean shona the happy woman, to be pronounced a' bhean hona.

Before the consonants l or n, it is quiescent; as shlànuich è, he healed, shnìomh i, she twisted or spun; to be pronounced 'lànuich è, 'nìomh i.

T.

1. T, like D, has something of a soft palatal sound, to be learned perfectly only by the ear; as tana thin, tìus affection.

2. Th, in the beginning of a word, when immediately before a vowel, or the consonants l, n, r, only intervening, sounds as h alone; as thiomaich è he softened, cainnt thlà' smooth speech, o thnù' from envy; to be pronounced hiomaich, hlà', hnù'.

Th, in the middle or end of words, is generally quiescent.

2. Of the immutable Consonants.

L, N, R.

1. The immutable consonants, l, n, r, when initials of words in their natural or dictionary order, as also when joined with another consonant, have generally a soft double or liquid sound, to be perfectly attained only by the ear; as lann a sword, sleadh a spear, nimh venom, ràmh an oar; to be pronounced llann, slleadh, nnimh, rràmh.

2. The consonants l, n, r, when the initials of words connected with others in a sentence, sound often with somewhat of an aspiration, or nearly as in English; as

[DA 12]

reubainn I would have wounded, o neart an teine loisgich from the force of the consuming fire; to be pronounced rheubainn, nheart, lhoisgich.

Note, That they have this sound in the middle or end of words, when not joined with another consonant.

3. When the confonants l, n, r, retain their liquid sound in the middle or end of words, they are generally written double; as tuill holes, fann feeble, fearr better; thereby distinguished from tuil a flood, fan stay thou, fear a man.*

* Ann in, when immediately before a substantive, is pronounced as an.

[TD 1]

An SOISGEUL do reir MHATHA.

CAIB. I.

Sinsiorachd, 18 Gineamhuin, 21 breith, 23 agus mineachadh ainm Chrìosd.

LEABHAR ginealaich Iosa Crìosd, mhic Dhaibhi, mhic Abraham.

2 Do ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithre.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus do ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus do ghin Aram Amminadab, agus do ghin Amminadab Naasson, agus ghin Naasson Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus do ghin Obed Iesse.

6 Agus ghin Iesse Daibhi an Rìgh, agus ghin Daibhi an Rìgh Solomon o 'n mhnaoi a bha aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus do ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam, agus do ghin Ioatam Achas, agus ghin Achas Ezechias.

10 Agus do ghin Ezechias Manasses, agus ghin Manasses Amon, agus do ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do 'n Bhabìlon.

12 Agus taireis an toirt do 'n Bhabìlon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Sorobabel.

13 Agus ghin Sorobabel Abiud, agus do ghin Abiud Eliachim, agus ghin Eliachim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus do ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Mattan, agus ghin Mattan Iacob:

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o 'n d'rugadh Iosa, d'an goirthear Criosd.

17 Uime sin na h uile ghinealaich o Abraham gu Daibhi is ceithir ginealaich deug iad: agus o Dhaibhi gu bruid na Babiloin, ceithir glùine deug: agus o bhruid na Babiloin gu Criosd, ceithir glùine deug.

18 Agus is mar so do bhi breith Iosa Criosd: oir taireis do cheangal pòsaidh bhi air a dheanamh eidir a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh dol cuideachd, fhuaradh torrach i o 'n Spiorad Naomh'.

[TD 2]

MATHA. CAIB. II.

19 'Nsin air bhi do Ioseph a fear 'n a dhuine co'-thromach, agus gun toil aig' eisiomplair fhollasach a dheanamh dhi', bu mhiann leis a cur uaithe os ìseal.

20 Ach ag smuaineadh na nithese dhò, fèuch, dh'fhoillsaich aingeal an Tighearna è fein da am brудар, ag radh, A Ioseph a mhic Dhaibhi, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail a' d' ionnsuidh: oir an ni ata air a ghineamhuin innte, is o 'n Spiorad Naomhtha è.

21 Agus beuraidh si mac, agus bheir thu Iosa dh'ainm air; oir * saoraidh sè a phobull fein o 'm peacaibh.

22 (Agus rinneadh so uile, chum gu coi'-lionfadh an ni a dubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh,

23 Fèuch, bithidh maighdean torrach, agus beuraidh si mac, agus bheir iad Emmanuel dh'ainm air, 's ionnan sin re radh air na eidirtheangachadh, agus Dia maille ruinn).

24 'Nsin air mosgladh do Ioseph as a chodal, do rinn sè mar a dh'iarr aingeal an Tighearn' air, agus ghabh sè d'a ionnsuidh a bhean:

25 Agus nior aithin sè i gus an d'rug si a ceud mhac; agus thug sè Iosa dh'ainm air.

CAIB. II.

Dh'onoruich na Draoithe Criosd; 14 Theich Ioseph leis do 'n Eipt, 16 agus mharbh Ioraith na Leanba'.

AGUS an uair a rugadh Iosa am Betlehem thir Iuda, ann laithibh † Ioraith an righ, fèuch, do thainig || Draoithe o'n àird an ear gu Hierusalem.

2 Ag radh, C'ait' am bheil righ ud nan Iudhach ata air a bhreith? oir chunnairc sinne a reult san àird an ear, agus ata sinn air teachd a thabhairt † adhraidh dha.

3 An uair a chual' Ioraith an righ sin, bha sè § fuidh thrioblaid, agus Hierusalem uile maille ris.

4 Agus air cruinneachadh nan àrd-shagarta uile dha, agus scriobhaichean a' phobuill, dh' fheòraich sè dhiubh c'ait' an raibh Criosd gu bi air a bhreith.

5 Agus a dubhairt siad ris, Am Betlehem thìr Iuda: oir is mar so do scriobhadh leis an fhàidh;

6 Agus thusa Bhetlehem ann tìr Iuda, cho tu idir is lugha a' measg prionnsaidh Iuda: oir asadsa do thig an t Uachdaran a sdiuras mo phobull Israel.

7 Ann an sin air do Ioraith na daoine glic' a ghairm

* slànuichidh.

† Herod.

|| daoine glic'.

‡ onoir.

§ air a bhuaidhreadh.

[TD 3]

MATHA. CAIB. II.

os ìseal d'a ionnsuidh, dh'fheòruich sè dhiubh gu ro-gheur creud an t àm an d'fhoillsicheadh an reult.

8 Agus air an cur gu Betlehem dha, a dubhairt sè, Imichibh, agus iarruibh gu dichìollach an naoidhean, agus 'n diaigh fhaghail dhuibh, innisibh dhamhsa è, chum gu rachamsa fein, agus gu doanam adhradh dha.

9 Agus air cluintin an rìgh dhoibh, dh'imich iad, agus fèuch, do chuaidh an reult a chunnairc iad san àird an ear rompa, gus an d'thainig si agus stad si os cionn an ionaid ann raibh an naoidhean.

10 Agus air faicsin na réilte dhoibh, do rinn siad gàirdeachas le h aoibneas ro-mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do 'n tigh, fhuair iad an naoidhean am fochair a mhàthar Muire, agus do thuit iad sìos, agus rinn siad adhradh dhò: agus air fosgladh an ionmhais dhoibh, thug iad dha tiodhlaca'; òr, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faghail rabhaidh o Dhia am brудар, gun iad a philtin dh'ionnsuidh Ioraith, chuaidh iad d'an dùthaich fein air slighe eile.

13 Agus air imtheachd air an ais dhoibh, fèuch do nochdfadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am brудар, ag radh, Eirich, agus gabh an leanabh òg agus a mhàthair, agus teich do 'n Eipht, agus bi ann sin gus an labhair mise riut: oir iarrfuidh Ioraith an Naoidhean d' a mhilleadh.

14 Agus air eirigh dhòsan, ghabh sè d'a ionnsuidh a' Naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich sè do 'n Eipht:

15 Agus bha sè ann sin gu bâs Ioraith: do chum gu coi'-lionfadh an ni a dubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh, Amach as an Eipht do ghoir mi mo Mhac.

16 Ann sin air faicsin do Ioraith gu d' rinn na * Draoithe fanoid air, do las sè le feirg ro mhòir, agus air cur luchd milleidh uaithe, mharbh sè

na bha do leanbaibh mac am Betlehem, agus 'n a crìochaibh uile, o aois dhà bhliadhna no fui', do reir na h aimsire a dh'fhò'luim sè gu dichìollach o na draoithibh.

17 Ann sin choi'-lionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag radh,

18 Do chualas guth ann Rama, caoi agus gul agus bròn ro-mhòr, Rachel ag caoineadh a cloinne, agus nior b' àill lè sòlas a ghabhail, chionn nach bheil iad beo.

19 Ach an t ann a fhuair Ioraith bàs, fèuch, nochdadh Aingeal an Tighearna am brúadar do Ioseph san Eipht,

* Daoine glìce.

[TD 4]

MATHA. CAIB. III.

20 Ag radh, Eirich, agus gabh an leanabh òg agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israel: oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh anma an leinibh bàs.

21 Agus dh'eirich eisean, agus ghabh sè an leanabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thainig sè gu talamh Israel.

22 Ach an uair do chuala sè Archelaus a bhi 'n a rìgh ann tìr Iuda ann ionad Ioraith athar, bha eagal air dol innte sin: ach, air faghail d'a rabhaidh o Dhia am brúadar, do iompaidh sè gu crìochaibh na Galilee:

23 Agus thainig sè agus ghabh sè comhnuidh am baile d'an goirthear Nasaret, do chum gu coi'-lionadh an ni a dubhradh leis na sàidhibh, Gu goirthear Nasardha dheth.

CAIB. III.

Teagasg agus caitheamh-beatha Eoin Bhaisde 18: neach leis 'n do bhaisdeadh Iosa Crìosd.

AGUS ann sna laithibh sin do thainig Eoin Baisde, a' searmonach' am fàsach thir Iuda,

2 Agus ag radh, Deanuibh aithreachas: oir ata rioghachd nèimh' am fogusg.

3 Oir is è so an ti ud mu 'n do labhair Esaias am fàidh, ag radh, Guth an ti a ghlaodhas ann san fhàsach, Ull'uichibh slighe an Tighearna, deanaibh a * cheimeana dìreach.

4 Agus is i culaidh a bha air Eoin eadach air a dheanamh do fhionna chàmhail, agus crìos leathair timchioll a leasraidh; agus is sè bu bhiadh dhò locuist agus mil fhiadhaich.

5 Do chuaidh Hierusalem amach d'a ionnsuidh an t ann sin agus Iudea uile, agus luchd àiteach' na dùcha timchioll Iordain uile,

6 Agus bha iad air am baisde leisinn ann Iordan, ag aidmhill am peacaidh.

7 Ach an uair a chunnairc sè mòran do na Phairisichibh, agus do na Saddusaichibh ag teachd chum a bhaisde-sin, a dubhairt sè riu, A shiol nan naithreacha nimhe, co a thug rabhadh dhuibhse teiche' o 'n fheirg ata ag teachd?

8 Air an àdhbhar sin thugaibh amach toradh iomchu'idh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainibh a radh ionnaibh fein, Ata Abraham 'n a athair againn: oir a deirim ribh, gur comasach Dia air clann a thogbhail suas dh'Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus anois ata an tuadh air a cur re freamh nan crann; air an àdhbhar sin, ge b' è crann nach toir amach toradh maith, gearthar è, agus tilgear san teine è.

11 Gu deimhin ataimse 'g ar baisteadh le h uisge chum aithreachais; ach an ti a

* chasan.

[TD 5]

MATHA. CAIB. IV.

thig a'm'dhiaigh, is cumhachdaich è na mi, agus ni 'm fiu mise a bhròga iomchar: baistidh eisean leis an Spiorad Naomh, agus le teine sibh.

12 Aig am bheil * fhascainneadh 'n a làimh, agus glanaidh sè gu ro bhaileach ùrlar bualaidh, agus cruinnichidh sè a chruineachd d'a gharnail; ach loisgfidh sè a' moll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 Thainig Iosa an t ann sin o 'n Ghalilee gu Iordan dh'ionnsuidh Eoin, chum gu'm biodh sè air a bhaisteadh leis.

14 Ach do bhac Eoin è, ag radh, Ata agamsa feum a bhi air mo bhaisteadh leatsa, agus am bheil thusa ag teachd do m' ionnsuidhs'?

15 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè ris, Leig do'n chùis a bhi mar so anois: oir is mar so is iomchu'idh dhuinn' gach uile fhireantachd a choi'-lionadh. Ann sin dh'fhulaing sè dhò.

16 Agus an uair a bhaisteadh Iosa, chuaidh sè air ball suas as an uisge: agus fèuch, do fhosgladh Neamh dha, agus chunnairc sè Spiorad De ag t tuirling mar cholman, agus teachd airsin.

17 Agus fèuch, guth o neamh, ag radh, Is è so mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd.

CAIB. IV.

Do chuir an t Adhbherseir cathuchadh air Criosd déis fad-throsgadh. 17 taireis do Iosa buadhachadh air, thionnsgain sè a mhinistreibheachd.

ANN sin do threòruicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'm biodh è air a bhuaidhreadh leis an diabhol.

2 Agus an uair do throisg sè da fhichid là agus da fhichid oidhche, do bha sè 'n diaigh sin air ocras.

3 Agus air teachd do'n bhuaidhreadoir d'a ionnsuidh, a dubhairt sè, Ma 's tusa Mac Dhe, toir àithne do na clochaibh sin bhi 'n an aran.

4 Ach do fhreagair eisean agus a dubhairt sè, Ata è scriobht', ni le h aran amhàin a bheathuichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul De.

5 Ann sin thug an diabhol è do'n bhaile naomha, agus chuir sè air binnein an teampuill è,

6 Agus a dubhairt sè ris, Ma 's tu Mac Dhe, tilg thu fein sìos: oir ata è scriobht', gu toir sè àithn d'a ainglibh a'd' thimchioll, agus togbaidh iadsan thu suas 'n an lamhaibh, chum as nach buail thu uair air bith do chos air cloich.

* a ghuit.

† teachd anuas.

[TD 6]

MATHA. CAIB. IV.

7 A dubhairt Iosa ris, A rìs ata è scriobht', na buaidh'r an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhol è a rìs chum sleibh' ro àird, agus nochd sè dha uile rioghachda an domhain, agus an glòir:

9 Agus a dubhairt sè ris, Do bhearams' iad so uile dhuit, ma 's è air tuiteam dhuit sìos gu 'n dean thu adhradh dhamhsa.

10 Ann sin a dubhairt Iosa ris, Im'ich uam, a Shatain: oir ata è scriobht', Bheir thu adhradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhòsan 'n a aonar do ni thu seirbhis.

11 Dh'fhàg an diabhol è ann sin; agus fèuch, do thainig aingil agus rinn siad friothola dha.

12 Ach an t ann do chual' Iosa gur chuireadh Eoin ann làimh, dh'imich sè do'n Ghalilee.

13 Agus air fàgbhail Nasaret da, thainig sè agus rinn sè comhnuidh ann Capernaum, a 'ta chois na fairge, ann leith-iomall Shabuloin agus Nephtailim:

14 Do chum gu'n coi'-lionadh an ni a dubhradh le Esaias am fàidh, ag radh,

15 Talamh Shabuloin, agus talamh Nephtailim, slighe na fairge * air an taobh thall do Iordan, Galilee nan Cinneach:

16 Am pobull a bha 'n an suidhe ann dorchadas, chunnairc siad solus mòr: agus ata solus air eirigh do na daoineibh a bha 'n an suidhe ann crìch agus ann sgàil a' bhàis.

17 O sin amach do † thionnsgain Iosa searmoin a dheanamh, agus a radh, Deanaibh aithreachas, oir ata rioghachd nèimh' am fogusg.

18 Agus ag im'eachd do Iosa re taobh fairge na Galilee, chunnairc sè dias bhràithre, Simon, d' an goirthear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhairge: (oir b'iasgairidh iad).

19 Agus a deir sè riu, Leanaibh mise, agus ni mi iasgairidh air daoineibh dhibh.

20 Agus air fàgbhail an lionta air ball dhoibh, lean siad eisean.

21 Agus air triall da as sin, chunnairc sè dias eile bhràithre, Seumas mac Shebedee, agus Eoin a bhràthair, ann luing maille r' an athair Sebedee, ag càrach' an lionta: agus ghairm sè iad.

22 Agus air fàgbhail na luinge, agus an athar dhoibh air ball, do lean siad è.

23 Agus dh'imich Iosa ma chuairt na Galilee uile, ag teagasg 'n an sionagogaibh, agus ag searmonachadh soisgeil na rioghachd, agus a' slànuchadh gach gnè thinnis, agus gach gnè eacail a' measg an t sluaigh.

24 Agus chuaidh a chliu feadh na Siria uile: agus

* Re taobh Jordain.

† Thòsaich.

[TD 7]

MATHA. CAIB. V.

thug siad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha easlan, agus a bha air an cuibhreachadh le galaruibh, agus * piantuibh eag-samhla, agus iadsan aig an raibh deamhain ionnta, agus air an raibh an tuitimeas, agus luchd pailirise; agus shlànuich sè iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr è, o 'n Ghalilee, agus o Dhecapolis, agus o Hierusalem, agus o Iudea, agus o na crìochaibh ata do'n taobh thall do Iordan.

CAIB. V.

Searmoin Chrìosd air an t sliabh, ann am bheil na h ochd beannachda, agus mineachadh an Lagha.

AGUS an uair do chunnairc Iosa an sluaigh, chuaidh è suas air sliabh: agus air suidh' dhò, thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh.

2 Agus air fosgladh a bhéil da, theagaisg sè iad, ag radh,

3 Is beannuicht' iads' ata bochd 'n an spiorad: oir is leo rioghachd nèimh'.

4 Is beannuicht' iads' ata re bròn: oir gheibh siad sòlas.

5 Is beannuichte na daoine † macant': oir sealbhuichidh iad an talamh mar dhligh' oighreachd.

6 Is beannuicht' an dream air am bhuil ocras agus tart ‡ na còrach: oir sàsuichear iad.

7 Is beannuicht' na daoine tròcaireach: oir gheibh siad tròcair.

8 Is beannuicht' na daoine 'ta glan 'n an croidhe: oir chi siad Dia.

9 Is beannuichte luchd dheanamh na sith-chaint; oir goirthear clann De dhiubh.

10 Is beannuicht' an dream ata fulang geur-leanmhuin air son na còrach: oir is leo-sa rioghachd nèimh'.

11 Is beannuicht' a bhitheas sibh an uair a bheir daoine an-cainnt dhuibh, agus a ni siad geur-leanmhuinn oirbh, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach air mo sgàthsa.

12 Ann sin deanuibh gàirdeachas, agus bithibh ro shubhach: oir is mòr bhur § luigheachd air neamh: oir is mar sin do rinn siad geur-leanmhuin air na fàidhibh thainig romhaibh.

13 Is sibhse salann na talmhuin: gidheadh mu chailleas an salann a bhlas, creud leis an saillfear è? ni bhuil feim ann o sin suas, ach a thilgeadh amach, agus a shaltairt fa chosaibh dhaoine.

14 Is sibhse solus an t saoghail. Ni h eudar baile ata air a shuigheachadh air sliabh fholach.

15 Agus cho las daoine coinneal, chum as gu 'n cuir iad i fa bheul || buiseil, ach ann an coinneal, agus ni si solus do nam bheil a stigh.

16 Gu ma h ann mar sin

* iomadh gnè phiantuibh.

† ceannsaich.

‡ na fireunteachd.

§ duais.

|| soithich.

[TD 8]

MATHA. CAIB. V.

a dhealruicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum as gu faic iad bhur deadh oibrìdh, agus gu toir siad glòir do bhur n Athair ata air Neamh.

17 Na measaibh gu 'n d'thainig mise a sgaoileadh an lagha no nam fàidhean; ni h ann a sgaoileadh thainig mi, ach a choi'-lionadh.

18 Oir a deirim ribh gu firinneach, Gus an d'theid neamh agus talamh thart, cho d'theid * aon lide no aon phunc do 'n lagh thart, gus an coi'-liontar gach aon ni.

19 Air an àdhbhar sin ge b'è neach a sgaoileas aon àithne do na h àitheantaibh so a's lugha, agus theagaisgeas daoine mar sin, goirthear an duine 's lugha dheth ann rioghachd nèimh': ach ge air bith neach a ni, agus theagaisgeas iad, goirthear duine mòr dheth ann rioghachd nèimh'.

20 Oir a deirim ribh, Mur toir bhur fireantachdsa barrachd air fireantachd nan Scriobhuichean agus nam Pharaiseach, ni 'n d'theid sibh air chor air bith steach do rioghachd Nèimh'.

21 Chuala sibh, gu 'n dubhradh leis na sinsiribh, Na dean marbhadh: agus ge b'è neach a ni marbhadh, bithidh sè ann cunntart na bhreitheamhnais.

22 Ach deirimse ribh, Ge b'è neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun àdhbhar, gu'm bi sè ann cunntart na bhreitheamhnais: agus ge b'è neach a deir r'a bhràthair, Raca, bithidh sè ann cunntart na comhairle: ach ge b'è neach a deir, Amadain, bithidh sè ann cunntart teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do † thabhartas chum na h altara, agus gu 'n cuimhnich thu ann sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh;

24 Fàg do thabhartas ann sin ann làthair na h altara, agus im'ich, agus dean reite air tùs re d' bhràthair, agus taireis sin air teachd dhuit, tabhair uait do thiodhacadh.

25 Bi reidh re d' eascaraid gu luath, am feadh bhias tu maille ris san t slighe: t eagal gu 'n toir an t eascaradh thairis do 'n bhreitheamh thu agus gu 'n toir am breitheamh thu do 'n mhaor, agus gu tilgear am prìosun thu.

26 A deirim riut gu firinneach, nach teid thu as sin amach, no gu 'n ioc thu an fheoirling dheireannach.

27 Chuala sibh gu 'n dubhradh ris na sinsiribh, Na dean adhaltranas.

28 Ach a deirimse ribh, Ge b'è neach a dh'amhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu 'n d'rinn sè adhaltranas lè cheana 'n a chroidhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas àdhbhar tuislidh dhuit,

* aon iota.

† thiodhacadh.

[TD 9]

MATHA. CAIB. V.

spion amach i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon bhall do d' bhallaibh na do chorp uile bhì air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do làmh dheas oilbheim dhuit, gearr dhiot i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon bhall do d'bhallaibh, na do chorp uile bhì air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus a dubhradh, Ge b'è chuireas a bhean phòsda air falbh, thugadh è litir dhealaich dh'i.

32 Ach a deirimse ribh, Ge b'è neach a chuireas air falbh a bhean phòsda fein ach amhàin air son striopachais, gu bheil sè toirt uirre adhaltranas a dheanamh: agus an tì a phòsas a bhean sin do chuireadh air falbh, ata sè ag deanamh adhaltranas.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu 'n dubhradh ris na sinsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coi'-lion do mhionna do 'n Tighearna.

34 Ach a deirimse ribh, Na tugaibh mionnan air mhodh sam bith: na tugaibh air Neamh, oir is sè Rìogh-chaithir Dhe è:

35 Na tugaibh air an talamh, oir is sè stòl a chos è: na tugaibh air Hierusalem, oir is è baile an Rìgh mhòir.

36 Na tabhair do cheann fein mar mhionna, oir ni 'm feudar leat aon fhoiltean a dheanamh geal no dubh.

37 Ach gu ma h è a's comhradh dhuibh, 'Seadh, 'seadh; Ni h eadh, ni h eadh; oir ge b'è ni a bhias os cionn so, is ann o 'n olc ata sè.

38 Chuala sibh gu 'n dubhradh, Sùil air son sùl, agus fiacaill air son fiacila.

39 Ach deirimse ribh, Na cuiribh ann aghaidh an uilc: ach ge b'è neach a bhuaileas tu air do ghial deas, iompoich chuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti ler b' àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin diot, leig leis do chlàca fòs.

41 Agus ge b'è bheir leis air feadh mìle a dhaindeoin thu, im'ich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarras ort, agus uaithsin ler bu mhiann iasachd fhaghail uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu 'n dubhradh, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' namhaid.

44 Ach a deirimse ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhdibh, beannaichibh an droing a mhallaicheas sibh, deanaibh maith do na daoineibh air am beag sibh, agus deanaibh ùrnaigh air son na muintir ata buintin ribh gu naimhdeil, agus ata 'g ar geur-leanmhuin:

45 Do chum gu 'm bi sibh 'n ar cloinn aig bhur n Athair

[TD 10]

MATHA. CAIB. VI.

ata air neamh, oir ata eisean a' tabhairt air a ghrein fein eirigh air na droch dhaoineibh, agus air na deadh dhaoineibh, agus a' cur feurthuinn air na fireanaibh agus air na neimh-fhireanaibh.

46 Oir ma bhias gràdh agaibh do'n mhuintir aig am bheil gràdh dhuibh, creud è an luigheachd do gheibh sibh? nach bheil eadhon na * puibliocain a' deanamh a' ni ceudna?

47 Agus ma chuireas sibh fàilte air bhur bràithribh fein amhàin, creud ata sibh a' deanamh thar chàch? nach bheil na puibliocain fein a' deanamh a' ni ceudna?

48 Air an àdhbhar sin bithibhse † dìongmhalta, mar ata bhur n Athair ata air neamh dìongmhalta.

CAIB. VI.

Leanntuin na searmoin air a' bheinn, ann am bheil Criosd a' labhairt mu dhéirc 5, mu ùrnuigh 14, mu mhaitheamhnas d'ar bràithribh 16, mu throsga 19, c'ait' am bu chòir dhuinn' ar n ionmhas a thasgaidh 24, mu thimchioll

seirbhis a thabhairt do Dhia agus do mhammon 25: ag earaileach' an luchd eisteachd gun iad a bhi ro chùramach mu nithibh saoghalt' ach rioghachd Dhe iarraidh 33.

Thugaibh an aire nach dean sibh bhur déirc am fiadhnuis dhaoine, chum gu 'm faicear leo sibh: no ni 'm fuigh sibh tuarasdal o bhur n Athair ata air neamh.

2 Uime sin, an uair do ni thu do dhéirc, na toir fainear galltomp a sheinn romhad, mar a ni na cealgoirean, ann sna Sinagogaibh, agus ann sna sràidibh, chum as gu fuigh siad glòir o dhaoinibh. Gu firinneach deirimse ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

3 Ach an uair a ni thusa déirc, na biodh fios aig do làimh chli creud ata do làmh dheas a' deanamh:

4 Chum gu 'm bi do dhéirc am folach: agus do bheir t Athair a chi am folach, luigheachd dhuitse os àird.

5 Agus an uair do ni thu ùrnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chrabhaidh: oir is ionmhuinn leo ùrnuigh a dheanamh sna sinagogaibh, agus ann coinniuchadh nan sràidean 'n an seasamh, chum gu faicear le daoine iad. Gu deimhin a deirimse ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa an uair a ni thu ùrnuigh, im'ich a steach do d' sheomar, agus air dùnadh do dhorais duit, dean ùrnuigh re t Athair ata ann uaignidheas, agus bheir t Athair a chi ann uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach ag deanamh ùrnuigh dhuibh, na gnàthaich-

* cìs-mhaoir.

† foirfe.

[TD 11]

MATHA. CAIB. VI.

ibh ath-iartais dhiomhaoin, mar na cinnich: oir saoilidh iadsan gu 'n eisdear riu air son lionmhuireachd am focla.

8 Uime sin na bithibhse cosmhuil riu: oir ata fios ag bhur n Athair cia iad na nithe ata dh'uireasbhuidh oirbh, mun iarr sibh air iad.

9 Air an àdhbhar sin deanaibhse ùrnaigh air a' mhodh so: Ar n Athair ata air neamh, Gu naomhaichear t ainm.

10 Tigeadh do rioghachd. Deanthar do thoil air an talamh mar a nithear air neamh.

11 Tabhair dhuinn an diu ar n aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar fiacha, amhuil mar mhaithmid d'ar * luchd-fiachaibh.

13 Agus na leig am buaidhreadh sinn, ach saor sinn o olc: Oir is leatsa an rioghachd, agus a' chumhachd, agus a' ghlòir, gu siorruidh. Amen.

14 Oir, ma mhaitheas sibh an cionnta do dhaoinibh, maithidh bhur n Athair neamhaidh dhuibhse mar an ceudna.

15 Ach mur maith sibh an cionnta do dhaoinibh, ni mò a mhaithas bhur n Athair dhuibhse bhur cionnta.

16 Agus an uair do ni sibh trosgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuirfidh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoinibh iad a bhi trosgadh. Deirim ribh gu firinneach gu bheil an tuarasdal aca.

17 Ach thus', an uair a ni thu trosgadh, cuir ola air do cheann, agus ionnail || t aghaidh:

18 Chum nach faicear le daoinibh, gu bheil thusa a' deanamh trosgaidh, ach le t Athair ata ann uaignidheas: agus bheir t Athair a chi ann uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh fein ionmhais air an talamh, far an † truaill a' ‡ mhiol-chrion agus a'mheirg è, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh fein air neamh, far nach truaill a' mhiol chrion no a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b'è ball am bheil bhur n ionmhas, is ann an sin a bhias bhur croidhe mar an ceudna.

22 'Si'n t sùil solus a chuirp: uime sin ma bhias do shùil

* seichneinibh.

|| t eudan.

† mill.

‡ an rédan.

[TD 12]

MATHA. CAIB. VI.

glan, bithidh do chorp uile làn soluis.

23 Ach mo bhias do shùil gu h olc, bithidh do chorp uile dorcha'. Air an àdhbhar sin ma 'ta an solus ata ionnad 'n a dorchadas, creud è mead an dorchadais sin?

24 Ni h eudar le neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearna: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhuidh sè le neach aca, agus bheir è tarcuis do neach eile. Ni h eudar libh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhammon.

25 Uime sin a deirimse ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beathaidh, creud a dh'itheas na dh'òlas sibh; na mu thimchioll bhur cuirp, creud a chuireas sibh umaibh: an è nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t eadach?

26 Amharcaibh air èunlaith an aidheir: oir ni 'n cuir iad siol, agus ni 'm buain iad, agus ni 'n cruinnich iad ann * sgiobolaibh: gidheadh ata bhur n Athair neamhaidh-se 'g am beathachadh; 'n è nach fearr sibhse gu mòr na iadsan?

27 Agus cia agaibh le mòr-chùram dh'fheudas aon † bhann-làmh a chur r'a airde fein?

28 Agus creud fa'm bhuil sibh ro-chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fò'lomaibh cionnas ata na lilighe fàs sa mhachair; ni 'n dean iad saothair, agus ni 'n dean iad sniomh.

29 Gidheadh a deirimse ribh, Nach raibh Solomh fein 'n a uile ghlòir, air eadachadh mar aon diubh so.

30 Air an àdhbhar sin ma 'ta Dia mar sin ag sgeudachadh feur na machaire, ata an diu ann, agus a' màrach air a thilge' san àmhuinn, an è nach mò na sin a sgeudaicheas è sibhse, a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag radh, Creud a dh'itheas sinn? na creud a dh'òlas sinn? na creud a chuireas sinn umainn?

32 (Oir is iad so uile na nithe ata na cinnich ag iarraidh) oir ata fios aig bhur n Athair neamhaidh gu bhuil feum agaibhse air na nithibh sin uile.

33 Ach iarraibh air tùs Rioghachd Dhe, agus fhireantachdsan, agus cuirfear na nithe-se uile ribh.

34 Uime sin na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an la màrach: oir

* saibhlibh.

† làmh choille.

[TD 13]

MATHA. CAIB. VII.

bithidh a làn do chùram air an la màrach mu thimchioll a nithibh fein: is leòr do 'n là olc fein.

CAIB. VII.

Ann am bhuil ar slànuigh-fhear a' crìochnach' na searmoin air a' bheinn, ag cronuchadh breith ghrad, 6 ag toirmeasg nithe naomh' chur ann neimhshuim, 7 ag earail ùrnuigh a dheanamh, 13 dol a stigh air a' gheata chumhann, 15 bhì air ar faicill ann aghaidh Fàidhean bréige, 21 gun bhì 'n ar luchd eisteachd, ach 'n ar luchd deanamh an fhocail: 24 cosmhuil re tighibh air an suidheachadh air carraig; 26 Agus ni h ann air gaineamh.

NA tugaibh breith, chum nach toirear breith oirbh.

2 Oir do reir na breith' a bheir sibh, bheirthear breith oirbh: agus leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh a ris.

3 Agus creud fa 'm bhuil tu faicsin an * smùirnein ata ann shùil do bhràthar, ach ni bhuil thu tabhairt fainear an t sail ata ann do shùil fein?

4 No cionnas a deir tu re d'bràthair, Fulaing dhamh an caimein a spionadh as do shùil; agus fèuch an t sail ann do shùil fein?

5 A chealgoir, buin air tùs an t sail as do shùil fein; agus ann sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntain a sùil do bhràthar.

6 Na tabhraibh an ni naomh' do na madraibh, agus na tilgibh bhur neamhnuide am fiadhnuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le 'n cosaibh, agus air piltinn dhoibh gu reub iad sibh fein as a chéile.

7 Iarruibh, agus bheirthear dhuibh: lorgaichibh, agus gheibh sibh: buailibh an dorus, agus fosgailear dhuibh.

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacuidh sè: agus ge b'è a lorgaicheas, gheibh sè: agus do 'n ti a bhuaileas an dorus, fosgailear.

9 Oir co an duine agaibhse, ma 's è 's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha?

10 Agus ma's iasg a dh'iarras è, an tabhair è an naithir nimhe dhò?

11 Air an àdhbhar sin m'ata fhios aguibhse ata olc, tiodhlacaidh maith' a thabhairt do bhur cloinn, nach mò na sin a bheir bhur n Athair ata air neamh nithe maithe dhoibhsin a dh'iarras air iad?

12 Uime sin gach uile ni bu mhiann libh daoine a dheanamh dhuibh, deanaibhse a leithid dhoibhsin mar an ceudna: oir is è so an lagh agus na fàidhe.

* caimein.

[TD 14]

MATHA. CAIB. VII.

13 Im'ichibh a steach air an dorus chumhann; oir is fairsing an dorus, agus is leathan an t slighe ata treòruchadh chum sgrios, agus is lionmhor iad ata dol a steach uirre:

14 Do bhri' gur cumhann an dorus, agus gur ai'-leathan an t slighe ata treòruchadh chum na beatha, agus is tearc iad ata 'g amas uirre.

15 Tuilleadh eile coimheadaibh sibh fein o na fàidhibh bréige, a thig d'ar ionnsuidh ann an culaibh chaorach, ach ata 'n leith a stigh 'n am madraibh allta.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad: an tionail daoine dearcan fìona do dhrisibh, no figeis do na * fothannanaibh?

17 Agus mar sin do bheir gach uile chrann maith toradh maith: ach do bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Ni h eudar leis a' chraoibh mhaith droch thoradh iomchar: no leis an droch chraoibh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chrann nach iomchair toradh maith, gearthar sios è agus tilgear san teine è.

20 Air an àdhbhar sin 's ann air an toraibh dh'aithnicheas sibh iad.

21 Ni h è gach uile neach a deir riumsa, A Thighearna, a Thighearna, a theid a steach do rioghachd nèimh': ach an ti do ni toil m' Atharsa ata air neamh.

22 Is iomadh iad a deir riumsa san là ud, A Thighearna, a Thighearna, nach do rinn sinn a' t ainmse fàidheadoireachd? agus a' t ainmse nach do thilg sinn amach deamhain? agus do rinn sinn iomadh miorbhuile?

23 Agus ann sin aidmhichidh mise os àird dhoibh, Nior b' aithne dhamh riamh sibh: im'ichibh uam a luchd deanamh na h eacorach.

24 Air an àdhbhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathra-sa agamsa, agus do ni iad, samhluichidh mi è re duine glic do thog a thigh air carraig:

25 Agus do † thuirling an ‡ fheurthuinn, agus thainig na tuilte, agus sheid na gaotha, agus do bhuail iad air an tigh ud: agus nior thuit sè, oir bha a bhunadh suidhicht' air carraig.

26 Agus gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus nach coimh-lion iad, samhluichear è re duine aimideach a thog a thigh air a' ghaineamh:

27 Agus thuirling an fheurthuinn, agus thainig na tuilte, agus sheid na gao-

* cluaranaibh.
† thainig anuas.
‡ an t uisge.

[TD 15]

MATHA. CAIB. VIII.

tha, agus bhuail iad air an tigh ud: agus do thuit sè, agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus * tharladh an uair a chrìochnaich Iosa na briathra-sa, gu'n do ghabh uathbhas am pobull r'a theagasg-san.

29 Oir theagaisg sè iad mar neach aig an raibh † cumhachd, agus ni h ann mar na sgrìobhuiche.

CAIB. VIII.

2 Do ghlan Criosd an lobhar, 5 shlànuich è seirbhiseach a Chaiptin cheud, 14 màthair-chéile Pheadair, 16 agus mòran eile bha fui' ghalariaibh, 19 nochd è cionnas is còir è fein a leanmhuinn: 23 choisg sè an stoirm air a' chuan, 28 dh'fhògair sè na deamhain a dias daoine air an do ghabh iad seilbh; 31 agus dh'fhulaing sè dhoibh dol a stigh sna mucaibh.

AGUS taireis teachd o'n t sliabh dha, lean cuideachd mhòr è.

2 Agus fèuch, thainig lobhar, agus thug sè onoir dha, ag radh, A Thighearna, ma's toil leatsa, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa amach a làmh, agus bhean è ris, ag radh, Ata mi toileach, bì thusa glan. Agus air ball bha a loibhre air a glanadh.

4 Agus a dubhairt Iosa ris, Fèuch nach innis thu do dhuine air bith, ach imich, taisbein thu fein do 'n t sagairt, agus beir chuige an tiodhlacadh a dh' àithin Maois, mar fhiadhnuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa steach do Chapernaum, thainig d'a ionnsuidh Caiptin cheud, a' guidheadh air,

6 Agus ag radh, A Thighearna, ata m' òglaoch 'n a luidh' a stigh am pairilis, agus air a phianadh gu ro-iomarcach.

7 A deir Iosa ris, Thig mise agus slànuichidh mi è.

8 Agus air freagairt do 'n Chaipitin a dubhairt sè, A Thighearna, cha 'n fhiu mise thusa a theachd a steach fa m' chleith: ach amhàin abair am focal, agus slànuichear m' òglaoch.

9 Oir is duine mise fein ata fui' ùghdarras, aig am bhuil saighdfheara fum: agus a deirim ris an fhear so, Im'ich, agus im'ichidh sè: agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig sè: agus re m' shearbhanta, Dean so, agus ni sè è.

10 Air cluinntin so do Iosa, ghabh sè iongantas, agus a dubhairt sè ris a' mhuintir a bha 'n a dhiaigh, Gu firinneach a deirim ribh, nach d'fhuair mi creidimh

* thachair.

† ùghdarras.

[TD 16]

MATHA. CAIB. VIII.

co-mòr as so, ann an Israel fein.

11 Agus a deirim ribh, gu'n d' thig mòran o 'n àird an ear agus o 'n àird an iar, agus suidhidh iad maille re Abraham, agus Isaac, agus Iacob, ann an Rioghachd nèimh'.

12 Ach tilgear clann na rioghachd ann dorchadas ata leith amuigh: bithidh ann sin gul agus gearradh fiacall.

13 Agus a dubhairt Iosa ris a' chaipitin cheud, Im'ich romhad, agus biodh dhuit a reir mar a chreid thu. Agus shlànuicheadh a shearbhanta air an uair sin fein.

14 Agus air teachd do Iosa gu tigh Pheadair, chunnairc sè màthair a mhnà 'n a luidhe, agus i ann * am fiabhrus.

15 Agus bhean sè r'a làimh, agus dh'fhàg am fiabhrus i: agus dh'eirich si agus rinn si frithealadh dhoibh.

16 Agus an uair a bha am feascar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh mòran ann an raibh deamhain; agus thilg sè na spioruid amach le fhocal, agus shlànuich sè iad uile a bha ea-slan:

17 Do chum gu'n coimh-lionadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag radh, Ghabh eisean ar n anmhuinneachda air fein, agus dh'iomchair sè ar n † easlaintidh.

18 Agus an uair a chunnairc Iosa sluagh mòr m'a thimchioll, dh'àithin sè dol a sin do 'n taoibh eile.

19 Agus thainig scriobhuich' àraidh, agus a dubhairt sè ris, A mhaighisdir, leanuidh mise thu, ge b'è air bith ball an d'theid thu.

20 Agus a dubhairt Iosa ris, Ata † broclain aig na Sionnaich, agus neid aig èunlaith an aidheir; ach ni 'm bheil aig Mac an duine ionad ann an cuir sè a cheann fuidh.

21 Agus a dubhairt fear eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhamh-sa im'eachd air tùs agus m'athair adhlacadh.

22 Ach a dubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh fein adhlacadh.

23 Agus air dol dhòsan a steach do'n luing, lean a dheisciobuil è.

24 Agus fèuch, dh'eirich stoirm mhòr air an fhairge, ionnas gu'n d'fholaich na tonna an lòn: ach bha eisean 'n a chodal.

25 Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad è, ag radh, A Thighearna, teasairg sinn: ata sinn cailte.

26 Agus a dubhairt sè riu, Creud fa 'm bheil sibh

* an teasuich.

† galaraidh.

‡ tuill.

[TD 17]

MATHA. CAIB. IX.

eaglach, sibhse air bheag creidimh? Ann sin dh'eirich sè agus chronuich sè na gaotha agus an fhairge, agus bha ciuineas mòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantas, ag radh, Creud è ghnè dhuine so, gu bheil na gaotha fein agus an fhairge umhal dha?

28 Agus air teachd dha do'n taoibh eile, gu tìr nan Geirgisineach, thachair dias do dhaoineibh air, ann an raibh deamhain, teachd amach as na tuamaibh, agus bha iad ro gharg, ionnas nach feudfadh duine air bith an t slighe sin a ghabhail.

29 Agus fèuch, ghlaodh iad, ag radh, Creud è ar gnothuch-ne riut, Iosa a Mhic Dhe? An d'thainig thu ann so d'ar pianadh roimh' an àm?

30 Agus bha treud mòr mhuc am fad uatha, ag inealtradh.

31 Agus dh'iarr na deamhain dh'athchuinge air-sin, ag radh, Ma thilgeas tu amach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus a dubhairt sè riu, Im'ichibh. Agus air dol amach dhoibh, chuaidh siad ann san treud mhuc: agus fèuch, do ruidh an treud mhuc uile gu dian sios air ionad * corrach, do'n chuan; agus chailleadh sna h uisgibh iad.

33 Agus theich na buachaillean, agus chuaidh iad do'n bhaile, agus dh'innis iad na nithe-se uile; agus fòs na thachair dhoibhsin ann an raibh na deamhain.

34 Agus fèuch, chuaidh am bail' uile amach chum Iosa a chomhlachadh, agus an uair a chunnairc siad è, ghuidh iad air im'eachd as an criochaibh-sin.

CAIB. IX.

2 Taireis do Chrìosd neach air an raibh am pairilis a leigheas, 9 Ata sè a' gairm Mhatha o bhòrd na cìs, 10 ag itheadh maille re cìs-mhaoir agus peacaich, 14 a' seasamh pàirt a dheisciobuil do bhrìgh nach raibh iad a' gnàthuchadh trosgaidh, 20 Slànuchadh na mnà air an raibh dòrtadh fola, 23 ag togbhair o'n bhàs inghean Iairuis, 27 ag tabhairt an radharc do dhias dall, 32 ag slànuchadh an duine bhailbh ann an raibh Deamhan, 36 a' gabhail truas mòr do'n t sluagh.

AGUS air dol ann luing dha, do chuaidh sè thar an uisge, agus thainig sè d'a bhaile fein.

2 Agus fèuch, thug iad d'a ionnsuidh duine air an raibh am pairilis, 'n a luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnairc Iosa an creidimh, a dubhairt sè re fear na pairilis, Biodh agad

* cas.

[TD 18]

MATHA. CAIB. IX.

deadh mhisneach, a mhic, ata do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

3 Agus fèuch, a dubhairt dream àraidh do na scriobhuichibh ionnta fein, Ata am fear so a' labhairt blaispheime.

4 Agus air do Iosa an smuaintidh fhaicsin, a dubhairt sè, Creud fa 'm bhuil sibh a' smuainteachadh uilc ann bhur croidhibh?

5 Oir cia is usadh a radh, Ataid do pheacaidh air am maitheadh dhuit? na a radh, Eirich agus im'ich?

6 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bhuil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaitheadh air an talamh, (a deir sè ann sin re fear na pairilis) Eirich, tog do leabaidh, agus im'ich do d'thìgh.

7 Agus air eirigh dhòsan, chuaidh sè d'a thìgh fein.

8 Ach an uair a chunnairc am pobull sin, ghabh iongantas iad, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid sin a chumhachd do dhaoibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnairc sè duine 'n a shuidhe aig bòrd na cìse, d' am b'ainm Matha; agus a dubhairt sè ris, Lean mise, Agus air eirigh dha, lean sè è.

10 Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh san tìgh, fèuch, thainig mòran phublicanach agus pheacach, agus shuidh iad sìos maille ris-san agus r'a dheisciobluidh.

11 Agus an uair a chunnairc na Phairisich sin, a dubhairt siad r'a dheisciobluibh, Creud fa'n itheann bhur maighisdir-se maille re publicanaibh agus peacaichibh?

12 Ach an uair a chual' Iosa so, a dubhairt sè riu, Ni h ann aig a' mhuintir ata slàn ata feum air an léigh, ach aig a' mhuintir ata ea-slan.

13 Ach im'ichibh agus fòghlomaibh creud is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha 'n iodhbairt: oir ni 'n d' thainig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 Ann sin thainig deisciobuil Eoin d'a ionnsuidh, ag radh, Creud fa 'm bhuil sinne agus na Phairisich a' trosg gu minic, ach ni 'm bhuil do dheisciobuils' a' trosg?

15 Agus a dubhairt Iosa riu, Am feudar le cloinn seomair an * fhir-nuadh-phòsda bhi brònach, am feadh a bhitheas am fear-nuadh-pòsda 'n am fochair? Ach thig na làith' ann an tiubhrar am fear-nuadh-pòsda uatha, agus ann sin ni siad trosgadh.

* fhir na bainnse.

[TD 19]

MATHA. CAIB. IX.

16 Agus ni 'n cuir duine sam bith mìor do eadach nuadh air sean eadach: oir buinidh an ni a chuireadh d' a lionadh suas as an eadach, agus nithear * am briseadh ni is measa.

17 Ni mò a chuireas daoine fion nuadh ann an sean bhuideilibh: no brisear na buideil, agus doirtear am fion, agus caillear na buideil: ach cuiridh siad fion nuadh am buideilibh nuadha, agus bithidh siad araon slàn.

18 Air dha bhi a' labhairt na nithe-se riu, fèuch, do thainig uachdaran àraidh, agus thug sè onoir dhò, ag radh, Fhuair m'inghean bàs air ball: ach thig-se agus cuir do làmh uirre, agus bithidh si beo.

19 Agus air eirigh do Iosa, lean sè fein agus a dheisciobuil è.

(20 Agus fèuch, do thainig bean, air an raibh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùlthaobh, agus bhean si re iomall eadaich.

21 Oir a dubhairt si innte fein, Ma bheanas mi ach re eadach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tiondadh do Iosa m'an cuairt, chunnairc sè i, agus a dubhairt sè, Inghean, biodh agad deadh mhisneach; shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin amach)

23 Agus an uair do thainig Iosa gu tigh an Uachdarain, agus a chunnairc sè an luchd ciuil, agus a' chuideachd a' deanamh toirm bhròin,

24 A dubhairt sè riu, Im'ichibh romhaibh, oir ni 'm bhuil an † nìonag marbh, ach 'n a codal. Agus rinn iad gàire le fanoid ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd amach, chuaidh sè a steach, agus rug sè air làmh uirre, agus dh'eirich an nìonag.

26 Agus chuaidh iomradh sin amach air feadh na talmhain sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as sin, lean dias dhall è, ag eigheach, agus ag radh, A Mhic Dhaibhi, dean tròcair oirn-ne.

28 Agus an uair a thainig sè a steach do'n tigh, thainig na doill d'a ionnsuidh: agus a deir Iosa riu, Am bhuil sibh a' creidsin gur comasach mise so a dheanamh? A dubhairt siad ris, Ata, a Thighearna.

29 Ann sin bhean sè r' an sùilibh, ag radh, Biodh dhuibh do reir bhur creidimh.

30 Agus dh'fhosgladh an sùile, agus bhagair Iosa gu geur iad, ag radh, Faicibh

* an reubadh.

† cailin.

[TD 20]

MATHA. CAIB. X.

nach fuigh neach air bith fios air so:

31 Ach air imtheachd dhoibh amach, sgaoil iad a chliù-san air feadh na dùcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsin amach, fèuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balbh ann an raibh diabhol.

33 Agus taireis do'n diabhol a bhi air a thilgeadh amach, labhair am balbhan: agus ghabh iongantais am pobull, ag radh, Ni 'm facas a' leithid so ann Israel riamh.

34 Ach a dubhairt na Phairisich, Tre phrionnsa nan deamhan ata sè ag tilgeadh amach dheamhan.

35 Agus do ghabh Iosa ma chuairt nan uile * chaithreacha agus bhailte, a' teagasg 'n an sinagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rioghachd, agus a' slànuchadh gach uile ea-slainnt, agus ea-cail a' measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnairc sè an sluagh, ghabh sè truas mòr dhiubh, air son gu'n raibh iad air fannuchadh, agus air an scapadh o chéile, mar chaoraich aig nach bhuil buachaill'.

37 Ann sin a deir sè r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr am foghmhar, ach is tearc an luchd oibre.

38 Uime sin guidhibhse air Tighearna an fhoghmhaire, luchd oibre chur amach chum fhoghmhaire fein.

CAIB. X.

'Ta Criosd ag cur amach a dhà Apstol deug, a' toirt cumhachd dhoibh miorbhuile a dheanamh 1, a' toirt òrduigh dhoibh, agus 'g an teagasg 5, a' toirt sòlais doibh ann aghaidh geur-leanmhuin 16, agus a' gealtuin beannachadh do'n droing a ghabhas riu 40.

AGUS air gairm a dhà dheisciobuil deug d'a ionnsuidh, thug sè cumhachd dhoibh ann aghaidh nan spiorad neamhghlan, d'an tilgeadh amach, agus a shlànuchadh gach gnè ea-slaight, agus gach gnè ea-cail.

2 Agus is iad so ainmeana an dà Apstol deug; an ceud duine dhiubh, Simon d'an goirthear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebedee, agus Eoin a bhràthair,

3 Philip agus Bartolomeu, Tomas, agus Matha am Publicanach, Seumas mac Alpheus, agus Lebeus d'an co'-ainm Taddeus,

4 Simon an Cananiteach, agus Iudas Iscariot, an ti fòs a bhraith eisean.

5 Do chuir Iosa an dà-fhear-dheug so amach, a'

* bhailte mòr agus beag.

[TD 21]

MATHA. CAIB. X.

tabhairt àithne dhoibh, ag radh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinneach, agus na rachaibh a steach dh'aon bhaile a bhuineas do na Samaritanich.

6 Ach gu ma fearr libh dol dh'ionnsuidh caoraich chaillte thigh' Israel.

7 Agus air imtheachd dhuibh, searmonuichibh, ag radh, Ata rioghachd nèimhe am fogusg.

8 Leighisibh an droing ata tinn, glanuibh na lobhair, dùisgibh na mairbh, tilgibh amach na deamhain: a nasgaidh fhuair sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airgiod, no umha ann bhur sporanaibh:

10 No màla chum bhur turais, no dà chòta, no brògan, no bataidh: (oir is fiu am fear oibre a bhiadh).

11 Agus ge b'è air bith cathair na baile an d'theid sibh a steach, feòraichibh cia ata 'n a dheadh airidh innte; agus fanaibh ann sin no gu 'm fàg sibh an t àite sin.

12 Agus air dol a steach do thigh dhuibh, beannuichibh dhò.

13 Agus ma's fiu an tigh sin è, thigeadh bhur siothchaint air; ach mar fiu è, pilleadh bhur siothchaint chugaibh fein a-ris.

14 Agus ge b'è neach nach gabh ribhse, agus nach eisd bhur briathra: air dol amach as an tigh, no as a' bhaile sin dhuibh, crathaibh dhibh dùslach bhur cos.

15 Gu deimhin a deirim ribh, gur so-ìomcharadh a bhitheas staid fearainn Shoduim agus Ghomorra, ann la a' bhreitheamhnais, no staid a' bhaile sin.

16 Fèuch, cuirimse sibhs' amach mar chaoraich a measg mhadradh allta: air an àdhbhar sin bithibhse glic mar na naithreacha, agus neimh-chronail mar na colmain.

17 Ach bithibh air bhur faicill o dhaoinibh, oir bheir iad ann làimh sibh do chomhairlibh, agus sgiùrsfuidh iad sibh 'n an Sinagoguibh.

18 Agus bheirthear sibh ann làthair Uachdarain agus righridh, air mo sgàthsa, mar fhia'nais 'n an aghaidh sin agus nan Geintileach.

19 Ach an uair a bheir iad ann làimh sibh, na biodh è 'n a ro-chàs oirbh cionnas no creud a labhras sibh, oir bheirthear dhuibh san uair sin fein an ni a labhras sibh.

20 Oir cha sibhse a labhras, ach Spiorad bhur n Athar fein a labhras ionnaibh.

21 Agus bheir am bràthair a bhràthair fein suas chum bàis, agus an t athair a' mac: agus eir'idh a' chlann ann aghaidh am parantaidh, agus bheir iad fainear gu

[TD 22]

MATHA. CAIB. X.

cuirthear chum bàis iad.

22 Agus bithidh fuath aig gach uile dhaoinibh dhuibh air son m'ainmse: ach ge b'è bhunaicheas gus a' chrìch, 's è so a shlànuichear.

23 Agus an uair a ni iad geur-leanmhuinn oirbh sa bhaile so, teichibh gu baile eile: oir gu deimhin a deirim ribh, Nach imthich sibh timchioll bhailte Israel mun d'thig Mac an duine.

24 Ni bhuil an deisciobul os-cionn a mhaighisdir, no an seirbhiseach os-cionn a thighearna.

25 Is leòir do'n deisciobul bhi mar a mhaighisdir, agus do'n t seirbhiseach bhi mar a thighearna: ma ghoir siad Beelzebub do fhear an tighe, nach mò na sin a ghoireas iad è d'a mhuintir?

26 Uime sin na biodh eagal oirbh rompa: oir ni 'm bhuil ni sam bith folaichte, nach foillsichear; agus ni bhuil aon ni ann ceilt, nach aithnichear.

27 An ni a dh'innseas mise dhuibh san dorchadas, labhruibh è san t solus: agus an ni a chluinneas sibh sa chluais, searmonuichibh è air mullach nan tighean.

28 Agus na biodh eagal na muintir sin oirbh a mharbhas an corp, ach aig nach bhuil comas an t anam a mharbhadh: ach gu ma mò bhitheas eagal an Ti ud oirbh 'ta comasach an corp agus an t anam a mhilleadh araon ann ifrinn.

29 Nach bhuil dà * ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling? agus ni 'n tuit a h aon aca air an talamh as eugmhais fresdeil bhur n Atharsa.

30 Ach ataid eadhon fuilteine bhur cinn uil' air an àireamh.

31 Air an àdhbhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b'è dh'aidmhicheas mise am fiadhnuis dhaoine, aidmhichidh mise eisean mar an ceudna am fiadhnuis m' Athar ata air neamh.

33 Ach ge b'è dh'àichsheunas mise am fiadhnuis dhaoine, àich-sheunaidh mise eisean am fiadhnuis m' Athar ata air neamh.

34 Na measuibh gu'n d' thainig mise a chur siothchaint air an talamh: ni h ann a chur siothchaint thainig mi, ach a chur cloidheamh.

35 Oir do thainig mi a chur duine ann aghaidh athar, agus na h inghin ann aghaidh a màthar, agus bean a mhic ann aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muintir a

* sparais.

[TD 23]

MATHA. CAIB. XI.

theaghlaich fein a bhitheas 'n an naimhde do dhuine.

37 Ge b'è ghràdhuicheas athair no màthair ni is mò na mise, cha * 'n airidh orm è: agus ge b'è ghràdhuicheas mac no inghean os mo chionn-sa, cha 'n airidh orm è:

38 Agus an ti nach glac a chrann ceusda, agus nach lean mise, cha 'n fhiu è mise.

39 Ge b'è gheibh anam, caillidh sè è: ach ge b'è chailleas anam air mo shon-sa, gheibh sè è.

40 An ti a ghabhas ribhse, gabhaidh sè riumsa; agus ge b'è ghabhas riumsa, gabhaidh sè ris an ti a chuir uaith' mi.

41 An ti a ghabhas re fàidh ann ainm fàidh, gheibh sè duais fàidh; agus ge b'è ghabhas re firean ann ainm firein, gheibh sè duais firein.

42 Agus ge b'è bheir cupan dh'uisge fuar amhàin r'a òl dh'aon neach do na daoineibh beaga so, ann ainm deisciobuil, gu deimhin a deirim ribh, nach caill sè air chor sam bith a † luigheachd.

CAIB. XI.

'Ta Eoin ag cuir a dheisciobuil dh'ionnsuidh Chrìosd 2, Fiadhnuis mu thimchioll Eoin 7, Bar'ail a' phobuill, araon mu thimchioll Eoin agus Chrìosd 18, 'Ta Chrìosd a' cronuchadh mi-thaingeachd, agus mi-aithreachas Bhethsaida, Chorasìn, agus Chapernaum 20: agus ag cliuthachadh gliocais Athar a dh'fhoillsich an Soisgeul do dhaoineibh simplidh 25, tha è gairm d'a ionnsuidh a' mhuintir aig am bheil mothuchadh air uallach am peacaidh 28.

AGUS tharladh, an uair do chriochnuich Iosa aitheanta do thabhairt do dhà dheisciobuil deug, gu'n d'imthich sè as sin a theagasg agus a shearmonuchadh 'n am bailtibh.

2 'Noise an uair a chual' Eoin sa phrìosun gnìomhartha Chrìosd, chuir sè dias d'a dheisciobluidh d'a ionnsuidh,

3 Agus a dubhairt sè ris, An tusa an ti ud a bha re teachd, no am bi sùil aguinn re neach eile?

4 Do fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Imthichibh agus innsibh do Eoin na nithe ata sibh ag cluinntin agus a' faicsin:

5 Ataid na doill ag faghail an radharc, agus na bacaich ag imtheachd, ataid na lobhair air an glanadh, agus na bothair ag cluinntin, ata na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonach' do na bochduibh.

6 Agus is beannuicht' an ti

* 'n fhiu è mise.

† dhuais.

[TD 24]

MATHA. CAIB. XI.

nach fuigh oilbheim ionnamsa.

7 Agus air imtheachd dhoibhsin air falbh, thòsaich Iosa air labhairt ris an t sluagh mu thimchioll Eoin, ag radh, Creud è an ni a chuaidh sibh amach do'n fhàsach a dh'fhaicsin? an i cuilce air a crathadh le gaoith?

8 Ach creud è an ni a chuaidh sibh amach d'a fhaicsin? an è duine air a sgeuduchadh ann an eadach mion? fèuch, a' mhuintir ata caitheamh eadach mion, is ann an tighibh righridh ata siad.

9 Ach creud è an ni a chuaidh sibh amach d'a fhaicsin? An è fàidh? seadh, deirim ribh, agus neach is mò no fàidh.

10 Oir is è so an ti mu 'm bhuil è scriobht', Fèuch, cuirim-se mo theachdaire roimh do ghnuis, neach a dh'ullmhuicheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin a deirim ribh, A'measg na muintir sin a rugadh le mnaibh, nach d'eirich neach a's mò na Eoin Baisde: gidheadh, an ti sin is lugha ann rioghachd nèimh', is mò è na eisean.

12 Agus o laithibh Eoin Baisde, gus a noise, ata rioghachd nèimh' a fulang ain-neart, agus luchd na h ain-neart 'g a glacadh le làmhachas-làidir.

13 Oir do rinn na fàidhe uile, agus an lagh fàidheadoireachd gu àm Eoin.

14 Agus ma 's toil libh a ghabhail, is è so Elias a bha chum teachd.

15 Ge b'è aig am bhuil cluasan chum eisdeachd, eisdeadh è.

16 Ach cia ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is cosmhal è re cloinn a shuidheas ann sna marguibh, agus ag eigheach r' an companachaibh,

17 Agus ag radh, Rinn sinne piobaireachd dhuibhse, ach cha do rinn sibhse damhsa dhuinne: rinn sinne caoine dhuibhse, ach ni 'n d'rinn sibhse gul.

18 Oir thainig Eoin ni h ann ag itheadh no'g òl, agus a deir siad, Ata deamhan aige.

19 Do thainig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus a deir siad, Fèuch, duine geòcach agus pòtair fiona, caraid nam publicanach agus nam peacach: ach ata gliocas air a fireunachadh leis a cloinn.

20 Ann sin * thionnsgain sè achmhasan a thabhairt do na bailtibh ann sa mò a rinneadh d'a oibribh cumhachdach', air son nach do rinn siad aithreachas.

21 Is anaoibhinn duit, a Chorasin, is anaoibhinn duit,

* thòsaich sè air.

[TD 25]

MATHA. CAIB. XII.

a Bhethsaid: oir nam biodh na h oibridh cumhachdach' a rinneadh ionnuibhse, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o 'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-ealach agus ann luaith.

22 Ach a deirim ribh, Gu'm bi staid Thirus agus Shidoin ni's so-iomchair' ann là a' bhreitheamhnais, na bhitheas bhur staid-se.

23 Agus thus' a Chapernaum, ata air do thogbhail suas gu neamh, tilgfear sios gu h ifrinn thu: oir nam biodh na h oibridh cumhachdach' a rinneadh ionnadsa, air an deanamh ann an Sodom, dh'fhanadh è gun a sgrios gus an diu.

24 Ach a deirim ribh, gur so-iomchair' a bhitheas è do luchd dhùthcha Shodoim ann là a' bhreitheamhnais, na dhuitse.

25 Ann san àm sin fhreagair Iosa agus a dubhairt sè, Bheirim buidheachas dhuit, o Athair, a Thighearna nèimh' agus talmhain, air son gu d' fholuich thu na nithe sin o dhaoineibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanbuibh.

26 A seadh, Athair, do bhrigh gur a b'ann mar sin a bha do dheadh thoil-se.

27 Ata gach uile nithe air an tabhairt thairis dhamh-sa o m'Athair: agus ni h aithneadh do neach air bith a' Mac ach an t Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t Athair, ach a' Mac, agus gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillsicheadh.

28 Thigibh a' m'ionnsuidhs' uile ata re saothair, agus fui' throm uallaich, agus bheir mise * suaimhneas dhuibh.

29 Gabhuibh mo chuing oirbh, agus fòghlomaibh uam, oir ata mise macant' agus † umhal ann croidhe: agus gheibh sibh fois d'ar n anmaibh.

30 Oir ata mo chuingse so-iomchar, agus ata m'uallach ea-trom.

CAIB. XII.

1 Ata Criosd a' cronuchadh doille nam Phairiseach mu thimchioll briseadh na sàbaid' 3 le scriobtuiribh, 11 le reason, 12 le miorbhuil'. 22 Ata è slànuch' an duine dhoill agus bhailbh, ann an raibh deamhan. 31 Ni 'm

fuighear maitheamhnas ann am blaispheme ann aghaidh an spioraid naoimh a choidhch'. 36 Theid cunntas a thabhairt seachad mu fhoclaibh diomhaoin. 38 Ata sè ag cronuchadh

* fois.

† iriosal.

[TD 26]

MATHA. CAIB. XII.

dhaoine anacreidmheach, ata 'g iarruidh comharthaidh, 39 agus ag nochdfa' co iad a bhràthair, a phiuthar, agus a mhàthair.

DO chuaidh Iosa fa'n àm sin air là na Sàbaid' tre * na gortaibh arbhair, agus bha a dheisciobuil air ocras, agus thòsaich iad air diasaidh arbhair a bhuain, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnairc na Phairisich so, a dubhairt siad ris, Fèuch, ata do dheisciobuil a' deanamh a' ni nach còir a dheanamh air là na Sàbaid'.

3 Agus a dubhairt eisean riu, Nach do leugh sibhse creud a rinn Daibhi an uair a bha ocras air fein, agus air a' mhuintir a bha maille ris,

4 Cionnas a chuaidh sè steach do thigh Dhe, agus a dh'ith sè † aran na fia'nais, nach raibh ceaduicht' dha fein itheadh, no dhoibhsin a bha maille ris, ach do na sagartaibh amhàin?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bhuil na sagairt ann san teampull air laithibh na Sàbaid' a' briseadh na Sàbaid', agus iad neimh-chiontach?

6 Ach a deirimse ribh, gu bhuil san ionad so neach a's mò na 'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh creud is ciall da so, Tròcair is àill leam agus ni h iòbairt, cha dìteadh sibh an dream ata neimh-chiontach.

8 Oir is è Mac an duine Tighearna na Sàbaide fein.

9 Agus air dha imtheachd as sin, chuaidh sè steach d'an Sionagog.

10 Agus fèuch, bha duine ann, aig an raibh làmh sheargt: agus dh'fheòruich iad dheth, ag radh, Am bheil è ceaduicht' leigheas a dheanamh air laithibh na Sàbaid'? chum gu'm biodh cùis dhìte' aca dha.

11 Agus a dubhairt eisean riu, Cia agaibhs' an duine, aig am bi aon chaor', agus ma thuiteas i ann an sloc air là na Sàbaid', nach beir è uirre, agus nach tog è 'nios i?

12 Nach mòr m'ata is fearr duine na caora? Uime sin ata è ceaduicht' maith a dheanamh air laithibh na Sàbaid.'

13 Ann sin a dubhairt sè ris an duine, Sin amach do làmh: agus shìn è 'mach i; agus do bhì si air a h aiseag slàn, mar an làmh eile.

14 Ann sin chuaidh na Phairisich amach, agus chum iad comhairle 'n a aghaidh, cionnas a dh'fheudadh iad a mhilleadh.

* na h achaibh.
† an t aran taisbeanta.

[TD 27]

MATHA. CAIB. XII.

15 Ach an uair a thuig Iosa so, dh'imthich sè as sin: agus lean slòigh mhòr è, agus leighis sè iad uile,

16 Agus thug è sparra' dhoibh chum nach deanadh iad follus è:

17 Do chum gu coi'-lionadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag radh,

18 Fèuch, mo sheirbhiseach fein do thagh mi, m'aon gràdhach d'am bheil toil mhòr aig m'anam: cuirfidh mi mo Spiorad fein air, agus nochdfuidh sè breitheamhnus do na cinneachaibh.

19 Ni 'n dean sè stri', agus ni 'n glaodh sè, ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Ni 'm bris sè a' chuilec bhrùite, agus ni mùch sè an lion as am bi deatach, gus an tabhair sè 'mach breitheamhnus chum buaidh.

21 Agus is ann a ainm-sin a bhitheas muinighin aig na Geintileachaibh.

22 Ann sin thugadh d'a ionnsuidh sin duine ann an raibh deamhan, a bha dall agus balbh: agus shlànuich sè è, ionnas gur labhair am balbhan agus gu'n raibh an dall a' faicsin.

23 Agus ghabh iongantais am pobull uile, agus a dubhairt siad, Nach è so Mac Dhaibhi?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich so, a dubhairt siad, Ni 'm bheil am fear so tilgeadh amach dheamhan, ach trid Bheelsebub prionnsadh nan diabhal.

25 Agus thuig Iosa an smuaintidh, agus a dubhairt sè riu, Gach rioghachd 'ta roinnte 'n a h aghaidh fein, nithear 'n a fàsach i: agus gach uile bhaile no tigh 'ta roinnte 'n a aghaidh fein, ni 'n seasamh sè.

26 Agus ma thilgeas Satan amach Satan, ata sè roinnte 'n a aghaidh fein; air an àdhbhar sin cionnas a dh'fhanas a rioghachd 'n a seasamh?

27 Agus ma 'taimse trid Bheelsebub ag tilgeadh amach dhiabhal, trid co am bhuil bhur clann-sa 'g an tilgeadh amach? Uime sin bithidh siad oirbh 'n am breithibh:

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhe ata mise a' tilgeadh amach dhiabhal, thainig rioghachd Dhe chugaibhse gu deimhin.

29 No cionnas is comasach dh'aon neach dol gu tigh duine làidir agus airneis a thighe a chreach', mur ceangail sè air tùs an duine làidir? agus ann sin creachaidh sè a thigh.

30 An ti nach bhuil leam, ata sè a'm' aghaidh: agus an ti nach cruinnich leam, scapuidh sè am fad.

[TD 28]

MATHA. CAIB. XII.

31 Air an àdhbhar sin a deirim ribh, Gu maithear gach peacadh agus gach blaispheme do dhaoineibh: gidheadh ni maithear blaispheme ann aghaidh an Spioraid Naoimh do dhaoineibh.

32 Agus ge b'è neach a labhras focal ann aghaidh Mhic an duine, maithear dha è: ach ge b'è neach a labhras ann aghaidh an Spioraid Naoimh, ni maithear dha è, ann san t saoghal so, no ann san t saoghal ata chum teachd.

33 An dara cuid deanuibh a' chraobh maith, agus a toradh maith; no deanuibh a' chraobh truailidh, agus a toradh truailidh: oir is ann air a toradh a dh'aithnichear a chraobh.

34 O shiol nan naithreacha nimhe, cionnas a dh'fheudar libh nithe maith' a labhairt, o ata sibh fein olc? oir is ann a pailteas a' chroidhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith amach nithe maithe a deadh ionmhas a chroidhe: agus bheir an droch dhuin' amach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach a deirim ribh, Gu'n tabhair daoine cunntas ann là bhreatheamhnais, air son gach focail dhiomhaoin a labhras iad.

37 Oir is ann as t fhoclaibh a shaorthar thu, agus is ann as t fhoclaibh a dhitear thu.

38 Ann sin fhreagair dream àraidh do na scriobhuichibh agus do na Phairisichibh, ag radh, A mhaighisdir, bu mhiann leinn comhartha fhaicsin uait.

39 Ach air freagairt dha-san, a dubhairt sè riu, Ata ginealach olc agus adhaltranach ag iarraidh comharthaidh, agus ni 'n tiubhrar comhartha dhoibh, ach comharth' an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri laithe agus tri oidhche: is mar sin a bhitheas Mac an duine ann croidhe na talmhain tri laithe agus tri oidhche.

41 Eir'idh muintir Nineve sa bhreitheamhnas maille ris a' ghinealach so, agus ditidh siad è; oir rinn siad aithreachas aig searmoin Ionais, agus fèuch, ata neach a's mò na Ionas ann so.

42 Eir'idh banrioghan an àirde deas sa bhreitheamhnas maille ris a' ghinealach so, agus ditidh si è: oir thainig si o na h àitibh a's iomallaich' do'n talamh dh'eisdeachd gliocais Sholaimh, agus fèuch, ata neach a's mò na Solamh ann so.

43 Taireis do'n Spiorad neimh-ghlan dol amach a

[TD 29]

MATHA. CAIB. XIII.

duine, imthichidh sè tre ionadaibh tiorma, ag iarraidh fois, agus ni 'm fuigh sè.

44 Ann sin a deir sè, Pillidh mi do m'thig as an d'thainig mi; agus air teachd dha, gheibh sè folumh, sguabt', agus deadh-mhaiseach è.

45 Imthichidh sè ann sin, agus bheir sè seachd Spioraid eile a's measa na è fein leis, agus theid iad a steach agus gabhuidh siad comhnuidh ann sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni 's measa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a * tharlas do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fòs a' labhairt ris a' phobull, fèuch, do sheas a mhàthair agus a bhràithre amuigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 Ann sin a dubhairt neach eigin ris, Fèuch, ataid do mhàthair, agus do bhràithre 'n an seasamh amuigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach air freagairt dha-san a dubhairt sè ris an ti a dh'innis so dha, Co i mo mhàthair? agus co iad mo bhràithre?

49 Agus air sìneadh a làimhe chum a dheisciobul, a dubhairt sè, Fèuch mo mhàthair, agus mo bhràithre.

50 Oir ge b'è neach a ni toil m' Athars' ata air neamh, is è sin fein mo bhràthair, mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

Cosamhlachd an t sioladoir agus an t sùil, 18 air na eidir-mhìneachadh, 24 Parabla an t sùil-mhustaird, 33 na làibhin, 44 an ionmhais fholaicht', 45 na neamhnuid': 47 An lìn air na thilge' sa chuan: 53 Agus cionnas a rinneadh tàir air Criosd le muintir a dhùthcha fein.

AIR an là sin fein chuaidh Iosa amach as an tigh, agus shuidh sè re taoibh na fairge.

2 Agus do chruinnich sluagh mòr d'a ionnsuidh, air chor as air dol a steach do luing dha, gur shuidh sè, agus do sheas an sluagh uil' air an tràigh.

3 Agus labhair sè mòran do nithibh riu † am parablaibh, ag radh, Fèuch, do chuaidh Sioladoir amach a chur sùil.

4 Agus ag cur an t sùil da, thuit cuid dheth re taoibh an ròid, agus thainig na h èunlaith agus dh'ith siad è.

5 Do thuit cuid air ionadaibh clochach, far nach raibh aige mòran talmhain: agus air ball dh'fhàs sè

* thachras.

† ann comhadaibh.

[TD 30]

MATHA. CAIB. XIII.

suas, do bhrigh nach raibh doimhneachd talmhain aige:

6 Ach air eirigh do'n ghréin dhothadh è, agus air son nach raibh freamh aige, shearg sè as.

7 Agus do thuit cuid a' measg droighinn: agus dh'fhàs an droighionn suas agus mhùch sè è.

8 Ach thuit cuid eile dheth am fearann maith, agus thug sè toradh amach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichid, cuid a dheich 'ar fhichid uiread 's a chuireadh.

9 Ge b'è neach aig am bhuil cluasa chum eisdeachd, eisdeadh è.

10 Agus thainig a dheisciobuil, agus a dubhairt siad ris, C'ar son ata thu a' labhairt riu ann cosamhlachduibh?

11 Air freagairt dha-san a dubhairt sè riu, Do bhrigh gu'n d'thugadh dhuibhse eòlas a bhi agaibh air rùn diomhair rioghachd nèimh', ach dhoibhsin ni 'm bheil so air a thabhairt.

12 Oir ge b'è neach aig am bheil, dha-san bheirthear, agus bithidh aige an tuille' pailteis: ach ge b'è neach aig nach bhuil, uaithe-sin bheirthear eadhon an ni ata aige.

13 Uime sin ataims' a' labhairt riu am parablaibh: do bhrigh air dhoibh faicsin ni 'm faic siad, agus ag cluinntin ni 'n cluinn siad, agus ni mò a thuigeas iad.

14 Agus ionnta-sa 'ta fàidheadoireachd Esaias air a coimhlionadh, ata 'g radh, Le h eisdeachd cluinnidh sibh, agus ni 'n tuig sibh; agus le faicsin chi sibh, agus ni 'n aithnich sibh.

15 Oir ata croidhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus an cluasan mall chum eisdeachd, agus do dhruid siad an sùile; t eagal uair air bith gu 'm faiceadh iad le 'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le 'n croidhe, agus gu'm biodh iad air an iompochadh, agus gu'n slànuichins' iad.

16 Ach is beannuicht' bhur sùile-se, oir ata iad a' faicsin; agus bhur cluasa, oir ata siad a' cluinntin.

17 Oir a deirim ribh gu firinneach, Gur b' iomadh fàidhe, agus fireanaidh ler bu mhiann na nithe-se fhaicsin ata sibhs' a' faicsin, agus ni 'm fac' siad iad: agus na nithe-s' chluinntin ata sibhs' ag cluinntin, agus ni'n cuala siad.

18 Air an àdhbhar sin eisdibh re cosamhlachd an t sioladoir.

19 Coimh-thric as a chluinneas neach focal na rioghachd, agus nach tuig sè è, thig an droch spiorad,

[TD 31]

MATHA. CAIB. XIII.

agus bheir sè air falbh an ni do chuireadh 'n a chroidhe: is è so eisean ann do chuireadh an siol re taoibh an ròid.

20 Ach eisean a fhuair siol ann an àitibh clochach, 's è so an ti a chluinneas am focal, agus a ghabhas è air ball le gàirdeachas:

21 Gidheadh ni 'm bhuil freamh aige ann fein, ach fanuidh se rè tamuill: agus an uair a thig triobloid no geur-leanmhuin air son an fhocail, air ball do gheibh sè oilbheum.

22 Eisean mar an ceudna a ghabh siol a' measg an droighinn, is è so an ti ata cluinntin an fhocail: agus ata ro-chùram an t saoghailse, agus mealltaireachd beartais a' mùchadh an fhocail, agus bithidh sè gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh siol ann an deadh fhearann, 's è sin an neach ata cluinntin an fhocail, agus 'g a thuigsin, neach mar an ceudna 'ta giulan toraidh, agus ata tabhairt amach cuid a cheud uiread, cuid a thri-fichid, agus cuid eile a dheich thar fhichid uiread 's a chuireadh.

24 Do chuir sè cosamhlachd eile amach dhoibh, ag radh, Is cosmhuil rioghachd nèimhe re duine a chuir siol maith ann a fhearann:

25 Agus an uair a bha daoine 'n an codal, thainig a nàmhaid agus chuir sè cogal a' measg a' chrui'neachd, agus dh'imthich sè roimhe.

26 Ach an uair a thainig an t arbhar fui' dhéis, agus a thug sè amach a thoradh, dh'fhoillsich an cogal è fein mar an ceudna.

27 Agus air teachd do sheirbhiseachaibh fhir-an-tighe a dubhairt siad ris, A Thighearna, nach do chuir thusa siol maith ann a t fhearann? c' àite ma seadh as an d'fhuair sè an cogal?

28 A dubhairt eisean riu, Rinn nàmhaid éigin so. Agus a dubhairt na seirbhisich ris, An àill leat uime sin gu 'n teid sinne agus gu 'n cruinnich sinn r'a chéile iad?

29 Ach a dubhairt eisean riu, Ni h àill; air eagal ag cruinneachadh a' chogail duibh, gu spion sibh an crui'neachd maille ris.

30 Leigibh leo fàs araon gus an d'thig am foghmhar: agus ann àm an fhoghmhaire a deir mise re m' luchd-buanaidh, Cruinnichibh air tùs an cogal, agus ceangluibh è 'n a * phunnauibh chum a losgaidh: ach cruinnichibh an crui'neachd do m' † sgiobol.

31 Do chuir sè amach cosamhlachd eile dhoibh, ag

* thrusaichibh.

† shabhal.

[TD 32]

MATHA. CAIB. XIII.

radh, Ata rioghachd nèimhe cosmhuil re gràinne do shiol mustaird, a ghabh neach agus a chuir sè 'n a fhearann.

32 Ni is è gun amharas a 's lugha do na h uile * phòr: gidheadh air fàs da, 's è a's mò do na luibheannaibh, agus fàsuidh sè 'n a chrann: ionnas gu'n d'thig èunlaith an aidhir, agus gu'n dean iad neid ann a gheugaibh.

33 Cosamhlachd eile labhair sè riu, Is cosmhuil rioghachd nèimhe re làbhuin, a ghabh bean agus a dh'fholaich si ann tri miosairibh mine, gus an do ghabh an t iomlan an làbhuin.

34 Na nithe sin uile labhair Iosa ris a' phobull am parablaibh, agus gun pharabla ni 'n do labhair sè riu:

35 Do chum gu coimh-lionadh an ni a dubhradh leis an fhàidh, ag radh, Fosglaidh mi mo bheul am parablaibh, cuirfidh mi 'n ceill nithe a bha folaicht' † o thoiseach an t saoghail.

36 Ann sin chuir Iosa am pobull air falbh, agus chuaidh sè steach do'n tigh: agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag radh, Mìnich dhuinne cosamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus air freagairt dha-san, a dubhairt sè riu, An ti a chuireas an siol maith 's è Mac an duine è:

38 'S è 'm fearann an domhan: agus 's è an siol maith clann na rioghachd: ach 's è an cogal clann an droch spioraid:

39 'S è an nàmhaid a chuir iad an diabhol: 's è am foghmhar deireadh an t saoghail: agus 's iad na buanaichean na h aingil.

40 Agus amhail mar a chruinnichear an cogal, agus a loisgear le teine è; is ann mar sin a bhitheas ann deireadh an t saoghail so.

41 Cuirfidh Mac an duine Aingil uaith' amach, agus tionailidh iad as a rioghachd na h uile nithe a bheir oilbheum, agus iadsan ata deanamh aingidheachd;

42 Agus tilgidh siad iad ann an àmhuinn air dearg-lasadh: ann sin bithidh gul agus giosgan fhiacall.

43 Dealruichidh na fireanaidh an t ann sin mar a ghrian, ann rioghachd an Athar fein. Ge b'è aig am bheil cluasa chum eisdeachd, eisdeadh è.

44 A rìs, ata rioghachd nèimhe cosmhuil re ionmhas air fholach am fearann: ni taireis fhaghail, a dh'fholaich duine, agus a thaobh a ghàirdeachais air a shon, dh'imthich sè

* ros.

† o leagadh bunaite an domhain.

[TD 33]

MATHA. CAIB. XIV.

agus reic sè na bha aige uile, agus cheannuich sè am fearann sin.

45 A rìs, is cosmhuil rioghachd nèimh' re ceannuiche àraidh, 'ta 'g iarraidh * chlocha uaisle:

46 Neach air † amas da air aon neamhnuid ro-luachmhor, dh'imthich sè agus reic sè na bha aige, agus cheannuich sè i.

47 A rìs, ata rioghachd nèimhe cosmhuil re lion air a thilgeadh san fhairge, agus a chruinnich do gach uile sheòrta éisg:

48 Ni air dha bhi làn, do tharruing na h iasgairidh chum na tràighe, agus air suidhe dhoibh, chruinnich iad na h éisg mhaithe ann soithichibh, ach do thilg siad na droch éisg amach.

49 Is mar sin a bhitheas ann deireadh an t saoghail: theid na h Aingil amach, agus dealuichidh iad na droch-dhaoine o mheasg nam fireanach;

50 Agus tilgidh siad iad san àmhuinn theintich: ann sinn bithidh gul agus giosgan fhiacall.

51 A deir Iosa riu, 'Ndo thuig sibh na nithe so uile? a deir siad ris, Thuig, a Thighearna.

52 Agus a dubhairt eisean riu, Air an àdhbhar sin gach uile scriobhuich' ata fòghlomt' chum rioghachd nèimh', is cosmhuil è re fear-tighe, a bheir amach as ionmhas nithe nuadh agus sean.

53 Agus † tharladh an uair a chrìochnuich Iosa na parabail so, gu'n d'imthich sè as sin.

54 Agus an uair a thainig sè d'a dhùthaich fein, theagaisg sè iad 'n an Sionagog, ionnas gur ghabh iongantais iad, agus gu'n dubhairt siad, C'ait' an d'fhuair am fear so an gliocas so, agus na feartan ud?

55 Nach è so mac an t saoir? nach è ainm a mhàthar Muire? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Ioses, & Simon, & Iudas?

56 Agus a phearaiche, nach 'eil iad uile maille ruinn? c'ait' uime sin an d'fhuair an duine so na nithe ud uile?

57 Agus fhuair iad oilbheum ann. Ach a dubhairt Iosa riu, Ni 'm bhuil fàidh gun onoir, ach 'n a dhùthaich fein, agus 'n a thigh fein.

58 Agus ni 'n d'rinn sè mòran do oibribh cumhachdach' ann sin, air son am mi-chreidimh.

CAIB. XIV.

1 Bar'ail Ioraith mu thimchioll Chrìosd, 3 C'ar son a chuaidh an ceann a

* neamhnuide prìseil.

† airmseachd.

‡ thachair.

[TD 34]

MATHA. CAIB. XIV.

bhuntain dh'Eoin Baisde. 13 Chuaidh Iosa gu ionad fàs'ail, 15 far an do bheathuich sè cuig mìle fear le cuig aranaibh, agus dà iasg. 22 Dh'imthich sè air a' chuan dh'ionnsuidh a dheisciobul; 34 agus air dha teachd air tìr aig Gennesaret, shlànuich sè an droing a bha tinn le iad a bheantuin re h iomall eadaich.

FA 'n àm sin do chual' Ioraith an Tetrarch cliu Iosa,

2 Agus a dubhairt sè r'a sheirbhiseachaibh, 'S è so Eoin Baisde, dh'eirich sè o na marbhuibh, is uime sin ataid feartan air an oibriuchadh leis.

3 Oir air glacadh Eoin do Ioraith, cheangail sè è, agus thilg sè am prìosun è air son Herodias, mna Philip a bhràthar fein.

4 Oir a dubhairt Eoin ris, Ni'm bheil è dligheach dhuit a bi agad.

5 Agus an uair bu mhiann leis a chur gu bàs, bha eagal a' phobuill air, oir bha meas fàidh' aca air.

6 Ach an uair a bha co'-ainm la-breithe Ioraith air a ghleidheadh, rinn Inghean Herodiais damhsa 'n an làthair, agus thaitin si re h Ioraith.

7 Ionnas gur gheall sè le mionnaibh, gu tiubhradh sè dh'i ge b'è air bith ni a dh'iarradh i.

8 Agus air dh'ise bhi air a teagasg leis a màthair roimh'làimh, a dubhairt si, Tabhair dhamh ann so ceann Eoin Baisde air Mèis.

9 Agus bha 'n rìgh doilich: ach air son a mhionn', agus na muintir a bha 'n an suidh' aig biadh maille ris, dh'àithin sè a thabhairt d'i.

10 Agus air cur fir marbhaidh uaithe, bhuin sè a cheann dh'Eoin ann sa phriosan.

11 Agus thugadh a cheann air mèis, agus thugadh do'n chailin è: agus thug ise d'a màthair è.

12 Agus thainig a dheisciobuil, agus thug iad a chorp leo, agus dh'adhlaic siad è, agus thainig iad agus dh'innis iad sin do Iosa.

13 An t ann do chual' Iosa so, chuaidh sè as sin air luing gu ionad fàs'ail air leith: agus an uair a chual' am pobull sin, lean iad d'an cois è as na bailtibh.

14 Agus air dol amach do Iosa, chunnairc sè comh-thional mòr, agus ghabh sè trùas mòr dhuibh, agus shlànuich sè an droing aca bha easlan.

15 Agus an uair a b'fheascar è, thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag radh, 's àite fàs'ail so, agus ata an t àm anois air dol seachad; cuir an sluagh air falbh, chum as gu'n teid

[TD 35]

MATHA. CAIB. XIV.

iad do na bailtibh, agus gu'n ceannuich siad biadh dhoibh fein.

16 Ach a dubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh, thugaibhse dhoibh r'a itheadh.

17 Agus a dubhairt siad ris, Ni 'm bheil againne ann so ach cuig * arain, agus dà iasg.

18 A dubhairt eisean riu, Thugaibh ann so iad do m' ionnsuidhs'.

19 Agus dh'àithin è do'n t sluagh suidhe sios air an fheur, agus ghlac sè na cuig arain, agus an dà iasg, agus air amharc dha suas gu neamh, bheannuich agus bhris sè, agus thug sè na h arain d'a dheiscioblubh, agus thug na deisciobuil do 'n t sluagh iad.

20 Agus dh'ith siad uile, agus shàsuicheadh iad: agus thog iad làn dà-chliabh-dheug do'n bhiadh bhris', a bha dh'fhuighleach aca.

21 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cuig mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

22 Agus air ball choimh-éignich Iosa a dheisciobuil gu dol ann luing, agus dol roimhe do'n taoibh eile, gus an cuireadh eisean am pobull air falbh.

23 Agus an uair do leig sè am pobull uaithe, chuaidh sè suas air sliabh 'n a aonar a dheanamh ùrnuigh: agus an uair a bha am feascar air teachd, bha sè ann sin 'n a aonar.

24 Ach bha an lòng fa 'n àm sin a' meadhon na fairge, air a tilgeadh a nunn agus a nall leis na tonnaibh: oir bha a ghaoth 'n an aghaidh.

25 Agus ann sa cheathramh faire do'n oidhche, chuaidh Iosa d'an ionnsuidh, ag imtheachd air an fhairge.

26 Agus an uair a chunnairc na deisciobuil è 'g imtheachd air an fhairge, bha iad air am buaireadh, ag radh, Is Spiorad ata ann: agus * ghlaodh iad amach le h eagal.

27 Ach do labhair Iosa riu air ball, ag radh, Biodh misneach mhaith agaibh, is mise ata ann, na biodh eagal oirbh.

28 Agus fhreagair Peadar è, agus a dubhairt sè, A thighearna, ma's tu ata ann, iarr ormsa teachd a'd' ionnnsuidh air na h uisgeachaibh.

29 Agus a dubhairt sè, Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd anuas as an luing, dh'imich sè air na h uisgeachaibh, chum teachd gu h Iosa.

30 Ach an uair a chunnairc è a ghaoth làidir, ghabh sè eagal: agus an

* buillionna.

† dh'éigh.

[TD 36]

MATHA. CAIB. XV.

uair a thòsaich è air dol fuidh, do ghlaodh sè, ag radh, A thighearna, fòir orm.

31 Agus air ball do shìn Iosa amach a làmh, agus rug sè air, agus a dubhairt sè ris, O thusa air bheag creidimh, c'ar son a bha thu fuidh amharas?

32 Agus an uair a chuaidh iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 Ann sin thainig iadsan a bha san luing, agus rinn siad adhradh dha, ag radh, Gu firinneach is tu Mac Dhe.

34 Agus an uair a chuaidh iad do'n taoibh eile, thainig siad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an t ann do fhuair luchd an àite sin fiosrachadh uime, chuir iad fios air feadh na tìre sin uile air gach taoibh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an droing sin uile a bha ea-slan,

36 Agus ghuidh iad air, gu feudfadh iad beantain re h iomall eadaich amhàin: agus a' mhèud dhiubh 's a bhean shlànuicheadh gu h iomlan iad.

CAIB. XV.

3 Ata Criosd ag cronuchadh nan Scriobhuichidh agus nam Phairiseach' air son briseadh àitheanta Dhe le 'n gnàthuchadh-san; 11 a' teagasg cionnas nach h è an ni a theid a steach do'n bheul a thruailleas an duine. 21 Shlànuich è inghean na mnà sin do mhuintir Chanaan, 30 agus slòigh lionmhor eile. 32 Agus le seachd aranaibh, agus beagan dh'iasguibh beaga, shàsuich sè ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

ANN sin thainig scriobhuichean agus phairisich, a bhuineadh do Hierusalem, gu h Iosa, ag radh,

2 C'ar son ata do dheisciobuil ag dol ann aghaidh gnàthuchadh nan sinnsireadh? oir ni 'n ionnlaid siad an làmha an uair a dh'itheas iad aran.

3 Ach fhreagair eisean agus a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibhse ag briseadh àithne Dhe le bhur gnàthuchadh fein?

4 Oir thug Dia àithne, ag radh, Tabhair onoir do t athair agus do d'mhàthair: agus ge b'è mhalluicheas athair no mhàthair, cuirthear gu bàs è.

5 Ach a deir sibhse, Ge b'è neach a deir r'a athair no r'a mhàthair, Is tiodhlaca do'n teampull gach ni leis am feudfadh tu buannachd fhaghail uamsa,

6 Agus nach onoruich athair no mhàthair, bithidh sè saor. Mar sin do chuir sibhse ann neimh-brìgh àith-

[TD 37]

MATHA. CAIB. XV.

ne Dhe le bhur gnàthuchadh fein.

7 A chealgoirean, is maith a rinn Esaias fàidheadoireachd mu'r timchioll, ag radh,

8 Ata am pobull so a' dlùthachadh riumsa le 'm beul, agus ag tabhairt onoir dhamh le 'm bilibh: ach ata an croidhe fada uam.

9 Ach is ann an diomhaoineas ataid a' deanamh adhraidh dhamhsa, a' teagasg àitheanta dhaoine air son teagaisg.

10 Agus air gairm an t slòigh dha, a dubhairt sè riu, Eisdibh agus tuigibh.

11 Ni h è an ni theid a steach sa bheul a shaluicheas an duine: ach an ni thig amach as a' bheul, 's è so a shaluicheas an duine.

12 Ann sin thainig a dheisciobuil, agus a dubhairt siad ris, Am bheil fhios agadsa gur ghabh na Phairisich oilbheum, taireis doibh na briathra ud a chluinntin?

13 Ach air freagairt dhòsan a dubhairt sè, Gach uile phlannd' nach do shuidhich m' Athair neamhaidhs', spionthar as a bhun è.

14 Leigibh leo: 's cinn-iuil dhall nan dall iad. Agus ma threòruicheas dall dall eile, tuitidh iad araon ann san dìg.

15 Agus air freagairt do Pheadar a dubhairt sè ris, Minich dhuinn an cosamhlachd so.

16 Agus a dubhairt Iosa, Am bheil sibhse mar an ceudna gun tuigse fòs?

17 Nach 'eil sibh a tuigsin fòs, ge b'è ni a theid a steach sa bheul, gu'n d'theid è sa bhroinn, agus tilgear amach do'n * ghuiteir è?

18 Ach na nithe sin a thig amach as a' bheul, ataid a' teachd o'n chroidhe, agus is iad sin a shaluicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chroidhe thig droch smuaintidh, mortadh, adhaltranas, striopachas, gaduigheachd, fiadhnuis bhréig', blaispheme.

20 Is iad so na nithe a shaluicheas an duine: ach itheadh le làmhaibh gun ionnlad, † cha saluich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as sin, chuaidh sè gu crìochuibh Thiruis agus Shidoin.

22 Agus fèuch, thainig bean do mhuintir Chanaan o na crìochuibh sin, agus ghlaodh si ris, ag radh, Dean tròcair orm, a Thighearna, a Mhic Dhaibhi; ata m' inghean air a buaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach ni'n d'thug eisean freagra' dh'i ann aon fhocal. Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iarr iad air, ag radh, Cuir air falbh i, oir ata si gladhaich 'n ar diaigh-ne.

* t slochd shalchair.

† cho saluich.

[TD 38]

MATHA. CAIB. XV.

24 Ach air freagairt dha-san a dubhairt sè, Nior chuireadh mise, ach chum chaorach chailte thighe Israeil.

25 'Nsin air teachd dhise do rinn si adhradh dhò, ag radh, A Thighearna, * cuidich leam.

26 Ach air freagairt dha-san a dubhairt sè, Ni 'n còir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum nan con.

27 Agus a dubhairt ise, Is fìor, a Thighearna: ach ithidh na coin cuid do'n sbruileach, a thuiteas o bhòrd am maighisdiridh fein.

28 Ann sin do fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ria, O bhean, 's mòr do chreidimh: biodh dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a h inghean slàn o 'n uair sin amach.

29 Agus air imtheachd do Iosa as sin, thainig è làimh re fairge na Galilee, agus an uair a chuaidh sè suas air sliabh, shuidh è sios ann an sin.

30 Agus thainig mòr shluagh d'a ionnsuidh, agus aca maille riu bacaich, doill, balbhain, daoine ciurramach, agus mòran eile, agus thilg iad sios aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich sè iad:

31 Ionnas gur ghabh iongantas an sluagh, 'n uair a chunnairc iad na balbhain a' labhairt, na daoine ciurramach slàn, na bacaich ag imtheachd, agus an radharc aig na dallaibh: agus thug siad glòir do Dhia Israeil.

32 Ann sin ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus a dubhairt sè, Ataim ag gabhail truais do 'n t sluagh, oir dh'fhan iad maille rium anois' rè thri làith', agus ni 'm bheil ni air bith aca r'a itheadh: agus ni 'n cuirfeam uam 'n an trosg iad, air eagal gu fannuich iad air an t slighe.

33 Agus a deir a dheisciobuil ris, Cia as a gheibhmid na h uiread a dh'aran san fhàsach, as bu leòir a shàsachadh slòigh co-mhòr?

34 Agus a deir Iosa riu, Cia lion aran ata agaibh? agus a dubhairt iadsan, seachd, agus beagan a dh'iasgaibh beaga.

35 Agus dh'àithn è do'n t sluagh suidhe sios air an làr.

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasga dha, agus air breith buidheachais, do bhris sè iad, agus thug sè d'a dheisciobluibh, agus thug na deisciobuil do'n t sluagh iad.

37 Agus dh'ith siad uile, agus shàsuicheadh iad: agus thog siad do'n bhiadh bhris' a dh'fhàgadh làn sheachd cliabh.

38 Agus bha a mhuintir

* fòir orm.

[TD 39]

MATHA. CAIB. XVI.

a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

39 Agus air dha an sluagh a leigeadh uaithe, ghabh sè lòn, agus thainig sè gn crìochuibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

1 Ata na Phairisich ag iarraidh comharthaidh, 6 Ata Iosa a' tabhairt rabhaidh d'a dheisciobluibh mu thimchioll làibhin nam Phairiseach agus nan Sadduiseach, 13 Bar'ail an t sluaigh mu thimchioll Chrìosd, 16 aidmheil Pheadair uime. 21 Ata Iosa a' roimh-innseadh a bhàis, 23 ag cronuchadh Pheadair air son a chomhairleach' uaith', 24 agus a' cur a dh'fhiachuibh orra-san, ler b'àill a leantuin, an crann ceusaidh a ghiulan.

AGUS air teachd do na Phairisichibh agus do na Sadduisichibh * 'g a bhuaireadh, dh'iarr iad air comharth' a thaisbeanadh dhoibh o neamh.

2 Ach air freagairt dha-san a dubhairt sè riu, An uair is feascar è, a deir sibh, Bithidh † soinionn ann: oir ata an t aidher dearg.

3 Agus air maidin, Bithidh droch aimsir ann an diu: oir ata an t aidheir dearg agus dorcha. A chealgoirean, is aithne dhuibh breith a thoirt air

gnùis an aidheir, agus nach bhuil è 'n comas duibh comharthaidh nan aimsireadh a thuigsin?

4 Ata ginealach aingidh agus adhaltranach ag iarraidh comharthaidh, agus ni 'n tiubhrar comharth' dhoibh, ach comharth' an fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh'imthich sè as sin.

5 Agus an trà' thainig a dheisciobuil dh'ionnsuidh na taoibh eile, dhi-chuimhnich iad aran a thabhairt leo.

6 Agus a dubhairt Iosa riu, Thugaibh an aire, agus † coimheaduibh sibh fein o làibhin nam Phairiseach, agus nan Sadduiseach.

7 Agus bha iad a' reasunachadh eatorra fein, ag radh, Is ann air son nach d'thug sinn aran leinn.

8 Agus air tuigsin sin do Iosa, a dubhairt sè riu, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son ata sibh a' reasunachadh eadruibh fein, gur ann a chionn nach d'thug sibh aran leibh?

9 Nach 'eil sibh fòs a' tuigsin, no cuimhneachadh nan cuig aran nan cuig mìle, agus cia lion cliabh a thog sibh?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia lion cliabh a thog sibh?

11 Cionnas nach 'eil sibh a' tuigsin, nach ann mu aran a dubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhur faicill o làibhin nam

* ag cur cathuich air.

† deadh-aimsir.

‡ gleidhibh.

[TD 40]

MATHA. CAIB. XVI.

Phairiseach, agus nan Sadduiseach?

12 Ann sin do thuig iad cionnas nach d'iarr è orra bhi air am faicill o làibhin an arain, ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadduiseach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìochaibh Chesarea Philippi, dh'fheòraich sè d'a dheisciobluibh, ag radh, Co a deir daoine is mise, Mac an duine, ann?

14 Agus a dubhairt iadsan, A deir cuid gur tu Eoin Baisde, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no h aon do na fàidhibh.

15 A deir eisean riu, Ach co a deir sibhse is mi?

16 Agus air freagairt do Shimon Peadar a dubhairt sè, Is tusa Criosd, Mac an De bheo.

17 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, 'Sbeannuicht' thus', a Shimoin Bhar-Iona: oir cha d'fhoillsich fuil is feoil sin duitse, ach m' Athairs' ata air neamh.

18 Agus a deirimse riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig so togaidh mise m' eaglais: agus cha tabhair geataidh ifrinn buaidh uirre.

19 Agus bheir mi dhuit eochraiche rioghachd nèimh': agus ge b'è ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh sè ceangailt' air neamh; agus ge b'è ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh sè fuasgailt' air neamh.

20 Ann sin dh'àithn sè d'a dheisciobluibh gun iad a dh'innseadh do neach air bith, gur b'è fein Iosa an Crìosd.

21 O 'n àm sin amach thòsaich Iosa air a nochdfadh d'a dheisciobluibh, cionnas is eigin dha-san dol suas gu Hierusalem, agus mòran do nithibh fhulang o na seanoiribh, agus na h ard-shagartaibh, agus na scriobhuichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus eirigh suas a-rìs air an treas là.

22 Agus do ghabh Peadar è, agus thòsaich sè air achmhasan a thabhairt dha, ag radh, Gu ma fada sin uaitse, a Thighearna; cha tachair sin duitse.

23 Ach air tionndadh dha-san, a dubhairt sè re Peadar, Im'ich air mo chùl, a Shatain, is oilbheum dhamh thu: oir * ni 'm bheil do chion air nithibh Dhe, ach air nithibh dhaoine.

24 Ann sin a dubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhiaigh-se, deanadh è àichsheunadh fein, agus togadh è air a chrann-ceusaidh, agus leanadh è mise.

25 Oir ge b'è neach ler b'àill anam a ghleidheadh, caillidh sè è; agus ge b'è neach a chailleas anam air mo sgàth-sa, gheibh sè è.

* ni 'm bheil agad spéis do.

[TD 41]

MATHA. CAIB. XVII.

26 Oir creud an tairbh' ata ann do dhuine, ge do chosnadh è an saoghal uile, agus anam fein a chall? no creud i a' * mhalairt a bheir duine air son anma?

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir Athar, maille r'a Ainglibh; agus ann sin bheir sè do gach neach a reir a ghnìomhartha.

28 Gu deimhin a deirim ribh, Gu bheil cuid do'n droing ata 'n an seasamh ann so, nach blais bàs, gus am faic iad Mac an duine a' teachd ann a rioghachd fein.

CAIB. XVII.

1 Atharachadh agus dealrachadh cruth' Iosa: 14 ata sè a' slànuchadh an leinibh air an raibh an tuiteamas, 22 ag innseadh fhulangais roimh-laimh, 24 agus ag iocadh na cise.

AGus 'n diaigh shea làith', ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòruich sè iad air leth gu sliabh àrd',

2 Agus dh'atharaicheadh a chruth 'n an làthair, agus dhealraich aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh eadach geal mar an solus.

3 Agus fèuch, ‡ do thaisbeanadh dhoibh Maois agus Elias a' comhradh ris.

4 Ann sin air freagairt do Pheadar, a dubhairt sè re h Iosa, A Thighearna, is maith dhuinn' bhi 'n so: ma's àill leatsa, deanamaid tri † pàilliunaidh ann so; h aon dhuitse, h aon do Mhaois, agus a h aon do Elias.

5 Air dha bhi fòs a' labhairt, fèuch, do thilg nèul soillseach sgàile orra: agus fèuch, guth as a' nèul, ag radh, So mo Mhac gràdhachs', ann am bhuil mo làn toil; eisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro-mhòr.

7 Agus thainig Iosa agus bhean è riu, agus a dubhairt sè, Eir'ibh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus air dhoibhs' an sùile a thogbhail suas, ni' m fac' iad neach air bith, ach Iosa 'n a aonar.

9 Agus ann àm dhoibh teachd anuas o 'n bheinn, thug Iosa àithne theann dhoibh, ag radh, Na innsibh do neach air bith a ni a dh'fhoillsicheadh dhuibh, gus an eirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fhèoraich a dheisciobuil dhe', ag radh, C'ar son ma seadh a deir na scriobhuichean, gur eigin Elias a theachd air tùs?

11 Agus air freagairt do Iosa a dubhairt sè riu, Thig Elias gu fìrinneach air tùs, agus aisigidh sè na h uile nithe:

12 Ach a deirimse ribh,

* iomlait.

‡ dh'fhoillsicheadh.

† bothain.

[TD 42]

MATHA. CAIB. XVII.

Gu'n d'thainig Elias a cheana, agus cha d'aithnich siad è, ach rinn siad gach ni bu toil leo ris: is ann mar sin mar an ceudna a dh'fhulaingear Mac an duine uatha.

13 Ann sin do thuig na deisciobuil gur b'ann mu Eoin Baisd' a labhair sè riu.

14 Agus an uair a thainig siad chum a' choi'-thionail, chuaidh duine àraidh d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghlùinibh dha, agus ag radh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mhac, oir ata sè gu tinn leis an * tuitimeas, agus is mòr an cràdh ata sè a' fulang: oir ata sè gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi è dh'ionnsuidh do dheisciobul, agus cha b'urradh iad a leigheas.

17 Agus air freagairt do Iosa a dubhairt sè, A ghinealaich neimh-chreidich, agus chrosda, cia fhad' a bhitheas mi maille ribh? cia fhad' a dh'fhulaingear mi sibh? thugaibh a'm' ionnsuidhs' ann so è.

18 Agus do chronuich Iosa an deamhan, agus dh'imthich sè as: agus shlànuicheadh an leanabh o 'n uair sin amach.

19 Ann sin air teachd do na deisciobluibh chum Iosa fa leth, a dubhairt siad, C'ar son nach b'urradh sinne a thilgeadh amach?

20 Agus a dubhairt Iosa riu, Air son bhur mi-chreidimh: oir gu fìrinneach a deirim ribh, Nam biodh aguibh creidimh mar ghràinne mustaird, deireadh sibh ris a' bheinn so, Atharuich as sin ann sùd, agus dh'atharuicheadh i; agus ni 'm biodh ni air bith ea-comasach dhuibh.

21 Gidheadh, ni 'n d'theid a' ghnè so amach, ach le h ùrnuigh agus le trosgadh.

22 Agus am feadh a bha iad a' fantain ann sa Ghalilee, a dubhairt Iosa riu, Bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh dhaoine:

23 Agus marbhaibh siad è, ach an treas là eir'idh sè: Agus bha iadsan ro-bhrònach.

24 Agus air teachd dhoibh do Chapernaum, thainig luchd togbhail na cìse gu Peadar, agus a dubhairt siad ris, Nach bhuil bhur maighisdirse 'g iocadh na cìse?

25 A deir eisean, Ata. Agus an uair a chuaidh sè steach do'n tigh, do labhair Iosa ris air tùs, ag radh, Creud i do bhar'ails', a Shimoin? cia uaith' ata righridh na talmhain togbhail † càin no cìse? 'N ann o 'n cloinn fein, no o choigreachaibh?

26 A deir Peadar ris, O choigreachaibh. A dubhairt Iosa ris-sin, Air an àdhbhar sin ata a' chlànn saor.

* guin na ré.

† gearraidh no duilinne.

[TD 43]

MATHA. CAIB. XVIII.

27 Gidheadh, chum nach tugamaid oilbheum dhoibh, imthich-se chum na fairge, agus tilg dubhan innte, agus tog an ceud iasg a thig a-nios: agus air fosgladh a bheoil duit, gheibh thu bonn airgid: sin ghabh, agus tabhair dhoibh air mo shon-sa, agus air do shon fein.

CAIB. XVIII.

1 Ata Criosd a' toirt àithne d'a dheisciobluibh bhi umhal agus neimh-chronail, 7 oilbheum a sheachnadh, agus gun iad a dheanamh tàir air cloinn bhig: 15 ata è 'g an teagasg cionnas is còir dhuinn buntain r'ar bràithribh, an uair a bheir iad oilbheum dhuinn, 21 agus cia minic bu chòir dhuinn maitheamhnas a thoirt dhoibh; 23 ni ata sè a' mineachadh le cosamhlachd an righ, a ghabh cunntas d'a shearbhantaibh, 32 agus a rinn peanas air-sin nach do nochd tròcair d'a choi'-sheirbhiseach fein.

ANN san àm sin fein thainig na deisciobuil chum Iosa, ag radh, Co a's mò ann an rioghachd Nèimh'?

2 Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm chuige, chuir sè 'n am meadhon è,

3 Agus a dubhairt sè, Gu fìrinneach a deirim ribh, Mur iompoichear sibh, agus mur bi sibh mar leanbana, nach d'theid sibh a steach do rioghachd Nèimh'.

4 Air an àdhbhar sin ge b'è dh'ìslicheas è fein mar an leanban so, 's è sin fein a's mò ann an rioghachd Nèimhe.

5 Agus ge b'è ghabhas aon leanban d'a leithid so ann am ainm-se, gabhuidh sè mise.

6 Ach ge b'è neach a bheir oilbheum dh'aon neach do'n mhuintir bhig so ata creidsin annam-sa, b'fhearr dha gu 'm biodh cloch mhuilinn air a crochadh r'a mhuineal, agus gu 'm biodh è air a bhàthadh ann an doimhne na fairge.

7 Is an-aoibhinn do'n t saoghal air son oilbheimean: oir is eigin do oilbheimibh teachd: ach is an aoibhin do'n duine sin tre 'n d'thig an t oilbheum.

8 Uime sin ma bheir do làmh no do chos àdhbhar * oilbheim dhuit, gearr dhiot iad, agus tilg uait iad: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois no air leth làimh, na dà làimh no dà chois a bhi agad, is tu bhi air do thilgeadh ann san teine shiorruidh.

9 Agus ma bheir do shùil àdhbhar oilbheim dhuit, spion asad i, agus tilg uait i: is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth shùil, na dà fhùil a bhi agad agus thu bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach

* tuislidh.

[TD 44]

MATHA. CAIB. XVIII.

dean sibh tarcuais air aon neach do'n mhuintir bhig so; oir a deirimse ribh, gu bhuil an Aingilsin air neamh a' faicsin a ghnàth gnuis m' Athar-sa, ata air neamh.

11 Oir thainig Mac an duine a shàbhaladh an ni sin a bha cailte.

12 Creud is bar'ail dhuibhse? ma bhitheas aig duine ceud caora, agus gu'n d'theid a h aon diubh air seacharan, nach fàg sè na naoi'-caoirich-dheug agus ceithir fichid, agus nach d'theid sè air feadh nam beann, dh'iarruidh na caorach a chuaidh air seacharan?

13 Agus ma tharlas da gu'm fuigh sè i, gu deimhin a deirim ribh, Gu'n dean sè tuilleadh gàirdeachais air son na caorach sin, na air son nan naoi'-caorach-dheug agus ceithir fichid, nach deachuidh air seacharan.

14 Mar an ceudna, ni h è toil bhur 'n Athars' ata air neamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuintir bhig so a chall.

15 Tuilleadh eile, Ma pheacuicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imthich agus * innis a lochd dha eidir thu fein agus eisean amhain: ma dh'eisdeas è riut, chosainn thu do bhràthair.

16 Ach mar eisd sè riut, tabhair leat a h aon no dias eile, chum gu 'm bi † gach ni air a dheanamh seasmhach am beul dias no triur a dh'fhia'nuisibh.

17 Agus ma dhiultas sè iadsan eisdeachd, innis do'n eaglais è: ach ma dhiultas è 'n eaglais eisdeachd, biodh è dhuit mar Gheintileach, agus mar phuibliocanach.

18 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'è air bith nithe cheanglas sibhse air talamh, bithidh siad ceangailt' air neamh: agus ge b'è air bith nithe dh'fhuaisgleas sibhse air talamh, bithidh siad fuasgailt' air neamh.

19 A-ris a deirim ribh, Ma chòirdeas dias aguibh air talamh, mu thimchioll aon ni a dh'iarras iad, nithear so dhoibh le m' Athairs' ata air neamh.

20 Oir ge b'è àit' am bhuil dias no triur air an cruinneachadh ann cionn a chéile a'm' ainmse, ata mise ann sin 'n am meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, a dubhairt sè, A Thighearna, cia minic a pheacuicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaitheas mi dha? An ann gu ruig an seachdmha' uair?

22 A deir Iosa ris, Ni abram riut, gus an seachdmha' uair: ach gu deich agus tri fichid seachd uaire.

23 Air an àdhbhar sin is cosmhuil rioghachd Nèimh' re righ àraidh, ler b'àill cunn-

* dearbh.

† a chùis uile air a deanamh.

[TD 45]

MATHA. CAIB. XIX.

tas a dheanamh r'a sheirbhiseachaibh.

24. Agus an uair a thòsaich sè air cunntas a dheanamh, thugadh a h aon d'a ionnsuidh air an raibh aige deich mìle talanna.

25 Ach do bhri' nach raibh aige ni leis an deanadh è dioladh, dh'àithin a thighearn' è fein, agus a bhean, agus a chlann, agus gach uile nithe bha aig' a reiceadh, agus dioladh a dheanamh.

26 Air an àdhbhar sin do thuit an seirbhiseach sin sios, agus rinn sè umhlachd dha, ag radh, A Thighearna, dean foighidin rium, agus iocaidh mi dhuit an t iomlan.

27 Ann sin air do thighearna an òglaoich sin truas mòr a ghabhail ris, leig sè a chead da, agus mhaith sè na fiacha dha.

28 Ach air dol do'n t serbhiseach sin fein amach, fhuair è h aon d'a choi'-sheirbhiseachaibh, air an raibh aige ceud peghinn: agus air dha làmh a chur ann, rug sè air scornach air, ag radh, Ioc dhamh na bhuil agam ort.

29 Agus air tuiteam d'a choi'-sheirbhiseach sios aig a chosaibh, ghuidh sè air, ag radh, Dean foighidin rium, agus iocfuidh mi an t iomlan duit.

30 Agus nior b'àill leis sin: ach air imtheachd dha do thilg sè am prìosun è, gus an iocadh sè na fiacha.

31 Agus an uair a chunnairc a choi'-sheirbhisich-sin na nithe do rinneadh, bha iad ro-dhoilich, agus thainig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearna gach ni a rinneadh.

32 Ann sin air d' a thighearn' a ghairm, a dubhairt sè ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith me dhuit na fiacha ud uile, do bhri' gu'n do chuir thu impidh orm:

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do choi'-sheirbhiseach fein, amhail mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus air gabhail feirge d'a thighearna, thug sè do na ceusadoiribh è, gus an iocadh sè fhiacha uile dha.

35 Agus mar sin do ni m' Athair neamhuidh ribhse, mur maith gach aon aguibh o bhur croidhibh d'a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

2 Ata Criosd a' slànuchadh na muintir a bha tinn, 3 a freagairt nam Phairiseach mu thimchioll dealuchaidh, 10 a' nochdfadh c'uin ata am pòsadh feumail: 13 ag gabhail re cloinn bhig: 16 ag teagasg an òganaich cionnas a dh'fheudas è a' bheatha shuthain fhaghail, agus a bhi foirfe: 23 ag innseadh d'a dheisciobluibh co chruaidh is ata è air duine saibhir dol a steach do rioghachd Dhe: 27 agus a' gealtuin luigheachd

[TD 46]

MATHA. CAIB. XIX.

dhoibhsin a thréig na h uile nithe agus a lean eisean.

AGUS * tharladh, an uair a chrìochnuich Iosa na briathra-sa, gu'n d' imthich sè o'n Ghalilee, agus thainig sè gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan:

2 Agus do lean sluagh mòr è, agus shlànuich sè iad ann sin.

3 Thainig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh, 'g a bhuaireadh, agus ag radh ris, Am bheil è ceaduicht' do dhuine a bhean a chur uaith' air gach uile àdhbhar?

4 Agus air freagairt dha-san a dubhairt sè riu, Nach do leugh sibh, An ti a rinn air tùs iad, gu'n d'rinn sè iad fear agus bean?

5 Agus a dubhairt sè, Air an àdhbhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanuidh sè r'a mhnaoi: agus bithidh siad araon 'n an aon fheoil.

6 Air an àdhbhar sin cha dias iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin an ni do cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 A dubhairt siad ris, C'ar son ma seadh a dh'àithn Maois litir-dhealuich a thabhairt dh'i, agus a cur air falbh?

8 A deir eisean riu, Dh'fhulaing Maois dhuibhse air son cruais bhur croidhe, bhur mnàì a chur uaibh: ach ni 'n raibh è mar sin o thùs.

9 Agus a deirimse ribh, Ge b'è chuireas uaithe a bhean, ach air son striopachais, agus a phòsas bean eile, ata sè deanamh adhaltranais: agus ge b'è neach a phòsas ise do chuireadh air falbh, ata sè deanamh adhaltranais.

10 A deir a dheisciobuil ris, Ma's è sin cor an fhir r'a mhnaoi, ni 'm bhuil am pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach a dubhairt eisean riu, Ni 'm bhuil gach uile dhaoine comasach air a' chainnt so a ghabhail, † saor uatha-san d' an d'thugadh è.

12 Oir ata cuid 'n an caillteanachaibh a rugadh mar sin o bhroinn am màthar: agus ata cuid do chaillteanachaibh ann, a rinneadh 'n an caillteanachaibh le daoineibh: agus ata caillteanaich ann, a rinn iad fein 'n an caillteanachaibh air son rioghachd nèimh. Ge b'è neach ata comasach air a ghabhail chuige, gabhadh sè è.

13 Ann sin thugadh clann bheag d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh sè a làmha orra, agus gu'n deanadh è ùrnuigh: agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach a dubhairt Iosa, Fulaingibh do na leanbaibh, agus na bacaibh dhiubh teachd a'm' ionnsuidh: oir

* thachair.

† ach iadsan d'an d'thugadh è.

[TD 47]

MATHA. CAIB. XIX.

is ann d'an leithidibh sin ata rioghachd Nèimh'.

15 Agus taireis da a làmha a chur orra, dh'imthich sè as sin.

16 Agus fèuch, thainig neach agus a dubhairt sè ris, A mhaighisdir mhaith, creud an ni maith a dheanam chum gu fuigheam a' bheatha mhairtheanach?

17 Agus a dubhairt eisean ris, Creud sa 'n goireann tu mise maith? ni 'm bhuil aon neach maith ach a h aon, eadhon Dia: ach ma's àill leat dol a steach chum na beatha, coimhid na h àitheanta.

18 A deir eisean ris, Cia iad? agus a dubhairt Iosa, Na dean marbhadh, Na dean adhaltranas, Na dean goid, Na tog fiadhnuis bhréig',

19 Tabhair onoir do t athair, agus do d'mhàthair: agus, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu fein.

20 A deir an t òganach ris, Do choimhid mi na nithe sin uile o m' òige suas: creud ata dh'uireasbhuidh orm fòs?

21 A dubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bhi coimhliont', im'ich agus reic na bhuil agad, agus tabhair do na bochduibh é, agus gheibh thu ionmhas air neamh: agus thig, agus lean mise.

22 Ach an uair a chual' an t òganach na briathra sin, dh'fhalbh è gu brònach: oir bha mòr-shaibhrios aige.

23 Ann sin a duhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Gu fìrinneach a deirim ribh, gu bhuil è cruaidh air duine saibhir dol a steach do rioghachd Nèimh'.

24 Agus a rìs a deirim ribh, Gur usadh do'n chàmhail dol tre chrò na snàthuid', na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhe

25 Agus air cluinntin so d'a dheisciobluibh, ghabh iongnadh mòr iad, ag radh, Cia è ma seadh an neach a dh'fheudas a bhi air a shàbhaladh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, a dubhairt sè riu, Do dhaoineibh ata so ea-comasach, ach do Dhia ata na h uile nithe comasach.

27 Ann sin do fhreagair Peadar, agus a dubhairt sè ris, Fèuch, do thréig sinne gach uile nithe, agus lean sinn thusa; air an àdhbhar sin creud a gheibh sinn?

28 Agus a dubhairt Iosa riu, Gu deimhin a deirim ribh, sibhse a lean mise ann san ath-ghineamhuin, 'n trà' shuidheas Mac an duine air caithir a ghlòire fein, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà-chaitheir-dheug, a' tabhairt breith' air dà-threibh-dheug Israeil.

29 Agus ge b'è neach a thréig tighe, no bràithre, no pearaiche, no Athair, no Màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth

[TD 48]

MATHA. CAIB. XX.

m'ainmse, gheibh sè a' cheud uiread, agus a' bheatha mhairtheanach mar oighreachd.

30 Ach ata mòran air thoiseach, a bhitheas air dheireadh: agus air dheireadh, a bhitheas air thoiseach.

CAIB. XX.

1 Ata Criosd, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saoitreach' ann an gàradh fìona, a' dearbhadh nach 'eil Dia fui' fhiachaibh do dhuin' air bith; 17 ag roimh-innseadh a bhàis; 20 leis a fhreagradh do mhàthair cloinne Shebedee, ag teagasg d'a dheisciobluibh bhi umhal; 30 agus ag tabhairt an radhairc do dhias dhall.

OIR is cosmhuil rioghachd Nèimh' re fear-tighe, a chuaidh amach moch air mhaidin a thuarasdlachadh luchd oibre d'a ghàradh fìona.

2 Agus taireis da còrdadh ris an luchd oibre air pheghinn Romhanaich san là, chuir sè g' a ghàradh fìona iad.

3 Agus air dol amach dha timchioll na treas uaire, chunnairc sè droing eile 'n an seasamh diomhanach air a' mhargadh,

4 Agus a dubhairt sè riu, Im'ichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fhiona, agus ge b'è ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh è. Agus dh'imich siad.

5 Air dol amach dha a-ris timchioll na seathadh agus na naothadh uair', rinn sè mar ceudna.

6 Agus air dol amach dha mu thimchioll na h aon-uair-deug, fhuair sè dream eile 'n an seasamh diomhanach, agus a deir sè riu, C'ar son ata sibh 'n ar seasamh ann so feadh an là diomhanach?

7 A deir siad ris, Chionn nach do thuarasdaluich duine air bith sinn. A deir sè riu, Im'ichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fhiona, agus ge b'è ni ata ceart, gheibh sibh è.

8 Agus air teachd do 'n fheascar, a deir tighearn' a' ghàraidh fhiona sin r'a stiobhard, Gairm an luchd oibre, agus tabhair dhoibh an tuarasdal, ag tòisicheadh o 'n droing a thainig fa dheireadh gu ruig na ceud daoine.

9 Agus air teachd dhoibhsin a thuarasdaluicheadh mu thimchioll na h aon-uair-deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn.

10 Ach air teachd do'n cheud dream, shaoil iad-sa gu 'm fuigheadh iad ni bu mhò, ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus air dhoibh fhaghail, rinn siad monmhor ann aghaidh fhir-an-tighe,

[TD 49]

MATHA. CAIB. XX.

12 Ag radh, An dream sin a thainig fa dheireadh, ni 'n d'rinn siad obair ach aon uair, agus * chuir thu iad ann coimh-meas ruinne, a dh'iomchair uallach agus teas an là.

13 Ach air freagairt dha-san, a dubhairt sè re fear dhiubh, A charaid, ni 'm bhuileam a' deanamh eacoir ort: nach do chòird thu rium air peghinn?

14 Tog leat do chuid fein, agus im'ich romhad: 's i mo thoils' a thabhairt do'n ti so a thainig fa dheireadh, mar a thug mi dhuitse.

15 Nach 'eil è ceaduichte dhamh-sa an ni a's toil leam a dheanamh re m' chuid fein? am bheil do shùils' olc, air son gu bhuil mise maith?

16 Is mar sin bithidh an droing dheireannach air thoiseach, agus an droing ata air thoiseach air dheireadh: oir ata mòran air an gairm, ach beag air an tagha'.

17 Agus ag dol do Iosa suas gu Hierusalem, thug sè an dà dheisciobul deug leis fa leth ann san t slighe, agus a dubhairt sè riu,

18 Fèuch, ata sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h àrd-shagartaibh, agus do na scriobhuichibh, agus dìtidh iad chum bàis è,

19 Agus bheir siad thairis è do na Geintileachaibh chum fanoid a dheanamh air, agus chum a sgiursadh, agus a cheusadh: agus an treas là eir'idh sè a-ris.

20 Ann sin thainig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebedee, maille r'a mic, a' tabhairt onoir dha, agus ag iarraidh ni àraidh air.

21 Agus a dubhairt eisean ria, Creud a b'àill leat? a deir si ris, † Abair gu 'n suidh iad so mo dhias mhac, fear aca air do làimh dheis, agus fear eile air do làimh chli, a' d' rioghachd.

22 Ach air freagairt do Iosa, a dubhairt sè, Ni 'm bheil fhios agaibh creud ata sibh ag iarraidh. Am bhuil sibh comasach air a chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisde' leis a' bhaisdeadh leis am baisdear mise? A deir siad ris, Ata sinn comasach.

23 Agus a deir eisean riu, Oluidh sibh gu deimhin do'm chupan-sa, agus baisdear sibh leis a' bhaisdeadh leis am baisdear mise: ach suidhe air mo làimh dheis, agus chli, ni 'n leamsa sin a thabhairt, ach bheirthear è do'n dream d' am bhuil sè air ull'uchadh le m' athair-se.

24 Agus air cluinntin so do'n deichnear eile, bha diom aca ris an dias bhràithribh.

* rinn tu iad ionann agus sinne.

† deonuich.

[TD 50]

MATHA. CAIB. XXI.

25 Agus air an gairm do Iosa d'a ionnsuidh a dubhairt sè, Ata fhios agaibh gu bhuil aig prionnsaibh nan cinneach tighearnas orra, agus gu bhuil aig an daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach ni mar sin a bhitheas è 'n ar measg-sa: ach ge b'è neach ler b'àill a bhi mòr 'n ar measg, biodh è dhuibh 'n a fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith ler b'àill toiseach a bhi aige ann bhur measg, biodh eisean 'n a shearbhant dhuibh.

28 Amhail mar nach d'thainig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt anma fein mar éiric air son mhòran.

29 Agus ag dol amach dhoibh a Iericho, do lean sluagh mòr è.

30 Agus fèuch, dias do dhaoinibh dalla, a bha 'n an suidhe re taoibh na slighe, air dhoibh a chluinntin gu 'n raibh Iosa a' dol seachad, do ghlaodh siad, ag radh, Dean tròcair oirne, a Thighearna, a Mhic Dhaibhi.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu'm biodh iad 'n an tosd: ach is mòid a ghlaodh iadsan, ag radh, Dean tròcair oirn, a Thighearna, a Mhic Dhaibhi.

32 Agus air seasamh do Iosa, ghairm sè iad, agus a dubhairt sè, Creud is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

33 A deir iadsan ris, A Thighearna, ar sùile bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean è r'an sùilibh: agus air ball thainig radharc d'an sùilibh, agus lean siad è.

CAIB. XXI.

1 Ata Iosa a' marcachd gu Hierusalem air asal, 12 ag tilgeadh amach an luchd reic' agus ceannuigheachd as an teampull, 17 a' malluchadh a' chrainn fhìge, 23 ag cur nan sagart' agus nan seanoiridh 'n an tosd, 28 agus 'g an cronuchadh le cosamhlachd a ghabhadh o dhias mhac, 33 agus o 'n tuath, a mharbh an droing a chuireadh d'an ionnsuidh.

AGUS an uair a dhruid iad re Hierusalem, agus a thainig iad gu Betphage, gu sliabh nan oluidh', ann sin chuir Iosa dias d'a dheisciobluibh uaithe,

2 Ag radh riu, Rachaibh do'n bhaile ata thall fa'r comhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailt' ann, agus * loth' † 'n a fochair: fuasglaibh, agus thugaibh a'm'ionnsuidhs' iad.

* searrach.

† maille ria.

[TD 51]

MATHA. CAIB. XXI.

3 Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bhuil feum aig an Tighearna orra; agus cuiridh sè uaithe air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu 'n coimh-lionadh an ni a dubhradh leis an fhàidh, ag radh,

5 Innsibh do inghin Shioin, Fèuch, ata do Rìgh ag teachd a'd' ionnsuidh, gu ciuin, is è 'n a shuidhe air muin asail, agus air * searrach mac na h asail.

6 Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn siad mar dh'àithin Iosa dhoibh,

7 Agus thug iad an t asal agus an searrach leo, agus chuir iad an eadach orra, agus chuir iad eisean 'n a shuidh' air a' mhuin.

8 Agus sgaoil mòr shluagh an eadach air an t slighe; agus ghearr droing eile geuga do chrannaibh, agus leag iad air an t slighe iad.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'n a dhiaigh † gàir, ag radh, Hosanna do Mhac Dhaibhi: is beannuicht' an Ti a thig ann ainm an Tighearna, hosanna ann sna h àrdaibh.

10 Agus air dol dha-san a steach do Hierusalem, || chrathadh † am baile uile, ag radh, Co è so?

11 Agus a dubhairt an sluagh, is è so Iosa am fàidh o Nasaret na Galilee.

12 Agus chuaidh Iosa a steach do theampull De, agus thilg sè amach iadsan uile a bha reic' agus a' ceannach' ann san teampull, agus thilg sè buird luchd \$ malairt an airgid thairis, agus caithriche luchd reiceadh nan colman.

13 Agus a dubhairt sè riu, Ata è scriobht', Goirthear tigh ùrnuigh do 'm theach-sa, ach rinn sibhse 'n a shlochd mheirleach è.

14 Agus thainig na doill agus na bacaich d'a ionnsuidh ann san teampull, agus shlànuich sè iad.

15 Agus an uair a chunnairc na h àrd-shagairt agus na scriobhuichean na gnìomhartha iongantach a rinn sè, agus a' chlann a' glaothaich san teampull, agus ag radh, Hosanna do Mhac Dhaibhi; bha corruich mhòr orra,

16 Agus a dubhairt siad ris, An cluinn thu creud ata a' mhuintir sin ag radh? Agus a dubhairt Iosa riu, Ata mi cluinntin; nach do leugh sibhse riamh, As beul nan naoidh agus nan ciochran choimhlion thu mola'?

17 Agus air am fàgail da, chuaidh sè amach as a' bhaile gu Betani, agus dh' fhan è ann sin.

18 Agus air pilltin dha

* lothaidh.

† iolach.

|| ghluaiseadh.

‡ a' chaithir.

§ iomlaid.

[TD 52]

MATHA. CAIB. XXI.

chum a' bhaile air mhaidin, bha sè air ocras.

19 Agus air dha crann fìgis fhaicsinn air an t slighe, thainig sè d'a ionnsuidh, agus ni 'n d'fhuair sè ni air bith air, ach duilleach amhàin; agus a deir sè ris, Nior fhàsadh toradh o so suas gu bràth ort. Agus chrìon an crann fìgis air ball.

20 Agus air fhaicsin do na deisciobluibh, ghabh iad iongantas, ag radh, Cia luath a shearg an crann fìgis as?

21 Agus air freagairt do Iosa a dubhairt sè riu, Gu deimhin a deirim ribh, ma bhitheas creidimh agaibh, agus nach bi sibh fuidh amharas, ni h è amhàin gu'n dean sibh an ni a rinneadh do'n chrann fhìgis, ach mar an ceudna ma deir sibh ris a' bheinn so, Togbhar thu, agus tilgear san fhairge thu; bithidh sè deanta:

22 Agus ge b'è air bith nithe dh'iarraas sibh ann bhur n ùrnuigh, ma chreideas sibh, gheibh sibh iad.

23 Agus an uair a thainig sè do'n teampull, thainig na h àrd-shagairte agus seanoiridh a' phobuill d'a ionnsuidh, agus è a' teagasg, ag radh ris, Creud è an t ùghdarras tre 'm bhuil thusa a' deanamh nan nithe-se? agus cia thug an cumhachd so dhuit?

24 Agus air freagairt do Iosa a dubhairt sè riu, Feòruichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus ma dh'innseas sibh dhamh è, innsidh mise dhuibhse air mhodh ceudna cia an t ùghdarras tre 'n deanam na nithe-se.

25 Baisdeadh Eoin, cia as a thainig è? O neamh, no o dhaoibh? Ach reasonuich iadsan 'n am measg fein, ag radh, Ma deir sinn, o neamh; deir eisean ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh è?

26 Ach ma deir sinn, O dhaoinibh; ata eagal a' phobuill oirn; oir ata meas fàidh aig gach uile dhuine air Eoin.

27 Agus fhreagair iad Iosa, agus a dubhairt siad, Ni'm bhuil fhios againn. Agus a dubhairt eisean riu, Ni mò dh'innseas mise dhuibhse cia an t ùghdarras tre 'n deanam na nithe so.

28 Ach creud i bhur bar'ails'? bha aig duine àraidh dias mhac, agus air teachd dha dh'ionnsuidh a' cheud mhic, a dubhairt sè, A mhic, im'ich, dean obair an diu a'm' ghàradh fhiona.

29 Agus air freagairt dha-san a dubhairt sè, Ni 'n deanam: ach 'n a dhiaigh sin, air dha aithreachas a ghabhail, dh'imich sè.

[TD 53]

MATHA. CAIB. XXI.

30 Agus air teachd gus an dara mac, a dubhairt sè mar an ceudna. Agus air freagairt dha-san a dubhairt sè, Racham, a Thighearna; gidheadh nior im'ich sè.

31 Cia do'n dias a rinn toil athar? Deir iadsan ris, An ceud fhear. A deir Iosa riu-san, Gu fìrinneach a deirimse ribh, gu'n d'theid na puibliocain agus na striopaichean do rioghachd Dhe romhaibhse.

32 Oir thainig Eoin d'ar ionnsuidh ann slighe na fìreantachd, agus nior chreid sibh è: ach chreid na puibliocain agus na striopaichean è. Agus ge do chunnairc sibhse so, nior ghabh sibh aithreachas 'n a dhiaigh sin, do chum gu'n creideadh sibh è.

33 Eisdibh re cosamhlachd eile: Bha fear-tighe àraidh ann, a phlannduich fìon-lios, agus chuir sè * sàl m'a thimchioll, agus chladhaich sè ionad bruthaidh an fhiona ann, agus thog sè tùr, agus shuidhich sè air tuath è; agus chuaidh sè fein air choigrich.

34 Agus an trà' dhruid riu àm an toraidh, chuir sè a shearbhanta dh'ionnsuidh na tuatha, dh'fhaotain a thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a shearbhantaibh, agus ghabh iad air fear dhiubh, agus mharbh iad fear eile, agus ghabh iad do chlochaibh air fear eile.

36 A-ris, chuir sè seirbhisich eile uaithe, tuilleadh na sa cheud chuideachd: agus rinn iad orra-san mar an ceudna.

37 Ach fa dheireadh, do chuir sè a mhac fein d'an ionnsuidh, ag radh, Bheir siad onoir do m' mhac.

38 Ach air faicsin a' mhic do'n tuath, a dubhairt siad eatorra fein, 's è so an t Oighre, thigibh, marbhamaid è, agus glacamaid oighreachd-san dhuinn fein.

39 Agus air breith dhoibh air, thilg siad amach as † a' ghàradh fhiona è, agus mharbh siad è.

40 Air an àdhbhar sin an uair a thig Tighearn' a' ghàraidh fhiona sin, creud a ni sè ris an tuath ud?

41 A deir siad ris, sgriosfuidh sè gu truagh na droch dhaoine ud, agus suidhichidh sè an gàradh fìona air tuath eile, a bheir a thoraidh dha 'n an aimsiribh fein.

42 A deir Iosa riu, Nach do leugh sibh riamh ann sna scriobtuiribh, A'chloch a dhiult na clochairean, rinneadh i 'n a cloich chinn na h oisinn: 's è an Tighearn' a rinn so, agus ata sè iongantach ann ar sùilibh-ne?

* gàradh.

† an fhìon-lios.

[TD 54]

MATHA. CAIB. XXII.

43 Uime sin a deirim ribh, Gu'n toirear rioghachd Dhe uaibhse, agus gu'n tiubhrar do chinneach eile i, a bheir a toraidh uatha.

44 Agus ge b'è neach a thuiteas air a' chloich so, brisfear è; ach ge b'è air an tuit si, do ni si mìn luaithreadh dheth.

45 Agus an uair a chuala na h àrd-shagairt agus na Phairisich a * chomhada-san, thuig iad gur b'ann umpa fein a labhair sè.

46 Ach an trà † bu mhiann leo breith air, bha eagal a' phobuill orra, oir bha meas fàidh ac' air-sin.

CAIB. XXII.

1 Cosamhlachd bainnse mhic an Rìgh, 9 Gairm nan geintileach: 12 peanas an fhir a bha dh'uireasbhuidh truscain na bainnse. 15 'S còir cìs ioca do Cheasar. 23 Ata Criosd a' dearbhadh gur bu mhearachdach bar'ail nan Sadduiseach mu thimchioll eiseirigh nam marbh, 34 a' freagairt an fhir-lagha, cia i a' cheud àithne is an àithne mhòr, 41 agus a' cur cheist' air na Phairisichibh mu thimchioll a' Mhessia.

AGUS air freagairt do Iosa, labhair sè riu a-ris ann cosamhlachdaibh, ag radh,

2 Is coshuil Rioghachd Nèimhe re Rìgh àraidh, a rinn bainnis phòsaidh d'a mhac fein,

3 Agus chuir sè shearbhanta a ghairm na muintir a fhuair cuireadh chum na bainnse: ach nior b'àill leo-san teachd.

4 A-ris chuir sè d'an ionnsuidh searbhanta eile, ag radh, Abruibhse ris a' mhuintir d'an d'thugadh cuireadh, Fèuch, do dheasuich mi mo dhinneir: ata mo dhaimh agus mo spréidh bhiadht' air am marbhadh, agus ata gach uile nithe ullamh: thigibh chum na bainnse.

5 Ach do chuir iads' ann suarachas è, agus dh'imich siad rompa, fear dhiubh d'a fhearann, agus fear eile chum a cheannuigheachd:

6 Agus rug a' chuid eile dhiubh air a shearbhantaibh, agus thug siad † easonoir dhoibh, agus mharbh siad iad.

7 Ach air cluinntin so do'n Rìgh, ghabh sè fearg: agus air cur armailteadh uaithe, sgrìos sè an luchd mortaidh ud, agus loisg sè am baile-sin.

8 A deir sè ann sin r'a sheirbhiseachaibh, Gu fìrinneach ata a' bhainnis ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b'fhiu iad è.

* chosamhlachda san.

† b' àill leo làmh a chur ann.

‡ masladh.

[TD 55]

MATHA. CAIB. XXII.

9 Air an àdhbhar sin im'ichibhse gus na ròdaibh mòra, agus a lion daoine 's a gheibh sibh, cuiribh iad chum na bainnse.

10 Agus air dol amach do na searbhantaibh sin air na ròdaibh, chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eidir olc agus mhaith: agus lionadh tigh na bainnse le muintir a shuidh chum bidh.

11 Agus air dol a steach do'n Rìgh a dh'fhaicsin nan Aoidheachan, chunnairc sè ann sin duine aig nach raibh truscan na bainnse uime:

12 Agus a deir sè ris, A charaid, cionnas a thainig thusa steach ann so, gun truscan na bainnse umad? Ach dh'fhan eisean 'n a thosd.

13 Ann sin a dubhairt an Rìgh ris na seirbhiseachaibh, Air a cheangal duibh eidir chos agus làmh, togaibh libh è, agus tilgibh ann an iomall dorchadais è: ann sin bithidh gul agus gioscan fhiacall.

14 Oir ata mòran air an gairm, ach beag air an tagha'.

15 Ann sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh siad comhairle cionnas a dh'fheudfadh iad eisean a * ribeadh 'n a chainnt.

16 Agus chuir siad d'a ionnsuidh an deisciobuil fein, maille re luchd leanmhuin Ioraith, ag radh, A mhaighisdir, ata fhios aguinn gu bhuil thusa fìor, agus gu bhuil thu teagasg slighe Dhe ann am fìrinn, agus nach bhuil suim agad do dhuine air bith: oir ni 'm bhuil thu ag amharc air pearsuibh dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bhar'ail, Am bhuil è ceaduicht' cìs a thabhairt do Cheasar, no nach bhuil?

18 Ach air tuigsin am mioruin a dh' Iosa, a dubhairt sè, Creud fa'm bhuil sibh ga m' bhuaireadh, a chealgoirean?

19 Nochduibh dhamh-sa airgiod na cìse. Agus thug iad d'a ionnsuidh peghinn. †

20 Agus a dubhairt sè riu, Cia dha a bhuineas an iomhaidh so, agus an scriobhadh ata m'a timchioll?

21 A deir iadsan ris, Do Cheasar. A deir eisean riu ann sin, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe 's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe 's le Dia.

22 Agus air dhoibh so a chluinntin, ghabh siad iongantas, agus air dhoibh fhàgail, dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin fein thainig d'a ionnsuidh na Sadduisich, a deir nach bhuil

* riabh-ghlacadh.

† b'ionnan a' pheghinn Romhanach agus 7½ d.

[TD 56]

MATHA. CAIB. XXII.

eiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air.

24 Ag radh, A mhaighisdir, a dubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlann aige, gur còir d'a bhràthair a bhean-san a phòsadh a dhlighe dàimh', agus sliochd a thogbhair d'a bhràthair.

25 A noise bha seachdnar bhràithre 'n ar measg-ne, agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair sè bàs, agus do bhri' nach raibh sliochd aige, dh'fhàg sè a bhean d'a bhràthair.

26 Agus thachair mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas bràthair, gu ruig an seachdmhadh.

27 Agus 'n an diaigh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an àdhbhar sin ann san eiseirigh, cia do'n t seachdnar d' am bean i? Oir bha i ac' uile.

29 Agus air freagairt do Iosa a dubhairt sè riu, Ata sibh air * seacharan, gun eòlas agaibh air na scriobtuiribh no air cumhachd Dhe.

30 Oir ann san eiseirigh ni 'n dean siad pòsadh, ni mò a bheirthear am pòsadh iad; ach ata siad mar aingil Dhe air neamh.

31 Ach mu thimchioll eiseirigh, nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag radh,

32 Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob? ni h è Dia, Dia nam marbh, ach nam beo.

33 Agus an uair a chual' am pobull so, ghabh siad iongantas r'a theagasg-san.

34 Ach an t ann do chuala na Phairisich gur chuir sè na Sadduisich 'n an tosd, chruinnicheadh iad ann ceann a chéile.

35 Ann sin do chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd air, 'g a dhearbhadh, agus ag radh,

36 A mhaighisdir, cia i an àithn' a's mò san lagh?

37 A dubhairt Iosa ris, Gràdhuichidh tu an Tighearna do Dhia le d'uile chroidhe, agus le d'uile anam, agus le d' uil' inntin.

38 'Si so a' cheud àithne agus an àithne mhòr.

39 Agus is cosmhuil an dara ria so, Gràdhuichidh tu do choimhearsnach mar thu fein

40 Ann san dà àithne so ata suim an lagha uile, agus nam fàidhean.

41 Ach air do na Phairisichibh bhi cruinn ann ceann a chéile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag radh, Creud i bhur bar'ailse mu thimchioll

* iomroll.

[TD 57]

MATHA. CAIB. XXIII.

Chriosd? co d'am mac è? a deir iadsan ris, Do Dhaibhi.

43 A deir eisean riu, Cionnas ma seadh a ghoireas Daibhi san spiorad a Thighearna dheth, ag radh,

44 A dubhairt an Tighearna re m' Thighearna, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'n an stòl fuidh d'chosaibh?

45 Air an àdhbhar sin ma ghoireas Daibhi a Thighearna dheth, cionnas is mac dha è?

46 Agus ni 'm bu chomasach aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chroidh' aig aon neach o'n là sin suas ni air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

1 Ata Criosd ag comhairleach' a' phobuill eisteachd re deadh theagasg nan sgrìobhuichean, agus nam Phairiseach; ach gun an droch eisiomplair a leantuin: 5 's còir d'a dheisciobluibh bhi air am faicill ann aghaidh an uabhair. 13 Ata sè a' gairm ochd dhoghrainnean ann aghaidh an ceilg agus an doille, 34 agus ag innseadh roimh-làimh sgrios Ierusalem.

ANN sin labhair Iosa ris an t sluagh, agus r'a dheisciobluibh fein,

2 Ag radh, Ata na sgrìobhuichean agus na Phairisich 'n an suidhe ann an caithir Mhaois.

3 Air an àdhbhar sin gach uile nithe dh'iarras iad oirbhs' a * choimhead, coimheadhuibh agus deanuibh iad; ach na deanuibh do reir an oibridh: oir a deir siad, agus ni 'n dean iad.

4 Oir ceanglaidh siad uallaiche troma, agus do-iomchar, agus cuirfidh siad iad air guailnibh dhaoine, gidheadh ni'n caruich siad fein iad le h aon d'am mèuraibh.

5 Ach an oibridh uile ata siad a' deanamh chum am bi air am faicsin le daoineibh: ni siad am Phiolacteridh leathan, agus iomall an eadaich mòr.

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidh' ann sna féisdibh, agus na ceud chaithriche ann sna coimh-thionaluibh,

7 Agus fàiltidh fhaghail air na margaibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirthear Rabbi dhibhse: oir is aon àrd-mhaighisdir ata aguibh, Criosd; agus is bràithre sibh fein uile.

9 Agus na goir'ibh bhur n athair do dhuine sam bith air talamh: oir is aon Athair ata aguibh, neach ata air neamh.

10 Ni mò a ghoirthear

* ghleidheadh.

[TD 58]

MATHA. CAIB. XXIII.

àrd-mhaighisdiridh dhibh: oir is aon àrd-mhaighisdir ata aguibh, eadhon Criosd.

11 Ach an ti a's mò 'n ar measg, bithidh sè 'n a òglaoch aguibh.

12 Agus ge b'è neach a dh'àrduicheas è fein, islichear è; agus ge b'è neach a dh'islicheas è fein, àrduichear è.

13 Ach is an-aoibhinn dhuibhs', a scriobhuiche agus Phairisiche, a chealgoirean; oir ata sibh a' druideadh rioghachd nèimh' ann aghaidh dhaoine: oir cha d'theid sibh fein a steach, agus ni 'm fulaing sibh do'n dream a 'ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinn dhuibh, a Scriobhuiche agus Phairisiche, a chealgoirean; oir ata sibh ag itheadh suas tighean bhantracha, agus air sgà' * sgèimhe a' deanamh ùrnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.

15 Is an-aoibhinn dhuibh, a Sgriobhuiche agus Phairisiche, a chealgoirean; oir ata sibh a' gabhail timchioll mara agus tìre, chum aon duine a dheanamh d'ar creidimh fein, agus an t ann a bhitheas sè deanta, ni sibh mac ifrinn dheth dà uair ni 's mò na sibh fein.

16 Is an-aoibhinn dhuibh, † a chinn-iuil dhalla, a deir, Ge b'è duin' a bheir mionnan air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'è bheir mionnan air òr an teampull, ata sè ciontach.

17 Amadana, agus a dhaoine dalla: oir co ac' a's mò an t òr, na an teampull a 'ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b'è bheir mionnan air an altair, ni 'm bhuil suim ann: ach ge b'è bheir mionnan air an tiodhlac' ata uirre, ata sè coireach.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla: oir co ac' a's mò an tiodhlac', na 'n altair a 'ta naomhachadh an tiodhlaic?

20 Air an àdhbhar sin ge b'è mhionnuicheas air an altair, ata sè a' mionnachadh uirre fein, agus air gach ni a 'ta uirre.

21 Agus ge b'è mhionnuicheas air an teampull, ata sè mionnachadh air-sin, agus air an Ti a 'ta 'n a chomhnuidh ann.

22 Agus ge b'è neach a mhionnuicheas air neamh, ata sè a' mionnachadh air rìgh-chaithir Dhe, agus air-sin a 'ta 'n a shuidh' uirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh, a Sgrìobhuiche agus Phairisiche, a chealgoirean; oir ata sibh a' tabhairt an deachmha' as a' mhionnt, agus an an ìse, agus a' chuimin, agus dhiobair sibh nithe cud throm-

* deadh-chos'lais.

† a luchd seòlaidh.

[TD 59]

MATHA. CAIB. XXIII.

ach' an lagha, comhthrom, tròcair, agus fìrinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sùd fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iuil dhalla, a shìolanas a' mhion-chuileag, agus a shluigeas an càmhail.

25 Is an-aoibhinn dhuibh, a Sgrìobhuiche agus Phairisiche, a chealgoirean; oir glanuidh sibh an taobh amuigh do'n chupan, agus do'n mhèis, ach ata siad ann taobh a stigh làn do reubuinn, agus dh'an-bharra.

26 Phairisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh do'n chupan agus don mhèis, chum as gu 'm bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh, a Sgrìobhuiche agus Phairisiche, a chealgoirean; oir is cosmhuil sibh re uaighibh gealuicht', a 'ta deadh-mhaiseach do'n taobh a muigh, ach ata do'n taobh a stigh làn do chnàmhaibh dhaoine marbh', agus do'n uile shalchar.

28 Mar an ceudna ata sibhs' ann leth a muigh am fiadhnuis dhaoine ann cos'las fhìreana, ach san taobh a stigh làn ceilg, agus easaontais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh, a Sgrìobhuiche agus Phairisiche, a chealgoirean; oir ata sibh ag togbhail thuama nam fàidhean, agus a' deanamh Lic-lithidh nam firean deadh-mhaiseach.

30 Agus ag radh, Nam bitheamaid ann laithibh ar n aithreacha, cha bhitheamaid pàirteach riu am fuil nam fàidhean.

31 Is mar sin ata sibh 'n ar fiadhnuisibh 'n ar n aghaidh fein, gur sibh clann na muintir ud a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lìonuibh-se suas tomhas bhur n aithreacha fein.

33 A naithreacha nimhe, a shìol nan naithreacha nimhe, cionnas a dh'fheudar leibh dol as o dhamnadh ifrinn?

34 Air an àdhbhar sin, fèuch, cuirimse d'ar ionnsuidh fàidhe, agus daoine glìce, agus sgrìobhuichean; agus cuid dhiubh marbhaidh agus ceusuidh sibh, agus cuid dhiubh sgiursaidh sibh ann bhur sionagoguibh, agus ni sibh geur-leanmhuin orra o bhaile gu baile:

35 Chum as gu 'n d'thig oirbh gach uile fhuil fhìreanta dhòirteadh air an talamh, o fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil Shacharias, mhic Bharachias, neach a mharbh sibh eidir an teampull agus an altair.

36 Gu fìrinneach a deirim ribh, Gu'n d'thig na

[TD 60]

MATHA. CAIB. XXIV.

nithe-se uile air a ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fâidhe, agus a ghabhas do chlochaibh air an droing a chuirear a' t ionnsuidh, cia minic a b'âill leam do chlann a chruinneachadh r'a chéile mar a chruinnicheas cearc a h eòin fuidh sgiathaibh, agus cha b'âill leibh!

38 Fèuch, fàgar bhur tigh aguibh 'n a fhàsach.

39 Oir a deirimse ribh, nach fhaic sibh mise o so suas, gus an abair sibh, 'S beannuicht' an Ti a thig ann ainm an Tighearna.

CAIB. XXIV.

1 Ata Criosd ag innseadh roimh-laimh sgrios Ierusalem: 3 creud iad agus cia mòr na triobloididh a bhitheas roimhe sin: 29 comharthaidh a theachd gu breitheamhnas: 36 agus air son gu 'm bhuil an là sin foluicht' oirne, 42 bu chòir dhuinn mar dheadh-sheirbhisich faire a dheanamh, le sùil a bhi againn gach uile mhionaid re teachd ar maighisdir.

AGUS air fàgail an teampuill do Iosa, dh'imthich sè; agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, a nochdfadh dha aitreabh an teampuill.

2 Agus a dubhairt Iosa riu, Nach faic sibh iad so uile? gu fìrinneach a deirimse ribh, Nach fàgar cloch air muin cloich' ann so, nach tilgear sios.

3 Agus air suidh' dha air sliabh nan oluidh', thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh * os ìosal, ag radh, Innis dhuinne, c'uin a thig na nithe-se gu crìch? agus creud è comharth' do theachd-sa, agus dheireadh an t saoghail?

4 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè riu, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh.

5 Oir thig mòran a' m' ainmse, ag radh, Is mise Criosd: agus meallaidh siad mòran.

6 Agus cluinnidh sibh coguidh, agus † tuairisgeul cogaidh: thugaibh an aire nach bi sibh fui' bhuaireadh: oir is eigin do na nithibh-se uile ‡ teachd ga crìch, ach ni 'm bhuil an deireadh ann fòs.

7 Oir eir'idh cinneach ann aghaidh cinnich, agus rioghachd ann agaidh rioghachd: agus bithidh gorta agus plàigheanna agus criothanna talmhain am mòran a dh'aitibh.

8 Agus ni bhuil ionnta so uile ach toiseach amghara.

9 Ann sin bheir siad thairis sibh chum triobloid, agus

* ann uaignidheas.

† iomradh.

tachairt.

[TD 61]

MATHA. CAIB. XXIV.

marbhaidh iad sibh: agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgà' m' ainmse.

10 Agus ann sin gheibh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chéile, agus bithidh fuath aca d'a chéile.

11 Agus eir'idh mòran a dh'fhàidhibh bréige, agus mealluidh siad mòran.

12 Agus do bhri' gu'm bi an eacoir air a mèudachadh, fuaruichidh gràdh mhòrain.

13 Ach ge b'è bhitheas seasmhach chum na crìch', 's è so a shlànuichear.

14 Agus bithidh soigeul so na rioghachd air a shearmonach' air feadh an domhain uile, mar fhia'nuis do na h uile chinneachaibh, agus ann sin thig an deireadh.

15 Air an àdhbhar sin an t ann do chi sibhse gràinealachd an léir-sgrios, air an do labhair Daniel am fàidh, 'n a seasamh ann san ionad naomha; (tuigeadh an ti a leughas)

16 Ann sin teicheadh iadsan, a 'ta ann tìr Iudea, chum nam beann.

17 An ti a 'ta air mullach an tighe, na d'thigeadh è anuas a thabhairt ni sam bith leis as a thigh:

18 Agus an ti a 'ta air a' mhach-thir, na pilleadh è air ais a thogbhair eaduich leis.

19 Agus is an-aoibhinn do na mnaibh torrcha, agus dhoibhsin a bheir cìoch uatha ann sna laithibh sin.

20 Ach guidhibhse gun bhur teicheadh a bhi sa gheamhradh, no air an t sàbaid:

21 Oir ann san àm sin bithidh amhghar mòr ann, amhail nach raibh ann o thùs an domhain gus anois', agus nach mò a bhitheas a choidhch'.

22 Agus mur biodh na làithe sin air an giorrachadh, ni 'm biodh feoil sam bith air a tearnadh: ach air son nan daoine taghta bithidh na làithe ud air an giorrachadh.

23 Ann sin ma deir aon duine ribh, Fèuch, ata Crìosd ann so, no ann sùd: na creidibh è.

24 Oir eir'idh Crìosdanna bréige, agus fàidhean bréige, agus ni siad comharthaidh agus miorbhuile môra, ionnas gu mealladh siad, (nam feudadh è bi) na daoine taghta fein.

25 Fèuch, dh'innis mi dhuibh è roi'-laimh.

26 Uime sin ma deir siad ribh, Fèuch, ata sè san fhàsach, na rachaibh amach: fèuch, ata sè sna seomraichibh uaigneach, na creidibh sin.

27 Oir a reir mar a thig an dealanach o'n àird an ear,

[TD 62]

MATHA. CAIB. XXIV.

agus a dhealruicheas i gus an àird an iar; mar sin mar an ceudna bhitheas teachd Mhic an duine.

28 Oir ge b'è ball am bi a' * chairbh, is ann an sin a chruinnichear na h ioluirean.

29 Air ball ann diaigh trioblaid nan làith' ud, dorchuichear a' ghrian, agus ni 'n tabhair a' ghealach a solus, agus tuitidh na reulta o neamh, agus bithidh cumhachda nan neamha air an crathadh.

30 Agus ann sin foillsichear comharth' Mhic an duine ann neamh: agus ann sin ni uile threibhe na talmhain bròn, agus chi siad Mac an duine a' teachd air nèulaibh nèimh', le cumhachd agus glòir ro-mhòir.

31 Agus cuirfidh sè 'mach Aingil le fuaim mhòir na galltruimp, agus cruinnichidh siad a shluagh taght' o na ceithir gaothaibh, o leith-iomall nèimhe gus an leith-iomall eile.

32 Ach fòghlomuibh cosamhlachd o'n chrann fhìge: an uair a bhitheas a' gheug anoise maoth, agus a dh'fhàsas a duilleach, aithnichidh sibh gur fogus an samhra':

33 Agus mar an ceudna, an uair a chi sibhse na nithe-sè uile, biodh fios agaibh gu bhuil sè am fogus eadhon aig na dorsaibh.

34 Gu deimhin a deirim ribh, Nach d'theid an ginealach so fein thart', gus an tachair na nithe-se uile.

35 Theid neamh agus talamh thart', ach ni 'n d'theid mo bhriathra-sa thart' a choidhch'.

36 Ach ni 'm bhuil fios an là no na h uaire ud aig duin' air bith, no fòs aig ainglibh Nèimh', ach aig m' Athairs' amhàin.

37 Ach amhail a bha làithe Naoi, is mar sin mar an ceudna a bhitheas teachd Mhic an duine.

38 Oir mar a bha iad ann sna làithibh roi' 'n tuil, ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus a' tabhairt am pòsadh, gus an là an deachuidh Naoi a steach san àirc;

39 Agus ni 'n raibh fhios aca gus an d'thainig an tuil, agus an do thog si lè iad uile; is mar sin mar an ceudna a bhitheas teachd Mhic an duine.

40 Ann sin bithidh dias air a' mhach-thir, gabhar fear aca, agus fàgfar am fear eile.

41 Bithidh dias bhan a' * meileadh ann sa mhuileann, gabhar a h aon aca, agus fàgfar † an aon eile.

42 Uime sin deanuibhse faire, oir ni 'm bhuil fhios agaibh cia an uair an d'thig bhur Tighearna.

* chlosach.
* bleath'.
† an té eile.

[TD 63]

MATHA. CAIB. XXV.

43 Ach biodh fhios so agaibh, nam b'fhiosrach fear an tighe cia an uair an d'thigeadh an gaduich', gu 'n deanadh sè faire, agus cha 'n fhulaingeadh è gu 'm brisfeadh a thigh trid.

44 Uime sin bithibhse ullamh mar an ceudna: oir is ann san uair nach saoil sibh, a thigh Mac an duine.

45 Co è ma seadh a 'ta 'n a òglaoch firinneach agus glic, neach a chuir a Thighearna os cionn a mhuintire, a thabhairt bìdh dhoibh 'n a àm fein?

46 'S beannuicht' an t òglaoch ud, neach a gheibh a Thighearna re àm dha teachd, a' deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a deirim ribh, gu 'n cuir sè è os cionn a mhaoin gu h iomlan.

48 Ach ma deir an droch sheirbhiseach ud 'n a chroidhe, Ata mo Thighearna cur dàil ann a theachd,

49 Agus ma thòsaicheas è air a choi'-sheirbhisich a bhualadh, agus air itheadh agus òl maille re luchd-meisge:

50 Thig Tighearna an òglaoich ud ann an là nach bhuil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da;

51 Agus gearraidh sè 'n a bhloidibh è, agus bheir sè a chuibrionn da maille re luchd an fhuar-chràbhaidh; ann sin bithidh gul agus giosgan fhiacall.

CAIB. XXV.

Far am bhuil againn, 1 parabal nan deich òighean, 14 Agus nan talanna: 31 mar an ceudna mìn-innseadh mu'n bhreitheamhnas dheireannach.

ANN sin * bithidh rioghachd Nèimhe cosmhuil re deich òighibh, a thug leo an † lòchrain, agus a chuaidh amach ann co'-dhail ‡ an fhir-nuadh-phòsda.

2 Agus bha cuigear dhiubh glic, agus cuigear aimideach.

3 Thug iadsan a bha aimideach an lòchrain leo, ach ni'n d'thug siad ola leo.

4 Ach iadsan a bha glic thug siad ola leo 'n an soithichibh maille r' an lòchranaibh.

5 Agus air deanamh moille do'n fhear-nuadh-phòsda, § thuit clò codail orr' uile, agus suain.

6 Ach ann sa mheadhon oidhche rinneadh glaodh, Fèuch, ata 'm fear-nuadh-phòsda ag teachd, rachaibh amach d'a choinniuchadh.

7 Ann sin dh'eirich na h òighean ud uile, agus dheasuich siad an lòchrain.

8 Agus a dubhairt na

* Samhluichear rioghachd nèimh'.

† lampuidh.

‡ fhir na bainnse.

§ rinn siad dùsal uile, agus choidil siad.

[TD 64]

MATHA. CAIB. XXV.

h òighean aimideach riu-san a bha glic, Tabhruibh dhuinne cuid do bhur n ola, oir ata ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan a bha glic, ag radh, Ni h eadh; * air eagal nach bi na leòir ann dhuinn fein agus dhuibhse: ach gu ma fearr libh dol a chum an luchd-reice', agus ceannuichibh dhuibh fein.

10 Agus am feadh a bha siad ag dol a cheannach', thainig am fear-nuadh-pòsda, agus chuaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.

11 Agus 'n a dhiaigh sin thainig na h òighean eile, ag radh, A Thighearna, a Thighearna, fosgail dhuinne.

12 Ach air freagairt dha-san a dubhairt sè, Gu deimhin a deirim ribh, nach bhuil eòlas agam oirbh.

13 Deanaibh faire air an àdhbhar sin, do bhri' nach aithne dhuibh an là no an uair, air an d'thig Mac an duine.

14 Oir is cosmhuil rioghachd nèimh' re duine a' dol air choigrich, neach a ghoir a sheirbhisich fein, agus thug sè dhoibh a mhaoin 'n an làimh:

15 Agus do h aon diubh thug sè cuig talanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h aon; do gach aon fa leth a reir a † neirt, agus air ball ghabh sè a thurus.

16 Agus dh'imich eisean a fhuair na cuig talanna, agus rinn sè ceannuigheachd leo, agus bhuannuich sè cuig talanna eile.

17 Agus mar an ceudna eisean a fhuair a dhà, bhuannuich è dias eile.

18 Ach an ti a fhuair a h aon, air dha im'eachd chladhaich è san talamh, agus dh'fholaich sè airgiod a mhaighisdir.

19 Taireis aimsir fhada thainig Thighearna nan seirbhiseach ud, agus rinn sè cunntas riu.

20 Agus thainig eisean a fhuair na cuig talanna, agus thug è leis cuig talanna eile, ag radh, A Thighearna, thug thu dhamh-sa cuig talanna: fèuch, bhuannuich mi cuig talanna eile thuilleadh orra.

21 Agus a dubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinneich; bha thusa firinneach ann am beagan, cuiridh mise os cionn mhòrain thu: rach-sa steach ann an aoibhneas do Thighearna.

22 Agus air teachd dha-san a fhuair dà thalann, a dubhairt sè, a Thighearna, thug thu dhamh-sa dà thalann: fèuch, bhuannaich

* 'm freasda'.
† chomais.

[TD 65]

MATHA. CAIB. XXV.

mi dà thalann eile thuilleadh orra.

23 A dubhairt a Thighearna ris, 'S maith, a deadh sheirbhisich fhìrinneich; bha thusa fìrinneach ann am beagan do nithibh, cuiridh mise os cionn mòrain do nithibh thu: rach-sa steach ann an aoibhneas do Thighearna.

24 Ach air teachd dha-san a fhuair an aon talann a dubhairt sè, A Thighearna, * bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuaineas san àite nach do chuir thu, agus a thionalas san ionad ann s' nach do sgaoil thu:

25 Agus air dhamh bhi fui' eagal, chuaidh mi agus dh'fholaich mi do thalann san talamh: fèuch, sin agad do chuid fein.

26 Air freagairt d'a Thighearna a dubhairt sè ris, A sheirbhisich uilc agus leisg, bha fhios agad gu buainim-se san àite ann s' nach do chuir mi, agus gu tionalam as an ionad ann s' nach do sgaoil mi;

27 Bu chòir dhuit uime sin m' airgiod a thabhairt do'n luchd malairt, agus air dhamh teachd gheibhinn mo chuid fein maille r'a † riadh.

28 Buinibh uaithe uime sin an talann, agus thugaibh dha-san è, aig am bhuil na deich talanna.

29 (Oir do gach neach aig am bheil bheirthear, agus bithidh aige gu pailt': ach uaithe-sin aig nach bheil, bheirthear eadhon a' ni sin ata aige.)

30 Agus tilgibhs' an seirbhiseach mi-tharbhach sin do dhorchadas iomallach: ann sin bithidh gul agus giosgan fhiacall.

31 An uair a thig Mac an duine ann a ghlòir fein, agus na h aingil naomha uile maille ris, ann sin suidhidh sè air caithir Rìoghail a ghlòire.

32 Agus cruinnichear 'n a làthair-sin na h uile chinnich; agus sgaraidh sè iad o chéile, amhuil a † sgaras buachaill' a chaoirich o na gabhruibh:

33 Agus cuiridh sè na caoirich air a dheis, ach na gabhair air a làimh chli.

34 Ann sin a deir an Rìgh riu-san air a dheis, Thigibh, a shluagh ata beannuicht' le m' Athair-se, sealbhuichibh mar oighreachd an Rìoghachd ata air a deasachadh dhuibh o leagadh bunaite an domhain:

35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhamh biadh: bha mi § tartmhor, agus thug sibh dhamh deoch: bha mi a'm' choigreach, agus thug sibh aoidheachd dhamh:

* b' aithne dhamh.
† phiseach.
‡ thearbaidheas.
§ iotmhor.

[TD 66]

MATHA. CAIB. XXVI.

36 Lomnochd, agus dh'eadaidh sibh mi: bha mi ea-slan, agus thainig sibh do m' amharc: bha mi am prìosun, agus thainig sibh a'm' ionnsuidh.

37 Ann sin freagraidh na fìreanaidh è, ag radh, A Thighearna, c'uin a chunnairc sinn ocrach thu, agus a bheathaich sinn thu? no pàiteach, agus a thug sinn deoch dhuit?

38 No c'uin a chunnairc sinn a'd' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit? no lomnochd, agus a dh'eadaidh sinn thu?

39 No c'uin a chunnairc sinn ea-slan thu, no am prìosun, agus a thainig sinn a' t ionnsuidh?

40 Agus freagraidh an Rìgh agus their sè riu, Gu deimhin a deirim ribh, a mhèud 's gu'n do rinn sibh è do h aon do na bràthraibh-se a's lugha agamsa, rinn sibh dhamh-sa è.

41 Ann sin a deir sè mar an ceudna riu-san air an làimh chli, Im'ichibh uam, a shluagh malluichte, dh'ionnsuidh an teine shiorruidh, a dh'ull' uicheadh do'n diabol agus d'a ainglibh:

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhamh biadh: bha mi pàiteach, agus cha d'thug sibh dhamh deoch:

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d'thug sibh aoidheachd dhamh: lomnochd, agus cha d'eadaidh sibh mi: ea-slan, agus am prìosun, agus cha d'thainig sibh a m' amharc.

44 Ann sin freagraidh iadsan mar an ceudna è, ag radh, A Thighearna, c'uin a chunnairc sinne thu ocrach, no pàiteach, no d'choigreach, no lomnochd, no ea-slan, no am prìosun, agus nach d'rinn sinn frithealadh dhuit?

45 Ann sin freagraidh eisean iad, ag radh, Gu deimhin a deirim ribh, a mhèud 's nach d'rinn sibh è do'n neach a's lugha dhiubh so, cha d'rinn sibh dhamh-sa è.

46 Agus im'ichidh iadsan chum peanais shiorruidh; ach na fìreanaidh chum na beatha mairtheanaich.

CAIB. XXVI.

Far am bhuil air an cur sìos, 1 comhairle agus ceannairc nan uachdaran ann aghaidh Chrìosd: 6 ata bean ag ungradh a chinn: 14 Iudas 'g a reic'. 17 Ata Chrìosd ag itheadh na càisg': 26 ag òrduchadh a shuipeir naomha: 36 a' deanamh ùrnuigh sa ghàradh: 47 Agus air dha bhi air a bhrath' le pòig, 'ta sè air a thabhairt chum Caiaphas,

[TD 67]

MATHA. CAIB. XXVI.

69 agus air àichsheunadh le Peadar.

AGUS tharladh, 'n uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin uile, gu 'n dubhairt sè r'a dheisciobluibh,

2 Ata fhios agaibh gu 'm bhuil a' chàisg 'n diaigh dà laethe, agus ata Mac an duine air a bhrath' chum a cheusadh.

3 Ann sin chruinnich uachdarain nan sagart, agus na sgrìobhuichean, agus * seanoiridh a' phobuill, gu talla an àrd-shagairt, d'an goirthear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le chéile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach a dubhairt siad, Na deanamaid è san fhéist, air eagal gu 'm bi buaireas a' measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betani, ann tigh Shimoin an lobhair,

7 Thainig bean d'a ionnsuidh aig an raibh bocsa Alabastair làn a dh' ola ro-phrìseil, agus dhòirt i air a cheann-san è, agus è 'n a shuidhe aig biadh.

8 Ach air fhaicsin sin d'a dheisciobluibh, bha fearg orra, ag radh, Ciod is ciall do'n ana-caitheamh so?

9 Oir dh'fheudadh an t ola so bhi air a reic' air mhòran, agus a bhi air a thabhairt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do' Iosa, a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh a' cur dragh' air a' mhnaoi? oir rinn si deadh obair ormsa.

11 Oir ata agaibh na bochdan a ghnà' maille ribh, ach ni bhuil mise agaibh a ghnà'.

12 Oir air dòrtadh an ola-sa dh'i air mo chorp-sa, is ann sa chomhair m' adhlaic' a rinn si è.

13 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'è àite am bi an soisgeuls' air a shearmonachadh air feadh an t saoghail gu h iomlan, aithrisear an ni so a rinn i, mar chuimhne uirre.

14 Ann sin dh'imich aon do'n dà-fhear-dheug, d' am b'ainm Iudas Iscariot, chum nan àrd-shagarta,

15 Agus a dubhairt sè, Ciod a bheir sibh dhamh-sa, agus brathaidh mise dhuibh è? Agus chòird iad ris air dheich † piosaibh fichead airgid.

16 Agus o'n àm sin amach dh'iarr sè † sàth air eisean a bhrath'.

17 Agus air a' cheud là dh'fhéist an arain gun làbhuin, thainig na deisciobuil chum Iosa, ag radh ris, C'àit' an àill leat sinne a dh'ull'achadh dhuit chum as gu 'n ith thu a' chàisg?

* luchd riaghluidh.

† buinn.
‡ co'throm.

[TD 68]

MATHA. CAIB. XXVI.

18 Agus a dubhairt eisean, Rachaibh do 'n bhaile * gu duine àraidh, agus abraibh ris, A deir a' maighisdir, Ata m' àm am fogus, gleidhidh mi a' chàisg aig do thigh-se maille re m'dheisciobluibh.

19 Agus rinn na deisciobuil mar a dh'òrduich Iosa dhoibh, agus dheasuich siad a' chàisg.

20 Agus air teachd do'n fheascar, shuidh è maille ris an dà-fhear-dheug.

21 Agus ag itheadh dhoibh, a dubhairt sè, Gu deimhin a deirim ribh, gu 'm brath fear dhibh mise.

22 Agus air dhoibh bhi ro-bhrònach thòsaich gach aon aca fa leth air a radh ris, A' mise è, a Thighearna?

23 Agus fhreagair eisean, agus a dubhairt sè, An ti a thumas a làmh sa mhèis maille riumsa, brathaidh eisean mi.

24 Gu deimhin ata Mac an duine ag im'eachd, do reir mar ata è sgrìobht' m'a thimchioll: ach is an-aobhinn do'n duine sin, le 'm brathar Mac an duine: bu mhaith do'n duine sin, mur beirte' riamh è.

25 Ann sin air freagairt do Iudas, a bhraith eisean, a dubhairt sè, A mhaighisdir, am mise è? A dubhairt eisean ris, A dubhairt thu.

26 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus bheannuich, agus bhris sè è, agus thug sè do na deisciobluibh è, agus a dubhairt sè, Gabhaibh, ithibh; 's è so mo chorp-sa.

27 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug sè dhoibhsin è, ag radh, Oluibh uile dhe':

28 Oir is i so m' fhuil-se na tiomnaidh nuaidh, a dhòirtear air son mhòrain chum maitheamhnais peacaidh.

29 Ach a deirim ribh, Nach òl mi o so suas do'n toradh so na fìneamhain, gus an là sin an òl mi è nuadh maille ribh ann an Rìoghachd m' Athar.

30 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chuaidh siad amach gu sliabh nan Oluidh'.

31 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Gheibh sibhs' uile oilbheum annams' a nochd: oir ata è sgrìobhta, buailidh mi am buachaill', agus scapar caoirich na tréid.

32 Ach ann diaigh dhamhs' eirigh a-ris, theid mi romhaibh do'n Ghalilee.

33 Agus air freagairt do Pheadar a dubhairt sè ris, Ge do gheibh gach uile dhaoine oilbheum ionnad, ni 'm fuigheams' oilbheum gu bràth.

* gus a leithid so a dhuine.

[TD 69]

MATHA. CAIB. XXVI.

34 A dubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, air an oidhche so fein mu 'n goir an coileach, gu 'n àichsheun thu mi trì uaire.

35 A deir Peadar ris, Ge do b' éigin dhamh bàsachadh maille riut, cha'n àichsheun mi thu. Agus a dubhairt na deisciobuil uile mar an ceudna.

36 Ann sin thainig Iosa maille riu gu ionad d'an goirthear Gethsemane, agus a deir sè ris na deisciobluibh, Suidhibhs' ann so, gus an rachams' a dheanamh ùrnuigh ann sùd.

37 Agus air tabhairt Pheadair leis, agus dias mhac Shebedee, thòsaich sè air a bhi du'-bhrònach, agus ro-dhoilghiosach.

38 Ann sin a deir sè riu, Ata m'anam ro-bhrònach, eadhon gu bàs: fanuibhs' ann so, agus deanaibh faire maille riumsa.

39 Agus air dha im'eachd beagan * air adhart thuit sè air aghaidh, a' deanamh ùrnuigh, agus ag radh, O m' Athair, ma dh'fheudas è bhi, rachadh an cupan-sa seachad orm: gidheadh, na biodh è mar is toil leamsa, ach mar is àill leatsa.

40 Agus thainig sè chum nan deisciobul, agus fhuair sè 'n an codal iad, agus a deir sè re Peadar, An ann mar sin, nach b' urradh sibh faire a dheanamh maille riumsa aon uair amhàin?

41 Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum as nach tuit sibh am buaireadh: ata gun amharus an spiorad togarach; ach ata 'n sheoil † anmhunn.

42 Air dha im'eachd a-ris an dara uair, rinn sè ùrnuigh, ag radh, O m' Athair, mur feudar gu'n d'theid an cupan so seachad orm, gun mi 'g a òl, do thoil-se gu 'n raibh deanta.

43 Agus air dha teachd fhuair sè iad a-ris 'n an codal: oir bha an sùile trom.

44 Agus air dha 'm fàgail, agus im'eachd a-ris, rinn sè ùrnuigh an treas uair, ag radh nam briathra ceudna.

45 Ann sin thainig è chum a dheisciobul, agus a deir sè riu, Coidlibh romhaibh anois', agus gabhaibh fois; fèuch, ata 'n uair air druideadh, agus ata Mac an duine air a bhrath' thairis ann làmhaibh pheacach.

46 Eir'ibh, im'icheamaid: fèuch, ata 'n ti a bhrathas mise 'm fogus.

47 Agus air dha bhi fòs a' labhairt, fèuch, thainig Iudas aon do 'n da-fhear-dheug, agus maille ris cuideachd mhòr le cloidhibh agus bataibh o na h àrd-sha-

* air aghaidh.

† lag.

[TD 70]

MATHA. CAIB. XXVI.

gartaibh agus o sheanoiribh a' phobuill.

48 'Noise bha an ti a bhraith eisean air tabhairt comharthaidh dhoibh, ag radh, Ge b'è neach a phògas mise, 's è sin è, deanaibh greim air.

49 Agus air ball thainig sè chum Iosa, agus a dubhairt sè, Fàilte dhuit a mhaighisdir; agus phòg sè è.

50 Ach a dubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thainig thu? Ann sin thainig siad, agus chuir iad làmh ann Iosa, agus ghlac iad è.

51 Agus fèuch, shìn a h aon diubhs' a bha maille re Iosa a làmh, agus tharruing sè a chloidheamh, agus air dha seirbhiseach an àrd-shagairt a bhualadh, ghearr è a chluas dhe'.

52 Ann sin a dubhairt Iosa ris, cuir a-ris do chloidheamh air ais 'n a ionad fein: oir iadsan uil' a ghlacas an cloidheamh, tuitidh siad leis a' chloidheamh.

53 An saoil thusa nach fheud mise anois' m' Athair a ghuidheadh, agus bheir sè dhamh tuill' is dà legion deug a dh' ainglibh?

54 Ach cionnas ann sin a bhitheas na sgrìobtuire air an coi'-liona', a deir gur h ann mar so a's eigin tachairt?

55 Ann san uair sin fein a dubhairt Iosa ris an t sluagh, An d'thainig sibh amach mar gu b'ann ann aghaidh gaduiche le cloidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a'm' shuidhe maille ribh san teampull a' teagasg, agus cha do chuir sibh làmh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu'm biodh sgrìobtuire nam fàidhean air an coi'-liona'. Ann sin do thréig na deisciobuil uil' è, agus theich iad.

57 Agus air dhoibhse Iosa a ghlaca', thug iad leo è chum Caiaphas an t àrd-shagart, far an raibh na Sgrìobhuichean agus na seanoiridh air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar è fada uatha, eadhon gu talla an àrd-shagairt, agus air dha dol a steach, shuidh è maille ris na seirbhiseachaibh dh' fhaicsin na crìche.

59 Agus dh'iarr na h àrd-shagairtean agus na seanoiridh, agus a' chomhairle uile, fia'nais bhréig' ann aghaidh Iosa, chum eisean a chur gu bàs,

60 Agus ni'n d'fhuir iad: seadh ge do thainig mòran a dh' fhia'naisibh bréige, ni'n d'fhuir iad. Fa dheoidh thainig dà fhia'nais bhréige,

[TD 71]

MATHA. CAIB. XXVI.

61 Agus a dubhairt siad, A dubhairt am fear so, is urradh mise teampull De a leagadh, agus a thoghail a-ris ann tri laithibh.

62 Agus air do'n àrd-shagart eirigh, a dubhairt sè ris, Nach freagair thu bheag? Creud è ata iad sin a' fianaiseachadh a' d' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'n a thosd. Agus air freagairt do'n àrd-shagart a dubhairt sè rìs, Ata mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheo, gu 'n innseadh tu dhuinne, an tu Crìosd Mac Dhe.

64 A deir Iosa ris, A dubhairt thu: gidheadh a deirim ribh, 'N a dhiaigh so chi sibh Mac an duine 'n a shuidhe air deas-làimh cumhachd Dhe, agus a' teachd air nèulaibh nèimh'.

65 Ann sin reub an t àrd-shagart eadach, ag radh, Gu 'n do labhair sè blaispheme; ciod am feum tuilleadh ata againn air fia'naisibh? fèuch, anois' chuala sibh a blaispheme.

66 Creud i bhur bar'aills'? Fhreagair iadsan agus a dubhairt siad, Ata è toillteanach air a' bhàs.

67 Ann sin ghabh siad do shilibh 'n a eudan, agus bhuaill iad le 'm basaibh è, agus ghabh cuid eil' air le slataibh,

68 Ag radh, Dean fàidheadoireachd dhuinn a Chrìosd, co è a bhuaill thu?

69 Agus shuidh Peadar amach ann san talla: agus thainig cailin àraidh d'a ionnsuidh, ag radh, Bha thusa mar an ceudna maille re h Iosa o'n Ghalilee.

70 Ach dh'àichsheun eisean 'n an làthair uile, ag radh, Ni 'm fios damh creud a deir tu.

71 Agus air dol amach dha do'n phòrsa, chunnairc cailin eil' è, agus a dubhairt si riu-san a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille re h Iosa o Nasareth.

72 Agus dh'àichsheun è a-rìs le mionna, ag radh, Ni h aithne dhamh an duine.

73 Agus tamall beag 'n a dhiaigh sin thainig an dream a bha 'n an seasamh a làthair, agus a dubhairt siad re Peadar, Gu fìrinneach is diubh sùd fein thusa: oir ata do chainnt fein ga d' bhrath'.

74 Ann sin thòsaich è re mallachadh agus mionnachadh, ag radh, Ni h aithne dhamh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briathra Iosa, a dubhairt ris, Mu 'n goir an coileach, àichsheunaidh tu mi tri uaire. Agus air dol amach dha, ghuil è gu * geur.

* goirt.

[TD 72]

MATHA. CAIB. XXVII.

CAIB. XXVII.

1 Ata Crìosd air a thoirt thairis ceangailte do Philat. 3 Chroch Iudas è fein. 19 Ata Pilat a' faghail rabhaidh o mhnaoi, 24 ag ionnlad a làmh, 26 a' leigeadh Bharabbais fa sgaoil: 29 'Ta Crìosd air a chrùnadh le droighionn, 34 air a cheusadh: 48 An-cainnt air a tabhairt da: 50 'ta sè a' faghail bàis, agus air adhlacadh: 66 'Ta uaighsin air a seulachadh, agus faire air a cur uirre.

AIR teachd do'n mhaidin, ghabh uachdarain nan sagart uile, agus seanoiridh a' phobuill, comhairle le chéile ann aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh eisean a cheangal, thug iad leo è, agus thug siad thairis è do Phontius Pilat an t uachdaran.

3 Ann sin air faicsin do Iudas a bhraith eisean, gu 'n do dhìteadh è, ghabh sè aithreachas, agus thug è air an ais na deich piosa fichead airgid do na h àrd-shagartaibh, agus do na seanoiribh,

4 Ag radh, Do pheacuich mi, ann am brath' na fola neo-chiontaich. Ach a dubhairt iadsan, Ciod è sin duinne? amhairc thusa air sin.

5 Agus air tilgeadh uaithe nam piosa airgid ann san teampull, dh'fhalbh sè, agus air im'eachd dha chroch sè è fein.

6 Agus air glacadh nam piosa airgid do na h àrd-shagartaibh, a dubhairt siad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannuich iad leo fearann a' Chriadh-fhir, * chum a bhi 'n a àit' adhlaic' do choigreachaibh.

8 Air an àdhbhar sin goirthear do'n fhearann ud, Fearann na fola, gus an diu.

9 (Ann sin choi'-lionadh a' ni a dubhradh le Ieremias am fàidh, ag radh, Agus ghabh iad na deich piosa fichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan a bha do chloinn Israeil:

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' Chriadh-fhir, mar a dh'òrduich an Tighearna dhamh-sa.)

11 Agus sheas Iosa ann làthair an uachdarain; agus dh'fhiosruich an t uachdaran dhe', ag radh, An tusa Rìgh nan Iudhach? Agus a dubhairt Iosa ris, A deir tu è.

12 Agus air do na h àrd-shagartaibh agus do na seanoiribh cùisean a chur as a leth, nior fhreagair sè ni sam bith.

* fear deanamh shoithiche creadha.

[TD 73]

MATHA. CAIB. XXVII.

13 Ann sin a deir Pilat ris, Nach cluinn thu cia lion nithe 'ta iad a' fianaiseachadh a' d' aghaidh?

14 Agus cha d'thug sè freagradh air aon fhocal da, ionnas gur ghabh an t uachdaran iongantais ro-mhòr.

15 'Nois' re àm na féiste chleachd an t uachdaran a chur fa sgaoil do'n phobull aon phrìosanach a b' àill leo.

16 Agus bha aca san àm sin prìosanach ro-chomhar'uichte, d' am b' ainm Barabbas.

17 Air an à' bhar sin air dhoibhse bhi cruinn ann ceann a chéile, a dubhairt Pilat riu, Co a's àill libh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabbas, no Iosa, d'an goirthear Criosd?

18 Oir bha fhios aige gur b' ann o fharmaid a thug iad thairis è.

19 Agus air suidhe dha-san ann caithir a' bhreitheamhnais, chuir a bhean teachdaireachd d'a ionnsuidh, ag radh, Na biodh agad-sa * buintin sam bith ris an † fhìrean sin: oir is mòr a dh'fhulaing mise an diu ann am bruadar, air a shon-sa.

20 Ach chuir na h àrd-shagairt agus na sinnsir impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabbas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus air freagairt do'n uachdaran a dubhairt sè riu, Co do'n dias a's àill libh mise a chur fa sgaoil duibh? A dubhairt iadsan, Barabbas.

22 A dubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi re h Iosa, d' an goirthear Criosd? A dubhairt siad ris uile, Ceusthar è.

23 Agus a dubhairt an t uachdaran, C'ar son, ciod an t olc a rinn è? Ach is mò gu mòr a ghlaodh iadsan, ag radh, Ceusthar è.

24 Agus air faicsin do Philat nach do bhuaidhuich sè bheag sam bith, ach gu 'n d'eirich an tuilleadh buaireis, air dha uisg' a ghabhail, dh'ionnlaid sè a làmhan am fia'nais an t sluaigh, ag radh, Ata mise neo-chiontach a dh'fhuil an fhìrean sin: faicibhse sin.

25 Agus air freagairt do'n phobull uile, a dubhairt siad, Biodh fhuil oirne, agus air ar cloinn.

26 Ann sin leig è fa sgaoil Barabbas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiursadh, thug sè thairis è chum a cheusaidh.

27 Ann sin thug saighdfheara an uachdarain leo Iosa do 'n talla chumannta, agus chruinnich siad m'a thimchioll a' chuideachd shaighdfheara uile.

28 Agus air dhoibh § a rùsga', chuir siad uime falluing scarloid.

29 Agus air dhoibh || co-

* gnothuch.

† ionracan.

§ eadach a thoirt dheth.

|| crùn.

[TD 74]

MATHA. CAIB. XXVII.

roin droighinn fhigheadh, chuir siad m'a cheann è, agus slat chuilce 'n a làimh dheis: agus ag lùbadh an glùin 'n a làthair, rinn iad fanoid air, ag radh, Gu 'm beannuichear thu, a Rìgh nan Iudhach.

30 Agus air dhoibh gabhail do shilibh air, ghlac iad an t slat chuilc', agus bhuaill iad sa cheann è.

31 Agus taireis dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluing dhe', agus chuir iad eadach fein uime, agus thug siad leo è chum a cheusaidh.

32 Agus air dol amach dhoibh, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm Simon: eisean dh'éignich iad chum a chrann-ceusaidh-sin a ghiulan.

33 Agus 'n uair a thainig iad gu ionad d'an ainm Golgotha, sin r'a radh, àite cloiginn,

34 Thug siad dha r'a òl fion-geur coi'-measgta le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha'n òladh sè è.

35 Agus 'n uair a cheus siad è, roinn iad a thruscan eatorra, a' tilgeadh croinn orra: chum gu 'n coi'-lionfadh a' ni a dubhradh leis an fhàidh, Roinn siad m' eadach eatorra, agus chuir siad croinn air mo bhrat.

36 Agus air suidhe dhoibh, rinn iad faire air ann sin:

37 Agus chuir iad a chùis-dhìte' sgrìobht' os a chionn, IS E SO IOSA RIGH NAN IUDHACH.

38 Ann sin cheusadh maille ris dà ghaduich': fear air a dheis, agus fear eile air a làimh chli.

39 Agus thug iadsan a bha dol seachad toibheum dha, a' crathadh an cinn,

40 Agus ag radh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas ann trì laithibh è, fòir ort fein: ma 's tu Mac Dhe, thig anuas o 'n chrann-cheusaidh.

41 Mar an ceudna a dubhairt na h àrd-shagairt, maille ris na Sgrìobhuichibh, agus na seanoiribh, a' fanoid air,

42 Shaor è daoin' eile, è fein a shaoradh ni 'n comasach è: ma 's è Righ Israeil, thigeadh è 'nois' anuas o'n chrann-cheusaidh, agus creididh sinn è.

43 Chuir sè dhòigh ann Dia; saoradh è anois' è, ma 'ta toil aige dha: oir a dubhairt sè, Is mise Mac Dhe.

44 Agus thug na gaduichean, a cheusadh maille ris, am beum ceudna dha.

45 'Nois' o 'n t seathadh uair bha dorchadas air an talamh uile gus a' naothadh uair.

46 Agus mu thimchioll na naothadh uair' dh'éigh Iosa le guth àrd', ag radh, Eli, eli, lama sabachthani? 's è

[TD 75]

MATHA. CAIB. XXVII.

sin r'a radh, Mo Dhia, mo Dhia, creud far threig thu mi?

47 Agus air cluinntin sin do chuid diubhs' a bha 'n an seasamh ann sin, a dubhairt siad, Ata 'm fear so glaodhuich air Elias.

48 Agus air ball ruidh a h aon diubh, agus ghabh è spuing, agus lion è do'n fhion-gheur i, agus air dha a cur air slait chuilce, thug sè dha-san r'a òl.

49 Ach a dubhairt càch, Leig dha, faiceamaid an d'thig Elias d'a thearnadh.

50 Agus air éigheach a-ris do Iosa le glaodh mòr, thug è suas a spiorad.

51 Agus fèuch, reubadh brat-roinn an teampuill 'n a dhà chuid, o bhràighe gu iochdar; agus chrìothnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan,

52 Agus dh'fhosgladh na h uaighean, agus dh'eirich mòran do chorpaibh nan naomh, a bha 'n an codal,

53 Agus chuaidh iad amach as na h uaighibh taireis eiseirigh-sin, agus chuaidh iad a steach do'n bhaile naomha, agus nochdadh iad do mhòran.

54 'Nois' an uair a chunnairc an Caiptin, agus iadsan a bha maille ris a' * coimhead Iosa, a' chrith-thalmhain, agus na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag radh, Gu fìrinneach b'è so Mac Dhe.

55 Agus bha ann sin mòran bhan (ag amharc am fad,) a lean Iosa o'n Ghalilee, a' frithealadh dha:

56 'Measg an raibh Muire Magdalene, agus Muire màthair Sheumais agus Ioses, agus màthair cloinne Shebedee.

57 Agus air teachd do'n fheascar, thainig duine saibhir o Arimathea, d' am b' ainm Ioseph, neach a bha è fein 'n a dheisciobul aig Iosa mar an ceudna:

58 Air dol dha-san gu Pilat, dh'iarr è corp Iosa: ann sin dh'òrduich Pilat an corp a thabhairt da.

59 Agus air glacadh a' chuirp do Ioseph, phaisg sè ann an lion-eadach fìor-ghlan è,

60 Agus chuir sè è 'n a uaigh nuadh fein, a chladhaich sè ann an carruig: Agus air caruchadh cloich' mhòir dha gu dorus na h uaighe, dh'fhalbh sè.

61 Agus bha Muire Magdalene, agus a' Mhuire eile 'n an suidhe fa chomhair na h uaighe.

62 'Nois' air an là màrach, noch is è 'n là 'n diaigh an ull'achaidh, chruinnicheadh na h àrd-shagairt agus na Phairisich gu Pilat,

63 Ag radh, A thighearn', is cuimhne leinn an t ann a bha am mealltoir ud fòs beo,

* gleidheadh.

[TD 76]

MATHA. CAIB. XXVIII.

gu 'n dubhairt sè, Eir'idh mi 'n diaigh thri làith.'

64 Orduich uime sin an uaigh bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas là, air eagal gu'n d'thig a dheisciobuil san oidhche, agus gu 'n goid iad leo è, agus gu 'n abair iad ris a' phobull, Gu 'n d'eirich è o na

marbhaibh: agus mar sin bithidh am mearachd deireannach ni 's miosa na 'n ceud mhearachd.

65 A dubhairt Pilat riu, 'Ta faire agaibh, im'ichibh, agus deanaibh an uaigh coi-tearuinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus air im'eachd dhoibhsin rinn iad an uaigh cinnteach, ag cur seula' air a' chloich, maille re faire.

CAIB. XXVIII.

1 'Ta eis-eirigh Chrìosd air a cur ann ceill do na mnaibh: 9 nochd Crìosd è fein doibh; 11 thug na h àrd-shagairtean airgid do na saighdfhearraibh chum gu'n abradh siad gu'n do ghoideadh as uaigh è. 16 Nachd Crìosd è fein d'a dheisciobluibh, 19 Agus chuir sè iad amach a bhaisteadh agus a theagasg nan uile chinneach.

ANN an deireadh na Sàbaid', aig briseadh na fàire air a' cheud là do'n t seachdain, thainig Muire Magdalene, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicsin na h uaighe.

2 Agus fèuch, bha crith-thalmhain mhòr ann; oir thainig Aingeal an Tighearn' anuas o neamh, agus air teachd dha charuich sè a' chloch o'n dorus, agus shuidh sè uirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach, agus eadach geal mar shneachda.

4 Agus air eagal-san chrìothnuich an * luchd coimhead, agus chuaidh iad ann riochd mhairbh.

5 Agus air freagairt do'n Aingeal a dubhairt sè ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhs': oir ata fhios agam gu bhuil sibh ag iarraidh Iosa, a chuaidh cheusadh.

6 Ni 'm bhuil è 'n so; oir dh'eirich sè, mar a dubhairt è: thigibh, faicibh an t àit' an raibh an Thighearna 'n a luidhe.

7 Agus im'ichibh gu luath agus innsibh d'a dheisciobluibh gu 'n d' eirich sè o na marbhaibh; agus fèuch, ata sè dol romhaibh do'n Ghalilee, ann sin chì sibh è, fèuch, a dubhairt mi ribh è.

8 Agus air dhoibh im'eachd gu luath o'n uaigh, le h eagal agus mòr-ghàirdeachas, ruidh iad a dh'innseadh sùd d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag im'eachd dhoibhsin a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, fèuch, thachair Iosa fein orra, ag radh, Fàilte dhuibh. Agus air teachd dhoibhsin † ann gar

* luchd faire.

† am fogus.

[TD 77]

MATHA. CAIB. XXVIII.

dha, rug siad air a chosaibh, agus dh'onoruich, iad è.

10 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Na biodh eagal oirbh: im'ichibh, abraibh re m' bhràithribh iadsan a dhol do'n Ghalilee, agus ann sin chi siad mise.

11 Agus an t ann a bha iadsan ag im'eachd, fèuch, thainig cuid do'n luchd faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h ard-shagartaibh gach uile ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibhsin ann ceann a chéile maille ris na seanoiribh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdfhearaibh,

13 Ag radh, Abraibhse, gu'n d' thainig a dheisciobuil ann san oidhche, agus gu'n do ghoid iad è, 'm feadh a bha sinne 'n ar codal.

14 Agus ma chluinneas an t uachdaran so, cuiridh sinne impidh airsin, agus ni sinn sibhse tearuinte.

15 Agus air gabhail an airgid dhoibhsin, rinn iad mar a theagaisgeadh dhoibh: agus ata an seachas so air aithris a' measg nan Iudhach gus an diu.

16 Ann sin chuaidh an t aon deisciobul-deug do 'n Ghalilee, gu sliabh far an d'òrduich Iosa dhoibh.

17 Agus air dhoibh fhaicsin, * dh'onoraich iad è: ach bha cuid aca fa amharus.

18 Agus air teachd do Iosa, labhair sè riu, ag radh, Thugadh dhamhsa gach uile chumhachd air neamh agus air talamh.

19 Uime sin im'ichibh-se, agus † teagaisgibh gach uile chinneach, 'g am baisteadh ann ainm an Athar, agus a' Mhic, agus an Spioraid naoimh:

20 A' teagasg dhoibh gach uile nithe a dh'àithin mise dhuibh a choimhead: Agus fèuch, ata mise maille ribh a ghnà', gu deireadh an t saoghail. Amen.

An SOISGEUL do reir MHARCUIS.

CAIB. I.

1 ‡ Dreachd Eoin Bhaisde. 9 Ata Iosa air a bhaisteadh: 14 Ata è searmonachadh; 16 A' gairm Pheadair, Aindreas, Sheumais agus Eoin. 23 A' leigheas a h aon ann s an raibh diabhol; 29 A' leigheas fòs màthar-chéile Pheadair; 32 mòran do mhuintir a bha ea-slan: 41 Agus a' glanadh neach air an raibh 'n loibhre.

* rinn siad àdhradh dha.

† deanuibh deisciobuil do na.

‡ Oifig.

[TD 78]

MARC. CAIB. I.

TOISEACH Soisgeil Iosa Criosd Mhic Dhe,

2 A reir mar ata è sgrìobht' ann sna fàidhibh, Fèuch, cuiream mo theachdair' roimh do ghnùis, neach a dh'ull'uicheas do shlighe romhad.

3 Guth an ti a dh'éigheas ann san fhàsach, Ull'ùichibh sligh' an Tighearna, deanaibh a chos-cheuma dìreach.

4 Bha Eoin a 'baisteadh ann san fhàsach, agus a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheamhnais peacaidh.

5 Agus chuaidh amach d'a ionnsuidh tìr Iudea uile, agus luchd àiteachadh Ierusalem, agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhainn Iordain, agus iad ag aid'eachadh am peacaidh.

6 Agus bha Eoin air eadachadh le fionna chàmhail, agus bha crios leathair m'a lea ruidh: agus 's iad locuist agus mil fhiaghuin bu bhiadh dha.

7 Agus shearmonaich sè, ag radh, Ata neach a' teachd a'm' dhiaighs' a's cumhaichdaich na mise, neach nach fiu mise cromadh sìos agus iall a bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu'n amharus sibh le h uisge: ach baistidh eisean sibh leis an Spiorad Naomha.

9 Agus tharladh ann sna laithibh sin, gu'n d'thainig Iosa o Nasareth na Galilee, agus bhaisteadh è le h Eoin ann an Iordan.

10 Agus air dol suas da as an uisge air ball, chunnairc sè na neamha air am fosgladh, agus an Spiorad mar choluman a' teachd anuas air-sin.

11 Agus thainig guth o neamh, ag radh, Is tusa mo Mhac gràdhach, am bhuil mo làn toil.

12 Agus air ball dh'iomain an Spiorad è do 'n fhàsach.

13 Agus bha è 'n sin san fhàsach dà fhichead laethe air a bhuaireadh le Satan, agus bha è maille ris na fiadh bheathaichibh, agus bha na h aingil a' frithealadh dha.

14 Agus taireis Eoin a chur am prìosun, thainig Iosa do'n Ghalilee, a' searmonachadh soisgeil rioghachd Dhe,

15 Agus ag radh, Choi'-lionadh an aimsir, agus ata rioghachd Dhe am fogus; deanaibhse aithreachas, agus creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhi 'g im'eachd re taoibh fairge na Galilee, chunnairc è Simon, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh an lìn san fhairge: (oir b' iasgaire iad.)

17 Agus a dubhairt Iosa riu, Thigibh a'm' dhiaighse, agus ni mi 'n ar iasgairibh air daoinibh sibh.

18 Agus air ball dh'fhàg

[TD 79]

MARC. CAIB. I.

siad an lionta, agus lean iad eisean.

19 Agus air dol beagan air aghaidh dha as sin, chunnairc è Seumas mac Shebedee, agus Eoin a bhràthair, agus iad san luing a' càramh an lionta.

20 Agus air ball ghoir sè iad, agus air fàgail Shebedee an athar dhoibh san luing maille ris an luchd tuarasdail, lean iad eisean.

21 Agus chuaidh iad a steach do Chapernaum, agus air ball air dha dol a steach do 'n t sionagog air an t sàbaid, theagaisg sè.

22 Agus bhuaileadh le iongnadh iad r'a theagasg: oir bha è 'g an teagasg mar neach aig an raibh ùghdarras, agus ni b' ann mar na sgrìobhuichidh.

23 Agus bha 'n an sionagog-san neach ann s an raibh spiorad neo-ghlan, agus ghlaodh è,

24 Ag radh, Leig leinn, ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasareth? an d' thainig thu g' ar sgrios-ne? 'S aithne dhamh co thu, aon naomha Dhe.

25 Agus chronuich Iosa è, ag radh, Bi d'thosd, agus tàr amach as.

26 Agus 'n uair a reub an spiorad neo-ghlan è, agus a ghlaodh sè le guth àrd, thainig sè 'mach as.

27 Agus ghabh iad mòr-iongantas uile, ionnus gu 'n raibh iad cur na ceiste so eatorra fein, ag radh, Ciod è so? Creud è an teagasg nuadh so? Oir le h ùghdarras ata è toirt òrduigh eadhon do na spioradaibh neo-ghlana, agus ata siad umhal dha.

28 Agus chuaidh iomra'-san air ball amach feadh na tìre uile timchioll na Galilee.

29 Agus gun dàil, air dhoibh dol amach as an t sionagog, chuaidh iad a steach do thigh Shimoin agus Aindreais, maille re Seumas agus Eoin.

30 Ach bha màthair-chéile Shimoin 'n a luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad-labhair iad ris uimpe.

31 Agus thainig eisean agus thog sè i, a' breith air làimh uirre; agus air ball dh'fhàg * am fiabhrus i, agus rinn si frithealadh dhoibhsin.

32 Agus 'n uair a bha 'n t anmoch anois' ann, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile bha ea-slan, agus iadsan ann s an raibh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uil' air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis sè moràn air an raibh iomadh gnè ea-caile, agus thilg sè 'mach mòran dheamhan, agus cha d'fhulaing sè do na deamh-

* an teasach.

[TD 80]

MARC. CAIB. II.

naibh labhairt, air son gu 'm b'aithne dhoibh è.

35 Agus air dha eirigh sa mhaidin, fada roimh là, chuaidh sè 'mach, agus dh'imich è gu àite fàs'ail, agus rinn sè ùrnuigh ann sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris è.

37 Agus air fhaghail dhoibh, a dubhairt siad ris, Ata gach uile neach ga d' iarraidh.

38 Agus a deir sè riu, Rachamaid dh'ionnsuidh nam bailte eile làimh-ruinn, chum 's gu'n searmonaich mi ann sin mar an ceudna: oir is ann chum na criche so thainig mise 'mach.

39 Agus shearmonaich è 'n an sionagogaibh air feadh na Galilee uile, agus thilg sè 'mach na deamhain.

40 Agus thainig lobhar d'a ionnsuidh, ag guidheadh air, agus a' lùbadh a ghlùn da, agus ag radh ris, Ma's àill leat, 'ta thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth, agus air sìneadh amach a làimhe, bhean è ris, agus a dubhairt sè ris, Is àill leam, biosa glan.

42 Agus co luath 's a labhair è, air ball dh'fhalbh an loibhre uaithe, agus rinneadh glan è.

43 Agus air toirt geur-òrduigh dha, air ball chuir sè air falbh è;

44 Agus a deir sè ris, Fèuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach im'ich, nochd thu fein do'n t sagart, agus tabhair mar iobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'àithin Maois, mar fhia'nais dhoibh.

45 Agus air dol amach dha-san, thòsaich è air innseadh gu ro-fhollasach, agus air a' chùis a sgaoileadh m' an cuairt, air chor's nach feudadh Iosa dol tuilleadh os àird a steach do'n bhaile, ach bha è 'mach ann an àitibh uaigneach: agus thainig iad d'a ionnsuidh o gach uil' àird.

CAIB. II.

1 Leighis Criosd am pairilis: 14 'Ta è gairm Mhatha o àite tog'ail na cìse, 16 ag ithe' maille re Puibliocanaibh agus re peacachaibh: 18 a' gabhail leith-sgeil a dheisciobul air son nach raibh iad re trosga', 23 Agus air son gu'n raibh iad a' spìonadh nan diasan arbhair air là na sàbaid'.

AGUS ann diaigh beagan do laithibh, chuaidh sè a-ris a steach do Chapernaum; agus chualas eisean a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnicheadh mòran ann ceann a chéile, air chor 's nach raibh àit' a chumadh iad, eadhon timchioll an doruis: agus labhair è am focal riu.

3 Agus thainig iad, a'

[TD 81]

MARC. CAIB. II.

tabhairt d'a ionnsuidh neach air an raibh am pairilis, air a ghiulan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b' urradh iad teachd ann gar dha leis an t sluagh, rùisg iad mullach an tighe, ann s an raibh è: agus air a tholladh dhoibh, leig iad sìos an leabaidh air an raibh a' neach a bha tinn leis a' phairilis 'n a luidhe.

5 Air do Iosa an creidimh-sin fhaicsin, a dubhairt sè ris an neach air an raibh am pairilis, A mhic, ata do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

6 Ach bha droing àraidh do na sgrìobhuichibh 'n an suidhe ann sin, agus iad a' reasunachadh 'n an croidhibh fein.

7 C'ar son ata am fear so a' labhairt blaispheime mar so? Co dh'fheudas peacaidh a mhaitheadh ach Dia amhàin?

8 Agus air ball air aithneachadh do Iosa ann a spiorad fein, gu'n raibh iads' a' reasunachadh mar sin ionnta fein, a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh a' reasunachadh nan nithe sin ann bhur croidhibh?

9 Co aca is usadh a radh ris an neach air am bheil am pairilis, Ata do pheacaidh air am maitheadh dhuit: no a radh, Eirich, agus tog do leabaidh agus im'ich?

10 Ach a chum's gu 'm bi fios agaibhse gu bheil ùghdarras aig Mac an duine peacaidh a mhaitheadh air talamh, (a deir sè ris an fhear air an raibh am pairilis)

11 Deirim riut, Eirich, agus tog do leabaidh, agus im'ich do d' thigh.

12 Agus dh'eirich eisean air ball, agus thog sè a leabaidh, agus chuaidh è 'mach 'n am fia'nais uile, ionnus gu'n raibh an-iongantais orr' uile, agus gu'n do ghlòruich siad Dia, ag radh, Cha 'n fhacadh sinne riamh a leithid so.

13 Agus chuaidh è 'mach a-ris re taoibh na fairge, agus thainig an sluagh uile d'a ionnsuidh, agus theagaisg sè iad.

14 Agus ag dol seachad da, chunnaic sè Lebhi mac Alpheus 'n a shuidhe aig àite tog'ail na cìse, agus a deir sè ris, Lean mise. Agus air dha-san eirigh, lean sè è.

15 Agus tharladh, air suidhe do Iosa chum bidh 'n a thighse, gu'n do shuidh mòran Phuibliocanach agus pheacach maraon re Iosa, agus r'a dheisciobluibh: oir bha mòran ann, agus lean iad è.

16 Agus 'n uair a chunnaic na sgrìobhuichean agus na Phairisich eisean ag itheadh maraon re Puibliocanaibh a- re peacachaibh, a dubhairt iad

[TD 82]

MARC. CAIB. II.

r'a dheisciobluibh, C'ar son ata è ag itheadh agus ag òl maille re Puibliocanaibh agus re peacachaibh?

17 Agus 'n uair a chual' Iosa so, a dubhairt sè riu, Ni 'm bheil feum aca-san ata slàn air an léigh, ach aca-san ata tinn: cha d' thainig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phariseach a bhi trosg; agus thainig iad, agus a dubhairt siad ris, C'ar son ata deisciobuil

Eoin, agus nam Phairiseach re trosgadh, ach ni 'm bheil do dheisciobuils' a' deanamh trosgaidh?

19 Agus a dubhairt Iosa riu, Am bheil clann seomair an fhir-nuadh-phòsda comasach air trosg' a dheanamh, 'm feadh a bhitheas am fear-nuadh pòsda * 'n am fochair? am feadh ata am fear-nuadh-pòsd' aca maille riu, ni h eudar leo trosg' a dheanamh:

20 Ach thig na làithe ann an tiubhrar am fear-nuadh-pòsda uatha; ann sin ni iad trosga' sna laithibh sin.

21 Agus cha 'n 'eil duine sam bith a dh'fhuaigheas mìor do eadach nuadh air sean eadach: no, ma dh'fhuaigheas, buinidh am mìor nuadh, a chuireadh d'a lionadh suas, as an t sean eadach, agus nithear an reuba ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann sean † bhuidealaibh; no brisidh am fion nuadh na buideil, agus dòirtear am fion, agus caillear na buideil: ach is còir fion nuadh a chur ann am buidealaibh nuadha.

23 Agus tharladh, gu'n deach' sè trid na ‡ gortaibh arbhair air là na sàbaid', agus thòsaich a Dheisciobuil, ag im'eachd dhoibh, ris na diasaidh arbhair a spionadh.

24 Agus a dubhairt na Phairisich ris, Fèuch, c'ar son ata iad a' deanamh an ni nach 'eil ceaduicht' air là na sàbaid'?

25 Agus a dubhairt eisean riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh, 'n uair a bha uireasbhuidh air, agus è air ocras è fein agus iadsan a bha maille ris?

26 Cionnas a chuaidh sè steach do thigh Dhe ann an laithibh Abiathar an t àrd-shagairt, agus a dh'ith sè § arain na fiadhnuis, nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug sè mar an ceudna do'n dream a bha maille ris?

27 Agus a dubhairt sè

* maille riu.

† leathar-bhuidealuibh.

‡ h achaibh.

‡ an t aran taisbeanta'.

[TD 83]

MARC. CAIB. III.

riu, Dh'òrduicheadh an t sàbaid air son an duine, ni h è an duine air son na sàbaid':

28 Air an à'bhar sin is Tighearna Mac an duine air an t sàbaid fein.

CAIB. III.

1 'Ta Criosd a' leigheas an duin' aig an raibh an làmh sheargta, agus mòran a dh'ea-cailibh eile: 11 ag cronuchadh nan spiorada neo-ghlana, 13 agus a' taghadh a dhà-abstol-deug: 22 a' dearbhadh aingidheachd, agus mi reasuin na blaispheime, iad a radh gu'n raibh eisean a' tilgeadh dheamhan

amach le Beelzebub, 33 agus a' nochdadh co iad a bhràthair, a phiuthar, agus a mhàthair.

AGUS chuaidh è 'ris a steach do'n t sionagog, agus bha ann sin duin' aig an raibh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fhèuchain an leighiseadh sè è air là na sàbaid', chum's gu'n cuireadh iad cùis air.

3 Agus a deir sè ris an duin' aig an raibh an làmh air seargadh, Eirich, agus seas amach sa mheadhon.

4 Agus a deir sè riu, Am bheil è ceaduichte maith a dheanamh air laithibh na sàbaid', no olc? Anam a thearnadh, no a sgrios'? ach dh'fhan iadsa' 'n an tosd.

5 Agus 'n uair a dh'amhairc sè 'm an cuairt orra le feirg, air dha bhi doilich air son cruais an croidhe, a deir sè ris an duine, Sìn amach do làmh. Agus shìn è 'mach i: agus rinneadh slàn i mar an làmh eile.

6 Agus air dol do na Phairisichibh amach, ghabh iad comhairle air ball maille re luchd leanmhuin Ioraith 'n a aghaidhsin, cionnas a dh'fheudadh iad a * sgrios'.

7 Ach chuaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na fairge: agus lean sluagh mòr è o'n Ghalilee, agus o thìr Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall Iordain, agus iadsan a bha timchioll Thiruis agus Shidoìn, thainig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'n uair a chual' iad cia mòr na nithe a rinn è.

9 Agus a dubhairt sè r'a dheisciobluibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t sluaigh, chum nach domhluicheadh iad è.

10 Oir leighis è mòran, ionnas gu 'n do dhlù'-theann iad ris, a mhèud 's air an raibh plàighean, chum's gu 'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neo-ghlan', an uair a chunnairc

* mhilleadh.

[TD 84]

MARC. CAIB. III.

iad è, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag radh, Is tusa Mac Dhe.

12 Agus thug sè sparradh teann dhoibh, chum's nach deanadh iad aithnicht' è.

13 Agus chuaidh è suas gu sliabh, agus ghairm è iadsan a b'àill leis: agus thainig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'òrduich è dà-fhear-dheug, chum 's gu 'm biodh iad maille ris, agus gu 'n cuireadh è 'mach iad a shearmonachadh:

15 Agus gu 'm biodh aca cumhachd a leigheas ea-slaintidh, agus a thilgeadh amach dheamhan.

16 Agus air Simon thug è Peadar mar cho'-ainm:

17 Agus Seumas mac Shebedee, agus Eoin bràthair Sheumais,) agus orra-san thug è Boanerges mar cho'-ainmeana, 's è sin re radh, Clann na tairneanaich)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Matha, agus Tomas, agus Seumas mac Alpheus, agus Taddeus, agus Simon an Cananiteach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach fòs a bhraith eisean: Agus chuaidh iad do'n tigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a-ris, ionnas nach raibh è 'n comas doibh uiread agus aran itheadh.

21 Agus air cluinntin so d'a chàirdibh, thainig iad amach a bhreith air: oir a dubhairt siad, Ata sè air mhi-chéill.

22 Agus a dubhairt na sgrìobhuichean a thainig anuas o Ierusalem, Ata Beelsebub aige, agus is an tre phrionnsadh nan deamhan ata sè tilgeadh amach dheamhan.

23 Agus air dha 'n gairm d'a ionnsuidh, a dubhairt sè riu ann an * cosamhlachdaibh, Cionnas a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh amach?

24 Agus ma bhitheas rioghachd roinnte 'n a h aghaidh fein, cha'n urradh an rioghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'n a aghaidh fein, cha'n fheud an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh' eir'eas Satan 'n a aghaidh fein, agus gu 'm bi sè roinnte, ni h eudar leis seasamh, ach 'ta crìoch aige.

27 Cha'n urradh neach air bith dol a steach do thigh duine làidir, agus airneis a thogail leis, mur ceangail sè 'n duine laidir ann toiseach; agus ann sin creachaidh sè a thigh.

28 Gu deimhin a deirim ribh, Gu maithear na h uile pheacaidh do chloinn nan daoine, agus gach blaisphem' a labhras iad:

* parabraibh.

[TD 85]

MARC. CAIB. IV.

29 Ach ge b'è labhras blaisphem' ann aghaidh 'n Spioraid naoimh, cha'n fhuigh sè maitheanas a choidhch', ach ata sè ceangailte thairis chum * breitheamhnais shiorruidh.

30 Air son gu 'n dubhairt siad, Tha spiorad neo-ghlan aige.

31 Ann sin thainig a bhràithre agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh amuigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'n an suidhe m'a thimchioll, agus a dubhairt siad ris, Fèuch, ata do mhàthair agus do bhràithre amuigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair sè iad, ag radh, Co i mo mhàthair, no mo bhràithre?

34 Agus sheall sè m' an cuairt orra-san a bha 'n an suidhe m'a thimchioll, agus a dubhairt sè, Fèuch mo mhàthair agus mo bhràithre.

35 Oir ge b'è neach a ni toil De, is è sin fein mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

1 Parabal an t sioladoir, agus a bhri'. 21 'S còir dhuinn solus ar n eòlais a phàirteachadh re muinntir eile. 26 Parabal an t sùil ata fas ann uaign'eas, 30 agus a' ghràinne mhustaird. 39 Ata Criosd a' cosgadh stoirm air a' chuan.

AGUS thòsaich è air teagasg a-ris làimh ris an fhairge, agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnas gu'n deachaidh sè steach do luing, agus shuidh sè sa chuan; agus bha 'n sluagh uile re taoibh na fairge air tìr.

2 Agus theagaisg è dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus a dubhairt sè riu ann a theagasg,

3 Eisdibh, Fèuch, chuaidh sioladair amach a chur sùil:

4 Agus tharladh ag cur an t sùil da, gu'n do thuit cuid deth re taoibh an ròid, agus thainig èunlaith an aidheir, agus dh'ith iad suas è.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann clochach, far nach raibh mòr-thalamh aige, agus air ball dh'fhàs è suas, do bhri' nach raibh doimhne talmhain aige.

6 Ach air do'n ghréin eirigh, loisgeadh è: agus a chionn nach raibh freamh aige shearg sè as.

7 Agus thuit cuid eile 'measg droighinn, agus dh'fhàs àn droighionn suas, agus thachd sè è, agus cha d'thug è toradh uaithe.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus thug è

* damnaidh.

[TD 86]

MARC. CAIB. IV.

toradh uaithe a' fàs suas agus a' mèudachadh; agus thug è 'mach, cuid a dheich uiread fhichead, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

9 Agus a dubhairt sè riu, An ti aig aig am bheil cluasa chum eisdeachd, eisdeadh è.

10 Agus 'n uair a bha è 'n a aonar, dh'fhiosraich iadsan, a bha 'n a fhochair maille ris an dà-fhear-dheug, am parabal deth.

11 Agus a dubhairt sè riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh diomhair rioghachd Dhe: ach dhoibhsin ata 'n leth 'muigh nithear gach ni am parablaibh:

12 Chum 's ag faicsin doibh gu'm faic iad, agus nach aithnich siad, agus ag dhoibh cluinntin gu 'n cluinn siad, agus nach tuig iad; 'n t eagal àm air bith gu'm pilleadh iad, agus gu'm biodh am peacaidh air am maitheadh dhoibh.

13 Agus a deir sè riu, Nach aithne dhuibh an cosa'lachd so? agus cionnas ma 'ta a thuigeas sibh gach uile chosa'lachd?

14 'Ta 'n sioladoir ag cur an fhocail.

15 Agus 's iad so iadsan re taoibh an ròid, ann s an cuirthear am focal, agus taireis doibh a chluinntin, air ball ata Satan a' teachd, agus a' tog'ail leis an fhocail, a shiol-chuireadh 'n an croidhibh.

16 Agus 's iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann clochach; muintir, 'n uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas è air ball le gàirdeachas:

17 Agus ni 'm bheil aca freamh ionnta fein, ach mair'idh iad rè sealain: 'n a dhiaigh sin, 'n uair a dh'eir'eas triobloid no geur-leanmhuin air son an fhocail, air ball ata siad a' faghail oilbheim.

18 Agus 's iad so iadsan a chuireadh a' measg an droighinn, an dream a dh'eisdeas ris an fhocal;

19 Agus ata ro-chùram an t saoghail so, agus mealltoireachd saibhreis, agus an-mhianna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh an fhocail, agus nithear neo-thorach è.

20 Agus 's iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith, an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas ris, agus a bheir amach toradh, cuid a dheich uiread fhichead, cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

21 Agus a dubhairt è riu,

[TD 87]

MARC. CAIB. IV.

An ann a bheirear coinneal chum gu'n cuirthear i fui' bheul soithich, no fui' leabaidh? nach ann a chum a cur ann coinnleir?

22 Oir ni 'm bheil ni air bith foluicht, nach foillsichear: agus ni 'n raibh ni air bith ann cleith, nach d' thig os àird.

23 Ma 'ta cluasa chum eisdeachd aig neach air bith, eisdeadh è.

24 Agus a dubhairt è riu, Thugaibh fainear ciod a chluinneas sibh: leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh fein: agus bheirthear tuilleadh dhuibhse 'ta 'g eisdeachd.

25 Oir ge b'è neach aig am bheil, bheirthear dha: agus ge b'è neach aig nach 'eil, bheirthear uaithe an ni sin fein a 'ta aige.

26 Agus a dubhairt sè, Is amhuil rioghachd Dhe, mar gu'n cuireadh duine siol ann san talamh,

27 Agus gu'n coidleadh è, agus gu'n eir'eadh è a dh'oidhch' agus a là, agus gu'n gineadh an siol, agus gu'm fàsadh è suas, air dòigh nach fhios da.

28 Oir bheir an talamh amach toradh uaithe fein, air tùs am fochann, a-ris an dias, 'n diaigh sin an làn arbhar ann san déis.

29 Ach an uair ata 'n toradh abaich, air ball cuiridh sè an corran ann, chionn gu bheil am foghmhar air teachd.

30 Agus a dubhairt è, Ciod an ni re 'n samhluich sinn rioghachd Dhe? no creud è an cosa'lachd leis an coi'-meas sinn i?

31 Is cosmhuil i re gràinne mustaird, ni, 'n uair a chuirthear san talamh è, is lugha do na h uile phòraibh ata air talamh.

32 Ach taireis a chur, fàsaidh sè suas, agus cinnidh sè ni 's mò na aon luibh do na h uile luibheannaibh, agus fàsaidh geugan mòra air, ionnas gu 'm feud èunlaith an aidheir neid a dheanamh fuidh a sgàile.

33 Agus le iomadh d'a leithidibh sin do chosamhlachdaibh labhair è 'm focal riu, a reir mar a b' urradh iad a chluinntin.

34 Ach gun chosamhlachd cha do labhair sè riu: Agus mhìnich è na h uile nithe d'a dheisciobluibh fein air leth.

35 Agus a dubhairt sè riu air an là sin fein, air teachd do 'n fheascar, Rachamaid thairis do 'n taoibh eile.

36 Agus an uair a sgaoil siad an coi'-thional, thug iad leo eisean ann san luing mar a bha è, agus bha longa beaga eile 'n a fhochair mar an ceudna.

[TD 88]

MARC. CAIB. V.

37 Agus dh'eirich stoirm mhòr ghaoithe ann, agus leum na tonna a steach do'n luing, air chor's gu'n raibh i 'noise làn.

38 Agus bha eisean ann an deireadh na luinge, 'n a chodal air clusaig: agus dhùisg iad è, agus a deir iad ris, A mhaighisdir, nach 'eil suim agad gu'n caillear sinn?

39 Agus air eirigh dha-san, chronuich sè ghaoth, agus a dubhairt è ris an fhairge, Tosd, bi ciuin. Ann sin luidh a' ghaoth, agus bha * sè' mhòr ann.

40 Agus a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh co eaglach? cionnas nach 'eil creidimh agaibh?

41 Agus ghabh iad eagal ro-mhòr, agus a dubhairt siad r'a chéile, Creud è an duine so, gu bheil a' ghaoth, agus an fhairge fein umhal da?

CAIB. V.

1 Air do Chrìosd na deamhain a chur amach as an duine ann s an raibh legion diubh, chuaidh iad a stigh ann sna mucaibh. 25 Leighis è bhean air an raibh dòrta' fola, 35 agus thog sè o na marbhaibh inghean Iairuis.

AGUS thainig iad gu taoibh eile na fairge, gu dùthaich nan Gadarenach.

2 Agus air dol amach dha as an luing, air ball thachair duine ann s an raibh spiorad neo-ghlan air, a' teachd as na tuamaibh,

3 Aig an raibh a chomhnuidh sna tuamaibh, agus ni 'm b' urradh neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh:

4 Oir chuaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharruing sè na slabhraidhean as a chéile, agus mhìn-bhris è na geimhlean: Agus ni'm b' urradh duin' air bith a cheannsachadh.

5 Agus bha è ghnà, a la agus a dh'oidhche sna beanntaibh, agus sna h ionadaibh adhlaic', a' glaothaich, agus 'g a ghearradh fein le clochaibh.

6 Ach an uair a chunnaic sè Iosa fada uaithe, ruidh è agus shleuchd sè dha,

7 Agus ghlaodh è le guth mor, agus a dubhairt sè, Ciod mo ghnòthuch-sa riut, Iosa, Mhic an De is ro-àirde? cuiream ort a h uchd De, gun mo phianadh.

8 (Oir a dubhairt sè ris, Thig amach as an duine, a spioraid neo-ghloin)

9 Agus dh'fhiosruich sè dheth, Creud is ainm dhuit? Agus fhreagair eisean, ag radh, Legion is ainm dhamh: oir ata sinn mòran ann.

* ciuineas.

[TD 89]

MARC. CAIB. V.

10 Agus ghuidh sè gu ro-gheur air, gun è g' an cur amach as an dùthaich sin.

11 Agus bha treud mhòr do mhucaibh ann sin, ag inealtradh am fogus do na sleibhtibh.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag radh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum's gu'n rachamaid a steach ionnta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh; agus air dol amach do na spioradaibh neo-ghlana, chuaidh iad a stigh ann sna mucaibh, agus ruidh an treud sios gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle) agus thachdadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g inealtradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon ann sa bhaile, agus ann san tìr. Agus chuaidh iad amach a dh'fhaicsin ciod è an ni ud a * tharladh.

15 Agus thainig iad chum Iosa, agus chunnairc iad an ti ann s an raibh an deamhan, agus aig an raibh an legion, 'n a shuidhe, agus eadach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chunnairc è dhoibh, cionnas a thachair do'n ti ann s an raibh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòsaich iad re guidhe air im'eachd amach as an criochaibh-se.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an ti ann s an raibh an deamhan air, gu'm feudadh è bhi maille ris.

19 Gidheadh ni'n d'leig Iosa leis, ach a dubhairt sè ris, Im'ich dhathigh dh'ionnsuidh do mhuintir, agus innis dhoibh mèud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn sè tròcair ort.

20 Agus dh'imich eisean, agus thòsaich è re chur ann ceill ann an Decapolis mèud nan nithe rinn Iosa dha: agus ghabh iad iongantas uile.

21 Agus air dol do Iosa a-ris thairis ann san luing do'n taoibh eile, chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh; agus bha è làimh ris an fhairge.

22 Agus fèuch, thainig a h aon do uachdaranaibh nan sionagog, d' am b'ainm Iairus, agus 'n uair a chunnairc sè eisean, leig sè è fein sios aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh è gu dùrachdach air, ag radh, Ata m' inghean bheag ann cunntart grad-bhais, thig agus leig do làmhan uirre,

* thachair.

[TD 90]

MARC. CAIB. V.

chum as gu 'n slànuichear i, agus mairfidh si beo.

24 Agus dh'imich Iosa maille ris, agus lean sluagh mòr è, agus dhomhluich siad è.

25 (Agus bha bean àraidh ann sin, air an raibh dòrta' fola rè dha-bhliadhna-dheug,

26 Agus dh' fhulaing si mòran o iomadh léighibh, agus chaith si na bha aice, agus cha b'fheaird i bheag è, ach gu'm bu mheisd;

27 'N uair a chual' ise iomra' air Iosa, thainig i 'measg an t sluagh o chùl thaobh, agus bhean si r'a eadach:

28 Oir a dubhairt si, Ma dh'fheudas mi beantuin ach r'a eadach, slànuichear mi.

29 Agus air ball thiormaicheadh tobar a fola: agus dh'aithnich si air a corp fein, gu'n do leighifeadh i o'n phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air ball ann fein gu'n deachaidh cumhachd amach as, agus air dha tionndadh san t sluagh, a dubhairt sè, Co a bhean re m' eadach?

31 Agus a dubhairt a dheisciobuil ris, Ata thu faicsin gu 'm bheil an sluagh ga d' dhomhlachadh, agus an abair thu, Co a bhean rium?

32 Agus dh' amhairc sè m' an cuairt g' a faicsins' a rinn so.

33 Ach air do' n mhnaoi bhi fa eagal agus air chrith, air aithneachadh an ni a rinneadh innte, thainig si, agus leig si i fein sios 'n a làthair, agus dh'innis i 'n fhirinn uile dha.

34 Agus a dubhairt sè ria, Inghean, shlànuich do chreidimh thu; im'ich ann sith, agus bi slàn o d' phlàigh.)

35 Am feadh a bha è fòs a' labhairt, thainig droing o thigh uachdarain na sionagoige, ag radh, Fhuair d' inghean bàs, c' ar son a chuireadh tu tuilleadh dragh' air a' mhaighisdir?

36 Co luath 's a chual' Iosa an comhradh so a labhradh, a deir sè re uachdaran na sionagoige, Na biodh eagal ort, amhàin creid.

37 Agus cha d'fhulaing è do neach air bith a leantuin, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thainig sè gu tigh uachdarain na sionagoige, agus chunnairc è * 'n iomairt, agus iadsan a bha gul, agus a' caoineadh gu mòr.

39 Agus air teachd a steach dha, a deir sè riu, C'ar son ata sibh ris an io-

* am buaireas.

[TD 91]

MARC. CAIB. VI.

mairt so, agus re bròn? cha 'n 'eil an inghean marbh, ach 'n a codal.

40 Agus rinn iadsan gàire le fanoid ris: ach air dha-san an cur uile amach, thug è leis athair agus màthair na h inghin, agus iadsan a bha maille ris, agus chuaidh sè steach far an raibh an inghean 'n a luidhe.

41 Agus air dha breith air an inghin air làimh, a deir sè ria, Talitha cumi, 's è sin, air eidir-mhìneachadh, A chailin, (a deirim riut) eirich.

42 Agus air ball dh'eirich an inghean, agus dh'imich si; oir bha i dà-bhliadhna-dheug a dh'aois: agus ghabh iad iongantas an barrach.

43 Agus thug è òrdugh teann doibh, nach fuigheadh duin' air bith fios air so: agus dh'àithin è càil-eigin a thoirt di r'a itheadh.

CAIB. VI.

1 Chuireadh Crìosd ann neimh-phrìs le muintir a dhù'cha. 7 Ata sè tabhairt do'n dà-fhear-dheug cumhachd os cionn spiorada neo-ghlana. 14 Iomadh bar'ail mu Chrìosd. 18 Chuireadh an ceann do Eoin baisde, agus dh'adhlaiceadh è. 30 Phill na deisciobuil o shearmonachadh. 34 Miorbhuil nan cuig aran, agus an dà éisg. 48 Ata Crìosd ag im'eachd air a' chuan, 53 agus a' leigheas gach uil' a bhean ris.

AGUS chuaidh è 'mach as sin, agus thainig è d'a dhuthaich fein, agus lean a dheisciobuil è.

2 Agus 'n uair a thainig an t sàbaid, thòsaich è air teagasg ann san t sionagog: agus air do mhòran a chluinntin, ghabh iad iongantas, ag radh, Cia uaith' ata na nithe-se aig an fhear so? Agus creud è 'n gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an deanamh le làmhaibh-sin?

3 Nach è so an saor, mac Mhuire, bràthair Sheumais agus Ioses, agus Iuda, agus Shimoin? Agus nach 'eil a phearaiche ann so 'n ar fochair-ne? Agus fhuair iad oilbheum ann.

4 Ach a dubhairt Iosa riu, Cha 'n 'eil fàidh gun onoir, ach 'n a dhùthaich fein agus a' measg a chàirdean, agus ann a thigh fein.

5 Agus cha raibh è 'n comas da miorbhuil air bith a dheanamh ann sin, saor o gu 'n do chuir è a làmha air beagan do mhuintir a bha tinn, agus leighis sè iad.

6 Agus bha iongantas air air son am mi-chreidimh. Agus chuaidh sè timchioll nam bailte, a' teagasg.

7 Agus ghairm sè chuige

[TD 92]

MARC. CAIB. VI.

'n dà-fhear-dheug, agus thòsaich è air an cur amach dias agus dias, agus thug è dhoibh cumhachd air spioradaibh neo-ghlana,

8 Agus dh'àithin sè dhoibh gun ni air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg amhàin: gun mhàla, gun aran, gun airgiod 'n an sporan:

9 Ach * bonn-bhròga bhi air an cosaibh: agus gun dà chòta bhi umpa.

10 Agus a dubhairt sè riu, Ge b'è ionad air bith ann s an d' theid sibh a steach do thigh, ann sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus co air bith iad nach gabh ribh, agus nach eisd ribh, air dhuibh im'eachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhitheas far cosaibh, mar fhia'nais 'n an aghaidh. Gu deimhin a deirim ribh, Gur so-iomchair' a bhitheas staid Shodoim agus Ghomorrha ann là a' bhreitheamhnais, na staid a' bhaile sin.

12 Agus chuaidh iad amach, agus shearmonaich iad daoine a dheanamh aithreachais.

13 Agus thilg iad amach mòran dheamhan, agus dh'ung iad le h ola mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual' Ioraith an righ uime (oir chuaidh ainm am follus) agus a dubhairt sé, Ata Eoin Baisd' air eirigh o na marbhaibh, agus uime sin ata feartan ag oibriuchadh ann.

15 A dubhairt cuid eile, Gur è Elias at'ann. Agus a dubhairt cuid eile, Gur fàidh at' ann, no mar aon do na fàidhibh.

16 Ach 'n uair a chual' Ioraith so, a dubhairt se, 'S è Eoin a 'ta ann, d' an chuir mise an ceann; dh'eirich è o na marbhaibh.

17 Oir do chuir Ioraith fein uaith' agus ghlac sè Eoin, agus cheangail sè 'm prìosun è, air son Herodias bean phòsd' Philip, a bhràthar fein, do bhri' gur phòs eisean i.

18 Oir bha Eoin air a radh re Ioraith, Cha'n 'eil è ceaduichte dhuitse bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom mhòr aig Herodias ris, agus bu mhiann lè a chur gu bàs, ach cha b'urradh si.

20 Oir bha eagal Eoin air Ioraith, air dha fios a bhi aige gu'm bu duine ceart agus naomha è, agus thug è fainear è, agus air dha a chluinntin, rinn è mòran do nithibh air a chomhairle, agus dh'eisd sè ris gu toileach.

21 Agus air teachd do là iomch'uidh, rinn Ioraith,

* cuarain.

[TD 93]

MARC. CAIB. VI.

air co'-ainm an là an d' rugadh è, suipeir d'a uaislibh, agus d'a àrd-chaitinibh, agus do mhaithibh na Galilee:

22 Agus air dol a steach do inghean Herodias so, agus air dhi damhsa dheanamh, thaitin si re Ioraith agus riu-san a shuidh maille ris, agus a dubhairt an rìgh ris a' chailin, Iarr ormsa ge b'è ni 's àill leat, agus bheir mi dhuit è.

23 Agus thug sè mionna dhi, Ge b'è ni dh'iarras tu orm, bheir mi dhuit è, gu leith mo rioghachd.

24 Agus air dol amach dh'ise, a dubhairt si r'a màthair, Ciod a dh'iarras mi? Agus a dubhairt ise, Ceann Eoin Bhaisde.

25 Agus chuaidh si air ball le cabhaig a steach a dh'ionnsuidh 'n rìgh, agus dh'iarr i, ag radh, 'S àill leam gu'n d'thugadh tu dhamh gun dàil ceann Eoin Bhaisde air mèis.

26 Agus bha 'n rìgh ro-dhoilich, gidheadh air son a mhionna, agus an dream a bha 'n an suidhe maille ris, cha raibh toil aige a diultadh.

27 Agus air ball chuir an rìgh amach fear-millidh, agus dh'àithin sè a cheann a thoirt a steach: agus dh'imich eisean agus thug è 'n ceann deth ann sa phrìosun,

28 Agus thug è cheann leis air mèis, agus thug è do'n * chailin è: agus thug an cailin d'a màthair è.

29 Agus 'n uair a chual' a dheisciobuil sin, thainig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh è.

30 Agus chruinnicheadh na h Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da gach uile nithe, araon gach nithe a rinn siad, agus gach nithe a theagaisg iad.

31 Agus a dubhairt sè riu, Thigibhs' air leth do àite uaigneach, agus gabhaibh fois car tamuill bhig: Oir bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha raibh ùine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chuaidh iad gu àite fàs'ail ann an luing air leth.

33 Agus chunnairc an sluagh iadsan a' falbh, agus dh'aithnich mòran è, agus ruidh iad d' an cois as na bailtibh uile ann sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus air dol amach do Iosa, chunnairc è sluagh mòr, agus ghabh è truas mòr dhiubh, chionn gu'n raibh iad mar chaoirich gun bhuachaill' aca: agus thòsaich sè air mòran do nithibh a theagasg dhoibh.

* inghean.

[TD 94]

MARC. CAIB. VI.

35 Agus 'n uair a bha 'nois' mòran do'n là * air dol seachad, thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag radh, Ata 'n t àite so fàs, agus ata 'nois' mòran do'n là air dol thairis:

36 Leig air falbh iad, chum's gu d' theid iad do'n tìr m' an cuairt, agus do na bailtibh, agus gu ceannaich siad biadh dhoibh fein: oir cha'n 'eil ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair eisean, agus a dubhairt sè riu, Thugaibh-se dhoibh r'a itheadh. Agus a deir iadsan ris, An d' theid sinn, agus an ceannaich sinn luach dha cheud peghinn a dh'aran, chum gu d' thugamaid dhoibh ni r'a itheadh?

38 Ach a dubhairt eisean riu, Cia lion † arain ata agaibh? rachaibh agus faicibh. Agus air faghail fios doibh, a deir siad, Cuig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithin sè dhoibh a thoirt orr' uile suidheadh sios 'n an cuideachdaibh air an fhèur ghlas.

40 Agus shuidh iad sios 'n am buidhnibh fa leth, 'n an ceudaibh, agus 'n an leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cuig arain agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu neamh, bheannaich, agus bhris è na h arain, agus thug sè d'a dheisciobluibh iad, chum's gu'n cuireadh siad rompa iad; agus roinn è 'n dà iasg orr' uile.

42 Agus dh'ith iad uil', agus shàsuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà-chliabh-dheug làn do 'n bhiadh bhris', agus do na iasgaibh.

44 Agus bha 'n dream a dh'ith do na h aranaibh, mu thimchioll cuig mìle fear.

45 Agus air ball choi'-éignich è dheisciobuil gu dol ann san luing, agus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh thall gu Bethsaida, gus an cuireadh sè an sluagh air falbh.

46 Agus 'n uair a chuir sè air falbh iad, chuaidh è gu sliabh a dheanamh ùrnuigh.

47 Agus 'n uair a bha 'n t anmoch ann, bha 'n long am meadhon a' chuain, agus eisean 'n a aonar air tìr.

43 Agus chunnaic sè iadsan air am pianadh ag iomramh: (oir bha ghaoth 'n an aghaidh) agus thainig sè d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidhche, ag im'eachd air a' chuan, agus b' àill leis dol seachad orra.

49 Ach an uair a chun-

* air a chaitheamh.

† buillionna.

[TD 95]

MARC. CAIB. VII.

nairc iads' è 'g im'eachd air an fhairge, shaoil iad gu 'm bu tannasg a bh'ann; agus ghlaodh siad.

50 (Oir chunnaic iad uil' è, agus bha iad fa gheilt-thrioblaid.) Agus air ball labhair è riu, agus a deir sè riu, Biodh misneach mhaith agaibh, is mise 'ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chuaidh è suas d' an ionnsuidh do'n luing, agus luidh a' ghaoth: agus bha uathbhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha d' thug iad fainear miorbhuil nan aran; oir bha 'n croidhe air a chruadhachadh.

53 Agus 'n uair a chuaidh siad thairis, thainig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus 'n uair a thainig iad amach as an luing, air ball dh'aithnich iad è,

55 Agus ruidh iad tre 'n tìr sin uile m' an cuairt, agus thionnsgain iad an droing a bha tinn a ghiulan m' an cuairt air leabaichibh, ge b'è àit' an cual' iad eisean a bhi.

56 Agus ge b'è air bith bailte, no caithriche, no dùthaich an deachaidh sè steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu 'm feudadh iad beantuin amhàin re iomall eadaich: agus a mhèud 's a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

1 Ata na Phairisich a' faghail croin do na deisciobluibh, air son gu'n raibh iad ag itheadh le làmhaibh neo-ionnlaidte; 6 Ata Criosd air an làimh eile a' faghail croin doibhse air son gu'n raibh iad a' briseadh àitheanta Dhe le teagasg, agus gnathucha' dhaoine. 14 Cha salaich biadh an duine. 24 Leighis è inghean na ban-siropheisainich o spiorad neo-ghlan, 31 Agus duine a bha bothar agus lideach 'n a chainnt.

AGUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidh do na Scriobhuichibh a thainig o Ierusalem.

2 Agus air faicsin doibh cuid d'a dheisciobluibh-sin ag itheadh arain le làmhaibh salcha (sin r'a radh neo-ionnlaidt,') fhuair iad cron doibh.

3 Oir cha 'n ith na Phairisich, agus na h Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid siad an làmha gu minic, ag coimhead òrduigh nan sinnsireadh.

4 Agus air teachd o'n mhargadh dhoibh, mur ionn-

[TD 96]

MARC. CAIB. VII.

luid iad, cha 'n ith iad. Agus ata mòran do nithibh eile ghabh iad orr' a choimhead, mar ata nighe chupan, agus phota, agus shoithiche prais, agus * leabaichean.

5 Ann sin chuir na Phairisich agus na Scriobhuichidh do cheist air, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag im'eachd a reir òrduigh nan sinnsireadh; ach ataid ag itheadh arain le làmhaibh neo-ionnlaidt'?

6 Ach fhreagair eisean agus a dubhairt sè riu, Is maith a rinn Esaias fàidheadoireachd m'ar timchiolls' a chealgoirean, a reir mar ata è scriobht', Ata am pobull so toirt onoir dhamh-sa le 'm bilibh, ach ata an croidhe fada uam.

7 Ach is ann gu diomhanach ataid toirt adhraidh dhamhs', ag teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air tréigsin àithne Dhe dhuibh, ata sibh a' cumail òrduchadh dhaoine, mar ata nigheadh phota agus chupan: agus mòran eile d' an leithidibh sin ata sibh a' deanamh.

9 Agus a dubhairt sè riu, Is maith ata sibh a' cur air cùl àithne Dhe, chum's gu'n coimhead sibh bhur òrduchadh fein.

10 Oir a dubhairt Maois, Thoir onoir do t athair, agus do d' mhàthair: agus, Ge b'è neach a mhalluicheas athair no mhàthair, cuirthear gu cinnteach gu bàs è.

11 Ach a deir sibhse, Ma deir neach r'a athair, no r'a mhàthair, Is Corban è, sin r'a radh, tiodlaca' do'n teampull, ge b'è ni leis am fuigheadh tu tairbhe uamsa: bithidh sè saor.

12 Agus cha leig sibh dha as sin suas ni sam bith a dheanamh air son athar, no a mhàthar:

13 A' cur focail De ann neimh-brigh le bhur gnàthucha' fein, a dh'òrduich sibh: agus mòran d' an leithidibh sin do nithibh ata sibh a' deanamh.

14 Agus air gairm an t sluaigh uile d'a ionnsuidh, a dubhairt sè riu, Eistibh rioms' uile, agus tuigibh.

15 Ni 'm bhuil ni sam bith o'n taobh amuigh do'n duine, a theid a steach ann, d'am bheil è 'n comas eisean a shalchadh: ach na nithe 'ta teachd amach as, is iad sin a 'ta salchadh an duine.

16 Ge b'è aig am bheil cluasa chum eisdeachd, eisdeadh è.

17 Agus an uair a chuaidh sè steach do'n tigh o'n t slugh, chuir a dheisciobuil ceisd air mu thimchioll a' pharabail.

* àiteacha suidh'.

[TD 97]

MARC. CAIB. VII.

18 Agus a deir sè riu, Am bheil sibhse mar so fòs gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'è ni air bith a theid a steach san duine o'n leth amuigh, nach 'eil è 'n comas da eisean a shalchadh?

19 Do bhri' nach d'theid è steach d'a chroidhe, ach do'n bholg, is theid sè 'mach do'n ghuiteir, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus a dubhairt sè, Is è a' ni a thig amach as an duine, a shaluicheas an duine.

21 Oir is ann o'n taobh a stigh, a croidhe dhaoine, a thig amach droch smuaintidh, adhaltranas, striopachas, morta,

22 Goid, sannt, aingidheachd, mealltoireachd, macnus, droch-shùil, blaisphem', uabhar, aimideachd:

23 Ata na h uile so uile a' teachd amach o'n taobh a stigh, agus a' salchadh an duine.

24 Agus air dha eirigh as sin, chuaidh sè gu crìochuibh Thirus agus Shidoin: agus air dol dha a steach do thigh, cha b'aill leis fios a bhi aig neach sam bith air; gidheadh ni 'm feudadh è bhi 'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an raibh inghean bheag, ann s an raibh spiorad neo-ghlan, agus thainig si agus thuit si aig a chosaibh:

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, ban-siropheinisianach a thaobh cinnich) agus ghuidh si air gu 'n tilgeadh è an deamhan amach as a h inghin.

27 Ach a dubhairt Iosa ria, Fulaing do'n chloinn air tùs a bhi air an sàsachadh: oir ni 'm bhuil è iomchu'idh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus a deir si ris, Is fìor sin, a Thighearna: gidheadh ithidh na coin fuidh 'n bhord do sbruileach na cloinne.

29 Agus a dubhairt eisean ria, Air son na cainnte so fein, im'ich romhad, ata an deamhan air dol amach a d' inghin.

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tighe, fhuair i an deamhan air dol amach, agus a h inghean air a cur 'n a luidhe air an leabaidh.

31 Agus a-ris air dha im'eachd o chriochuibh Thirus agus Shidoin, thainig è gu fairge na Galilee, tre mheadhon crìocha Dhecapolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bothar, aig an raibh staduich 'n a chainnt: agus ghuidh iad air gu'n cuireadh sè a làmh air.

[TD 98]

MARC. CAIB. VIII.

33 Agus thug sè a leth o'n phobull è, agus chuir sè a mheoir 'n a chluasaibh, agus, air sileadh dha, bhean sè r'a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu neamh, leig sè osna as, agus a deir sè ris, Ephphatha, 's è sin r'a radh, Bi fosgailt'.

35 Agus air ball dh'fhosgladh a chluasa, agus dh'fhuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair sè gu ceart.

36 Agus dh'àithin sè dhoibh gun iad a dh'innseadh sin do neach air bith: ach mar is mò a thoirmisg sè dhoibh, bu mhòid gu ro-mhòr a chuir iads' an gnìomh os àird;

37 Agus bha iad gu ro-mhòr air an lionadh le h iongantas, ag radh, Rinn è gach uile nithe gu maith: ata sè faraon a' tabhairt air na bothair gu'n cluinn iad, agus air na bailbh gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

1 Ata Criosd a' biadhadh a' phobuill gu miorbhuileach; 11 A' diultadh comharth' a thabhairt do na Phairisichibh; 14 ag iarraidh air a dheisciobluibh bhi air am faicill o làibhin nam Phairiseach, agus h Ioraith; 22 A' tabhairt a radhairc do dhuine dall; 27 ag innseadh d'a dheisciobluibh gur h è fein Criosd, gu'n raibh è gu bàs fhulang, agus gu eirigh a-ris o na marbhuibh. 34 Ag earalach' a luchd eisdeachd a bhi foighidneach fa gheur-leanmhuin air son aidmheil an t soisgeil.

ANN sna laithibh sin air do phobull ro-mhòr a bhi ann, agus gun ni air bith aca r'a itheadh, ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus a deir sè riu,

2 Ata truas mòr agam do'n phobull, do bhri' gu'n d'fhan iad anois' tri làith' maille rium, agus nach 'eil ni air bith aca r'a itheadh:

3 Agus ma leigeas mi d'an tighibh fein 'n an trosg iad, fannuichidh siad air an t slighe: oir thainig cuid aca am fad.

4 Agus fhreagair a dheisciobuil è, ag radh, Cia as a dh'fheudas neach iad so a shàsachadh le h aran ann so san fhàsach?

5 Agus dh'fhiosraich sè dhiubh, Cia lion arain ata agaibh? Agus a dubhairt iadsan, Seachd.

6 Agus thug sè òrdugh do'n t sluagh suidhe sios air an làr: agus ghlac è na seachd arain, agus air tabhairt buidheachais, bhris è, agus thug sè iad d'a dheisciobluibh, chum gu 'n

[TD 99]

MARC. CAIB. VIII.

cuireadh siad 'n an làthair iad: agus chuir iad sios ann làthair an t sluagh iad.

7 Agus bha aca beagan a dh'iasgaibh beaga: agus bheannuich sè iad, agus dh'àithn è 'n cur sìos 'n an làthair mar an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad: agus thog iad làn sheachd cliabh do'n bhiadh bhrist', a bha dh'fhuighleach aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cheithir mìle; agus leig sè air falbh iad.

10 Agus air ball chuaidh sè a steach ann luing maille r'a dheisciobluibh, agus thainig sè gu crìochuibh Dhalmanuta.

11 Agus thainig na Phairisich amach, agus thòsaich iad re ceisdean a chur air, ag iarraidh comharthaidh uaithe o neamh, 'g a bhuaireadh.

12 Agus air deanamh osna dha-san 'n a spiorad, a dubhairt sè, C'ar son ata an ginealach so ag iarraidh comharthaidh? gu deimhin a deirim ribh, Mar is fìor mise, nach tiubhrar comharth' do'n ghinealach so.

13 Agus dh'fhàg sè iad, agus air dha dol a steach do'n luing a-ris, chuaidh sè dh'ionnsuidh na taoibh eile.

14 Agus dhi-chuimhnich na deisciobuil arain a thoirt leo; agus ni 'n raibh aca ach aon * aran maille riu san luing.

15 Agus dh'aithn sè dhoibh, ag radh, Thugaibh an aire, bithibh air bhur faicill ann aghaidh làibhin nam Phairiseach, agus làibhin Ioraith.

16 Agus bha iads' a' reasonachadh 'n am measg fein, ag radh, Is ann air son nach 'eil aran againn ata è.

17 Agus air aithneachadh sin do Iosa, a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh a reasonach' do bhri' nach 'eil aran agaibh? Nach 'eil fhios agaibh fòs, agus nach 'eil sibh a' tuigsin? am bheil bhur croidhe fòs air a chruadhachadh?

18 Air dhuibh sùilean a bhi agaibh, nach faic sibh? agus air dhuibh cluasan a bhi agaibh, nach cluinn sibh? agus nach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cuig arain a' measg nan cuig mìle, cia lion cliabh làn do bhiadh brist' a thog sibh? A dubhairt iadsan ris, A dhà dheug.

20 Agus an t ann a bhris mi na seachd a' measg nan ceithir mìle, cia lion cliabh làn do bhiadh brist' a thog sibh? Agus a dubhairt iadsan, Seachd.

* bhuilion.

[TD 100]

MARC. CAIB. VIII.

21 Agus a dubhairt sè riu, Cionnas nach 'eil sibh a' tuigsin?

22 Agus thainig è gu Betsaida, agus thug siad d'a ionnsuidh duine dall, agus ghuidh iad air gu 'm beanadh è ris.

23 Agus rug sè air làmh an doill, agus threòruich sè 'mach as a' bhaile è; agus air dha a shileadh a chur air a shùilibh, agus a làmhan a chur air, dh'fheòruich sè dheth an raibh è faicsin ni air bith.

24 Agus air amharc suas da, a dubhairt sè, Ata mi faicsin dhaoine mar chraobhan ag im'eachd.

25 'N a dhiaigh sin, chuir è a làmhan a-ris air a shùilibh, agus thug sè air amharc suas: agus dh'aisigeadh a radharc dha, agus chunnaic sè gach uile dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir sè dh'ionnsuidh a thighe fein è, ag radh, Na rach a steach do'n bhaile, agus na h innis do neach air bith ann sa bhaile è.

27 Agus chuaidh Iosa agus a dheisciobuil amach gu bailtibh Chesarea Philippi: agus air an t slighe chuir sè ceisd air a dheisciobluibh, ag radh riu, Co a deir daoine is mise?

28 Agus fhreagair iadsan, A deir cuid, gur tu Eoin Baisde: agus cuid eil', Elias; agus cuid eil', A h aon do na fàidhibh.

29 Agus a deir eisean riu, Ach co a deir sibhse is mi? Air do Pheadar freagairt, a deir sè ris, 'S tu Criosd.

30 Agus thug sè sparradh dhoibh gun iad a dh'innseadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thòsaich sè r'an teagasg, gur eigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanoiribh, agus na h àrd-shagartaibh agus na sgrìobhuichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus eirigh a-ris ann diaigh thri làith'.

32 Agus labhair sè a' chainnt so os àird. Agus rug Peadar air, agus thòsaich sè re achmhasan a thabhairt da.

33 Ach air dha-san tionndadh m'an cuairt, agus amharc air a dheisciobluibh, chronuich sè Peadar, ag radh, Im'ich air mo chùl-thaobh, a Shàtain: oir * ni 'm bhuil agad spéis do nithibh Dhe, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t sluaigh, agus a dheisciobul d'a ionnsuidh, a dubhairt sè riu, Ge b'è neach leis an àill teachd a'm' dhiaighs',

* ni'm bhuil d'aire air nithibh Dhe.

[TD 101]

MARC. CAIB. IX.

àichsheunadh sè è fein, agus togadh è a chrann-ceusaidh, agus leanadh è mise.

35 Oir ge b'è neach leis an àill anam fein a choimhead, caillidh sè è; ach ge b'è neach a chailleas anam air mo shon-sa, agus air son an t soisgeil, coimhididh eisean è.

36 Oir creud è an tairbh' do dhuine, ge do chosnadh è an saoghal gu h iomlan, agus anam a chall?

37 No ciod i a' mhalairt a bheir duine air son anma?

38 Oir ge b'è neach a ghabhas nàire dhiomsa, agus do m'fhoclaibh, ann sa ghinealach adhaltranach agus olc-sa, dhethse gabhuidh Mac an duine nàire, 'n uair a thig sè ann glòir Athar, maille ris na h ainglibh naomhtha.

CAIB. IX.

2 Ata cruth Iosa air atharach': 11 Ata sè a' teagasg a dheisciobul mu thimchioll teachd Eliais; 14 A' tilgeadh amach an spioraid bhailbh agus bhothair; 30 A' roi'-innseadh a bhàis, agus eiseirigh; 33 ag comhairleach' a dheisciobul a bhi iriosal: 38 Ag iarraidh orra gun bhacadh a chur orra-san, nach raibh 'n an aghaidh, maith a dheanamh ann ainm Chrìosd, agus gun iad a thoirt oilbheim dh'aon neach a bha creidsin.

AGUS a dubhairt sè riu, Gu deimhin a deirim ribh, gu 'm bheil cuid dhiubhsan a 'ta 'n an seasamh ann so, nach blais bàs, gus am faic siad rioghachd Dhe a' teachd le cumhachd.

2 Agus ann cionn shea lâith', thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich sè iad 'n an aonar fa leth gu beinn àrd': agus dh'atharuicheadh a chruth 'n am fiadhnuis.

3 Agus rinneadh eadach dealrach, ro-gheal mar an sneachda; air mhodh nach raibh è 'n comas do Ghealadoir-eadaich sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille re Maois: agus bha iad a' comhradh re h Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus a dubhairt sè re h Iosa, A mhaighisdir, 's maith dhuinne bhi 'n so: air an àdhhbar sin deanamaid tri bothain; a h aon duitse, agus a h aon do Mhaois, agus a h aon do Elias.

6 Oir cha raibh fhios aige creud a labhradh è: oir bha iad fuidh eagal ro-mhòr.

7 Agus thainig nèul a chuir sgàil' orra, agus thainig guth as an nèul, ag

[TD 102]

MARC. CAIB. IX.

radh, 'S è so mo Mhac gràdhachs', eisdibh ris.

8 Agus air ball 'n uair a dh' amhairc iad mu 'n timchioll, ni 'm fac' iad neach air bith as sin suas, ach Iosa 'n a aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuas o'n t sliabh, dh'àithin sè dhoibh gun na nithe chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an eir'eadh Mac an duine a-ris o na marbhaibh.

10 Agus ghleidh siad a' chainnt so aca fein, a' fiosrachadh d'a chéile ciod bu chiall do eiseirigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fheòraich iad dethsin, ag radh, C'ar son a deir na Sgrìobhuichean gur eigin Elias a theachd air tùs?

12 Agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè riu, Thig Elias gu deimhin air tùs, agus aisigidh sè gach uile nithe, agus cionnas ata è sgrìobht'

mu Mhac an duine, gu 'm bheil è gu mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a chur ann neimh-pris.

13 Ach a deirim ribh, gu bheil Elias d'a rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach ni a thogair siad, a reir mar ata è sgrìobht' uime.

14 Agus air dha teachd chum a dheisciobul, chunnaic è sluagh mòr m' an timchioll, agus na Sgrìobhuichean a' deasboireachd riu.

15 Agus air ball bha 'n sluagh uile, 'n uair a chunnaic siad è, fa ua' bhas mòr, agus air dhoibh ruidh d'a ionnsuidh, chuir siad fàilt' air.

16 Agus dh'fhiosruich sè do na Sgrìobhuichibh, Creud è mu 'm bheil sibh a' deasboireachd riu?

17 Agus air freagairt do neach do'n t sluagh, a dubhairt sè, A mhaighisdir, thug mi mo mhac a' t ionnsuidh, ann s am bheil spiorad balbh:

18 Agus ge b'è ionad sam bith an glac sè è, ata è 'g a tharruing as a chéile; agus ata sè cur cobhair as a bheul, agus a' giosgarnuich le fhiaclaibh, agus ata sè a' seargadh as: agus a dubhairt mi re d' dheisciobluibh, iad g'a chur amach, agus cha b' urradh iad.

19 Ach fhreagair eisean, agus a dubhairt sè ris, O chinnich gun chreidimh, cia fhad' a bhitheas mi maille ribh? cia fhad' a dh'fhuil'geas mi sibh? thugaibh è m' ionnsuidh.

20 Agus thug iad d'a ionnsuidh è: agus an uair a chunnairc sè è, reub an [TD 103]

MARC. CAIB. IX.

spiorad air ball è, agus thuit sè air an talamh, agus bha è 'g a * ùnairt fein, agus ag cur cobhair as a bheul.

21 Agus dh'fhiosruich sè d'a athair, Cia fhad' an aimsir o tharladh so dha? agus a dubhairt sè, O bha è 'n a leanabh.

22 Agus gu minic thilg è san teine è, agus ann san uisge, chum gu milleadh sè è: ach ma 'ta thusa comasach air ni sam bith a dheanamh, gabh truas dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach a dubhairt Iosa ris, Ma 's urradh thusa creidsin, ata gach aon ni comasach do'n neach a chreideas.

24 Agus ghlaodh athair an leinibh amach air ball, agus a dubhairt sè le deuraibh, Ata mi creidsin, a Thighearna; cuidich thusa le m' mhi-chreidimh.

25 Agus an uair a chunnaic Iosa 'n sluagh a' ruidh cuideachd, chronuich sè an spiorad neo-ghlan, ag radh ris, A spioraid bhailbh agus bhothair, ata mi 'g òrduchadh dhuit, Tàr amach as, agus na rach a steach ann ni 's mò.

26 Agus ghlaodh an spiorad, agus reub sè gu ro-chràiteach è, agus chuaidh sè amach as: agus bha è 'n riochd mairbh, ionnas gu'n dubhairt mòran, Ata sè marbh.

27 Ach air do Iosa a ghlacadh air làimh, thog è suas è, agus dh'eirich sè.

28 Agus an uair a chuaidh è a steach do 'n tigh, dh'fhiosruich a dheisciobuil deth os iosal, C'ar son nach b' urradh sinne a thilgeadh amach?

29 Agus a dubhairt sè riu, Ni h eudar gu 'n d'theid a' ghnè so amach le ni air bith, ach le h ùrnuigh agus trosga'.

30 Agus dh'imich iad as sin, agus chuaidh iad tre 'n Ghalilee; agus cha b'àill leis fhios so bhi aig aon neach.

31 Oir theagaisg sè a dheisciobuil fein, agus a dubhairt sè riu, Ata Mac an duine air a thabhairt thairis do làmhaibh dhaoine, agus cuiridh siad gu bàs è, agus taireis a chur gu bàs, eir'idh sè 'rìs an treas là.

32 Ach cha do thuig siad a' chainnt so, agus bha eagal orra fheòraich dheth-sin.

33 Agus thainig sè gu Capernaum, agus air bhi san tigh dha, dh'fhiosruich è dhiubh, Ciod è mu 'n raibh sibh a' deasboireachd eadruibh fein, air an t slighe?

34 Ach dh'fhan iadsa'

* aoineagadh.

[TD 104]

MARC. CAIB. IX.

'n an tosd: oir air an t slighe bha iad a' reasunachadh eatorra fein, co aca bu mhò a bhiodh.

35 Agus air suidhe dha, ghairm è 'n dà-fhear-dheug d'a ionnsuidh, agus a deir sè riu, Ge b'è neach leis am miann a bhi air thoiseach, bithidh eisean air dheireadh air chach uile, agus 'n a sheirbhiseach do gach uile.

36 Agus ghabh sè leanabh, agus chuir sè 'n am meadhon è: agus air a thogbhail suas 'n a uchd, a dubhairt sè riu,

37 Ge b'è neach a ghabhas re h aon d'an leithidibh so do leanbuibh a'm' ainmse, ata sè a' ghabhail riumsa: agus ge b'è neach a ghabhas riumsa, cha mhise ris a' bheil sè a' gabhail, ach an Ti a chuir uaithe mi.

38 Agus fhreagair Eoin è, ag radh, A mhaighisdir, chunnaic sinne neach a' tilgeadh amach dheamhan a'd'ainmse, nach 'eil 'g ar leanmhuins'; agus * bhac sinn è, chionn nach 'eil è 'g ar leantuin fein.

39 Ach a dubhairt Iosa, Na bacaibh è: oir ni 'm bhuil neach sam bith a ni miorbhuil a' m' ainmse, d'am bhuil è 'n comas olc a labhairt gu h ealamh umam.

40 Oir ge b'è neach nach 'eil 'n ar n aghaidh, ata sè † air ar crann.

41 Oir ge b'è neach a bheir cupan uisge dhuibhse r'a òl a' m' ainmse, chionn gur le Criosd sibh, gu deimhin a deirim ribh, nach caill sè a dhuais.

42 Agus ge b'è bheir àdhbhar oilbheim dh'aon neach do na h aonaibh beaga so, a 'ta creidsin ionnamsa, b'fhearr dha gu 'm biodh cloch-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu 'm biodh sè air a thilgeadh san fhairge.

43 Agus ma bheir do làmh à'bhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr dhuit dol do'n bheatha air leth làimh, na dà làimh a bhi agad, agus dol gu h ifrinn, do'n teine nach mùchar a choidhch':

44 Far nach bàsaich an ‡ cnuimh, agus nach d'theid an teine as.

45 Agus ma bheir do chos à'bhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois, na dà chois a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an ifrinn, do'n teine nach mùchar a choidhch'.

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach d'theid an teine as.

* thoirmisg sinn è.

† leinn.

‡ péist.

[TD 105]

MARC. CAIB. X.

47 Agus ma bheir do shùil à'bhar oilbheim dhuit, spion asad i: is fearr dhuit dol a steach do rioghachd Dhe air aon sùil, na dà shùil a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn:

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach d'theid an teine as.

49 Oir saillthear gach aon neach le teine, agus saillthear gach aon iobairt le salann.

50 Is maith an salann: ach ma chailleas an salann a shailleachd, ciod è leis an dean sibh deadh-bhlasd' è? Biodh agaibh salann ionnuibh fein, agus bithibh sìothchail r'a chéile.

CAIB. X.

2 Ata Criosd a' deasboireachd ris na Phairisichibh mu thimchioll dealachaidh fir agus mnà pòsda: 13 A' beannachadh cloinn' bhig a thugadh d'a ionnsuidh: 17 ag innseadh do'n duine shaibhir cionnas a dh'fheudas è a' bheatha shuthain a shealbhadh: 23 a' foillseachadh d'a dheisciobluibh ro-chunntart mòir-bheartais: 28 a' gealltain luigheachd dhoibhsin a thréigeas ni air bith air sgàth an t soisgeil: 32 a' roimh-innseadh a bhàis agus eiseirigh: 35 a' cur ann céill do'n dà dheisciobul àrd-inntineach gur mò bu chòir dhoibh smuainteachadh air fulang maille ris, na bhi 'g iarraidh aird inbhe 'n a rioghachd: 46 agus ag aiseag a radhairc do Bhartimeus.

AGUS air eirigh dha as sin, thainig è gu crìochuibh Iudea tre 'n dùthaich ata air an taobh thall do Iordan: agus thainig slòigh d'a ionnsuidh a-ris; agus mar bu ghnàth leis, theagaisg sè iad a-ris.

2 Agus air teachd do na Phairisichibh d'a ionnsuidh, dh'fhiosruich iad deth, Am bheil è ceaduicht' do dhuine a bhean a chur air falbh? 'g a bhuaireadh.

3 Ach fhreagair eisean agus a dubhairt sè riu, Creud a dh'àithin Maois dhuibh?

4 Agus a dubhairt iadsan, Thug Maois cead duinne litir-dhealaich a sgrìobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Air son cruais bhur croidhe, sgrìobh è 'n àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thòiseach na cruitheachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an àdhbhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlù'-leanaidh sè r'a mhnaoi-phòsda;

[TD 106]

MARC. CAIB. X.

8 Agus bithidh siad araon 'n an aon fheoil: ionnas nach dias iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an àdhbhar sin an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chéile.

10 Agus ann san tigh dh'fheòraich a dheisciobuil deth a-ris mu thimchioll an ni sin fein.

11 Agus a deir sè riu, Ge b'è neach a chuireas air falbh a bhean fein, agus a phòsas bean eile, ata sè a' deanamh adhaltranais 'n a h aghaidh:

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear fein, agus ma bhitheas i air a pòsadh re fear eile, ata si a deanamh adhaltranais.

13 Agus thug iad leinibh d'a ionnsuidh, chum 's gu 'm beanadh sè riu; agus chronuich a dheisciobuil a' mhuintir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnairc Iosa sin, bha è ro-dhiom'ach, agus a dubhairt sè riu, Leigibh do na leanuibh teachd a' m' ionnsuidhs', agus na bacuibh iad: oir is ann d'an leithidibh ata rioghachd Dhe.

15 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'è neach nach gabh rioghachd Dhe mar leanabh beag, nach d'theid sè gu bràth a steach innte.

16 Agus ghlac sè 'na uchd iad, agus chuir sè a làmhan orra, agus bheannuich sè iad.

17 Agus an uair a chuaidh sè amach air an t slighe, thainig neach 'n a ruidh, agus leig sè è fein air a ghlùinibh dha, agus dh'fheòraich è dheth, A mhaighisdir mhaith, ciod a ni mi chum gu 'm fuigheam a' bheatha mhairtheanach mar oighreachd?

18 Agus a dubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu mise maith? ni bheil neach sam bith maith, ach a h aon, eadhon Dia.

19 'S aithne dhuit na h àitheanta, Na dean adhaltranas, Na dean marbhadh, Na dean goid, Na toir fia'nais bhréige, Na dean mealltoireachd, Thoir onoir do t athair, agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair eisean agus a dubhairt sè ris, A mhaighisdir, choimhid mi iad so uile o m' òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghràdhaich sè è, agus a dubhairt sè ris, Ata aon ni dh'uireasbhuidh ort: im'ich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh; agus bithidh agad ionmhas air neamh; agus thig, tog an crann-ceusaidh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios air-sin air son nam briathra sin,

[TD 107]

MARC. CAIB. X.

agus dh'fhalbh sè gu tuirseach; oir bha mòran saibhris aige.

23 Agus air amharc do Iosa m'an cuairt, a dubhairt sè r'a dheisciobluibh, Cia doilich do 'n mhuintir sin aig am bheil mòr-shaibhreas dol a steach do rioghachd Dhe!

24 Agus bha mòr-ua'bhas air a dheisciobluibh air son a bhriathra-sa. Ach fhreagair Iosa a-ris, agus a dubhairt sè riu, A chlann, cia doilich dhoibhsin a chuireas an dòigh ann an saibhreas, dol a steach do rioghachd Dhe!

25 Is usa' do chamhal dol tre chrò na snàthaide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhe.

26 Ach bha ua'bhas orra-san thar tomhas, ag radh eatorra fein, Co ma seadh a dh'fheudas a bhi air a shàbhaladh?

27 Agus air do Iosa amharc orra, a dubhairt sè, Do dhaoinibh ata so ea-comasach, ach ni 'm bhuil è do Dhia: oir do Dhia ata na h uile nithe comasach.

28 Agus thionnsgain Peadar a radh ris, Fèuch, thréig sinne na h uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil neach sam bith a dh'fhàg tigh, no bràithre, no peathraiche, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shon-sa agus air son an t soisgeil,

30 Nach fuigh a cheud uiread san aimsir so fein, tighe, agus bràithre, agus peathraiche, agus màthraiche, agus clann, agus fearann, maille re geur-leanmhuin; agus ann san t saoghal a 'ta re teachd, a' bheatha mhairtheanach.

31 Ach ata mòran air tùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air tùs.

32 Agus bha iad air an t slighe a' dol suas gu Hierusalem: agus bha Iosa ag imtheachd rompa; agus ghabh ua'bhas iad, agus ag dhoibh eisean a leantuin, bha eagal orra. Agus thug sè an dà-fhear-dheug air leth a-ris, agus thòsaich è air na nithe bha gu tachairt da innseadh dhoibh,

33 Ag radh, Fèuch, ata sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h àrd-shagartaibh, agus do na Sgriobhuichibh: agus ditidh iad chum bàis è, agus bheir iad thairis è do na Geintileachaibh;

34 Agus ni siad fanoid

[TD 108]

MARC. CAIB. X.

air, agus sgiursuidh siad è, agus gabhuidh siad do shilibh air, agus cuiridh siad gu bàs è: agus air an treas là eir'idh sè 'ris.

35 Agus thainig d'a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebedee, ag radh, A mhaighisdir, is àill leinn gu'n dean thu dhuinne ge b'è ni a dh'iarras sinn.

36 Agus a dubhairt eisean riu, Creud is àill libh mise a dheanamh dhuibh?

37 Agus a dubhairt siad ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheadhmaid a h aon air do làimh dheis, agus am fear eile air do làimh chli ann do ghlòir.

38 Ach a dubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod ata sibh ag iarraidh: am bheil sibh comasach air a' chupan * iobhadh a dh'òlas mise? agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisdeadh leis am baistear mise?

39 A dubhairt iadsa' ris, Ata sinn comasach. Ach a dubhairt Iosa riu, Oluidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisdeadh leis am baistear mise:

40 Ach suidhe air mo làimh dheis agus air mo làimh chli, cha leamsa sin r'a thabhairt, ach bheirthear è dhoibhsin d'an d'ulluicheadh è.

41 Agus air cluinntin so do'n deichnear, thòsaich iad air mòr-chorruich a ghabhail re Seumas agus Eoin.

42 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, a dubhairt sè riu, Ata fhios agaibh gu bheil aca-san a 'ta 'n an uachdarain air na cinneachaibh, àrd-thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoinibh mòra làn-ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi sè mar sin 'n ar measg-sa: ach ge b'è neach le 'n àill a bhi mòr 'n ar measg, bithidh sè 'n a òglaoch dhuibh:

44 Agus ge b'è neach agaibh le 'n àill toiseach a bhi aige, bithidh sè 'n a sheirbhiseach do gach uile.

45 Oir cha d' thainig eadhon Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thoirt anma fein mar éiric air son mhòrain.

46 Agus thainig iad gu Iericho: agus air im'eachd dha-san agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, amach a Iericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeus, 'n a shuidhe re taoibh an ròid, 'g iarraidh déirce.

47 Agus air cluinntin da gur b'è Iosa o Nasaret a bh' ann, thòsaich è re glaodhaich, agus a radh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

* òl.

[TD 109]

MARC. CAIB. XI.

48 Agus chronuich mòran è, chum's gu 'm biodh è 'n a thosd: ach bu ro-mhòid a ghlaodh eisean, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithin sè eisean a ghairm d'a ionnsuidh: agus ghairm iads' an dall, ag radh ris, Biodh misneach agad, eirich, ata sè ga d' ghairm.

50 Agus air dha-san * eadach a thilgeadh uaithe, dh'eirich sè, agus thainig è gu h Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Creud is àill leat mise a dheanamh dhuit? A dubhairt an dall ris, A Thighearna, mi dh'fhaghail mo radhairc.

52 Agus a dubhairt Iosa ris, Im'ich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair sè a radharc, agus lean è Iosa san t slighe.

CAIB. XI.

1 Ata Iosa marcachd gu buadhach do Hierusalem; 12 a' mallachadh na craoibh air an raibh duilleach gun mheas; 15 a' glanadh an teampuill; 20 ag earalachadh a dheisciobul chum iad a bhi seasmhach sa chreidimh, agus maitheanas a thoirt d'an naimhdibh; 27 agus a' dearbhadh gu'n d' rinneadh a ghniomhartha o ùghdarras neamhaidh, le teistias Eoin, duine a chuireadh o Dhia.

AGUS an uair a thainig iad am fogus do Hierusalem, gu Betphage, agus Betani, aig sliabh nan Oluidh', chuir sè uaithe dias d'a dheisciobluibh,

2 Agus a dubhairt sè riu, Rachaibh do'n bhaile ud thall fa'r comhair; agus air ball 'n uair a theid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailt', air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh è, agus thugaibh libh è.

3 Agus ma deir neach air bith ribh, C'ar son ata sibh a' deanamh so? abraibh, Gu 'm bheil feum aig an Tighearn' air; agus air ball cuiridh sè 'n so è.

4 Agus dh'imich siad, agus fhuair iad an searrach ceangailt' amuigh aig an dorus, aig coinneacha' dà shlighe; agus dh'fhuasgail iad è.

5 Agus a dubhairt cuid dhiubhs', a bha 'n an seasamh ann sin, riu, C'ar son ata sibh a' fuasgladh an t searraich?

6 Agus a dubhairt iadsan riu mar a dh'àithin Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir

* a bhrat.

[TD 110]

MARC. CAIB. XI.

iad an eadach air; agus shuidh eisean air.

8 Agus sgaoil mòran an eadach fein air an t slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil siad air an t slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha 'g im'eachd roimhe, agus iadsan a bha 'g a leantuin, ag radh, Hosanna, is beannuicht an ti 'ta teachd ann ainm an Tighearna.

10 Is beannuichte rioghachd ar n Athar Daibhidh, a 'ta teachd ann ainm an Tighearna; Hosanna ann sna h àrdaibh.

11 Agus chuaidh Iosa a steach do Hierusalem, agus do'n teampull; agus an uair a dh'amhairc sè air gach ni m'an cuairt, agus a bha 'm feascar anois' air teachd, chuaidh sè 'mach gu Betani maille ris an dà-fhear-dheug.

12 Agus air an là màrach, 'n uair a chuaidh iad amach a Betani, dh'fhàs è ocrach.

13 Agus air faicsin craoibh fhìge fada uaithe, air an raibh duilleach, thainig sè, dh'fhèuchain am fuigheadh è ni sam bith uirre: agus air dha teachd d'a h ionnsuidh, cha d'fhuair è ni sam bith ach duilleach; oir cha raibh àm tionail nam fìgis * fòs ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ria, Nior itheadh neach sam bith toradh dhiotsa o so suas a choidhch'. Agus chual' a dheisciobuil è.

15 Agus thainig iad gu Hierusalem: agus air dol a steach do'n teampull a dh' Iosa, thòsaich sè air an dream a bha reic' agus a' ceannach' san teampull a chur amach, agus thilg sè thairis bùird luchd malairt an airgid, agus caithriche na muintir a bha reiceadh cholman:

16 Agus cha'n fhuil'geadh è gu 'n iomchaireadh neach sam bith soitheach tre an teampull.

17 Agus theagaisg è, ag radh riu, Nach 'eil è sgrìobhta, Goirthear tigh ùrnuigh do m' thighse leis na h uile chinneachaibh? Ach rinn sibhse slochd mheirleach dheth.

18 Agus chuala na sgrìobhuichean agus na h àrd-shagairtean so, agus dh'iarr iad cionnas a dh'fheudadh iad eisean a mhilleadh: oir bha eagal-san orra, do bhri' gu'n raibh an sluagh uile fa iongantas mòr r'a theagasg.

19 Agus an uair a bha 'm feascar air teachd, chuaidh è 'mach as a' † chaithir.

20 Agus air mhaidin, ag gabhail seachad dhoibh,

* fathast.

† bhaile.

[TD 111]

MARC. CAIB. XI.

chunnairc iad an crann-fìge air crìonadh o fhreamhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, a dubhairt sè ris, A mhaighisdir, fèuch, ata chraobh fhige, a mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè riu, Biodh creidimh Dhe agaibh.

23 Oir gu deimhin a deirim ribh, ge b'è neach a deir ris a' bheinn so, Togbhar thu, agus tilgear san fhairge thu, agus nach bi fa amharus 'n a chroidh', ach a chreideas gu'n tachair na nithe a deir sè, thig gach ni a their sè gu crìch dha.

24 Air an àdhbhar sin a deirim ribh, Ge b'è nithe air bith a dh'iarras sibh ann an ùrnuigh, creidibh gu'm fuigh sibh iad, agus gheibh sibh iad.

25 Agus an uair a sheasmhas sibh a' deanamh ùrnuigh, maithibh, ma 'ta ni air bith agaibh ann aghaidh aon duine: chum's gu maith bhur 'n Athair a 'ta air neamh bhur peacaidh fein duibhse.

26 Ach mur maith sibh, ni mò a mhaitheas bhur n Athair ata air neamh bhur peacaidh fein duibhse.

27 Agus thainig iad a-ris gu Hierusalem: agus air bhi dha-san a' * sràideis ann san teampull, thainig d'a ionnsuidh na h àrd-shagairtean agus na sgrìobhuichean, agus na seanoiridh,

28 Agus a deir siad ris, Creud è an t ùghdarras leis an dean thu na nithe so? Agus co thug dhuits' an t ùghdarras so chum na nithe-se dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Cuiridh mise mar an ceudna aon ni mar cheist oirbhs', agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhse creud è an t ùghdarras tre 'n deanam na nithe-se.

30 An ann o neamh, no o dhaoinibh a thainig baisdeadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reasonachadh eatorra fein, ag radh, Ma deir sinn, O neamh, a deir eisean ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh è?

32 Ach ma deir sinn, O dhaoinibh, bha eagal a' phobuill orra: oir b'è meas gach uile air Eoin gu 'm b'fhàidh è gu fìrinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, a deir siad re h Iosa, Ni bheil fhios aguinn. Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Ni mò a dh'innseas mise dhuibhse creud è an t ùghdarras tre 'n deanam na nithe-se.

* spaisdeireachd.

[TD 112]

MARC. CAIB. XII.

CAIB. XII.

1 Ann am parabal a' ghàrai'-fhìona a shuidhicheadh air tuath mhi-thaingeil, ata Criosd ag innseadh ro'-làimh diultadh nan Iudhach, agus gairm nan Geintileach: 13 'Ta è seachnadh an rib' a chuir na Phairisich, agus na Herodianaich roimhe, mu thimchioll * dioladh cìse do Cheasar: 18

a' nochdadh mearachd nan Sadduiseach mu thimchioll eiseirigh nam marbh: 28 a' freagairt an Sgriobhuich', a chuir ceist air mu thimchioll na ceud àithne: 35 a' cur nam Phairiseach gu imcheist a thaobh am bar'ail mu Chrìosd: 38 Ag iarraidh air an t sluagh bhi air am faicill ann aghaidh an uabhair, agus an ceilg: 41 agus a' moladh na bain-treabhaich bhochd, a chuir a dà bhonn bheaga ann an ionmhas an teampuill.

AGUS thòsaich è air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine àraidh fìon-lios, agus chuir è gàradh m' an cuairt air, agus chladhaich sè ionad bruthaidh nam fìon-dhearcan, agus thog sè tùr, agus shuidhich sè air tuath è, agus ghabh è thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir sè seirbhiseach chum na tuatha, chum's gu'm fuigheadh sè do thoradh an fhìon-lios o 'n tuath.

3 Ach air dhoibhs' eisean a ghlacadh, bhuail iad è, agus chuir siad uatha folamh è.

4 Agus a-ris chuir sè seirbhiseach eile d' an ionnsuidh; agus ghabh iad air-se do chlochaibh, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha è le h eas-onoir.

5 Agus a-ris chuir sè neach eile d' an ionnsuidh; agus eisean mharbh iad: agus mòran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Air bhi aige air an àdhbhar sin aon Mhac fòs, a b' ionmhuinn leis, chuir sè eisean mar an ceudna fa dheoidh d' an ionnsuidh, ag radh, Bheir siad urram do m' Mhac.

7 Ach a dubhairt an tuath sin 'n am measg fein, 'S è so an t oighre; thigibh, marbhamaid è, agus bithidh an oighreachd aguinn fein.

8 Agus air breith air, mharbh iad è, agus thilg iad amach as an fhìon-lios è.

9 Ciod è uime sin a ni Tighearna an fhìon-lios? Thig è agus sgriosuidh è 'n tuath ud, agus bheir è 'm fìon-lios do dhaoinibh eile.

10 Nach do leugh sibh an

* iocadh cìse.

[TD 113]

MARC. CAIB. XII.

sgriobtuir so? A' chloch a dhiult na clochairean, rinneadh ceann na h oisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearna, agus is iongantach è ann ar suilibh-ne.

12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal a' phobuill orra; oir thuig iad gur b'ann 'n an aghaidh fein a labhair è an cosamhlachd ud: agus air fhàgail doibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisichibh, agus do luchd leanmhuin Ioraith, chum's gu'n glacadh siad è 'n a chainnt.

14 Agus air dhoibhsin teachd, a dubhairt iad ris, A mhaighisdir, ata fhios aguin gu bheil thusa fìrinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir ni bheil tu ag amharc air gnùis dhaoine, ach a' teagasg slighe Dhe ann am fìrinn: Am bheil è ceaduicht' cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dha-san an cealg a thuigsin, a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh ga m' bhuaireadh? thugaibh peghinn a' m' ionnsuidh, chum's gu'm faiceam i.

16 Agus thug iad d'a ionnsuidh i, agus a deir sè riu, Co d' an iomhaidh so, agus co d' am buin an sgrìobha' so? Agus a dubhairt iadsa', Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè riu, Thugaibh do Cheasar na nithe 's le Ceasar, agus do Dhia na nithe 's le Dia. Agus ghabh iad iongantais ris.

18 Ann sin thainig na Saddusaich d'a ionnsuidh, a deir nach 'eil eiseirigh ann; agus dh'fheòruich siad deth, ag radh,

19 A mhaighisdir, sgrìobh Maois dhuinne, Nam fuigheadh bràthair duine air bith bàs, agus gu 'm fàgadh è bean, agus nach fàgadh è clann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean d'a ionnsuidh, agus gu 'n togadh è sliochd d'a bhràthair.

20 'Noise bha seachdnar bhràithre ann: agus ghabh an ceud fhear aca bean, agus air dha bàs fhaghail, cha d' fhàg è sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear ac' i, agus fhuair eisean bàs, agus ni mò a dh'fhàg è sliochd: agus an treas fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd: fa dheireadh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Ann san eiseirigh uime sin, an uair a dh' eir'eas iad, co ac' d'am bean i? Oir bha i aig an t seachdnar 'n a mnaoi.

[TD 114]

MARC. CAIB. XII.

24 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhri' nach 'eil eòlas agaibh air na sgrìobtuiribh, no air cumhachd Dhe?

25 Oir an uair a dh' eir'eas iad o na marbhaibh, ni 'm pòs siad, ni mò a bheirear am pòsadh iad: ach ata siad mar na h aingil a 'ta air neamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh, gu'n eirich iad, nach do leugh sibh ann an leabhar Mhaois, cionnas a labhair Dia ris ann sa phreas, ag radh, 'S mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob?

27 Cha 'n è Dia nam marbh è, ach Dia nam beo: tha sibhs' uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thainig neach do na Sgrìobhuichibh, agus 'n uair a chuala sè iadsan a' deasboireachd r'a chéile, agus a thuig sè gu'n do fhreagair è gu maith iad, chuir è ceist air, C'i a' cheud àithne do na h àitheantaibh uile?

29 Agus fhreagair Iosa è, 'Si so a' cheud àithne do na h àitheantaibh uile, Eisd, O Israel, an Tighearna ar Dia-ne, is aon Tighearna è;

30 Agus gràdhaichidh tu an Tighearna do Dhia le d' uile chroidhe, agus le d' uile anam, agus le d' uil' inntin, agus le d'uile neart: 's i so a'cheud àithne.

31 Agus is cosmhuil an dara àithne ria so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu fein: Ni bheil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus a dubhairt an Sgrìobhuich' ris, Is maith, gu firinneach, a Mhaighisdir, a dubhairt thu: oir ata aon Dia ann, agus ni bheil atharrach ann ach è fein.

33 Agus eisean a ghràdhachadh leis an uile chroidhe, agus leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar è fein, is mò sin na na h uile làn-lobairte loisgte, agus ofraile.

34 Agus air faicsin do Iosa gu 'n do fhreagair è gu tuigseach, a dubhairt sè ris, Ni bheil thu fada o rioghachd Dhe. Agus cha raibh a mhisnich aig neach air bith o sin suas ceist a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè, a' teagasg ann san teampull, Cionnas a deir na Sgrìobhuichean gur è Criosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir a dubhairt Daibhidh fein tre 'n Spiorad naomh', A dubhairt an Tighearna re m' Thighearna-sa, Suidh air mo làimh dheis,

[TD 115]

MARC. CAIB. XIII.

agus an cuiream do naimhde 'n an stòl sa d' chosaibh.

37 Air an àdhbhar sin ata Daibhidh fein a' gairm a Thighearna dheth; cionnas ma seadh is è mhac è? Agus dh'eisd am mòr shluagh ris gu taitneach.

38 Agus a dubhairt sè riu ann a theagasg, Bithibh air bhur faicill o na Sgrìobhuichibh, leis an ionmhuinn im'eachd ann an culaidhibh fada, agus fàiltidh fhaghail ann sna margaibh,

39 Agus na ceud chaithriche ann sna sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig na fèisdibh:

40 A dh'itheas suas tighean bhain-treabhach, agus air sgàth * sgèimh' a ni ùrnuighean fada: gheibh iad sin an damnadh a's mò.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimheid an ionmhais, thug è fairear cionnas a bha 'm pobull a' cur an airgid ann san ionmhas: agus chuir mòran do dhaoinibh saibhre mòran ann.

42 Agus air teachd do bhain-treabhaich bhochd, thilg i dà + phìos bheaga ann, a ni feoirlin.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, a deir sè riu, Gu deimhin a deirim ribh, gu'n do chuir a bhain-treabhach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mòr-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aic' uile, eadhon a beathacha' gu h iomlan.

CAIB. XIII.

1 Ata Criosd ag innseadh ro'-laimh sgrios an teampuill: 9 Géir-leanmhuin air son an t soisgeil, 10 agus gur eigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach: 14 Gu'n d'thig amghara mòra air na h Iudhachaibh: 24 Dòigh a theachd-san chum breitheanais: 32 Agus do bhri' nach aithne do neach air bith an uair, gur còir do gach uile dhuine faire agus ùrnuigh a dheanamh, chum's nach fuighear neimh-dheis sinn, an t ann a thig è dh' ionnsuidh gach neach againn fa leth leis a' bhàs.

AGUS air dha dol amach as an teampull, a dubhairt neach d'a dheisciobluibh ris, A Mhaighisdir, fèuch creud è an seòrta chlach so, agus creud an seòrta aitreabh so.

2 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Am faic thu 'n aitreabh mhòr so? ni 'm fàgar cloch air muin cloiche, nach sgarthar o chèile.

* deadh-chos'lais.

† bhonn.

[TD 116]

MARC. CAIB. XIII.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan Oluidh', fa chomhair an teampuill, dh'fheòruich Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas os iosal deth,

4 Innis duinne c'uin a bhitheas na nithe sin, agus creud è 'n comharth' an uair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coi'-lionadh.

5 Agus air do Iosa freagairt, thòsaich è air a radh riu, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh.

6 Oir thig mòran ann am ainmse, ag radh, 'S mise è: agus meallaidh siad mòran.

7 Agus 'n uair a chluinneas sibh cogaidh, agus * tuaraisgeil cogaidh, na biodh triobloid oirbh: oir is eigin iad so a theachd; ach ni h è an deireadh at'ann fòs.

8 Oir eir'idh cinneach ann aghaidh cinnich, agus rioghachd ann aghaidh rioghachd: agus bithidh critheanna talmhain ann an iomadh àite, agus bithidh gorta agus triobloidean ann: 's iad sin toiseach amghara.

9 Ach thugaibh an aire dhuibh fein: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh; agus ann sna sionagogaibh sgiursar sibh, agus cuirthear sibh ann làthair Uachdarana agus righridh air mo shonsa, mar fhia'nais 'n an aghaidhsin.

10 Agus is eigin air tùs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h uile chinneachaibh.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'g ar tabhairt thairis, na biodh è na ro-chàs oirbh creud è a labhras sibh, agus na smuainichibh ro'-làimh

air: ach ge b'è ni a bheirthear dhuibh sa cheart uair sin fein, abraibh è: oir cha sibhse 'ta labhairt, ach an Spiorad naomh'.

12 Agus bheir am bràthair a bhràthair thairis chum bàis, agus an t athair a mhac: agus eir'idh a' chlann suas ann aghaidh am pàranta', agus bheir iad fainear an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na h uile dhaoineibh air sgàth m' ainmse: ach an ti a bhunaicheas chum na criche, 's è so a shàbhalar.

14 Ach an uair a chi sibh gràinealachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'n a seasamh ann san ionad nach bu chòir dh'i, (tuigeadh an ti a leughas) ann sin teicheadh iads', ata ann tìr Judea, chum nam beann:

15 Agus na d'thigeadh eisean a 'ta air mullach an tighe, a nuas do 'n tigh, agus na rachadh è steach, a thoirt ni air bith as a thigh.

* iomraidhean.

[TD 117]

MARC. CAIB. XIII.

16 Agus an ti 'ta sa mhach-thir, na pilleadh è air ais, a thog'ail eaduich leis.

17 Ach mo thruaigh na mnàin sin ata torrach, agus iadsan ata toirt cìche sna laithibh sin.

18 Agus guidhibhse gun bhur teicheadh a bhi sa gheamhra'.

19 Oir bithidh amhghar ann sna laithibh sin, amhuil nach raibh a leithid ann o thoiseach na cruitheachd a chruthaich Dia, gus anois', agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearna na làith' ud, cha rachadh feoil air bith as: ach air son an t sluaigh thaghta, a thagh è fein, ghiorraich è na làith' ud.

21 Agus ann sin ma deir neach air bith ribh, Fèuch, ata Crìosd ann so, no fèuch, ata è 'n sin: na creidibh è.

22 Oir eir'idh Crìosdanna bréige, agus fàidhean bréige, agus ni siad comharthaidh, agus miorbhuile, chum, nam bu chomasach è, na daoine taghta fein a mhealladh.

23 Ach thugaibhs' an aire: fèuch, dh'innis mi dhuibh gach uile nithe ro'-làimh.

24 Ach ann sna laithibh sin, 'n diaigh na trioblòid ud, bithidh a' ghrian air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipè:

25 Agus tuitidh reulta nèimhe, agus bithidh na cumhachda 'ta sna neamhaibh air an crathadh.

26 Agus ann sin chi siad Mac an duine a' teachd ann sna nèulaibh, maille re mòr-chumhachd, agus glòir.

27 Agus ann sin cuiridh sè aingeil amach, agus cruinnichidh sè r'a chéile a dhaoine taghta fein o na ceithir gaothaibh, o leith-iomall na talmhain gu leith-iomall nèimhe.

28 'Noise fòghlomaibh cosamhlachd o 'n chraoibh fhìge: an uair a bhitheas a geug anoise maoth, agus a chuireas i 'mach a duille, ata fhios agaibh gu bheil an samhra' 'm fogus:

29 Agus mar an ceudna sibhse, 'n uair a chi sibh na nithe-se tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil è 'm fogus, eadhon aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a deirim ribh, nach d'theid an * linn so thairis, gus an coi'-lionar na nithe-se uile.

31 Theid neamh agus talamh thart': ach cha d' theid m' fhocailse thart' a choidhch'.

32 Ach ni bheil fios an là no na h uaire sin aig neach air bith, ni bheil aig na h ainglibh a 'ta air neamh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fainear, dea-

* ginealach.

[TD 118]

MARC. CAIB. XIV.

naibh faire agus ùrnuigh: oir ni 'm bheil fhios agaibh c'uin a thig an t àm sin.

34 Oir ata Mac an duine mar dhuine a chuaidh air thurus, agus a dh'fhàg a thigh fein, agus a thug d'a sheirbhiseachaibh cumhachd, agus obair fein do gach neach, agus a thug àithne do 'n dorsoir faire a dheanamh.

35 Uime sin deanaibhse faire, (oir ni 'm bheil fhios agaibh c'uin a thig maighisdir an tighe; 'n ann air feascar, no air mheadhon-oi'che, no aig gairm-choileach, no ann sa mhaidin)

36 'N t eagal air teachd dha gu h obann, gu 'm fuigh è sibh 'n ar codal.

37 Agus na nithe a deirim ribhse, a deirim iad ris gach uile dhaoinibh, Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

1 Comhairle ann aghaidh Chrìosd: 3 Dhòirteadh ola prìseil air a cheann. 10 Reic Iudas a mhaighisdir air son airgid. 12 Tha Crìosd fein ag innseadh ro'-làimh cionnas a bha è gu bì air a bhrath' le h aon d'a dheisciobluibh. 22 Ann diaigh a' chàisg a bhi air a deasachadh, agus air a h itheadh, dh' orduich sè a Shuipeir; 26 ata è 'g innseadh ro' làimh gu 'n tréigeadh a dheisciobuil è, agus gu'n àichsheunadh Peadar è. 43 Tha Iudas a' feilleachadh air le pòig: 46 Ata sè air a ghlacadh ann sa ghàradh, 55 air eileachadh gu breugach, agus air a dhìteadh gu mi-dhiadhaidh le comhairle nan Iudhach: 65 Bhuineadh ris gu spideil leo: 66 agus dh'àichsheunadh è tri uaire le Peadar; neach, air dha aire a thoirt d'a chionta, a ghuil gu goirt air a shon.

AGUS bha a' chàisg, agus féisd an arain gun làbhuin ann diaigh dà làeth': agus dh'iarr na h àrd-shagairtean agus na sgrìobhuichean, cionnas a ghlacadh iad eisean le feill, agus a chuireadh iad gu bàs è.

2 Ach a dubhairt iad, Ni h ann air an fhéisd, 'n teagal gu'n eirich buaireas a' measg a' phobuill.

3 Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair, 'n uair a bha è 'n a shuidhe air bòrd, thainig bean, aig an raibh bocsa alabastair do ola spicnaird, ro-phriseil; agus bhris i 'm bocsa, agus dhòirt i air a cheann è.

4 Agus bha cuid aca diom'ach 'n am measg fein, agus ag radh, C'ar son a rinneadh an t ana-caithe-se air an ola?

[TD 119]

MARC. CAIB. XIV.

5 Oir dh' fheudadh è bhi air a reic' air son tuille' 's tri cheud peghinn, agus air a thoirt do na bochdaibh. Agus rinn iad monmhor 'n a h aghaidh.

6 Ach a dubhairt Iosa, Leigibh lè; c'ar son ata sibh cur dragha uirre? rinn si obair mhaith ormsa.

7 Oir ata na bochdan a ghnàth 'n ar fochair, agus ge b'è uair is àill libh, feudaidh sibh maith a dheanamh dhoibh: ach ni bheil mise a ghnàth agaibh.

8 Rinn si na dh'fheudadh i: thainig i ro'-làimh a dh' ungradh mo chuirp chum adhlaic'.

9 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'è ball air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni so a rinn si air innseadh, mar chuimhne uirre.

10 Agus dh' imich Iudas Iscariot, aon do 'n dà-fhear-dheug, chum nan àrd-shagart, gu eisean a bhrath' dhoibh.

11 Agus air dhoibhsin so a chluinntin, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgid a thoirt da. Agus dh'iarr è cionnas a dh'fheudadh è gu h iomchu'idh eisean a bhrath'.

12 Agus air a' cheud là do fhéisd an arain gun làbhuin, 'n uair bu ghnàth leo an t uan càisg' a mharbhadh, a deir a dheisciobuil ris, C'ait' an toil leat sinne dhol a dh' ull'uchadh, chum's gu'n itheadh tu chàisg?

13 Agus chuir sè dias d'a dheisciobluibh, agus a deir sè riu, Rachaibh a steach do'n * bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giulan soithich uisge: leanaibh è.

14 Agus ge b'è àit' an d' theid è stigh, abraibhse re fear-an-tighe, A deir am maighisdir, C'ait' am bheil an seomar aoidheachd, ann s an ith mi a' chàisg maille re m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaidh sè dhuibh seomar àrda, fairsing, 'n a làn-uidheam agus deasuichte: ann sin ull'uichibh dhuinn.

16 Agus chuaidh a dheisciobuil amach, agus thainig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar a dubhairt sè riu: agus dh' ull'uich iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do 'n fheascar, thainig è maille ris an dà-fhear-dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'n an suidhe, agus ag itheadh, a dubhairt Iosa, Gu deimhin a deirim ribh, gu 'm brath a h aon agaibhse, 'ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thòsaich iad air bhi dubhach, agus a radh ris 'n diaigh a chéile, Am mise è? Agus a dubhairt fear eile, Am mis' è.

* chaithir.

[TD 120]

MARC. CAIB. XIV.

20 Agus air freagairt dha-san a dubhairt sè riu, Is fear do 'n dà-fhear-dheug è, ata tumadh maraon riumsa sa mhèis.

21 Ata Mac an duine gu deimhin ag im'eachd, mar ata è sgrìobht' uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear ud le m' brathar Mac an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirte riamh è.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus taireis a bheannachadh, bhris sè, agus thug è dhoibhsin è, agus a dubhairt sè, Glacaibh, ithibh: 's è so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air breith buidheachais, thug è dhoibhs' è: agus dh'òl iad uile as.

24 Agus a dubhairt sè riu, 'S i so m' fhuil-se na Tiomna'-nuaidh, a dhòirtear air son mhòrain.

25 Gu deimhin a deirim ribh, Nach òl mise as so suas do thoradh na fineamhuin, gus an là sin an òl mi nuadh è ann an rioghachd Dhe.

26 Agus air * cantuin laoidh' dhoibh, chuaidh iad amach gu sliabh nan Oluidh'.

27 Agus a deir Iosa riu, Gheibh sibhs' uile oilbheum ionnamsa nochd: oir ata è sgrìobhta, Buailidh mi am buachailh', agus scapfar na caoraich.

28 Ach taireis dhamh eirigh, theid mi romhaibh do 'n Ghalilee.

29 Ach a dubhairt Peadar ris, Ge do gheibh gach neach oilbheum annad, gidheadh ni 'm fuigheams' è.

30 Agus a deir Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, an diu, ann san oidhche nochd fein, mu 'n goir an coileach dà uair, àichsheunaidh tu mise tri uaire.

31 Ach is ro-mhòid a dubhairt eisean, Ge do 's eigin damh am bàs fhulang maille riut, cha'n àichsheun mi choidhch' thu. Agus mar sin a dubhairt càch uile mar an ceudna.

32 Agus thainig iad gu ionad d' am b' ainm Getsemane; agus a dubhairt sè r'a dheisciobluibh, Suidhibhs' 'n so, gus an dean mise ùrnuigh.

33 Agus thug sè leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòsaich è air a bhì crith-eaglach, agus fuidh anabarra bròin,

34 Agus a deir sè riu, 'Ta m' anam ro-bhrònach eadhon gu bàs: fanaibhs' ann so, agus deanaibh faire.

35 Agus air dol beagan air aghaidh dha, thuit sè air an talamh, agus rinn sè ùrnuigh, nam bu chomasach è, gu'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus a dubhairt sè, Abba, Athair, ata gach ni

* seinn.

[TD 121]

MARC. CAIB. XIV.

soi-dheanta dhuitse, cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, nior b'è an ni a's toil leamsa, ach an ni a's toil leatsa.

37 Agus thainig sè, agus fhuair sè iadsa' 'n an codal, agus a deir sè re Peadar, A Shimoin, am bheil thu a' d' chodal? nach b' urradh thu faire a dheanamh aon uair?

38 Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: ata 'n spiorad gu deimhin togarrach, ach ata 'n fheoil * anmhunn.

39 Agus air dha im'eachd a-ris, rinn sè ùrnuigh, ag radh nam briathra ceudna.

40 Agus air pilltin dha, fhuair sè iad a-ris 'n an codal, (oir bha 'n sùilean trom) agus ni 'n raibh fhios aca cionnas a bheireadh iad freagradh air.

41 Agus thainig sè 'n treas uair, agus a deir sè riu, Coidlibh romhaibh anois', agus gabhaibh fois: Is leòir è, thainig an uair; fèuch, ata Mac an duin' air a bhrath' thairis do làmhaibh nam peacach.

42 Eir'ibh, im'icheamaid; fèuch, ata 'n ti a bhraitheas mise am fogus.

43 Agus air ball, air dha-sa bhì fòs a' labhairt, thainig Iudas, aon do'n dà-fhear-dheug, agus sluagh mòr maille ris le cloidhibh agus bataibh, o na h àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhuichibh, agus na seanoiribh.

44 Agus bha 'n ti a bhraith eisean air toirt comharthaidh dhoibh, ag radh, Ge b'è neach d' an toir mise pòg, 's è sin è; glacaibh è, agus thugaibh libh è gu tearuinte.

45 Agus air teachd dha, chuaidh sè air ball d'a ionnsuidhs', agus a deir sè, A mhaighisdir; agus phòg sè è.

46 Agus chuir iadsa' làmh ann, agus ghlac iad è.

47 Agus air tarruing cloidheamh a dh'fhear do na bha làthair, bhuaill è òglaoch an àrd-shagairt, agus ghearr è chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, An d'thainig sibh amach gu m' ghlacadh-sa, mar gu b' ann ann aghaidh gaduiche, le cloidhibh agus le bataibh?

49 Bha mi gach là maille ribh san teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach ata so chum gu 'm biodh na sgrìobtuire air an coi'-lionadh.

50 Agus air do gach uile a thréigsin, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidh è, aig an raibh lion-eadach air a chur m'a chorp

* lag.

[TD 122]

MARC. CAIB. XIV.

lomnochd; agus rug na h òganaich air.

52 Ach air dha-san an lion-eadach fhàgail, theich è lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an àrd-shagairt: agus chruinnicheadh maraon ris na h àrd-shagairtean uile, agus na seanoiridh, agus na sgrìobhuichean.

54 Agus lean Peadar è fada uatha, no gu'n deach' è steach do thalla an àrd-shagairt: agus bha è 'n a shuidhe maille ris na seirbhiseachaibh, agus 'g a gharadh ris an teine.

55 Agus dh'iarr na h àrd-shagairtean, agus a' chomhairle uile fia'nais ann aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad.

56 Oir rinn mòran dhaoine fia'nais bhréige 'n a aghaidh, ach cha do chòird am fia'nais r'a chéile.

57 Agus air do dhream àraidh eirigh, thug iad fia'nais bhréige 'n a aghaidh, ag radh,

58 Chuala sinne è 'g radh, Leagaidh mi sios an teampull so, a rinneadh le làmhaibh, agus ann tri laithibh togaidh mi teampull eile, gun bhi deanta le làmhaibh.

59 Agus mar sin fein cha raibh am fia'nais a' teachd r'a chéile.

60 Agus air eirigh suas do 'n àrd-shagairt sa mheadhon, chuir sè ceisd air Iosa, ag radh, Nach toir thu freagradh air bith uait? Ciod sin mu bheil iad so a' toirt fia'nais a' d' aghaidh?

61 Ach dh'fhan eisean 'n a thosd, agus cha do fhreagair è ni sam bith. A-ris dh'fheòraich an t àrd-shagart deth, agus a dubhairt sè ris, An tu Criosd, Mac an De bheannuichte?

62 Agus a dubhairt Iosa, Is mi: agus chi sibh Mac an duine 'n a shuidhe air deas làimh cumhachd Dhe, agus a' teachd le nèulaibh nèimhe.

63 Ann sin reub an t àrd-shagart eadach, agus a deir sè, Ciod am feum ata againn tuilleadh air fia'naisibh?

64 Chuala sibh a' bhlaisphem': ciod i bhur bar'ails'? Agus thug iad uile breith 'n a aghaidh gu'n do thoill è 'm bàs.

65 Agus thòsaich cuid aca air gabhail do shilibh air, agus aghaidh fholach, agus a bhualadh le 'n dòrnaibh, agus a radh ris, Dean fàidheadoireachd: agus ghabh na seirbhisich le 'm basaibh air.

66 Agus air do Pheadar a bhi shios ann san talla, thainig a h aon do bhan-oglaich an àrd-shagairt:

67 Agus air faicsin Phea-

[TD 123]

MARC. CAIB. XV.

dair 'g a gharadh, agus air dh'i beachdachadh air, a deir si ris, Bha thusa cuideachd maille re h Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àichsheun eisean, ag radh, Ni h aithne dhamh, agus ni 'n tuigeam creud a deir tu. Agus chuaidh eisean amach do'n phòrsa; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhan-oglaich fhaicsin a-ris, thòsaich i air a radh riu-san a bha 'n an seasamh a làthair, 'S ann diubh ata 'm fear so.

70 Agus dh'àichsheun è 'ris. Agus ann ceann beagain 'n a dhiaigh sin, a dubhairt iads' a bha 'n an seasamh a làthair a-ris re Peadar, Gu fìrinneach 's ann diubh sùd thu: oir is Galileanach thu, agus is cosmhuil do chainnt riu.

71 Ach thòsaich eisean air mallachadh agus mionnachadh, ag radh, Cha 'n aithne dhamh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a dubhairt Iosa ris, Mu 'n goir an coileach dà uair, àichsheunaidh tu mi tri uaire. Agus * 'n uair a smuaintich sè air, ghuil sè gu goirt.

CAIB. XV.

1 Ata Iosa air a thabhairt ceangailte, agus air eileachadh ann làthair Phiolait. 15 Air son glaothaich an t sluaigh 'ta mort-fhear, eadhon Barabbas, air a leig' as, agus Iosa air a thoirt thairis gu bhi air a cheusadh: 17 Tha coroin sgithich air a chur air, 19 chuaidh gabhail do shilibh air, 20 agus fanoid a dheanamh air. 21 Tha è fannachadh le giulan a' chroinn-cheusaidh; 27 air a chrochadh eidir dà ghaduiche; 29 agus a' fulang ana-cainnt thàireil nan Iudhach. 34 Ata è glaothaich le guth àrd air a' chrann-cheusaidh, agus fion-geur air a thoirt da; thà è tabhairt suas an deo, agus brat-roinn an teampuill air a reubadh. 39 An Senturion ag aid'eachadh gur h è Mac Dhe; 43 agus è air adhlacadh gu h onorach le Ioseph.

AGUS air ball sa mhaidin chum na h àrd-shagairtean maille ris na seanoiribh, agus na sgrìobhuichibh, agus a' chomhairle gu h iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo è, agus thug iad thairis è do Phiolat.

2 Agus dh'fheòraich Pìolat deth, An tusa rìgh nan Iudhach? Agus air freagairt dha, a dubhairt sè ris, A deir tu è.

* air dha a ghnùis fholach.

[TD 124]

MARC. CAIB. XV.

3 Agus chuir na h àrd-shagairtean mòran do nithibh as a leth: ach cha do fhreagair eisean aon ni.

4 Agus chuir Piolat a-ris ceist air, ag radh, Nach freagair thu ni sam bith? fèuch cia lion nithe air am bheil iad sin a' toirt fia'nais a' d' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith fòs; air chor 's gur ghabh Piolat iongantais.

6 'Noise air an fhéisd bu ghnàth leis aon phrìosunach, ge b'è air bith a dh'iarraidh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha neach àraidh d' am b' ainm Barabbas, ceangailte maille r'a chompanachaibh ceannairce, muinntir a bha air deanamh marbhaidh ann sa cheannairc.

8 Agus air glaodhaich gu h àrd do 'n t sluagh, thòsaich iad air iarraidh air, a dheanamh dhoibh mar a rinn è 'n comhnuidh.

9 Ach fhreagair Piolat iad, ag radh, An àill libh gu 'n cuir mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige gur a b'ann tre fharmad a thug na h àrd-shagairtean thairis è)

11 Ach bhrosnaich na h àrd-shagairtean an sluagh, chum's gu 'm b'fhearr leis Barabbas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Piolat, agus a dubhairt sè riu a-ris, Creud ma seadh is àill libh mise a dheanamh ris an duine sin, d' an goir sibh Rìgh nan Iudhach?

13 Agus ghlaodh iad a-ris, Ceus è.

14 Ann sin a dubhairt Piolat riu, C'ar son, creud è 'n t olc a rinn è? Ach bu ro-mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus è.

15 Agus air do Phiolat bhi toileach gnìomh taitneach a dheanamh do 'n t sluagh, dh'fhuasgail è Barabbas dhoibh, agus thug è thairis Iosa, tairis da a sgiursadh, chum a cheusaidh.

16 Agus thug na saighd-fheara leo è steach do'n talla, eadhon * cùirt an uachdarain; agus ghairm iad a' chuideachd uile ann ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eadach purpur, agus air figheadh dhoibh coroin droighinn, chuir iad air è,

18 Agus thòsaich iad air beannachadh dha, ag radh, Fàilte dhuit, a Ri' nan Iudhach.

19 Agus bhuail iad air a' cheann è le slait chuilce, agus ghabh iad do shilibh air, agus air lùbadh an glùn, rinn iad umhlachd dha.

20 Agus taireis doibh fa-

* pretorium.

[TD 125]

MARC. CAIB. XV.

noid a dheanadh air, thug iad deth an teadach purpuir, agus chuir iad eadach fein uime, agus thug iad amach è chum 's gu 'n ceusadh iad è.

21 Agus dh'éignich iad duine àraidh bha dol seachad, Simon o Chirene, (athair Alecsandeir agus Rufuis, a bha teachd as a' mhach-thir,) chum a chrann-ceusaidh a ghiulan.

22 Agus thug iad è gu ionad d' am b' ainm Golgota, 's è sin air na eidir-theangachadh, àite cloiginn.

23 Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheasga le mirr: ach cha do ghabh eisean è.

24 Agus 'n uair a cheus iad è, roinn iad a thruscan, a' tilgeadh croinn air, ciod a' chuid a bhiodh aig gach duine dheth.

25 Agus bha 'n treas uair ann, agus cheus iad è.

26 Agus bha sgrìobhadh a' chùis-dhìteidh air a sgrìobhadh os a cheann, RIGH NAN IUDHACH.

27 Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chli.

28 Ann sin choi'-lionadh an sgrìobtuir, a deir, Agus bha è air àireamh a' measg nan ciontach.

29 Agus thug iads' a bha dol seachad an-cainnt da, a' crathadh an ceann, agus ag radh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas è ann an trì laithibh,

30 Fòir ort fein, agus tàr a nuas o'n chrann-cheusaidh.

31 Agus mar an ceudna a dubhairt na h àrd-shagairtean agus na sgrìobhuichean r'a chéile, a' fanoid air, Shaor è daoine eile, ni 'm bheil è comasach è fein a shaoradh.

32 Thigeadh anois' Criosd Righ Israeil a nuas o'n chrann-cheusaidh, chum 's gu 'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chuaidh cheusadh maille ris, an-cainnt da.

33 Agus an uair a thainig an seathadh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothadh uair.

34 Agus air an naothadh uair dh'éigh Iosa le guth mòr, ag radh, Eloi, Eloi, lama sabachtani? 'S è sin, air eidir-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, creud far thréig tu mi?

35 Agus air cluinntin sin do chuid diubhs', a bha 'n an seasamh a làthair, a dubhairt siad, Fèuch, ata sè gairm Eliais.

36 Agus ruidh fear aca, agus air dha spuing a lionadh do fhion-geur, agus a cur air slait chuilce, thug è deoch dha, ag radh, Leigibh

[TD 126]

MARC. CAIB. XVI.

leis; faiceamaid an d'thig Elias g'a thoirt a nuas.

37 Agus air do Iosa eigheach le guth ard, thug è suas an deo.

38 Agus bha brat-roinn an teampuill air a reubadh, o mhullach gu iochdar, 'n a dhà chuid.

39 Agus an uair a chunnairc an Caiptin cheud, a bha 'n a sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug è suas an deo, ag glaodhaich mar sin, a dubhairt sè, Gu fìrinneach b'è 'n duine so Mac Dhe.

40 Agus bha mar an ceudna mnài am fad uatha ag amharc: 'n am measg sin bha Muire Magdalene, agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioses, agus Salome;

41 Muintir a lean è fòs, 'n uair a bhà è sa Ghalilee, agus a bha frithealadh dha; agus mòran eile do mhnaibh a chuaidh suas 'n a fhochair gu Hierusalem.

42 Agus anois' air teachd do 'n fheascar, (do bhri' gur b'è là an ull'uchaidh è, eadhon an là roimh 'n t sàbaid)

43 Thainig Ioseph o Arimatea, comhairleach onorach, aig an raibh mar an ceudna dùil re rioghachd Dhe, agus chuaidh è steach gu dàna dh'ionnsuidh Phiolait, agus dh'iarr è corp Iosa.

44 Agus b' iongnadh le Piolat ma bha è cheana marbh: Agus air dha an Caiptin cheud a ghairm, dh'fheòraich è dheth, An raibh fad' o fhuair è bàs.

45 Agus air dha fios fhaghail o'n Chaiptin cheud, thug è 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich eisean lion-eadach prìseil, agus thug è 'nuas è, agus phaisg è san lion-eadach è, agus chuir sè è ann an uaigh a chladhaicheadh a carraig, agus charuich sè clach gu dorus na h uaighe.

47 Agus chunnairc Muire Magdalene, agus Muire màthair Ioses, an t àit' an do chuireadh è.

CAIB. XVI.

1 Do chuir aingeal ann céill eiseirigh Chrìosd do thri mnaibh. 9 Dh'fhoillsicheadh Chrìosd fein do Mhuire Magdalene: 12 Chunncas è le dias, a bha dol do 'n dùthaich; 14 'n diaigh sin leis na h Abstail, 15 muintir a chuir è 'mach a shearmonachadh an t soisgeil: 19 agus chuaidh è fein suas gu neamh.

AGUS air dol do'n t sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalene, agus Muire màthair Sheumais, agus Salome, spiosraidh deadh-bholuidh, chum's air dhoibh teachd gu'n unghadh siad è.

[TD 127]

MARC. CAIB. XVI.

2 Agus thainig iad gu ro-mhoch air maidin a' cheud là do 'n t seachduin chum na h uaighe, aig eirigh na gréine.

3 Agus a dubhairt iad eatorra fein, Co a charuicheas duinn a' chloch o dhorus na h uaighe?

4 Agus air dhoibh amharc, chunnairc iad gu'n raibh a' chloch air a h atharach' air falbh; oir bha i ro-mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do 'n tuama, chunnaic iad òganach 'n a shuidhe air an làimh dheis, uim' an raibh eadach fada glé gheal; agus ghlac uathbhas iad.

6 Agus a dubhairt eisean riu, Na biodh eagal oirbh: ata sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a cheusadh: dh'eirich è, ni 'm bheil è 'n so: faicibh an t àit' ann s 'n a chuir iad è.

7 Ach im'ichibh, innsibh d'a dheisciobluibh agus do Pheadar, gu 'm bheil sè dol romhaibh do 'n Ghalilee: chi sibh ann sin è, mar a dubhairt sè ribh.

8 Agus air dol amach gu grad doibh, theich iad o'n uaigh; oir bha ball-chrith agus uabhunn orra: agus cha dubhairt siad ni sam bith re neach air bith; oir bha eagal orra.

9 Agus air eirigh do Iosa sa mhaidin air a' cheud là do 'n t seachduin, thaisbeineadh è air tùs do Mhuire Magdalene, as 'n a thilg sè seachd deamhain.

10 Agus air im'eachd dh'ise, dh'innis i sin dhoibhsin a bha maille ris, agus iad re bròn agus gul.

11 Agus iadsa', 'n uair a chual' iad gu'n raibh è beo, agus gu 'm facadh leatha-san è, cha do chreid iad.

12 'N a dhiaigh sin, thaisbeineadh è do dhias aca ann an cruth eile, ag imtheachd dhoibh, agus iad a' dol do 'n dùthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad è do 'n chuid eile: agus ni mò a chreid iad iadsan.

14 Ann diaigh sin nochdadh è do 'n aon-fhear-deug, agus iad 'n an suidhe aig biadh, agus thilg è orra am mi-chreidimh, agus an cruas-croidhe, chionn nach do chreid siad iadsan a chunnaic è taireis da eirigh.

15 Agus a dubhairt sè riu, Im'ichibh air feadh an t saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach uile chreatuir.

16 Ge b'è chreideas agus a bhaistear, bithidh sè air a shàbhaladh, ach ge b'è nach creid, damnar è.

17 Agus leanaidh na comharthaidh so 'n dream a chreideas: Ann am ainm-se tilgidh siad amach deamhain, labhraidh siad le teangaibh nuadha,

[TD 128]

LUCAS. CAIB. I.

18 Togaidh siad naithreacha nimhe, agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiurr sè iad; cuiridh siad an làmhan air daoineibh tinne, agus bithidh siad gu maith.

19 Mar sin taireis do 'n Tighearna labhairt riu, ghabhadh suas gu neamh è, agus shuidh sè air deas làimh Dhe.

20 Agus air dhoibhsin dol amach, shearmonaich iad ann s gach uile àite, air bhi do 'n Tighearn' a' comh-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharthaibh a lean è. Amen.

An SOISGEUL a reir LUCAIS.

CAIB. I.

1 Roi'-radh Lucais d'a shoisgeul gu h iomlan. 5 'Ta Eoin Baisde air a ghabhail am broinn a mhàthar, 26 agus Criosd air a ghabhail am broinn Mhuire. 39 Fàidheadoireachd Elisabet, agus Mhuire mu thimchioll Chrìosd. 57 Breith agus timchioll-ghearradh Eoin. 67 Fàidheadoireachd Shachariais mu thimchioll Chrìosd, 76 agus Eoin.

DO bhri' gur ghabh mòran os làimh eachdraidh sgrìobhadh ann an òrdugh air na nithibh sin a 'ta le làn dearbhadh air an creidsin 'n ar measg-ne,

2 Do reir mar a dh'aisig na daoine sin dhuinne iad, a chunnairc iad o thùs le 'n sùilibh, agus a bha 'n an luchd frithealaidh an fhocail:

3 Chuuncas damhsa mar an ceudna, a Theophilus ro-òirdheirc, air faghail deirbh-fhios gach uile nithe dhamh o'n fhìor-thoiseach, sgrìobhadh a' d' ionnsuidhs' ann òrdugh,

4 Chum's gu 'm biodh fios agad air cinnteachd nan nithe ann s an deachaidh do theagasg.

BHA ann laithibh Ioraith Rìgh Iudea, sagart àraidh d' am b' ainm Sacharias, * do chùrsa Abia: agus bha a bhean do ingheanaibh Aaroin, agus b' ainm dh'i Elisabet.

6 Agus bha iad faraon ionnraic am fia'nais De, ag im'eachd ann an uil' àitheantaibh agus òrduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha raibh duine cloinne aca, do bhri' gu'n

* do sheal Abia.

[TD 129]

LUCAS. CAIB. I.

raibh Elisabet * aimrid, agus bha iad araon aos-mhor.

8 Agus tharladh am feadh a bha eisean a' deanamh oifig' an t sagairt ann làthair Dhe ann an òrdugh a chùrsa,

9 A reir gnàth' oifig' an t sagairt, b'è a chrann tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearna.

10 Agus bha coi'-thional an t sluaigh uile a' deanamh ùrnuigh a muigh, re àm na tùise.

11 Agus chunncas leis-sin Aingeal an Tighearna 'n a sheasamh air taoibh dheis altair na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias è, bha è fuidh thriobloid, agus thuit eagal air.

13 Ach a dubhairt an t Aingeal ris, Na gabh eagal, a Shacharias: oir fhuair t ùrnuigh eisdeachd; agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin a dh'ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort, agus ni mòran gàirdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh sè mòr ann làthair an Tighearna, agus cha 'n òl è fion no deoch làidir; agus bithidh sè air a lionadh leis an Spiorad naomha, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh sè mòran do chloinn Israeil chum an Tighearna an Dia-san.

17 Agus theid è roimhe-sin ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh croidhe nan aithreacha chum na cloinne, agus nan eas-umhal gu gliocas nam fìrean, a dh' ull'uchadh pobuill deas do 'n Tighearna.

18 Agus a dubhairt Sacharias ris an Aingeal, Cionnas a bhios fhios so agamsa? Oir is sean duine mise, agus ata mo bhean aos-mhor.

19 Agus fhreagair an t Aingeal agus a dubhairt sè ris, 'S mise Gabriel a sheas'as ann làthair Dhe: agus chuireadh mi a labhairt riutsa, agus a dh'innseadh an nuaidheachd mhaith so dhuit.

20 Agus fèuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là ann s an d'thig na nithe-se gu crìch, chionn nach do chreid thu mo bhriathra-sa, a bhitheas air an coi'-lionadh 'n an àm fein.

21 Agus bha 'm pobull a' feitheamh re Sacharias, agus b' iongantach leo a' mhoille a rinn è san teampull.

22 Agus air teachd amach dha, cha b' urradh è labhairt riu: agus thuig iad gu 'm fac' è † sealladh neamhaidh san teampull: oir bha è smèideadh orra, agus dh'fhan è 'n a thosd.

23 Agus tharladh, 'n uair

* seasg.

† taisbean.

[TD 130]

LUCAS. CAIB. I.

a choi'-lionadh làith' a mhinistreibeachd, gu 'n deachaidh sè d'a thigh fein.

24 Agus ann diaigh nan làith' sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach, agus dh'fholaich si i fein rè chuig mìosa, ag radh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhamh ann sna laithibh an d' amhairc sè orm, a thog'ail diom mo mhaslaidh a' measg dhaoine.

26 Agus ann san t seathadh mìos, chuireadh an t Aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do 'n Ghalilee, d' am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fa cheangal pòsaidh aig fear d' am b' ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus b'è ainm na h òighe Muire.

28 Agus air dol a steach do 'n Aingeal d'a h ionnsuidh, a dubhairt sè, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr-fhàbhar, ata 'n Tighearna maille riut: is beannuicht' thu a' measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic si è, bha i fa thrioblaid inntin air son na cainnte so, agus a' reasunachadh creud a' ghnè altacha-beatha dh'fheuda' bhi 'n so.

30 Agus a dubhairt an t Aingeal ria, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu gràsa o Dhia.

31 Agus fèuch, gabhaidh tu a'd' bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa dh' ainm air.

32 Bithidh sè mòr, agus goirthear Mac an Ti a's ro-airde dheth; agus bheir an Tighearna Dia dha Rìgh-chaithir athar fein Dhaibhidh.

33 Agus bithidh sè 'n a Rìgh air tigh Iacob gu bràth, agus cha bhi crìoch air a rioghachd.

34 Agus a dubhairt Muire ris an Aingeal, Cionnas a bhitheas so, do bhri' nach 'eil aithne agamsa air duine?

35 Agus fhreagair an t Aingeal agus a dubhairt sè ria, Thig an Spiorad naomha ort, agus cuiridh cumhachd an Ti a's àirde sgàil ort: uime sin an ni naomha sin a bheirthear leat, goirthear Mac De dheth.

36 Agus fèuch, do bhan-charaid Elisabet, ata ise fein torrach air mac 'n a sean aois; agus 's è so an seathadh mìos dh'ise d' an goirteadh bean * aimrid.

37 Oir ni 'm bheil ni sam bith do-dheanta do Dhia.

38 Agus a dubhairt Muire, Fèuch ban-oglach an Tighearna, biodh è dhamhsa reir t fhocail. Agus dh'fhalbh an t Aingeal uaipe.

39 Agus air eirigh do Mhuire sna laithibh sin, chuaidh si le cabhaig do dhùthaich nam beann, gu baile do thìr Iuda,

* sheasg.

[TD 131]

LUCAS. CAIB. I.

40 Agus chuaidh si steach do thigh Shachariais, agus chuir i fàilt' air Elisabet.

41 Agus tharladh 'n uair a chual' Elisabet beannacha' Mhuire, leum an naoidhean 'n a broinn: agus lionadh Elisabet leis an Spiorad naomha.

42 Agus ghlaodh i 'mach le guth àrd, agus a dubhairt si, 'S beannuicht' thu a' measg bhan, agus is beannuichte toradh do bhronn.

43 Agus cionnas a dh'eirich so dhamhsa, gu 'n d'thigeadh màthair mo Tighearna a' m' ionnsuidh?

44 Oir fèuch, co-luath 's a thainig fuaim do bheannachaidh a' m' chluasaibh, bhriosg an naoidhean le h aoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannuicht' ise a chreid: oir coi'-lionar na nithe a labhradh ria leis an Tighearna,

46 Agus a dubhairt Muire, Ata m' anam ag àrd-mholadh an Tighearna,

47 Agus ata mo spiorad a' deanamh gàirdeachais ann Dia mo shlànui'-fhear.

48 Do bhri' gu'n d'amhairc sè air staid iosail a bhan-oglaich: oir fèuch, o so suas goiridh gach linn beannuichte dhìom.

49 Do bhri' gu'n d'rinn an Ti ata cumhachdach nithe mòra dhamh, agus is naomha ainm.

50 Agus ata a thròcair-sin o linn gu linn, do 'n droing d' an eagal è.

51 Nochd sè neart le ghàirdin, scap è na h uaibhrich ann smuaintibh an croidhe fein.

52 Thug è 'nuas na daoine cumhachdach o'n caithrichibh rioghail, agus dh'àrdnich sè iadsan a bha iosal.

53 Lion è 'n droing a bha ocrach le nithibh maithe, agus chuir sè uaithe na daoine saibhre folamh.

54 Rinn sè congnamh re Israel a shearbhanta fein, ann an cuimhneachadh a thròcair,

55 Mar a labhair sè r' ar n aithreachaibh, re Abraham agus a shliochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille ria mu thimchioll trì mìosa, agus phill i d'a tigh fein.

57 'Noise thainig làn inbhe Elisabet, gu 'm biodh i air a h aisead; agus rug si mac.

58 Agus chual' a coimhearsnaich agus a càirde mar a nochd an Tighearna mòr thròcair dh'i; agus rinn iad gàirdeachas maille ria.

59 Agus tharladh air an ochdmha' là gu'n d'thainig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhein; agus ghoir iad Sacharias deth, do reir ainm' Athar.

60 Agus fhreagair a mhà-

[TD 132]

LUCAS. CAIB. I.

thair, agus a dubhairt si, Ni h eadh; ach goirthear Eoin deth.

61 Agus a dubhairt iad ria, Ni'm bheil aon neach do d' chàirdibh d'an goirthear an t ainm so.

62 Agus smèid iad r'a athair, creud an t ainm a b' àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàir-sgrìobhaidh dha-sa, sgrìobh sè, ag radh, 'S è Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus dh'fhuasgladh a theanga, agus labhair sè, a' moladh Dhe.

65 Agus thainig eagal air an coimhearsnachaibh uile: agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrda Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'n an croidhibh iad, ag radh, Creud a' ghnè leinibh a bhitheas ann so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias athair air a lionadh leis an Spiorad naomh', agus rinn è fàidheadoireachd, ag radh,

68 Gu ma beannuichte 'n Tighearna Dia Israeil, air son gu'n d'fhiosraich sè agus gu'n d' thug è saorsa d'a phobull,

69 Agus thog è suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh òglaoich fein;

70 A reir mar a labhair sè le beul fhàidhean naomha fein, a bha ann o thoiseach an t saoghail;

71 A thabhairt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o làimh na muintir sin uile le 'm fuathach sinn.

72 A choi'-lionadh na tròcair a gheall è d' ar n aithreachaibh, agus a chuimhneachadh a' choi'-cheangail naomha fein:

73 Am mionn' a mhionnaich sè d' ar n athair Abraham,

74 Gu'n d' thugadh è dhuinn, air bhi dhuinn air ar saoradh o làimh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail,

75 Ann naomhachd agus ann am fìreuntachd 'n a làthair fein, uile làith' ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirthear dhiot Fàidh an Ti is ro-àirde: oir theid thu roimh aghaidh an Tighearna, a dh' ull'uchadh a shlighe;

77 A thabhairt eòlais na slàinte d'a phobull, tre mhaitheanas 'n am peacadh.

78 Tre thròcair ro-mhòir ar De-ne; leis an d'fhiosraich an * ùr-mhaidin o'n ionad a's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibhs' ata 'n an suidhe ann dorchadas, agus ann sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìth.

* chamh-fhair.

[TD 133]

LUCAS. CAIB. II.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh ann Spiorad è, agus bha è san fhàsach gu là fhoillseachaidh do Israel.

CAIB. II.

1 Ata Augustus a' meas Impireachd nan Romhanach uile. 6 Breith Chrìosd: 8 Tha aingeal 'g a chuir so ann céill do na buachaillibh: 13 Ata mòran ac' a' cantuin cliu do Dhia air a shon: 21 Ata Crìosd air a thimchioll-ghearradh. 22 Muire air a glanadh. 28 Tha Simeon agus Anna ag deanamh fàidheadoireachd mu thimchioll Chrìosd; 40 neach ata fàs ann gliocas, 46 agus a' cur cheistean air luchd teagaisg an lagha ann san teampull: 51 Agus tha è umhal d'a phàrantaibh.

AGUS tharladh sna laithibh sin, gu'n deachuidh òrdugh amach o Cheasar Augustus, an domhan uile a * mheas.

2 (Agus rinneadh an ceud-mheas so 'n uair a bha Cirenìus 'n a uachdaran air Siria)

3 Agus chuaidh gach uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile fein.

4 Agus chuaidh Ioseph mar an ceudna suas o'n Ghalilee, a baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an goirthear Betlehem, (do bhri' gu'n raibh è do thigh agus do shliochd Dhaibhidh)

5 Chum gu measfadh è maille re Muire a bha fa cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, 'm feadh a bha iad ann sin, gu'n do choi'-lionadh làith' a h inbhe-se, chum i bhi air a h aisead.

7 Agus rug si a ceud-ghin mic, agus phaisg si è am brat-speilidh, agus chuir si 'n a luidhe am prasaich è, do bhri' nach raibh àite aca san tigh òsda.

8 Agus bha ann san dùthaich sin buachaillean a' fantuin a muigh, agus a deanamh faire oidhche air an treud.

9 Agus fèuch, thainig Aingeal an Tighearn' orra, agus dhealraich glòir an Tighearna m'an timchioll; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus a dubhairt an t aingeal riu, Na biodh eagal oirbh: oir fèuch, ata mi 'g innseadh dhuibh deadh sgéil mhòir aoibhneis, a bhitheas do'n uile shluagh.

11 Oir rugadh dhuibh an diu slànui'-fhear, ann † an caithir Dhaibhidh, neach is è Crìosd an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'n a chomhartha dhuibh; Gheibh

* a sgrìobhadh ann cìs-rola.

† am baile Dhaibhidh.

[TD 134]

LUCAS. CAIB. II.

sibh an naoidhean paisgt' ann am brat-speilidh, 'n a luidhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris an Aingeal cuideachd mhòr do armailtibh nèimh', a' moladh Dhe, agus ag radh,

14 Glòir do Dhia ann sna h àrdaibh, agus air talamh sìth, deadh ghean do dhaoibh.

15 Agus tharladh, mar a dh'fhalbh na h aingeil uatha gu neamh, gu'n dubhairt na buachaillean r'a chéile, Rachamaid a nois' eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thainig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'n a luidhe sa phrasaich.

17 Agus an uair a chunnairc iad sin, dh'aithris iad an ni a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh sin.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantas ris na nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghleidh Muire na nithe sin uile, ag beachd-smuainteachadh orra 'n a croidhe.

20 Agus phill na buachaillean, a' tabhairt glòir agus moladh do Dhia, air son nan nithe sin uile a chual' agus a chunnaic iad, a reir mar a dubhradh riu.

21 Agus an uair a choi'-lionadh ochd làith' chum an leanabh a thimchioll-ghearradh, thugadh IOSA a dh' ainm air, eadhon an t ainm a ghoir an t aingeal deth mu 'n do ghabhadh sa bhroinn ê.

22 Agus an uair a choi'-lionadh làith' a glanaidh, a reir lagh' Mhaois, thug iad eisean gu Hierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearna,

23 (Mar ata è sgrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'fhosglas a' bhrù, goirthear naomha do'n Tighearna è)

24 Agus a thabhairt iobairt a reir mar a deirthear ann lagh an Tighearna, Paidhir thurtuir, no dà cholman òga.

25 Agus fèuch, bha duine ann Hierusalem, d'am b'ainm Simeon; agus bha 'n duine so * ionnraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige re sòlas Israeil: agus bha 'n Spiorad naomha air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh', nach faiceadh è bàs, gus am faiceadh sè Criosd an Tighearna.

* 'n a fhìrean.

[TD 135]

LUCAS. CAIB. II.

27 Agus thainig è le treòrachadh an Spioraid do'n teampull: Agus an uair a thug na pàranta' an leanabh Iosa a stigh, chum's gu'n deanadh iad air a shon a reir gnàthuchadh an lagha,

28 Ann sin ghlac eisean air a ghàirdinibh è, agus bheannuich sè Dia, agus a dubhairt è,

29 A nois', a Thighearna, ata thu leigeadh do d'shearbhanta siubhal ann sìth, a reir t fhocail.

30 Oir chunnairc mo shùile do shlàinte:

31 A dh' ull'uich thu roimh ghnùis nan uile phobull:

32 Solus a shoillseachadh nan Geintileach, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantas ris na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannuich Simeon iad, agus a dubhairt sè re Muire a mhàthair, Fèuch, do chuireadh an leanabh so chum tuiteam agus eiseirigh mhòrain ann Israel; agus 'n a chomharth' a labhrar 'n a aghaidh:

35 (Agus fòs theid cloidheamh tre d' anam-sa fein) chum's gu 'm foillsichear smuaintidh croidheacha mhòrain.

36 Agus bha fòs Anna ban-fhàidh, inghean Phanuel, do threibh Aser; agus bha i ro aos-mhor, agus chaith i seachd bliadhna maille re fear o àm dh'i bhi 'n a h òigh.

37 Agus bu bhain-trea'ch i mu thimchioll ceithir bliadhn' agus ceithir fichead a dh'aois: neach nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhis do Dhia a là agus a dh' oidhch' le trosgadh agus le h ùrnuigh.

38 Agus air teachd dh'ise a stigh sa cheart uair sin fein, thug i moladh do'n Tighearna, agus labhair si m'a thimchioll riu-san uile aig an raibh dùil re saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus 'n uair a choi'-lion iad na h uile nithe a reir lagh' an Tighearna, phill iad do'n Ghalilee, d'am baile fein Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartuicheadh ann Spiorad è, air a lionadh le gliocas; agus bha gràsa Dhe air.

41 Agus chuaidh a phàranta' gach bliadhna gu Hierusalem, aig féisd na càisge.

42 Agus air bhi dha dà-bhiadhna-dheug a dh' aois, chuaidh iad suas gu Hierusalem, a reir gnàth' na féisde.

43 Agus air coi'-lionadh

[TD 136]

LUCAS. CAIB. III.

nan làethe sin doibh, 'n uair a phill iadsa', dh'fhan an leanabh Iosa 'n an diaigh ann Hierusalem; agus ni 'n raibh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoilsin gu'n raibh è sa chuideachd, dh'imich iad astar là; agus dh' iarr iad è 'measg an càirdean, agus an luchd eòlais.

45 Agus an t ann nach d'fhuair iad è, phill iad gu Hierusalem, 'g a iarruidh.

46 Agus tharladh 'n diaigh thri làith', gu'n d'fhuair siad è san teampull, 'n a shuidhe a' meadhon an luchd teagaisg, faraon 'g an eisdeachd, agus a' cur cheistean orra.

47 Agus ghabh a' mhuintir a chual' è uile iongantais r'a thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus air dhoibh fhaicsin, ghlac ua'bhas iad: agus a dubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirne? fèuch, bha t athair agus mise gu brônach ga d' iarruidh.

49 Agus a dubhairt eisean riu, C'ar son a bha sibh ga m' iarruidh? nach raibh fhios agaibh gu 'm bu chòir dhamhsa bhi mu ghnothuichibh m' Athar?

50 Agus cha do thuig iadsan an ni a labhair è riu.

51 Agus chuaidh è sios maille riu, agus thainig è gu Nasaret, agus bha è umhal doibh: ach ghleidh a mhàthair na nithe sin uile 'n a croidhe.

52 Agus thainig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am mèudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia, agus aig daoinibh.

CAIB. III.

1 Searmonachadh Eoin Bhaisde. 15 Fhia'nais mu thimchioll Chrìosd. 20 Chuir Ioraith Eoin am prìosun. 21 Tha Chrìosd air a bhaisteadh, agus a' faghail fia'nais o neamh. 23 Aois agus sinnsireachd Chrìosd.

'NOIS' ann sa chùigeadh-bliadhna-deug do impireachd Thiberius Cheasar, air bhi do Phontius Pilat 'n a uachdaran air Iudea, agus Ioraith 'n a Thetrarch air a' Ghalilee, agus Philip a bhràthair 'n a Thetrarch air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisanius 'n a Thetrarch air Abilene,

2 'N t àm a bha Annas agus Caiaphas 'n an àrd-shagartaibh, thainig focal De chum Eoin mhic Shachariais ann san fhàsach.

3 Agus thainig è do'n dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh baidsidh an aithreachais, chum maitheanais peacaidh;

[TD 137]

LUCAS. CAIB. III.

4 Mar ata è sgrìobht' ann an leabhar briathra an fhàidh Esaias, ag radh, Guth an ti a dh'éigheas ann san fhàsach, Ull'uichibh slighe an Tighearna, deanaibh a chos-cheuma dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lionadh, agus gach beinn agus cnoc air an ioslachadh; agus bithidh na nithe camadh air an deanamh dìreach, agus na slighe garbha air an deanamh reidh;

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhe.

7 Uime sin a dubhairt sè ris an t sluagh a thainig amach chum bhi air am baisteadh leis, A shiol nan naithreacha nimhe, co thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheirg ata re teachd?

8 Air an àdhbhar sin thugaibh amach toradh iomchu'idh do'n aithreachas, agus na tòsaichibh air a radh ionnaibh fein, Ata Abraham 'n a Athair againn: oir a deirim ribh, gur comasach Dia do na clochaibh so sliochd a thog'ail suas do Abraham.

9 Agus a noise fòs ata 'n tuadh air a cur re bun nan craobh: air an àdhbhar sin gach craobh nach toir amach toradh maith, gearrthar sios i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fheòruich an sluagh dheth, ag radh, Ciod uime sin a ni sinne?

11 Agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh è ris an ti aig nach 'eil; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh è mar an ceudna.

12 Agus thainig mar an ceudna Puibliocanaich chum bhi air am baisteadh, agus a dubhairt siad ris, A mhaighisdir, ciod a ni sinne?

13 Agus a dubhairt eisean riu, Na deanaibh ni air bith os cionn na dh'òrduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fheòruich na saighdfheara mar an ceudna dheth, ag radh, Agus ciod a ni sinne? Agus a dubhairt sè riu, 'Na deanaibh foirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le'r tuarasdal.

15 Agus air bhi do'n phobull a' feitheamh, agus gach uile dhaoine a' reasunachadh 'n an croidhibh fein mu thimchioll Eoin, am b'è no nach b'è Crìosd a bh' ann;

16 Fhreagair Eoin, ag radh riu uile, 'Ta mise gu dearbh 'g ar baisteadh le h uisge; ach ata neach a' teachd is cumhachdaiche na mise, agus cha 'n fhiu mi ialladh a bhròg fhuasgladh: baistidh eisean sibh leis an Spiorad naomh', agus le teine.

17 Aig am bheil inneal-fasnaidh 'n a làimh, agus

[TD 138]

LUCAS. CAIB. III.

ro-ghlanaidh sè ùrlar, agus cruinnichidh sè 'n crui'neachd d'a thigh stòir; ach loisgidh sè 'm moll le teine nach fheudar a mhùchadh.

18 Agus ann a * earail shearmonaich è mòran do nithibh eile do'n phobull.

19 Ach air do Ioraith an Tetrarch bhi air a chronachadh leis air son Herodias bean a bhràthar Philip, agus air son gach olc a rinn Ioraith,

20 Chuir è so ris gach olc eile, gu'n do dhruid è Eoin am prìosun.

21 Agus tharladh, 'n uair a bha 'n sluagh uil' air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a bhaisteadh, agus è re ùrnuigh, gu'n d'fhosgladh neamh:

22 Agus gu'n d' thainig an Spiorad naomh a nuas air ann cos'las corporra, mar choluman, agus gu'n d' thainig guth o neamh, ag radh, Is tu mo Mhac gràdhach, † ionnad-sa 'ta mo làn-tlachd.

23 Agus thòsaich Iosa fein air a bhi mu thimchioll deich-bliadhna-fichead a dh' aois, air dha bhi (reir bar'ail dhaoine) 'n a mhac aig Ioseph, mac Heli,

24 Mhic Mhattat, mhic Lebhi, mhic Mhelchi, mhic Ianna, mhic Ioseph,

25 Mhic Mhattatias, mhic Amois, mhic Naum, mhic Esli, mhic Nagge,

26 Mhic Mhaat, mhic Mhattatias, mhic Shemei, mhic Ioseph, mhic Iudah,

27 Mhic Ioanna, mhic Rhesa, mhic Shorobabel, mhic Shalatiel, mhic Neri,

28 Mhic Mhelchi, mhic Addi, mhic Choosam, mhic Elmadam, mhic Er,

29 Mhic Iose, mhic Elieser, mhic Ioreim, mhic Mhattat, mhic Lebhi,

30 Mhic Shimeon, mhic Iudah, mhic Ioseph, mhic Ionan, mhic Eliacim,

31 Mhic Mhelea, mhic Mhainan, mhic Mhattata, mhic Natain, mhic Dhaibhidh,

32 Mhic Iesse, mhic Obed, mhic Bhoos, mhic Shalmon, mhic Naasson,

33 Mhic Aminadab, mhic Aram, mhic Esrom, mhic Phares, mhic Iudah,

34 Mhic Iacob, mhic Isaac, mhic Abraham, mhic Thara, mhic Nachor,

35 Mhic Sharuch, mhic Ragau, mhic Phalec, mhic Eber, mhic Shala,

36 Mhic Chainan, mhic Arphacsad, mhic Shem, mhic Noe, mhic Lamech,

37 Mhic Mhatusala, mhic Enoch, mhic Iared, mhic Mhaleleel, mhic Chainan,

38 Mhic Enois, mhic Sheth, mhic Adhamh, mhic Dhe.

* theagasg.

† ionnadsa 'ta mi làn-toilicht'.

[TD 139]

LUCAS. CAIB. IV.

CAIB. IV.

1 Buairadh agus trosgadh Chrìosd: 13 Ata è toirt buaidh air an diabhol; 14 a' tòiseach' re searmonachadh. 16 Ata pobull Nasaret a' gabhail iongantais r'a fhoclaibh gràs-mhor: 33 Ata è leigheas an duine s an raibh

diabhol, 38 agus màthar-chéile Pheadair, 40 agus mòran eile bha tinn. 41
Tha na deamhain ag aid'each' gur h è Criosd, agus air an cronachadh leis;
43 Agus tha è searmonachadh tre am bailtibh.

AGUS air bhí do Iosa làn do 'n Spiorad naomha, phill sè air ais o Iordan,
agus threòraicheadh è leis an Spiorad do 'n fhàsach,

2 Agus bhà è air a bhuaireadh rè dha-fhichead-làeth' leis an diabhol;
agus cha d' ith sè ni sam bith ann sna laithibh sin: agus air dhoibh bhí
air an crìochnachadh, ann sin dh'fhàs è ocrach.

3 Agus a dubhairt an diabhol ris, Ma 's tu Mac Dhe, abair ris a' chloich
so bhí 'n a h aran.

4 Agus fhreagair Iosa è, ag radh, Ata è sgrìobht', nach ann le h aran
amhàin a thig duine beo, ach le gach uile fhocal De.

5 Agus air do 'n diabhol a thabhairt gu sliabh àrd, nochd è dha uile
rioghachda an domhain ann am mionaaid aimsire.

6 Agus a dubhairt an diabhol ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit,
agus an glòir; oir thugadh dhamhsa sin, agus bheir mi è do neach air bith
is toil leam.

7 Uime sin ma ni thusa àdhradh dhamh, 's leatsa iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Tàr air mo chùl-thaobh, a
Shatain: oir ata è sgrìobht', Ni thu àdhradh do'n Tighearna do Dhia, agus
dha-san 'n a aonar ni thu seirbhis.

9 Agus thug sè è gu Hierusalem, agus chuir sè air binnein an teampuill è,
agus a dubhairt sè ris, Ma 's tu Mac Dhe, tilg thu fein sios as sin.

10 Oir ata è sgrìobhta, Bheir sè àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll,
thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad suas thu 'n an làmhaibh, 'n t eagal gu 'm buail thu
uair air bith do chos air cloich.

12 Agus air freagairt do Iosa, dubhairt sè ris, A dubhradh, Na buair
thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìochnuich an diabhol am buaireadh uile, dh'imich è
uaithe rè tamuill.

[TD 140]

LUCAS. CAIB. IV.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum na Galilee; agus
chuidh iomradh-san air feadh na dùthcha m'an cuairt gu h iomlan.

15 Agus theagaisg sè 'n an Sionagogaibh, a' faghail glòir o gach uile
dhaoineibh.

16 Agus thainig sè gu Nasaret, far an d' àraicheadh è: agus chuidh è
steach, mar bu ghnà' leis, air là na sàbaid d'an Sionagog; agus dh'eirich
sè 'n a sheasamh chum leughaidh.

17 Agus thugadh dha leabhar an fhàidh Esaias; agus air fosgladh an leabhair dha, fhuair è 'n t àite ann s an raibh è sgrìobhta,

18 'Ta Spiorad an Tighearna orm, air son gu'n d' ùng è mi a shearmonachadh an t soisgeil do na bochdaibh, chuir sè mi a shlànuchadh na muintir aig am bheil an croidhe briste, * a ghairm fuasglaidh do na braighdibh, agus aiseag an radhairc do na dallaibh, a thoirt saorsa do 'n mhuintir ata brùite,

19 A shearmonachadh bliadhna thaitneach an Tighearna.

20 Agus air dùnadh an leabhair dha, thug è do 'n fhear-frithealaidh è, agus shuidh sè: agus bha sùile na bha san t sionagog uile a' geur-bheachdachadh air-se.

21 Agus thionnsgain è radh riu, 'N diu ata 'n sgrìobtuir so air a choi'-lionadh ann bhur cluasaibh-se.

22 Agus thug iad uile fia'nais da, agus ghabh iad iongantas ris na briathraibh gràs-mhor a thainig amach as a bheul. Agus a dubhairt siad, Nach è so mac Ioseph?

23 Agus a dubhairt sè riu, Gun amharus a deir sibh rium an gnàth-fhocal so, A léigh, leighis thu fein: ge b'è air bith iad na nithe a chuala sinn a rinneadh leat ann Capernaum, dean mar an ceudna iad ann so a' d' dhùthaich fein.

24 Agus a dubhairt sè, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil fàidh air bith taitneach 'n a dhùthaich fein.

25 Ach gu fìrinneach a deirimse ribh, gu'n raibh mòran bhain-treabhach ann Israel ann laithibh Eliais, 'n uair a dhruideadh neamh rè thri bliadhna agus sea mìosa, agus a bha gorta mhòr air feadh na talmhain uile:

26 Ach nior chuireadh Elias dh'ionnsuidh h aon aca, ach gu Sarepta na Sidoin, chum mnà a bha 'n a bain-treabhaich.

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel re linn

* a shearmonachadh.

[TD 141]

LUCAS. CAIB. IV.

Eliseus an fhàidh: agus cha do ghlanadh a h aon aca, ach Naaman an Sirianach.

28 Agus lionadh iadsan uile a bha san t sionagog le feirg, 'n uair a chual' iad na nithe sin,

29 Agus air eirigh suas doibh, thilg iad amach as a' bhaile è, agus thug iad leo è gu * maluidh a' chnoic (air an raibh am baile togta) chum a thilgeadh sìos ann coinneamh a chinn.

30 Ach air gabhail dha-sa tre am meadhon, dh'fhalbh sè:

31 Agus chuaidh è sios gu Capernaum, baile do 'n Ghalilee, agus bha è 'g an teagasg air laithibh na sàbaid:

32 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg: do bhri' gu'n raibh fhocal le cumhachd.

33 Agus bha ann san t sionagog duine ann s an raibh Spiorad deamhain neo-ghloin, agus ghlaodh è le guth mòr,

34 Ag radh, Leig leinn; ciod è ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an d'thainig thu g' ar sgrios? ata fhios agam co thu; Aon naomha Dhe.

35 Agus chronaich Iosa è, ag radh, Bi d' thosd, agus thig amach as. Agus air do'n deamhan eisean a thilgeadh sios 'n am meadhon, thainig è 'mach as, gun chiurra sam bith a dheanamh air.

36 Agus thainig uathbhas orra uile, agus labhair iad r'a chéile, ag radh, Ciod a' ghnè cainnte so? Oir le h ùghdarras agus cumhachd ata è toirt òrduigh do na Spioradaibh neo-ghlana, agus ata iad a' teachd amach.

37 Agus chuaidh iomradh air-sin amach feadh gach àite do 'n dùthaich m'an cuairt.

38 Agus air eirigh dha as an t sionagog, chuaidh sè steach do thigh Shimoin: agus bha fiabhrus mòr air màthair mnà Shimoin; agus chuir iad impidh air-sin air a son.

39 Agus air dha seasamh os a ceann, chronaich sè 'm fiabhrus, agus dh'fhàg am fiabhrus i. Agus air eirigh dh'ise air ball, rinn si frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uil' aig an raibh daoine ea-slan le iomadh gnè tinnis thug siad d'a ionnsuidh iad: agus air dha-san a làmha chur air gach aon aca, leighis sè iad.

41 Agus chuaidh mar an ceudna deamhain amach a mòran, a' glaothaich agus ag radh, Is tu Criosd Mac Dhe. Agus chronuich sè iad, agus cha d'fhulaing è

* beul-bhruach a' chnoic.

[TD 142]

LUCAS. CAIB. V.

dhoibh labhairt: oir bha fhios aca gu 'm b' eisean Criosd.

42 Agus air teachd do 'n là, chuaidh eisean amach, agus dh'imich è gu àite fàs'ail: agus bha 'n sluagh 'g a iarruidh, agus thainig iad d'a ionnsuidh, agus bha iad 'g a chumail, chum s nach rachadh è uatha.

43 Ach a dubhairt eisean riu, Is eigin damhsa rioghachd Dhe a shearmonachadh do bhailtibh eile mar an ceudna: oir is ann chum so a chuireadh mi.

44 Agus do shearmonaich sè ann an sionagogaibh na Galilee.

CAIB. V.

1 'Ta Criosd a' teagasg an t sluaigh a luing Pheadair; 4 le tarruing mhiorbhuileach éisg ata sè a' nochdadh cionnas a bha è gu Peadar agus a chompanaich a dheanamh 'n an iasgairibh air daoinibh: 12 a' glanadh neach a bha 'n a lobhar, 16 a' deanamh ùrnuigh ann san fhàsach, 18 a' slànuchadh neach a bha tinn leis a' phairilis, 27 a' gairm Mhatha am puibliocanach, agus ag itheadh maille re peacachaibh, mar neach a bha 'n a léigh d'an anamaibh, 34 ag innseadh ro'-làimh trosga agus triobloidean nan abstol 'n diaigh a dhol-san suas air neamh, 36 agus a' coi'-meas dheisciobul anmhunn agus mhi-mhisneachail re sean-bhuideilibh, agus re sean-eadach.

AGUS tharladh, 'n uair a bha 'm pobull a' dlù'-theannadh air, chum focal De eisteachd, gu'n do sheas eisean làimh re loch' Ghenesaret,

2 Agus chunnaic è dà luing 'n an seasamh re taoibh an lochaidh: ach bha na h iasgairean air dol amach asda, agus a' nigheadh an lionta.

3 Agus air dha dol a steach do aon do na longaibh bu le Simon, dh'iarr è air dol amach beagan o thìr: agus air suidhe dha theagaisg è 'n sluagh as an luing.

4 'Noise 'n uair a sguir è do labhairt, a dubhairt sè re Simon, Cuir amach chum na doimhneachd, agus leigibh sios bhur lionta chum tarruing.

5 Agus fhreagair Simon, agus a dubhairt sè ris, A mhaighisdir, shaothraich sinn feadh na h oidhch' uile, agus nior ghlac sinn ni sam bith: ach air t fhocal-sa leigidh mi sios an lion.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuartaich iad * tachdar mòr éisg; ionnas gu'n do bhriseadh an lion.

* àireamh.

[TD 143]

LUCAS. CAIB. V.

7 Agus smèid iad air an companachaibh, a bha san luing eile, teachd agus congnamh a dheanamh leo. Agus thainig iad, agus lion iad an dà luing, ionnas gu'n raibh iad ann inbhe dol fuidhe.

8 'N uair a chunnaic Simon Peadar so, thuit è sios aig glùinibh Iosa, ag radh, Im'ich uamsa, a Thighearna, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uathbhas è fein agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebedee, a bha 'n an companachaibh aig Simon. Agus a dubhairt Iosa re Simon, Na biodh eagal ort; as so suas bithidh tu a' d' iasgair air daoinibh.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, air fàgail nan uile nithe dhoibh, lean iad eisean.

12 Agus tharladh, 'n uair a bha eisean ann am baile àraidh, fèuch, duine làn do loibhre: agus air dha Iosa fhaicsin, thuit è sios air aghaidh, agus ghuidh sè air, ag radh, A Thighearna, ma 's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlanadh.

13 Agus shìn sè a làmh', agus bhean è ris, ag radh, Is toil leam; bio-sa glan. Agus air ball dh'fhàg an loibhre è.

14 Agus dh'àithn è dha gun innseadh do neach air bith: Ach im'ich, agus nochd thu fein do 'n t sagart, agus ofrail air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhia'nais doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoileadh iomradh-san: agus thainig sluagh mòr ann ceann a chèile chum eisteachd, agus a bhi air an slànuchadh leis o'n ea-cailibh.

16 Agus chuaidh eisean gu minic fa leth chum an fhàsaich, agus rinn sè ùrnuigh.

17 Agus tharladh air là àraidh, air bhi dha-sa teagasg, gu'n raibh 'n an suidhe ann sin Phairisich agus luchd teagaisg an lagha, a thainig as gach uile bhaile do 'n Ghalilee, agus do Iudea, agus o Ierusalem; agus bha cumhachd an Tighearn' a làthair chum an slànuchadh.

18 Agus fèuch, dh'iomraich daoine air a leabaidh duine air an raibh am pairilis: agus dh'iarra iad a thabhairt a steach, agus a chur 'n a làthair.

19 Agus 'n uair nach dh'fhuair iad seòl air am feudadh iad a thoirt a steach, tre mhèud na cuideachd, chuaidh iad suas air an tigh,

[TD 144]

LUCAS. CAIB. V.

agus leig iad sìos tre mhullach an tighe è fein agus a leaba, ann sa mheadhon ann làthair Iosa.

20 Agus 'n uair a chunnaic sè 'n creidimh, a dubhairt sè ris, A dhuine, 'ta do pheacaidh air am maitheamh dhuit.

21 Agus thòsaich na sgrìobhuichean agus na Phairisich air reasunachadh, ag radh, Co è so 'ta labhairt blaispheime? co dh'fheudas peacaidh a mhaitheamh ach Dia amhàin?

22 Ach air aithneachadh an smuaintidh do Iosa, fhreagair è agus a dubhairt sè riu, Ciod ata sibh a' reasunachadh 'n ar croidhibh?

23 Co aca 's usadh a radh, Tha do pheacaidh air am maitheamh dhuit, no radh, Eirich agus im'ich?

24 Ach a chum's gu 'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaitheamh air talamh, (a dubhairt sè re fear na pairilis) a deirim riut, Eirich, agus tog do leaba, agus im'ich do d' thigh.

25 Agus dh'eirich sè air ball 'n an làthair, agus thog è an leaba air an raibh è 'n a luidhe, agus chuaidh è d'a thigh fein, a' tabhairt glòir do Dhia.

26 Agus ghlac ua'bhas iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, agus lionadh le h eagal iad, ag radh, Chunnaic sinne nithe † do-chreidsin an diu.

27 Agus ann diaigh nan nithe sin, chuaidh è 'mach, agus chunnaic è puibliocanach d' am b'ainm Lebhi, 'n a shuidhe aig àite tog'ail na cìse: agus a dubhairt sè ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'eirich è, agus lean sè è.

29 Agus rinn Lebhi féisd mhòr dha 'n a thigh fein: agus bha cuideachd mhòr do phuibliocanaibh, agus do mhuintir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn na sgrìobhuichean agus am Phairisich monmhor ann aghaidh a dheisciobul-san, ag radh, C'ar son ata sibh ag itheadh, agus ag òl maille re puibliocanaibh agus re peacachaibh?

31 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, cha'n 'eil feum aca-san ata slàn air an léigh: ach aca-san ata tinn.

32 Cha d'thainig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus a dubhairt iadsan ris, C'ar son ata deisciobuil Eoin gu tric re trosg', agus a' deanamh ùrnuigh, agus mar an ceudna deiscio-

* iongantach.

[TD 145]

LUCAS. CAIB. VI.

buil nam Phairiseach; ach ata do dheisciobuil-se 'g itheadh agus ag òl?

34 Agus a dubhairt eisean riu, Am feud sibh a thoirt air clann seomair an fhir-nuadh-phòsda trosg' a dheanamh, 'm feadh ata 'm fear-nuadh-pòsda maille riu?

35 Ach thig na làithe 'n uair a bheirthear am fear-nuadh-pòsda uatha, ann sin ni iad trosg' ann sna laithibh sin.

36 Agus labhair è mar an ceudna cosamhlachd riu, Cha chuir neach air bith mìor a dh' eadach nuadh air sean eadach: no, reubaidh an t eadach nuadh è, agus cha d' thig a' mìor do 'n eadach nuadh ris an t sean eadach.

37 Agus cha chuir duin' air bith fion nuadh ann sean bhuideilibh; no, brisidh am fion nuadh na buideil, agus dòirtear è fein, agus cailithear na buideil.

38 Ach 's còir fion nuadh a chur ann am buideilibh nuadha; agus bithidh iad araon tearuinte.

39 Agus ni bheil duin' air bith air dha sean fhion òl, a dh' iarras air ball fion nuadh: oir a deir è, 'S è 'n sean fhion is fearr.

CAIB. VI.

1 'Ta Criosd a' cronachadh doille nam phairiseach mu thimchioll coimhead na sàbaid, le sgrìobtuir, reasun, agus mìorbhuil, 13 a' taghadh dà-abstol-deug, 17 a' slànuchadh muintir a bha tinn, 20 a' searmonachadh d'a dheisciobluibh mu bheannachdaibh agus mallachdaibh, 'n làthair a' phobuill; 27 a' teagasg cionnas is còir dhuinn gràdh a thoirt d' ar

naimhdibh; 46 agus ag innseadh gur còir dhuinn umhlachd dheadh oibridh a chur re eisteachd an fhocail, 'n t eagal ann droch là a' bhuaireidh gu 'n tuit sinn, cosmhuil ris an tigh a thogadh air an talamh gun bhunadh aige.

AGUS tharladh air * an dara là sàbaid 'n diaigh na ceud sàbaide, gu'n deachaidh sè tre na h achaibh arbhair: agus spìon a dheisciobuil na diasa arbhair, agus dh'ith siad, taireis am bruthadh le 'n làmhaibh.

2 Agus a dubhairt cuid do na Phairisichibh riu, C'ar son ata sibh ag deanamh an ni nach 'eil ceaduichte r'a dheanamh air laithibh na sàbaid?

3 Agus fhreagair Iosa iad, agus a dubhairt sè, Nach do leugh sibhs' an ni so rinn Daibhidh, 'n uair a bha

* i. e. an ceud là sàbaid' 'n diaigh an dara là do fhéisd na càisg'.

[TD 146]

LUCAS. CAIB. VI.

ocras air fein, agus orra-san a bha maille ris:

4 Cionnas a chuaidh è steach do thigh Dhe, agus a ghlac è * arain na fiadhnuis, agus a dh'ith è fein, agus a thug sè fòs dhoibhsin a bha maille ris, ni nach 'eil ceaduicht' itheadh ach do na sagartaibh amhàin?

5 Agus a dubhairt sè riu, Is Tighearna Mac an duine air an t sàbaid fein.

6 Agus tharladh fòs air sàbaid eile, gu'n deachaidh è steach do'n t sionagog, agus gu'n do theagaisg è: agus bha ann sin duine, aig an raibh a làmh dheas air seargadh.

7 Agus rinn na Sgriobhuichean agus na Phairisich faire air, a dh'fhèuchain an leighiseadh è air an t sàbaid: chum's gu 'm fuigheadh iad cùis-chasaid 'n a aghaidh.

8 Ach thuig eisean an smuaintidh, agus a dubhairt è ris an duine aig an raibh an làmh sheargta, Eirich, agus seas amach sa mheadhon. Agus dh'eirich eisean, agus sheas è.

9 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Feòruichidh mise aon ni dhibh, An còir air laithibh na sàbaid maith a dheanamh, no olc? anam a shaoradh, no a sgrios?

10 Agus air dha amharc m' an cuairt orra uile, a dubhairt sè ris an duine, Sìn amach do làmh. Agus rinn è sin: agus dh'aisigeadh a làmh slàn da mar an làmh eile.

11 Agus lionadh iadsan do chuthach; agus labhair iad r'a chéile, ciod a dheanadh iad re h Iosa.

12 Agus tharladh ann sna laithibh sin, gu'n deachaidh eisean gu beinn a dheanamh ùrnuigh, agus bhunaich è rè na h oidhche ann an † ùrnuigh re Dia.

13 Agus air teachd do'n là, ghairm è d'a ionnsuidh a dheisciobuil: agus thagh è da-fhear-dheug asda, d'an ghoir sè Abstoil:

14 Simon (d'an ghoir sè fòs Peadar) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Matha agus Tomas, Seumas mac Alpheus, agus Simon d'an goirthear Selotes,

16 Iudas bràthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, neach fòs a bhraith eisean.

17 Agus thainig è 'nuas leo, agus sheas è air ionad comhnard, agus coi'-thional a dheisciobul, agus buidheann mhòr shluaigh o Iudea uile agus o Hierusalem, agus o chois fairge Thiruis agus Shidoin, muintir a

* 'n t aran taisbeanta.

† tigh ùrnuigh Dhe.

[TD 147]

LUCAS. CAIB. VI.

thainig g'a eisteachd, agus gu bhi air an leigheas o'n easlaintibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neo-ghlana: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuin ris: oir chuaidh cumhachd amach as, agus shlànuich sè iad uile.

20 Agus thog è suas a shùilean air a dheisciobluibh, agus a dubhairt sè, Is beannuichte sibhse 'ta bochd: oir is libh rioghachd Dhe.

21 Is beannuichte sibhse 'ta ocrach a nois': oir sàsuichear sibh. 'S beannuichte sibhse 'ta caoi a nois': oir ni sibh gàire.

22 'S beannuichte sibh 'n uair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad amach bhur n ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibhse gàirdeachas san là sin, agus leumaibh le h aoibhneas: oir fèuch, is mòr bhur duais air neamh: oir is ann mar sin a rinn an aithreacha air na fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse 'ta saibhir: oir fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse 'ta sàitheach: oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse 'ta gàireachdaich a nois': oir ni sibh bròn agus gul.

26 'S an-aoibhinn duibhse 'n uair a labhras na h uile dhaoine maith umaibh: oir is ann mar sin a rinn an aithreacha ris na faidhibh bréige.

27 Ach a deirim ribhse 'ta 'g eisteachd, Gràdhaichibh bhur naimhde, deanaibh maith orra-sa le 'm fuathach sibh:

28 Beannuichibh iadsan ata 'g ar mallachadh, agus deanaibh ùrnuigh air son na muintir ata buntain gu naimhdeil ribh.

29 An ti bhuaileas tu air aon ghial, cum an gial eile ris mar an ceudna: agus an ti bheir do chlàca dhiot, na bac dheth do chòta fòs.

30 Tabhair do gach neach a dh'iarras ort; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais è.

31 Agus mar a b' àill libhse daoine dheanamh dhuibh, deanaibhse dhoibh mar an ceudna.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, creud am buidheachas 'ta agaibh? Oir gràdhaichidh peacaich fein an droing aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith

[TD 148]

LUCAS. CAIB. VI.

do'n mhuintir a ni maith dhuibh, creud am buidheachas 'ta agaibh? oir ni peacaich an ni so fein mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh * iasachd dhoibhsin o'm bheil dùil agaibh re fhaghail a-ris, creud am buidheachas ata agaibh? oir bheir peacaich fein iasachd do pheacachaibh, chum 's gu 'm fuigh siad uiread a-ris.

35 Ach gràdhaichibhs' bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd gun dùil a bhi agaibh re ni sam bith 'n a éiric: agus bithidh bhur duais mòr, agus bithidh sibh 'n ar cloinn aig an Ti a's àirde: Oir ata eisean tabhartach dhoibhsin ata mi-thaingeil agus olc.

36 Bithibhse uime sin tròcaireach, mar ata bhur n Athair fòs tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breith, agus cha toirear breith oirbh: na dìtibh, agus cha ditear sibh: thugaibh maitheanas, agus bheirthear maitheanas dhuibh:

38 Thugaibh uaibh, agus bheirthear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chratha' re chéile, agus ag cur thairis, bheir daoine ann bhur n uchd: oir leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh a-ris.

39 Agus labhair sè cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a threòrachadh? 'n è nach tuit iad faraon san † dìge?

40 Cha 'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighisdir: ach ge b'è neach ata coi'-lionta, bithidh sè mar a mhaighisdir.

41 Agus c'ar son ata thu faicsin an caimein ata ann sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fainear an t sail ata ann do shùil fein?

42 No cionnas a dh'fheudas tu radh re d' bhràthair, A bhràthair, leig dhamh an † caimein thoirt a' d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fainear an t sail ata ann do shùil fein? A chealgoir, tilg amach air tùs an t sail as do shùil fein, agus ann sin is léir dhuit gu soilleir an caimein ata ann an sùil do bhràthar a thoirt aisde.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir amach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir amach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine figeis do dhroighionn, no caorann fiona do'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith amach a deadh ionmhas a chroidhe: agus bheir droch dhuine ni olc amach a droch ionmhas a chroidhe:

* coinghioll.
† t sloc.
‡ smuirnein.

[TD 149]

LUCAS. CAIB. VII.

oir is ann a pailteas a' chroidhe a labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoireas sibh, a Thighearna, a Thighearna, dhìomsa, agus nach dean sibh na nithe a deirim?

47 Gach uile neach a thig a' m' ionnsuidhs', agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, fèuchaidh mi dhuibh cia ris is cosmhuil è.

48 'S cosmhuil è re duine a thog tigh, agus a chladhaich domhain san talamh, agus a chuir a bhunait air craig: agus 'n uair a thainig an tuil, bhuaill an sruth gu dian air an tigh ud, agus cha b' urradh è charachadh: oir bha sè air a * shuidheachadh air carraig.

49 Ach an ti a chluinneas, agus nach dean, 's cosmhuil è re duine a thog tigh air an talamh gun bhunait, air an do bhuaill an sruth gu dian, agus air ball thuit è; agus bu mhòr tuiteam an tighe ud.

CAIB. VII.

1 Air do Chrìosd creidimh bu mhò faghail ann an Caiptin cheud a bha 'n a Gheintileach, na ann aon neach do na h Iudhachaibh, 10 leighis è sheirbhiseach gun teachd d'a ionnsuidh: 11 Tha è tog'ail suas o'n bhàs mac na bain-treabhaich ann Nain, 19 a' dearbhadh do theachdairibh Eoin, le oibrìbh miorbhuileach' a rinn è 'n an làthair, gur b'è fein an Crìosd a bha re teachd, 24 toirt fia'nais do'n phobull cìod i a bhar'ail mu Eoin, 30 a' labhairt ann aghaidh nan Iudhach, muintir nach raibh modhanna Eoin no Iosa comasach air an cosnadh, 36 agus a' nochdadh leis a ghiulan a thaobh Mhuire Mhagdalen, cionnas ata è 'n a charaid do pheacachaibh, a' toirt maitheamhnais doibh, air dhoibh aithreachas a dheanamh, agus creidsin ann fein.

'NOIS' 'n uair a chrìochnaich è a bhriathra-san uile ann an eisteachd a' phobuill, chuaidh è steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach Caiptin cheud àraidh, a b' ionmhuinn leis, gu tinn, agus re h uchd bàis.

3 Agus air cluinntin mu Iosa dha, chuir è seanoiridh nan Iudhach d'a ionnsuidh, ag cur impidh air gu 'n d' thigeadh è, agus gu 'n leighiseadh è a shearbhant.

4 Agus 'n uair a thainig iad gu h Iosa, ghuidh iad air gu dùrachdach, ag radh, Gu 'm b' airidh è gu 'n deanadh eisean so dha;

5 Oir is toigh leis ar cinneach-ne, agus thog è dhuinn sionagog.

* steidheachadh.

[TD 150]

LUCAS. CAIB. VII.

6 Agus chuaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhi 'noise fogus do'n tigh, chuir an Caiptin cheud càirde d'a ionnsuidh, ag radh ris, A Thighearna, na cuir dragh ort fein, oir cha 'n fhiu mise gu'n rachadh tu steach fa m' chleith.

7 Uime sin ni mò a mheas mi gu 'm b' fhiu mi fein teachd a' t ionnsuidh: ach amhàin abair am focal, agus slànuichear m' òglaoch.

8 Oir is duine mise fein air mo chur fa ùghdarras, aig am bheil saighd-fheara fum, agus a deirim ris an fhear so, Im'ich, agus im'ichidh sè: agus re fear eile, Thig, agus thig è: agus re m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni sè è.

9 Agus air cluinntin nan nithe so do Iosa, ghabh sè iongantas ris, agus air tionnda' dha, a dubhairt sè ris an t sluagh a lean è, A deirim ribh, nach d'fhuair mi creidimh co-mòr as so, ann an Israel fein.

10 Agus air pilltin air an ais do'n tigh do na teachdairibh a chuireadh d'a ionnsuidh, fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh an là 'n a dhiaigh sin, gu 'n deachaidh è chum baile d' an goir'ear Nain; agus chuaidh mòran d'a dheisciobluibh maille ris, agus sluagh mòr.

12 'Noise 'n uair a thainig è 'm fogus do gheat' a' bhaile, fèuch, ghiulaineadh amach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bain-trea'ch i: agus bha sluagh mòr do mhuintir a' bhaile maille ria.

13 Agus 'n uair a chunnaic an Tighearn' i, ghabh è truas mòr dith, agus a dubhairt sè ria, Na guil.

14 Agus thainig sè agus bhean sè ris a' * ghiulan, (agus sheas iadsan a bha 'g a iomchar) agus a dubhairt sè, Oganaich, a deirim riut, eirich.

15 Agus dh'eirich an duine bha marbh 'n a shuidhe, agus thòsaich è air labhairt: agus thug sè d'a mhàthair è.

16 Agus ghlac eagal iad uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag radh, Dh'eirich fàidh mòr 'n ar measg-ne; agus, Dh'amhairc Dia air a phobull fein.

17 Agus chuaidh 'n t iomradh so 'mach air-sin air feadh Iudea uile, agus na dùthcha m'an cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dias àraidh d'a dheisciobluibh, agus chuir sè iad gu h Iosa, ag radh, An tusa eisean a bha re

* chiste mhairbh.

[TD 151]

LUCAS. CAIB. VII.

teachd, no 'm bi sùil againn re neach eile.

20 Agus air teachd do na daoineibh d'a ionnsuidh, dubhairt siad, Chuir Eoin Baisde sinne a' d' ionnsuidh, ag radh, An tusa 'n ti bha re teachd, no 'm bi sùil againn re neach eile?

21 Agus ann san uair sin fein leighis è mōran o 'n ea-slaintibh agus o 'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh, agus thug sè 'n radharc do mhōran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè riu, Im'ichibhse agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu 'm bheil na doill a' faicsin, na bacaich ag im'eachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntin, na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannuicht' eisean nach fuigh oilbheum ionnamsa.

24 Agus 'n uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòsaich è air labhairt ris an t slugh mu thimchioll Eoin, Creud an ni a chuaidh sibh amach do'n fhàsach a dh'fhaicsin? an i cuilc' air a crathadh leis a' ghaoith?

25 Ach ciod è an ni chuaidh sibh amach a dh'fhaicsin? an è duine air a sgeudachadh ann an eadach mìn? fèuch, iadsan ata sgeudaichte le eadach uasal, agus a' caithe' am beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan righridh ata siad.

26 Ach ciod è an ni chuaidh sibh amach a dh'fhaicsin? an è fàidh? seadh, a deirim ribh, agus ni 's mò na fàidh.

27 'S è so 'n ti mu 'm bheil è sgrìobht', Fèuch, cuiream mo theachdaire roimh do ghnùis, a dh'ull'uicheas do shlighe romhad.

28 Oir a deirim ribh, A' measg nan daoine' a rugadh le mnaibh, cha'n 'eil fàidh a's mò na Eoin baisde: gidheadh an ti a's lugha ann an rioghachd Dhe, is mò è na eisean.

29 Agus dh'fhìreanaich am pobull uile a chual' è, agus na puibliocanaich Dia, air dhoibh bhì air am baisteadh le baisdeadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl re comhairle Dhe 'n an aghaidh fein, 'm feadh nach do bhaisteadh iad leis.

31 Agus a dubhairt an Tighearna, Co ris uime sin a shamhlaicheas mi daoine a' ghinealaich so? agus co ris ata iad cosmhuil?

32 Ata iad cosmhuil re cloinn ata 'n an suidhe sa

[TD 152]

LUCAS. CAIB. VII.

mhargadh, agus a dh'éigheas r'a chéile, ag radh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibhse, agus cha d' rinn sibh damhsa: rinn sinne caoine dhuibhse, agus cha d' rinn sibhse gul.

33 Oir thainig Eoin Baisde, cha 'n ann ag itheadh arain, no 'g òl fiona; agus a deir sibh, Ata deamhan aige.

34 Thainig Mac an duine ag itheadh 's ag òl; agus a deir sibh, Fèuch, duine geòcach agus pòitear-fiona, caraid phuibliocanach agus pheacach.

35 Ach ata Gliocas air a fireanach' leis a cloinn uile.

36 Agus dh'iarr duine àraidh do na Phairisichibh air, gu 'n itheadh è biadh maille ris. Agus chuaidh è steach do thigh an Phairisich, agus shuidh è sios chum bìdh.

37 Agus fèuch, 'n uair a fhuair bean ann sa bhaile, a bha 'n a peacach, fios gu 'n raibh è 'n a shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair làn do ola cùbhraidh,

38 Agus sheas i aig a chosaibh air a chùl-thaobh a' gul, agus thòsaich i air a chosan a fhliuchadh leis a deuraibh, agus thiormaich si iad le gruag a cinn, agus phòg i chosa, agus dh'ung i leis an ola iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach, a thug cuireadh dha-san so, labhair sè ann fein, ag radh, Na 'm b' fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige co i a' bhean so 'ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dh'i: oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè ris, A Shimoin, ata ni agam re radh riut. Agus a dubhairt eisean, A mhaighisdir, abair romhad.

41 Bha aig fear-fiacha àraidh dias do fhéichneinibh: bha aige air aon fhear cuig ceud peghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhri' nach raibh aca ni leis an dioladh iad, mhaith è gu saor dhoibh faraon. Innis damhsa uime sin, co aca 's mò a ghràdhaicheas è?

43 Agus fhreagair Simon agus a dubhairt sè, 'S i mo bhar'ail gur è neach is mò d' an do mhaith è. Agus a dubhairt sè ris, 'S ceart a thug thu breith.

44 Agus air tionnda' dha ris a' mhnaoi, a dubhairt sè re Simon, Am faic thu bhean so? thainig mi steach do d' thigh, cha d' thug thu dhamh uisge chum mo chos: ach dh'ionnlaid ise mo cho-

[TD 153]

LUCAS. CAIB. VIII.

sa leis a deuraibh, agus thiormaich si iad le folt a cinn.

45 Cha d'thug thu dhamh pòg: ach o thainig mi stigh, cha do sguir ise a phògadh mo chos.

46 Cha d'ung thu mo cheann le h ola: ach dh'ung ise mo chosa le h ola cùbhraidh.

47 Uime sin a deirim riut, Gu 'm bheil a peacaidh ata lionmhor, air am maitheamh dh'i; oir ghràdhaich si gu mòr: ach ge b'è neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus a dubhairt sè ria, Tha do pheacaidh air am maitheamh dhuit.

49 Agus thòsaich iadsan a bha 'n an suidhe aig biadh maille ris, air a radh ionnta fein, Co è so ata eadhon a' maitheamh peacaidh?

50 Agus a dubhairt sè ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu; im'ich ann sith.

CAIB. VIII.

1 'Ta mnàì a' frithealadh do Chrìosd le am maoin. 4 Ata Crìosd, tairéis da searmoin a dheanamh o àite gu h àite, agus è air a leantuin le abstolaibh, a' labhairt parabail an t sioladoir, 16 agus na coinnle, 21 ag cur ann céill co iad a mhàthair, agus a bhràithre, 22 a' cronachadh na gaoithe, 26 a' tilgeadh amach a duine legion do dheamhnaibh, a chuaidh 'n diaigh sin a steach do threud mhuc, 37 air a dhiultadh leis na Gadareneachaibh, 43 a' leigheas na mnà air an raibh dòrtadh fola, 49 agus a tog'ail o'n bhàs inghean Iairuis.

AGUS tharladh ann diaigh sin, gu'n d'imich eisean tre gach caithir agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur ann céill soisgeul rioghachd Dhe: agus an dà-fhear-dheug 'n a fhochair;

2 Agus mnàì àraidh a leighiseadh o dhroch spioradaibh agus o easlaintibh, Muire d' an goir'ear Magdalen, as an deachaidh seachd deamhain,

3 Agus Ioanna bean Chusa stiobhard Iorraith, agus Susanna, agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus 'n uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thainig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair è ann an cosamhlachd riu:

5 Chuaidh Sioladair amach a chur a shìl; agus ag cur da, thuit cuid re taoibh an ròid, agus shaltradh sios è, agus dh'ith èunlaith an aidheir suas è.

6 Agus thuit cuid eil' air

[TD 154]

LUCAS. CAIB. VIII.

carraig, agus air fàs da, shearg sè, do bhri' nach raibh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile a' measg droighinn, agus air fàs do 'n droighionn maille ris, thachd sè è.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhàs è suas, agus thug è toradh uaithe a cheud uiread 's a chuireadh. Agus air dha na nithe sin a radh, ghlaodh è, Ge b'è aig am bheil cluasa chum eisteachd, eisdeadh è.

9 Agus dh'fhiosraich a dheisciobuil deth, ag radh, Creud è an cosamhlachd so?

10 Agus a dubhairt eisean, Thugadh dhuibhse eòlas fhaghail air rùn diomhair Rioghachd Dhe: ach do chàch ann cosamhlachdaibh; ionnas aig faicsin doibh nach faiceadh iad, agus ag cluinntin doibh nach tuigeadh iad.

11 Ach is è so an cosamhlachd: Is è 'n siol focal De.

12 Iadsan re taoibh an ròid, is iad sin a dh'eisdeas: 'n a dhiaigh sin ata 'n Diabhol a' teachd, agus a' tog'ail air falbh an fhocail as an croidhibh, 'n t eagal gu'n creideadh iad agus gu 'm biodh iad air an sàbhaladh.

13 An dream air a' charraig, is iad sin iadsa', 'n uair a dh'eisdeas iad, a ghabhas am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas; agus cha 'n 'eil aca so freamh, muintir a chreideas rè tamuill, agus ann àm buaireidh ata tuiteam air falbh.

14 Agus an ni ud a thuit a' measg droighinn, is iad sin an dream a dh'eisdeas, agus air dhoibh dol amach, ata siad air an tachdadh le cùram, agus le saibhreas, agus le sàimhe na beatha so, agus ni 'm bheil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd.

15 Ach an ni ud a thuit san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh am focal eisdeachd, ata 'g a choimhead ann an croidhe trei'-dhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidin.

16 Cha 'n 'eil neach air bith, air dha coinneal a lasadh, a dh'fholuicheas fa shoitheach i, no chuireas fa leabaidh i: ach cuiridh sè ann coinneal i, chum's gu 'm faic iads' a thig a stigh an solus.

17 Oir ni bheil ni sam bith folaichte, nach deanar follasach: no uaigneach, nach aithnichear, agus nach d' thig os àird.

18 Air an àdhbhar sin thugaibh fainear cionnas a dh'eisdeas sibh: oir ge b'è neach aig am bheil, bheir'ear dha; agus ge b'è neach aig nach 'eil, bheir'ear uaithe

[TD 155]

LUCAS. CAIB. VIII.

eadhon an ni sin a shaoilear a bhi aige.

19 Ann sin thainig d'a ionnsuidh a mhàthair agus a bhràithre, agus cha b'urradh iad teachd am fogus da leis an dòmhlas.

20 Agus dh'innseadh dha le dream àraidh, a dubhairt, Ata do mhàthair agus do bhràithre 'n an seasamh a muigh, ag iarraidh t fhaicsin.

21 Agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè riu, 'S iad mo mhàthair agus mo bhràithre iadsan a dh'eisdeas focal De, agus a ni è.

22 Agus tharladh air là àraidh, gu 'n deachaidh è fein agus a dheisciobuil a stigh do luing: agus a dubhairt sè riu, Rachamaid thairis gu taobh thall an lochaidh. Agus chuir iad amach o thìr.

23 Ach ag seòladh dhoibh, thuit codal air-sin: agus thainig stoirm ghaoithe a nuas air an loch', agus lionadh iad le h uisge, agus bha iad ann an gàbha'.

24 Agus thainig iad d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad è, ag radh, A mhaighisdir, a mhaighisdir, ata sinn caillte. Ann sin dh'eirich eisean, agus chronnich sè ghaoth, agus onfa an uisge: agus sguir iad, agus thainig ciuineas ann.

25 Agus a dubhairt sè riu, C'ait'am bheil bhur creidimh? agus air dhoibh bhi fa eagal, ghabh iad iongantais, ag radh r'a chéile, Ciod a' ghnè

dhuine so? oir ata sè toirt àithne do na gaothaibh, agus do 'n uisge fein, agus ata siad umhal dha.

26 Agus thainig iad air tìr aig dùthaich nan Gadareneach, ata thall fa chomhair na Galilee.

27 Agus an uair a chuaidh è 'mach air tìr, choinnich duine àraidh as a' bhaile è, ann s an raibh deamhain rè aimsir fhada, agus aig nach biodh eadach uime, agus nach fanadh ann an tigh, ach ann sna tuamaibh.

28 'N uair a chunnaic è Iosa, ghlaodh è 'mach, agus thuit è sios 'n a làthair, agus a dubhairt sè le guth àrd, Creud è mo ghnothuch riutsa, Iosa, a Mhic an De a's ro-àirde? guidheam ort, na pian mi.

29 (Oir bha è air toirt àithne do 'n spiorad neo-ghlan dol amach as an duine. Oir bu tric a rug è gu naimhdeil air: agus cheangladh è le slàbhruidhibh, agus choimheadadh ann geimhlibh è; agus air briseadh a chuibhreacha dha, dh' iomaineadh è leis an Deamhan do 'n fhàsach.

30 Agus dh'fheòraich Iosa dheth, ag radh, Creud is

[TD 156]

LUCAS. CAIB. VIII.

ainm dhuit? agus a dubhairt eisean, Legion: do bhri' gu 'n deachaidh mòran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun àithne thoirt doibh dol sios do 'n doimhneachd.

32 Agus bha treud lionmhor do mhucaibh ann sin, ag inealtradh air sliabh: agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach ionnta. Agus thug è cead doibh.

33 Ann sin air dol do na deamhnaibh amach as an duine, chuaidh iad ann sna mucaibh: agus ruidh an treud mhuc gu dian sios le àite corrach do'n locha, agus thachdadh iad.

34 Agus 'n uair a chunnaic an dream a bha 'g am biadhadh an ni a rinneadh, theich iad, agus chuaidh iad agus dh'innis iad è ann sa bhaile agus ann san dùthaich.

35 Agus chuaidh iads' amach a dh'fhaicsin an ni a rinneadh; agus thainig iad gu h Iosa, agus fhuair iad an duine as an deach' na deamhain, 'n a shuidhe aig cosaibh Iosa, air eadachadh, agus è 'n a chéill: agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chunnairc è dhoibh, cionnas a shlànuicheadh an duine s an raibh na deamhain.

37 Ann sin dh'iarra muintir dùthcha nan Gadareneach uile air-sin, im'eachd uatha; oir ghlacadh le h eagal mòr iad: agus chuaidh è san luing, agus phill è air ais a-ris.

38 'Noise ghuidh an duine as an deach' na deamhain air, è fein a bhi maille ris: ach chuir Iosa uaithe è, ag radh,

39 Pill do d' thigh fein, agus cuir ann céill mèud nan nithe rinn Dia dhuit. Agus dh'imich è roimhe, ag innseadh gu follasach air feadh a' bhaile uile, mèud nan nithe rinn Iosa dha.

40 Agus tharladh, 'n uair a phill Iosa air ais, gu'n do ghabh an sluagh gu toileach ris: oir bha iad uile 'g a fheitheamh.

41 Agus fèuch, thainig duine d'am b' ainm Iairus, a bha 'n a uachdaran air an t sionagog: agus thuit è aig cosaibh Iosa, agus ghuidh sè air gu 'n d' thigeadh è d'a thigh:

42 Do bhri' gu'n raibh aon-ghin inghinn aige, mu thimchioll dà-bhliadhna-dheug, agus i faghail bàis. (Ach air bhi ag im'eachd dha, bha 'n sluagh 'g a theannadh.

43 Agus thainig bean air an raibh dòrta fola dà-bhliadhna-dheug, agus a
[TD 157]

LUCAS. CAIB. IX.

chaith a beathacha' uile re léighibh, agus nach b' urradh bhi air a leigheas le neach air bith,

44 Thainig ise air a chùl-thaobh, agus bhean i re h iomall eadaich: agus sguir a dòrta' fola air ball.

45 Agus a dubhairt Iosa, Co bhean rium? Air àichsheunadh do gach uile, a dubhairt Peadar, agus iadsan a bha 'n a fhochair, ris, A mhaighisdir, ata 'n sluagh ga d' dhòmhlachadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Co bhean rium?

46 Agus a dubhairt Iosa, Bhean neach eigin rium: oir mhothaich mi cumhachd a' dol asam.

47 Agus 'n uair a chunnaic a' bhean nach raibh i'n ain-fhios, thainig i air chrith, agus ag sleuchdadh dha-san, dh'innis i dha c'ar son a bhean i ris, ann làthair an t sluaigh uile, agus mar a shlànuicheadh i gu grad.

48 Agus a dubhairt eisean ria, Inghean, biodh misneach agad: shlànuich do chreidimh thu; im'ich ann sìth.)

49 'M feadh 's a bha è fòs a' labhairt, thainig neach o thigh Uachdarain na sionagoige, ag radh ris, 'Ta d' inghean marbh; na cuir dragh air a' mhaighisdir.

50 Ach air cluinntin so do Iosa, fhreagair sè è, ag radh, Na biodh eagal ort: amhàin creid, agus bithidh sì air a slànuchadh.

51 Agus 'n uair a chuaidh è steach do 'n tigh, cha do leig è le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus athair agus màthair na h inghin.

52 Agus bha gach uile a' gul, agus 'g a caoineadh-sa: ach a dubhairt eisean, Na guilibh; cha 'n 'eil i marbh, ach 'n a codal.

53 Agus rinn iad gàir' a' fanoid air, do bhri' gu'n raibh fhios aca gu'n raibh i marbh.

54 Agus air dha an cur amach uile, ghlac sè air làimh i, agus ghlaodh è, ag radh, Inghean, eirich.

55 Agus thainig a spiorad air ais a-ris, agus dh'eirich si air ball: agus dh'àithn è biadh a thoirt d'i.

56 Agus ghabh ua' bhas mòr a pàranta': ach thug eisean àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

1 'Ta Criosd a' cur amach abstol dh'oibreachadh miorbhuile, agus a shearmonachadh. 7 'Ta togradh aig Ioraithe Criosd fhaicsin. 17 'Ta Criosd ann diaigh searmonachadh do 'n t sluagh, toirt lòn do chuig mìle aca gu mior-

[TD 158]

LUCAS. CAIB. IX.

bhuileach, 22 ag innseadh fhulangais ro'-làimh, 23 'g innseadh do gach uile le 'm b'àill bhi 'n an deisciobuil da, gureigin doibh eisiomplairs' a leantuin. 28 Atharrach' a chrutha air an t sliabh. 37 'Tha è slànuch' an leinibh air an raibh an tuiteamas, 43 agus a-ris toirt rabhaidh d'a dheisciobluibh mu thimchioll fhulangais, 46 agus a' moladh irioslachd dhoibh, 51 'g iarraidh orra bhi bàigheil ris gach uile, gun togra' dioghaltais. 57 B'àill le iomadh neach a leantuin, ach air chùmhantaibh.

AGUS ghairm sè a dhà-dheisciobul-deug ann ceann a chéile, agus thug è cumhachd agus ùghdarras doibh air na h uile dheamhnaibh, agus chum easlaintidh a leigheas.

2 Agus chuir è 'mach iad a shearmonachadh rioghachd Dhe, agus a shlànuchadh nan daoine ea-slan.

3 Agus a dubhairt sè riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na slighe, bataidh no màla, no aran, no airgiod; ni mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'è air bith tigh ann s an d' theid sibh a steach, fanaibh ann sin, agus as sin rachaibh amach.

5 Agus co air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol amach as a' bhaile sin, crathaibh dhibh eadhon duslach bhur cos mar fhia'nais 'n an aghaidh.

6 Agus chuaidh iads' amach, agus ghabh iad tre na bailtibh, a' searmonach' an t soisgeil, agus a' leigheas ann s gach àite.

7 Agus chual' Ioraithe an Tetrarch gach uile nithe rinneadh leis: agus bha è ann imcheist, do bhri' gu'n dubhradh le cuid, gu'n raibh Eoin air eirigh o na marbhaibh:

8 Agus le cuid, gu'n d' fhoillsicheadh Elias: agus le cuid eile, gu'n raibh aon do na sean fhàidhibh air eirigh a-ris.

9 Agus a dubhairt Ioraithe, Thug mis' an ceann a dh' Eoin: ach co è 'm fear so mu 'n cluinneam a leithid so do nithibh? Agus dh'iarr è fhaicsin.

10 Agus air pilltin do na h abstolaibh, dh'innis iad dha gach nithe do rinn siad. Agus thug è leis iad, agus chuaidh è fa leth gu àite fàs'ail, a bhuineadh do'n bhaile d'an goirthear Betsaida.

11 Agus 'n uair a fhuair an sluagh fios air, lean iad è: agus ghabh è d'a ionnsuidh iad, agus labhair è riu mu thimchioll rioghachd

[TD 159]

LUCAS. CAIB. IX.

Dhe, agus leighis è iadsan aig an raibh feum air leigheas.

12 Agus 'n uair a thòsaich an là air teireachdain thainig an dà-fhear-dheug, agus a dubhairt siad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum 's gu 'n teid iad do na bailtibh agus do'n tìr m'an cuairt, agus gu 'n gabh siad tàmh agus gu 'm fuigh iad biadh: oir ata sinn ann so ann àite fàs'ail.

13 Ach a dubhairt eisean riu, Thugaibhse dhoibh ni r'a itheadh. Agus a dubhairt iadsan, Cha 'n 'eil againn tuilleadh na cuig arain agus dà iasg: mur d' theid sinn agus biadh a cheannach' do 'n t sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cuig mìle fear. Agus a dubhairt sè r'a dheisciobluibh, Cuiribh 'n an suidhe iad, leth-cheud ann s gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar so, agus chuir iad 'n an suidhe iad uile.

16 Agus ghabh sè na cuig arain agus an dà iasg, agus ag amharc suas gu neamh, bheannuich sè iad, agus bhris è, agus thug sè d'a dheisciobluibh iad gu 'n cur ann làthair an t sluagh.

17 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad uile: agus thogadh dà-chliabh-dheug do bhiadh briste, a bha dh'fhuighleach aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi re ùrnuigh fa leth, gu 'n raibh a dheisciobuil maille ris: agus dh'fheòraich sè dhiubh, ag radh, Co a deir an sluagh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus a dubhairt siad, Eoin Baisde: ach a deir cuid, Elias: agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air eirigh a-ris.

20 A dubhairt sè riu, Ach co a deir sibhse is mi? Agus fhreagair Peadar, agus a dubhairt sè, Criosd Dhe.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh'àithn è gun iad a dh'innseadh so do neach sam bith,

22 Ag radh, Gur eigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus bhi air a dhiultadh leis na seanoiribh, agus na h àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhuichibh, agus bhi air a chur gu bàs, agus air a thog'ail suas air an treas là.

23 Agus a dubhairt sè riu uile, Ma 's àill le neach air bith teachd a' m' dheigh-se, àichsheunadh sè è fein, agus togadh è chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh è mi.

24 Oir ge b'è neach ler

[TD 160]

LUCAS. CAIB. IX.

b' àill anam a thearnadh, caillidh sè è: ach ge b' è neach a chailleas anam air mo sgàth-sa, saoraidh an neach sin è.

25 Oir creud è an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh è 'n saoghal gu h iomlan, agus è fein a chall, no bhi air a sgrios?

26 Oir ge b' è neach a ghabhas nàire asam-sa agus as mo bhriathra, gabhaidh Mac an duine nàire dheth-sin, 'n uair a thig è 'n a ghlòir fein, agus ann glòir Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a deirimse ribh gu fìrinneach, gu bheil cuid 'n an seasamh ann so, nach blais bàs, gus am faic iad rioghachd Dhe.

28 Agus tharladh mu thimchioll ochd làith 'n diaigh nam briathra so, gu'n d' thug è leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus chuaidh è suas gu sliabh a dheanamh ùrnuigh.

29 Agus 'n uair a bha è re ùrnuigh, bha dreach a ghnùis air atharacha', agus rinneadh eadach geal agus dealrach.

30 Agus fèuch, bha dias daoine a' comhradh ris, eadhon Maois agus Elias:

31 Muintir a nochdadh ann an glòir, agus a bha labhairt m'a bhàs, a bha eisean gu choi'-lionadh ann Ierusalem.

32 Ach bha Peadar, agus iadsan bha maille ris, trom 'n an codal: agus 'n uair a dhùisg iad, chunnaic iad a ghlòir, agus an dias daoine bha 'n an seasamh maille ris.

33 Agus tharladh, 'n uair a bha iad a' dealachadh ris, gu'n dubhairt Peadar re h Iosa, A mhaighisdir, 'S maith dhuinne bhi 'n so; agus deanamaid tri * pàilliunaidh, a h aon duitse, agus a h aon do Mhaois, agus a h aon do Elias: gun fhios aige ciod a bha è 'g radh.

34 'M feadh a bha è 'g radh so, thainig nèul, agus chuir è sgàil' orra: agus ghabh iad eagal 'n uair a bha iad a' dol a stigh san nèul.

35 Agus thainig guth as an nèul, ag radh, 'S è so mo Mhac gràdhachs', eisdibh ris.

36 Agus 'n uair a rinneadh an guth so, fhuaradh Iosa 'n a aonar: agus dh' fhan iadsan 'n an tosd, agus cha d' innis iad do neach air bith ann sna laithibh sin aon ni do na chunnaic iad.

37 Agus † tharladh, an là 'n a dheigh sin, 'n uair a thainig iad a nuas o'n bheinn, gu 'n do thachair sluagh mòr air.

* bothain.

† thachair.

[TD 161]

LUCAS. CAIB. IX.

38 Agus fèuch, do ghlaodh duine àraidh do'n t sluagh, ag radh, A mhaighisdir, guidheam ort, amhairc air mo mhac, oir 's è m' aon duine cloinne è.

39 Agus fèuch, ata spiorad a' breith air, agus ata è gu h obann ag éigheach, agus ata sè 'g a tharruing as a chéile air chor 's gu bheil è cur cobhair amach, agus is gann a' dh'fhàgas sè è, 'g a chomh-bhruthadh.

40 Agus ghuidh mi air do dheisciobluibh gu'n cuireadh iad amach è, agus cha b' urradh iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè, O ghineilich mhi-chreid'ich agus chrosda, cia fhad' a bhios mi maille ribh, agus a dh'fhuil'geas mi sibh? Thoir ann so do mhac.

42 Agus 'm feadh a bha è fòs a' teachd, thilg an deamhan sìos è, agus reub fè è: agus chronuich Iosa an spiorad neo-ghlan, agus shlànuich è 'n leanabh, agus thug è d'a athair è.

43 Agus ghabh iad ua'bhas uile re mòr-chumhachd Dhe: Ach air dhoibh uile bhi gabhail iongantais ris na h uile nithe rinn Iosa, a dubhairt sè r'a dheisciobluibh,

44 Taisgibh na briathra-sa ann bhur cluasaibh: oir bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do làmhaibh dhaoine.

45 Ach cha do thuig iadsan an comhradh so, agus bha è folaichte uatha, air chor is nach do mhothaich siad da: agus b' eaglach leo ceisd a chur air mu thimchioll a' chomhraidh ud.

46 Ann sin dh'eirich deasboireachd eatorra, co aca bu mhò bhiodh.

47 Agus air do Iosa smuaintidh an croidhe fhaicsin, ghabh è leanabh, agus chuir è làimh ris fein è,

48 Agus a dubhairt sè riu, Ge b'è ghabhas an leanabh so ann am ainm-se, 'ta sè ga m' ghabhailse: agus ge b'è neach a ghabhas mise, 'ta sè gabhail an ti chuir uaithe mi: oir an neach is lugha 'n ar measg-sa uile, bithidh eisean mòr.

49 Agus fhreagair Eoin, agus a dubhairt sè, A mhaighisdir, chunnaic sinne duine àraidh a' tilgeadh 'mach dheamhan a' t ainmse; agus bhac sinn è, chionn nach 'eil è 'g ar leanmhuin-se.

50 Agus a dubhairt Iosa ris, Na bacaibh è: Oir ge b'è nach 'eil 'n ar aghaidh, tha è leinn.

51 Agus tharladh, 'n uair a choi'-lionadh làith' a gabhail suas, shocraich è ghnùis chum dol gu Hierusalem,

[TD 162]

LUCAS. CAIB. X.

52 Agus chuir è teachdairean roimh a ghnùis: agus dh'imich iadsan, agus chuaidh iad a steach do bhaile a bhuineadh do na Samaritanich, a dh'ull'uchadh air a shon.

53 Agus cha do ghabh iad ris, chionn gu'n raibh aghaidh mar gu 'm biodh è dol gu Hierusalem.

54 Agus 'n uair a chunnaic a dheisciobuil Seumas agus Eoin so, a dubhairt siad, A Thighearna, 'n àill leat gu 'n abramaid teine a theachd a nuas o Neamh, agus an losgadh, eadhon mar a rinn Elias?

55 Ach air dha-sa tionnda' chronuich sè iad, agus a dubhairt sè, Ni bheil fhios agaibh creud a' ghnè Spioraid d' am bheil sibh.

56 Oir cha d' thainig Mac an duine a sgrios anama dhaoine, ach g' an saoradh. Agus chuaidh iad gu baile eile.

57 Agus tharladh, 'n uair a bha iad ag im'eachd air an t slighe, gu'n dubhairt duine àraidh ris, A Thighearna, leanaidh mise thu ge b'è àit' an d' theid thu.

58 Agus a dubhairt Iosa ris, Tha broc-luidh aig na sionnaich agus neid aig èunlaith an aidheir, ach ni bheil àit' aig Mac an duine ann an cuir sè cheann fuidhe.

59 Agus a dubhairt è re duin' eile, Lean mise: ach a dubhairt eisean, A Thighearna, leig dhamh dol air tùs agus m' athair adhlac.

60 Ach a dubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh fein adhlac; ach im'ich thus' agus searmonaich rioghachd Dhe.

61 Agus a dubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearna, leanaidh mise thu: ach leig dhamh air tùs mo chead a ghabhail diubhsan ata aig mo thigh.

62 Ach a dubhairt Iosa ris, Cha 'n 'eil neach air bith, a chuireas a làmh ris a' chrann-araidh, agus a sheallas 'n a dhiaigh, iomchu'idh air son rioghachd Dhe.

CAIB. X.

1 'Ta Criosd a' cur amach a dh' aon uair 70 deisciobul a shearmonachadh. 17 Ag iarraidh orra bhi iriosal, agus ag innseadh dhoibh ciod è an ni ann am buineadh dhoibh gàirdeachas a dheanamh, 21 a' toirt buidheachais d'a Athair air son a ghràis, 23 a' cur ann céill staid shona a dheisciobul, 25 a' teagasg an fhir-lagha cionnas a dh' fheudas è a' bheatha shuthain a shealbhachadh, agus ag innseadh gur còir dha na

[TD 163]

LUCAS. CAIB. X.

h uile neach a mheas mar a choimhearsnach, ata am feum a thròcair, 41 a' cronachadh Mharta, agus a' moladh Mhuire a peathar.

'N Diaigh nan nithe sin, dh' òrduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus tri fichead eile, agus chuir è lion dias is dias roimh ghnùis iad, do gach baile, agus àite, ann s an raibh è fein gu teachd.

2 Air an àdhbhar sin a dubhairt è riu, 'Ta 'm fogh'ar gu fìrinneach mòr, ach ata an luchd oibre tearc: guidhibhse uime sin air Tighearna an fhogh'aire, luchd oibre chur amach chum fhogh'aire fein.

3 Im'ichibh: fèuch, ata mise 'g ar cur amach mar uain a' measg mhadradh alluidh.

4 Na iomchairibh sporan, no màla, no bròga: agus na beannuichibh do neach air bith san t slighe.

5 Agus ge b'è tigh ann s an d' theid sibh a steach, abraibh air tùs, Gu'n raibh sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìth ann sin, gabhaidh bhur sìth-se comhnuidh air: ach mur bi, pillidh bhur sìth chugaibh fein a-ris.

7 Agus fanaibh ann san tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheir'ear dhuibh: oir is fiu an t oibriche a thuarasdal. Na rachaibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'è baile ann s an d' theid sibh a steach, agus a ghabhas iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'n ar làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuintir ata ea-slan ann, agus abraibh riu, 'Ta rioghachd Dhe air teachd am fogus duibh.

10 Ach ge b'è baile an d' theid sibh a steach, agus nach gabh siad ribh, air dhuibh dol amach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach a' bhaile agaibh a lean ruinn, ata sinne a' glanadh dhinn 'n ar n aghaidh-se: gidheadh, biodh fhios so agaibh gu'n do dhruid rioghachd Dhe ribh.

12 Ach a deirimse ribh, gur so-iomchair' a bhitheas è do Shodom san là ud, na do 'n bhaile sin.

13 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin, is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam bitheadh na h oibridh cumhachdach a rinneadh ionnaibhse air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas, 'n an suidhe

[TD 164]

LUCAS. CAIB. X.

ann saic-eadach agus ann luaithre.

14 Ach bithidh è ni 's so-iomchaire do Thirus agus do Shidon ann sa bhreitheamhnas, na dhuibhse.

15 Agus thus', a Chapernaum, ata air t àrdachadh gu Neamh, tilgear sios gu h ifrionn thu.

16 Ge b'è dh'eisdeas ribhse, eisdidh sè riumsa: agus ge b'è dhiultas le tàir sibhse, ata è ga m' dhiultadh-sa: agus an neach a dhiultas mise, 'ta è diultadh an ti chuir uaithe mi.

17 Agus phill an deich agus an tri fichead le gàirdeachas, ag radh, a Thighearna, ata na deamhain fein fa smachd againne trid t ainmse.

18 Agus a dubhairt sè riu, Chunnaic mi Satan, mar dhealanach, a' tuiteam o Neamh.

19 Fèuch, ata mi tabhairt dhuibh cumhachd saltairt air naithrichibh nimhe agus air na scorpionaidh, agus air uile neart an nàmhaid; agus cha ghortaich ni air bith air aon dòigh sibh.

20 Gidheadh na biodh gàirdeachas oirbh, air son gu bheil na spioraid fa 'r smachd: ach gu ma mò ni sibh gàirdeachas air son gu bheil bhur n ainmeana sgrìobht' ann sna neamhaibh.

21 Ann san uair sin fein rinn Iosa gàirdeachas ann a spiorad, agus a dubhairt sè, 'Ta mi toirt buidheachais duit, O Athair, a Tighearna nèimh' agus talmhain, air son gu 'n d'fholaich thu na nithe-se o dhaoinibh glic agus tuigseach, agus gu'n d'fhoillsich thu iad do naoidheanaibh: a seadh, Athair, oir is ann mar sin a chunncas maith dhuitse.

22 Ata na h uile nithe air an tabhairt damh-sa le 'm Athair: agus cha 'n aithne do neach air bith co è a' Mac, ach an t Athair; no co è an t Athair, ach am Mac, agus an neach d'an toil leis a' Mhac fhoillseachadh.

23 Agus air tionndadh r'a dheisciobluibh, a dubhairt sè riu os iosal, 'S beannuichte na sùile a chi na nithe 'ta sibhs' a' faicsin.

24 Oir a deirim ribh, Gu 'm b' iomadh fàidhe agus rìghridh, ler bu mhiann na nithe-se fhaicsin ata sibhs' a' faicsin, agus nach facadh iad; agus na nithe' a chlàisdin ata sibhs' a' cluinntin, agus nach cualadh iad.

25 Agus fèuch, do sheas fear-lagha àraidh suas, 'g a bhuaireadh, agus ag radh, A mhaighisdir, ciod a ni mi chum gu 'n sealbhaichead a' bheatha mhairtheanach?

[TD 165]

LUCAS. CAIB. X.

26 Agus a dubhairt sè ris, Ciod tha sgrìobhta san lagh? cionnas a leughas tu?

27 Agus ag freagairt da-san, a dubhairt sè, Gràdhaich an Tighearna do Dhia le d' uile chroidhe agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uil' inntin; agus do choimhearsnach mar thu fein.

28 Agus a dubhairt eisean ris, 'S ceart a fhreagair thu: dean-sa so, agus bithidh tu beo.

29 Ach air dha-sa toil a bhi aige è fein fhìreanachadh, a dubhairt sè re h Iosa, Agus co è mo choimhearsnach?

30 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè, Chuaidh duine àraidh sìos o Hierusalem gu Iericho, agus thuit è 'measg mheirleach, agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh'imich iad rompa, air fhàgail-sin doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh gu 'n d' imich sagart àraidh sìos air an t slighe sin; agus 'n uair a chunnairc sè è, ghabh è seachad air an taobh eile do 'n t slighe.

32 Agus mar an ceudna air do Lebhiteach bhi aig an ionad sin, thainig è agus dh'amhairc sè air, agus ghabh è seachad air an taobh eile do 'n t slighe.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an ròid, thainig è far an raibh eisean: agus 'n uair a chunnairc sè è, ghabh è truas mòr deth,

34 Agus thainig è d'a ionnsuidh, agus cheangail è suas a chreuchda, agus air dòrtadh ola agus fiona ionnta, chuir sè air ainmhidh fein è, agus thug è gu tigh òsda è, agus ghabh è curam dheth.

35 Agus air an là màrach, 'n uair a dh'fhalbh è, thug è 'mach dà pheghinn romhanach, agus thug è do fhear an tigh òsda iad, agus a dubhairt sè ris, Gabh cùram dheth; agus ge b'è ni tuille' chaitheas tu, 'n trà' philleas mise air m' ais, diolaidh mi dhuit è.

36 Co a nois' do'n triur so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dha-san a thuit a'measg nam meirleach.

37 Agus a dubhairt eisean, An ti rinn tròcair air. Ann sin a dubhairt Iosa ris, Im'ich thus', agus dean mar an ceudna.

38 Agus tharladh, ag imtheachd dhoibh, gu'n deachaidh è steach do bhaile àraidh: agus ghabh bean àraidh d'am b'ainm Marta, d'a tigh fein è.

39 Agus bha piuthar aice d' an goirte Muire, a shuidh fòs aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g eisteachd fhocail.

40 Ach bha Marta air a

[TD 166]

LUCAS. CAIB. XI.

ro-chùradh le mòran frithealaidh, agus air seasamh dhi 'n a làthair, a dubhairt si, A Thighearna, nach 'eil suim agadsa gu 'n d' fhàg mo phiuthar mise a' m' aonar re frithealadh? uime sin abair ria cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè ria, A Mharta, a Mharta, tha thusa làn cùram, agus dragha mu thimchioll mòran do nithibh:

42 Ach ata aon ni feumail. Agus rinn Muire roghain do 'n chuid mhaith sin, nach d' theid a thoirt uaipe.

CAIB. XI.

1 'Ta Criosd a teagasg d'a dheisciobluibh ùrnuigh dheanamh gu bithchionta le dùrachd, 11 'g an deanamh cinnteach gu 'n toir Dia mar sin nithe maithe dhuinn: 14 'Tha è tilgeadh amach deamhain a bha balbh, agus ag cronachadh nam Phairiseach air son am blaispheime, 28 a' nochdadh co iad ata beannuichte; 29 a' searmonachadh do 'n t sluagh, 37 agus a' cronachadh nam Phairiseach, nan Sgriobhuichean, agus an luchd-lagha air son an cos'lais diaghachd o'n leth 'muigh.

AGUS tharladh, air dha bhi ann an ionad àraidh re h ùrnuigh, 'n uair a sguir è, gu 'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaisg dhuinne ùrnuigh dheanamh, mar a theagaisg Eoin d'a dheisciobluibh fein.

2 Agus a dubhairt sè riu, 'n uair a ni sibh ùrnuigh, abraibh, Ar n Athair ata air Neamh, Gu naomhaichear t ainm. Gu 'n tigeadh do rioghachd. Gu 'n deanthar do thoil, mar air neamh, gu ma h amhluidh sin air thalamh.

3 'Tabhair dhuinn o là gu là ar n aran laitheil.

4 Agus maith dhuinn ar peacaidh; oir ata sinne fòs a' maitheamh do gach aon air am bheil fiacha againn. Agus na treòraich ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o'n olc.

5 Agus a dubhairt sè riu, Co agaibhse aig am bi caraid, agus a theid d'a ionnsuidh air mheadhon-oidhche, agus a deir ris, A charaid, thoir dhamh-sa tri arain air iasachd;

6 Oir thainig caraid damh-sa a' m' ionnsuidh air a thurus, agus ni 'm bheil ni agam a chuireas mi * air a bheul-thaobh:

7 Agus gu 'm freagair eisean a stigh agus gu 'n abair è, Na cuir dragh orm: tha 'n dorus a nois' air a dhùnadh, agus ata mo chlann maille rium san leabaidh; cha 'n fhuigh mi eirigh agus an toirt duit.

8 A deirim ribh, Ge nach

* 'n a làthair.

[TD 167]

LUCAS. CAIB. XI.

eirich sè agus nach toir è dha, air son gur h è charaid è: gidheadh air son * a liosdachd, eir'idh sè agus bheir è dha mhèud 's ata dh' uireasbuidh air.

9 Agus a deirimse ribh, Iarraibh, agus bheir'ear dhuibh: lorgaichibh, agus gheibh sibh: buailibh an dorus, agus fosgailear dhuibh.

10 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacaidh sè: agus an ti lorgaicheas, gheibh è: agus do 'n ti bhuaileas, fosgailear.

11 Ma dh' iarras mac aran air aon neach agaibhse 'ta 'n a athair, an toir è dha clach, no ma dh' iarras è iasg, an toir è naithir nimhe dha 'n àit' éisg?

12 No ma dh' iarras è ubh, an toir è scorpion da?

13 Air an àdhbhar sin ma 's aithne dhuibhs' ata olc, tiodhlacaidh maith' a thoirt d'ar cloinn: nach mòr is mò na sin a bheir bhur n Athair neamhaidh 'n Spiorad naomh do 'n dream a dh' iarras air è?

14 Agus bha è tilgeadh amach deamhain, agus bha è balbh. Agus tharladh, air dol do'n deamhan amach, gu 'n do labhair am balbhan: agus ghabh an sluagh iongantas.

15 Ach a dubhairt cuid aca, Is ann tre Bheelsebub prionnsa nan deamhan ata sè tilgeadh amach dheamhan.

16 Agus dh' iarr dream eile aca, 'g a bhuaireadh, comharth' air o neamh.

17 Ach air dha-san an smuaintidh a thuigsin, a dubhairt sè riu, Gach rioghachd a bhios roinnte 'n a h aghaidh fein, fàsaichear i: agus gach tigh ata roinnte 'n a aghaidh fein, tuitidh sè.

18 Agus ma 'ta Satan fòs air a roinn 'n a aghaidh fein, cionnas a sheasas a rioghachd? chionn gu 'm bheil sibh 'g radh, gu bheil mise tre Bheelsebub a' tilgeadh 'mach dheamhan.

19 Agus ma 's ann tre Bheelsebub ataimse tilgeadh 'mach dheamhan, co è tre 'm bhuil bhur clann-sa 'g an tilgeadh 'mach? uime sin bithidh siad 'n am breithibh oirbhse.

20 Ach ma 's ann le mèur Dhe ataims' ag tilgeadh 'mach dheamhan, tha rioghachd Dhe, gun teagamh, air teachd oirbhse.

21 'N uair a ghleidheas duine làidir fa armaibh a chùirt fein, ata na bhuineas da ann an sìth.

22 Ach 'n uair a thig duin' a 's treise na è, agus a bheir è buaidh air, bheir sè uaithe armachd uile ann s an raibh a dhòigh, agus roinnidh sè a chreach-san.

23 An neach nach 'eil leam, tha è m' aghaidh: a-

* dhian-iartachd.

[TD 168]

LUCAS. CAIB. XI.

gus an neach nach 'eil a' cruinneacha' leamsa, 'ta sè a' sgaoileadh.

24 'N uair a theid an spiorad neo-ghlan amach a duine, im'ichidh sè tre ionadaibh tiorma, 'g iarraidh fois: agus 'n uair nach fuigh è sin, deir sè, Pillidh mi dh' ionnsuidh mo thighe as an d' thainig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh sè è air a sguabadh agus air a dheanamh maiseach.

26 Ann sin im'ichidh sè agus bheir è leis seachd spioraid eile a's measa na è fein, agus air dhoibh dol a stigh, gabhaidh siad comhnuidh ann sin: agus bithidh deireadh an duine sin ni 's measa na a thoiseach.

27 Agus tharladh, 'n uair a bha è labhairt nan nithe so, gu 'n do thog bean àraidh do 'n t sluagh a guth, agus gu'n dubhairt si ris, Is beannuicht' a' bhrù a ghiulain thu, agus na ciocha dheoghail thu.

28 Ach a dubhairt eisean, Is mò gur beannuicht' iadsan a dh' eisdeas focal De, agus a choimheadas è.

29 Agus 'n uair a chruinnich an sluagh gu tiugh d'a ionnsuidh, thòsaich è air a radh, Is droch ghinealach so: ata iad ag iarraidh comharthaidh, agus cha tiubhrar comharth' dhoibh, ach comharth' an fhàidh Ionais.

30 Oir mar a bha Ionas 'n a chomharth' do mhuintir Ninebheh, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do 'n ghinealach so.

31 Eir'idh ban-rioghan an àirde deas suas ann sa bhreitheamhnas maille re daoinibh a' ghinealaich so, agus ditidh si iad: oir thainig si o iomallaibh na talmhain, a dh' eisteachd gliocais Sholaimh; agus fèuch, ata neach a's mò na Solamh ann so.

32 Eir'idh muintir Ninebheh suas ann sa bhreitheamhnas maille ris a' ghinealach so, agus ditidh siad è: oir ghabh iad aithreachas le searmoin Ionais; agus fèuch, ata neach is mò na Ionas ann so.

33 Cha 'n 'eil neach sam bith, air dha coinneal a lasadh, chuireas am folach i, no fuidh bhuisseal; ach ann an coinneal, chum 's gu 'm faic an dream thig a stigh an solus.

34 'S i an t sùil solus a' chuirp: uime sin 'n uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis: ach 'n uair a bhios do shùil olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorcha.

35 Uime sin thoir an aire, nach bi 'n solus ata ionnad 'n a dhorchadas.

36 Air an àdhbhar sin ma bhitheas do chorp uile soillseach, gun chuid sam bith

[TD 169]

LUCAS. CAIB. XI.

dheth dorcha, bithidh sè soillseach gu h iomlan, amhuil mar a shoillsicheas coinneal thu le dealra.

37 Agus ag labhairt dha-san, dh' iarr Phairiseach àraidh air a dhinneir a ghabhail maille ris: agus chuaidh è a stigh, agus shuidh sè chum bìdh.

38 Agus 'n uair a chunnaic am Phairiseach sin, b' iongnadh leis nach d' ionnlaid sè è fein roimh a dhinneir.

39 Agus a dubhairt an Tighearna ris, 'Noise 'ta sibhse, Phairisiche, a' glanadh an taobh a muigh do 'n chupan agus do 'n mhèis: ach ata 'n taobh a stigh dhibh làn do reubain agus a dh' aingidheachd.

40 Amadana, an ti a rinn an ni 'ta 'n taobh a muigh, nach do rinn è an ni 'ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaibh déirc do na nithibh ata agaibh: agus fèuch, ata na h uile nithe glan duibh.

42 Ach is an-aoibhinn duibh, Phairisiche: oir ata sibh toirt deachmha a mionnt agus a rù agus as gach uile ghnè luibheanna, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhe: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sùd fhàgail gun deanamh.

43 Is an-aoibhinn duibh, Phairisiche: oir is ionmhuinn libh na ceud àiteacha-suidhe ann sna sionagogaibh, agus fàiltidh ann sna margaibh.

44 Is an-aoibhinn duibh a Sgrìobhuichean agus Phairisiche, a chealgoirean: oir ata sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na daoine ata 'g im'eachd thairis orr', an aire.

45 Agus fhreagair duin' àraidh do 'n luchd-lagha, agus a dubhairt è ris, A mhaighisdir, le so a labhairt, ata thu toirt maslaidh dhuinne fòs.

46 Agus a dubhairt eisean, Is an-aoibhinn duibhse fòs, a luchd-lagha: oir ata sibh cur uallacha troma do-ghiulan air daoinibh, agus cha bhean sibh fein ris na h uallachaibh le h aon d' ar mèuraibh.

47 Is an-aoibhinn duibh: oir ata sibh tog'ail tuama nam fàidhean, agus 's iad bhur n aithreacha mharbh iad.

48 Gu deimhin ata sibh toirt fia'nais gu bheil sibh 'g aontachadh le gnìomharthaibh bhur n aithreacha: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus ata sibhs' a' tog'ail an tuama.

49 Air an àdhbhar sin a dubhairt fòs gliocas De, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus

[TD 170]

LUCAS. CAIB. XII.

cuid aca marbhaidh siad, agus ni iad geur leanmhuin orra:

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidhean uile a dhòirteadh o thoiseach an domhain;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais, a mhilleadh eidir an altair agus an teampull: gu deimhin a deirim ribh, gu 'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is an-aoibhinn duibh, a luchd-lagha: oir thug sibh air falbh eochair an eòlais: cha deachaidh sibh fein a stigh, agus an dream a bha dol a stigh, bhac sibhs' iad.

53 Agus 'n uair a bha è labhairt nan nithe so riu, thòsaich na Sgriobhuichean agus na Phairisich air a chur chuige gu dian, agus a bhrosnachadh gu labhairt air mòran do nithibh:

54 A' deanamh feill-aire air, agus ag iarraidh ni eigin a ghlacadh as a bheul, chum cùis a chur air.

CAIB. XII.

1 'Ta Criosd a searmonacha' d'a dheisciobluibh iad a sheachnadh ceilg, agus geilt ann an cur a theagaisg ann céill, 13 a toirt rabhaidh do 'n phobull chum bhi air am faicill ann aghaidh sannt, le comhad an duine shaibhir a chuir roimhe, air d'a thalamh barr mòr a thoirt amach, saibhlean bu mhò a thog'ail. 22 Cha 'n fheud, sinn bhi ro-chùramach mu nithibh talmhaidh; 31 ach is còir dhuinn rioghachd Dhe iarraidh, 33 déirc a thoirt uainn, 36 agus bhi ullamh gus an dorus fhosgla' d'ar Tighearna 'n uair bhuaileas sè è, ge b'è àm an d' thig è. 41 'S còir do mhinistearibh Chrìosd cùram a ghabhail do na dh'earbadh riu, 49 agus sùil a bhi aca re geur-leanmhuin. 54 'S còir do'n t slugh feum maith a dheanamh do'n àm gràis ata làthair, 58 do bhri' gur ni eaglach do dhaonibh bàs fhaghail gun an réite bhi deanta.

ANN san àm sin, 'n uair a bha slugh gun àireamh air cruinneacha', ionnas gu 'n raibh iad a' saltairt air a chéile, thòsaich è air a radh r'a dheisciobluibh fein, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o làibhin nam Phairiseach, eadhon cealgoireachd.

2 Oir cha 'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear; no uaigneach, air nach fuighear fios.

3 Air an àdhbhar sin ge b'è ni a labhair sibh san dorchadas, cluinnear è san t solus: agus ge b'è ni a labhair sibh sa chluais ann seomraichibh uaigneach, gairmear è air mullach nan tighean.

4 Agus a deirim ribhse,

[TD 171]

LUCAS. CAIB. XII.

mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh an mhuintir sin a mharbhas an corp, agus 'n a dhiaigh sin, aig nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh.

5 Ach nochdamsa dhuibh co è roimhe 'n còir dhuibh eagal a ghabhail: Biodh eagal an Ti ud oirbh, aig am bheil cumhachd, taireis neach a mharbhadh, a thilgeadh do ifrionn; seadh, a deirim ribh, Biodh eagal an Ti so oirbh.

6 Nach 'eil cuig gealbhoinn air an reic' air dhà fheoirling, agus ni 'm bheil a h aon ac' air dhearmad am fia'nais De?

7 Ach ata eadhon foilteana bhur cinn uil' air an àireamh. Uime sin na biodh eagal oirbh: is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

8 Agus a deirimse ribh, Ge b'è neach a dh'aidmhicheas mise am fia'nais dhaoine, aidmhichidh Mac an duine eisean mar an ceudna ann làthair aingle Dhe.

9 Ach ge b'è neach a dh'àichsheunas mise 'm fia'nais dhaoine, àichsheunar eisean 'm fia'nais aingle Dhe.

10 Agus ge b'è neach a labhras focal ann aghaidh Mhic an duine, maithear dha è: ach do 'n ti a labhras blaisphem' ann aghaidh 'n Spioraid naomha, ni'n toirear maitheanas.

11 Agus 'n uair a bheir iad sibh chum nan sionagog, agus nan uachdaran, agus nan daoine cumhachdach, na biodh è 'n a ro-chùram oirbh cionnas no ciod è a fhreagras sibh, no ciod a their sibh:

12 Oir teagaisgidh 'n Spiorad naomha dhuibh ann san uair sin fein na nithe 's còir dhuibh a radh.

13 Agus a dubhairt neach àraidh do 'n t sluagh ris, A mhaighisdir, abair re m' bhràthair an oighreachd a roinn rium.

14 Agus a dubhairt sè ris, A dhuine, co a chuir mise os bhur cionn a' m' bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn?

15 Agus a dubhairt sè riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh fein o shannt: oir cha 'n ann am mòr phailteas nan nithe 'ta è sealbhachadh 'ta beatha an duine.

16 Agus labhair è comhad riu, ag radh, Thug fearann duine shaibhir àraidh barr pailt' uaithe.

17 Agus smuanaich è ann fein, ag radh, Ciod a ni mi, chionn nach 'eil agam àit' ann s an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus a dubhairt sè, Ni mi so: leagaidh mi mo shaibhlean, agus togaidh mi saibhlean a 's mò; agus cruinnichidh mi ionnta sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

[TD 172]

LUCAS. CAIB. XII.

19 Agus their mi re m' anam, Anam, ata agad mòran do nithibh maithe air an tasgaidh fa chomhair mòrain bhliadhna; gabh fois, ith, òl, is bi subhach.

20 Ach a dubhairt Dia ris, Amadain, air an oidhche so fein iarrar t anam uait: ann sin co dha a bhuineas na nithe sin a dh' ull'uich thu?

21 Is ann mar sin ata 'n ti a thaisgeas ionmhas dha fein, agus nach 'eil saibhir a thaobh Dhe.

22 Agus a dubhairt sè r'a dheisciobluibh, Uime sin a deirimse ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh' itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh.

23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t eadach.

24 Thugaibh fainear na fithich: oir ni 'm bheil iadsan a' cur no buain; cha 'n 'eil aca tigh-stòir no sabhal; agus ata Dia 'g am beathachadh: Cia mòr is fearr sibhse na na h èunlaith?

25 Agus co agaibh le ro-chùram is urradh aon bhann-lamh a chur r'a àirde fein?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a's lugha a dheanamh, c'ar son ata sibh gabhail ro-chùram do nithibh eile?

27 Thugaibh fainear na lilighean, cionnas ata iad a' fàs: cha 'n 'eil iad a' saothreacha', no a' sniomh: gidheadh a deirim ribh, nach raibh Solamh fein 'n a ghlòir uile, air a sgeudachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma 'ta Dia mar sin a' sgeudachadh an fheoir, ata 'n diu sa mhachair, agus a m'arach air a thilgeadh san àmhuinn: nach mòr is mò a sgeudaicheas è sibhse, o dhaoine air bheag creidimh?

29 Agus na iarraibhse ciod a dh' itheas sibh, no ciod a dh' òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile 'ta cinnich an t saoghail ag iarraidh: ach ata fhios aig bhur n Athair-se gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibhse rioghachd Dhe, agus cuirear na nithe sin uile ribh.

32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is è deadh thoil bhur n Athar an rioghachd a thoirt duibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déirc uaibh: deanaibh dhuibh fein sporain nach fàs sean, ionmhas nach teirig ann sna neamhaibh, far nach d' thig gaduich' am fogus, agus nach truaille an reudan.

34 Oir ge b'è àit' am bheil bhur n ionmhas, ann sin bithidh bhur croidhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasruidh criosraichte m'an cuairt, agus bhur lòchrain air lasadh;

[TD 173]

LUCAS. CAIB. XII.

36 Agus sibh fein cosmhuil re daoineibh ata feitheamh an Tighearna, 'n uair a philleas è o'n phòsadh, chum air dha-san teachd agus bualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 'S beannuichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'n uair a thig è, re faire: gu deimhin a deirim ribh, gu 'n criosraich sè è fein m'an cuairt, agus gu 'n cuir è 'n an suidhe iad chum bìdh, agus gu 'n d' thig è 'mach agus gu 'n dean è frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig è san dara faire, no ma thig è san treas faire, agus gu 'm fuigh sè iad mar sin, is beannuichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fhios aig fear-an-tighe co 'n uair ann s an d' thigeadh an gaduiche, gu 'n deanadh è faire, agus nach fuil'geadh è thig bhi air a tholladh trid.

40 Bithibhse uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'n uair nach saoil sibh.

41 Agus a dubhairt Peadar ris, A Thighearna, 'n ann ruinne 'ta thu labhairt a' chosamhlachd so, no fòs ris gach uile?

42 Agus a dubhairt an Tighearna, Co è uime sin an stiobhard fìrinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearna 'n a uachdaran air a theaghlach, a thoirt doibh an cuibhrionn bìdh 'n a àm fein?

43 Is beannuicht' an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearna 'n uair a thig è, a' deanamh mar sin.

44 Gu fìrinneach a deirim ribh, gu 'n cuir sè è 'n a uachdaran os cionn na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'n a chroidhe, 'Ta mo Thighearna cur dàil 'n a theachd; agus ma thòsaicheas è air na h òglaoich agus na ban-oglaich a bhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mheisg:

46 Thig Tighearna 'n t seirbhisich sin ann là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach aithne dha, agus gearraidh è 'n a bhloidibh è, agus bheir sè a chuibhrionn da maille ris na mi-chreid'eachaibh.

47 Agus an seirbhiseach sin d' am b' aithne toil a mhaighisdir, agus nach d'ull'uibh è fein, agus nach d' rinn a reir a thoil, buailear è le mòran bhuillibh.

48 Ach an ti da nach b' aithne, agus a rinn nithe a b' airidh air buillibh, buailear eisean le beagan do bhuilibh. Oir na h uile neach d' an d' thugadh mòran, iarrar mòran uaithe: agus ge b'è re 'n d'earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

[TD 174]

LUCAS. CAIB. XIII.

49 Thainig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma 'ta è cheana air fhadadh.

50 Ach ata baisdeadh agam re bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnas ata mi air mo theannadh gus an coi'-lionar è!

51 Am bheil sibh saoil sin gu 'n d' thainig mise a thoirt sìth air an talamh? ni h eadh, a deirim ribh, ach aimh-reit.

52 Oir bithidh as so suas cuignear ann aon tigh air an roinn, triur ann aghaidh dias, agus dias ann aghaidh triur.

53 Bithidh 'n t athair air a roinn ann aghaidh a' mhic, agus a' mac ann aghaidh an athar: a' mhàthair ann aghaidh na h inghin, agus an inghean ann aghaidh na màthar; a' mhàthair chéile 'n aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic 'n aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus a dubhairt sè mar an ceudna ris a' phobull, 'N uair a chi sibh nèul ag eirigh san àirde 'n iar, air ball a deir sibh, Ata fras ag teachd; agus ata è mar sin.

55 Agus 'n uair a chi sibh a' ghaoth a deas a' seideadh, a deir sibh, Bithidh teas ann; agus ata è tachairt.

56 A chealgoirean, 's aithne dhuibh breith a thoirt air aghaidh nan speur agus na talmhain: ach cionnas nach 'eil sibh a' mothachadh do'n aimsir so?

57 Agus c'ar son nach 'eil sibh eadhon uaibh fein a' breithneacha' an ni sin a's còir?

58 'N uair a theid thu maille re d' eascaraid chum an uachdarain, dean dìchioll san t slighe air bhi air do shaoradh uaithe; 'n t eagal gu'n tarruing è chum a' bhreitheamh thu, agus gu'n tabhair am breitheamh thairis do 'n mhaor thu, agus gu'n tilg a' maor am prìosun thu.

59 A deirim riut, nach d' theid thu 'mach as sin, gus an ioc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

CAIB. XIII.

1 'Ta Criosd a' searmonachadh aithreachais, o'n sgrìos a thainig air na Galileanachaibh, agus muintir eile. 6 Comhad na craoibh fhìge gun toradh. 11 'Ta Criosd a' slànucha' na mnà bha air a cromadh le h ea-cail phiantaich rè ochd-bliadhna-deug; 18 a' nochdadh oibreacha cumhachdach an fhocail ann an croidhibh a' phobuill, le comhad a' ghràinne do shìol mustaird, agus na làibhin; 24 ag iarraidh oirn' dol a stigh air a' gheata chumhann, 31 agus a' cronachadh Ioraith agus Hierusalem.

AGUS bha làthair san àm sin daoine àraidh ag innseadh dha mu thimchioll nan Galileanach, muintir a mheasg Pilat am fuil maille r'an iobairtibh.

[TD 175]

LUCAS. CAIB. XIII.

2 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Am bheil sibh saoil sin gu 'n raibh na Galileanaich sin 'n am peacachaibh ni 's mò na na Galileanaich uile, air son gu'n d' fhulaing iad a leithid so?

3 Ni h eadh, a deirim ribh: ach mur gabh sibh aithreachas, sgrìosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h ochd-fir-dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n raibh iad so 'n am * peacachaibh os cionn nan uile dhaoine bha 'n an comhnuidh ann Ierusalem?

5 Ni h eadh, a deirim ribh: ach mur gabh sibh aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair sè mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duin' àraidh crann-fige suidhichte 'n a ghàradh fiona: agus thainig sè 'g iarraidh toraidh air, agus cha d' fhuair è.

7 Ann sin a dubhairt è ris a' † ghàradoir, Fèuch, ata mi rè thri bliadhna a' teachd a dh' iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus ni bheil mi faghail a bheag: gearr sios è, c'ar son ata sè fàsacha' 'n talmhain?

8 Agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi ‡ aolach m'a bhun:

9 Agus ma ghiulaineas è toradh, is maith: agus mur giulain, 'n a dhiaigh sin gearraidh tu sios è.

10 Agus bha è a' teagasg ann aon do na sionagogaibh, air an t sàbaid.

11 Agus fèuch, bha bean àraidh a làthair aig an raibh spiorad anmhuinneachd rè ochd-bliadhna-deug, agus bha i air a cromadh re chéile, agus gun chomas aic' air chor sam bith i fein a dhìreachadh.

12 Agus 'n uair a chunnaic Iosa i, ghairm è d'a ionnsuidh i, agus a dubhairt sè ria, A bhean, ata thu air d' fhuasgladh o d' anmhuinneachd.

13 Agus chuir è làmha uirre: agus air ball rinneadh dìreach i, agus thug si glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoige, agus è làn do fheirg air son gu'n d' rinn Iosa leigheas air là na sàbaid', agus a dubhairt è ris an t sluagh, Tha sea làith' ann s an còir obair a dheanamh: orra so air an àdhbhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, a-

* féichneinibh.

† ghàrdaineir.

‡ inneir.

[TD 176]

LUCAS. CAIB. XIII.

gus na b' ann air là na sàbaid'.

15 Ann sin fhreagair an Tighearna è, agus a dubhairt sè, A chealgoir, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no asal o'n phrasaich, agus nach toir è gu uisge è air là na sàbaid'?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, ata 'n a h inghin do Abraham, a cheangail Satan a noise rè ochd-bliadhna-deug, bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air là na sàbaid'?

17 Agus 'n uair a dubhairt è na nithe sin, chuireadh a naimhde uile gu nàire: agus rinn an sluagh uile gàirdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 Ann sin a dubhairt sè, Cia ris ata rioghachd Dhe cosmhuil? agus cia ris a shamhlaicheas mi i?

19 'Ta i cosmhuil re gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir è 'n a ghàradh, agus dh'fhàs è, agus rinneadh craobh mhòr dheth: agus rinn èunlaith an aidheir neid ann a geugaibh.

20 Agus a dubhairt sè a-ris, Co ris a shamhlaicheas mi rioghachd Dhe?

21 Ata i cosmhuil re làibhin, a ghabh bean agus a dh' fholaic i ann tri miosaraibh mine, gus an do ghabh an t iomlan làibhin.

22 Agus chuaidh è tre gach caithir agus baile, a' teagasg, agus a' gabhail na slighe gu Hierusalem.

23 Ann sin a dubhairt neach àraidh ris, A Thighearna, an tearc iad a shaorar? Agus a dubhairt eisean riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhann: oir a deirim ribh, gu'n iarr mòran dol a stigh, agus nach urradh iad.

25 O 'n uair a dh' eir'eas fear-an-tighe, agus a dhùineas è 'n dorus, agus a thòsaicheas sibhse air seasamh a muigh, agus an dorus a bhualadh, ag radh, A Thighearna, a Thighearna, fosgail duinne; agus air dha-san freagairt a deir è ribh, Cha 'n aithne dhamh sibh, co as ata sibh:

26 Ann sin tòsaichidh sibh air a radh, Dh' ith sinn agus dh'òl sinn a' d' làthair, agus bha thu a' teagasg 'n ar sràidibh.

27 Ach their eisean, A deirim ribh, cha 'n aithne dhamh sibh, co as ata sibh; im'ichibh uam uile, a luchd deanamh na h ea-corach.

28 Ann sin bithidh gul agus giosgan fhiacall, 'n uair a chi sibh Abraham, agus

[TD 177]

LUCAS. CAIB. XIV.

Isaac, agus Iacob, agus na fàidhean uile ann an rioghachd Dhe, agus sibh fein air bhur tilgeadh amach.

29 Agus thig iad o'n àird 'n ear, agus o 'n àirde 'n iar, agus o'n àirde tuath agus deas, agus suidhidh iad sìos ann an rioghachd Dhe.

30 Agus fèuch, ata daoine air dheireadh a bhitheas air thoiseach, agus air thoiseach a bhitheas air dheireadh.

31 Air an là sin fein thainig Phairisich àraidh d'a ionnsuidh, ag radh ris, Rach amach, agus im'ich as so: oir tha toil aig Ioraith do mharbhadh.

32 Agus a dubhairt sè riu, Im'ichibh agus innsibh do 'n t sionnach sin, Fèuch, ata mi tilgeadh amach dheamhan, agus 'ta mi deanamh leigheas an diu agus a màrach, agus air an treas là bithidh mi air mo dheanamh foirfe.

33 Gidheadh, is eigin damh im'eachd an diu agus a màrach, agus an là 'n a dhiaigh sin: oir cha 'n fheud è bhi gu'n cuirear fàidh gu bàs amach a Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlochas an dream a chuirear a' d' ionnsuidh: cia minic a b' àill leam do chlann a chruinneachadh, amhuil mar a chruinnicheas cearc a h àlach fuidh a sgiathaibh, agus cha b' àill libh?

35 Fèuch, dh' fhàgadh bhur tigh fàs agaibh: agus gu deimhin a deirim ribh, nach fhaic sibh mise, gus an d' thig an t àm, ann s an abair sibh, 'S beannuicht' an ti a thig ann ainm an Tighearna.

CAIB. XIV.

2 'Ta Criosd a' slànuchadh neach air an raibh a' mhèud-bhronn, 7 a' teagasg irioslachd: 16 Le comhad na suipeire mòir', ata è a' nochdadh cionnas a bhios daoine saoghalt', a ni tàir air focal De, air an druideadh amach a rioghachd nèimhe. 25 Ag teagasg gur còir do 'n dream le 'n àill bhi 'n an deisciobuil da, an crann-ceusaidh a ghiulan, agus a mheas ro'-laimh creud a chosdas a sheirbhis doibh, 'n t eagal gu'n claon iad uaithe le nàire fa dheireadh, 34 agus gu 'm fàs iad air gach aon dòigh neo-tharbhach, cosmhuil re salann a chaill a bhlas.

AGUS tharladh, mar a chuaidh è gu tigh uachdarain àraidh do na Phairisichibh a dh' itheadh bìdh air là na sàbaid', gu'n raibh iad a' deanamh geur-fhaire air.

2 Agus fèuch, bha duine

[TD 178]

LUCAS. CAIB. XIV.

àraidh 'n a làthair air an raibh a' * mhèud-bhronn.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair è ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisichibh, ag radh, Am bheil è ceaduichte leigheas a dheanamh air là na sàbaid'?

4 Ach dh' fhan iadsan 'n antosd. Agus air dha breith air, leighis sè è, agus leig sè uaithe è:

5 Agus fhreagair sè iadsan, ag radh, Co agaibhse, ma thuiteas asal no a dhamh ann slochd, nach tarruing amach gu grad è air là na sàbaid'?

6 Agus cha b' urradh iad a fhreagairt a-ris ann sna nithibh sin.

7 Agus labhair è comhad riu-san a chuireadh, 'n uair a thug è fainear mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe; ag radh riu.

8 'N uair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh ann sa cheud àite: 'n t eagal gu'n d' fhuair duin' a's onoraich' na thusa cuireadh uaithe;

9 Agus gu'n d' thig an ti a thug cuireadh dhuits' agus dha-san, agus gu'n abair sè riut, Thoir àite do'n duine so; agus gu'n tòsaich thus' ann sin le nàire air suidheadh ann san àit' a's isle.

10 Ach 'n uair a gheibh thu cuireadh, im'ich agus suidh ann san àit' a's isle; chum 's, 'n uair a thig eisean a thug cuireadh dhuit, gu'n abair è riut, A charaid, suidh suas ni 's àirde: ann sin gheibh thu onoir ann làthair na muintir ata 'n an suidhe air bòrd maille riut.

11 Oir ge b'è neach a dh' àrdaicheas è fein, islichear è; agus ge b'è neach a dh' islicheas è fein, àrdaichear è.

12 Ann sin a dubhairt sè fòs ris an ti thug cuireadh dha, 'N uair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàirde, no do bhràithre, no do luchd dàimh, no do choimhearsnaich shaibhre; 'n t eagal gu 'n toir iadsan fòs cuireadh dhuits' a-ris; agus gu 'm fuigh thu chomain cheudna.

13 Ach 'n uair a ni thu féisd, gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacaich, na doill:

14 Agus bithidh tu beannuichte; oir cha 'n urradh iad a' chomain cheudna thoirt duit: oir gheibh thu comain ann an eis-eirigh nam fìrean.

15 Agus 'n uair a chual' a h aon do na shuidh maille ris air bòrd na nithe sin, a dubhairt sè ris, 'S beannuicht' an ti sin a dh' itheas aran ann an rioghachd Dhe.

16 Ach a dubhairt eisean ris, Rinn duin' àraidh sui-

* <eng>dropsy.<gai>

[TD 179]

LUCAS. CAIB. XIV.

peir mhòr, agus thug è cuireadh do mhòran:

17 Agus chuir è sheirbhiseach uaithe ann àm na suipeire, a radh ris a' mhuintir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir ata na h uile nithe a nois' ullamh.

18 Agus thòsaich iad uile a dh' aon ghuth r'an leith-sgeul a ghabhail. A dubhairt an ceud fhear ris, Cheannaich mi fearann, agus is eigin damh dol amach agus fhaicsin: guidheam ort, gabh mo leith-sgeul.

19 Agus a dubhairt fear eile, Cheannaich mi cuig cuing' dhamh, agus ata mi dol g' an dearbhadh: guidheam ort, gabh mo leith-sgeul.

20 Agus a dubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an àdhbhar sin cha 'n 'eil è 'n comas damh teachd.

21 Agus thainig an seirbhiseach sin, agus dh' innis è na nithe sin d'a thighearna. Ann sin air gabhail feirge do fhear-an-tighe, a dubhairt sè r'a sheirbhiseach, Rach amach gu grad gu sràidibh agus gu caol-shràidibh a' bhaile, agus thoir a stigh ann so na bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacaich, agus na doill.

22 Agus a dubhairt an seirbhiseach, A Thighearna, rinneadh mar a dh' òrduich thu, gidheadh 'ta àite folamh ann fòs.

23 Agus a dubhairt an Tighearna ris an t seirbhiseach, Im'ich amach gus na ròdaibh mòra agus na gàrachaibh, agus coi'-eignich iad gu teachd a steach, chum's gu 'm bi mo thigh air a lionadh.

24 Oir a deirim ribh, nach blais a h aon do na daoineibh ud a fhuair cuireadh, do m' shuipeir-se.

25 Agus bha sluagh mòr ag im'eachd maille ris: agus air dha tionndadh, a dubhairt sè riu,

26 Ma thig neach air bith do m' ionnsuidhs', agus nach fuathaich athair, agus a mhàthair, agus a bean phòsda, agus a chlann, agus a bhràithre, agus a pheathraiche, seadh fòs, agus a bheatha mar an ceudna, cha 'n 'eil è 'n comas da bhi 'n a dheisciobul agamsa.

27 Agus ge b'è neach nach giulain a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha 'n fheud è bhi 'n a dheisciobul damh-sa.

28 Oir co am fear aguibhse leis am bu mhiann tùr a thog'ail, nach suidh sios air tùs, agus nach cùnt an costus, a dh' fhèuchain am bheil aige na chuireas crìoch air?

29 'N t eagal taireis da a bhunadh a leagadh, agus gun bhi comasach air crìoch a chur air, gu 'n tòsaich na h uile a chi è re fanoid air,

[TD 180]

LUCAS. CAIB. XV.

30 Ag radh, Thòsaich an duine so air tigh a thog'ail, agus cha b' urradh è a chrìochnachadh.

31 No co an Rìgh ag dha dol amach gu cogadh ann aghaidh Rìgh eile, nach suidh sios air tùs, agus nach dean comhairle, a dh' fhèuchain an urradh è le deich mìle coinneamh a thoirt da-san ata teachd le fichead mìle 'n a aghaidh?

32 No, air bhi dha-san fòs fada uaithe, cuiridh sè teachdaireachd a dh' iarraidh cùmhnantan sìth.

33 Mar sin mar an ceudna, gach uile neach agaibhse, nach tréig na h uile nithe ata aige, cha 'n fheud è bhi 'n a dheisciobul damh-sa.

34 Ata 'n salann maith: ach ma chailleas an salann a bhlas, ciod è leis an deanthar deadh-bhlasda è?

35 Cha 'n 'eil feum ann chum an talmhain, no chum an * dùnain; ach tilgidh daoine' amach è. An ti aig am bheil cluasa chum eisteachd, eisdeadh è.

CAIB. XV.

1 Comhad na caorach cailte, 8 a' phìos airgid, 11 a' mhic struidheil.

ANN sin thainig na puibliocanaich uile agus na peacaich am fogus da, chum eisteachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na Sgrìobhuichean monmhor, ag radh, Ta 'm fear so gabhail pheacach d'a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair eisean an cosamhlachd so riu, ag radh,

4 Co an duin' agaibhs' aig am bheil ceud caora, ma chailleas è h aon aca, nach fàg an naoi'-deug agus an ceithir fichead ann san fhàsach, agus nach d' theid ann deigh na caorach ud a chailleadh, gus am fuigh sè i?

5 Agus air dha a faghail, cuiridh sè air a ghuaillibh i, le gàirdeachas.

6 Agus 'n uair a thig è dhathigh, gairmidh sè a chàirde agus a choimhearsnaich ann ceann a chéile, ag radh riu, Deanaibh gàirdeachas maraon riumsa, chionn gu 'n d' fhuair mi mo chaora bha cailte.

7 Mar sin, a deirim ribh, gu 'm bi aoibhneas air neamh air son aon pheacaich a ghabhas aithreachas, ni 's mò na air son naoi'-deug agus ceithir fichead fìrean aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No co a' bhean aig am bhuil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubh, nach las coinneal, agus nach

* òtraich.

[TD 181]

LUCAS. CAIB. XV.

sguab an tigh, agus nach iarr gu dichollach gus am fuigh si è?

9 Agus air dh'i faghail, goiridh si a ban-chàirde agus a ban-choimhearsnaich ann ceann a chéile, ag radh, Deanaibh gàirdeachas leamsa, oir fhuair mi 'm bonn a chaill mi.

10 Mar an ceudna a deirim ribh, Ata gàirdeachas ann làthair aingle Dhe, air son aon pheacaich a ni aithreachas.

11 Agus a dubhairt sè, Bha aig duine àraidh dias mhac:

12 Agus a dubhairt am mac a b'òige dhiubh r'a athair, Athair, thoir dhamhs' a' chuid-roinn a thig orm do d' mhaoin. Agus roinn sè eatorra a bheathacha'.

13 Agus ann diaigh beagain do laithibh, chruinnich am mac a b'òig' a chuid uile, agus ghabh sè a thurus do dhùthaich fad' air astar, agus ann sin chaith sè a mhaoin le beatha * struidheasaich.

14 Agus 'n uair a chaith è a chuid uile, dh' eirich gorta ro-mhòr san tìr sin; agus thòsaich è re bhi ann an uireasbhuidh.

15 Agus chuaidh sè agus cheangail sè è fein re aon do shaor-dhaoinibh na dùthcha sin; agus chuir sè d'a fhearann è, a † bhiadhadh mhuc.

16 Agus bu mhiannach leis a bhrù a lionadh do na † plaosgaibh a bha na mucan ag itheadh: agus cha d'thug neach air bith dha.

17 Agus 'n uair a thainig sè chuige fein, a dubhairt sè, Cia lion do luchd tuarasdail m' athar-sa aig am bheil aran gu leòr agus r'a sheachnadh, agus ata mis' a' bàsachadh le gorta!

18 Eir'idh mi, agus theid mi dh'ionnsuidh m' athar, agus their mi ris,
Athair, pheacaich mi 'n aghaidh fhlaithheanais, agus a' d' làthairse,

19 Agus cha 'n fhiu mi tuilleadh gu 'n goirte do mhac dhìom: dean mi mar
aon do d' luchd tuarasdail.

20 Agus dh' eirich sè, agus thainig è dh' ionnsuidh athar. Ach air dha
bhi fòs fada uaithe, chunnaic athair è, agus ghabh è truas mòr dheth,
agus ruidh è, agus thuit sè air a mhuineal, agus phòg sè è.

21 Agus a dubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi ann aghaidh nèimh',
agus a' d' làthairse, agus cha'n fhiu mi tuilleadh gu 'n goirte do mhac
dhìom.

22 Ach a dubhairt an t athair r'a sheirbhiseachaibh, Thugaibh amach a
chulaidh a 's fearr, agus cuiribh uime i, agus cuiribh fàinne air a

* ana-caithtich.

† bhuachailleachd.

‡ cochallaibh.

[TD 182]

LUCAS. CAIB. XVI.

làimh, agus brògan air a chosaibh.

23 Agus thugaibh 'n so an laogh bia'ta, agus marbhaibh è; agus itheamaid
agus biodhmaid subhach.

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha è beo a-ris; bha è cailte, agus
fhuaradh è. Agus thòsaich iad air bhi subhach.

25 'Noise bha a mhac bu shine amach san fhearann: agus 'n uair a thainig
sè, agus a thàr sè 'm fogus do 'n tigh, chual' è 'n ceòl agus an damhsa.

26 Agus ghairm è chuig' a h aon do na seirbhiseachaibh, agus dh'
fheòraich sè ciod bu chiall do na nithibh sin.

27 Agus a dubhairt eisean ris, Thainig do bhràthair; agus mharbh t athair
an laogh bia'ta, chionn gu 'n d' fhuair sè 'ris è slàn fallain.

28 Agus ghabh eisean fearg, agus cha b'àill leis dol a stigh: air an
àdhbhar sin thainig athair amach, agus chuir è impidh air.

29 Agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè r'a athair, Fèuch, ataims' a'
deanamh seirbhhis duit na h uiread so do bhliadhnaibh, ni mò a bhris mi t
àithne uair air bith, gidheadh cha d' thug thu meann riamh dhamh, chum gu
'm bithinn subhach maille re m' chàirdibh.

30 Ach an uair a thainig do mhac so, a dh'ith suas do bheathacha' maille
re striopaichibh, mharbh thu 'n laogh bia'ta dha.

31 Agus a dubhairt sè ris, A mhic, ata thusa a ghnà' maille rium, agus na
h uile nithe a's leamsa, is leatsa iad.

32 Bu chòir dhuinn bhi subhach, agus aoibhneach: air son gu 'n raibh do
bhràthair so marbh, agus ata sè beo a-ris; agus bha è cailte, agus
fhuaradh è.

CAIB. XVI.

1 Comhad an stiobhaird ea-coraich. 14 Ta Criosd a' cronachadh ceilg nam Phairiseach sanntach'. 19 Comhad a' gheòcaire shaibhir, agus an duine bhochd Lasaruìs.

AGUS a dubhairt sè mar an ceudna r'a dheisciobluibh, Bha duine saibhir àraidh ann aig an raibh stiobhard; agus chasaideadh ris è, mar neach a bha deanamh ana-caithe' air a mhaoin.

2 Agus ghairm sè è, agus a dubhairt sè ris, Ciod so ata mi cluinntin a d' thimchioll, thoir cunntas air do stiobhardachd: oir cha 'n fheud thu bhì ni 's faide a' d' stiobhard.

3 Ann sin a dubhairt an stiobhard ann fein, Ciod a ni

[TD 183]

LUCAS. CAIB. XVI.

mi? oir ata mo mhaighisdir a' toirt na stiobhardachd uam: cha 'n urradh mi ruamhar a dheanamh, 's nàr leam déirc iarraidh.

4 Ata fhios agam ciod a ni mi, chum's 'n uair a chuirear as an stiobhardachd mi, gu 'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubhs' air an raibh fiacha aig a Thighearn' a ghairm d'a ionnsuidh, a dubhairt è ris a' cheud fhear, Cia mèud ata aig mo Thighearn' ortsa?

6 Agus a dubhairt eisean, Ceud miosur ola. Agus a dubhairt sè ris, Gabh do * sgrìobha, agus suidh sìos gu h ealamh, agus sgrìobh leth-cheud.

7 Ann sin a dubhairt è re fear eile, Agus cia mèud ata aig ortsa? Agus a dubhairt eisean, Ceud miosur cruithneachd. Agus a dubhairt è ris, Gabh do sgrìobha, agus sgrìobh ceithir fichead.

8 Agus mhol an Tighearna 'n stiobhard ea-corach, do bhri' gu 'n d' rinn sè gu glic: oir ata clann an t saoghail so 'n an ginealach fein ni 's glìce na clann an t soluis.

9 Agus a deirimse ribh, Deanaibh dhuibh fein càirdean le mammon na h ea-corach; chum's 'n uair is bàs duibh, gu 'n gabhtar sibh do àitibh comhnuidh sìorruidh.

10 'N ti 'ta fìrinneach ann san ni a's lugha, 'ta sè fìrinneach mar an ceudna ann am mòran: agus an ti a 'ta ea-corach ann san ni a's lugha, 'ta sè ea-corach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an àdhbhar sin mur raibh sibh fìrinneach ann san t saibhreas ea-corach, co a dh'earbas ribh an saibhreas fìrinneach?

12 Agus mur raibh sibh fìrinneach ann an cuid duin' eile, co a bheir dhuibh an ni a's libh fein?

13 Cha 'n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearna: oir an dara cuid fuathaichidh sè h aon aca, agus bheir è gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh sè le neach aca agus ni è tarcuis air

an neach eile. Cha 'n 'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhammon.

14 Agus chuala fòs na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile: agus rinn iad fanoid air.

15 Agus a dubhairt è riu, Is sibhse an dream a 'ta 'g ar fìreanachadh fein am fia'nais dhaoine; ach 's aithne do Dhia bhur croidheacha: oir an ni sin a 'ta ro-mheasail aig daoineibh, is gràineileachd è' m fia'nais De.

16 Bha 'n lagh agus na

* chlàr-sgrìobhaidh.

[TD 184]

LUCAS. CAIB. XVI.

fàidhean ann gu teachd Eoin: o sin 'ta rioghachd Dhe air a searmonachadh, agus ata na h uile a' dol le dian-stri' a steach innte.

17 Agus is usa' do neamh agus do 'n talamh dol thart', na aon lide do 'n lagh a thuiteam.

18 Gach uile neach a chuireas uaithe a bhean, agus a phòsas bean eile, 'ta sè deanamh adhaltranais: agus ge b'è neach a phòsas a' bhean a chuireadh air falbh o a fear, a 'ta sè deanamh adhaltranais.

19 Bha duine saibhir àraidh ann, a bha air a sgeudachadh le purpuir agus lion eadach grinn, agus bha è caitheamh a bheatha gach là gu sòghail le mòr-ghreadhnachas.

20 Agus bha duine bochd àraidh ann, d' am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'n a luidhe aig a dhorus, làn do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhi air a shàsachadh leis * a' phronn-bhiadh a bha tuiteam o bhòrd an duine shaibhir: tuilleadh eile, thainig na madraidh agus dh' imlich siad a chreuchda.

22 Agus tharladh gu 'n d' fhuair an duine bochd bàs, agus gu 'n do ghiulaineadh leis na h ainglibh è gu uchd Abraham: fhuair an duine saibhir bàs mar an ceudna, agus dh' adhlaiceadh è.

23 Agus ann an ifrionn thog è suas a shùile, air dha bhi ann am piantaibh, agus chunnaic è Abraham fada uaithe, agus Lasarus 'n a uchd.

24 Agus ghlaodh è, agus a dubhairt sè, Athair Abraham, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum's gu 'n tum sè barr a mheoir ann uisge, agus gu 'm fuaraich sè mo theanga; oir ata mi air mo ro phianadh san lasair so.

25 Ach a dubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich gu 'n d' fhuair thusa do nithe maithe re àm dhuit bhi beo, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe; ach a nois' ata eisean a' faghail sòlais, agus ata thusa air do phianadh.

26 Agus a bharr air so uile, ata doimhne mhòr air a cur eidir sinne agus sibhse: air chor agus iadsan leis am b' àill dol as so d' ar ionnsuidhse, nach 'eil è 'n comas doibh; agus cha mhò 'ta è 'n comas do aon neach teachd as sin d' ar n ionnsuidh-ne.

27 Ann sin a dubhairt sè, Uime sin guidheam ort, athair, gu 'n cuireadh tu è gu tigh 'm athar:

28 Oir ata agam cuignear bhràithre; chum's gu

* an sbruileach.

[TD 185]

LUCAS. CAIB. XVII.

'n toir è fia'nais doibh, 'n t eagal gu 'n d' thig iadsan mar an ceudna do 'n ionad ro-phiantach so.

29 A deir Abraham ris, Ata Maois agus na fàidhean aca; eisdeadh iad riusan.

30 Agus a dubhairt eisean, Ni h eadh, athair Abraham: ach ma theid neach d' an ionnsuidh o na marbhaibh, ni siad aithreachas.

31 Agus a dubhairt sè ris, Mur eisd iad re Maois agus ris na fàidhibh, ni mò a chreideas iad, ge d' eireadh neach o na marbhaibh.

CAIB. XVII.

1 'Ta Criosd a' teagasg gur còir dhuinn àdhbhar oilbheim a sheachnadh, 3 agus maitheamhnas a thoirt d'a chéile. 6 A' nochdadh mòr chumhachd beo chreidimh. 7 Gu'm bheil sinne fa cheangal do Dhia, agus nach 'eil eisean mar sin dhuinne. 11 Tha è slànuchadh deichnear lobhar. 22 A' labhairt mu rioghachd Dhe, agus mu theachd Mhic an duine.

ANN sin a dubhairt sè r'a dheisciobluibh, Cha 'n fheudar nach d'thig oilbheime: ach 's an-aoibhinn da-sa tre 'n d'thig iad.

2 B' fhearr dha gu'm biodh cloch-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu 'm biodh è air a thilgeadh san fhairge, na gu'n d' thugadh sè oilbheum dh' aon neach do 'n mhuintir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh fein: Ma pheacaicheas do bhràthair a' t aghaidh, cronaich è; agus ma ghabhas è aithreachas, thoir maitheanas da.

4 Agus ma pheacaicheas è a' t aghaidh seachd uaire san là, agus ma philleas è riut seachd uaire san là, ag radh, Ata aithreachas orm; thoir maitheanas da.

5 Agus a dubhairt na h abstoil ris an Tighearna, Mèudaich ar creidimh.

6 Agus a dubhairt an Tighearna, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne do shiol mustaird, a deireadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi air do spionadh as do fhreamhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa chuan; agus bhitheadh i umhal dhuibh.

7 Ach cia agaibhse aig am bhuil seirbhiseach a' treabhachd, no re buachailleachd, a deir ris air ball, taireis da teachd a steach o 'n fhearann, Thig agus suidh sios chum bidh?

8 Agus nach dòchadh è radh ris, Ullamhaich ni a ghabhas mise gu m' shuipeir, agus criosraich thu fein, agus friothail damh, gus an ith agus an òl mi; agus 'n a

[TD 186]

LUCAS. CAIB. XVII.

dhiaigh sin ithidh agus òlaidh tusa?

9 An toir è buidheachas do'n t seirbhiseach sin do bhri' gu'n d'rinn sè na nithe a dh' òrduicheadh dha? ni 'n saoilam gu 'n tabhair.

10 Is mar sin sibhse, 'n uair a ni sibh na h uile nithe a dh'àithneadh dhuibh, abraibh, Is seirbhisich neo-tharbhach sinn: oir rinn sinn an ni bu dligheach dhuinn a dheanamh.

11 Agus tharladh, ag dol suas da gu Hierusalem, gu'n deachaidh sè tre mheadhon Shamaria agus na Galilee.

12 Agus 'n uair a bha è dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'n an lobhair, a sheas fada uaithe:

13 Agus thog iad suas an guth, ag radh, Iosa a mhaighisdir, dean tròcair oirne.

14 Agus 'n uair a chunnaic sè iad, a dubhairt sè riu, Im'ichibh agus nochdaibh sibh fein do na sagartaibh. Agus tharladh, ag im'eachd dhoibhse, gu 'n do ghlanadh iad.

15 Agus phill a h aon aca air ais 'n uair a chunnaic sè gu 'n do leighiseadh è, a' toirt glòir' do Dhia le guth àrd,

16 Agus thuit sè air aghaidh aig a chosaibhse, a' toirt buidheachais da: agus bu Samaritanach è.

17 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè, Nach do ghlanadh deichnear? ach an naoidhnear, c'ait' am bheil iad.

18 Cha d' fhuaradh a phill a thoirt glòir' do Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus a dubhairt sè ris, Eirich, im'ich; shlànuich do chreidimh thu.

20 Agus 'n uair a dh'fheòraich na Phairisich dheth, c'uin a thigeadh rioghachd Dhe; fhreagair sè iad agus a dubhairt sè, Cha d'thig rioghachd Dhe air chor gu mothaichear dh'i.

21 Ni mò a their iad, Fèuch ann so, no, fèuch ann sin: oir fèuch, ata rioghachd Dhe cheana 'n ar measg.

22 Agus a dubhairt sè ris na deisciobluibh, Thig na làith' ann s a' miannach libh aon do laithibh Mhic an duine fhaicsin, agus cha'n fhaic sibh è.

23 Agus their iad ribh, Fèuch ann so, no, fèuch ann sùd: na rachaibh, agus na leanaibh iad.

24 Oir mar ata 'n dealanach a dhealraicheas o aon ionad sa neamh, a' soillseachadh gus an ionad eile fa neamh: mar sin a bhitheas Mac an duine mar an ceudna 'na là fein.

25 Ach is eigin da air tùs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis a' ghinealach so.

[TD 187]

LUCAS. CAIB. XVIII.

26 Agus amhuil mar a tharladh ann an laithibh Naoi, is ann mar sin fòs a bhitheas ann an laithibh Mhic an duine.

27 Bha iad ag itheadh 's ag òl, a' pòsadh agus air an tabhairt am pòsadh, gus an là an deach' Naoi a steach do'n àirc: agus thainig an * dìle, agus sgrios i iad uile.

28 Amhuil fòs mar a thachair ann laithibh Lot: bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach' agus a' reic', a' planndachadh agus a' tog'ail aitreabh:

29 Ach air an là sin fein ann s an deach' Lot amach a Sodom, fhrasadh teine agus pronnasc o neamh, agus sgrios sè iad uile:

30 Is ann mar sin a bhitheas ann san là am foillsichear Mac an duine.

31 Ann san là sin, an ti bhios air mullach an tighe, agus airneis ann san tigh, na d' thigeadh è 'nuas gus a toirt leis: agus an ti 'ta sa mhach-thir, na pilleadh eisean air ais mar an ceudna.

32 Cuimhnichibh bean Lot.

33 Ge b'è neach a dh' iarras a bheatha fein a shàbhaladh, cailidh sè i: agus ge b'è neach a chailleas anam, gleidhidh eisean è.

34 A deirim ribh, ann san oidhch' sin bithidh dias dhaoine san aon leabaidh; gabhtar a h aon aca, agus fàgar am fear eile.

35 Bithidh dias bhan a' † meileadh cuideachd; gabhtar a h aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dias dhaoine ann sa mhach-thir; gabhtar a h aon aca, agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus a dubhairt siad ris, C'ait', a Thighearna? agus a dubhairt eisean riu, Ge b'è ball am bi 'n corp, ann an sin cruinnichear na h iolairean.

CAIB. XVIII.

3 Mu thimchioll na bain-treabhaich liosda. 9 Mu'n Phairiseach agus mu'n Phuibliocanach. 15 'Ta clann air an tabhairt gu Criosd. 18 B' àill le uachdaran àraidh Criosd a leantuin, ach ata sè air a bhacadh leis a shaibhreas. 28 Duais na muintir sin a thréigeas gach uile ni air a sgàth. 31 Ata è a' roimh-innseadh a bhàis, 35 agus ag aiseag a radhairc do dhuine dall.

AGUS labhair sè parabal riu, a nochdadh dhoibh gur còir ùrnuigh a dheanamh do ghnàth, agus gun fhannachadh;

2 Ag radh, Bha breitheamh ann am baile àraidh, air nach raibh eagal De, agus

* tuil.
† bleath'.

[TD 188]

LUCAS. CAIB. XVIII.

aig nach raibh urram do dhuine.

3 Agus bha bain-treabhach àraidh sa bhaile sin, agus thainig si d'a ionnsuidh, ag radh, Cum còir rium ann aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b'àill leis rè tamuill: ach 'n a dhiaigh sin a dubhairt sè ann fein, Ge nach 'eil eagal De orm, no urram agam do dhuine;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhain-treabhach so cur dragh' orm, cumaidh mi còir ria, 'n t eagal leis a sùr-theachd gu 'n sgìthich i mi.

6 Agus a dubhairt an Tighearna, Eisdibh ciod a deir am breitheamh ea-corach.

7 Agus nach dean Dia ceartas d'a phobull taghta fein, a 'ta 'g éigheach ris a là agus a dh' oidhche, ge 'ta è fad-fhulangach mu 'n timchioll?

8 A deirim ribh gu 'n dean è dioghaltas air an son gu luath. Gidheadh, 'n uair a thig Mac an duine, am fuigh è creidimh air an talamh?

9 Agus labhair è 'n cosamhlachd so re dream àraidh bha 'g earbsa asda fein gu 'n raibh iad 'n am fìreanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile:

10 Chuaidh dias dhaoine suas do 'n teampull a dheanamh urnuigh; fear aca 'n a Phairiseach, agus am fear eile 'n a Phuibliocanach.

11 Sheas am Phairiseach leis fein, agus rinn è ùrnuigh mar so; A Dhe, 'ta mi toirt buidheachais duit, nach 'eil mi mar ata daoine eile, 'n an luchd foireigin, ea-corach, adhaltranach, no eadhon mar am Puibliocanach so.

12 'Ta mi deanamh trosg' dà uair san t seachduin, 'ta mi toirt deachmhaidh as na h uile ni a shealbhaicheam.

13 Agus air seasamh do'n Phuibliocanach fada air ais, cha b'àill leis fiu a shùl a thog'ail suas gu neamh, ach bhuaill sè uchd, ag radh, A Dhia, dean tròcair ormsa 'ta 'm pheacach.

14 A deirim ribh, gur dòchadh gu'n deachaidh an duine so sios d'a thigh air fhìreanachadh, na 'm fear ud eile: oir ge b'è neach a dh' àrdaicheas è fein, islichear è; agus ge b'è a dh' islicheas è fein, àrdaichear è.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh mar an ceudna naoidheana, chum 's gu'm beanadh sè riu: ach 'n uair a chunnaic na deisciobuil so, chronaich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, a dubhairt sè, Fuil'gibh do leanbaibh teachd a' m' ionnsuidhs', agus na bacaibh iad;

[TD 189]

LUCAS. CAIB. XVIII.

oir is ann d'an leithidibh so 'ta rioghachd Dhe.

17 Gu deimhin a deirim ribh, ge b'è nach gabh rioghachd Dhe mar leanabh beag, nach d'theid è air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh' fheòraich uachdaran àraidh dheth, ag radh, A mhaighisdir mhaith, ciod a ni mi chum gu 'n sealbhaicheadh a' bheatha mhairtheanach?

19 Agus a dubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhiomsa? ni bheil neach sam bith maith ach a h aon, eadhon Dia.

20 'S aithne dhuit na h àitheanta, Na dean adhaltranas, Na dean morta, Na dean goid, Na toir fia'nais bhréige, Thoir onoir do t athair agus do d'mhàthair.

21 Agus a dubhairt eisean, Choimhid mi na nithe sin uile o m' òige.

22 Agus air cluinntin so do Iosa, a dubhairt sè ris, 'Ta aon ni fòs a dh'uireasbhuidh ort: reic na h uile nithe 'ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air neamh: agus thig, agus lean mise.

23 Agus 'n uair a chual' è so, bha è ro-dhoilich: oir bha mor-bheartas aige.

24 Agus 'n uair a chunnaic Iosa gu 'n raibh è làn tuirse, a dubhairt sè, Cia * deacrach dhoibhsin aig am bheil saibhreas, dol a steach do rioghachd Dhe!

25 Oir is usadh do chàmhhal dol tre chrò snàthaide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhe.

26 Agus a dubhairt iadsan a chuala so, Co ma seadh a dh' fheudas bhi air a shàbhaladh?

27 Ach a dubhairt eisean, Na nithe a 'ta ea-comasach do dhaoineibh, ata siad soi-dheanta do Dhia.

28 Ann sin a dubhairt Peadar, Fèuch, dh' fhàg sinne na h uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus a dubhairt eisean riu, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil aon neach a dh' fhàg tigh, no pàranta', no bràithre, no bean phòsda, no clann air son rioghachd Dhe,

30 Nach fuigh moran ni 's mò ann san aimsir so làthair, agus ann san t saoghal a 'ta re teachd a' bheatha mhairtheanach.

31 Agus ghabh sè 'n dà-fhear-dheug d'a ionnsuidh, agus a dubhairt sè riu, Fèuch, ata sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh gach uile nithe ata sgrìobhta leis na fàidhibh mu Mhac an duine, air an coi'-lionadh.

* cruaidh orra-san.

[TD 190]

LUCAS. CAIB. XIX.

32 Oir bheir'ear thairis è do na cinneachaibh, agus theid fanoid a dheanamh air, agus masluichear è, agus gabhar do shilibh air;

33 Agus sgiursaidh agus marbhaidh siad è: agus air an treas là eir'idh sè 'ris.

34 Agus cha do thuig iadsan aon ni dhiubh so: agus bha na briathra so folaichte orra, agus cha do thuig iad na nithe a dubhradh.

35 Agus tharladh, 'n uair a dhruid è re Iericho, gu'n raibh dall àraidh 'n a shuidhe re taoibh an ròid, ag iarraidh déirce.

36 Agus air cluinntin an t sluaigh a' dol seachad, dh'fheòraich è ciud bu chiall da so.

37 Agus dh' innis iad da, gur b'è Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh è, ag radh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus chonaich iadsan a bha air thoiseach è, chum's gu'm biodh è 'n a thosd: ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh eisean, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh' àithn sè a thoirt d'a ionnsaidh: agus 'n uair a thainig è 'm fogus da, dh' fheoraich sè dheth,

41 Ag radh, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit? agus a dubhairt eisean, A Thighearna, mi dh' fhaghail mo radhairc.

42 Agus a dubhairt Iosa ris, Biodh do radharc agad: shlànuich do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair sè a radharc, agus lean sè è, à toirt glòir' do Dhia: agus thug an sluagh uile cliu do Dhia, 'n uair a chunnaic iad so.

CAIB. XIX.

1 Mu thimchioll Shaccheus a' phuibliocanaich. 11 Na deich puinnnd airgid. 28 'Ta Criosd a' marcachd do Hierusalem le greadhnachas, 41 ag caoidh air a son. 45 a' tilgeadh 'mach an luchd ceannuigheachd agus reic' as an teampull; 47 ag teagasg dha gach là ann, b' àill leis na h uachdaranaibh a mhilleadh, mur bhiodh air son eagail an t sluaigh.

AGUS air do Iosa dol a steach, chuaidh sè tre Iericho.

2 Agus fèuch, bha duin' ann d' am b' ainm Saccheus, agus b' uachdaran è air na Puibliocanaibh, agus bha è saibhir:

3 Agus bha déidh aig' air Iosa fhaicsin, co è, agus cha b' urradh è air son an t sluaigh, chionn gu'n raibh sè iosal 'n a phearsuin.

[TD 191]

LUCAS. CAIB. XIX.

4 Agus ruidh sè roimhe, agus streap è suas ann an craoibh Shicamoir, chum's gu faiceadh sè è; oir bha è gus an t slighe sin a ghabhail.

5 Agus 'n uair a thainig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic sè è, agus a dubhairt sè ris, A Shaccheus, thig a nuas gu grad; oir is eigin damh stad an diu aig do thigh.

6 Agus thainig è 'nuas le cabhaig, agus ghabh è ris gu || lua'-ghaireach.

7 Agus 'n uair a chunnaic iad so, rinn iad uile monmhor, ag radh, Gu'n deachaidh sè steach air aoidheachd gu duin' a 'ta 'n a pheacach.

8 Agus sheas Saccheus agus a dubhairt sè ris an Tighearna, Fèuch, a Thighearna, 'ta mi toirt leith mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le casaid bhréige, bheiream dha a cheithir uiread.

9 Agus a dubhairt Iosa ris, Thainig slàint', an diu a dh' ionnsuidh 'n tighe so, do bhri' gur mac do Abraham eisean fòs.

10 Oir thainig Mac an duine a dh' iarraidh agus a thearnadh an ni sin a bha cailte.

11 Agus mar a chual' iad na nithe sin, chuir sè ris, agus labhair è parabal, do bhri, gu 'n raibh sè 'm fogus do Hierusalem, agus gu'n do shaoil iadsan gu 'm biodh rioghachd Dhe air a grad-fhoillseachadh.

12 Air an àdhbhar sin a dubhairt sè, Chuaidh duin' uasal àraidh do dhùthaich am fad a dh'fhaghail rioghachd dha fein, agus a philltin air ais.

13 Agus ghairm sè a dheich searbhanta, agus thug è dhoibh deich puinnd, agus a dubhairt sè riu, Cuiribh gu buil iad, gus an d' thig mise.

14 Ach bha fuath aig muintir a dhùthch dha, agus chuir iad teachdaireachd 'n a dhiaigh, ag radh, Cha'n àill leinn an duine so bhi 'n a righ oirn'.

15 Agus tharladh, 'n uair a phill sè air ais, taireis da an rioghachd fhaghail, ann sin gu'n d' òrduich sè na seirbhisich ud bhi air an gairm d' a ionnsuidh, d' an d' thug sè 'n t airgiod, chum's gu 'm biodh fhios aige creud a bhuannaich gach aon aca leis a bhuileachadh.

16 Ann sin thainig an ceud fhear, ag radh, A Thighearna, bhuidhinn do phunnd deich puinnd.

17 Agus a dubhairt sè ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich: do bhri' gu 'n raibh thusa fìrinneach ann an ro-bheagan, biodh agad-

|| Subhach.

[TD 192]

LUCAS. CAIB. XIX.

sa uachdranachd air deich bailtibh.

18 Agus thainig an dara fear, ag radh, A Thighearna, rinn do phunnd cuig puinnd.

19 Agus a dubhairt sè fòs risean, Bio-sa mar an ceudna os-cionn chuig bailte.

20 Agus thainig fear eile, ag radh, a Thighearna, fèuch, do phunnd, a bha agamsa taisgt' ann an neapaichin:

21 Oir bha eagal orm romhad, do bhri' gur duine geur-theann thu: 'ta thu a' tog'ail an ni nach do leag thu, agus a' buain an ni nach do chuir thu.

22 Agus a dubhairt sè ris, As do bheul fein bheiream breith ort, a dhroch sheirbhisich. Bha fhios agad gu 'm bu duine geur-theann mi, tog'ail an ni nach do leag mi, agus a' buain an ni nach do chuir mi:

23 Air an àdhbhar sin c'ar son nach do chuir thu m' airgiod * do'n bhanc, agus air teachd dhamh-sa thogainn è le phiseach?

24 Agus a dubhairt sè riu-san a bha 'n an seasamh a làthair, Thugaibh uaithe am punnd, agus thoiribh dha-san è aig am bheil deich puinnd.

25 (Agus a dubhairt iad ris, A Thighearna, 'ta deich puinnd aige.)

26 Oir a deirim ribh, Gu 'n toirear do gach neach aig am bheil: agus uaithe-sin aig nach 'eil, bheir'ear eadhon an ni sin 'ta aige.

27 Ach thugaibh ann so na naimhde ud agamsa, leis nach b' àill mise bhi 'm righ os an ceann, agus marbhaibh a'm' fhia'nais iad.

28 Agus air dha so a radh, dh' imich sè rompa, a' dol suas gu Hierusalem.

29 Agus tharladh 'n uair a dhruid è re Betphage agus Betani, làimh ris an t sliabh d' an goir'ear sliabh nan Oluidh', gu'n do chuir sè dias d'a dheisciobluibh uaithe,

30 Ag radh, Im'ichibh do 'n bhaile 'ta fa 'r comhair; ann s am fuigh sibh, air dol dhuibh a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh: fuasglaibh, agus thugaibh ann so è.

31 Agus ma dh' fheòraicheas aon neach dhibh, C'ar son ata sibh 'g a fhuasgladh? mar so a their sibh ris, Ata feum aig an Tighearn' air.

32 Agus air im'eachd dhoibhsin a chuireadh air falbh, fhuair iad eadhon mar a dubhairt sè riu.

33 Agus 'n uair a bha iad a' fuasgladh an t searraich, a dubhairt a sheal-

* air riadh.

[TD 193]

LUCAS. CAIB. XX.

bhadoirean riu, C'ar son ata sibh a' fuasgladh an t searraich?

34 Agus a dubhairt iadsan, 'Ta feum aig an Tighearn' air.

35 Agus thug iad gu h Iosa è: agus thilg iad an eadach air an t searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag im'eachd dha-san, sgaoil iad an eadach fuidhe air an t slighe.

37 Agus 'n uair do thainig è 'm fogus, eadhon gu dol sìos sleibh nan Oluidh' thòsaich mòr-chuideachd nan deisciobul uile re gàirdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do Dhia le guth àrd, air son nan uile oibridh cumhachdach' a chunnaic iad,

38 Ag radh, Gu ma beannuicht' an rìgh 'ta teachd ann ainm an Tighearna: sìth air neamh, agus glòir ann sna h àrdaibh.

39 Agus a dubhairt cuid do na Phairisichibh o mheasg an t sluaigh ris, A mhaighisdir, cronaich do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair eisean, agus a dubhairt sè riu, A deirim ribh, nam fanadh iad sin 'n an tosd, gu 'n glaothadh na clocha fein air ball.

41 Agus 'n uair a thainig è 'm fogus, chunnaic è 'm baile, agus ghuil sè air a shon,

42 Ag radh, Nam b'aithne dhuit, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann do là so fein, na nithe a bhuineas do d' shìth! ach a nois' ata iad folaicht' o d' shùilibh.

43 Oir thig na làith' ort, ann s an tilg do naimhde dig mu d' thimchioll, agus iadhaidh iad umad m' an cuairt, agus druididh iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus leagaidh iad co'-iosal ris an làr thu, agus do chlann ionnad; agus cha 'n fhàg iad ionnad cloch air muin cloiche: do bhri' nach b' aithne dhuit aimsir t fhiosrachaidh.

45 Agus chuaidh è steach do 'n teampull, agus thòsaich è air an dream a bha reic', agus a' ceannach' ann a thilgeadh amach,

46 Ag radh riu, 'Ta è sgrìobhta, Is tigh ùrnuigh rno thigh-se: ach rinn sibhse slochd mheirleach dheth.

47 Agus bha è gach là a' teagasg san teampull. Ach dh' iarr na h àrd-shagairt agus na sgrìobhuichean, agus ceannardan a' phobuill eisean a mhilleadh,

48 Gidheadh cha raibh fhios aca creud a dheanadh iad: oir bha 'm pobull uile 'g a eisteachd le ro-aire.

CAIB. XX.

1 'Ta Crìosd a' dearbhadh gu'n raibh deadh ùghdarras aige, le ceist mu bhaisdeadh

[TD 194]

LUCAS. CAIB. XX.

Eoin. 9 Parabal an fhion-lios. 19 Mu thimchioll cìs a thoirt do Cheasar. 27 'Ta sè dearbhadh mearachd nan Saddusach, a bha 'g àichsheun' eis-eirigh nam marbh. 41 Cionnas is è Crìosd mac Dhaibhidh. 45 Ata è toirt rabhaidh d'a dheisciobluibh bhi air am faicill o na Sgrìobhuichibh.

AGUS tharladh air aon do na laithibh sin, 'n uair a bha è teagasg a' phobuill san teampull, agus a' searmonach' an t soisgeil, gu'n d' thainig na h àrd-shagairt agus na sgrìobhuichean air, maille ris na seanoiribh,

2 Agus labhair iad ris, ag radh, Innis duinne, creud è an t ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? no co eisean a thug an t ùghdarras so dhuit?

3 Agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse; agus freagraibh mi:

4 Baisdeadh Eoin, 'n ann o neamh a bha è, no o dhaoinibh?

5 Agus reasonaich iad eatorra fein, ag radh, Ma deir sinn, O neamh; their eisean, C'ar son ma 'ta nach do chreid sibh è?

6 Ach ma deir sinn, O dhaoinibh; clochuidh am pobull uile sinn: oir is deimhin leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach raibh fhios aca cia uaith' a bha è.

8 Agus a dubhairt Iosa riu, Ni mò a dh' innseam-sa dhuibhse ciod è an t ùghdarras tre 'n deanam na nithe so.

9 Ann sin thòsaich è air a' chosamhlachd so labhairt ris an t sluagh: Phlannduich duine àraidh gàradh-fiona, agus shuidhich sè air tuath è; agus chuaidh è air choigrich rè aimsir fhada.

10 Agus ann san àm dhligheach, chuir è seirbhiseach dh' ionnsuidh na tuatha, chum gu'n d' thugadh iad da do thoradh an fhion-lios: ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha folamh è.

11 Agus a-ris chuir è seirbhiseach eile uaithe; agus ghabh iad air-sin mar an ceudna, agus mhaslaich siad è, agus chuir iad uatha folamh è.

12 Agus a thuill' air sin chuir è 'n treas seirbhiseach uaithe; agus lot siad eisean mar an ceudna, agus thilg iad amach è.

13 Ann sin a dubhairt Tighearna an fhion-lios, Ciod a ni mi? cuiridh mi mo Mhac gràdhach d' an ionn-

[TD 195]

LUCAS. CAIB. XX.

suidh: feudaidh è bith, air fhaicsin doibh, gu 'n toir iad onoir dha.

14 Ach 'n uair a chunnaic an tuath è, reasonaich iad eatorra fein, ag radh, Is è so an t oighre: thigibh, marbhamaid è, chum's gu'm bi 'n oighreachd againn fein.

15 Agus thilg siad amach as an fhion-lios è, agus mharbh iad è. Ciod uime sin a ni Tighearna an fhion-lios riu?

16 Thig è agus sgriosaidh sè an tuath ud, agus bheir è 'm fion-lios do dhaoinibh eile. Agus 'n uair a chual' iad so, a dubhairt siad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dha-san amharc orra, a dubhairt sè, Ciod è so ma seadh a 'ta sgrìobht', A' chloch a dhiult na clochairean, rinneadh ceann na h oisinn dith?

18 Ge b'è neach a thuiteas air a' chloich ud, brisear è: ach ge b'è neach air an tuit i, pronnfaidh si gu luaithreadh è.

19 Agus ann san uair sin fein dh' iarr na h àrd-shagairt agus na sgrìobhuichean làmh a chur ann; ach bha eagal a' phobuill orra; oir thuig iad gur b' ann 'n an aghaidh fein a labhair è 'n cosamhlachd so.

20 Agus rinn iad geur-fhaire air, agus chuir iad amach luchd-feill, a leigeadh orra fein a bhi 'n am fireanaibh, chum's gu 'n deanadh iad greim air fhoclaibh, air chor 's gu'n d' thugadh iad thairis è do chumhachd agus do ùghdarras an uachdarain.

21 Agus dh' fheòraich iad deth, ag radh, A mhaighisdir, ata fhios againne gu bheil thu labhairt agus a' teagasg gu ceart, ni mò 'ta suim agad do phearsuin aon duine, ach ata thu teagasg slighe Dhe a reir na fìrinn.

22 Am bheil è ceaduichte dhuinne cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig eisean an cuilbheartachd, agus a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh ga m' bhuaireadh?

24 Nochdaibh dhamh-sa peghinn: cia leis i an iomhaigh agus an sgrìobhadh a 'ta uirre? Fhreagair iadsan agus a dubhairt siad, Le Ceasar.

25 Agus a dubhairt eisean riu, Thugaibhse air an àdhbhar sin do Cheasar, na nithe 's le Ceasar, agus do Dhia, na nithe 's le Dia.

26 Agus cha b' urradh iad greim a dheanamh air fhoclaibh am fia'nais an t sluaigh: agus ghabh iad iongantais r'a fhreagradh, agus dh' fhan iad 'n an tosd.

27 Ann sin thainig d'a ionnsuidh dream àraidh do

[TD 196]

LUCAS. CAIB. XX.

na Saddusachuibh (a 'ta 'g àichsheun' gu bheil eis-eirigh ann) agus dh' fheòraich siad deth,

28 Ag radh, A mhaighisdir, sgrìobh Maois dhuinne, Ma gheibh bràthair duin' air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu 'm fuigheadh è bàs gun chlann, gu 'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu 'n togadh è suas sliochd d'a bhràthair.

29 Air an àdhbhar sin, bha seachdnar bhràithre ann: agus ghabh an ceud fhear bean, agus fhuair è bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhnaoi, agus fhuair eisean bàs gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t seachdnar. Agus cha d' fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Fa dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Ann san eis-eirigh uime sin, co ac' aig am bi i 'n a mnaoi? oir bha i aig an t seachdnar 'n a mnaoi.

34 Agus fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè riu, Ata clann an t saoghail so a' pòsadh, agus air an tabhairt am pòsadh:

35 Ach an droing sin a mheasar gur fiu iad an saoghal ud fhaghail, agus an eis-eirigh o na marbhaibh, cha 'n 'eil iad a' pòsadh, no air an tabhairt am pòsadh.

36 Agus ni h eudar leo bàs fhaghail ni 's mò; oir ata siad ann coi'-inbhe ris na h ainglibh, agus is iad clann De iad, air bhi dhoibh 'n an cloinn do 'n eis-eirigh.

37 'Noise gu 'n eirich na mairbh, nochd Maois fein aig a' phreas, 'n uair ata sè gairm do 'n Tighearna Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob.

38 Oir cha 'n è Dia nam marbh è, ach nam beo: oir ata gach uile beo dhasan.

39 Ann sin fhreagair dream àraidh do na Sgriobhuichibh, agus a dubhairt siad, A mhaighisdir, 's maith a labhair thu.

40 Agus cha raibh chroidh' aca tuilleadh ni sam bith fheòraich dheth.

41 Agus a dubhairt sè riu, Cionnas a deir iad gur è Criosd mac Dhaibhidh?

42 Agus a deir Daibhidh fein ann an leabhar nan salm, A dubhairt an Tighearna re m' Thighearna, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'n an stòl fuidh d' chosaibh.

44 'Ta Daibhidh air an àdhbhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnas ma seadh is è mhac è?

45 Ann sin a dubhairt sè

[TD 197]

LUCAS. CAIB. XXI.

r'a dheisciobluibh, ann an eisdeachd a' phobuill uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh fein o na Sgriobhuichibh, leis am miann im'eachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fàiltidh ann sna margaibh, agus na caithriche 's àirde ann sna sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig féisdibh;

47 A shluigeas suas tighean bhain-treabhach, agus air sgàth * sgeimh' a ni ùrnuighean fada: gheibh iad sin an damnadh a's mò.

CAIB. XXI.

1 'Ta Criosd a' moladh na bain-treabhaich bhochd: 5 A' roimh-innseadh sgrios an teampuill, agus bhaile Ierusalem: 25 Mar an ceudna na comharthaidh bhios ann roimh an là dheireannach: 34 Ag earail orra faire a dheadamh.

AGUS air dha amharc suas, chunnaic è na daoine saibhre tilgeadh an tiodhlaca ann àite coimhead an ionmhais.

2 Agus chunnaic è mar an ceudna bain-treabhach bhochd àraidh, a' tilgeadh dà leith-fheoirling ann sin.

3 Agus a dubhairt sè, Gu fìrinneach, a deirim ribh, gu'n do chuir a bhain-treabhach bhochd so ni 's mò ann na iad uile.

4 Oir thilg iad so uile d' am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhe: ach thilg ise d'a h uireasbhuidh fein am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid aca bhi labhairt m' an teampull, mar a bha è air a dheanamh maiseach le clochaibh sgiamhach, agus le tiodhlacaibh, a dubhairt sè,

6 Mu thimchioll nan nithe so a chi sibh, thig na làith', ann s nach fàgar cloch air muin cloiche dhiubh, nach tilgear sios.

7 Agus dh' fheòraich iadsan deth, ag radh, A mhaighisdir, c'uin ma 'ta bhitheas na nithe so? agus ciod an comharth' bhios ann 'n uair a tharlas na nithe so?

8 Agus a dubhairt eisean, Fèuchaibh nach meallthar sibh: oir thig mòran ann m' ainmse, ag radh, 'S mise Criosd; agus 'ta 'n t àm am fogus: uime sin na leanaibh iad.

9 Ach 'n uair a chluinneas sibh cogaidh, agus † iom-luasgaidh, na biodh mòr-gheilt oirbh: oir is eigin do na nithibh so tachairt air tùs, ach cha 'n 'eil a' chrìoch air ball.

10 Ann sin a dubhairt sè riu, Eir'idh cinneach ann aghaidh cinnich, agus rioghachd ann aghaidh rioghachd:

11 Agus bithidh criothan-

* deadh chos'lais.

† buaireas.

[TD 198]

LUCAS. CAIB. XXI.

na mòra talmhain ann an iomadh àite, agus gortaidh, agus plàighean, agus nithe ua' bhasach', agus comharthaidh mòra o neamh.

12 Ach rompa so uile cuiridh iad làmh ionnaibh-se, agus geur-leanaidh iad sibh, 'g ar tabhairt thairis do * choi'-thionalaibh, agus do phrìòsunaibh, 'g ar tabhairt chum righridh agus uachdarana air sgàth m' ainmse.

13 Agus tachraidh so dhuibhse mar fhia'nais.

14 Air an àdhbhar sin daingnichibh ann bhur croidhibh, gun smuainteachadh roimh làimh, ciod a fhreagras sibh air bhur son fein.

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus gliocas, nach bi bhur naimhde uile comasach air labhairt no cur 'n a aghaidh.

16 Brathar sibh le 'r pàrantaibh, agus le 'r bràithribh, agus le 'r luchd dàimh', agus le 'r càirdibh; agus bheir iad fainear cuid agaibh a chur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig gach uile dhaoineibh dhuibh air son m' ainmse.

18 Ach ni 'n caillear foiltean do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidin sealbhaichibh bhur n anama fein.

20 Agus 'n uair a chi sibh Ierusalem air a cuartachadh le armailtibh, ann sin biodh fhios agaibh gu bheil a fàsachadh 'm fogus.

21 Ann sin teicheadh iadsan ata ann Iudea chum nam beann; agus im'icheadh iadsan a 'ta 'n a meadhon amach aisde; agus na rachadh iadsan a 'ta sa mhach-thir, a steach innte.

22 Oir is iad sin làith' an dioghaltais, chum gu 'n coi'-lionar na h uile nithe 'ta sgrìobht'.

23 Ach mo thruaighe na mnàì a bhios torrach, agus iadsan a bhios a' toirt cìche ann sna laithibh sin: oir bithidh cruaidh-chàs mòr san dùthaich, agus fearg air a' phobull so.

24 Agus tuitidh iad le faobhar a' chloidheimh, agus bheir'ear iad am braighdeanas chum nan uile chinneach: agus bithidh Ierusalem air a saltairt sìos fuadh na Geintileachaibh, gus an coi'-lionar aimsire nan Geintileach.

25 Agus bithidh comharthaidh ann sa ghréin, agus ann sa ghealaich, agus ann sna reultaibh; agus air an talamh teann-eigin nan cinneach, tre iom-cheist, an cuan agus na tonna a' beuchdaich;

26 Croidhe dhaoine 'g an tréigsin tre eagal, agus fei-

* shionagogaibh.

[TD 199]

LUCAS. CAIB. XXII.

theamh nan nithe sin a 'ta teachd air an domhan: oir bithidh cumhachda nan neamha air an crathadh.

27 Agus ann sin chi siad Mac an duine a' teachd ann an nèul, le cumhachd agus mòr-ghlòir.

28 Agus 'n uair a thòsaicheas na nithe so air tachairt, ann sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur cinn; oir ata bhur saorsa am fogus.

29 Agus labhair è * parabal riu, Amhaircibh air a' chrann-fhìge, agus na craobhan uile;

30 'N uair a bhios iad cheana ag cur amach an duilleich, air fhaicsin duibh, aithnichidh sibh uaibh fein, gu bheil an samhra' 'nois' am fogus.

31 Agus mar an ceudna sibhse, 'n uair a chi sibh na nithe so a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bhuil rioghachd Dhe fogus do làimh.

32 Gu deimhin a deirim ribh, nach d' theid an † linn so thairis, gus an coi'-lionar na nithe so uile.

33 Theid neamh agus talamh thart': ach cha d' theid mo bhriathra-sa thart' a choidhch'.

34 Agus thugaibh an aire dhuibh fein, an t eagal uair air bith gu 'm bi bhur croidhe fuidh uallaich le geòcaireachd, agus le meisg, agus le mòr-chùram mu nithibh na beatha so, agus gu'n d' thig an là ud oirbh gu h obann.

35 Oir mar ribe do thig sè air na h uile dhaoinibh, ata 'g àiteachadh aghaidh na talmhain uile.

36 Deanaibhse air an àdhbhar sin faire, ag deanamh ùrnuigh do ghnà', chum's gu measfar gur fiu sibh dol as o na nithibh sin uile a 'ta gu teachd, agus seasamh ann làthair Mhic an duine.

37 Agus bha è san là a' teagasg san teampull, agus san oidhche chuaidh sè 'mach, agus dh' fhan è air an t sliabh, d' an goir'ear sliabh nan Oluidh'.

38 Agus thainig an sluagh uile gu moch air mhaidin d'a ionnsuidh san teampull, a dh' eisteachd ris.

CAIB. XXII.

1 'Ta na h Iudhaich a' gabhail comhairle 'n aghaidh Iosa. 3 'Ta Satan ag aomadh Iudais gu feilleachadh air. 7 Ata na abstoil ag ullamhachadh na càisg'. 19 'Ta Criosd ag òrduchadh a shuipeir' naomha, 21 agus os iosal ag innseadh co è an traiteir; 24 a' teagasg do na h abstolaibh eile gun iad a bhi àrd-inntineach, 32 a' dearbh-innseadh do Phea-

* cosamhlachd.

† ginealach.

[TD 200]

LUCAS. CAIB. XXII.

dar nach diobradh a chreidimh è, 34 ach gu'n àichsheunadh sè eisean tri uaire: 39 A' deanamh ùrnuigh, agus fuidh fhallas fola, 47 air a bhrath' le pòig: 50 A' slànuchadh cluais Mhalchuis: 54 Air àich-sheunadh tri uaire le Peadar, 63 a' faghail tàir agus maslaidh, 66 agus ag aid' eachadh gur è fein Mac Dhe.

'NOISE do dhruid riu féisd an arain gun làibhin, d'an goir'ear a' chàisg.

2 Agus bha na h àrd-shagairt agus na sgriobhuichean ag iarraidh cionnas a dh' fheudadh iad eisean a chur gu bàs; oir bha eagal a' phobuill orra.

3 Ann sin chuaidh Satan ann Iudas d' an co'-ainm Iscariot, neach a bha do àireamh an dà-fhir-dheug.

4 Agus dh'imich è, agus labhair è ris na h àrd-shagartaibh agus re caiptinibh an teampuill, cionnas a bhrathadh sè eisean doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad cùmhnant ris, airgiod a thabhairt da.

6 Agus gheall eisean, agus dh'iarr è àm iomchu'idh air a bhrath' dhoibh gun am pobull a bhi làthair.

7 Ann sin thainig là an arain gun làibhin, ann s am b' eigin an t uan-càisg' a mharbhadh.

8 Agus chuir è uaithe Peadar agus Eoin, ag radh, Im'ichibh, agus ull'uichibh dhuinn a' chàisg, chum gu 'n itheamaid.

9 Agus a dubhairt iadsan ris, C'ait' an àill leat sinn a dh' ull'uchadh?

10 Agus a dubhairt sè riu, Fèuch, air dhuibh dol a steach do 'n bhaile, tachraidh oirbh duine, a' giulan soithich uisge; leanaibh è do 'n tigh ann s an d' theid è steach.

11 Agus abruibh re fear an tighe, A deir am maighisdir riut, C'ait' am bheil an seomar-aoidheachd ann s an ith mi chàisg maille re m' dheisciobluibh?

12 Agus fèuchaidh sè dhuibh àrd-sheomar farsaing uidhimichte: ull'uichibhs' ann sin.

13 Agus dh'imich iad agus fhuair iad mar a dubhairt sè riu: agus dh' ull'uich iad a' chàisg.

14 Agus 'n trà' thainig an uair, shuidh è sios, agus an dà-abstol-deug maille ris.

15 Agus a dubhairt sè riu, Le mòr-thogradh mhiannaich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhamh fulang.

16 Oir a deirim ribh, Nach ith mi dhith tuilleadh, gus

[TD 201]

LUCAS. CAIB. XXII.

an coi'-lionar i ann rioghachd Dhe.

17 Agus ghlac sè 'n cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, a dubhairt sè, Gabhaibh so, agus roinnibh eadruibh fein è.

18 Oir a deirim ribh, nach òl mi do thora' na fineamhain, gus an d' thig rioghachd Dhe.

19 Agus ghlac sè aran, agus taireis buidheachas a thabhairt, bhris sè, agus thug sè dhoibhsin è, ag radh, 'S è so mo chorp-sa a 'ta air a thoirt air bhur son-sa: deanuibh so mar chuimhne ormsa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, ann diaigh na suipeir', ag radh, Is è 'n cupan so an tiomna-nuadh ann m' fhuilse, a dhòirteadh air bhur son-sa.

21 Ach fèuch, làmh an ti bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.

22 Agus gu fìrinneach ata Mac an duine ag im'eachd a reir mar a dh' òrduicheadh: ach 's an-aobhinn do 'n duine sin leis am brathar è.

23 Agus thòsaich iadsan air rannsachadh eatorra fein, co aca bha gus an ni so a dheanamh.

24 Agus bha fòs comh-stribh eatorra, co aca bu mhò a bhiodh.

25 Ach a dubhairt eisean riu, Ata aig righribh nan Geintileach tighearnas orra; agus goir'ear daoine fial dhiubhsan, aig am bheil ùghdarras orra.

26 Ach na bithibhse mar sin: ach an neach a's mò 'n ar measg, biodh è mar an neach a's òige; agus an ti a's àirde, mar eisean ata re frithealadh.

27 Oir co aca 's mò, 'n ti a shuidheas air bòrd, no eisean a ni frithealadh? nach è 'n ti a shuidheas? ach ata mise 'n ar measg-sa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh' fhan maille riumsa ann mo bhuaireibh,

29 Agus ata mise 'g òrduchadh dhuibh rioghachd, mar a dh' òrduich m' Athair dhamh-sa:

30 Chum's gu'n ith agus gu 'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann mo rioghachd, agus gu 'n suidh sibh air caithrichibh rioghail, a' toirt breith air dà-threibh-dheug Israeil.

31 Agus a dubhairt an Tighearna, A Shimoin, a Shimoin, fèuch, dh' iarr Satan sibhse, chum bhur criaradh mar chrui'neachd:

32 Ach ghuidh mise air do shon-sa, nach dìobradh do chreidimh thu: agus 'n uair a dh' iompoichear thu, neartuich do bhràithre.

[TD 202]

LUCAS. CAIB. XXII.

33 Agus a dubhairt eisean ris, A Thighearna, 'ta mise ullamh gu dol maille riut araon chum prìosuìn, agus a chum bàis.

34 Agus a dubhairt eisean, A deirim riut, a Pheadair, nach goir an coileach an diu, gus an àichsheun thu tri uaire gur aithne dhuit mi.

35 Agus a dubhairt sè riu, 'N uair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhròga, an raibh uireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus a dubhairt siad, Cha raibh.

36 Ann sin a dubhairt sè riu, Ach a nois' ge b'è aig am bheil sporan, togadh sè è, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil clòidheamh, reiceadh è eadach, agus ceannachadh è h aon.

37 Oir a deirim ribh, gur eigin fòs an ni so 'ta sgrìobhta a choi'-lionadh annam-sa, Agus bha è air àireamh a' measg nan ciontach: oir ata crìoch aig na nithibh ud, a 'ta mu m' thimchioll-sa.

38 Agus a dubhairt iadsan, A Thighearna, fèuch, ata dà chloidheamh ann so. Agus a dubhairt eisean riu, 'S leòr è.

39 Agus air dha dol amach, chuaidh sè, mar bu ghnà' leis, gu sliabh nan Oluidh'; agus lean a dheisciobuil fòs è.

40 Agus an uair a thainig è do 'n àite, a dubhairt sè riu, Deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh eisean uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig sè è fein air a ghlùinibh agus rinn è ùrnuigh,

42 Ag radh, Athair, ma's toil leat, cuir an cupan so tharum: gidheadh na b' i mo thoilse, ach do thoilse gu raibh deanta.

43 Agus dh' fhoillsicheadh dha aingeal o fhlaithneas, 'g a neartachadh.

44 Agus air bhi dha ann an cruaidh-ghleachd' anama, rinn è ùrnuigh ni bu dùrachdaich': agus bha fhallas mar bhraona mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh.

45 Agus air dha eirigh o ùrnuigh, thainig è chum a dheisciobul, agus fhuair sè 'n an codal iad tre thuirse.

46 Agus a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh 'n ar codal? eir'ibh, agus deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus air dha-san bhi fòs a' labhairt, fèuch sluagh, agus dh' imich eisean d' am b' ainm Iudas, aon do 'n dà-fhear-dheug, rompa, agus dhruid è re h Iosa, chum a phògadh.

[TD 203]

LUCAS. CAIB. XXII.

48 Ach a dubhairt Iosa ris, A Iudas, am bheil thu le pòig a' brath' Mhic an duine?

49 Agus 'n uair a chunnaic iads' a bha maille ris an ni bha teachd, a dubhairt siad ris, A Thighearna, 'm buail sinn leis a' chloidheamh?

50 Agus bhuaill a h aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr sè dheth a' chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt sè, Fulaingibh gus a so. Agus bhean è r'a chluais, agus shlànuich sè i.

52 Ann sin a dubhairt Iosa ris na h àrd-shagartaibh agus caiptinibh an teampull, agus na seanoiribh a thainig d'a ionnsuidh, 'N d' thainig sibh 'mach le cloidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann ann aghaidh meirlich?

53 'N uair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh amach bhur làmha a'm' aghaidh: ach 's i so bhur n uair-se, agus cumhachd an dorchadais.

54 Ann sin rug iad air-sin, agus thug iad leo è, agus thug iad è do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaithe è.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos am fochair a chéile, shuidh Peadar 'n am meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh è 'n a shuidhe aig an teine, agus air dh'i amharc gu geur air, a dubhairt si, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh' àichsheun eisean è, ag radh, A bhean, cha 'n aithne dhamh è.

58 Agus beagan 'n a dhiaigh sin chunnaic neach eile è, agus a dubhairt sè, 'S ann diubh thusa mar an ceudna. Agus a dubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aon uair' 'n a dhiaigh sin, chothaich neach eile air, ag radh, Gu fìrinneach bha 'm fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galileanach è.

60 Agus a dubhairt Peadar, A dhuine, ni h aithne dhamh ciod ata thu 'g radh. Agus air ball 'm feadh a bha è fòs a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do 'n Tighearna, dh' amhairc sè air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna, mar a dubhairt sè ris, Mun goir an coileach, àichsheunaidh tu mi tri uaire.

62 Agus chuaidh Peadar amach, agus ghuil è gu goirt.

[TD 204]

LUCAS. CAIB. XXIII.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'g a bhualadh.

64 Agus 'n uair a dh' fholuich iad a shùile, bhuaill iad è san aghaidh, agus dh' fheòraich iad deth, ag radh, Dean fàidheadoireachd, co è a bhuaill thu?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu * toibheumach 'n a aghaidh.

66 Agus 'n uair a bha 'n là air teachd, chruinnich seanadh a' phobuill, agus na h àrd-shagairt agus na sgrìobhuichean ann ceann a chéile, agus thug iad eisean chum an comhairle,

67 Ag radh, An tu Criosd? innis dhuinn. Agus a dubhairt sè riu, Ma dh' innseas mi dhuibh, cha chreid sibh.

68 Agus ma dh' fheòraicheas mi fòs ni air bith, cha toir sibh freagradh dhamh, agus cha leig sibh as mi.

69 'N a dhiaigh so bithidh Mac an duine 'n a shuidhe air deas làimh cumhachd Dhe.

70 Ann sin a dubhairt siad uile, An tusa ma seadh Mac Dhe? Agus a dubhairt sè riu, A deir sibhse gur mi.

71 Agus a dubhairt siad, Ciod tuilleadh am feum ata againn air fia'nais? oir chuala sinn fein as a bheul fein.

CAIB. XXIII.

1 'Ta Criosd air † eileachadh ann làthair Philait: 8 'Ta Ioraith a' deanamh fanoid air. 12 Rinneadh Ioraith agus Pilat 'n an càirdibh. 18 'Ta Barabbas air iarraidh leis an t sluagh, agus air fhuasgladh le Pilat, agus 'ta Iosa air a thoirt thairis chum bhì air a cheusadh: 27 Ata sè ag roimh-innseadh do na mnaibh ata re caoidh air a shon, sgrios Ierusalem, 34 a' deanamh ùrnuigh air son a naimhde. 39 Ata dias do dhroch dhaoinibh air an ceusadh maille ris. 46 A bhàs; 50 adhlac.

AGUS air eirigh do 'n chuideachd ac' uile, thug iad è gu Pilat.

2 Agus thòsaich iad re cùis a chur air, ag radh, Fhuair sinn am fear so a' claoonadh a' chinnich, agus a' bacadh cìs a thoirt do Cheasar, ag radh, Gur è fein Criosd an rìgh.

3 Agus dh' fheòraich Pilat deth, ag radh, An tusa rìgh nan Iudhach? agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè, Deir tu è.

4 Ann sin a dubhairt Pilat ris na h àrd-shagartaibh agus ris an t sluagh, Ni bheilimse faghail aon choire san duine so.

* blaisphemeach.

† agairt.

[TD 205]

LUCAS. CAIB. XXIII.

5 Agus bha iadsan ni bu ro-dhéineadh, ag radh, 'Ta è buaireadh a' phobuill, ag teagasg tre Iudea uile, a' tòiseachadh o 'n Ghalilee gus an àite so.

6 'N uair a chuala Pilat mu 'n Ghalilee, dh' fheòraich è 'm bu Ghalileanach an duine.

7 Agus 'n uair a chual' è gur b' ann do fhlaitheachd Ioraith a bha è, chuir sè gu h Ioraith è, neach a bha è fein ann Ierusalem sna laithibh sin.

8 Agus 'n uair a chunnaic Ioraith Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh aige rè ùine fhada air eisean fhaicsin, do bhri' gu'n cual' è mòran uime; agus bha dùil aige gu 'm faiceadh è miorbhuil eigin air a dheanamh leis.

9 Ann sin dh' fheòraich sè mòran do cheisdibh dheth; ach cha d' thug è freagradh sam bith air.

10 Agus sheas na h àrd-shagairt agus na sgrìobhuichean 'g a chasaid gu dian.

11 Agus chuir Ioraith agus a luchd-cogaidh ann neimh-pris è, agus rinn iad fanoid air, agus taireis a sgeudachadh ann eadach ro-gheal, chuir sè air ais gu Pilat è.

12 Agus rinneadh Pilat agus Ioraith 'n an càirdibh d'a chéile san là sin; oir bha iad roimhe sin ann naimhdeas r'a chéile.

13 Agus 'n uair a ghairm Pilat 'n ceann a cheile na h àrd-shagairt, agus na h uachdarain, agus am pobull,

14 A dubhairt sè riu, Thug sibh a'm' ionnsuidhs' an duine so, mar neach ata tionndadh a' phobuill a thaoibh: agus fèuch, air dhamh a cheasnachadh ann bhur làthair, cha d'fhuir mi coire air bith san duine so thaobh na' nithe sin, mu 'm bheil sibh cur cùis air;

15 No fòs Ioraith: oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh, agus fèuch, cha d' rinneadh ni air bith * leis toilltineach air bàs.

16 Uime sin, air dhamh-sa a smachdachadh, leigidh mi as è.

17 Oir b' fheudar dha neach eigin a leigeadh as doibh air an fhéisd.

18 Agus ghlaodh iad amach dh' aon ghuth, ag radh, Beir uainn am fear so, agus leig air a chomas duinne Barabbas:

19 (Neach air son ceannairc' àraidh a rinneadh ann sa bhaile, agus air son mortaidh, a thilgeadh am prìosun)

20 Air an àdhabhar sin labhair Pilat riu a-ris, air dha

* dha.

[TD 206]

LUCAS. CAIB. XXIII.

bhi toileach Iosa a chur fa sgaoil.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag radh, Ceus è, ceus è.

22 Agus a dubhairt sè riu an treas uair, C'ar son, ciod an cron a rinn è? cha d' fhuair mise cùis bhàis air bith ann: uime sin, tairéis dhamh a smachdachadh, leigidh mi as è.

23 Agus luidh iadsan air le guthaibh mòra, ag iarraidh eisean a cheusadh: agus bhuaidhaich an guthanna-sa, agus guthanna nan àrd-shagart.

24 Agus thug Pilat breith gu 'n deanta na dh' iarr iad.

25 Agus leig è 'mach dhoibh eisean a thilgeadh am prìosun air son ceannairc' agus mortaidh, an neach a dh' iarr iad; ach thug sè thairis Iosa d' an toil.

26 Agus mar a thug iad leo è, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaidh air, g'a iomchar ann diaigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr è do 'n t sluagh, agus do mhnaibh, a bha fòs re bròn agus 'g a chaoineadh.

28 Ach air tionndadh do Iosa riu, a dubhairt sè, Ingheana Ierusalem, na guilibh air mo shon-sa, ach guilibh air bhur son fein, agus air son bhur cloinne:

29 Oir fèuch, ata na làith' a' teachd, ann s an abair iad, 'S beannuichte na mnàì sheasga, agus na bronna nach do ghiulain clann, agus na cìocha nach d' thug bainne.

30 Ann sin tòsaichidh iad air a radh ris na beanntaibh, Tuitibh oirne; agus ris na cnocaibh, Folaichibh sinn.

31 Oir ma ni siad na nithe so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a chrìonaich?

32 Agus thugadh mar an ceudna dias eile a bha 'n an daoine droch-mhuint', chum bhi air an ceusadh maille ris.

33 Agus 'n uair a thainig iad do 'n àite d' an goir'ear * àit' a' chlaiginn, ann sin cheus iad è fein, agus na droch dhaoine; fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chli.

34 Ann sin a dubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh; oir cha 'n 'eil fhios aca ciod ata siad a' deanamh. Agus ag roinn eadaich dhoibh, thilg iad croinn air.

35 Agus sheas am pobull ag amharc: agus rinn na h uachdarain fanoid air maille riu-san, ag radh, Shaor è daoine' eile; saoradh sè è fein, ma 's è so Criosd, aon taghta Dhe.

* Calbhari.

[TD 207]

LUCAS. CAIB. XXIII.

36 Agus fòs rinn na saighd-fheara fanoid air, a' teachd d'a ionnsuidh, agus a' tairgseadh fion-geur dha,

37 Agus ag radh, Ma 's tu rìgh nan Iudhach, fòir ort fein.

38 Agus bha sgrìobha fòs air a sgrìobhadh os a cheann, ann an litricheibh greigis, agus laidin, agus eabhrach, IS E SO RIGH NAN IUDHACH.

39 Agus thug a h aon do na droch dhaoineibh a' chrochadh, toibheum dha, ag radh, Ma 's tu Criosd, saor thu fein agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chrònaich sè è, ag radh, Nach 'eil eagal De ort, agus gu bheil thu fuidh 'n aon dìteadh ris?

41 Agus sinne da rìreadh ann ceartas; oir ata sinn a' faghail na' nithe sin a thoill ar gnìomhartha: ach cha d' rinn an duine so cron air bith.

42 Agus a dubhairt sè re h Iosa, A Thighearna, cuimhnich ormsa 'n uair a thig thu do d' rioghachd.

43 Agus a dubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, gu 'm bi thu maille riomsa 'n diu ann am phàrras.

44 Agus bha è mu thimchioll na seathamh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an naothadh uair.

45 Agus dhorchaicheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'n a mheadhon.

46 Agus 'n uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, a dubhairt sè, Athair, ata mi tiomnadh mo spioraid a' d' làmhaibh: agus 'n uair a dubhairt è so, thug è suas an deo.

47 'Noise 'n uair a chunnairc an * Senturion an ni do rinneadh, thug è glòir do Dhia, ag radh, Gu fìrinneach b'ionracan an duine so.

48 Agus am pobull uile a chruinnich dh' ionnsuidh an t seallaidh sin, 'n uair a chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd eòlais uile, agus na mnàì a lean è o'n Ghalilee, 'm fad uaithe, ag amharc air na nithibh sin.

50 Agus fèuch, duine àraidh d' am b' ainm Ioseph, comhairleach, neach a bha 'n a dhuine maith, agus 'n a fhìrean:

51 (Cha d' aontaich an duine so d' an comhairle no d' an gnìomh) O Arimatea, baile leis na h Iudhachaibh, (neach fòs aig an raibh sùil re rioghachd Dhe)

* caiptin cheud.

[TD 208]

LUCAS. CAIB. XXIV.

52 Chuaidh eisean gu Pilat, agus dh' iarr è corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg sè ann an lion-eadach è, agus chuir sè ann an uaigh è a chladhaicheadh a carraig, ann s nach do chuireadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b'è sin là an ull'uchaidh, agus bha 'n t sàbaid am fogus.

55 Agus na mnàì fòs a thainig maille ris o'n Ghalilee, lean iad, agus chunnaic iadsan an uaigh, agus cionnas a chuireadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh' ull'uich iad spìosraidh, agus ola * deadh-bholaidh; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid', a reir na h àithne.

CAIB. XXIV.

2 'Ta eis-eirigh Chrìosd air a cur ann céill le dà aingeal do na mnaibh a thainig a dh' amharc na h uaighe; 9 ata iadsan 'g a innseadh do mhuintir eile. 13 Dh' fhoillsicheadh Chrìosd fein do 'n dias dheisciobul a chuaidh gu h Emmaus: 36 'n a dhiaigh sin dh' fhoillsicheadh è do na h abstolaibh, agus ata è 'g an cronachadh air son am mi-chreidimh, 47 agus a' toirt àithne dhoibh; 49 ata è gealltuin an Spìoraid naoimh, 51 agus a' dol suas do neamh.

'NOIS' air a' cheud là do 'n t seachduin, ro-mhoch air mhàidin, thainig iad chum na h uaighe, a' toirt leo nan spìosraidh a dh' ull'uich iad, agus mnàì àraidh eile maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chloch air a caruchadh o'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d' fhuair iad corp an Tighearna Iosa.

4 Agus tharladh, 'm feadh a bha iad ann iom-cheist fa'n ni so, fèuch, sheas dias dhaoine làimh riu ann an eadaichibh dealrach.

5 Agus air bhi dhoibh fuidh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chum na talmhain, a dubhairt siad riu, C'ar son ata sibh 'g iarraidh an ti 'ta beo am measg nam marbh?

6 Cha 'n 'eil è 'n so, ach dh' eirich sè: cuimnichibh mar a labhair è ribh air dha bhi fòs ann sa Ghalilee,

7 Ag radh, 'S eigin do Mhac an duine bhi air a thabhairt thairis do làmhaibh dhaoine peacach, agus bhi air a cheusadh, agus eirigh a-ris an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathra,

9 Agus air dhoibh pilltin o'n uaigh, dh' innis iad na nithe so uile do'n aon-fhear-deug, agus do chàch uile.

10 B' i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire

* cùbhrai'.

[TD 209]

LUCAS. CAIB. XXIV.

màthair Sheumais, agus mnàì eile bha maille riu, a dh' innis na nithe so do na h abstolaibh.

11 Agus mheasfadh am briathra leo-san mar sgeula faoin, agus cha do chreid siad iad.

12 Ann sin air eirigh do Pheadar, ruidh è chum na h uaighe, agus air dha cromadh sìos, chunnaic è 'n lion-eadach 'n a luidhe leis fein, agus dh' fhalbh è, a' gabhail iongantais leis fein m' an ni so a thachair.

13 Agus fèuch, bha dias aca a' dol air an là sin fein gu baile d' am b' ainm Emmaus, a bha trì fichead stàide o Ierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra fein mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus tharladh, 'n uair a bha iad a' comhradh, agus a' coi'-reasonachadh, gu'n d' thainig Iosa è fein am fogus, agus dh' imich sè maille riu.

16 Ach bha 'n sùilean air an cumail, ionnas nach d' aithnich siad è.

17 Agus a dubhairt sè riu, Creud è an comhradh so air am bheil sibh teachd eadruibh fein, ag im'eachd dhuibh, agus sibh brònach?

18 Agus fhreagair fear aca, d' am b' ainm Cleopas, agus a dubhairt sè ris, Am bheil thus' a' t aonar a' d' choigreach ann Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innte ann sna laithibh so?

19 Agus a dubhairt sè riu, Ciod na nithe? Agus a dubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, neach a bha 'n a fhàidh cumhachdach ann an gnìomh agus ann am focal am fia'nais De, agus a' phobuill uile:

20 Agus cionnas a thug na h àrd-shagairt agus ar n uachdarain thairis chum dìte' bàis è, agus a cheus iad è.

21 Ach bha dùil againne gu 'm b' eisean an ti a bha gu Israel a shaoradh: agus a thuill' air so uile, 's è 'n diu an treas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir mnàì àraidh dhinn fein, a chuaidh gu moch a dh' ionnsuidh na h uaighe, ua'bhas oirn':

23 Agus 'n uair nach d' fhuair iad a chorp, thainig iad, ag radh, gu 'm fac' iad fòs * taisbein do ainglibh, a dubhairt gu bheil è beo.

24 Agus chuaidh dream àraidh dhiubhse bha maille ruinn fein, chum na h uaigne, agus fhuair iad amhuil mar a dubhairt na mnàì; ach ni 'm fac' iad eisean.

25 Ann sin a dubhairt sè

* sealladh.

[TD 210]

LUCAS. CAIB. XXIV.

riu, O dhaoine amaideach, agus mall-chroidheach chum na nithe sin uile a chreidsin a labhair na fàidhean!

26 Nach b' eigin do Chrìosd na nithe so fhulang, agus dol a steach d'a ghlòir?

27 Agus air dha tòiseach' o Mhaois, agus o na fàidhibh uile, dh' eidir-mhìnich è dhoibh ann sna sgriobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll fein.

28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, gus an raibh iad a' dol: agus leig eisean air gu 'n rachadh è ni b' fhaide.

29 Ach choi'-eignich iadsan è, ag radh, Fan maille ruinne, oir ata è dlù' ris an fheascar, agus tha deireadh an là ann. Agus chuaidh è steach a dh' fhuireach maille riu.

30 Agus tharladh, 'n uair a shuidh è gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, gu 'n do bheannuich sè è, agus bhris sè è, agus thug sè dhoibh è.

31 Agus dh' fhosgladh an sùilean, agus dh' aithnich siad è; agus chuaidh è as an sealladh uatha.

32 Agus a dubhairt iad r'a chéile, Nach raibh ar croidhe a' lasadh annainn, am feadh a bha è a' labhairt ruinn air an t slighe, agus 'n uair a dh' fhosgail è dhuinn na sgriobtuire?

33 Agus dh' eirich iad air an uair sin fein, agus phill iad gu Hierusalem, agus fhuair iad an t aon-fhear-deug cruinn ann ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag radh, Dh' eirich an Tighearna da rìreadh, agus chunnacas le Simon è.

35 Agus dh' innis iad na nithe a rinneadh air an t slighe, agus mar a dh' aithnicheadh leo-san è ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt na' nithe so dhoibh, sheas Iosa fein 'n am meadhon, agus a deir sè riu, Siochaint maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.

38 Agus a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh fuidh thrioblòid, agus c'ar son ata smuaintidh ag eirigh suas ann bhur croidhibh?

39 Fèuchaibh mo làmhan agus mo chosa, gur mi fein a th' ann: làmhaichibh mi, agus faicibh, oir cha 'n 'eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar chi sibh agamsa.

40 Agus 'n uair a dubhairt è so, nochd è dhoibh a làmha agus a chosa.

41 Agus air bhi dhoibh fòs mi-chreid'each tre aoibhneas, agus iad fuidh iongantais, a dubhairt sè riu, Am bheil biadh sam bith agaibh ann so?

[TD 211]

EOIN. CAIB. I.

42 Agus thug iad dha mìor do iasg ròiste, agus do chìr-mheala.

43 Agus ghlac sè è, agus dh' ith sè 'n am fia'nais.

44 Agus a dubhairt sè riu, 'S iad so na briathra a labhair mi ribh, 'n uair a bha mi fòs maille ribh, gur eigin do na h uile nithe 'ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus ann sna fàidhibh, agus ann sna salmaibh a m' thimchioll-sa, bhi air an coi'-lionadh.

45 Ann sin do fhosgail sè an tuigse, chum gu 'n tuigeadh iad na sgrìobtuire,

46 Agus a dubhairt sè riu, Mar so ata è sgrìobhta, agus mar so b' eigin do Chrìosd fulang, agus eirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'n a ainmse, do na h uile chinneach, a' tòiseach' aig Ierusalem.

48 Agus is fia'naisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus fèuch, cuiream-sa gealladh m' Athar oirbh: ach fanaibhse ann am baile Ierusalem, gus an sgeudaichear le cumhachd o na h àrdaibh sibh.

50 Agus thug è 'mach iad co-fhada as Betani: agus thog è suas a làmhan, agus bheannuich sè iad.

51 Agus tharladh, 'm feadh a bha è 'g am beannuchadh, gur dhealaicheadh riu è, agus gun do thogadh suas gu neamh è.

52 Agus rinn iad àdhradh dha, agus phill iad gu Hierusalem le gàirdeachas mòr:

53 Agus bha iad a ghnà' ann san teampull, a' moladh agus a' beannuchadh Dhe. Amen.

An SOISGEUL do reir EOIN.

CAIB. I.

1 Dia-achd, daonnachd, agus oifig Iosa Crìosd. 15 Fia'nais Eoin. 39 Gairm Aindreas, Pheadair, &c.

ANN san toiseach bha am Focal, agus bha 'm Focal maille re Dia, agus b'è 'm Focal Dia.

2 Bha è so air tùs maille re Dia.

3 Rinneadh gach ni leis; agus as eugmhais cha d' rinneadh aon ni a rinneadh.

4 Ann-san bha beatha, agus b' i a' bheatha solus dhaoine.

5 Agus 'ta 'n solus a' soillseachadh ann dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas è.

[TD 212]

EOIN. CAIB. I.

6 Chuireadh duine o Dhia, d' am b' ainm Eoin.

7 Thainig eisean mar fhia'nais, chum fia'nais a thoirt air an t solus, chum gu'n creideadh na h uile dhaoine trid-sin.

8 Cha b' eisean an solus sin, ach chuireadh è chum gu d' thugadh è fia'nais air an t solus.

9 B'è so an solus fìrinneach, a 'ta soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t saoghail.

10 Bha è ann san t saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d' aithnich an saoghal è.

11 Thainig è dh' ionnsuidh a mhuintir fein, agus cha do ghabh a dhaoine fein ris.

12 Ach a mhèud 's a ghabh ris, thug sè dhoibh cumhachd a bhi 'n an cloinn do Dhia, eadhon dhoibhsin ata creidsin 'n a ainm:

13 A bha air an gineamhuin, cha 'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia.

14 Agus rinneadh am Focal 'n a fheoil, agus ghabh sè comhnuidh 'n ar measg-ne, (agus chunnairc sinn a ghlòir, mar ghlòir aoin-ghin Mhic an Athar) làn gràis agus fìrinn.

15 Thug Eoin fia'nais uime, agus ghlaodh sè, ag radh, 'S è so an ti mu 'n do labhair mi, 'N ti 'ta teachd a' m' dhiaigh, tha toiseach aig ormsa; oir bha sè romham.

16 Agus as a làn-san fhuair sinne uile, agus gràs air son gràis.

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thainig gràs agus fìrinn le Iosa Criosd.

18 Cha 'n fhaca neach air bith Dia riamh; aon-ghin Mhic, a 'ta ann an uchd an Athar, is è a dh' fhoillsich dhuinne è.

19 Agus is i so fia'nais Eoin, 'n uair a chuir na h Iudhaich sagairt agus Lebhitich o Hierusalem, chum gu 'm feòraicheadh iad deth, Co thusa?

20 Agus dh' aidmhich eisean, agus cha d' àichsheun è; ach dh' aidmhich è, Cha mhi Criosd.

21 Agus dh' fheòraich iad deth, Ciod ma seadh? An tu Elias? Agus a deir sè, Cha mhi. An tu am fàidh? Agus fhreagair è, Cha mhi.

22 Ann sin a dubhairt siad ris, Co thu? chum gu 'n d' thugamaid freagradh dhoibhsin a chuir uatha sinn: creud a deir tu a d' thimchioll fein?

23 A dubhairt è, 'S mise guth an ti a ghlaodhas ann san fhàsach, Deanaibh dìreach slighe an Tighearna, mar a dubhairt am fàidh Esaias.

[TD 213]

EOIN. CAIB. I.

24 Agus an dream a chuireadh leis an teachdoireachd, b' ann do na Phairisichibh iad.

25 Agus dh' fheòraich siad deth, agus a dubhairt siad ris, C'ar son ma seadh ata thu a' baisteadh, mur tu Criosd, no Elias, no 'm faidh?

26 Fhreagair Eoin iad, ag radh, Ataimse baisteadh le h uisge: ach ata neach 'n a sheasamh 'n ar measg, nach aithne dhuibh;

27 'S è so an ti, 'ta teachd a'm' dhiaigh, aig am bheil toiseach orm, neach nach fiu mise iall a bhròige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe so ann am Betabara air an taobh thall do Iordan, an t àit' ann raibh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màrach chunnaic Eoin Iosa a' teachd d'a ionnsuidh, agus a deir sè, Fèuch Uan De, a 'ta toirt air falbh peacaidh an t saoghail.

30 'S è so an ti mu 'n do labhair mi, Ata duin' a' teachd a' m' dhiaigh, aig am bheil barrachd orm: oir bha sè romham.

31 Agus cha raibh aithne agamsa air: ach a chum gu 'm bitheadh sè air fhoillseachadh do Israel, uime sin thainig mi a' baisteadh le h uisge.

32 Agus thug Eoin fia'nais, ag radh, Chunnaic mi 'n Spiorad a' teachd a nuas mar choluman o neamh, agus ghabh sè comhnuidh air.

33 Agus cha b' aithne dhamh-sa è: ach an ti a chuir mi a bhaisteadh le h uisge, a dubhairt eisean rium, Ge b'è air am faic thu an Spiorad a' teachd a nuas agus a' gabhail comhnuidh air, 's è sin an ti a bhaisteadh leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnairc mi, agus rinn mi fia'nais, gur è so Mac Dhe.

35 Air an là màrach a-ris, sheas Eoin, agus dias d'a dheisciobluibh:

36 Agus air dha amharc air Iosa agus è * a' spaisdeireachd, a deir sè, Fèuch Uan Dhe.

37 Agus chual' an dias dheisciobul è a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic sè iad 'g a leanmhuin, agus a deir sè riu, Ciod ata sibh ag iarraidh? Dubhairt iadsan ris, Rabbi, ('s è sin r'a radh, air na eidir-theangachadh, A mhaighisdir) c'ait' am bheil thu gabhail comhnuidh?

39 Deir sè riu, Thigibh agus faicibh. Thainig iad agus chunnaic iad c'ait' an raibh sè gabhail comhnuidh, agus dh' fhan iad maille ris an là sin: oir bha è mu thimchioll na deicheamh uaire.

* ag imtheachd.

[TD 214]

EOIN. CAIB. II.

40 B'è Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, aon do 'n dias a chual' Eoin a' labhairt, agus a lean eisean.

41 Fhuair eisean air tùs a a bhràthair fein Simon, agus a dubhairt sè ris, Fhuair sinne am Messias, is è sin, air na eidir-theangachadh, * Criosd.

42 Agus thug è chum Iosa è. Agus 'n uair a dh' amhairc Iosa air, a dubhairt sè, 'S tu Simon mac Iona: goir'ear Cephas dhiot, ni is è air na eidir-theangachadh, carraig.

43 Air an là 'n a dhiaigh sin, b' àill le Iosa dol amach do 'n Ghalilee, agus fhuair sè Philip, agus deir sè ris, Lean mise.

44 'Noise bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreas agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus a deir sè ris, Fhuair sinne 'n ti m' an do sgrìobh Maois ann san lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseph.

46 Agus a dubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bith teachd a Nasaret? A dubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd da ionnsuidh, agus a deir sè uime, Fèuch Israeleach da rìreadh, ann s nach 'eil cealg.

48 A deir Natanael ris, Cionnas is aithne dhuitse mi? Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Mun do ghoir Philip thu, 'n uair a bha thu fuaidh 'n chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus a dubhairt sè ris, Rabbi, 's tu Mac Dhe, 's tu Rìgh Israeil.

50 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Air son gu'n dubhairt mi riut, Chunnaic mi thu fuaidh 'n chrann-fhìge, 'm bheil thu creidsin? chi thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus a dubhairt sè ris, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, 'N a dhiaigh so chi sibh neamh fosgailte, agus aingeil Dhe a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

1 'Ta Criosd a' deanamh fion do 'n uisge, 12 a' dol do Chapernaum, agus do Hierusalem, 14 far am bheil è a' glanadh an teampuill o luchd reic' agus ceannuigheachd: 19 ag roimh-innseadh a bhàis agus eis-eirigh. 23 Ata mòran a' creidsin ann air son a mhiorbhuile, ach cha d' earb sè è fein riu.

AGUS air an treas là bha pòsadh ann Cana na Galilee; agus bha màthair Iosa ann sin.

2 Agus ghoireadh Iosa fòs, agus a dheisciobuil, chum a' phòsaidh.

* an t Ungach.

[TD 215]

EOIN. CAIB. II.

3 Agus air teireachdain do 'n fhion, a dubhairt màthair Iosa ris, Cha 'n 'eil fion aca.

4 A dubhairt Iosa ria, Creud mo ghnòthuchsa riut, a bhean? cha d' thainig m' uair-se fòs.

5 A dubhairt a màthair ris an luchd frithealaidh, Ge b'è ni a their è ribh, deanaibh è.

6 Agus bha ann sin sea soithiche cloiche am bu ghnà' uisg' a chur, a reir gnàth glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà fheircin no trì gach aon aca.

7 A dubhairt Iosa riu, Lionaibh na soithiche leuisge. Agus lion siad iad gus am beul.

8 Agus a dubhairt sè riu, Tairngibh a nois', agus thugaibh chum uachdarain na féisde. Agus thug iad ann è.

9 'N uair a bhlaibh uachdaran na féisd' an t uisg' a rinneadh 'n a fhion, (agus cha raibh fhios aige co as a thainig è; ach bha fhios aig an luchd frithealaidh a tharruing an t uisge) ghoir uachdaran na féisd' * am fear-nua'-pòsda,

10 Agus a deir sè ris, Cuiridh gach uile dhuine fion maith a làthair air tùs; agus 'n uair a dh' òlas daoine gu leòr, ann sin am fion a's measa: ach ghleidh thus' am fion maith gus a noise.

11 An toiseach so do mhiorbhuilibh rinn Iosa ann Cana na Galilee, agus dh' fhoillsich sè a ghlòir; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 Ann diaigh so, chuaidh è sios do Chapernaum, è fein, agus a màthair, agus a bhràithre, agus a dheisciobuil, agus cha d' fhan iad ann mòran do laithibh.

13 Agus bha càisg nan Iudhach am fogus, agus chuaidh Iosa suas gu Hierusalem,

14 Agus fhuair è ann san teampull 'n an suidhe luchd reice' dhamh, agus chaorach, agus cholman, agus luchd malairt an airgid:

15 Agus air deanamh † sgiùrsoir dha do chòrdaibh caola, dh' fhuadaich sè 'mach as an teampull iad uile, agus na caoraich agus na daimh; agus dhòirt è 'mach airgid an luchd malairt, agus thilg sè na bùird thairis;

16 Agus a dubhairt è riu-san a bha reice' choluman, Togaibh iad sin as so; na deanaibh tigh m' Atharsa 'n a thigh marsandachd.

17 Agus chuimnich a dheisciobuil gu 'n raibh è sgrìobhta, Dh' ith † èud do thighe suas mi.

18 Ann sin fhreagair na h Iudhaich, agus a dubhairt siad ris, Ciod an comharth' a nochdas tu dhuinne, do bhri' gu bheil thu deanamh nan nithe sin?

* fear na bainnse.
† cuip'.
‡ ro-chùram.

[TD 216]

EOIN. CAIB. III.

19 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Leagaibh sios an teampull so, agus togaidh mise ann tri laithibh suas è.

20 Ann sin a dubhairt na h Iudhaich, Sea bliadhna agus dà fhichead bha 'n teampull so 'g a thog'ail, agus an cuir thusa suas ann tri laithibh è?

21 Ach labhair eisean mu theampull a chuirp.

22 Uime sin 'n uair bha è air eirigh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil gu 'n dubhairt è so riu: agus chreid iad an sgrìobtuir, agus am focal a dubhairt Iosa.

23 'Noise 'n uair bha è ann Ierusalem aig a' chàisg, air là na féisde, chreid mòran 'n a ainm, 'n uair a chunnaic iad na miorbhuile a rinn è.

24 Ach cha d' earb Iosa è fein riu, do bhri' gu 'm b' aithne dha na h uile dhaoine,

25 Agus nach raibh feum aige neach air bith a dheanamh fia'nais air duine: oir bha fhios aige ciod a bha ann san duine.

CAIB. III.

1 'Ta Criosd a' teagasg do Nicodemus feum na h ath-ghineamhuin. 14 Mu chreidimh 'n a bhàs. 16 Mòr ghràdh Dhe do 'n domhan. 18 Damnadh a leth mi-chreidimh. 23 Baisdeadh, fia'nais, agus teagasg Eoin mu thimchioll Chrìosd.

AGUS bha duine do na Phairisichibh, d' am b' ainm Nicodemus, a bha 'n a uachdaran air na h Iudhachaibh:

2 Thainig eisean chum Iosa san oidhche, agus a dubhairt sè ris, A mhaighisdir, ata fhios againne gur fear-teagaisg thu a thainig o Dhia: oir cha 'n urradh duin' air bith na miorbhuile so dheanamh a 'ta thus' a' deanamh, mur bi Dia maille ris.

3 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Gu deimhin deimhin a deirim riut, mur beirhear duine a-ris, nach fheudar leis rioghachd Dhe fhaicsin.

4 A dubhairt Nicodemus ris, Cionnas a dh' fheudas duine bhi air a bhreith 'n uair ata sè aosda? am bheil è comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a deirim riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urradh è dol a stigh do rioghachd Dhe.

6 An ni sin a 'ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil è; agus an ni sin a 'ta air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad è.

7 Na gabh iongantas gu 'n dubhairt mi riut, Is eigin

[TD 217]

EOIN. CAIB. III.

duibh bhi air bhur breith a-ris.

8 'Ta ghaoth a' séideadh far an àill leatha, agus ata thus' a' cluinntin a fuaim, ach ni 'm bheil fhios agad co as ata i teachd, no c' àit' ata i dol: is ann mar sin ata gach neach a 'ta air a bhreith o'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus a dubhairt sè ris, Cionnas a dh' fheudas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Am bheil thus' a' d' fhear-teagaisg ann Israel, agus nach aithne dhuit na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a deirim riut, gu bheil sinne a' labhairt a' ni a 's fios duinn, agus a' toirt fia'nais air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibh ar fia'nais-ne.

12 Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnas a chreideas sibh ma dh' innseas mi dhuibh nithe neamhaidh?

13 Agus cha deachaidh aon neach suas gu neamh, ach an ti a thainig a nuas o neamh, eadhon Mac an duine a 'ta air neamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an naithir san fhàsach, is ann mar sin is eigin do Mhac an duine bhi air a thog'ail suas:

15 Chum's ge b'è neach a chreideas ann, nach * rachadh a sgrios, ach gu 'm biodh a' bheatha mhairtheanach aige.

16 Oir is mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu'n d' thug è aon-ghin Mhic fein, chum's ge b'è neach a chreideas ann, nach rachadh a sgrios, ach gu 'm biodh a' bheatha shiorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t saoghal, chum gu 'n dìteadh è 'n saoghal; ach a chum gu 'm biodh an saoghal air a shàbhaladh tridsin.

18 An ti a chreideas ann, cha dìtear è: ach an ti nach creid ann, ata sè air a dhìteadh cheana, chionn nach do chreid è ann ainm aoin-ghin Mhic Dhe.

19 Agus is è so an damnadh, gu'n d' thainig solus do'n t saoghal, agus gu 'n do ghràdhaich daoine an dorchadas ni 's mò na 'n solus, air son gu'n raibh an gnìomhartha olc.

20 Oir gach uile neach a 'ta deanamh uilc, 'ta è toirt fuath do 'n t solus, agus cha 'n 'eil è teachd chum an t soluis, an t eagal gu 'm biodh oibridh air an cronachadh.

21 Ach an ti a ni 'n fhìrinn, thig è chum an t soluis, chum's gu 'm bi oibre follasach, gur ann an Dia a rinneadh iad.

22 Ann diaigh sin thainig Iosa agus a dheisciobuil do thir Iudea, agus dh' fhan è 'n sin maille riu, agus bhaist è.

* biodh è cailte.

[TD 218]

EOIN. CAIB. IV.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann Enon, làimh re Salim, do bhri' gu'n raibh mòran uisgeacha ann sin; agus thainig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha raibh Eoin fòs air a thilgeadh am prìosun.

25 Ann sin dh' eirich ceist eidir cuid do dheisciobluibh Eoin agus na h Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thainig iad chum Eoin, agus a dubhairt siad ris, A mhaighisdir, an ti bha maille riut an taobh thall do Iordan, d' an d' thug thu fia'nais, fèuch, ata eisean a' baisteadh, agus ata gach uile dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.

27 Fhreagair Eoin agus a dubhairt sè, Cha 'n 'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi è air a thoirt da o neamh.

28 'Ta sibhse fein a' toirt fia'nais damh-sa, gu'n dubhairt mi, Cha mhi Criosd, ach gur chuireadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean-nuadh-phòsda, 's è 'm fear-nuadh-phòsda è: ach caraid an fhir-nua'-phòsda, a 'ta 'n a sheasamh agus ag eisdeachd ris, ata sè a' deanamh gàirdeachais mhòir air son guth an fhir-nua'-phòsda: uime sin ata mo ghàirdeachas so air a choi'-lionadh.

30 Is eigin da-san fàs, ach dhamh-sa bhi air mo lughdachadh.

31 An ti a thig a nuas, ata è os ceann gach uile: an ti a 'ta o'n talamh, 'ta sè talmhaidh, agus labhraidh sè air mhodh talmhaidh: an ti a thig o neamh, ata sè os ceann gach uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual' è, air sin ata sè toirt fia'nais; agus ni bheil aon duine a' gabhail r'a fhia'nais.

33 An ti a ghabh r'a fhia'nais-sin, chuir sè a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 Oir an ti a chuir Dia uaithe, ata sè labhairt briathra Dhe: oir cha 'n ann a reir tomhais ata Dia ag toirt an Spioraid da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug è gach uile nithe 'n a làimh.

36 An ti a chreideas ann sa Mhac, 'ta bheatha mhairtheanach aige: ach an ti nach 'eil a' creidsin ann sa Mhac, ni 'm faic sè beatha; ach ata fearg Dhe a' gabhail comhnuidh air.

CAIB. IV.

1 'Ta Criosd a' comhradh ris a' Bhan-samaritanaich, agus g' a fhoillseachadh fein d'i. 27 'Ta dheiscio-

[TD 219]

EOIN. CAIB. IV.

buil a' gabhail iongantais. 31 'Ta è cur ann céill doibh èud fein air son glòir Dhe. 39 'Ta mòran do na Samaritanaich a' creidsin ann. 43 'Ta è dol do'n Ghalilee, agus a' slànuchadh mic an uachdarain a bha 'n a luidhe gu tinn ann Capernaum.

AIR an àdhbhar sin 'n uair a thuig an Tighearna gu 'n cuala na Phairisich gu 'n raibh Iosa a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ge nach do bhaist Iosa fein iad, ach a dheisciobuil)

3 Dh' fhàg è tìr Iudea, agus chuaidh è 'rìs do'n Ghalilee.

4 Agus b' eigin da dol tre Shamaria.

5 Ann sin thainig è gu baile a bhuineadh do Shamaria, d'an goir'ear Sichar, fogus do'n fhearann a thug Iacob d'a mhac Ioseph.

6 'Noise bha tobar Iacob ann sin. Uime sin air bhi do Iosa sgìth leis a thurus, shuidh sè mar sin air an tobar: agus bha è mu thimchioll na seathadh uair'.

7 Thainig bean do mhuintir Shamaria a tharruing uisge: a deir Iosa ria, Thoir dhamh-sa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bìdh.

9 Ann sin a dubhairt a' bhean do mhuintir Shamaria ris, Cionnas ata thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uam-sa, a 'ta a'm' Bhan-samaritanach? oir cha 'n 'eil comunn aig na h Iudhaich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ria, Nam b' aithne dhuit tiodhacadh Dhe, agus co è a'ta 'g radh riut, Thoir dhamh-sa deoch: dh' iarradh tusa air, agus bheireadh è uisge beo dhuit.

11 Deir a' bhean ris, A Thighearna, cha 'n 'eil inneal-tarruing agad, agus ata 'n tobar domhain: uime sin co as ata 'n t uisge beo sin agad?

12 Am mò thusa na ar n athair Iacob, a thug dhuinne an tobar so, agus a dh' òl as è fein, agus a chlann, agus a spréidh?

13 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ria, Ge b'è neach a dh' òlas do'n uisge so, bithidh tart air a-rìs:

14 Ach ge b'è neach a dh' òlas do'n uisge a bheir mise dha, cha bhi tart gu bràth air: ach an t uisge bheir mise dha, bithidh sè 'n a thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha mairtheanaich.

15 Deir a' bhean ris, A Thighearna, thoir dhamh-sa an t uisge sin, chum's nach

[TD 220]

EOIN. CAIB. IV.

bi tart orm, agus nach d' thig mi ann so a tharruing.

16 Deir Iosa ria, Im'ich, goir t fhear-pòsda, agus thig ann so.

17 Fhreagair a' bhean agus a dubhairt si, Cha 'n 'eil fear agam. A dubhairt Iosa ria, 'S maith a dubhairt thu, cha 'n 'eil fear agam:

18 Oir bha cuignear fhear agad, agus eisean a 'ta agad a nois', cha 'n è t fhear fein è: a dubhairt thu so gu firinneach.

19 A deir a' bhean ris, A Thighearna, 'ta mi faicsin gur fàidh thu.

20 Rinn ar n aithreacha àdhradh san t sliabh so; agus a deir sibhse, gur ann an Ierusalem ata 'n t ionad ann s an còir àdhradh a dheanamh.

21 A deir Iosa ria, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, ann s nach dean sibh àdhradh do'n Athair aon chuid san t sliabh so, no ann Ierusalem.

22 'Ta sibh a' deanamh àdhradh do'n ni nach aithne dhuibh: ata sinne a' deanamh àdhradh do'n ni a's aithne dhuinn: oir is ann o na h Iudhachaibh ata slàinte.

23 Ach ata 'n uair a' teachd, agus ata i 'noise ann, ann s an dean am fìor luchd-àdhradh do'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn: oir ata an t Athair ag iarraidh an leithide so chum àdhradh a thoirt da.

24 Is Spiorad Dia, agus is eigin d'a luchd-àdhradh, àdhradh a dheanamh dha ann spiorad agus am fìrinn.

25 A deir a' bhean ris, Ata fhios agam gu bheil am Messias a' teachd, d' an goir'ear Criosd: 'n uair a thig eisean, innsidh sè na h uile nithe dhuinn.

26 A deir Iosa ria, Is mise è, a 'ta labhairt riut.

27 Agus air a so thainig a dheisciobuil, agus b' iongantach leo gu 'n raibh è labhairt ris a' mhnaoi: ach cha dubhairt aon neach, Ciod a 'ta thu 'g iarraidh? no, c'ar son ata thu labhairt ria?

28 Ann sin dh' fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh' fhalbh i do 'n bhaile, agus a deir si ris na daoineibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh' innis dhamh-sa na h uile nithe a rinn mi riamh: nach è so Criosd?

30 Ann sin chuaidh iad amach as a' bhaile, agus thainig iad d'a ionnsuidh.

31 San àm sin fein ghuidh a dheisciobuil air,

[TD 221]

EOIN. CAIB. IV.

ag radh, A mhaighisdir, ith.

32 Ach a dubhairt sè riu, 'Ta agam-sa biadh r'a itheadh air nach 'eil fhios agaibhse.

33 Uime sin a dubhairt na deisciobuil r'a chéile, An d' thug neach air bith ni d'a ionnsuidh r'a itheadh?

34 A dubhairt Iosa riu, Is è mo bhiadh-sa toil an ti a chuir uaithe mi a dheanamh, agus obair a chrìochnachadh.

35 Nach abair sibhse, Ata ùine cheithir mìosa ann fòs, agus ann sin thig am fogh'ar? fèuch, a deirim ribh, Togaibh suas bhur sùilean, agus seallaibh air na h achaidh; oir ata siad a cheana geal chum an fhogh'aire.

36 Agus an ti a bhuaineas 'ta sè faghail tuarasdail, agus a' cruinneachadh toraidh chum na beatha mairtheanaich: chum's gu'n dean an ti a chuireas, agus an ti a bhuaineas, gairdeachas maraon.

37 Agus ann so 'ta * 'n ràdh ud fìor, Gu bheil a h aon ag cur, agus neach eile a' buain.

38 Chuir mise sibhse a bhuaibh an ni sin nach do shaothraich sibh: shaothraich daoibh eile, agus chuaidh sibhse steach 'n an saothair.

39 Agus chreid mòran do Samaritanaich a' bhaile sin ann, air son cainnt' na mnà, a thug fia'nais, ag radh, Dh' innis è dhamh na h uile nithe a rinn mi riamh.

40 Uime sin 'n uair a thainig na Samaritanaich d'a ionnsuidh, ghuidh iad air fantuin maille riu: agus dh' fhuirich è 'n sin dà laeth'.

41 Agus chreid mòran tuilleadh, air son fhocail fein:

42 Agus a dubhairt iad ris a' mhnaoi, Tha sinn a' creidsin, cha 'n ann a so suas air son do chomhraidh-se: oir chuala sinn fein è, agus ata fhios againn gur è so da rìreadh Crìosd, Slànui'-fhear an t saoghail.

43 Agus ann diaigh dà laeth' dh' fhalbh è as sin, agus chuaidh è do 'n Ghalilee:

44 Oir thug Iosa fein fia'nais, nach 'eil onoir aig fàidh 'n a thìr fein.

45 Uime sin 'n uair a thainig è do 'n Ghalilee, ghabh na Galileanaich ris, air dhoibh na nithe sin uile fhaicsin a rinn sè ann Ierusalem air an fhèisd: oir chuaidh iad fein chum na féisde.

46 Mar sin thainig Iosa a-ris do Chana na Galilee, far an d' rinn sè fion do'n uisge. Agus bha duine

* 'n gnàth-fhocal.

[TD 222]

EOIN. CAIB. V.

cumhachdach àraidh, aig an raibh a mhac gu tinn ann Capernaum.

47 'N uair a chual' eisean gu 'n raibh Iosa air teachd a Iudea do 'n Ghalilee, chuaidh è d'a ionnsuidh, agus ghuidh sè air gu'n rachadh è sios, agus gu 'n slànuicheadh è a mhac: oir bha è re h uchd bàis.

48 Ann sin a dubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharthaidh agus miorbhuile, cha chreid sibh.

49 A dubhairt an duine cumhachdach ris, A Thighearna, rach sios mum fuigh mo leanban bàs.

50 Dubhairt Iosa ris, Im'ich; ata do mhac beo. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh' imich sè.

51 Agus am feadh a bha è fòs a' dol sios, choinnich a sheirbhisich è, agus dh'innis iad da, ag radh, 'Ta do mhac beo.

52 Ann sin dh' fheòraich sè dhiubh an uair ann deachaidh sè 'm seabhas: agus a dubhairt siad ris, An dé air an t seachdmhadh uair dh'fhàg am fiabhros è.

53 Mar sin dh' aithnich an t athair gur b'i an uair sin fein, ann s an dubhairt Iosa ris, 'Ta do mhac beo; agus chreid è fein, agus a theaghlach uile.

54 'S è so a-ris an dara miorbhuil a rinn Iosa, 'n uair a thainig sè a Iudea do 'n Ghalilee.

CAIB. V.

1 'Ta Iosa air là na sàbaid' a' leigheas an duine a bha fuidh leòn rè ochd-bliadhna-deug 'ar fhichead: 10 'Ta na h Iudhaich uime sin a' connsachadh ris, agus 'g a gheur-leanmhuin air a shon: 17 &c. 'Ta è freagairt air a shon fein, agus 'g an cronachadh, a' dearbhadh le teistias Athar, Eoin, oibre fein, agus as na sgrìobtuiribh, co è fein.

'NA dhiaigh so bha féisd nan Iudhach ann, agus chuaidh Iosa suas gu Hierusalem.

2 'Nois' ata ann Ierusalem làimh re marga' nan caorach locha, d' an goir'ear sa chainnt Eabhraich, Betesda, aig am bheil cuig tighe-fasgaidh.

3 Ionnta sin bha 'n an luidhe mòr-bhuidheann do dhaoinibh easlan, doill, bacaich, seargtaidh, a' feitheamh re caruchadh an uisge.

4 Oir chuaidh aingeal sios ann àm àraidh san loch', agus chuir è 'n t uisge tre chéile: uime sin an ceud neach a rachadh sios ann taireis cur tre chéile an uisge, rinneadh slàn è a dh' aon tinneas d' am biodh air.

[TD 223]

EOIN. CAIB. V.

5 Agus bha duine àraidh ann sin, a bha ochd-bliadhna-deug 'ar fhichead ann an ea-slaime.

6 'N uair a chunnaic Iosa eisean 'n a luidhe, agus fios aige gu'n raibh è 'noise ùin' fhada mar sin, a deir è ris, Am miann leat bhi air do dheanamh slàn?

7 Fhreagair an duine ea-slan è, A Thighearna, cha 'n 'eil duin' agam, 'n uair a chuirear an t uisge tre chéile, a chuireas ann san locha mi: ach am feadh ata mise teachd, ata neach eile a' dol sios romham.

8 Deir Iosa ris, Eirich, tog do leaba, agus im'ich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slàn, agus thog sè a leaba, agus dh'imich sè: agus bha 'n t sàbaid ann air an lâ sin.

10 Uime sin a dubhairt na h Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i 'n t sàbaid ata ann; cha 'n 'eil è dligheach dhuit do leaba iomchar.

11 Fhreagair sè iad, An ti a rinn slàn mi, a dubhairt eisean rium, Tog do leaba agus im'ich.

12 Ann sin dh'fheòraich siad deth, Co an duine a dubhairt riut, Tog do leaba agus im'ich.

13 Agus cha raibh fhios aig an ti a shlànuicheadh, co è: oir chuaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr-shluagh bhi ann san àite.

14 'N a dhiaigh so fhuair Iosa è ann san teampull, agus a dubhairt sè ris, Fèuch, rinneadh slàn thu: na peacuich ni 's mò, 'n t eagal gu'n tachair ni 's measa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis è do na h Iudhachaibh gur b'è Iosa a rinn slàn è.

16 Agus air a shon so rinn na h Iudhaich geur-leanmhuin air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do bhri' gu 'n d' rinn sè na nithe so air an t sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Ata m' Athair ag oibreachadh gus a nois', agus ata mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhòid a dh'iarr na h Iudhaich a mharbhadh, do bhri' nach è 'mhàin gu'n do bhris è 'n t sàbaid, ach gu'n dubhairt sè fòs, gu'm b'è Dia Athair, 'g a dheanamh fein coi'-ionan re Dia.

19 Air an àdhbhar sin fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaithe fein, ach an ni chi è 'n t Athair a' deanamh: oir ge b'è nithe a ni eisean, na ni-

[TD 224]

EOIN. CAIB. V.

the sin ni fòs am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionmhuinn leis an Athair am Mac, agus ata è a' foillseachadh dha na h uile nithe a 'ta è fein a' deanamh: agus foillsichidh sè dha oibridh a's mò na iad so, chum's gu'm bi iongantas oirbh.

21 Oir mar ata 'n t Athair a' dùsgadh, agus a' beodhachadh nam marbh: is amhuil sin ata a' Mac a' beodhachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha 'n 'eil an t Athair a' toirt breith air duine sam bith; ach thug sè gach uile bhreitheanas do'n Mhac:

23 Chum's gu'n d' thugadh gach uile dhaoine onoir do'n Mhac, amhuil mar ata iad a' toirt onoir do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt onoir do'n Mhac, cha'n 'eil sè toirt onoir do'n Athair a chuir uaithe è.

24 Gu deimhin deimhin deirim ribh, An ti dh'eisdeas re m' fhocal-sa, agus ata creidsin ann san ti a chuir uaithe mi, 'ta a' bheatha mhairtheanach aige, agus cha d' thig sè chum damnaidh; ach chuaidh sè thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus ata i 'nois' ann, ann s an cluinn na mairbh guth Mhic Dhe: agus an dream a chluinneas bithidh siad beo.

26 Oir mar ata aig an Athair beatha ann fein, is amhuil sin a thug è do'n Mhac beatha a bhi aig ann fein;

27 Agus thug sè fòs dha ùghdarras chum breitheanas a dheanamh, do bhri' gur è Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantais deth so: oir ata 'n uair a' teachd, ann s an cluinn iadsan uile a 'ta sna h uaighibh a ghuth-san:

29 Agus theid siad amach, iadsan a rinn maith, chum eis-eirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, gu eis-eirigh an damnaidh.

30 Cha 'n 'eil mise comasach ni air bith a dheanamh uam fein: mar a chluinneam, bheiream breith: agus ata mo bhreitheanas ceart; do bhri' nach 'eil mi 'g iarraidh mo thoile fein, ach toil an Athar a chuir uaithe mi.

31 Ma bheir mi fia'nais dhamh fein, cha 'n 'eil m' fhia'nais fìor.

32 Ata neach eile a' toirt fia'nais dhamh, agus ata fhios agam gur fìrinneach an fhia'nais a 'ta sè deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibh chum Eoin, agus thug è fia'nais do'n fhìrinn.

34 Ach cha 'n 'eil mis' a' gabhail fhia'nais o dhuine: ach a deirim na nithe so, chum gu 'm biodh sibhse air bhur sàbhaladh.

[TD 225]

EOIN. CAIB. VI.

35 Bha eisean 'n a lòchrann lasrach agus dealrach: agus bha sibh toileach car tamuil gàirdeachas a dheanamh 'n a sholus.

36 Ach ata agamsa fhia'nais a's mò na fhia'nais Eoin: oir na h oibre a thug an t Athair dhamh-sa chum gu'n crìochnaichinn iad, ata na h oibre sin fein a 'ta mise a' deanamh, a' toirt fhia'nais a m' thimchioll, gu 'n do chuir an t Athair uaithe mi.

37 Agus an t Athair fein a chuir uaithe mi, thug sè fhia'nais leam. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a chos'las.

38 Agus cha 'n 'eil fhocal-san agaibh a' gabhail comhnuidh ionnaibh: oir an ti sin a chuir eisean uaithe, cha 'n 'eil sibh 'g a chreidsin.

39 Rannsaichibh na sgrìobtuire, oir ata sibh saoilsin gu bheil a' bheatha mhairtheanach agaibh ionnta-san, agus is iad iadsan ata toirt fia'nais a m' thimchioll-sa.

40 Agus cha 'n àill libh teachd a' m' ionnsuidhs', chum gu 'm fuigheadh sibh beatha.

41 Cha 'n 'eil mis' a' gabhail glòir' o dhaoinibh.

42 Ach 's aithne dhamh sibhse, nach 'eil agaibh gràdh Dhe ionnaibh.

43 Thainig mis' ann ainm m' Athar, agus cha 'n 'eil sibh ga m' ghabhail: ma thig neach eile 'n a ainm fein, gabhaidh sibh eisean.

44 Cionnas a dh' fheudas sibh creidsin, a 'ta gabhail glòir' o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh na glòire a thig o Dhia amhàin?

45 Na saoilibh gu'n dean mise bhur casaid ris an Athair: ata aon a 'ta deanamh casaid oirbh, eadhon Maois, ann s am bheil sibh cur bhur dòchais.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise: oir sgrìobh eisean a m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgrìobha-san, cionnas a chreideas sibh mo bhriathra-sa?

CAIB. VI.

1 'Ta Criosd a' biadhadh cuig mìle fear le cuig arain agus dà iasg: 15 Air an àdhbhar sin b' àill leis an t sluagh eisean a dheanamh 'n a rìgh: 16 Ach air dha-san a sgaradh fein uatha, chuaidh è suas gu beinn, agus dh' imich è air a' chuan dh' ionnsuidh a dheisciobul. 26 'Ta è cronachadh an t sluaigh, a bha ruidh 'n a dheigh, agus gach uile bha 'n an luchd-eisteachd collaidh air fhocal-san, 32 ag innseadh gur è fein aran na beatha do na creidmheachaibh. 66 'Ta mòran d'a dheiscio-

[TD 226]

EOIN. CAIB. VI.

bluibh 'g a thréigsin. 68 'Ta Peadar 'g a aid'eachadh. 70 Is diabhol Iudas.

'NA dhiaigh sin chuaidh Iosa thar fairge na Galilee, no Thiberias.

2 Agus lean sluagh mòr è, do bhri' gu'm fac' iad a mhiorbhuile a rinn è air an dream a bha ea-slan.

3 Agus chuaidh Iosa suas air sliabh, agus shuidh sè ann sin maille r'a dheisciobluibh.

4 Agus bha chàisg, féisd nan Iudhach, am fogus.

5 Ann sin 'n uair a thog Iosa suas a shùile, agus a chunnaic sè gu 'n d' thainig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, a deir sè re Philip, Cia 'n t àit' as an ceannaich sinn aran chum's gu'n ith iad so?

6 (Agus a dubhairt è so 'g a dhearbhadh: oir bha fhios aige fein ciod a dheanadh è)

7 Fhreagair Philip è, Cha leòr dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh' aran, chum's gu'n gabhadh gach aon aca beagan.

8 A dubhairt a h aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris,

9 'Ta òganach ann so, aig am bheil cuig arain eòrna, agus dà iasg bheaga: ach ciod iad so a' measg na h uiread?

10 Agus a dubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sìos. 'Noise bha mòran feoir ann san àite. Air an àdhbhar sin shuidh na daoine sìos, ann àireamh timchioll chuig mìle.

11 Agus ghlac Iosa na * h arain, agus air breith buidheachais da, roinn sè air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil orra-san a shuidh: agus mar an ceudna do na h iasgaibh beaga, mhèud 's a b' àill leo.

12 'N uair a shàsuicheadh iad, a dubhairt sè r'a dheisciobluibh, Cruinnichibh am biadh briste 'ta thuilleadh ann, chum's nach caillthear a bheag.

13 Air an àdhbhar sin chruinnich siad è r'a chéile, agus lion iad dà-chliabh-dheug do † sbruileach nan cuig aran eòrna, a bha dh' fhuigheall aig a' mhuintir a dh' ith.

14 Ann sin 'n uair a chunnaic na daoine ud am miorbhuil a rinn Iosa, a dubhairt siad, Gu fìrinneach is è so am fàidh ud a bha gu teachd chum an t saoghail.

15 Uime sin 'n uair a thuig Iosa gu'n raibh ‡ iad air tì teachd agus breith air le làimh-làidir, chum's gu'n deanadh iad rìgh dheth,

* buillionna.

† phronn-bhiadh.

‡ a rùn orra.

[TD 227]

EOIN. CAIB. VI.

dh' imich è 'rìs gu sliabh 'n a aonar.

16 Agus 'n uair a thainig am feasgar, chuaidh a dheisciobuil sìos chum na fairge,

17 Agus air dol ann luing dhoibh, chuaidh iad thar an fhairge gu Capernaum: agus bha 'n dorchadas a nois' ann, agus cha raibh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus dh' eirich an fhairge, ag séideadh do ghaoith mhòir.

19 Uime sin 'n uair a rinn iad iomramh timchioll cuig no deich 'ar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag im'eachd air an fhairge, agus a' druideadh ris an luing: agus ghabh iad eagal.

20 Ach a dubhairt eisean riu, 'S mise 'ta ann, na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin ghabh iad gu toileach a steach do'n luing è: agus air ball rainig an lòn an tìr gus an raibh iad a' dol.

22 Air an là 'n a dheigh sin, 'n uair a chunnaic am pobull a sheas air taoibh eile na fairge, nach raibh * lòn eile ann sin, ach an lòn sin ann s an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deach' Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach gu'n d'fhalbh a dheisciobuil 'n an aonar.

23 (Gidheadh thainig lòn ga beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit' ann d' ith iad an t aran, tairéis do'n Tighearna buidheachas a thoirt)

24 Uime sin 'n uair a chunnaic an sluagh nach raibh Iosa ann sin, no a dheisciobuil, chuidh iad fein mar an ceudna ann lòn gaibh, agus thainig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaghail air an taobh thall do 'n fhairge, a dubhairt siad ris, A mhaighisdir, c' uin a thainig thus' ann so?

26 Fhreagair Iosa iad agus a dubhairt sè, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Ata sibh ga m' iarraidh, cha 'n ann air son gu 'm faca sibh na miorbhuite, ach air son gu'n d' ith sibh do na h aranaibh, agus gu'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha 'n ann air son a' bhìdh a theirgeas, ach air son a bhìdh a mhaireas chum na beatha siorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh: oir eisean rinn Dia an t Athair a sheulachadh.

28 Ann sin a dubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibrìdh Dhe?

29 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Is i so obair Dhe, gu'n creid sibhse

* bàt'.

[TD 228]

EOIN. CAIB. VI.

ann s an ti a chuir sè uaithe.

30 Uime sin a dubhairt iad ris, Creud an comharth' a ni thusa ma seadh, chum gu'm faiceamaid, agus gu'n creideamaid thu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh' ith ar n aithreacha manna san fhàsach; a reir mar ata è sgrìobhta, Thug sè dhoibh aran o neamh r'a itheadh.

32 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach d' thug Maois dhuibh an t aran sin o neamh; ach ata m' Athair-se toirt dhuibh an arain fhìor o neamh.

33 Oir is è aran Dhe an ti a 'ta teachd a nuas o neamh, agus a 'ta tabhairt beatha do'n domhan.

34 Ann sin a dubhairt siad ris, A Thighearna, tabhair dhuinne an t aran so 'n comhuidh.

35 Agus a dubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha: an ti thig a'm' ionnsuidhs', cha bhi ocras gu bràth air; agus an ti chreideas ionnamsa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach a dubhairt mi ribh, gu 'm faca sibh fòs mi, agus ni 'm bhuil sibh a' creidsin.

37 Na h uile a bheir an t Athair dhamh-sa, thig è do m' ionnsuidh; agus an ti thig a' m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sam bith amach è.

38 Oir thainig mi 'nuas o neamh, cha 'n ann chum gu'n deanainn mo thoil fein, ach toil an ti a chuir uaithe mi.

39 Agus is i so toil an Athar a chuir uaithe mi, nach caillinn a bheag sam bith do'n uile a thug sè dhamh, ach gu'n togainn suas è 'rìs air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir uaithe mi, gu'm biodh a' bheatha mhairtheanach aig na h uile neach a chi am Mac, agus a chreideas ann: agus togaidh mise suas è air an là dheireannach.

41 Ann sin rinn na h Iudhaich monmhor ris, air son gu 'n dubhairt è, Is mise an t aran a thainig a nuas o neamh.

42 Agus a dubhairt siad, Nach è so Iosa mac Ioseph, neach is aithne dhuinn athair agus a mhàthair? cionnas ma seadh a deir sè, Thainig mi 'nuas o neamh?

43 Air an àdhbhar sin fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Na deanaibh monmhor eadruibh fein.

44 Cha 'n urradh neach air bith teachd a'm' ionnsuidhs', mur tarruing an t Athair a chuir uaithe mise è:

[TD 229]

EOIN. CAIB. VI.

agus togaidh mise suas è air an là dheireannach.

45 Ata è sgrìobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagasg o Dhia. Uime sin gach uile neach a chuala, agus a dh'fhòghluim o'n Athair, thig sè m' ionnsuidhse.

46 Cha 'n è gu'm faca neach sam bith an t Athair, ach an ti a 'ta o Dhia, chunnaic eisean an t Athair.

47 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti 'ta creidsin ionnamsa, ata bheatha mhairtheanach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh' ith bhur n aithreacha manna san fhàsach, agus fhuair siad bàs.

50 'S è so an t aran a 'ta teachd a nuas o neamh, chum as gu'n ith neach dheth, agus nach fuigh sè bàs.

51 Is mise an t aran beo a thainig a nuas o neamh: ma dh'itheas neach air bith do'n aran so, bithidh sè beo gu bràth: agus an t aran a bheir mise uam, is è m' fheoil è, a bheir mise air son beatha an domhain.

52 Air an àdhbhar sin bha * connsachadh aig na h Iudhachaibh r'a chéile, ag radh, Cionnas a dh' fheudas an duine so fheoil a thoirt duinne r'a itheadh?

53 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Gu deimhin a deirim ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh fhuil, cha 'n 'eil beatha agaibh ionnaibh.

54 Ge b'è dh' itheas m' fheoilse, agus a dh' òlas m' fhuilse, ata a' bheatha shiorruidh aige, agus togaidh mise suas è air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìrinneach m' fheoil, agus is deoch gu fìrinneach m' fhuil.

56 Ge b'è dh' itheas m' fheoilse, agus a dh' òlas m' fhuilse, 'ta è gabhail comhnuidh ionnamsa, agus mise ann-sa.

57 Mar a chuir an t Athair beo uaithe mise, agus ataimse beo tre 'n Athair: is amhuil sin ge b'è neach a dh' itheas mise, bithidh sè mar an ceudna beo triomsa.

58 Is è so an t aran sin a thainig a nuas o neamh: ni h è mar a dh'ith bhur n aithreacha manna, agus fhuair iad bàs: an ti dh' itheas an t aran so, bithidh sè beo am feast.

59 A dubhairt sè na nithe so ann san t sionagog, mar a bha è a' teagasg ann Capernaum.

60 Uime sin air cluinntin so do mhòran d'a dheisciobluibh, a dubhairt siad, 'S cruaidh a' chainnt so, co a dh' fheudas eisteachd ria?

* stri'.

[TD 230]

EOIN. CAIB. VII.

61 'N nair a thuig Iosa ann fein, gu 'n raibh a dheisciobuil re monmhor uime so, a dubhairt sè riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh?

62 Agus ciod ma chi sibh Mac an duine a' dol suas do'n àite ann s an raibh è roimhe?

63 'S è 'n spiorad a bheodhaicheas, ni bheil tairbhe air bith san fheoil: na briathra 'ta mis' a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha iad.

64 Ach ata cuid agaibhse nach 'eil a' creidsin. Oir b' aithne do Iosa o thùs, co iad nach raibh a' creidsin, agus co an ti a bhrathadh è.

65 Agus a dubhairt sè, Air an àdhbhar sin a dubhairt mi ribh, nach urradh neach air bith teachd a'm' ionnsuidh, mur bi è air a thoirt da o m' Athair-se.

66 O'n àm sin amach chuaidh mòran d'a dheisciobluibh air an ais, agus cha d'imich iad tuilleadh maille ris.

67 Ann sin a dubhairt Iosa ris an dà-fhear-dheug, Am bheil a rùn oirbhse falbh cuideachd?

68 Ann sin fhreagair Simon Peadar è, A Thighearna, * co a ruigeas sinn? agadsa 'ta briathra na beatha mairtheanaich.

69 Agus ata sinne a' creidsin, agus ata fhios againn gur tu Criosd, Mac an De bheo.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibh dà-fhear-dheug, agus ata fear agaibh 'n a dhiabhol?

71 Ach labhair è mu Iudas Iscariot mac Shimoin: oir is è so an ti a bha gu eisean a bhrath', air dha bhi 'n a aon do'n dà-fhear-dheug.

CAIB. VII.

1 'Ta Iosa a' cronachadh àrd-inntin agus dànadais a chàirdean, 10 a' dol suas o'n Ghalilee gu féisd nam pàilliuna, 14 a' teagasg ann san teampull. 40 Iomadh gnè bhar'aile m'a thimchioll am measg an t sluaigh. 45 'Ta corruich aig na Phairisich ris na maoraibh chionn nach do ghlac iad è, agus 'ta iad a' toirt ach'asain do Nicodemus air son a bhi air a chrann.

AGUS ann diaigh nan nithe sin, ghluais Iosa sa Ghalilee: oir cha b'àill leis † comhnuidh a ghabhail ann Iudea, do bhri' gu'n raibh na h Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féisd nan Iudhach, eadhon féisd nam pàilliuna, am fogus.

3 Uime sin a dubhairt

* cia dh'ionnsuidh theid sinn.

† gluasachd.

[TD 231]

EOIN. CAIB. VII.

a bhràithre ris, Im'ich as so, agus rach do Iudea, chum as gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t oibridh a'ta thu a' deanamh.

4 Oir cha dean neach air bith aon ni am folach, agus a dh' iarras è fein a bhi am follus: Ma 'ta thu a' deanamh na' nithe so, nochd thu fein do'n t saoghal.

5 Oir nior chreid a bhràithre fein ann.

6 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Cha d' thainig m' àm-sa fòs: ach ata bhur n àm-sa ghnà' ullamh.

7 Cha 'n 'eil è 'n comas do'n t saoghal fuath a thoirt duibhse; ach is fuathach leis mise, do bhri' gu bheil mi toirt fia'nais m'a thimchioll, gu bheil a ghniomhartha olc.

8 Rachaibhse suas chum na féisde so: cha d' theid mise suas fòs chum na féisde so, do bhri' nach 'eil m' àm fòs air a choi'-lionadh.

9 'N uair a dubhairt sè na nithe so riu, dh' fhan è fòs sa Ghalilee.

10 Ach 'n uair a chuaidh a bhràithre suas, ann sin chuaidh eisean suas mar an ceudna chum na féisde, cha 'n ann os àird, ach mar gu b' ann os iosal.

11 Ann sin dh' iarr na h Iudhaich è air an fhéisd, agus a dubhairt siad, C' àit' am bheil è?

12 Agus bha monmhor mòr am measg an t sluaigh m'a thimchioll: oir a dubhairt cuid, 'S duine maith è: ach a dubhairt cuid eile, Ni h eadh; ach ata sè mealladh an t sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follasach uime, air eagal nan Iudhach.

14 'Noise mu mheadhon na féisde, chuaidh Iosa suas do 'n teampull, agus theagaisg sè.

15 Agus ghabh na h Iudhaich iongantais, ag radh, Cionnas is aithne do 'n duine so litriche, agus nach d' fhòghluim sè.

16 Fhreagair Iosa iad, agus a dubhairt è, Cha leam fein mo theagasg, ach leisean a chuir uaithe mi.

17 Ma 's àill le neach sam bith a thoils' a dheanamh, bithidh fios aige m'an teagasg, an ann o Dhia ata è, no 'm bheil mise a' labhairt uam fein.

18 An ti a labhras uaithe fein, ata è 'g iarraidh a ghlòire fein: ach ge b'è dh' iarras glòir an ti a chuir uaithe è, ata eisean fìrinneach, agus cha 'n 'eil ea-coir air bith ann.

19 Nach d' thug Maois an lagh dhuibh, agus gidheadh cha 'n 'eil aon neach agaibh a' coi'-lionadh an lagha?

[TD 232]

EOIN. CAIB. VII.

C'ar son ata sibh 'g iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus a dubhairt iad, Ata deamhan agad: co ata 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè riu, Rinn mi aon obair, agus ata iongantais oirbh uile.

22 Air an àdhbhar sin thug Maois dhuibh an timchioll-ghearra', (cha 'n è gur ann o Mhaois ata è, ach o na h athraichibh) agus ni sibhse duin' a thimchioll-ghearradh air an t sàbaid.

23 Ma 'ta duine air an t sàbaid a' gabhail timchioll-ghearraidh, chum's nach biodh lagh Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh riumsa, air son gu'n d' rinn mi duine gu h iomlan slàn air an t sàbaid?

24 Na tugaibh breith a reir cos'lais, ach thugaibh breith cheart.

25 Ann sin a dubhairt cuid do mhuintir Ierusalem, Nach è so eisean a 'ta iad ag iarraidh a mharbhadh?

26 Agus fèuch, ata è labhairt os àird, agus cha 'n 'eil iad ag radh ni sam bith ris: am bheil dearbh-fhios aig na h uachdaranaibh gur è so Criosd do rìreadh?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da: ach 'n uair a thig Criosd, cha 'n aithne do neach air bith co as da.

28 Ann sin ghlaodh Iosa san teampull, agus è a' teagasg, ag radh, Is aithne dhuibh araon mi, agus co as damh: agus cha d' thainig mi uam fein, ach ata eisean fìrinneach a chuir uaithe mi, air nach 'eil eòlas agaibhse.

29 Ach ata eòlas agams' air, oir is ann uaithe ata mi, agus chuir eisean uaithe mi.

30 Ann sin dh' iarr iad a ghlacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, do bhri' nach raibh uair-se fòs air teachd.

31 Agus chreid mòran do 'n t sluagh air, agus a dubhairt siad, 'N uair a thig Criosd, an dean è ni 's mò do mhiorbhuilibh na iad sin a rinn an duine so?

32 Chuala na Phairisich gu'n raibh am pobull a' monmhor nan nithe so m'a thimchioll: agus chuir na Phairisich agus na h àrd-shagairt maoir g'a ghlacadh.

33 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Fòs tamull beag ata mise maille ribh, agus ann sin ata mi dol chum an ti a chuir uaithe mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhuigh sibh mi: agus do 'n àit' am bheil mi, cha 'n urradh sibhse teachd.

35 Ann sin a dubhairt na h Iudhaich eatorra fein,

[TD 233]

EOIN. CAIB. VII.

C' àit' an d' theid am fear so, nach fuigh sinn è? an d' theid è chum na muintir a 'ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg è na Greugaich?

36 Ciod i a' chainnt so a dubhairt sè, Iarraidh sibh mi, agus cha 'n fhuigh sibh mi: agus do 'n àit' am bheil mise, cha 'n urradh sibhse teachd?

37 Air an là dheireannach, là mòr sin na féisde, sheas Iosa agus ghlaodh è, ag radh, Ma 'ta tart air neach sam bith, thigeadh è m' ionnsuidhse, agus òladh è.

38 An ti chreideas ionnamsa, mar a deir an sgrìobtuir, sruthaidh as a bhroinn aimhnichean do uisge beo.

39 (Ach labhair è so m' an Spiorad, a bha iadsan a chreideadh ann san, gu fhaghail: oir cha raibh an Spiorad naomha fòs air a thabhairt, do bhri' nach raibh Iosa fòs air a ghlòrachadh.)

40 Uime sin 'n uair a chuala mòran do 'n t sluagh a' chainnt so, a dubhairt siad, Gu fìrinneach is è so am fàidh.

41 A dubhairt cuid eile, 'S è so Criosd. Ach a dubhairt dream eile, An ann o'n Ghalilee thig Criosd?

42 Nach dubhairt an sgrìobtuir, Gu 'n d' thig Criosd do shìol Dhaibhidh, agus a Betlehem, am baile ann raibh Daibhidh?

43 Air an àdhbhar sin dh' eirich eas-aonachd am measg an t sluaigh air a shon-sa.

44 Agus b' àill le cuid aca a ghlacadh; ach cha do chuir duin' air bith làmh ann.

45 Ann sin thainig na maoir chum nan àrd-shagart agus nam Phairiseach; agus a dubhairt iadsan riu, C'ar son nach d' thug sibh libh è?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 Ann sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhur mealladh?

48 An do chreid a h aon do na h uachdaranaibh, no do na Phairisichibh ann?

49 Ach an sluaigh so aig nach 'eil eòlas an lagha 'ta siad maluichte.

50 A deir Nicodemus riu, (eisean a thainig d'a ionnsuidh san oidhche, air dha bhi 'n a aon diubh)

51 Am bheil ar lagh-ne toirt breith air duine sam bith gus an cluinn è uaithe fein ann toiseach, agus gus am bi fhios aige ciod a 'ta sè a' deanamh?

52 Fhreagair iadsan agus a dubhairt iad ris, Am bheil

[TD 234]

EOIN. CAIB. VIII.

thusa mar an ceudna o'n Ghalilee? Rannsaich, agus faic: oir as a' Ghalilee cha d' eirich fàidh.

53 Agus dh' imich gach aon d'a thigh fein.

CAIB. VIII.

1 'Ta Criosd a' toirt na mnà a ghlacadh ann adhaltranas as saor: 12 a' searmonachadh gur è fein solus an t saoghail, agus a' dearbhadh gu bheil a theagasg ceart; 33 'ta è freagairt nan Iudhach a bha deanamh bòsd a h Abraham, 59 agus 'g a thoirt fein as o'n ain-ìochd.

CHUAIDH Iosa chum sléibh nan Oluidh':

2 Agus gu moch air mhaidin thainig è 'ris do'n teampull, agus thainig an sluaigh uile d'a ionnsuidh; agus air suidhe dha, theagaisg sè iad.

3 Agus thug na Sgrìobhuichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghlacadh ann adhaltranas; agus air dhoibh a cur ann sa mheadhon,

4 Deir siad ris, A mhaighisdir, ghlacadh a' bhean so ann sa ghnìomh fein, a' deanamh adhaltranais.

5 'Noise dh' àithn Maois san lagh dhuinne, an leithide so a chlochadh gu bàs: creud ma seadh a deir thusa?

6 A dubhairt iad so 'g a bhuaireadh, chum gu 'm biodh aca cùis re chur air. Ach chrom Iosa sìos, agus sgrìobh è le mhèur air an talamh, mar nach biodh è 'g an cluinntin.

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog sè è fein suas agus a dubhairt sè riu, An neach a 'ta gun pheacadh agaibhse, tilgeadh è cheud chloch uirre.

8 Agus chrom è sìos a-ris, agus sgrìobh sè air an talamh.

9 Agus 'n uair a chual' iadsan so, air dhoibh bhi air an agairt le 'n coguis fein, chuaidh iad amach ann deigh a chéile, a' tòiseach' aig an dream bu shine, gus a' mhuintir mu dheireadh: agus dh' fhàgadh 'n a aonar Iosa, agus a' bhean 'n a seasamh sa mheadhon.

10 Agus air eirigh suas do Iosa, 'n uair nach fac' è a h aon ach a' bhean, a dubhairt sè ria, A bhean, c' àit' am bheil iad sùd do luchd-casaid? an do dhìt duin' air bith thu?

11 Dubhairt ise, Cha do dhìt aon duine, a Thighearna. Agus a dubhairt Iosa ria, Ni mò ataimse ga d' dhìteadh: im'ich romhad, agus na peacuich ni 's mò.

12 Ann sin labhair Iosa riu a-ris, ag radh, Is mise

[TD 235]

EOIN. CAIB. VIII.

solus an t saoghail: an ti a leanas mise, cha siubhail è ann dorchadas, ach bithidh solus na beatha aige.

13 Uime sin a dubhairt na Phairisich ris, Ata thu toirt fia'nais dhuit fein; cha 'n 'eil t fhia'nais fìor.

14 Fhreagair Iosa, agus a dubhairt sè riu, Ge do tha mi toirt fia'nais damh fein, gidheadh ata m' fhia'nais fìor: oir ata fhios agam co as a thainig mi, agus c' àit' ata mi dol; ach cha 'n 'eil fhios agaibhse co as a thainig mi, no c' àit' am bheil mi dol.

15 Ata sibhs' a' toirt breith a reir na feòla, cha 'n 'eil mis' a' toirt breith air aon duine.

16 Agus fòs ma bheiream breith, 'ta mo bhreith fìrinneach: oir cha 'n 'eil mi m' aonar, ach mise agus an t Athair a chuir uaithe mi.

17 Agus ata è sgrìobhta ann bhur lagh fein, gu bheil fia'nais dias dhaoine fìrinneach.

18 Is aon mise 'ta deanamh fia'nais orm fein, agus ata 'n t Athair a chuir uaithe mi, a' deanamh fia'nais orm.

19 Ann sin a dubhairt siad ris, C'ait' am bheil t Athair? Fhreagair Iosa, Cha 'n aithne dhuibhs' aon chuid mise no m' Athair: nam biodh eòlas agaibh ormsa, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar an ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so ann tigh-coimhead an ionmhais, ag teagasg dha san teampull: agus cha do chuir duin' air bith làmh ann, oir cha raibh uair fòs air teachd.

21 Ann sin a dubhairt Iosa riu a-ris, Ata mis' a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhur peacadh: cha 'n urradh sibhse teachd do'n àit' am bheilimse dol.

22 Ann sin a dubhairt na h Iudhaich, Am marbh sè è fein? do bhri' gu bheil è 'g radh, Far am bheil mis' a' dol, cha 'n urradh sibhse teachd.

23 Agus a dubhairt sè riu, Ata sibhse o shios, ata mise o shuas: ata sibhse do'n t saoghal so, cha 'n 'eil mise do'n t saoghal so.

24 Uime sin a dubhairt mi ribh, Gu 'm bàsaich sibh ann bhur peacaibh: oir mur creid sibh gur mise è, gheibh sibh bàs ann bhur peacaibh.

25 Ann sin a dubhairt iad ris, Co thusa? Agus a dubhairt Iosa riu, An neach sin fein a dubhairt mi ribh o thùs.

26 Ata mòran agam re radh, agus r'a bhreithneachadh m' ar timchioll-sa: ach ata 'n ti a chuir uaithe mi fìrinneach; agus ata mise a' labhairt ris an t saò-

[TD 236]

EOIN. CAIB. VIII.

ghal nan nithe a chuala mi uaithe-sin.

27 Cha do thuig iad gur b' ann mu thimchioll an Athar a labhair è riu.

28 Ann sin a dubhairt Iosa riu, 'N uair a thogas sibh suas Mac an duine, ann sin bithidh fios agaibh gur mise è, agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam fein; ach mar a theagaisg m' Athair mi, aca mi labhairt nan nithe so.

29 Agus ata 'n ti a chuir uaithe mi maille rium: cha d' fhàg an t Athair a'm' aonar mi: do bhri' gu bheil mi deanamh a ghnà' nan nithe sin a's taitneach leis.

30 Air dha-san bhi labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 Ann sin a dubhairt Iosa ris na h Iudhachaibh a chreid ann, Ma bhuaicheas sibh ann am fhocal-sa, bithidh sibh do rìreadh 'n ar deisciobuil dhamh-sa;

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhirinn, agus ni 'n fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad è, Is sinne sliochd Abraham, agus cha raibh sinn riamh fuidh dhaorsa aig duin' air bith: cionnas a deir tu, Bithidh sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, ge b'è ni peacadh, is seirbhiseach do'n pheacadh è.

35 Agus cha 'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bràth: ach fanaidh am mac gu bràth.

36 Uime sin ma ni am Mac saor sibh, bithidh sibh saor do rìreadh.

37 Ata fhios agam gur sibh sliochd Abraham; ach ata sibh 'g iarraidh mis' a mharbhadh, do bhri' nach 'eil àite aig m' fhocal ionnaibh.

38 Ata mis' a' labhairt an ni sin a chunnaic mi aig m' Athair: agus 'ta sibhs' a' deanamh an ni a chunnaic sibh aig bhur 'n athair fein.

39 Fhreagair iadsan agus a dubhairt iad ris, 'S è Abraham ar n athair-ne. Deir Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibridh Abraham.

40 Ach a noise 'ta sibh 'g iarraidh mis' a mharbhadh, duine a dh' innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d' rinn Abraham so.

41 'Ta sibhse deanamh oibridh bhur n athar fein. Ann sin a dubhairt siad ris, Cha d' rugadh ann striopachas sinne; 'ta aon Athair againn, eadhon Dia.

42 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Nam b'è Dia bhur n Athair, ghràdhaicheadh sibh mise: oir chuaidh mis' amach, agus thainig mi

[TD 237]

EOIN. CAIB. VIII.

o Dhia; ni mò a thainig mi uam fein, ach chuir eisean uaithe mi.

43 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsin mo chomhraidh? do bhri' nach urradh sibh m' fhocal eisteachd.

44 Ata sibhse o bhur n athair an diabhol, agus is iad an-mhianna bhur n athar is toil libh a dheanamh: bha eisean 'n a mhort-fhear o thùs, agus cha d' fhan è san fhìrinn, do bhri' nach 'eil fìrinn ann. 'N uair a labhras è breug, is ann uaithe fein ata è labhairt: oir is breugoire è, agus is è athair na bréige.

45 Agus do bhri' gu bheil mise 'g innseadh na fìrinn, cha 'n 'eil sibh ga m' chreidsin.

46 Co agaibhse chuireas peacadh a m' leithse? agus ma 'ta mi 'g innseadh na fìrinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsin?

47 An ti a 'ta o Dhia, eistidh sè re briathraibh Dhe: is uime sin cha 'n eil sibhse 'g eisteachd, air son nach ann o Dhia ata sibh.

48 Ann sin fhreagair na h Iudhaich, agus a dubhairt siad ris, Nach maith a deir sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagair Iosa, Cha 'n 'eil deamhan agam; ach ata mi toirt onoir do m' Athair, agus ata sibhse toirt eas-onoir dhamh-sa.

50 Agus cha 'n 'eil mi 'g iarraidh mo ghlòire fein: ata neach ata 'g iarraidh agus a' toirt breith.

51 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Ma choimheadas neach m' fhocal-sa, cha 'n fhaic sè bàs a choidh'.

52 Ann sin a dubhairt na h Iudhaich ris, 'Nois' ata fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; agus deir thusa, Ma choimheadas duine m' fhocal-sa, cha bhlais è bàs a choidh'.

53 Am mò thusa na ar n athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: co ata thu deanamh dhiot fein?

54 Fhreagair Iosa, Ma 'ta mi toirt glòir' dhamh fein, cha 'n 'eil ach neimh-ni a'm' ghlòir: 's è m' Athair a 'ta toirt glòire dhamh, neach a deir sibhse, gur è bhur Dia è:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach ata eòlas agams' air: agus nan abrainn, Nach aithne dhamh è, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' bhreugoire: ach is aithne dhamh è, agus ata mi coimhead fhocail.

56 Bha subhachas mòr air Abraham bhur n athair re

[TD 238]

EOIN. CAIB. IX.

m' là-sa fhaicsin: agus chunnairc sè è, agus rinn è gàirdeachas.

57 Ann sin a dubhairt na h Iudhaich ris, Cha 'n 'eil thu fòs leth-cheud bliadhna dh'-aois, agus am faca tu Abraham?

58 Dubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Mun raibh Abraham ann, ATAIMSE.

59 Ann sin thog iadsan clocha chum an tilgeadh air: ach dh' fholaic Iosa è fein, agus chuaidh è 'mach as an teampull, a' dol tre a' meadhon, agus mar sin dh' fhalbh è seachad.

CAIB IX.

1 'Ta a radharc air aiseag do 'n duine a rugadh dall: 13 'Ta è air a thoirt chum nam Phairiseach: 15 'Ta iad a' gabhail corruich ris, agus 'g a thilgeadh 'mach as an t sionagog; 35 ach ata Criosd a' gabhail ris, agus 'ta eisean 'g a aidmheachadh. 39 Co iadsan ata Criosd a' soillseachadh.

AGUS air gabhail seachad do Iosa, chunnaic è duine a bha dall o rugadh è.

2 Agus dh' fheòraich a dheisciobuil deth, ag radh, A mhaighisdir, co a pheacaich, an duine so, no a phàranta', gu 'n d' rugadh dall è.

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàranta': ach chum gu 'm foillsichte oibridh Dhe ann.

4 Is eigin damh-sa oibridh an ti chuir uaithe mi a dheanamh, am feadh is là è: ata 'n oidhche a' teachd, 'n uair nach urradh aon duin' obair a dheanamh.

5 Am feadh ata mi san t saoghal, is mi solus an t saoghail.

6 'N uair a dubhairt è na nithe so, chuir è sile air an talamh, agus rinn è * criadh do 'n t sile, agus sgaoil è chriadh air sùilibh an doill,

7 Agus a dubhairt sè ris, Im'ich ionnlaid ann an lochan Shiloam ('s è sin air eidir-theangachadh, Air na chur.) Uime sin dh' imich è, agus dh' ionnlaid è, agur thainig sè a' faicsin.

8 Uime sin a dubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic roimhe sin è, gu 'n raibh è dall, Nach è so eisean a bha 'n a shuidhe 'g iarraidh déirce?

9 Dubhairt cuid, Is è so è: a dubhairt cuid eile, Ata sè cosmhuil ris: ach a dubhairt è fein, 'S mise è.

10 Air an àdhbhar sin a dubhairt siad ris, Cionnas a dh' fhosgladh do shùilean?

11 Fhreagair eisean agus a dubhairt è, Rinn duine d'an ainm Iosa criadh, agus

* làib.

[TD 239]

EOIN. CAIB. IX.

sgaoil sè air mo shùilibh è, agus a dubhairt sè rium, Im'ich gu lochan Shiloam, agus ionnlaid: agus dh' imich mi agus dh' ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 Ann sin a dubhairt iad ris, C'ait' am bheil è? Dubhairt eisean, Cha 'n aithne dhamh.

13 Thug iad chum nam Phairiseach eisean a bha roimhe dall.

14 Agus b'è là na sàbaid' a bha ann 'n uair a rinn Iosa an làthach, agus a dh' fhosgail è shùilean.

15 Ann sin a-ris dh' fheòraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnas a fhuair è radharc. Agus a dubhairt eisean riu, Chuir è làthach air mo shùilibh, agus dh' ionnlaid mi, agus ata mi a' faicsin.

16 Uime sin a dubhairt cuid do na Phairisichibh, Cha 'n 'eil an duine so o Dhia, do bhri' nach 'eil è gleidheadh na sàbaid'. Dubhairt cuid eile, Cionnas a dh' fheudas duine a 'ta 'n a pheacach, an leithide so do mhiorbhuilibh a dheanamh? Agus bha eas-aonachd eatorra.

17 A deir siad a-ris ris an duine dhall, Creud a deir tu uime, mhèud gu'n dh' fhosgail sè do shùilean? Agus a dubhairt eisean, Is fàidh è.

18 Ach cha do chreid na h Iudhaich m'a thimchioll, gu'n raibh sè dall, agus gu'n d' fhuair sè a radharc, gus an do ghairm siad pàrantaidh an ti ud a fhuair a radharc.

19 Agus dh' fheòraich iad dhiubh, ag radh, An è so bhur mac-sa, a deir sibh a rugadh dall? cionnas ma seadh ata è 'nois' a' faicsin?

20 Fhreagair a phàrantaidh iad agus a dubhairt siad, Ata fhios againn gur è so ar mac, agus gu 'n do rugadh dall è:

21 Ach cionnas ata è 'nois' a' faicsin, cha 'n 'eil fhios againn; no co a dh' fhosgail a shùilean, cha 'n aithne dhuinn: tha è fein air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhraidh sè air a shon fein.

22 Dubhairt a phàranta' na briathra so, do bhri' gu raibh eagal nan Iudhach orra: oir bha na h Iudhaich cheana air deanamh còrdaidh eatorra fein, Nan aidmhicheadh duin' air bith gur b' eisean Criosd, gu 'n rachadh a chur as an t sionagog.

23 Air an àdhbhar sin a dubhairt a phàranta', Tha è air teachd gu aois, feòraichibh dheth fein.

[TD 240]

EOIN. CAIB. IX.

24 Air an àdhbhar sin ghairm iad an dara uair an duin' a bha dall, agus a dubhairt iad ris, Thoir a' ghlòir do Dhia: oir ata fhios againne gur peacach an duine so.

25 Ann sin fhreagair eisean agus a dubhairt sè, Am peacach è ni h aithne dhamh: aon ni 'ta fhios agam, air dhamh bhi dall, gu bheil mi 'nois' a' faicsin.

26 Ach a dubhairt siad ris a-ris, Ciod a rinn è riut? cionnas a dh' fhosgail è do shùile?

27 Fhreagair sè iad, Dh' innis mi dhuibh cheana, agus cha d' eisd sibh: c'ar son a b' àill libh a chluinntin a-ris? a' bheil a mhiann oirbhse bhi 'n ar deisciobuil aige mar an ceudna?

28 Ann sin chàin iad è, agus a dubhairt siad, Is tus' a dheisciobul; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Ata fhios againn gu'n do labhair Dia re Maois: ach mu thimchioll an fhir so, cha 'n 'eil fhios againn co as da.

30 Fhreagair an duine agus a dubhairt sè riu, Ann so 'ta ni iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu'n d' fhosgail è mo shùilean;

31 Ach ata fhios againn nach eisd Dia re peacachaibh: ach ma 'ta neach air bith a' toirt àdhraidh do Dhia, agus a' deanamh a thoile, risean eisdidh è.

32 O thoiseach an t saoghail cha chualas gu 'n d' fhosgail aon neach sùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biodh an duine so o Dhia, cha b' urradh è ni sam bith a dheanamh.

34 Fhreagair iadsan agus a dubhairt iad ris, Rugadh thusa gu h iomlan ann am peacaibh, agus am bheil thu 'g ar teagasg-ne? agus thilg iad amach è.

35 Chual' Iosa gu'n do thilg iad amach è; agus air dha fhaghail, a dubhairt sè ris, Am bheil thu creidsin ann am Mac Dhe?

36 Fhreagair eisean agus a dubhairt sè, Co è, a Thighearna, chum gu'n creidinn ann?

37 Agus a dubhairt Iosa ris, Chunnaic thu araon è, agus an ti a 'ta labhairt riut, 's eisean è.

38 Agus a dubhairt eisean, Ata mi creidsin, a Thighearna. Agus rinn è àdhra' dha.

39 Agus a dubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thainig mise chum an t saoghail so: chum iadsan nach 'eil a' faicsin, gu 'm faiceadh iad; agus gu 'm biodh iadsan a 'ta faicsin, air an deanamh dall.

40 Agus chuala cuid do

[TD 241]

EOIN. CAIB. X.

na Phairisichibh, a bha maille ris na nithe so, agus a dubhairt siad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Dubhairt Iosa riu, Nam bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nois' a deir sibh, Is léir dhuinn; uime sin ata bhur peacadh a' fantuin.

CAIB. X.

1 'S è Criosd an dorus, agus an deadh bhuachaille. 19 Iomadh gnè bhar'aile m'a thimchioll. 24 'Ta è dearbhadh le oibrigh gur è fein Criosd Mac Dhe, 39 a' dol as o na h Iudhachaibh, 40 agus a' dol do 'n taobh thall do Iordan, far an do chreid mòran ann.

GU deimhin deimhin a deirim ribh, An ti nach d' theid a stigh tre 'n dorus do chrò nan caorach, ach a theid suas air sheòl eile, is gàduiche agus fear-reubainn eisean.

2 Ach an ti a theid a steach air an dorus, is eisean buachaille nan caorach.

3 Dha-san fosglaidh an dors-fhear; agus eisdidh na caoraich r'a ghuth: agus goiridh sè chaoraich fein air an ainm, agus treòraichidh sè 'mach iad.

4 Agus 'n 'uair a chuireas è 'mach a chaoraich fein, im'ichidh sè rompa, agus leanaidh na caoraich è: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaithe: do bhri' nach aithne dhoibh guth choigreach

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan creud iad na nithe labhair è riu.

7 Ann sin a dubhairt Iosa riu a-ris, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thainig romham-sa, is gaduichean agus luchd reubainn iad: ach cha d' eisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma theid neach air bith steach triomse, sàbhalar è, agus theid è steach agus amach, agus gheibh sè ionaltradh.

10 Cha d' thig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thainig mise chum's gu 'm biodh beatha aca, agus gu 'm biodh i aca ni 's pailte.

11 Is mis' am buachaille maith: leagaidh 'm buachaille maith anam sios air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an ti nach è am buachaille, agus nach leis fein na caoraich, chi sè am mada-alluidh a' teachd, agus fàgaidh sè na caoraich, agus teichidh sè: agus glacaidh am

[TD 242]

EOIN. CAIB. X.

mada-alluidh iad, agus sgapaidh sè na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, chionn gur fear-tuarasdail è, agus nach 'eil suim aige do na caoraibh.

14 Is mise am buachaille maith, agus is aithne dhamh mo chaoraich fein, agus aithnichear le m' chaoraibh fein mi.

15 Mar is aithne do 'n Athair mise, is mar sin is aithne dhamh-sa an t Athair: agus ata mi leagadh m' anama sios air son nan caorach.

16 Agus ata caoraich eil' agam, nach 'eil do 'n chrò so: is eigin damh iad sin mar an ceudna thoirt a stigh, agus eisdidh iad re m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, agus aon bhuachaille.

17 Air an àdhbhar so is * ionmhuinn leis an Athair mise, air son gu 'n leagam sios m' anam, chum's gu 'n glacam è 'rìs.

18 Cha 'n 'eil neach air bith 'g a thoirt uam, ach ata mi 'g a leagadh sios uam fein: ata agam cumhachd a leagadh sios, agus ata agam cumhachd a ghlacadh a rìs. An àithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an àdhbhar sin dh' eirich † eas-aonachd a-rìs am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus a dubhairt mòran aca, 'Ta deamhan aige, agus ata sè air † boile; c'ar son ata sibh 'g eisteachd ris?

21 A dubhairt cuid eile, Cha 'n iad so briathra duine am bheil diabhol: am bheil diabhol comasach air sùile nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féisd-chuimhne ath-choisrig' an teampull ann Ierusalem, agus b'è 'n geamhra' bha ann.

23 Agus bha Iosa a' sràideis san teampull am || pòrsa Sholaimh.

24 Ann sin chruinnich na h Iudhaich mu thimchioll, agus a dubhairt siad ris, Cia fhad' a chumas tu ar n anama ann amharus? ma 's tu Criosd, innis dhuinn gu follasach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh' innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh: na h oibridh a 'ta mi deanamh ann ainm m' Athar, ata iad sin a' toirt fia'nais mu m' thimchioll.

26 Ach cha 'n 'eil sibhse a' creidsin; oir cha 'n ann do m' chaoraibh sibh, mar a dubhairt mi ribh.

27 Ata mo chaoraich a' toirt eisdeachd do m' ghuth, agus is aithne dhamh iad, agus leanaidh iad mi:

28 Agus bheiream a' bheatha mhairtheanach dhoibh, agus cha § d' theid iad am mugha a choidh', ni

* toigh.
† aimh-réite.
‡ mhi chéill.
|| àileir.
§ chaillear iad.

[TD 243]

EOIN. CAIB. XI.

mò a spionas neach air bith a m' làimh iad.

29 M' Athair a thug dhamh-sa iad, is mò è na gach uile: agus cha 'n urradh neach air bith an spionadh a làimh m' Athar.

30 Mise agus m' Athair is aon sinn.

31 Uime sin thog na h Iudhaich clocha a-ris chum an tilgeadh air.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran a dh' oibribh maithe o m' Athair; cia air son do na h oibribh sin ata sibh gabhail do chlochaibh orm?

33 Fhreagair na h Iudhaich è, ag radh, Ni bheil sinn air son oibre maith a' gabhail do chlochaibh ort; ach air son blaispheime, agus air son, air bhi dhuitse a' d' dhuine, gu bheil thu deanamh Dia dhiot fein.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach 'eil e sgrìobhta ann bhur lagh-sa, Dubhairt mi, Gur dée sibh?

35 Ma dubhairt è dée riu-san, chum an d' thainig focal De, agus nach feudar an sgrìobtuir a bhriseadh:

36 An abair sibh risean, a naomhaich an t Athair, agus a chuir è chum an t saoghail, Ata thu re blaisphemeadh; air son gu 'n dubhairt mi, 'S mi Mac Dhe?

37 Mur deanam oibridh m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma dheanam, ge nach creid sibh mise, creidibh na h oibridh: chum gu 'm bi fios agaibh agus gu 'n creid sibh gu bheil an t Athair ionnamsa, agus mise ann-sa.

39 Uime sin dh' iarr iad a-ris a ghlacadh: ach chuaidh è as an làimh,

40 Agus chuaidh è 'ris do 'n taobh thall do Iordan, do 'n ionad ann s an raibh Eoin air tùs re baisteadh; agus rinn è comhuidh ann sin.

41 Agus thainig mòran d'a ionnsuidh, agus a dubhairt iad, Cha do rinn Eoin aon mhiorbhuil: ach bha na h uile nithe a dubhairt Eoin mu 'n duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àite sin air.

CAIB. XI.

1 'Ta Criosd a' tog'ail suas Lasarus taireis da bhi ceithir làith' san uaigh. 45 Ata mòran do na h Iudhachaibh a' creidsin. 47 Ata na h àrd shagairt agus na Phairisich a' cumail comhairle'n aghaidh Chriosd. 49 'Ta Caiaphas a' deanamh fàidheadoireachd. 54 'Ta Iosa 'g a fholach fein. 55 Aig a' chàisg 'ta 'n sluagh ag iarraidh Chriosd, agus na h àrd-shagairt agus na Phairisich a' dealbh' innleachda chum eisean a ghlacadh.

[TD 244]

EOIN. CAIB. XI.

'NOISE bha duine àraidh gu tinn, d'am b'ainm Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire sin a dh' ung an Tighearna le ola prìseil, agus a thiormuich a chosa leis a folt, aig an raibh a bràthair Lasarus gu tinn)

3 Uime sin chuir a pheathraiche fios d'a ionnsuidh, ag radh, A Thighearna, fèuch, ata 'n ti a's ionmhuinn leatsa tinn.

4 'N uair a chual' Iosa so, a dubhairt sè, Cha 'n 'eil an tinneas so chum bàis, ach a chum glòir' Dhe, ionnas gu 'm biodh Mac Dhe air a ghlòrachadh d'a thaobh.

5 'Noise b' ionmhuinn le Iosa Marta, agus a piuthar, agus Lasarus.

6 Uime sin 'n uair a chual' è gu'n raibh eisean tinn, dh' fhan è fòs dà làeth' ann san ionad an raibh è.

7 Ann sin ann diaigh so a dubhairt sè r'a dheisciobluibh, Rachamaid a-ris do Iudea.

8 Dubhairt a dheisciobuil ris, A Mhaighisdir, a noise dh' iarr na h Iudhaich do chlochadh; agus am bheil thu dol a-ris ann sin?

9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil da-uair-dheug san là? Ma dh' imicheas duine ann san là, cha tuislich è, oir ata sè faicsin solus an t saoghail so.

10 Ach ma dh' imicheas duine ann san oidhche, tuislichidh sè, do bhri' nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so a dubhairt è: agus 'n a dhiaigh sin, a deir sè riu, Ata ar caraid Lasarus 'n a chodal; ach ata mis' a' dol chum's gu 'n dùisgeam a codal è.

12 Ann sin a dubhairt a dheisciobuil, A Thighearna, ma 'ta è 'n a chodal, bithidh sè slàn.

13 Gidheadh do labhair Iosa m'a bhàs: ach shaoil iadsan gu 'n do labhair è mu thimchioll fois codail.

14 Ann sin a dubhairt Iosa riu gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:

15 Agus ata mi subhach air bhur son-sa, nach raibh mise ann sin (chum's gu'n creid sibh,) ach rachamaid d'a ionnsuidh.

16 Ann sin a dubhairt Tomas, d' an goir'ear Didimus, r'a choimh-dheisciobluibh, Rachamaid-ne mar an ceudna, chum's gu 'm fuigh sinn bàs maille ris.

17 Ann sin 'n uair a thainig Iosa, fhuair sè è taireis bhi cheana ceithir làith' san uaigh.

18 ('Noise bha Betani fogus do Hierusalem, mu thimchioll cuig-stàide-deug uaithe)

19 Agus thainig mòran

[TD 245]

EOIN. CAIB. XI.

do na h Iudhachaibh chum Mharta agus Mhuire, gu comh-fhurtachd a thoirt doibh a thaobh am bràthar.

20 Ann sin 'n uair a chuala Marta, gu 'n raibh Iosa a' teachd, chuaidh i 'n a chomh-dhail: ach shuidh Muire san tigh.

21 Ann sin a dubhairt Marta re h Iosa, A Thighearna, nam biodh tusa ann so, cha 'n fhuigheadh mo bhràthair bàs.

22 Ach ata fhios agam, a noise fòs ge b'è air bith iad na nithe a dh' iarras tu air Dia, gu'n toir Dia dhuit iad.

23 Dubhairt Iosa ria, Eir'idh do bhràthair a-ris.

24 Dubhairt Marta ris, Ata fhios agam gu'n eirich è 'rìs san eis-eirigh air an là dheireannach.

25 Dubhairt Iosa ria, Is mise an eis-eirigh, agus a' bheatha: an ti chreideas ionnamsa, ge do gheibheadh è bàs, bithidh sè beo;

26 Agus ge b'è neach ata beo, agus a' creidsin ionnamsa, cha 'n fhuigh sè bàs a choidh'. Am bheil thu creidsin so?

27 A dubhairt si ris, Ata, a Thighearna: creideam gur tu Criosd Mac Dhe, a bha gu teachd chum an t saoghail.

28 Agus air dh'i na nithe so radh, dh' fhalbh si, agus ghoir i a piuthar Muire os iosal, ag radh, Thainig am Maighisdir, agus tha è ga d' ghairm.

29 'N uair a chual' ise sin, dh' eirich i gu grad, agus thainig i d'a ionnsuidh.

30 'Noise cha raibh Iosa fòs air teachd do 'n bhaile, ach bha è ann san àite an do choinnich Marta è.

31 Ann sin na h Iudhaich a bha maille ria san tigh, agus a' toirt comh-fhurtachd dh'i, 'n uair a chunnaic iad Muire gu'n d' eirich si gu grad, agus gu 'n deachaidh si 'mach, lean iad i, ag radh, 'Ta i dol chum na h uaighe, a chaoineadh ann sin.

32 Ann sin 'n uair a thainig Muire do 'n àite 'n raibh Iosa, agus a chunnaic si è, thuit i aig a chosaibh, ag radh ris, A Thighearna, nam biodh tusa ann so, cha 'n fhuigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin 'n uair a chunnaic Iosa i a' gul, agus na h Iudhaich a thainig maille ria a' gul mar an ceudna, rinn è osnadh 'n a spiorad, agus chuir sè è fein fuidh thrioblaid.

34 Agus a dubhairt sè, C' àit' an do chuir sibh è? Dubhairt iad ris, A Thighearna, thig agus faic.

[TD 246]

EOIN. CAIB. XI.

35 Ghuil Iosa.

36 Ann sin a dubhairt na h Iudhaich, Fèuch cionnas a ghràdhaich sè è!

37 Agus a dubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so a dh' fhosgail sùilean an doill, a thoirt fainear nach fuigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thainig Iosa ag osnaich a-ris ann fein, chum na h uaighe. Agus * b' uaimh i, agus bha cloch 'n a luidhe uirre.

39 Dubhairt Iosa, Togaibh a' chloch. Dubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearna, tha 'noise droch bholadh dheth: oir ata sè ceithir làith' san uaigh.

40 Deir Iosa ria, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu 'm faic thu glòir Dhe?

41 Ann sin thog iad a' chloch o'n àite ann s an raibh an duine marbh 'n a luidhe. Agus thog Iosa suas a shùilean, agus a dubhairt sè, Athair, ata mi toirt buidheachais duit gu'n d' eisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu 'g eisteachd rium do ghnà': ach a dubhairt mi è air son an t sluaigh a 'ta 'n an seasamh a m' thimchioll, chum's gu'n creid iad gu 'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus 'n uair a labhair è na nithe so, ghlaodh è le guth mòr, A Lasarus, thig amach.

44 Agus thainig eisean a bha marbh amach, agus a chosa agus a làmha ceangailte leis an eadach-mairbh: agus bha aghaidh ceangailte m' an cuairt le neapaicin. Deir Iosa riu, Fuasglaibh è, agus leigibh leis im'eachd.

45 Ann sin chreid mòran do na h Iudhachaibh ann, a thainig chum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh' fhalbh cuid aca chum nam Phairiseach, agus dh' innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 Ann sin chruinnich na h àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle, agus a dubhairt iad, Ciod a 'ta sinn a' deanamh? oir ata 'n duine so deanamh mòrain mhiorbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich, agus bheir iad air falbh ar n àite, agus ar cinneach.

49 Ann sin a dubhairt fear àraidh dhiubh d' am b' ainm Caiaphas, air dha bhi 'n a àrd-shagart sa bhliadhnaidh sin, riu, Cha 'n aithne dhuibh ni sam bith,

50 Ni mò 'ta sibh toirt

* bu chùas i.

[TD 247]

EOIN. CAIB. XII.

fainear gur iomchu'idh air ar soin-ne gu 'm fuigheadh aon duine bàs air son a' phobuill, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrios.

51 Ach ni b' ann uaithe fein a labhair è so: ach air dha bhi 'n a àrd-shagart air a' bhliadhna' sin, rinn è fàidheadoireachd gu 'm fuigheadh Iosa bàs air son a' chinnich sin:

52 Agus ni h ann air son a' chinnich sin amhàin, ach a chum mar an ceudna gu 'n cruinnicheadh è ann ceann a chéile 'n an aon clann Dhe a bha air an sgapadh.

53 Uime sin o 'n là sin amach, chuir iad an comhairle r'a chéile chum eisean a chur gu bàs.

54 Air an àdhbhar sin cha d' imich Iosa ni 's mò os àird am measg nan Iudhach; ach chuaidh è as sin do dhùthaich làimh ris an fhàsach, gu baile d' an goir'ear Ephraim, agus ann sin ghabh è comhnuidh maille r'a dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iudhach am fogus: agus chuaidh mòran suas as an dùthaich do Hierusalem roimh an chàisg, chum iad fein a ghlanadh.

56 Ann sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chéile 'n an seasamh san teampull, Ciod bhur bar'ail-se, nach d' thig è chum na féisde?

57 'Noise bha araon na h àrd-shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bith c' àit' an raibh è, gu 'n innseadh sè è, chum's gu 'n glacadh iad è.

CAIB. XII.

1 'Ta Iosa ag gabhail leith-sgeil Mhuire air son gu'n d' ung si a chosa. 9 'Ta 'm pobull a' teachd 'n am buidh'nibh a dh' fhaicsin Lasarus. 10 'Ta na h àrd-shagairt gabhail comhairle Lasarus a mharbhadh. 12 'Ta Criosd a' marcachd gu Hierusalem. 20 'Ta togradh aig Greugaich gu Iosa fhaicsin. 23 'Ta sè a' roimh-innseadh a bhàis. 37 'Ta na h Iudhaich air an dalladh; 42 gidheadh 'ta mòran do na h àrd-uachdaranaibh a' creidsin, ach cha 'n 'eil iad 'ga aid'eachadh: 44 'Ta Iosa gu dùrachdach ag iarraidh aidmheil creidimh.

ANN sin thainig Iosa, sea làith' roimh an chàisg, gu Betani, far an raibh Lasarus a bha marbh, neach a thog eisean o na marbhaibh.

2 Uime sin rinn iad suipeir dha ann sin, agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na aon diubhs' a shuidh air bòrd maille ris.

[TD 248]

EOIN. CAIB. XII.

3 Ann sin ghabh Muire punnd do ola spicnaird ro-luachmhor, agus dh'ung si cosa Iosa, agus thiormaich si a chosa leis a folt: agus bha 'n tigh air a lionadh le * àileadh cùbhruidh an olaidh.

4 Ann sin a deir aon d'a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, mac Shimoin, a bha gu eisean a bhrath',

5 C'ar son nach do reiceadh an t ola so air son tri cheud peghinn, agus nach d' thugadh do na bochdaibh è?

6 Dubhairt è so, cha b' ann do bhri' gu'n raibh suim aige do na bochdaibh; ach a chionn gu'm bu ghaduich' è, agus gu'n raibh an sporan aige, agus gu'n do ghiulain è na nithe a chuireadh ann.

7 Ann sin a dubhairt Iosa, Leig leatha: fa chomhair là m' adhlaic ghleidh i so.

8 Oir ata na bochdan a ghnà' agaibh maille ribh, ach cha 'n 'eil mise agaibh a ghnà'.

9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h Iudhachaibh gu 'n raibh e 'n sin agus thainig iad, ni h è amhàin air son Iosa, ach a chum gu'm faiceadh iad mar an ceudna Lasarus, neach a thog eisean o na marbhaibh.

10 Ach rinn na h àrd-shagairt comhairle, chum Lasarus fòs a mharbhadh;

11 Do bhri' air a shon-sa gu 'n d' imich mòran do na h Iudhachaibh, agus gu 'n do chreid iad ann Iosa.

12 Air an là màrach, air cluinntin do mhòr shluagh, a thainig chum na féisde, gu 'n raibh Iosa a' teachd gu Hierusalem,

13 Ghlac iad geuga pailm, agus chuaidh iad amach 'n a chomh-dhail, agus ghlaodh iad, Hosanna, is beannuichte Rìgh Israeil a 'ta teachd ann ainm an Tighearna.

14 Agus, air faghail asail òg do Iosa, shuidh sè air; a reir mar ata è sgrìobhta,

15 Na biodh eagal ort, a inghean Shioin: fèuch, ata do Rìgh a' teachd, 'n a shuidhe air lothaidh asail.

16 Cha do thuig a dheisciobuil na nithe so air tùs: ach 'n uair a ghlòruicheadh Iosa, ann sin chuimhnich iad gu 'n raibh na nithe so sgrìobhta uime, agus gu 'n d' rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn am pobull a bha maille ris fia'nais, gur ghairm e Lasarus as an uaigh, agus gu 'n do thog sè o na marbhaibh è.

18 Air an àdhbhar sin fòs choinnich an sluagh è, do bhri' gu 'n cual' iad gu 'n d' rinn è am miorbhuil so.

19 Dubhairt na Phairisich

* boltrach.

[TD 249]

EOIN. CAIB. XII.

air an àdhbhar sin eatorra fein, Am faic sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh bheag sam bith? fèuch, ata 'n saoghal air dol 'n a dhiaigh.

20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muintir a chuaidh suas chum àdhra' dheanamh aig an fhéisd:

21 Air an àdhbhar sin thainig iadsan gu Philip, a bha o Bhetsaida na Galilee, agus dh' iarr iad air, ag radh, A Thighearna, bu mhiann leinn Iosa fhaicsin.

22 Thainig Philip agus dh'innis è do Aindreas: agus a-ris dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag radh, Thainig an uair, chum gu 'm biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.

24 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Mur fuigh gràinne crui'neachd a thuiteas ann san talamh bàs, fanaidh sè 'n a aonar: ach ma gheibh è bàs, bheir è toradh mòr uaithe.

25 Ge b'è neach a ghràdhaicheas anam, caillidh sè è: agus an ti a dh' fhuathaicheas anam ann san t saoghal so, coimheadaidh sè è chum na beatha mairtheanaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis dhamh-sa, leanadh è mi; agus ge b'è àit' am bi mise, ann sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna: ma ni neach seirbhis dhamh-sa, bheir m' Athair onoir dha.

27 'Noise 'ta m' anam fuidh thrioblaid; agus ciod a their mi? Athair, saor mi o 'n uair so: ach is ann air a shon so a thainig mi chum na h uaire so.

28 Athair, glòraich t ainm. Ann sin thainig guth o neamh, Ghlòraich mi araon è, agus glòraichidh mi a-ris è.

29 Uime sin a dubhairt am pobull a sheas a làthair, agus a chuala so, Gu 'n raibh tairneanach ann: a dubhairt cuid eile, Labhair Aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè, Ni h ann air mo shon-sa thainig an guth so, ach air bhur son-sa.

31 'Nois' ata breitheanas an t saoghail so: 'noise bithidh uachdaran an t saoghail so air a thilgeadh amach.

32 Agus mise, ma thogar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h uile dhaoin' a'm' ionnsuidh.

33 (Ach a dubhairt è so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh è.)

34 Fhreagair an sluagh è, Chuala sinne as an lagh, gu 'm fan Criosd gu siorruidh: agus cionnas a deir thusa, Gur eigin do Mhac

[TD 250]

EOIN. CAIB. XII.

an duine bhi air a thog'ail suas? co è Mac an duine so?

35 Ann sin a dubhairt Iosa riu, Fòs rè tamuill bhig ata 'n solus maille ribh; gluaisibh am feadh 's ata 'n solus agaibh, 'n t eagal gu 'm beir an dorchadas oirbh: oir an ti a 'ta 'g im'eachd ann dorchadas, cha 'n aithne dha c' àit' ata è dol.

36 Am feadh 's ata 'n solus agaibh, creidibh san t solus, chum gu 'm bi sibh 'n ar cloinn do'n t solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh'fhalbh sè, agus dh'fholaich sè è fein uatha.

37 Ach ge do rinn è a choi'-lion so do mhiorbhuilibh 'n an làthair, cha do chreid iad ann:

38 Chum gu 'm biodh briathra an fhàidh Esaias air an coi'-lionadh, a dubhairt sè, A Thighearna, co a chreid ar n * aithris-ne? agus cia dha a dh' fhoillsicheadh gàirdein an Tighearna?

39 Air an àdhbhar so cha raibh è 'n comas doibh creidsin, do bhri' gu 'n dubhairt Esaias a-ris,

40 Dhall sè an sùilean, agus chruadhaich sè an croidhe; chum's nach faiceadh iad le 'n sùilibh, agus nach tuigeach iad le 'n croidhe, agus nach pilleadh iad, agus gu'n slànuichinn iad.

41 A dubhairt Esaias na nithe so, 'n uair a chunnaic sè a ghlòir-sin, agus labhair sè uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h Uachdaranaibh ann; ach air son nam Phairiseach cha d' aidmhich siad è, 'n t eagal gu 'n cuirte 'mach as an t sionagog iad.

43 Oir b' annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhe.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus a dubhairt sè, An ti a 'ta creidsin ionnamsa, ni h ionnamsa 'ta sè creidsin, ach ann san ti a chuir uaithe mi.

45 Agus an ti a 'ta ga m' fhaicsin-se, 'ta sè faicsin an ti do chuir uaithe mi.

46 Thainig mi a'm' sholus chum an t saoghail, ionnas ge b'è chreideas ionnam, nach fanadh è ann dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathra-sa, agus nach creid è, cha 'n 'eil mise toirt breith air: oir cha d'thainig mi gu breith thoirt air an t saoghal, ach a shàbhaladh an t saoghail.

48 An ti 'ta cur cùl riumsa, agus nach 'eil a' gabhail mo bhriathra, ata aige neach a bheir breith air: am focal a labhair mi, bheir è sin breith air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam fein; ach an t Athair

* iomradh-ne.

[TD 251]

EOIN. CAIB. XIII.

a chuir uaithe mi, thug sè àithne dhamh, creud a theirinn, agus creud a labhrainn.

10 Agus ata fhios agam gur beatha mhairtheanach àithne-se: air an àdhbhar sin na nithe 'ta mi labhairt, amhuil mar a dubhairt an t Athair rium, is mar sin ata mise a' labhairt.

CAIB. XIII.

1 'Ta Criosd a' nigheadh cosa nan deisciobul, 13 ag earail orra bhi iriosal agus seirceil: 18 ag innseadh ro'-làimh, agus a' foillseachadh do Eoin le comharth', gur b'è Iudas a bhrathadh è; 31 a' toirt àithne dhoibh iad a ghràdhachadh a chéile; 36 agus a' roimh-innseadh do Pheadar gu'n raibh sè gu eisean àichsheunadh.

'NOISE roimh fhéisd na càisge, air do Iosa fios a bhi aige gu'n raibh uair air teachd, ann an rachadh sè as an t saoghal so, chum an Athar, air da a mhuintir fein a bha ann san t saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich sè gus a' chrìch iad.

2 Agus 'n uair a bha 'n t suipeir thairis, (air do 'n diabhol a nois' a chur ann croidhe Iudas Iscariot, mhic Shimoin, eisean a bhrath')

3 Air aithneach' do Iosa gu 'n d' thug an t Athair na h uile nithe 'n a làmhaibh, agus gur ann o Dhia a thainig è, agus gu raibh è dol a dh' ionnsuidh Dhe,

4 Dh' eirich è o shuipeir, agus chuir è dheth a bhrat, agus ghlac sè * làmh-anart, agus cheangail sè uime è.

5 'N a dhiaigh sin, dhòirt sè uisge ann soitheach-ionnlaid, agus thòsaich è air cosan a dheisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailt' uime.

6 Ann sin thainig è gu Simon Peadar: agus a dubhairt eisean ris, A Thighearna, 'm bheil thusa 'g ionnlad mo chosan-sa?

7 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, An ni so 'ta mi deanamh cha 'n aithne dhuits' a nois'; ach bithidh fios agad air ann diaigh so.

8 Dubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosan-sa a choidh'. Fhreagair Iosa è, Mur nigh mi thu, cha 'n 'eil cuid agad maille rium.

9 Deir Simon Peadar ris, A Thighearna, ni h iad mo chosa amhàin, ach mar an ceudna mo làmhan agus mo cheann.

10 A deir Iosa ris, An ti a 'ta air ionnlad, cha 'n 'eil feum aige, ach a chosan ionnlad, ach tha sè gu h iomlan glan: agus ata sibhse glan, ach cha 'n 'eil sibh uile glan.

* tuailt.

[TD 252]

EOIN. CAIB. XIII.

11 Oir bha fhios aige co a bhrathadh è; uime sin a dubhairt sè, Cha 'n 'eil sibh uile glan.

12 Ann sin, taireis da an cosan ionnlad, agus eadach a ghabhail d'a ionnsuidh, shuidh sè a-ris, agus a dubhairt sè riu, Am bheil fhios agaibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Ata sibh gairm Maighisdir, agus Tighearna dhìom: agus ata sibh 'g radh gu maith; oir is mi sin.

14 Uime sin ma dh' ionnlaid mise, bhur Tighearna agus bhur Maighisdir, bhur cosan-sa, 's còir dhuibhse mar an ceudna cosan a chéile ionnlad.

15 Oir thug mi eisiomplair dhuibh, chum's mar a rinn mise dhuibh, gu'n deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Cha mhò an t òglach na mhaighisdir, agus cha mhò an teachdoire na 'n ti a chuir uaithe è.

17 Ma 's aithne dhuibh na nithe so, 's beannuichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha 'n 'eil mi labhairt oirbh uile; is aithne dhamh co a thagh mi: ach a chum gu 'm biodh an sgrìobtuir air a choi'-lionadh, An ti ata 'g itheadh arain maille rium, thog sè a shàil a'm' aghaidh.

19 'Noise deirim so ribh mun d' thig è gu crìch, chum's 'n uair a tharlas è, gu 'n creid sibh gur mise è.

20 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti ghabhas ge b'è a chuireas mise uam, ata sè ga m' ghabhail-se: agus ge b'è ghabhas mise, 'ta sè gabhail an ti a chuir uaithe mi.

21 Air do Iosa na nithe so radh, bha è fuidh thrioblaid 'n a spiorad, agus rinn è fia'nais, agus a dubhairt sè, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gu 'm brath a h aon agaibh mise.

22 Ann sin dh' amhairc na deisciobuil air a chéile, fuidh amharus cia uime a labhair è.

23 'Noise bha aon d'a dheisciobluibh a' leigeadh a chud'rom air uchd Iosa, neach a b' ionmhuinn le Iosa.

24 Air an àdhbhar sin smèid Simon Peadar airsin, gu 'm feòraicheadh sè cia uime a labhair è.

25 Ann sin air dha-san aomadh re uchd Iosa, a deir sè ris, A Thighearna, co è?

26 Fhreagair Iosa, Is è 'n ti sin è d'an toir mise an greim, taireis dhamh a thumadh. Agus 'n uair a thum è 'n greim, thug sè è do Iudas Iscariot, mac Shimoin.

[TD 253]

EOIN. CAIB. XIV.

27 Agus ann sin ann diaigh a' ghreim, chuaidh Satan a steach ann-san. Ann sin a dubhairt Iosa ris, An ni a 'ta thu a' deanamh, dean gu grad è.

28 'Noise cha do thuig a h aon diubhsan a bha 'n an suidhe air a' bhòrd c'ar son a dubhairt è so ris.

29 Oir shaoil cuid aca, do bhri' gu'n raibh an sporan aig Iudas, gu 'n dubhairt Iosa ris, Ceannaich na nithe a 'ta dh' uireasbhuidh oirn' chum na féisde: no, gu 'n d' thugadh è ni-eigin do na bochdaibh.

30 Ann sin taireis da-san an greim a ghabhail, chuaidh sè 'mach air ball; agus bha 'n oidhch' ann.

31 Uime sin, 'n uair a chuaidh eisean amach, a dubhairt Iosa, 'Nois' ata Mac an duine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma 'ta Dia air a ghlòrachadh ann, glòraichidh Dia eisean mar an ceudna ann fein, agus air ball glòraichidh sè è.

33 A chlann bheag, fòs ùine bheag ata mise maille ribh. Iarraidh sibh mi: agus mar a dubhairt mi ris na h Iudhachaibh, Do 'n àit' an d' theid mi, cha 'n 'eil è 'n comas duibhse teachd; mar sin a deirim ribhse 'noise.

34 Aithne nuadh bheiream dhuibh, Gu 'n gràdhaich sibh a chéile; mar a ghràdhaich mise sibhse, gu 'n gràdhaich sibh fein a chéile mar an ceudna.

35 Leis so aithnichidh na h uile dhaoine gur sibh mo dheisciobuil-se, ma bhios gràdh agaibh fein d'a chéile.

36 Deir Simon Peadar ris, A Thighearna, c' àit' a theid thu? Fhreagair Iosa è, Do 'n àit' an d' theid mi, cha 'n urradh thus' a nois' mo leantuin; gidheadh leanaidh tu mi 'n a dhiaigh so.

37 Deir Peadar ris, A Thighearna, c' ar son nach urradh mi do leantuin a nois'? Leagaidh mi sios m' anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa è, An cuir thu t anam air mo shon-sa? Gu deimhin deimhin a deirim riut, Nach goir an coileach, gus an àichsheun thu mi tri uaire.

CAIB. XIV.

1 'Ta Criosd a' toirt comh-fhurtachd d'a dheisciobluibh le dòchas fhlaithianais: 6 ag innseadh gur è fein an t slighe, an fhìrinn, agus a' bheatha, agus gur aon è fein is an t Athair: 13 a' toirt cinnte gu 'm bi 'n ùrnuighean tre ainmse eifeachdach: 15 ag iarraidh gràidh uatha agus umhlachd dha fein: 16 gealltuin an Spioraid naoimh an Comh-fhurtoir: 27 agus a' fàg'ail a shìth maille riu.

[TD 254]

EOIN. CAIB. XIV.

NA biodh bhur croidhe fuidh thrioblaid: ata sibh a' creidsin ann Dia, creidibh ionnamsa mar an ceudna.

2 Ann tigh m' Athar-sa 'ta iomadh àite-comhnuidh; mur biodh è mar sin, dh' innsinnse dhuibh: ata mi dol a dh' ull'uchadh àite dhuibh.

3 Agus ma theid mi agus gu 'n ull' uich mi àite dhuibh, thig mi a-ris, agus gabhaidh mi sibh m' ionnsuidh fein, chum far am bheil mi, gu 'm bi sibhse ann mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c' àit' am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t slighe.

5 Deir Tomas ris, A Thighearna, cha 'n 'eil fhios againn c' àit' am bheil thu dol, agus cionnas a dh' fheudas eòlas na slighe bhi againn?

6 Deir Iosa ris, Is mise an t slighe, agus an fhìrinn, agus a' bheatha: cha d' thig aon neach chum an Athar ach triomsa.

7 Nam b' aithne dhuibh mise, b' aithne dhuibh m' Athair mar an ceudna: agus a so suas is aithne dhuibh è, agus chunnaic sibh è.

8 Deir Philip ris, A Thighearna, foillsich an t Athair dhuinne, agus is leòr leinn è.

9 Deir Iosa ris, Am bheil mise ùine co'-fhada maille ribh, agus nach aithne dhuit fòs mi, Philip? an ti a chunnaic mise, chunnaic sè 'n t Athair; agus cionnas a deir thu, Foillsich an t Athair dhuinn?

10 Nach 'eil thu creidsin gu bheil mise ann san Athair, agus an t Athair ionnamsa? na briathra 'ta mi labhairt ribh, cha 'n ann uam fein ata mi 'g an labhairt: ach an t Athair, a 'ta gabhail comhnuidh ionnamsa, tha eisean a' deanamh nan oibridh.

11 Creidibh mise gu bheil mi ann san Athair, agus an t Athair ionnamsa: no, creidibh mi air son nan oibridh fein.

12 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a chreideas ionnamsa, na h oibridh a' ta mise a' deanamh, ni eisean mar an ceudna, agus ni è oibridh a's mò na iad so; do bhri' gu bheil mise dol chum m' Athar.

13 Agus ge b'è ni a dh' iarras sibh a' m' ainm-se, ni mise sin, chum's gu 'm bi an t Athair air a ghlòrachadh ann sa Mhac.

14 Ma dh' iarras sibh ni air bith a' m' ainm-se, ni mise è.

15 Ma 's toigh libh mise, coimheadaibh m' àitheanta.

16 Agus guidhidh mise an t Athair, agus bheir è dhuibh Comh-fhurtoir eile, chum's gu fan è do ghnà' maille ribh;

17 Spiorad na fìrinn, neach nach urradh an saoghal a

[TD 255]

EOIN. CAIB. XIV.

ghabhail, do bhri' nach 'eil è 'g a fhaicsin, agus nach aithne dha è: ach is aithne dhuibhse è, oir ata sè fantuin maille ribh, agus bithidh sè ionnaibh.

18 Cha 'n fhàg mi sibh 'n ar dilleachdaibh; thig mi d'ar ionnsuidh.

19 Tamull beag fòs, agus cha 'n fhaic an saoghal mi tuilleadh; ach chi sibhse mi: do bhri' gu bheil mise beo, bithidh sibhse beo mar an ceudna.

20 Ann san là sin bithidh fios agaibh gu bheil mise ann m' Athair, agus sibhse ionnamsa, agus mise ionnaibhse.

21 An ti aig am bheil m' àitheanta-sa, agus ata 'g an coimhead, is eisean aig am bheil gràdh dhamh-sa: agus an ti aig am bheil gràdh dhamh-sa, gràdhaichear le m' Athair è, agus gràdhaichidh mise è, agus foillsichidh mi mi fein da.

22 Deir Iudas (ni h è Iscariot) ris, A Thighearna, cionnas ata è tachairt gu'm foillsich thu thu fein dhuinne, agus nach dean thu sin do'n t saoghal?

23 Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Ma ghràdhaicheas neach mise, coimheadaidh sè m' fhocal: agus gràdhaichidh m' Athair eisean, agus thig sinn d'a ionnsuidh, agus ni sinn comhnuidh maille ris.

24 An ti nach gràdhaich mise, cha choimhid è mo bhriathra: agus am focal ata sibh a' cluinntin, cha leamsa è, ach leis an Athair a chuir uaithe mi.

25 Na nithe so labhair mi ribh, air dhamh bhi m' chomhnuidh maille ribh:

26 Ach an Comh-fhurtoir, an Spiorad naomh, a chuireas an t Athair uaithe a' m' ainmse, teagaisgidh eisean dhuibh na h uile nithe, agus cuiridh sè 'n cuimhne dhuibh na h uile nithe a labhair mise ribh.

27 'Ta mi fàgail sìth agaibh, mo shìths' ata mi toirt duibh: cha 'n ann mar a bheir an saoghal, ata mise toirt duibh. Na biodh bhur croidhe fuidh thrioblaid, agus na biodh eagal air.

28 Chuala sibh mar a dubhairt mi ribh, Tha mi falbh, agus thig mi a rìs d'ar ionnsuidh. Nam biodh gràdh aguibh dhamh-sa, bhiodh aoibhneas oirbh, do bhri' gu 'n dubhairt mi, Ata mi dol chum an Athar: oir is mò m' Athair na mise.

29 Agus a noise dh' innis mi dhuibh so roimh dha teachd gu crìch, chum's 'n uair a thig è gu crìch, gu creideadh sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòran ribh: oir ata uachdaran an t saoghail so a' teachd, agus cha 'n 'eil ni air bith aige ionnamsa.

[TD 256]

EOIN. CAIB. XV.

31 Ach a chum's gu 'm bi fios aig an t saoghal gur ionmhuinn leam an t Athair; agus mar a thug an t Athair àithne dhamh, mar sin ata mi a' deanamh. Eir'ibh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

1 An sòlas ata aig deisciobluibh Chrìosd, an gaol agus an coi'-cheangal ata eidir iad agus eisean, fa chosamhlachd fineamhuin agus a geuga. 18 Comh-fhurtachd fuidh fhuath agus gheur-leanmhuin an t saoghail. 26 Dreachd an Spioraid naoimh, agus nan abstol.

IS mise an fhìneamhuin fhior, agus is è m' Athair an * treabhaiche.

2 Gach uile gheug ionnamsa nach 'eil a' giulan toraidh, bheir sè air falbh i: agus gach uile gheug a 'ta tabhairt toraidh, glanaidh sè i, chum as gu'n giulain i tuilleadh toraidh.

3 'Nois' ata sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh ionnamsa, agus mise ionnaibhse. Mar nach urradh a' gheug toradh a thoirt uaipe fein, mur fan i san fhìneamhuin: cha mhò is urradh sibhse, mur fan sibh ionnamsa.

5 'S mise an fhìneamhuin, sibhse na geuga: an ti dh'fhanas ionnamsa, agus mise ann san, bheir eisean mòr-thoradh uaithe: oir as m' eugmhais-se cha 'n urradh sibh aon ni dheanamh.

6 Mur fan neach ionnamsa, 'ta sè air a thilgeadh amach mar ghéig, agus air crìonadh; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh' fhanas sibh ionnamsa, agus ma dh' fhanas m' fhocail ionnaibhse, iarraidh sibh gach ni a's àill libh, agus nithear dhuibh è.

8 Ann so ata m' Athair air a ghlòrachadh, gu 'n toir sibhse mòr thoradh uaibh, agus bithidh sibh 'n ar deisciobuil dhamh-sa.

9 Mar a ghràdhaich an t Athair mise, 's amhuil sin a ghràdhaich mise sibhse: fanaibhse ann am ghràdh.

10 Ma choimheadas sibh m' àitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh: mar a choimhid mise àitheanta m' Athar, agus ataim a' fantuin 'n a ghràdh.

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum's gu fanadh mo ghàirdeachas ionnaibh, agus gu 'm biodh bhur gàirdeachas-sa làn.

12 Is i so m' àithne-se, gu 'n d' thugadh sibhse gràdh d'a chéile, mar a ghràdhaich mise sibh.

13 Gràdh is mò na so cha 'n 'eil aig neach air bith, gu 'n leagadh duine anam sios air son a chàirde.

* tuathanach.

[TD 257]

EOIN. CAIB. XVI.

14 Is sibhse mo chàirde-se, ma ni sibh gach nithe a dh' àithneam dhuibh.

15 A so suas cha ghoir mi seirbhisich dhibh; oir cha 'n aithne do'n t seirbhiseach ciod ata a Thighearna deanamh: ach ghoir mi càirde dhibh; oir na h uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach 's mise a thagh sibhse, agus dh' òrduich mi sibh, chum gu 'n rachadh sibh, agus gu 'n d' thugadh sibh 'mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh: chum's ge b'e ni dh' iarras sibh air an Athair ann m' ainmse, gu 'n tabhair sè dhuibh è.

17 'Ta mi 'g àithne nan nithe so dhuibh, chum's gu'n gràdhaich sibh a chéile.

18 Ma 'ta 'n saoghal 'g ar fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d' fhuathaich è mise romhaibh.

19 Nam b' ann do 'n t saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid fein: ach do bhri' nach ann do 'n t saoghal sibh, ach gur thagh mise sibh as an t saoghal, uime sin tha fuath aig an t saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a dubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil an seirbhiseach ni 's mò na a Thighearna. Ma rinn iad geur-leanmhuin ormsa, ni iad geur-leanmhuin oirbhse mar an ceudna: ma choimhid iad m' fhocal-sa, coimheadaidh iad bhur focal-sa mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad ribh air son m' ainm-se, do bhri' nach aithne dhoibh eisean a chuir uaithe mi.

22 Mur bithinn-se air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a noise cha 'n 'eil leith-sgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhamh-sa, tha fuath aige do m' Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinn-se air deanamh nan oibridh 'n am measg nach d' rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a noise chunnaic iad fòs, agus dh' fhuathaich iad araon mise agus m' Athair.

25 Ach rinneadh so chum gu'n coi'-lionfadh am focal a 'ta sgrìobhta 'n an lagh fein, Dh' fhuathaich iad mi gun àdhbhar.

26 Ach 'n uair a thig an Comh-fhurtoir, a chuireas mise d'ar ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na fìrinn, a tha teachd amach o'n Athair, ni eisean fia'nais mu m' thimchioll-sa.

27 Agus ni sibhse fia'nais mar an ceudna, do bhri' gu bheil sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

1 'Ta Criosd a' toirt comh-fhurtachd d'a dheisciobluibh ann aghaidh trioblòid le gealladh

[TD 258]

EOIN. CAIB. XVI.

an Spioraid naoimh, agus ais-eirigh agus a dhol suas air neamh. 23 A' toirt cinnte dhoibh gu'm bi na h ùrnuighean a nithear 'n a ainm-se taitneach d'a Athair. 33 Sìth ann Criosd, agus ann san t saoghal trioblòid.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach fuigheadh sibh oilbheum.

2 Cuiridh iad as an t sionagog sibh: seadh, thig an uair, ge b'è neach a mharbhas sibh, gu 'n saoil è gu bheil è deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so dhuibh, do bhri' nach b'aithne dhoibh an t Athair, no mise.

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum's 'n uair a thig an t àm, gu 'n cuimhnich sibh gu 'n d'innis mise dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhri' gu 'n raibh mi maille ribh.

5 Ach a nois' ata mi dol chum an ti chuir uaithe mi, agus cha 'n 'eil a h aon agaibhs' a' feòraich dhìom, C' àit' tha thu dol?

6 Ach air son gu 'n dubhairt mi na nithe so ribh, lion do-bròn bhur croidhe.

7 Gidheadh ata mi 'g innseadh dhuibh na fìrinn; Is buannachd dhuibh mise a dh' fhalbh: oir mur falbh mi, cha d' thig an Comh-fhurtoir d' ar ionnsuidh-se; ach ma dh' fhalbhas mise, cuiridh mi eisean d' ar ionnsuidh.

8 Agus 'n uair a thig eisean, bheir è dearbh-shoilleireachd do 'n t saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhri' nach 'eil iad a' creidsin ionnam-sa.

10 Mu fhìreantachd, do bhri' gu bheil mise dol a dh' ionnsuidh m' Athar, agus cha 'n fhaic sibh ni 's mò mi;

11 Mu bhreitheanas, air son gu bheil uachdaran an t saoghail so air a dhìteadh.

12 'Ta mòran nithe agam fòs re radh ribh, ach cha 'n urradh sibh an giulan an trà'-sa.

13 Ach 'n uair a thig eisean, Spiorad na fìrinn, treòraichidh è sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair è uaithe fein; ach labhraidh sè na h uile nithe a chluinneas è: agus foillsichidh sè dhuibhse nithe a 'ta re teachd.

14 Bheir eisean glòir dhamh-sa: oir gheibh sè do m' chuid-se, agus nochdaidh sè dhuibhse è.

15 Gach uile nithe a 'ta aig an Athair, is leamsa iad: air an àdhbhar so a dubhairt mi, gu 'm fuigh sè do m' chuid-se, agus nochdaidh sè dhuibhse è.

16 Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi; agus a-rìs, tamull beag agus chi

[TD 259]

EOIN. CAIB. XVI.

sibh mi, do bhri' gu bheil mi dol chum an Athar.

17 Ann sin a dubhairt cuid d'a dheisciobluibh eatorra fein, Creud è so a deir sè ruinn, Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi: agus a-rìs, tamull beag agus chi sibh mi: agus, Do bhri' gu bheil mi dol chum an Athar?

18 Air an àdhbhar sin a dubhairt iad, Ciod è so a deir sè, Tamull beag? Cha 'n 'eil sinne a' tuigsin creud a deir sè.

19 'Noise dh' aithnich Iosa gu 'n raibh toil aca fheòraich dheth, agus a dubhairt sè riu, Am bheil sibh feòraich 'n ar measg fein mar a dubhairt

mi, Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi: agus a-ris, tamull beag agus chi sibh mi?

20 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gu 'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni 'n saoghal gairdeachas: agus bithidh sibhse do-bronach, ach pillear bhur bron gu gairdeachas.

21 'N uair a bhios bean re saothair-chloinne, bithidh si fa dhoilgheas, chionn gu bheil a h uair air teachd: ach 'n uair bheireas i 'n leanabh, cha chuimhnich i a h amhghar ni 's mò, tre aoibhneas gu 'n d' rugadh duine chum an t saoghail.

22 Agus ata 'noise uime sin doilgheas oirbhse: ach chi mis' a-ris sibh, agus ni bhur croidhe gairdeachas, agus bhur gairdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n iarr sibh ni air bith orm-sa: Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Ge b'è nithe dh' iarras sibh air an Athair ann m' ainm-se, gu 'n toir sè dhuibh iad.

24 Gus a so cha d' iarr sibh ni air bith a' m' ainm-se: iarraibh, agus gheibh sibh, chum as gu 'm bi bhur n aoibhneas * làn.

25 Na nithe so labhair mi ribh am briathraibh dorch': ach thig an uair ann s nach labhair mi ni 's mò ribh am briathraibh dorch', ach innsidh mi gu soilleir mu 'n Athair dhuibh.

26 Ann san là sin iarraidh sibh a' m' ainm-se: agus cha 'n 'eil mi 'g radh ribh, gu 'n guidh mi an t Athair air bhur son:

27 Oir is toigh leis an Athair fein sibh, air son gu 'n d' thug sibh gràdh dhamh-sa, agus gu'n do chreid sibh gu'n d' thainig mi o Dhia.

28 Thainig mi amach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t saoghail: a-ris, ata mi fàgail an t saoghail, agus a' dol chum an Athar.

29 Deir a dheisciobuil ris, Fèuch, a noise 'ta thu labhairt gu soilleir, agus cha 'n 'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

* coi'-lionta.

[TD 260]

EOIN. CAIB. XVII.

30 'Nois' ata cinnt againn gur aithne dhuit na h uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh' fheòraich dhìot: air a shon so 'ta sinn a' creidsin gu'n d' thainig thu o Dhia.

31 Fhreagair Iosa iad, Am bheil sibh 'noise creidsin?

32 Fèuch, thig an uair, seadh, ata i cheana air teachd, ann s an sgapar o chéile sibh, gach aon g'a ionad fein, agus fàgaidh sibh mise a'm' aonar: ach gidheadh cha 'n 'eil mise a' m' aonar, oir ata an t Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'm biodh sìth agaibh ionnamsa. Ann san t saoghal bithidh triobloid agaibh: ach biodh agaibh deadh mhisneach, thug mise buaidh air an t saoghal.

CAIB. XVII.

1 'Ta Criosd a' deanamh ùrnuigh r'a Athair eisean a ghlòrachadh, 6 gu'n coimheadadh è abstoil, 11 ann aonachd, 17 agus ann san fhirinn: 20 gu'n glòraicheadh sè iad, agus na h uile chreidmhich maille ris fein air neamh.

Labhair Iosa na briathra so; agus thog è suas a shùile gu neamh, agus a dubhairt sè, Athair, thainig an uair; glòraich do Mhac, chum's gu'n glòraich do Mhac thu mar an ceudna.

2 Amhuil mar a thug thu cumhachd dha air gach uile fheoil, chum's gach uile a thug tu dha, gu'n d' thugadh eisean dhoibh a' bheatha mhairtheanach.

3 Agus is i so a' bheatha mhairtheanach, eòlas a bhi aca ort-sa an t aon Dia fior, agus air Iosa Criosd a chuir thu uait.

4 Ghlòraich mise air talamh thu: chrìochnaich mi 'n obair a thug thu dhamh r'a dheanamh.

5 Agus a noise, Athair, glòraich thusa mise maille riut fein, leis a' ghlòir a bha agam maille riut mun raibh an saoghal ann.

6 Dh' fhoillsich mise t ainm do na daoineibh a thug thu dhamh as an t saoghal: bu leatsa iad, agus thug thu dhamh-sa iad; agus choimhid iad t fhocal.

7 'Noise thuig iad gur ann uait a tha na h uile nithe, a thug thu dhamh-sa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathra a thug thusa dhamh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinneach gur ann uaitse thainig mi, agus chreid iad gu'n do chuir thu uait mi.

9 Ata mi guidheadh air an son-sa: cha'n 'eil mi guidheadh air son an t saoghail, ach air son na muintir sin a thug thu dhamh, oir is leatsa iad.

[TD 261]

EOIN. CAIB. XVII.

10 Agus is leatsa na h uile nithe a's leamsa, agus is leamsa na nithe a's leatsa, agus ata mi air mo ghlòrachadh annta.

11 Agus a nois' cha 'n 'eil mise ni 's mò ann san t saoghal, ach ata iadsan san t saoghal, agus ata mise a' teachd a' t ionnsuidhs'. Athair naomha, coimhid iadsan tre t ainm, a thug thu dhamh-sa, chum's gu'm bi iad 'n an aon, amhuil mar ata sinne.

12 Am feadh 's a bha mise maille riu ann san t saoghal, choimhid mi iad tre t ainm-se: ghleidh mi a' mhuintir a thug thu dhamh, agus cha do chailleadh a h aon aca, ach mac an sgrios: chum gu biodh an sgrìobtuir air a choi'-lionadh.

13 Agus anoise 'ta mi teachd a' d' ionnsuidhse, agus ata mi labhairt nan nithe so ann san t saoghal, chum gu'm biodh mo ghàirdeachas aca air a choi'-lionadh annta.

14 Thug mi t fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do'n t saoghal iad, mar nach 'eil mise do'n t saoghal.

15 Cha'n 'eil mi guidheadh gu'n d' thugadh tu as an t saoghal iad, ach gu'n coimheadadh tu o'n olc iad.

16 Cha'n 'eil iadsan do 'n t saoghal, mar nach 'eil mise do'n t saoghal.

17 Naomhaich iad tre t fhirinn: is e t fhocal-sa an fhirinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t saoghail, mar sin chuir mise iadsan fòs chum an t saoghail.

19 Agus air an son-sa 'ta mise ga m' naomhachadh fein, chum's gu'm biodh iadsan fòs air an naomhachadh tre 'n fhirinn.

20 Agus cha'n 'eil mi guidheadh air an son-san amhain, ach mar an ceudna air son na muintir sin a chreideas ionnamsa tre am focal-sa:

21 Chum's gu'm bi iad uile 'n an aon, mar ata thusa, Athair, ionnamsa, agus mise ionnadsa; ionnas gu'm bi iadsan mar an ceudna 'n an aon annainne: chum's gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibhsin a' ghlòir a thug thusa dhamh-sa: chum's gu'm bi iad 'n an aon, eadhon mar ata sinne 'n ar aon:

23 Mise annta-sa, agus thusa ionnamsa, chum's gu'n deanar coi'-lionta iad ann aon, agus chum's gu'm bi fios aig an t saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do ghràdhaich thu iad-

[TD 262]

EOIN. CAIB. XVIII.

san, eadhon mar a ghràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhamh, gu 'm bi iad fòs maille riumsa, far am bheil mi; chum's gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhamh: oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaite an domhain.

25 Athair cho'thromaich, cha b' aithne do 'n t saoghal thusa; ach b' aithne dhamh-sa thu, agus thuig iadsa gur chuir thusa uait mi.

26 Agus dh' fhoillsich mise t ainm dhoibh, agus foillsichidh mi e: chum's gu 'm bi an gràdh leis an do ghràdhaich thu mise, annta-san, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

1 'Ta Iudas a' brath' Iosa. 6 'Ta na maoir a' tuiteam air an talamh. 10 'Ta Peadar a' gearradh cluais Mhalchuis dheth. 12 'Ta Iosa air a ghlacadh, agus air a thoirt gu Annas agus Caiaphas. 15 Aichsheunadh Pheadair. 19 'Ta Iosa air a cheasnachadh ann làthair Chaiaphais: 28 Air agairt mar dhuine ciontach ann làthair Philait: 36 A rioghachd. 40 Na h Iudhaich ag iarraidh Bharabbais.

'N Uair a labhair Iosa na briathra so, chuaidh è maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Chedron, far an raibh gàradh, ann an deachaidh è fein agus a dheisciobuil.

2 Agus b' aithne do Iudas fòs, a bhraith eisean, an t àite: oir chuaidh Iosa gu tric ann sin, maille r'a dheisciobluibh.

3 Ann sin air do Iudas cuideachd agus maoir fhaghail o na h àrd-shagartaibh agus na Phairisichibh, thainig è do 'n àite sin le * leusaibh, agus † lòchranaibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air gach uile nithibh a bha gu teachd air, chuaidh è 'mach, agus a dubhairt sè riu, Co 'ta sibh ag iarraidh?

5 Fhreagair iadsan è, Iosa o Nasaret. Deir Iosa riu, Is mise è. Agus sheas fòs Iudas, a bhraith eisean, maille riu.

6 Ann sin co'-luath 's a dubhairt è riu, Is mise è, chuaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 Ann sin dh' fheòraich è dhiubh a-ris, Co ata sibh ag iarraidh? Dubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, A dubhairt mi ribh gur mise è. Uime sin ma 'ta sibh ga m' iarraidh-se, leigibh leo sin falbh:

9 Chum gu 'n coi' lionfadh am focal a labhair è,

* lantoiribh.

† lampuibh.

[TD 263]

EOIN. CAIB. XVIII.

An dream a thug thu dhamh, cha do chaill mi a h aon diubh.

10 Ann sin air do Shimon Peadar cloidheamh a bhi aige, tharruing sè è, agus bhuaill è òglaoch an àrd-shagairt, agus ghearr sè a' chluas dheas deth. Agus b'è ainm an òglaich Malchus.

11 Ann sin a dubhairt Iosa re Peadar, Cuir do chloidheamh san truail: an cupan a thug m' Athair dhamh-sa, nach òl mi è?

12 Ann sin rug a' chuideachd, agus an caiptin, agus maoir nan Iudhach air Iosa, agus cheangail iad è,

13 Agus thug iad leo è air tùs gu Annas (oir b' eisean athair-céile Chaiaphais, neach a bha 'n a àrd-shagart air a' bhliadhna sin.)

14 'Noise b'è Caiaphas a thug comhairle do na h Iudhachaibh, gu 'm b' iomchu'idh aon duine bhi air a mhilleadh air son a' phobuill.

15 Agus lean Simon Peadar, agus deisciobul eile, Iosa. B' aithne do 'n àrd-shagart an deisciobul sin, agus chuaidh sè a steach maille re h Iosa do chùirt an àrd-shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an doras an leth 'muigh. Uime sin chuaidh an deisciobul sin eile a b' aithne do 'n àrd-shagart amach, agus labhair è ris a' bhan-dorsair, agus thug è Peadar a steach.

17 Ann sin a dubhairt a' bhan-oglach a bha gleidheadh an doruis re Peadar, Nach ann do dheisciobluibh an duine so thusa fòs? a dubhairt eisean, Cha 'n ann.

18 Agus bha na seirbhisich agus na maoir 'n an seasamh, air dhoibh teine guail a chur suas, oir bha 'm fuachd ann, agus bha iad 'g an garadh fein: agus bha Peadar 'n a sheasamh maille riu, agus 'g a gharadh fein.

19 Ann sin dh' fhiosraich an t àrd-shagart do Iosa mu thimchioll a dheisciobul, agus mu thimchioll a theagaisg.

20 Fhreagair Iosa è, Labhair mise os-àird ris an t saoghal; theagaisg mi a ghna' ann san t sionagog, agus ann san teampull, far am bheil na h Iudhaich a' cruinneachadh o gach àite, agus am folach cha do labhair mi ni air bith.

21 C' ar son ata thu fiosrachadh dhìomsa? Fiosraich dhiubhsan a chuala, creud a dubhairt mi riu: fèuch, ata fhios aca-san ciod a dubhairt mi.

22 Agus 'n uair a dubhairt è na nithe so, bhuaill aon do na maoraibh, a bha 'n a

[TD 264]

EOIN. CAIB. XVIII.

sheasamh a làthair, a bhas air Iosa, ag radh, 'N ann mar so a fhreagras tu an t àrd-shagart?

23 Fhreagair Iosa è, Ma labhair mi gu h olc, dean fia'nais air an olc: ach ma 's ann gu maith, c'ar son ata thu ga m' bhualadh?

24 ('Noise bha Annas air a chur-san ceangailte gu Caiaphas an t àrd-shagart.)

25 Agus bha Simon Peadar 'n a sheasamh agus 'g a gharadh: Uime sin a dubhairt iad ris, Nach aon d'a dheisciobluibh thusa fòs? Dh' àichsheun eisean, agus a dubhairt sè, Ni h eadh.

26 A dubhairt aon do sheirbhiseachaibh an àrd-shagairt, (caraid do'n fhear do'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu sa ghàra' maille ris?

27 Ann sin dh' àichsheun Peadar a-ris, agus air ball ghoir an coileach.

28 Ann sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit' a' bhreitheanais: agus b'i mhaidin a bh' ann, agus cha deachaidh iad fein do àit' a' bhreitheanais, chum's nach biodh iad air an salachadh: ach gu 'n itheadh iad a' chàisg.

29 Ann sinn chuaidh Pilat amach d' an ionnsuidh, agus a dubhairt è, Ciod a' chùis ata sibh a' cur air an duine so?

30 Fhreagair iadsan agus a dubhairt iad ris, Mur bu duine droch-mhuint' è, cha d' thugamaid thairis dhuits' è.

31 Ann sin a dubhairt Pilat riu, Gabhaibhse è, agus thugaibh breith air a reir bhur lagha fein. Ann sin a dubhairt na h Iudhaich ris, Cha 'n 'eil è ceadaichte dhuinne neach air bith a chur gu bàs:

32 Chum gu 'm biodh focal Iosa air a choi'-lionadh, a labhair è, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a bha è gu fhaghail.

33 Ann sin chuaidh Pilat a steach a-ris do àit' a' bhreitheanais, agus ghoir è Iosa, agus a dubhairt sè ris, An tusa Rìgh nan Iudhach?

34 Fhreagair Iosa è, Am bheil thu 'g radh so uait fein, no an d' innis daoine' eile dhuit è a' m' thimchioll-sa?

35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach fein, agus na h àrd-shagairt thairis dhamh-sa thu: ciod a rinn thu?

36 Fhreagair Iosa, Cha 'n ann do 'n t saoghal so ata mo rioghachd-sa: nam b' ann do 'n t saoghal so bhiodh mo rioghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach d' thugta' thairis do na h Iudhachaibh mi:

[TD 265]

EOIN. CAIB. XIX.

ach a noise ni h ann o so ata mo rioghachd.

37 Air an àdhbhar sin a dubhairt Pilat ris, An rìgh thu ma seadh? Fhreagair Iosa, Deir tu gur rìgh mi. 'S ann chum na crìche so rugadh mi, agus chum na crìche so thainig mi air an t saoghal, chum's gu 'n deanainn fia'nais do 'n fhìrinn. Gach uile a 'ta air taobh na fìrinn, eisdidh è re m' ghuth-sa.

38 Dubhairt Pilat ris, Ciod i an fhìrinn? Agus air dha so a radh, chuaidh sè 'mach a-ris chum nan Iudhach, agus a deir sè riu, Ni bheil mise a' faghail coire air bith ann.

39 Ach ata gnàth agaibhse, gu'n leiginnse as duine dhuibh air a' chàisg: uime sin an àill libh mise a leigeadh rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

40 Ann sin ghlaodh iadsan uile a-ris, ag radh, Ni h è an duine so, ach Barabbas. 'Noise b' fhear-reubainn Barabbas.

CAIB. XIX.

1 'Ta Criosd air a sgiursadh, air a chrùnadh le droighinn, agus air a bhualadh. 4 Ata Pilat togarrach a leigeadh fa sgaoil, ach air dha bhi air aomadh le gàrthaich nan Iudhach, thug sè thairis è chum bhi air a cheusadh. 23 'Ta iad a' tilgeadh chrann air eadach: 26 Ata sè ag earbsadh a mhàthar re Eoin: 28 A' faghail a' bhàis: 34 A thaobh air a lotadh: 38 Ata sè air adhlac le Ioseph agus Nicodemus.

ANN sin air an àdhbhar sin ghlac Pilat Iosa, agus sgiurs sè è.

2 Agus dh' fhigh na saighd-fheara crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann è, agus chuir iad brat purpuir uime,

3 Agus a dubhairt iad, Fàilt' ort, a rìgh nan Iudhach: agus bhuaill iad le 'm basaibh è.

4 Ann sin chuaidh Pilat amach a-ris, agus a deir sè riu, Fèuch, ata mise 'g a thoirt amach d' ar ionnsuidh, chum's gu 'm bi fios agaibh nach 'eil mise faghail coire sam bith ann.

5 Ann sin thainig Iosa amach, agus an crùn droighinn air, agus am brat purpuir uime. Agus a deir Pilat riu, Fèuch an duine.

6 Uime sin 'n uair a chunnaic na h àrd-shagairt agus na maoir è, ghlaodh iad, ag radh, Ceus è, ceus è. Deir Pilat riu, Gabhaibhse è, agus ceusaibh è: oir cha 'n 'eil mise a' faghail coire air bith ann.

7 Fhreagair na h Iudhaich è, 'Ta lagh againne, agus a reir ar lagh-ne 's còir a

[TD 266]

EOIN. CAIB. XIX.

chur gu bàs, air son gu 'n d' rinn sè Mac Dhe dheth fein.

8 Uime sin 'n uair a chuala Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh' eagal air;

9 Agus chuaidh è steach a-ris a dh' àit' a' bhreitheanais, agus deir sè re h Iosa, Cia as duit? ach cha d' thug Iosa freagradh dha.

10 Ann sin a deir Pilat ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'eil fhios agad gu bheil cumhachd agamsa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a' m' aghaidh-se, mur d' thugtadh dhuit o'n àird' è: air an àdhbhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, ata aige-sin am peacadh a's mò.

12 Agus o sin suas dh' iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h Iudhaich, ag radh, Ma leigeas tu 'm fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu: ge b'è neach ata 'g a dheanamh fein 'n a righ, 'ta sè labhairt ann aghaidh Cheasair.

13 Uime sin 'n uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug è 'mach Iosa, agus shuidh sè air a' chaithir-bhreitheanais, ann san ionad d'an goir'ear an Leac-ùrlar, ach ann san Eabhrais, Gabbata.

14 Agus b'è là-ullamhachaidh na càisge è, agus mu thimchioll na seathadh uaire: agus a deir sè ris na h Iudhachaibh, Fèuch bhur righ.

15 Ach ghlaodh iadsan amach, Beir uainn, beir uainn, ceus è. Deir Pilat riu, An ceus mi bhur righ-se? Fhreagair na h àrd-shagairt, Cha 'n 'eil righ againne ach Ceasar.

16 Ann sin air an àdhbhar sin thug sè thairis dhoibh è, chum bhi air a cheusadh. Agus ghlac iad Iosa, agus thug iad leo è.

17 Agus chuaidh è 'mach, a' giulan a chrann-ceusaidh, do 'n ionad d' an goir'ear àit' a' chloiginn, d' an ainm san Eabhrais, Golgota.

18 Ann sin cheus iad è, agus dias eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa mheadhon.

19 Agus sgrìobh Pilat fòs tiodal, agus chuir sè air a' chrann-cheusaidh è. Agus b'è an sgrìobha, IOSA O NASARET RIGH NAN IUDHACH.

20 Uime sin leugh mòran do na h Iudhachaibh an tiodal so: oir bha 'n t àit' ann do cheusadh Iosa fogus do 'n bhaile: agus bha an sgrìobha ann Eabhrais, Greugais, agus ann Laidin.

21 Ann sin a dubhairt àrd-shagairt nan Iudhach re Pilat, Na sgrìobh, Righ
[TD 267]

EOIN. CAIB. XIX.

nan Iudhach; ach gu 'n dubhairt è, Is mi righ nan Iudhach.

22 Fhreagair Pilat, An ni a sgrìobh mi, sgrìobh mi è.

23 Ann sin 'n uair a cheus na saighd-fheara Iosa, ghlac iad eadach (agus rinn iad ceithir earroinnean, earroinn do gach saighd-fhear) agus a chòta mar an ceudna: agus bha 'n còta gun fhuaigheal, air fhigheadh o bhràighe sios gu h iomlan.

24 Dubhairt iad uime sin eatorra fein, Na reubamaid è, ach tilgeamaid croinn air, co aig a bhitheas è: chum gu 'n coi'-lionfadh an sgrìobtuir, a deir, Roinn siad mo thrusgan eatorra, agus thilg iad croinn air mo bhrat. Air an àdhbhar sin rinn na saighd-fheara na nithe so.

25 'Noise sheas làimh re crann-ceusaidh Iosa, a mhàthair agus piuthar a mhàthar, Muire bean Chleophas, agus Muire Magdalen.

26 Uime sin 'n uair a chunnaic Iosa a mhàthair, agus an deisciobul a b' ionmhuinn leis 'n a sheasamh a làthair, a dubhairt sè r'a mhàthair, A bhean, fèuch do mhac.

27 Ann sin a deir sè ris an deisciobul, Fèuch do mhàthair. Agus o 'n àm sin amach thug an deisciobul sin leis i d'a thigh fein.

28 Ann diaigh so air do Iosa fios a bhi aige gu 'n raibh gach uile nithe a nois' air an crìochnach', chum gu 'n coi'-lionfadh an sgrìobtuir, a deir sè, Tha tart orm.

29 'Noise bha ann sin soitheach làn do fhion-geur: agus air dhoibhsin spuing a lionadh do 'n fhion-gheur, agus a chur air hisop, shìn iad chum a bheoil è.

30 Ann sin 'n uair a ghabh Iosa am fion-geur, a dubhairt sè, 'Ta è crìochnaichte: agus air cromadh a chinn da, thug è suas a spiorad.

31 Ann sin chum's nach fanadh na cuirp air a' chrann-cheusaidh air an t sàbaid, do bhri' gur b'è là an ullamhachaidh a bha ann (oir bu là mòr an là sàbaid sin) dh'iarr na h Iudhaich air Pilat gu 'n rachadh an luirgne a bhriseadh, agus gu'n d' thugtadh air falbh iad.

32 Ann sin thainig na saighd-fheara, agus bhris iad luirgne a' cheud fhir, agus luirgne an fhir eile, a cheusadh maille ris.

33 Ach air dhoibh teachd chum Iosa, 'n uair a chunnaic iad gu 'n raibh è cheana marbh, cha do bhris iad a luirgne-se.

[TD 268]

EOIN. CAIB. XX.

34 Ach lot fear do na saighd-fhearaidh a thaobh le sleidh, agus air ball thainig amach fuil agus uisge.

35 Agus thug an ti chunnaic sin fia'nais, agus ata fhia'nais fìrinneach: agus ata fhios aige gu bheil è labhairt na fìrinn, chum gu'n creideadh sibhse.

36 Oir rinneadh na nithe so, chum gu'n coi'-lionfadh an sgrìobtuir; Cha bhrisear cnàimh dheth.

37 Agus a-ris a deir sgrìobtuir eile, Amhaircidh iad air-sin a lot iad.

38 'N a dhiaigh so, dh'iarr Ioseph o Arimatea (neach a bha 'n a dheisciobul aig Iosa, ach am folach air eagal nan Iudhach) air Pilat comas corp Iosa a thoirt leis: agus leig Pilat sin leis: Thainig è air an àdhhbar sin agus thug è leis corp Iosa.

39 Thainig mar an ceudna Nicodemus (neach a thainig air tùs gu Iosa san oidhche) agus thug è leis mu thimchioll ceud punnd do mhirrh agus do aloes air am measgadh feadh chéile.

40 Ann sin ghabh iad corp Iosa, agus * cheangail iad è ann lion-eadaichibh, maille ris an spìosraidh, mar is gnàth leis na h Iudhachaibh adhlac a dheanamh.

41 'Noise bha gàradh ann san àit' ann do cheusadh è; agus ann sa ghàradh uaigh nuadh, ann s nach do chuireadh aon duine riamh.

42 Air an àdhhbar sin, air son ull'uchaidh càisg' nan Iudhach, do bhri' gu'n raibh an uaigh am fogus, chuir iad Iosa ann sin.

CAIB. XX.

1 'Ta Muire teachd a chum na h uaighe; 3 Agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhios ac' air ais-eirigh-sin. 11 Dh' fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen, 19 agus d'a dheisciobluibh. 24 Mi-chreidimh agus aidmheil Thomais. 30 'Ta 'n sgrìobtuir foghainteach chum slàinte.

AIR a' cheud là do 'n t seachduin thainig Muire Magdalen, gu moch, agus an dorchadas fòs ann, chum na h uaighe, agus chunnaic i a' chloch air a tog'ail o'n uaigh.

2 Ruidh i ann sin, agus thainig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionmhuinn le h Iosa, agus deir si riu, Thug iad leo an Tighearna as an uaigh, agus cha'n 'eil fhios againn c'àit' an do chuir iad è.

3 Uime sin chuaidh Peadar amach, agus an deisciobul sin eile, agus thainig iad chum na h uaighe.

* phaisg.

[TD 269]

EOIN. CAIB. XX.

4 Agus ruidh iad 'n an dias maraon: agus ruidh an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thainig è air tùs chum na h uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic è 'n lion-eadach 'n a luidhe; gidheadh cha deachaidh è steach.

6 Ann sin thainig Simon Peadar 'g a leantuin, agus chuaidh è steach do'n uaigh, agus chunnaic è 'n lion-eadach 'n a luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'n a luidhe maille ris an lion-eadach, ach air leith air fhilleadh ann aon àite.

8 Ann sin chuaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thainig air tus chum na h uaighe, agus chunnaic, agus chreid sè.

9 Oir cha do thuig iad fòs an sgrìobtuir, gur b'eigin gu'n eir'eadh eisean a-ris o na marbhaibh.

10 Ann sin dh'fhalbh na deisciobuil a-ris chum an cuideachd fein.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul dith, chrom i sìos, ag amharc a steach do'n uaigh,

12 Agus chunnaic i dà Aingeal ann culaidhibh geala, 'n an suidhe, fear aig a' cheann, agus fear aig a' chosaibh, san àit' ann raibh corp Iosa 'n a luidhe:

13 Agus a deir iadsan ria, A bhean, c'ar son ata thu gul? A deir si riu, Air son gu'n d' thug iad mo Thighearna leo, agus cha'n 'eil fhios agam c'àit' an do chuir iad è.

14 Agus 'n uair a dubhairt i so, phill si air a h ais, agus chunnaic si Iosa 'n a sheasamh, agus cha d'aithnich i gur b'è Iosa bha ann.

15 Deir Iosa ria, A bhean, c'ar son ata thu gul? co 'ta thu 'g iarraidh? air saoilsin d'ise gur b'è an gàradoir a bh' ann, a deir si ris, A * thighearna, ma thug thusa leat è, innis dhamh-sa c'àit' an do chuir thu è, agus bheir mise leam è.

16 Deir Iosa ria, A Mhuire. Air tionnda' dh' ise, a dubhairt si ris, Rabboni, 's è sin r'a radh, A Mhaighisdir.

17 Deir Iosa ria, Na bean rium: oir cha deachaidh mi fòs suas chum m' Athar: ach im'ich chum mo bhràithre, agus abair riu, Ata mise dol suas chum m' Athar fein agus bhur n Athar-sa, agus chum mo Dhe fein agus bhur De-se.

18 Thainig Muire Magdalen agus dh'innis i do na deisciobluibh, gu'm fac' i 'n Tighearna, agus gu'n dubhairt è na nithe so ria.

19 Agus air teachd do'n

* dhuine mhaith.

[TD 270]

EOIN. CAIB. XXI.

fheasgar an là sin fein, air a' cheud là do'n t seachduin, agus na dorsa dùinte, far an raibh na deisciobuil cruinn air eagal nan Iudhach, thainig Iosa agus sheas è sa mheadhon, agus a deir sè riu, Sìth dhuibhse.

20 Agus air dha so a radh, nochd è dhoibh a làmhan agus a thaobh. Ann sin bha aobhneas air na deisciobluibh 'n uair a chunnaic iad an Tighearna.

21 Ann sin a dubhairt Iosa riu a-ris, Sìth dhuibhse: mar a chuir an t Athair uaithe mise, is amhuil sin ata mise 'g ar cur-sa uam.

22 Agus air dha so a radh, shéid è orra, agus a deir sè riu, Gabhaibhse an Spiorad naomh.

23 Ge b'è air bith iad d' am maith sibh am peacaidh, ata iad maithte dhoibh; agus co air bith iad a chumas sibh am peacaidh gu'n a' maitheamh, ata siad air an cumail.

24 Ach cha raibh Tomas, aon do 'n dà-fhear-dheug, d' an goir'ear Didimus, maille riu 'n uair a thainig Iosa.

25 Uime sin a dubhairt na deisciobuil eile ris, Chunnaic sinne an Tighearna. Ach a dubhairt eisean riu, Mur faic mise * aileadh nan tairngean 'n a làmhaibh, agus mur cuir mi mo mhèur ann aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo làmh 'n a thaoibh, cha chreid mi.

26 Agus ann ceann ochd làith' 'n a dhiaigh sin, bha a dheisciobuil a-ris a stigh, agus Tomas maille riu: thainig Iosa, agus na dorsa dùinte, agus sheas è sa mheadhon, agus a dubhairt sè, Sìth dhuibh.

27 'N a dheigh sin a deir sè re Tomas, Cuir ann so do mhèur, agus fèuch mo làmhan; agus sìn ann so do làmh, agus cuir a'm' thaoibh i: agus na bi mi-chreid'each, ach creid'each.

28 Agus fhreagair Tomas, agus a dubhairt sè ris, Mo Thighearna agus mo Dhia.

29 Deir Iosa ris, Air son gu faca tu mi, a Thomais, chreid thu: 's beannuicht' iadsan nach faca, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu fìrinneach mòran do mhiorbhuilibh eile am fianais a dheisciobul, nach 'eil sgrìobhta san leabhar so.

31 Ach ata iad so sgrìobhta, chum gu'n creideadh sibh gur è Iosa an Crìosd Mac Dhe, agus ag creidsin duibh, gu'm biodh agaibh beatha trìd ainm-se.

CAIB. XXI.

1 'Ta Crìosd 'g a fhoillseachadh fein a-ris d'a dheisciobluibh, agus air aithneachadh leo

* lorg.

[TD 271]

EOIN. CAIB. XXI.

leis an tarruing mhòr éisg: 12 'Ta è gabhail a dhinneir maille riu; 15 A' toirt sparradh teann do Pheadar uain agus a chaoraich a bhiadhadh; 19 A' roimh-innseadh a bhàis, 22 'g a chronachadh air son a thograidh air fios fhaotain mu bhàs Eoin. 25 Co'-dhùnadh an leabhair.

ANN diaigh nan nithe sin dh' fhoillsich Iosa è fein a-ris d'a dheisciobluibh aig fairge Thiberias; agus air an dòigh so nochd sè è fein;

2 Bha maille re chéile Simon Peadar, agus Tomas d'an goir'ear Didimus, agus Natanael o Chana na Galilee, agus mic Shebedee, agus dias eile d'a dheisciobluibh.

3 A deir Simon Peadar riu, Ata mi dol a dh' iasgach: Deir iadsan ris, Ata sinne fòs a' dol maille riut. Dh' imich iad amach, agus chuaidh iad a steach do luing air ball; agus cha do ghlac iad ni air bith an oidhche sin.

4 Ach 'n uair a bha a' mhaidin a nois' air teachd, sheas Iosa air * an tràigh: gidheadh cha raibh fhios aig na deisciobluibh gur b'è Iosa bha ann.

5 Ann sin a deir Iosa riu, A chlann, am bheil biadh air bith agaibh? fhreagair iadsan è, Cha 'n 'eil.

6 Agus a dubhairt eisean riu, Tilgibh an lion air an taoibh dheis do'n luing, agus gheibh sibh. Thilg iad uime sin, agus a noise cha b'urradh iad a tharruing air son † lionmhoireachd an éisg.

7 Uime sin a deir an deisciobul sin, a b'ionmhuinn le Iosa, re Peadar, 'S è 'n Tighearna 'ta ann. 'Noise 'n uair a chuala Simon Peadar gur è 'n Tighearna bh' ann, cheangail è a chòt' uachdair uime, (oir bha è lomnochd) agus thilg sè è fein san fhairge.

8 Thainig na deisciobuil eile ann luing bhig (oir cha raibh iad fada o thìr, ach mu thimchioll dà cheud † bann-làmha) a' tarruing an lìn éisg.

9 Uime sin 'n uair a thainig iad air tìr, chunnaic iad grìosach ann sin, agus iasg uirre, agus aran.

10 Deir Iosa riu, Thugaibh ann so do'n iasg a ghlac sibh a noise.

11 Chuaidh Simon Peadar suas, agus tharruing è 'n lion gu tìr, làn do iasgaibh mòra, ceud agus leth-cheud agus tri: agus ge do bha 'n uiread sin ann, cha do bhriseadh an lion.

12 Deir Iosa riu, Thigibh, gabhaibh bhur dìnneir. A-

* a' chlodach.

† iomadalachd.

† <eng>Cubits.<gai>

[TD 272]

EOIN. CAIB. XXI.

gus cha raibh chroidh' aig a h aon do na deisciobluibh fheòraich dheth, Co thusa? oir dh' aithnich iad gur è 'n Tighearna bha ann.

13 Ann sin thainig Iosa, agus ghlac è aran, agus thug è dhoibh è, agus iasg mar an ceudna.

14 'S i so a nois' an treas uair a nochd Iosa è fein d'a dheisciobluibh, taireis da eirigh o na marbhaibh.

15 Ann sin taireis doibh an dìnneir a ghabhail, a deir Iosa re Simon Peadar, A Shimoin mhic Ionais, am bheil agad dhamh-sa barrachd gràidh orra sin? A deir sè ris, Ata, a Thighearna; ata fios agad gur toigh leam thu. A deir eisean ris, Beathaich m' uain.

16 A deir sè ris a-ris an dara uair, A Shimoin mhic Ionais, an toigh leat mise? A deir sè ris, Seadh, a Thighearna; ata fios agad gur toigh leam thu. A deir sè ris, Beathaich mo chaoraich.

17 A deir sè ris an treas uair, A Shimoin mhic Ionais, an toigh leat mise? Bha Peadar doilich, chionn gu'n dubhairt è ris an treas uair, An toigh leat mise? Agus a dubhairt sè ris, A Thighearna, is aithne dhuit na h uile nithe; ata fhios agad gur toigh leam thu. Deir Iosa ris, Beathaich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a deirim riut, 'n uair a bha thu òg, chriosraich thu thu fein, agus dh' imich thu 'n taobh bu mhiann leat: ach 'n uair a bhios tu aosmhor, sìnidh tu 'mach do làmhan, agus ceanglaidh neach eile thu, agus bheir è thu 'n taobh nach àill leat.

19 So a dubhairt sè, a' ciallachadh creud a' ghnè bàis leis an d' thugadh è glòir do Dhia. Agus air dha so a radh, a deir sè ris, Lean mise.

20 Ann sin air do Pheadar tionndadh, chunnairc è an deisciobul a b' ionmhuinn le Iosa, a' leantuin; an ti fòs a luidh air uchd Iosa air a shuipeir, agus a dubhairt ris, A Thighearna, co è a bhrathas thu?

21 Air do Pheadar eisean fhaicsin, a dubhairt è re h Iosa, A Thighearna, ciod a ni 'm fear so?

22 Deir Iosa ris, Ma 's àill leam è dh' fhanuin gus an d' thig mi, ciod sin duitse? Lean-sa mise.

23 Uime sin chuaidh an ràdh so amach am measg nam bràithre, nach fuigheadh an deisciobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, Cha 'n fhuigh sè bàs: ach, Ma 's i mo thoilse è dh' fhanuin gus an d' thig mi, ciod è sin dhuitse?

[TD 273]

GNIOMH. CAIB. I.

24 'S è so an deisciobul ata deanamh fia'nais air na nithibh so, agus a sgrìobh na nithe so: agus ata fhios againne gu bheil fhia'nais fìor.

25 Agus ata fòs mòran do nithibh eile a rinn Iosa, nam biodh iad uile sgrìobhta, 's i mo bhar'ail nach cumadh an saoghal fein na rachadh a sgrìobhadh do leabhruibh. Amen.

GNIOMHARTHA nan ABSTOL.

CAIB. I.

1 Ata Criosd, ionnas gu'n deanadh è Abstoil ullamhachadh chum è fein fhaicsin a' dol suas gu neamh, 'g an cruinneachadh gu sliabh nan Oluidh', toirt àithne dhoibh feitheamh aig Ierusalem re teachd a nuas an Spioraid naoimh, neach ata sè gealltuin a chur d'an ionnsuidh 'n ceann beagain do laithibh: agus ag innseadh gu 'm biodh iad trid-sin 'n am fia'naisibh dha fein gu iomallaibh na talmhain. 9 Ann diaigh a dhol suas ata dà Aingeal a' toirt rabhaidh dhoibh iad a dh' imeachd rompa, agus a shocrachadh an inntin air ath-theachd-san: 12 d'a reir sin ata siad a' pilleadh, agus 'g an toirt fein suas a dh' ùrnuigh, ata siad a' taghadh Mhattiais 'n a Abstol ann àite Iudais.

DO rinn mi an ceud leabhar, a Theophilus, timchioll nan uile nithe a thionnsgain Iosa a dheanamh agus a theagasg,

2 Gus an là an do thogadh suas è, taireis da, trid an Spioraid Naoimh, àitheanta a thabhairt do na h abstolaibh a thagh è.

3 D' an d' rinn sè mar an ceudna è fein a nochdadh beo taireis fhulangais, le mòran do chomharthaibh firinneacha, air fhaicsin leo feadh dhà fhichead làethe, agus è labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rioghachd Dhe:

4 Agus air bhi dha maille riu, dh' àithn è dhoibh gun iad a dhol Hierusalem, ach feitheamh re gealladh an Athar, deir sè, a chuala sibh uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le h uisge; ach baistear

[TD 274]

GNIOMH. CAIB. I.

sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do laithibh ann diaigh so.

6 Uime sin air cruinneachadh dhoibh ann ceann a chéile, dh' fheòraich iad deth, ag radh, A Thighearna, an aisig thu san àm so an rioghachd do Israel?

7 Ach a dubhairt sè riu, Cha bhuin è dhuibhse fios nan aimsire no nan * seusona fhaghail, a chuir an t Athair 'n a chumhachd fein.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd 'n uair a thig an Spiorad naomh oirbh: agus bithidh sibh 'n ar fia'naisibh dhamh-sa, araon ann Ierusalem, agus ann Iudea uile, agus ann Samaria, agus gu leith-iomall na talmhain.

9 Agus 'n uair a dubhairt è na nithe so, thogadh suas è, agus iadsan 'g a fhaicsin, agus thug nèul as an sealladh è.

10 Agus am feadh bha iadsan a' geur-amharc gu neamh, agus eisean a' dol suas, fèuch, sheas dias dhaoine ann eadach geal làimh riu;

11 Muintir a dubhairt fòs, Fheara na Galilee, c'ar son ata sibh 'n ar seasamh ag amharc gu neamh? An t Iosa so a thogadh suas uaibh gu neamh, is amhuil sin a thig sè, mar a chunnairc sibh è a' dol gu neamh.

12 Ann sin phill iad gu Hierusalem, o'n t sliabh d'an goir'ear sliabh nan Oluidh', a 'ta 'm fogus do Hierusalem, astar là sàbaid'.

13 Agus 'n uair a thainig iad a stigh, chuaidh iad suas do sheomar uachdrach, far an raibh a' fantuin Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus

Aindreas, Philip, agus Tomas, Bartolomeus, agus Matha, Seumas mac Alpheus, agus Simon Selotes, agus Iudas bràthair Sheumais.

14 Bhunaich iad so uile a dh' aon inntin ann ùrnuigh agus ann guidhe, maille ris na mnaibh, agus Muire màthair Iosa, agus maille r'a bhràithribh.

15 Agus ann sna laithibh sin dh' eirich Peadar ann am meadhon nan deisciobul, agus a dubhairt sè, (b'è àireamh nan ainmeanna bha làthair, mu thimchioll ceud agus fichead)

16 Fheara agus a bhràithre, b' eigin an sgrìobtuir so bhi air a choi'-lionadh, a roimh-labhair an Spiorad naomh le beul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'n a † cheann-iuil aca-san a ghlac Iosa.

17 Oir bha è air àireamh maille ruinne, agus fhuair è cuibhrionn do 'n mhinistreibh so.

18 'Noise cheannaich am fear so fearann le duais na

* amanna.

† thrèoiricheair.

[TD 275]

GNIOMH. CAIB. II.

h ea-corach; agus air dha tuiteam ann * comhair a chinn, sgàin è sa mheadhon, agus bhrùchd a mhionach uile amach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachadh Ierusalem uile; ionnas gu'n goir'ear do 'n fhearann sin 'n an cainnt fein, Aceldama, sin re radh, Fearann fola.

20 Oir ata è sgrìobht' ann an leabhar nan salm, Biodh àite-comhnuidh 'n a fhàsach, agus na gabhadh neach sam bith tàmh ann: agus, Glacadh neach eile a † dhreachd.

21 Air an àdhbhar sin is còir a h aon do na daoinibh sin a bha maille ruinne, rè na h aimsir' sin uile ann deachaidh Iosa ar Tighearna a steach agus amach 'n ar measg-ne,

22 Ag † tionnsgnadh o bhaisteadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uainn è, bhi air a dheanamh 'n a fhia'nais air eiseirigh-sin maille ruinne.

23 Agus dh' òrduich iad dias, Ioseph d'an goir'ear Barsabas, d'am bu cho'-ainm Iustus, agus Mattias.

24 Agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, a dubhairt siad, Thusa a Thighearna, d'an aithne croidheacha nan uile dhaoine, foillsich co do'n dias so a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhrinn do'n mhinistreibh agus do'n abstolachd so, o 'n do thuit Iudas le seachran, chum gu'n rachadh sè gu àite fein.

26 Agus thilg iad an croinn; agus thuit an crann air Mattias, agus bha sè air àireamh maille ris an aon-abstol-deug.

CAIB. II.

1 Ata na h abstoil air an lionadh leis an Spiorad naomh, agus a' labhairt iomadh gnè cainnte, 'ta cuid a' gabhail iongantais riu, agus cuid eile a' fanoid orra: 14 'Ta Peadar, chum a' bhreug a dheanamh d' am bar'ail-sin, a' nochdadh gu'n do labhair na h abstoil le cumhachd an Spioraid naoimh, gu'n d'eirich Criosd o na marbhaibh, gu'n deachaidh è suas air neamh, agus gu'n do dhòirt è 'nuas an Spiorad naomh, gur b'eisean am Messias, a dhearbhadh le Dia le mhiorbhuilibh, agus a ghnìomharthaibh iongantach', agus gu'n do cheusadh è thaobh comhairle agus roimh-eòlais an De sin fein: 37, &c. Ata sè a' baisteadh cuideachd mhòr a dh' iompoicheadh, muintir a chaith am beatha 'n a dheigh sin gu càirdeil agus gu diadhaidh am fochair a chéile: ata na h abstoil a'

* coinneamh.

‡ oifig.

† tòiseach'.

[TD 276]

GNIOMH. CAIB. II.

deanamh mòrain mhiorbhuile, agus Dia gach là a' mèudachadh eaglais fein.

AGUS 'n uair a bha là na cuingis gu h iomlan air teachd, bha iad gu léir a dh'aon inntin ann aon àite.

2 Agus thainig gu h obann toirm o neamh, mar shéideadh gaoithe ro-thréin, agus lion i an tigh uile far an raibh iad 'n an suidhe.

3 Agus dh' foillsicheadh dhoibh teangaidh sgoilte, mar do theine, agus shuidh è air gach aon aca fa leith:

4 Agus lionadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòsaich iad air labhairt le teangaibh eile, a reir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail comhnuidh ann Ierusalem, Iudhaich, daoine cràbhach, do gach uile chinneach fuidh neamh.

6 'Noise 'n uair a sgaoileadh an sgeul' so, thainig an sluagh ann ceann a chéile, agus bha iad fuidh amhludh, do bhri' gu'n cuala gach aon iad a' labhairt 'n an * cànmhuin fein.

7 Agus bha iad uile fuidh ua'bhas agus ghabh iad iongantas, ag radh r'a chéile, Fèuch, nach Galileanaich iad sin uile a 'ta labhairt?

8 Agus cionnas ata sinne 'g an cluinntin gach aon ann ar cànmhuin fein, ann s an d'rugadh sinn?

9 Partich, agus Medich, agus Elamitich, agus luchd-àiteachadh Mhesopotamia, Iudea, agus Chappadocia, Phontuis, agus Asia,

10 Phrigia, agus Phamphilia, na h Eipht, agus chrìocha na Libia timchioll Chirene, agus coigrich o'n Ròimh, Iudhaich agus † Proselitich,

11 Muintir Chrete, agus Arabia, ata sinn 'g ann cluinntin a' labhairt 'n ar teangaibh fein gnìomhartha mòrdhalacha Dhe.

12 Agus bha iad uile fuidh ua' bhas, agus ann an amharus, ag radh gach aon r'a chéile, Ciod is ciall do so?

13 Ach a dubhairt droing eil' a' fanoid, Ata na daoine sin làn do fhion † nuadh.

14 Ach air seasamh do Pheadar maille ris an aon-fhear-deug, thog è a ghuth, agus a dubhairt sè riu, Fheara Iudea, agus sibhse uile a luchd-àiteachadh Ierusalem, biodh fios so agaibh, agus eisdibh re m' bhriathraibh-se:

15 Oir cha 'n 'eil iad so air mheisg, mar ata sibhs' a' meas, oir is i § an treas uair do'n là ata ann.

* cainnt.

† i. e. Geintilich a dh' iompoicheadh gu creidimh nan Iudhach.

‡ ùr.

§ i. e. an naothadh uair roimh mheadhon là.

[TD 277]

GNIOMH. CAIB. II.

16 Ach is è so an ni a dubhradh leis an fhàidh Ioel,

17 Agus * tarlaidh ann sna laithibh deireannach, (arsa Dia) dòirtidh mise do m' spiorad air gach uile fheoil: agus ni bhur mic agus bhur ingheana fàidheadoireachd, agus chi bhur n òganaich taisbeanaidh, agus brudraidh bhur sean daoine aislingidh:

18 Agus dòirtidh mise fòs air m' òglaochaibh, agus air mo bhan-oglaachaibh do m' spiorad ann sna laithibh sin, agus ni iad fàidheadoireachd:

19 Agus nochdaidh mise iongantais ann sna neamhaibh shuas, agus comharthaidh air an talamh shios; fuil, agus teine, agus duibh-neul deataich.

20 Iompoichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun d' thig an lâ mòr agus † òirdheirc sin an Tighearna.

21 Agus tarlaidh, Ge b'è neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu 'n sàbhalar è.

22 Fheara Israeil, eisdibh ris na briathraibh so; Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'n ar measgsa, le cumhachdaibh agus le miorbhuilibh agus le comharthaibh, a rinn Dia leisean 'n ar meadhon-sa, mar ata fòs fhios agaibh fein:

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimh-eòlais De, ghlac sibhse, agus le làmhaibh aingidh cheus agus mharbh sibh è:

24 Neach a thog Dia suas, air dha pianta a' bhàis fhuasgladh: do bhri' nach raibh è 'n comas gu 'n cumtadh eisean leis.

25 Oir a deir Daibhidh m'a thimchioll, Chunnairc mi an Tighearna romham do ghnà', oir atà sè aig mo dheas-làimh, chum nach gluaisteadh mi.

26 Air an àdhbhar so rinn mo chroidhe gàirdeachas, agus rinn mo theanga aoibhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m'fheoil comhnuidh fhoisneach ann † dòchas.

27 Do bhri' nach fàg thu m' anam shios ann an ifrionn, ni mò a dh' fhuil'geas tu do d' naomh Aon fein gu faic sè truaill'eachd.

28 Dh' fhoillsich thu dhamh-sa sligheidh na beatha; lionuidh tu mi do shubhachas le d' ghnùis.

29 Fheara agus a bhràithre, leigibh leamsa labhairt gu dàna ribh mu 'n phrìomh-athair Daibhidh, araon gu 'n d' fhuair è bàs, agus gu 'n d' adhlaiceadh è, agus ata uaigh maille ruinne gus an là 'n diu:

30 Air an àdhbhar sin air

* tacharaidh.

† comharthaicht'.

‡ earbsa.

[TD 278]

GNIOMH. CAIB. II.

dha-san bhi 'n a fhàidh, agus fiosrach gu 'n do mhionnaich Dia le mionna dha, gu 'n togadh è Crìosd suas do thoradh a leasraidh, a reir na feòla, gu suidhe air a chaithir-rioghail-sin.

31 Air dha-san so a roimh-fhaicsin, labhair sè mu ais-eirigh Chrìosd, nach d' fhàgadh anam ann an ifrionn, agus nach facadh fheoil truaill'eachd.

32 An t Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'n ar fia'naisibh.

33 Uime sin air dha bhi air àrdachadh le deas-làimh Dhe, agus gealladh an Spioraid naoimh fhaghail o 'n Athair, dhòirt è 'mach an ni so, 'ta sibhs' a noise faicsin agus a' cluinntin.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan neamha: ach a deir sè fein, Dubhairt an Tighearna re m' Thighearna, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'n an stòl fuidh d' chosaibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile, gu 'n d' rinn Dia 'n a Thighearna agus 'n a Chrìosd an t Iosa so fein, a cheus sibhse.

37 'Noise 'n uair a chual' iad so, bha iad air am bioradh 'n an croidhe, agus a dubhairt iad re Peadar, agus ris a' chuid eile do na h abstolaibh, Fheara agus a bhràithre, ciod a ni sinn.

38 Ann sin a dubhairt Peadar riu, Gabhaibh aithreachas, agus bithibh air bhur baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maitheanais peacaidh, agus gheibh sibh tiodhlac' an Spioraid naoimh.

39 Oir ata 'n gealladh dhuibhse, agus d'ar cloinn, agus do gach uile a 'ta fad' o làimh, eadhon a mhèud 's a ghairmeas an Tighearna ar Dia-ne.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn è fiadhnuis agus *
dh'earalaich sè iad, ag radh, Saoraibh sibh fein o 'n ghinealach † olc
so.

41 Ann sin bhaisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là
sin fein chuireadh riu timchioll trì mìle anam.

42 Agus bhunaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an
comh-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an ùrnuighibh.

43 Agus thainig eagal air gach uile anam: agus rinneadh mòran do
mhiorbhuilibh agus do chomharthaibh leis na h abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àite, agus bha na h uile
nithe ac' ann an co'-pàirt,

* chomharlaich sè.

† fhìar.

[TD 279]

GNIOMH. CAIB. III.

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air gach uile
iad, a reir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inntin ann san teampull,
agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le
gàirdeachas agus le siompluidheachd croidhe,

47 A' moladh Dhe, agus deadh-ghean aca o 'n phobull uile. Agus chuir an
Tighearna gach là ris an eaglais an dream a shlànuichear.

CAIB. III.

1 'Ta Peadar agus Eoin a' teigheas an duine bhacaich. 12 Ag innseadh do
'n t sluagh a bha air cruinneachadh nach do rinneadh am miorbhuil so le
naomhachd nan Abstol, ach le cumhachd diadhaidh Chrìosd; 13 'g an
cronachadh air son eisean a chur gu bàs; 19 'g an earalachadh gu
aithreachas, agus a' toirt misnich dhoibh chum sin a dheanamh, le
gealladh maithea'nais peacaidh, agus slàinte shiorruidh.

AGUS chuaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h
ùrnuigh, eadhon * an naothadh uair.

2 Agus bha duine àraidh a bha 'n a chrioplach o bhroinn a mhàthar air a
ghiulan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampull d' an
goir'ear Sgiamhach, a dh' iarraidh dèirc' uatha san a bha dol a steach
do'n teampull.

3 Neach 'n uair a chunnairc è Peadar agus Eoin air tì dol a stigh do 'n
teampull, dh' iarr è déirc.

4 Agus air do Pheadar sealltuin gu geur air, maille re h Eoin, a dubhairt
sè, Amhairc oirne.

5 Agus thug eisean aire dhoibh, ann dòchas gu 'm fuigheadh è ni-eigin
uatha.

6 Ann sin a dubhairt Peadar, Airgiod no òr ni bheil agam; ach an ni a 'ta agam, so bheiream dhuit: Ann ainm Iosa Criosd o Nasaret, eirich agus im'ich.

7 Agus air dha breith air a làimh dheis, thog sè suas è; agus air ball neartaicheadh aobroinne agus troighe a chos.

8 Agus air dha-san leumadh suas, sheas è, agus dh' imich è, agus chuaidh è steach maille riu do'n teampull, ag im'eachd, agus a' leumnaich, agus a' toirt cliu do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh uile è ag im'eachd, agus a' toirt cliu do Dhia.

10 Agus dh' aithnich iad eisean gur b'è a bha 'n a shuidhe aig geata Sgiamhach

* i. e. an treas uair ann deigh mheadhon-là.

[TD 280]

GNIOMH. CAIB. III.

an teampull 'g iarraidh déirce: agus lionadh iad le iongantas agus le h ua'bhas air son an ni sin a thachair dha.

11 Agus ag cumail Pheadair agus Eoin do 'n bhacach a chuaidh leigheas, ruidh am pobull uile d' an ionnsuidh ann sa * phòrsa d' an goir'ear pòrsa Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus air faicsin so do Pheadar, fhreagair è 'm pobull, Fheara Israeil, c'ar son ata iongantas oirbh mu 'n ni so? no c'ar son ata sibh geur-amharc oirne, mar gu b'ann le 'r cumhachd no ar naomhachd fein a thug sinn air an duine so im'eachd?

13 Ghlòraich Dia Abraham, agus Isaac, agus Iacob, Dia ar n aithreacha a Mhac Iosa; neach a thug sibhse thairis, agus a dh'àichsheun sibh ann làthair Philait, 'n uair a b'i a bhreith a chur fa sgaoil.

14 Ach dh'àichsheun sibhse an t Aon naomha, agus am Firean, agus dh' iarr sibh mort-fhear a † thiodhacadh dhuibh,

15 Agus mharbh sibh Prionnsadh na beatha, neach a thog Dia o na marbhaibh; air am bheil sinne 'n ar fia'naisibh.

16 Agus tre chreidimh 'n a ainm neartaich ainms' an ti so, a 'ta sibhs' a' faicsin, agus ag aithneachadh: Seadh, thug an creidimh a 'ta trid-sin, dha-san an t slàinte iomlan so 'n ar làthair-se uile.

17 Agus a nois', a bhràithre, 'ta fhios agam gur ann tre ain-eolas a rinn sibh è, mar a rinn fòs bhur n uachdarain.

18 Ach choi'-lion Dia air an dòigh so na nithe sin a roimh-fhoillsich sè le beul fhàidhean uile, gu 'm fulaingeadh Criosd.

19 Air an àdhbhar sin gabhaibhse aithreachas agus bithibh air bhur n iompochadh, chum's gu'm bi bhur peacaidh air an glanadh as, 'n uair a thig amanna an fhuaraich o làthair an Tighearna,

20 Agus cuiridh eisean Iosa Criosd d'ar ionnsuidh, a chuaidh roimhe so a shearmonachadh dhuibh:

21 Neach is eigin do neamh a ghabhail, gu aimsiribh aisig nan uile nithe, air an do labhair Dia le beul fhàidhean naomha uile, o thoiseach an t saoghail.

22 Oir gu fìrinneach a dubhairt Maois ris na h aithreachaibh, Togaidh an Tighearna bhur Dia suas fàidh dhuibh, d'ar bràithribh, mar mise; ris-sin eisdidh sibh ann sna h uile nithibh a labhras è ribh.

23 Agus † tarlaidh, na h uile anam nach eisd ris an fhàidh sin, gu'n d' theid a

* àileir.

† a ghibhteadh.

‡ tacharaidh.

[TD 281]

GNIOMH. CAIB. IV.

sgrios amach as a' phobull.

24 Seadh fòs, dh' fhoillsich na fàidhean uile o Shamuel, agus iadsan a lean o sin, a mhèud diubh 's a labhair, roimh-làimh mu na laithibh so.

25 Is sibhse clann nam fàidhean, agus a' chùmhnaint a rinn Dia r'ar n aithreachaibh, ag radh re Abraham, Agus ann do shiol-sa bithidh uile theaghlaiche na talmhain air am beannachadh.

26 Air do Dhia a Mhac Iosa thogbhail suas, chuir sè d'ar n ionnsuidhs' è air tùs, chum as gu'm beannuicheadh è sibh, leis gach aon agaibh iompachadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

1 'Ta uachdarain nan Iudhach ag cur Pheadair agus Eoin am prìosun, air son iad a bhi searmonachadh Iosa do'n t sluagh: 5 taireis an ceasnachadh tha Peadar ag aid'eachadh gu'n do leighiseadh an crioplach le cumhachd diadhaidh Iosa amhàin, agus gur ann trid-sin 'n a aonar ata slàinte shiorruidh r'a faghail. 13 Ata iad a' toirt sparradh teann le bagra' dha fein, agus do Eoin gun iad a shearmonachadh ni 's mò ann san ainm sin. 23 'Ta 'n eaglais a' teicheadh chum Dhe le h ùrnuigh: 31 agus ata Dia a' toirt dearbhaidh gu'n cual' è 'n ùrnuigh, agus a' daingneachadh na h eaglais le tiodhacadh an Spioraid naoimh, agus gràdh d'a chéile.

AGUS am feadh 's a bha iad a' labhairt ris an t sluagh, thainig orra na sagairt agus caiptin an teampuill, agus na Sadduisich,

2 Agus bha iad fuidh dhoilgheas gu'n raibh iadsan a' teagasg an t sluagh, agus a' searmonachadh tre Iosa ais-eirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad làmh annta, agus chuir iad am prìosun iad gus an là màrach: oir b'è 'noise am feasgar a bh' ann.

4 Gidheadh, chreid mòran diubhs' a chual' am focal; agus b'è àireamh nan daoine timchioll chuig mìle.

5 Agus tharladh air an là màrach, gur chruinnicheadh ann ceann a chéile an uachdarain, agus an seanoiridh, agus an sgrìobhuichean, ann Ierusalem,

6 Agus Annas an t àrd-shagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus * Alastair, agus a mhèud 's a bha do chinneach an àrd-shagairt.

7 Agus air dhoibh iadsan a chur ann sa mheadhon, dh' fhiosraich iad, Creud è an cumhachd, no ciod è an t ainm ann s an d' rinn sibh so?

* Alecsander.

[TD 282]

GNIOMH. CAIB. IV.

8 Ann sin air do Pheadar bhi air a lionadh leis an Spiorad naomh, a dubhairt sè riu, Uachdarana a' phobuill, agus a sheanoiridh Israeil,

9 Ma 'ta sinne an diu air ar ceasnachadh mu'n deadh ghnìomh a rinneadh do'n duine ea-slan, cionnas a shlànuicheadh è;

10 Biodh è aithnichte dhuibhse uile, agus do phobull Israeil uile, gur ann tre ainm Iosa Criosd o Nasaret, a cheus sibhse, a thog Dia o na marbhaibh, eadhon trìd-sin ata 'n duine so 'n a sheasamh ann so 'n ar làthair-se slàn.

11 'S i so a' chloch sin a dhiultadh libhs' a luchd tog'ail, a rinneadh 'n a ceann na h oisinn.

12 Agus cha'n 'eil slàint' ann neach air bith eile: oir ni bheil ainm air bith eile fuidh neamh air a thoirt am measg dhaoine, tre 'm feud sinn bhi air ar sàbhaladh.

13 'Noise 'n uair a chunnaic iad dànachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòghlum agus cumanta iad, ghabh iad iongantas, agus * dh' aithnich siad gu'n raibh iadsan maille re h Iosa.

14 Agus air faicsin an duine a leighiseadh 'n a sheasamh maille riu, cha raibh ni air bith aca re radh 'n a aghaidh.

15 Agus taireis doibh òrduchadh dhoibhsin dol amach as a' chomhairle, chuir iad an † cinn r'a chéile,

16 Ag radh, Creud a ni sinn ris na daoineibh so? Oir gu'n deachaidh miorbhuil † aithnichte' a dheanamh leo, ata è follasach do luchd-àiteachadh Ierusalem uile, agus cha'n urradh sinne àichsheunadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear è ni 's mò air feadh an t sluaigh, bagramaid iad gu geur, gun iad a labhairt ni 's mò re neach air bith ann san ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh' àithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus a dubhairt siad riu, 'M bheil è ceart ann am fia'nais De, eisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh fein breith.

20 Oir cha'n 'eil è 'n comas duinne gun na nithe a chunnaic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Ach air dhoibhsin tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gun dòigh air bith fhaghail air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son a' phobuill: oir bha gach uile a' toirt glòir' do Dhia air son an nì a rinneadh.

* thug iad aire dhoibh.

† comhairle.

‡ soilleir.

[TD 283]

GNIOMH. CAIB. IV.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am miorbhuil leigheis so tuilleadh agus dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thainig iad dh'ionnsuidh am muintir fein, agus dh'innis iad na h uile nithe a dubhairt na h àrd-shagairt, agus na seanoiridh riu.

24 Agus 'n uair a chual' iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntin an guth re Dia, agus a dubhairt siad, A Thighearna, 's tusa an Dia a rinn neamh agus talamh, agus an fhairge, agus na h uile nithe 'ta annta:

25 Neach a dubhairt le beul Dhaibhidh do shearbhant', C'ar son a ghabh na geintilich boil, agus a smuainich am pobull nithe diomhanach?

26 Sheas righridh na talmhain suas agus chruinnicheadh na h uachdarain ann ceann a chéile 'n aghaidh an Tighearna, agus ann aghaidh a Chrìosd-san.

27 Oir gu fìrinneach do chruinnicheadh ann ceann a chéile 'n aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh'ung thu, araon Ioraith agus Pontius Pilat, maille ris na cinneachaibh, agus pobull Israeil,

28 A dheanamh gach nithe a roimh-òrduich do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nois', a Thighearna, amhairc air am bagraibh: agus deònach do d' sheirbhiseachaibh fein, t fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd,

30 Le d' làimh a shìneadh amach chum leighis: agus gu'm bi comharthaidh agus miorbhuile air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh ùrnuigh a dheanamh, chrathadh an t àit' ann s an raibh iad cruinn; agus lionadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal De le dhànachd.

32 Agus bha aig a' chuideachd a chreid aon chroidhe, agus aon anam: agus nì mò dubhairt neach air bith aca, gur bu leis fein aon nì a shealbhaich è, ach bha na h uile nithe ac' ann an co'-pairt.

33 Agus le mòr-chumhachd thug na h abstoil fia'nais air ais-eirigh an Tighearna Iosa: agus bha mòr-ghràs orr' uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'n am measg: oir mhèud 's a bha 'n an sealbhadoiribh fearainn, no thighean, air dhoibh an reic', thug iad luach na' nithe a chuidh reic' leo,

35 Agus chuir iad aig co-

[TD 284]

GNIOMH. CAIB. V.

saibh nan abstol è: agus roinneadh è air gach neach a reir fheum.

36 Agus air bhi do fhearann aig Ioses, d'an ghoireadh leis na h abstolaibh Barnabas (is è sin, air eidir-theangachadh, Mac na comh-fhurtachd) Lebhteach, d'am bu dùthaich Ciprus,

37 Reic sè è, agus thug è 'n t airgiod, agus chuir sè aig cosaibh nan abstol è.

CAIB. V.

1 Ata Ananias agus Sapphira air son an ceilg a' tuiteam sios marbh le cronachadh Pheadair. 12 Mòran mhiorbhuile air an oibreachadh leis na h abstolaibh, agus àireamh nan creidmheach a' mèudachadh; 17 Chuireadh na h abstoil a-ris am prìosun, 19 ach ata iad air an leigeadh as le aingeal, a thug òrdugh dhoibh searmonachadh gu follasach: 21 'n uair a tha iad, taireis searmonachadh san teampull, 29 agus ann làthair na comhairle, 33 ann cuntart bhi air an cur gu bàs, ghleidheadh beo iad le comhairle Ghamaliel: 40 'Ta iad air am bualadh, agus air a shon sin a' toirt glòir' do Dhia, agus a' searmonachadh gach aon là.

ACH reic duine âraidh d' am b' ainm Ananias, maille r'a mhnaoi Sapphira, sealbh fhearainn,

2 Agus cheilich sè cuid do'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid-eigin a thoirt leis, chuir sè aig cosaibh nan abstol è.

3 Ach a dubhairt Peadar, Ananias, c'ar son a lion Satan do chroidhe a dheanamh bréig' do'n Spiorad naomh, agus a cheileachadh cuid do luach an fhearainn?

4 Am feadh 's a dh' fhuirich è gun reic', nach bu leat fein è? agus taireis a reic', nach raibh è a' d' chomas fein? c' ar son a smuainich thu ann do chroidhe an gnìomh so? cha d' rinn thu breug do dhaoinibh, ach do Dhia.

5 Agus 'n uair a chuala Ananias na briathra so, thuit è sios, agus chuidh 'n deo as: agus thainig eagal mòr air gach uile a chuala na nithe so.

6 Agus air eirigh do na h òganachaibh, phaisg iad ann eadach-mairbh è, agus air dhoibh a ghiùlan amach, dh' adhlaic iad è.

7 Agus tharladh timchioll tri uaire 'n a dhiaigh sin, gu'n d' thainig a' bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhamh-sa an ann air an uiread so reic sibh am

[TD 285]

GNIOMH. CAIB. V.

fearann? Agus a dubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 Ann sin a dubhairt Peadar ria, C'ar son a chomh-aontaich sibh, cathach' a chur air Spiorad an Tighearna? fèuch, ata cosa na muintir a dh' adhluic t fhear aig an dorus, agus giulainidh iad thusa 'mach.

10 Ann sin thuit si air ball aig a chosaibh, agus chuaidh 'n deo aisde: agus air do na h òganachaibh teachd a stigh, fhuair iad i marbh, agus air a giulan amach dhoibh, dh' adhluic iad làmh r'a fear i.

11 Agus thainig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomhartha agus mhiorbhuile ann am measg a' phobuill le làmhaibh nan abstol; (agus bha iad uil' a dh' aon inntin ann an * àilear Sholaimh.

13 Agus cha raibh chroidh' aig a h aon do chàch è fein a cheangal riu: ach bha mòr-mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuireadh creidmhich ris an Tighearna, † buidheann mhòr araon do dhaoineibh agus do mhnaibh.)

15 Ionnas gu'n d' thug iad amach a' mhuintir ea-slan air na sràidibh, agus gu 'n do chuir iad air leabaichibh agus air ‡ uirighibh iad, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh fhaileas, mar bu lugha, sgàil' air neach eigin aca.

16 Agus thainig fòs mòr-shluagh as na bailtibh m'an cuairt air Hierusalem, a' toirt leo muintir ea-slan, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neo-ghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 Ann sin dh' eirich an t àrd-shagart, agus iadsan uil' a bha maille ris, (eadhon luchd comh-bhar'ail nan Saddusach) agus lionadh iad le h § èud,

18 Agus chuir iad làmh ann sna h abstolaibh, agus chuir siad sa phrìosun chumanta iad.

19 Ach dh' fhosgail aingeal an Tighearna dorsa a' phrìosuinn san oidhche, agus thug sè iadsan amach, agus a dubhairt sè,

20 Im'ichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh san teampull ris an t sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus 'n uair a chual' iad so, chuaidh iad gu moch a steach do 'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thainig an t àrd-shagart agus iadsan

* pòrsa.

† sluagh mòr.

‡ <eng>couches.<gai>

§ tnùth.

[TD 286]

GNIOMH. CAIB. V.

a bha maille ris, agus ghairm iad a' comhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile ann ceann a chéile, agus chuir iad do 'n phrìosun chum gu'n d' thugadh iadsa d an ionnsuidh.

22 Ach 'n uair a thainig na maoir, cha d' fhuair iad sa phrìosun iad, agus air pilleadh dhoibh, dh' innis iad,

23 Ag radh, Fhuair sinne gu fìrinneach am prìosun dùinte gu ro-chinnteach, agus an luchd-coimhead 'n an seasamh amach fa chomhair nan dorsa: ach 'n uair a dh'fhosgail sinn, cha d' fhuair sinn aon duine a stigh.

24 'Noise 'n uair a chual' an t àrd-shagart, agus caiptin an teampull, agus uachdarain nan sagart na briathra so, bha iad fuidh amharus m'an timchioll ciod gus an d' thigeadh a' chùis so.

25 Ann sin thainig neach àraidh agus dh' innis è dhoibh, ag radh, Fèuch, ata na daoine a chuir sibh sa phrìosun, 'n an seasamh san teampull, agus a' teagasg a' phobuill.

26 Ann sin dh' imich an caiptin maille ris na maoraibh, agus thug è leis iad gun ain-neart: (oir bha eagal orra roimh an t sluagh, gu'n gabhadh iad do chlochaibh orra)

27 Agus 'n uair a thug iad leo iad, chuir iad ann am fia'nais na comhairle iad: agus dh' fheòraich an t àrd-shagart diubh,

28 Ag radh, Nach d'thug sinne geur-òrdugh dhuibh, gun teagasg a dheanamh san ainm so? agus fèuch, lion sibh Ierusalem le 'r teagasg, agus is àill libh fuil an duine so a * tharruing oirne.

29 Ann sin fhreagair Peadar agus na h abstoil eile, agus a dubhairt siad, Is còir † Dia a fhreagairt roimh dhaoineibh.

30 Thog Dia ar n aithreacha suas Iosa, a mharbh sibhse agus a chroch sibh air crann.

31 Eisean dh' àrdaich Dia le a dheas-làimh 'n a Phrionnsadh agus 'n a shlanui'-fhear, a thoirt aithreachais agus maitheanais peacaidh do Israel.

32 Agus tha sinne 'n ar fia'naisibh dha air na nithibh so; agus mar an ceudna an Spiorad naomh, a thug Dia dhoibhsin a 'ta umhal dha.

33 Agus 'n uair a chual' iadsan so, bha iad air an gonadh, agus ghabh iad comhairl' an cur gu bàs.

34 Ann sin dh' eirich Phairiseach àraidh ann sa chomhairle, d' am b' ainm Gamaliel, fear-teagaisg an

* thoirt.

† géill a thoirt do Dhia.

[TD 287]

GNIOMH. CAIB. VI.

lagha, air an raibh meas aig a' phobull uile, agus dh' òrduich sè na h abstoil a chur amach rè tamuill,

35 Agus a dubhairt sè riu, Fheara Israeil, thugaibh aire dhuibh fein, ciod ata romhaibh a dheanamh mu thimchioll nan daoine sin.

36 Oir roimh na laithibh so dh' eirich Teudas suas, ag radh gu 'm bu neach eigin mòr è fein, agus cheangail àireamh dhaoine, timchioll ceithir cheud, iad fein risean: mharbhadh eisean, agus a mhèud 's a dh' aontaich léis, sgaoileadh iad uile as a chéile, agus chuaidh iad gu neimh-ni.

37 'N diaigh an fhir so dh' eirich Iudas an Galileanach suas, ann an laithibh na cìs-mheasaidh, agus tharruing e mòran sluaigh 'n a dhiaigh: sgriosadh eisean mar an ceudna, agus a mhèud 's a ghéill da, sgapadh iad uile.

38 Agus a nois' a deirim ribh, Fanaibh o na daoineibh so, agus leigibh leo: oir ma's ann o dhaoineibh ata a' chomhairle so, no 'n obair so, thig i gu neimh-bri':

39 Ach ma's ann o Dhia ata si, cha 'n urradh sibhs' a cur gu neimh-bri'; 'n t eagal gu 'n tarladh gu 'm fuighear sibh eadhon a' cogadh 'n aghaidh Dhe.

40 Agus dh' aontaich iad leisean agus 'n uair a ghairm iad na h abstoil, agus a ghabh iad orra, dh'òrduich iad dhoibh gun labhairt ann ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh' imich iadsan o làthair na comhairle, le gàirdeachas do bhri' gur mheasadh gu 'm b' fhiu iad eas-onoir fhulang air son ainm-sin.

42 Agus gach là ann san teampull, agus o thigh gu tigh, cha do sguir iad a bhi teagasg, agus a' searmonachadh Iosa Criosd.

CAIB. VI.

1 Air bhi do na h abstolaibh deidheil gu 'n rachadh congnamh a dheanamh ris na bochdaibh, agus cùramach mu shearmonachadh an fhocail iad fein, 3 thagh iad seachdnar gu frithealadh do uireasbhuidh nam bochd: 5 B'aon diubh so Stephan, neach a bha làn do chreidimh, agus do 'n Spiorad naomh: 12 Ata eisean air a ghlacadh, agus air * eileachadh gu h ea-corach ann làthair na comhairle, leis an aitim a chuir è 'n an tosd le deasboireachd.

AGUS ann sna laithibh sin, 'n uair a bha àireamh nan deisciobul a' mèudachadh, dh' eirich monmhor am measg nan Greu-

* agairt,

[TD 288]

GNIOMH. CAIB. VI.

gach ann aghaidh nan Eabhrach, do bhri' gur dhearmaideadh † am bain-treabhaichean sa mhinistireileachd laitheil.

2 Ann sin ghairm an dà-fhear-dheug mòr-chuideachd nan deisciobul d' an ionnsuidh, agus a dubhairt iad, Cha 'n 'eil è iomchu'idh sinne dh' fhàgail focail De, agus a fhrithealadh do bhòrdaibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh amach 'n ar measg seachdnar dhaoine fuidh dheadh iomradh, làn do 'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os cionn * an dreachd so.

4 Ach buanaichidh sinne a ghnà' ann an ùrnuigh, agus am ministreileachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach ann làthair na mòr chuideachd uile: agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh agus do 'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proselitch do mhuintir Antioch.

6 Chuir siad iadsan ann làthair nan abstol: agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, chuir iad an làmhan orra.

7 Agus dh'fhàs focal De; agus mhèudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro-mhòr ann Ierusalem; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh umhal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, miorbhuile agus comharthaidh mòra am measg an t sluaigh.

9 Ann sin dh'eirich dream àraidh do'n t sionagog, d'an goir'ear sionagog nan Libertineach, agus nan Cirenianach, agus mhuintir Alecsandria, agus na droinge o Chilicia, agus o'n Asia, a' deasboireachd re Stephan.

10 Agus cha b'urradh iad cur ann aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair è.

11 Ann sin thug iad a steach os iosal daoine a dubhairt, Chuala sinne è labhairt bhriathra toibheumach ann aghaidh Mhaois, agus Dhe.

12 Agus bhrosduich iad am pobull, agus na seanoiridh, agus na sgrìobhuichean, agus thainig iad air agus ghlac iad è, agus thug iad ann lathair na comhairl' è,

13 Agus chuir iad suas fia'naisean bréige, a dubhairt, Cha 'n 'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathra

* nach do ghabhadh cùram d' am bantrachaibh.

† na h oibre so.

[TD 289]

GNIOMH. CAIB. VII.

* toibheumach ann aghaidh 'n ionaid naomha so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn è ag radh, gu'n sgrìos an t Iosa so o Nasaret an t àite so, agus gu'n caochail è na h òrduighean a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibhsin uile a bha 'n an suidhe sa chomhairle amharc gu geur air, chunnairc iad aghaidh-se mar aghaidh aingeil.

CAIB. VII.

1 Air do Stephan comas fhaghail freagairt air a shon fein, 2 'ta è nochdadh gu'n d' rinn Abraham àdhradh do Dhia gu taitneach, agus gur thagh Dia na h aithreacha mun d' rugadh Maois, agus mun do thogadh an tabernacal no'n teampull: 37 gu'n d' thug Maois fein fia'nais mu Chrìosd; 44 gu'n raibh na gnàthachaidh cràbhaidh o'n leth 'muigh, ge do chumadh iad a reir saimpleirean neamhaidh, air an òrduchadh gu maireachduin amhàin rè tamuill. 51 'G an cronachadh air son an ceannairc', agus morta Chrìosd: 54 Air a so tha iad 'g a chlochadh gu bàs, tha eisean a' tiomnadh anama do Iosa, agus a' guidheadh Dhe air an son sa.

ANN sin a dubhairt an t àrd-shagart, Am bheil ma 'ta na nithe sin mar so?

2 Agus a dubhairt eisean, Fheara, agus a bhràithre, agus aithreacha, eisdibh, Dh' fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar n athair Abraham, 'n uair a bha è ann am Mesopotamia, mun do ghabh è comhnuidh ann Charran,

3 Agus a dubhairt sè ris, Rach amach a d' thìr fein, agus o d' chinneach, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuit.

4 Ann sin chuaidh eisean amach a talamh nan Caldeanach, agus ghabh è comhnuidh ann Charran: agus as sin, taireis bàis Athar, dh' atharraich sè è do'n fhearann so ann s am bheil sibhse a noise 'n ar comhnuidh.

5 Agus cha d' thug è dha oighreachd sam bith ann, cha d' thug fiu lèud troighe: gidheadh gheall è gu 'n d' thugadh sè mar sheilbh è dha fein, agus d'a shliochd 'n a dhiaigh, ge nach raibh fòs duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu 'm biodh a shliochd air chuairt ann dùthaich choigrich, agus gu 'n deanadh iad tràilleann diubh, agus gu 'm buineadh iad gu h olc riu rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d' am bi iadsan fuidh dhaorsa, bheir mise breith, arsa Dia: agus taireis na' nithe

* maslach.

[TD 290]

GNIOMH. CAIB. VII.

sin thig iad amach, agus ni iad seirbhis dhamh-sa ann san àite so.

8 Agus thug sè dha * cunradh an timchioll-ghearraidh: agus mar sin do ghin Abraham Isaac, agus thimchioll-ghearr sè è air an ochdmhadh là: agus ghin Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh-athair dheug.

9 Agus tre fharmad reic na prìomh-aithreacha Ioseph do 'n Eipht: ach bha Dia maille ris,

10 Agus shaor sè è as a thrioblòidibh uile, agus thug sè † fàbhor agus gliocas da ann làthair Pharaoh rìgh na h Eipht; agus chuir sè è 'n a uachdaran air an Eipht, agus air a theaghlach fein uile.

11 'Noise thainig gorta agus àmhghar mòr air an Eipht uile, agus air talamh Chanaan; agus cha d' fhuair ar n aithreacha teachd-ann-tìr.

12 Ach 'n uair a chuala Iacob gu 'n raibh coirce san Eipht, chuir è 'mach ar n aithreacha air tùs.

13 Agus air an dara uair rinneadh Ioseph aithnichte d'a bhràithribh; agus rinneadh cinneach Ioseph follasach do Pharaoh.

14 Ann sin chuir Ioseph uaithe, agus ghairm è d'a ionnsuidh Iacob athair, agus a luchd-dàimhe uile, cuig-anama-deug agus tri fichead.

15 Mar sin chuaidh Iacob sios do 'n Eipht, agus fhuair sè bàs, è fein agus ar n aithreacha,

16 Agus † dh' atharraicheadh iad gu Sicheam, agus chuireadh iad ann san uaigh a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Emmor athar Shicheam.

17 Ach mar a dhruid àm a' gheallaidh, a mhionnaich Dia do Abraham, dh' fhàs an sluagh agus mhèudaicheadh iad gu h iomadach san Eipht,

18 Gus an d' eirich rìgh eile, do nach b' aithne Ioseph.

19 § Bhui eisean gu h innleachdach r'ar cinneach, agus rinn è olc air ar n aithreachaibh, ionnas gu'n d'thug sè orra an naoidheana a thilgeadh amach, || chum nach biodh iad beo.

20 Ann san àm sin rugadh Maois, agus bha è ro-sgiamhach, agus dh' altrumadh è tri mìosa ann an tigh athar:

21 Agus 'n uair a thilgeadh amach è, thog inghean Pharaoh leatha è, agus ** dh' altrum si è mar mhac dh'i fein.

22 Agus dh' fhòghlumadh Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha è cumhachdach am briathraibh

* cùmhant.

† deadh-ghean.

‡ ghiulaineadh thairis.

§ ghiulain sè è fein.

|| chum nach fàsadh sliochd orra.

** dh' oil.

[TD 291]

GNIOMH. CAIB. VII.

agus ann gnìomharthaibh.

23 Agus 'n uair a bha è dà fhichead bliadhna iomlan a dh' aois, thainig è 'n a chroidhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh.

24 Agus air dha duine àraidh dhiubh fhaicsin a' fulang ea-coir, theasaireg sè è, agus air bualadh an Eiphiteach dha, rinn è dioghaltas do'n fhear air an d' rinneadh an ea-coir:

25 Oir shaoil è gu'n tuigeadh a bhràithre, gu 'n d' thugadh Dia le a làimh-se saorsa dhoibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là màrach nochd sè è fein doibh agus iad a' comh-stribh, agus b'àill leis * sìth a dheanamh eatorra, ag radh, A dhaoine, 's bràithre sibh fein, c'ar son ata sibh a' deanamh ea-coir air a chéile?

27 Ach chuir am fear a rinn an ea-coir air a choimhearsnach uaithe è, ag radh, Co a rinn thusa a' d' uachdaran agus a' d' bhreitheamh oirne?

28 Am miann leat mise a mharbhadh mar a mharbh thu an t Eipheiteach an dé?

29 Ann sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha è 'n a choigreach ann dùthaich Mhadian, far an do ghin è dias mhac.

30 Agus 'n uair a choi'-lionadh dà fhichead bliadhna, dh' fhoillsicheadh dha ann am fasach sleibh Shina, aingeal an Tighearna ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus 'n uair a chunnaic Maois so, ghabh sè iongantais ris an t sealladh: agus ag dha-san teachd am fogus gu beachdachadh air, thainig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,

32 Is mise Dia t athracha, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob. Ann sin chriothnuich Maois, agus cha raibh chroidh' aige amharc.

33 Ann sin a dubhairt an Tighearna ris, Fuasgail do bhròga o d' chosaibh: oir is talamh naomha an t àit' am bheil thu d' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a 'ta san Eipht, agus chuala mi an osnaidh, agus thainig mi 'nuas g' am fusgladh. Agus a noise thig, cuiridh mi do'n Eipht thu.

35 Am Maois so fein a dhiùlt iadsan, ag radh, Co rinn uachdaran agus breitheamh dhiotsa? eisean chuir Dia gu bi 'n a uachdaran agus 'n a fhear-saoraidh le làimh an aingeil a dh' fhoillsicheadh dha sa phreas.

36 Thug eisean amach iad taireis da miorbhuile agus comharthaidh a dheanamh

* an cur reidh.

[TD 292]

GNIOMH. CAIB. VII.

ann an talamh na h Eipht, agus ann sa mhuir ruaidh, agus ann san fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 'S è so am Maois ud a dubhairt re cloinn Israeil, Togaidh 'n Tighearna bhur Dia suas fàidh dhuibh d'ar bràithribh, cosmhuil riumsa; risean eisidh sibh.

38 So eisean a bha san eaglais ann san fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann an sliabh Shina, agus maille r'ar n aithreachaibh-se: neach a fhuair * briathra na beatha chum an tabhairt dhuinne.

39 Da nach b' àill le 'r n aithreachaibh bhi umhal, ach chuir iad uatha è, agus 'n an croidhe phill siad air an ais do 'n Eipht,

40 Ag radh re Aaron, Dean dhuinne dée a theid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug sinne amach a tìr na h Eipht, cha 'n 'eil fhios againn ciod a thachair dha.

41 Agus rinn siad laogh sna laithibh sin, agus thug iad iobairt do'n iodhol, agus rinn iad gairdeachas ann an oibrìbh an làmha fein.

42 Ann sin phill Dia, agus thug è thairis iad chum àdhradh a dheanamh do armailt nèimh', a reir mar ata è sgrìobht' ann an leabhar nam fàidhean, An d' thug sibh dhamh-sa beathaichean marbht', agus iobairte rè dhà fhichead bliadhna ann san fhàsach, O a thigh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàilliun Mholoich, agus reult bhur de Remphain, † fìoghaire a rinn sibh, chum àdhraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabìlon.

44 Bha pàilliun na fia'nais aig ar n aithreachaibh san fhàsach, a reir mar a dh' àithn an ti a labhair re Maois, gu'n deanadh sè è a reir an t saimpleir a chunnairc è.

45 An ni a thug fòs ar n aithreacha a bha 'n an deigh-se, a steach maille re h Iosa do sheilbh nan cinneach, a thilg Dia amach roimh ghnùis ar n aithreacha, gu laithibh Dhaibhidh.

46 Neach a fhuair fàbhor am fia'nais Dhe, agus a dh' iarr pàilliun fhaghail do Dhia Iacob.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh ni bheil an ti a 's àirde a' gabhail comhnuidh ann an teampuibh làmh-dheanta; mar a deir am fàidh,

49 'S è neamh mo chaithir rioghail, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhamh? A deir

* na beò-bhriathra.

† dealbha.

[TD 293]

GNIOMH. CAIB. VIII.

an Tighearna: no creud è ionad mo thàimh?

50 Nach do rinn mo làmh na nithe sin uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuinealacha, agus neimh-thimchioll-gheartt' ann an croidhe agus ann an cluasaibh, ata sibh a ghnà' a' cur ann aghaidh an Spioraid naoimh: mar a rinn bhur n aithreacha, mar sin ata sibhse a' deanamh.

52 Co do na fàidhibh air nach d' rinn bhur n aithreacha geur-leanmhuin? agus mharbh siad iadsan a roimh fhoillsich teachd an Fhirein ud; air an raibh sibhse a noise 'n ar luchd-brathaidh, agus 'n ar mort-fhearaibh:

53 Sibhse a fhuair an lagh le frithealadh nan aingeal, agus cha do choimhead sibh è.

54 'N uair a chual' iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'n an croidhe, agus chas iad am fiacra ris.

55 Ach air dha-san bhi làn do 'n Spiorad naomh, dh' amhairc è gu geur suas gu neamh, agus chunnairc è glòir Dhe, agus Iosa 'n a sheasamh air deas làimh Dhe,

56 Agus a dubhairt sè, Fèuch, ata mi faicsin nan neamha fosgailte, agus Mac an duine 'n a sheasamh air deas làimh Dhe.

57 Ann sin ghlaodh iad amach le guth mòr, agus stop iad an cluasa, agus thug iad a dh' aon inntin d'a ionnsuidh,

58 Agus air dhoibh a thilgeadh amach as a' * chaithir, ghabh iad do chlochaibh air: agus thilg na fia'naisean an eadach sios aig cosaibh òganaich, d'am b' ainm Saul.

59 Agus chloch iad Stephan, agus è a' gairm air Dia, agus ag radh, A Thighearna Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air dha a leigeadh fein air a ghlùinibh, ghlaodh è le guth mòr, A Thighearna, na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a radh, choidil è.

CAIB. VIII.

1 'Ta an soisgeul air a shearmonachadh ann Samaria le Philip, neach a rinn mòran mhiorbhuile, agus a bhaist mòran, agus am measg chàich Simon an Draoi'. 14 Thainig Peadar agus Eoin a dhaingneachadh agus a lèudachadh na h eaglais; le cur an làmh air an droing a chreid, tha 'n Spiorad naomh air a thiodhacadh: 18 'n uair a b' àill le Simon a' ghibht cheudna cheannach uatha le h airgiod, 20 'ta sè air a chronachadh gu geur le

* bhaile.

[TD 294]

GNIOMH. CAIB. VIII.

Peadar, air son a cheilg, agus a shannt, agus air earalachadh gu aithreachas a ghabhail: 25 'Ta na h abstoil, taireis an soisgeul a shearmonachadh, a' pilltin gu Hierusalem. 26 'Ta aingeal ag cur Philip a theagasg, agus a bhaisteadh a' chaillteanaich o Etiopia.

AGUS bha Saul ag aontachadh leis a bhàs-san. Agus dh' eirich ann san àm sin geur-leanmhuin mhòr ann aghaidh na h eaglais a bha ann Ierusalem; agus bha iad uil' air an sgapadh air feadh tìr' Iudea agus Shamaria, ach na h abstoil a mhàin.

2 Agus ghiulain daoine * diadhaidh Stephan chum adhlaic, agus rinn iad bròn mòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h eaglais, a' dol a steach do gach tigh; agus ag tarruing amach dhaoin' agus bhan, chuir è am prìosun iad.

4 Uime sin dh' imich an droing a sgapadh, feadh gach àite, a' searmonach' an fhocail.

5 Ann sin chuaidh Philip sios do bhaile Shamaria, agus shearmonaich sè Criosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh' aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag eisteachd ris, agus a' faicsin nam miorbhuile a rinn sè.

7 Oir chuaidh spiorada neo-ghlan' amach a mòran ann an raibh iad, a' glaodhaich le guth mòr: agus chuaidh mòran air an raibh am pairilis, agus a bha 'n am bacaich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gàirdeachas mòr sa bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine araidh sa bhaile sin d' am b' ainm Simon, neach a ghnàthaich draoidheachd, agus a † mheall muintir Shamaria, ag radh gu 'm bu neach mòr eigin è fein.

10 Dha-san thug iad uile aire o'n bheag gus a' mhòr, ag radh, 'S è 'n duine so cumhachd mòr Dhe.

11 Agus thug iad an aire dha, do bhri' gur ‡ mheall sè iad rè ùine fhada leis a dhraoidheachd.

12 Ach 'n uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rioghachd Dhe, agus do ainm Iosa Criosd, bhaisteadh iad eidear dhaoine agus mhnài.

13 Ann sin chreid Simon fein mar an ceudna: agus 'n uair a bhaisteadh è, dh' fhan è maille re Philip, agus ag faicsin nan comharth' agus nam feart a rinneadh, ghabh è iongantas ro mhòr.

14 Agus 'n uair a chuala na h abstoil a bha ann Ieru-

* cràbhach.

† chuir thar am beachd.

‡ chuir sè thar am beachd iad.

[TD 295]

GNIOMH. CAIB. VIII.

saalem, gur ghabh Samaria focal Dhe, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus air dol sìos dhoibh, ghuidh iad air an son gu 'm fuigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d' thainig è fòs a nuas air a h aon aca: ach amhàin bhaisteadh iad ann ainm an Tighearna Iosa)

17 Ann sin chuir iad an làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus 'n uair a chunnairc Simon gu'n raibh an Spiorad naomh air a thabhairt tre làmhan nan abstol a chur orra, thairg sè airgid dhoibh,

19 Ag radh, Thugaibh dhamh-sa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'è neach air an cuir mi mo làmha, gu 'm fuigh sè an Spiorad naomh.

20 Ach a dubhairt Peadar ris, Gu rachadh t airgid a mugha maille riut fein, do bhri' gur mheas thu gu'm feudfadh tiodhlac' Dhe a cheannach le h airgid.

21 Cha 'n 'eil agad cuid no crannchar ann sa chùis so: Oir cha 'n 'eil do chroidhe treibh-dhireach am fia'nais Dhe

22 Gabh aithreachas uime sin do t olc so, agus guidh air Dia, ma dh' fheudar gu maithear dhuit smuaineadh do chroidhe.

23 Oir ata mi 'g a d'fhaicsin ann an domblas an t searbhuis, agus fuidh chuibhreach na h ea-corach.

24 Ann sin fhreagair Simon, agus a dubhairt è, Guidhibhse 'n Tighearna air mo shon, nach d' thig a h aon do na nithibh sin a dubhairt sibh orm.

27 Ann sin air dhoibhsin fia'nais a dheanamh agus focal an Tighearna a labhairt, phill iad gu Hierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna re Philip, ag radh, Eirich agus im'ich chum na h àirde deas chum na slighe a'ta dol sìos o Hierusalem gu Gasa, a'ta 'n a fhàsach.

27 Agus dh' eirich è, agus dh' imich sè: agus fèuch duine àraidh, cailteanach o Etiopia, aig an raibh mòr ùghdarras fuidh Chandace bain-rioghan na h Etiopia, agus aig an raibh maighisdireachd a h ionmhuis uile, agus a bha air teachd gu Hierusalem chum àhradh a dheanamh,

28 Bha è a' pilleadh air ais, agus 'n a shuidhe 'n a charbad, agus bha è leughadh an fhàidh Esaias.

29 Ann sin a dubhairt an Spiorad re Philip, Im'ich

[TD 296]

GNIOMH. CAIB. IX.

am fogus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruidh Philip d'a ionnsuidh, agus chuala sè è a' leughadh an fhàidh Esaias, agus a dubhairt sè, Am bheil thu a' tuigsin nan nithe a 'ta thu a' leughadh?

31 Agus a dubhairt eisean, Cionnas is urradh mi, mur seòl neach eigin mi? Agus dh' iarr sè air Philip teachd a nios, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibrionn do 'n sgrìobtuir a bha è leughadh, b'i so i, Thugadh è mar chaora chum marbhaidh, agus mar uan a 'ta 'n a thosd am fia'nais an fhir-lomaidh, amhuil sin cha d' fhosgail sè a bheul:

33 Ann a isleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh: agus co a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an cailteanach, agus a dubhairt sè re Philip, Guidheam thu, cia uime deir am fàidh so? uime fein, no mu neach eigin eile?

35 Ann sin dh' fhosgail Philip a bheul, agus ag tòiseach' o'n sgrìobtuir sin, shearmonaich sè Iosa dha.

36 Agus mar a dh' imich siad air an t slighe, thainig iad gu h uisg' àraidh: agus a dubhairt an cailteanach, Fèuch, tha uisge ann so; ciod ata bacadh mise bhi air mo bhaisteadh?

37 Agus a dubhairt Philip, Ma 'ta thu a' creidsin le d' uile chroidhe, feudaidh tu. Agus fhreagair è agus a dubhairt sè, Ata mi a' creidsin gur è Iosa Criosd Mac Dhe.

38 Agus dh' àithn è 'n carbad a sheasamh: agus chuaidh iad sìos le chéile do'n uisge, araon Philip agus an caillteanach; agus bhaist sè è.

39 Agus 'n uair a thainig iad a nìos as an uisge, thog Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha 'n fhac' an caillteanach tuilleadh è: agus dh' imich è air aghaidh le gàirdeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann Asotos: agus shearmonaich è ann sna bailtibh uile, a' dol tre 'n dùthaich, gus an d' thainig è gu Ceasarea.

CAIB. IX.

1 Ata Saul, air dha bhi 'g im'eachd gu Damascus, air a leagadh sìos gu talamh le solus, agus guth o neamh: 10 Ata sè air a ghairm chum na h abstolachd, 18 agus air a bhaisteadh le Ananias: 20 'ta è searmonachadh Chrìosd gu dàna. 23 Ta na h Iudhaich, agus fòs na Greugaich a' luidheadh am plaid, chum a mharbhadh;

[TD 297]

GNIOMH. CAIB. IX.

ach 'ta eisean a' dol as uatha le chéile. 31 &c. Ata fois aig an eaglais, ata Peadar a' leigheas Eneais do'n phairilis, agus a' toirt Thabita a rìs beo.

AGUS air bhi do Shaul fòs a' séideadh bagraidh, agus * àr ann aghaidh dheisciobul an Tighearna, chuaidh è chum an àrd-shagairt.

2 Agus dh' iarr è litriche uaithe gu Damascus chum nan sionagog, chor nam fuigheadh è aon neach do 'n t slighe so, † co aca bu daoine no mnàì iad, gu 'n d' thugadh è leis ceangailte gu Hierusalem iad.

3 Agus ag im'eachd dha, † tharladh gu 'n do dhruid è re Damascus: agus dhealraich gu h obann mu 'n cuairt air solus o neamh.

4 Agus air tuiteam dha air an talamh, chuala sè guth ag radh ris, A Shaul, a Shaul, c'ar son ata thu a' geur-leanmhuin ormsa?

5 Agus a dubhairt eisean, Co thu, a Thighearna? Agus a dubhairt an Tighearna, Is mise Iosa air am bheil thusa a' deanamh geur-leanmhuin: Is cruaidh dhuitse breabadh ann aghaidh nan dealg.

6 Agus air dha-san bhi air chrith agus làn ua'bhainn, a dubhairt sè, A Thighearna, cìod is àill leat mise a dheanamh? Agus a dubhairt an Tighearna ris, Eirich, agus rach a steach do'n bhaile, agus innsear dhuit cìod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus sheas na daoine bha 'g im'eachd maille ris gun chainnt, ag cluinntin a' ghutha, ach gun neach air bith fhaicsin.

8 Agus dh' eirich Saul o'n talamh, agus air fosgladh a shùl dha, cha 'n fhaca sè neach air bith: ach air dhoibh breith air a làimh, thredraich siad è gu Damascus.

9 Agus bha è tri làith' gun radharc, agus cha d'ith agus cha d' òl è ni air bith.

10 Agus bha deisciobul araidh ann Damascus, d'am b' ainm Ananias, agus a dubhairt an Tighearna ris ann am foillseachadh, Ananias. Agus a dubhairt eisean, Fèuch, ata mi 'n so, a Thighearna.

11 Agus a dubhairt an Tighearna ris, Eirich, agus im'ich do'n t sràid, d' an goir'ear Direach, agus iarr ann an tigh Iudais, duin' o Tharsus d'an goirthear Saul; oir fèuch, ata è re ùrnuigh,

12 Agus chunnaic è ann am foillseachadh duine d 'an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a làimh' air, chum gu 'm fuigheadh è a radharc.

13 Ann sin fhreagair Ananias, A Thighearna, chuala mi o mhòran mu 'n duine so, cia lion olc a rinn sè do

* marbhaidh.

† nam bu daoine no mnàì iad.

‡ thachair.

[TD 298]

GNIOMH. CAIB. IX.

d' naomhaibh ann Ierusalem:

14 Agus ata ann so aige ùghdarras o uachdranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal a 'ta gairm air t ainm.

15 Ach a dubhairt an Tighearna ris, Im'ich: oir is soitheach taghta dhamh-sa è, chum m'ainm a ghiulan am fia'nais nan cinneach, agus righridh, agus chloinn Israeil.

16 Oir nochdaidh mise dha cia mèud na nithe a's eigin da fhulang air sgà' m' ainmse.

17 Agus dh' imich Ananias, agus chuaidh è steach do 'n tigh; agus ag cur a làmhan air, a dubhairt sè, A bhràthair Shaul, chuir an Tighearna (eadhon Iosa a dh' fhoillsicheadh dhuitse ann s an t slighe air an d' thainig thu) mise chum gu 'm fuigheadh tu do radharc, agus gu 'm biodh tu air do lionadh leis an Spiorad naomh.

18 Agus air ball thuit o shùilibh amhuil lannan; agus dh' aisigeadh a radharc dha gun dàil, agus air dha eirigh, bhaisteadh è.

19 Agus air gabhail bidh dha, neartaicheadh è. Ann sin bha Saul làith' àraidh maille ris na deiscobluibh a bha ann Damascus.

20 Agus air ball shearmonaich sè Criosd ann sna sionagogaibh, gur eisean Mac Dhe.

21 Ach bha gach uil' a chual' è fa ua'bhas, agus a dubhairt siad, Nach è so eisean a bha sgrios ann Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thainig ann so chum na crìche sin, gu 'n d' thugadh sè ceangailte iad dh' ionnsuidh uachdarana nan sagart?

22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir sè gu h amhladh na h Iudhaich a bha chomhnuidh ann Damascus, a' dearbhadh gur è so an Criosd.

23 Agus air dol do mhòran làith' seachad, rinn na h Iudhaich comhairle r'a chéile eisean a mharbhadh:

24 Ach thugadh fios do Shaul air am feill: agus bha faire aca air na geataibh a là agus a dh' oidhche chum a mharbhadh.

25 Ann sin ghabh na deisciobuil è san oidhche, agus chuir iad amach thar a' bhall' è agus leig iad sìos ann an cliabh è.

26 Agus 'n uair a thainig Saul gu Hierusalem, dh'fhèuch sè re è fein a cheangal ris na deiscioblubh: ach bha eagal orr' uile roimhe, agus cha do chreid iad gur bu deisciobul è.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh è, agus thug sè chum nan abstol è, agus chuir sè 'n céill doibh cionnas a chunnairc è 'n Tighearna ann

[TD 299]

GNIOMH. CAIB. IX.

san t slighe, agus gur labhair sè ris, agus cionnas a shearmonaich è gu dàna ann Damascus ann ainm Iosa.

28 Agus bha è maille riu a' teachd a steach, agus a' dol amach ann Ierusalem.

29 Agus labhair è gu dàna ann ainm an Tighearna Iosa, agus rinn è deasboireachd ann aghaidh nan Greugach: ach chuir iadsan rompa eisean a mharbhadh.

30 Ach 'n uair a thuig na bràithre so, thug iad sìos è gu Ceasarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus è.

31 Ann sin bha fois aig na h eaglaisibh tre Iudea uile, agus Ghalilee, agus Shamaria, agus air dhoibh bhì air an tog'ail suas, agus a' siubhal ann eagal an Tighearna, agus ann an comh-fhurtachd an Spioraid naoimh, mhèudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadar im'eachd tre gach uil' aite, gu 'n deachaidh è sìos fòs chum nan naomh a bha gabhail comhnuidh ann Lidda.

33 Agus fhuair è ann sin duine àraidh d'am b' ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus è gu tinn leis a' phairilis.

34 Agus a dubhairt Peadar ris, Eneais, ata Iosa Criosd ga d'leigheas: eirich, agus dean do leaba. Agus air ball dh'eirich sè.

35 Agus chunnaic iadsan uile è, a bha chomhnuidh ann Lidda, agus ann Saron, agus phill iad chum an Tighearna.

36 'Noise bha ban-deisciobul àraidh ann Ioppa d'am b'ainm Tabita, 's è sin, air eidir-theangachadh, Dorcas: bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéircibh a rinn si.

37 Agus tharladh ann sna laithibh sin, air dh'ise bhì gu tinn gu'n d'fhuair si bàs: Agus air dhoibh a h ionnlad, chuir iad ann an seòmar uachdrach i.

38 Agus air bhi do Lidda fogus do Ioppa, agus air cluinntin do na deisciobluibh gu'n raibh Peadar ann sin, chuir iad dias dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidheadh air è theachd d' an ionnsuidh-se gun dàil.

39 Ann sin dh' eirich Peadar, agus chuaidh è maille riu. Agus 'n uair a bha è air teachd, threòraich iad suas è do 'n t seòmar uachdrach: agus sheas na bain-treabhaiche uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còtaichean agus nan eadaichean a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur amach uile, leig sè è fein air a ghlùinibh agus rinn sè ùrnuigh, agus air dha tionnda' ris a' chorp, a dubhairt sè, A Thabita, eirich. Agus dh' fhosgail ise a sùilean: A-

[TD 300]

GNIOMH. CAIB. X.

gus air dh'i Peadar fhaicsin, dh' eirich i 'n a suidhe.

41 Agus thug è a làmh dh'i, agus thog è 'n a seasamh i; agus 'n uair a ghairm è na naoimh agus na bain-treabhaiche, chuir è 'n an làthair beo i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Ioppa uile; agus chreid mòran ann san Tighearna.

43 Agus tharladh, gu 'n d'fhan sè mòran do laithibh ann Ioppa maille re Simon àraidh fear-deasacha' leathair.

CAIB. X.

1 Air do Chornelius, duine cràbhach, àithne fhaghail o aingeal, chuir è fios air Peadar, 11 neach ata air a theagasg ann an taisbean gun è dheanamh tàir' air na Geintileachaibh: 34 Am feadh ata è searmonachadh Chrìosd do Chornelius agus d'a chuideachd, ata 'n Spiorad naomh a' teachd a nuas orra, agus ata siad air am baisteadh.

AGUS bha duine àraidh ann Ceasarea, d'am b'ainm Cornelius, caiptin-cheud do'n chuideachd d' an goir'ear a' chuideachd Eadailteach.

2 Duine crabhach, agus air an raibh eagal De maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do 'n phobull, agus a' deanamh ùrnuigh re Dia a ghnà'.

3 Chunnaic è ann an taisbean gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uair' do'n là, aingeal De a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag radh ris, A Chornelius.

4 Agus air dha-san amharc gu geur air, ghabh sè eagal, agus a dubhairt sè, Creud è, a Thighearna? Agus a dubhairt è ris, Chuaidh t ùrnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fia'nais De.

5 Agus a noise cuir daoine gu Ioppa, agus cuir fios air Simon, d'an co'-ainm Peadar:

6 Ata sè air aoidheachd maille re Simon àraidh fear-deasachadh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh eisean duit cìod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus 'n uair a dh'fhalbh an t aingeal a labhair re Cornelius, ghairm sè d'a ionnsuidh dias do mhuintir a thighe, agus saighd-fhear crabhach do 'n dream a bha ghnà' a' feitheamh air:

8 Agus 'n uair a chuir sè an t iomlan ann céill doibh, chuir sè iad gu Ioppa.

9 Agus air a' mhàireach 'n uair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fogus do'n bhaile, chuaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh ùrnuigh, mu thimchioll na * seathadh uair.'

10 Agus dh'fhàs è ro-ocrach, agus bu mhiann leis

† i. e. meadhon-là.

[TD 301]

GNIOMH. CAIB. X.

biadh itheadh: ach am feadh a bha iadsan ag ull'uchadh, thuit sè ann an neul.

11 Agus chunnaic è neamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd a nuas d'a ionnsuidh, amhuil * braith-lìn mhòr, ceangailte air a ceithir beannaibh, agus air a leigeadh sìos air an talamh:

12 Ann s an raibh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhain, agus bheathaiche allta, agus bhiasda a shnàigheas, agus èunlaith an aidheir.

13 Agus thainig guth d'a ionnsuidh, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

14 Ach a dubhairt Peadar, Ni h eadh, a Thighearna; oir cha d'ith mi riamh aon ni † coitchionn no neo-ghlan.

15 Agus a dubhairt an guth ris a-ris an dara uair, Na nithe sin a ghlan Dia, na goir thusa coitchionn.

16 Agus rinneadh so tri uaire: agus thogadh an soitheach a-ris suas gu neamh.

17 'Noise 'n uair a bha Peadar fuidh amharus ann fein ciod bu chiall do'n taisbean a chunnaic è; fèuch, bha na daoine a chuireadh o Chornelius, taireis doibh tigh Shimoin iarraidh, 'n an seasamh aig an dorus,

18 Agus air gairm dhoibh, dh' fheòraich iad an raibh Simon d' an co'-ainm Peadar, air aoidheachd ann sin.

19 Am feadh a bha Peadar a' smuainteachadh air an taisbean, a dubhairt an spiorad ris, Fèuch, ata triuir dhaoine ga d' iarraidh.

20 Uime sin eirich, agus rach sìos, agus im'ich maille riu, gun amharus air bith a bhi ort: oir is mise a chuir uam iad.

21 Agus chuaidh Peadar sìos chum nan daoine' a chuireadh d'a ionnsuidh o Chornelius; agus a dubhairt sè, Fèuch, is mise an ti a 'ta sibh ag iarraidh: creud è an t àdhbhar mu 'n d'thainig sibh?

22 Agus a dubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an caiptin-cheud, duine co'-thromach, air am bheil eagal De, agus fuidh dheadh ainm aig cinneach nan Iudhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomha, fios a chur ortsa d'a thigh, agus briathra eisdeachd uait.

23 Ann sin ghairm è stigh iad, agus thug è aoidheachd dhoibh. Agus air an là màrach dh' imich Peadar maille riu, agus chuaidh dream àraidh do na bràithribh o Ioppa maraon ris.

24 Agus air an là màrach chuaidh iad a steach do Cheasarea: agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air gairm a luchd dàimh' agus a chàirde dìsle ann ceann a chéile.

* lion-eadach.

† cumanta.

[TD 302]

GNIOMH. CAIB. X.

25 Agus 'n uair a bha Peadar a' dol a steach, choinnich Cornelius è, agus thuit è sios aig a chosaibh, agus rinn sè àdhra' dha.

26 Ach thog Peadar suas è, ag radh, Seas suas; is duine mise mar an ceudna.

27 Agus ag comhradh ris, chuaidh è steach, agus fhuair è mòran cruinn.

28 Agus a dubhairt sè riu, Ata fios agaibh gu bheil è mi-dhligheach do dhuine a 'ta 'n a Iudhach, co'-luadar a * ghleidheadh re neach ata do chinneach eile, no teachd am fogus da: ach nochd Dia dhamh-sa, gun duine air bith a ghairm coitchionn no neo-ghlan.

29 Uime sin thainig mise 'n uair a chuireadh fios orm, gun aon ni a radh 'n a aghaidh: air an àdhbhar sin ata mi feòraich c'ar son a chuir sibh fios orm.

30 Agus a dubhairt Cornelius, O'n cheathramh là bha mi a' deanamh trosg' gus an uair so, agus air an naothadh uair bha mi deanamh ùrnuigh ann mo thigh, agus fèuch, sheas duine a' m' làthair ann eadach dealrach,

31 Agus a dubhairt sè, A Chornelius, dh'èisdeadh t ùrnuigh, agus tha do dhéircean air an cuimhneachadh am fia'nais De.

32 Uime sin cuir gu Ioppa, agus cuir fios air Simon, d'an co'-ainm Peadar; tha è air aoidheachd ann an tigh Shimoin fear-deasachadh leathair, làimh ris an fhairge; neach 'n uair a thig sè, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an àdhbhar sin tha sinne uile ann so a làthair am fia'nais De, a dh'èisdeachd nan uile nithe a 'ta air an àithneadh dhuitse le Dia.

34 Ann sin dh'fhosgail Peadar a bheul, agus a dubhairt sè, Gu fìrinneach ata mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach ann s gach uile chinneach, ata an neach air am bheil eagal-san, agus a 'ta 'g oibreachadh fireantachd, taitneach aige.

36 Am focal a chuir Dia gu clann Israeil, a' searmonachadh sith tre Iosa Criosd (is eisean Tighearna nan uile)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìr' Iudea uile, agus a † thionnsgain o'n Ghalilee, ann diaigh a' bhaisdidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnas a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd;

* chumail.
† thòsaich.

[TD 303]

GNIOMH. CAIB. XI.

neach a chuaidh m'an cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh gach uile a bha air am foireigneachadh leis an diabhol: oir bha Dia maille ris.

39 Agus ata sinne 'n ar fia'naisibh air na h uile nithibh a rinn è faraon ann an tìr nan Iudhach, agus ann Ierusalem; neach a mharbh iad 'g a chrochadh air crann:

40 Eisean thog Dia suas air an treas là, agus nochd sè è gu follasach,

41 Cha'n ann do 'n t sluagh uile, ach do fhia'naisibh, a thaghadh le Dia roimh làimh, eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh' òl maille ris ann diaigh dha eirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'àithn è dhuinne searmonachadh do'n t sluagh, agus fia'nais a dheanamh gur eisean a dh'òrduicheadh le Dia 'n a bhreitheamh air bheothaibh agus air mharbhaibh.

43 Dha-sa tha na fàidhean uile a' toirt fia'nais, gu'm fuigh gach uile neach a chreideas ann maitheanas 'n am peacadh trid ainm-sin.

44 Am feadh a bha Peadar fòs a' labhairt nam briathra sin, * thuirling an Spiorad naomh orra-san uile a chual' am focal.

45 Agus ghabh na creidmich do'n timchioll ghearradh, a mhèud diubh 's a thainig maille re Peadar, iongantas mòr, do bhri' gur dhòirteadh air na cinneachaibh fòs tiodhlaic' an Spioraid naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus † a' moladh Dhe. Ann sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co'-maith ruinne?

48 Agus dh' òrduich sè iad a bhi air am baisteadh ann ainm an Tighearna. Ann sin ghuidh iad air fantuin maille riu làith' àraidh.

CAIB. XI.

1 Fhuaradh cron do Pheadar air son co'-luadar a ghleidheadh ris na Geintileachaibh: 4 ata sè 'g innseadh a reusain, agus ata sin a'

taitneadh r'a luchd ditidh. 19 Air do 'n t soisgeul a bhi air a sgaoileadh feadh Phenice, agus Chipruis, agus Antioch, chuireadh Barnabas chum a'mhuintir sin a chreid a dhaingneachadh. 26 'Ta na deisciobuil air an ainmeachadh 'n an Criosdaidhean air tùs ann Antioch. 27 Ata siad ag cur congnamh chum nam bràithre ann Iudea, ann àm gortaidh.

* thuit.
† ag àrduchadh.

[TD 304]

GNIOMH. CAIB. XI.

AGUS chuala na h abstoil agus na bràithre bha ann Iudea, gu 'n do ghabh na Geintilich mar an ceudna re focal De.

2 Agus 'n uair a chuaidh Peadar suas gu Hierusalem, rinn iadsan a bha do 'n timchioll-ghearradh conspoid ris,

3 Ag radh, Chuaidh tu steach dh' ionnsuidh daoine nach raibh air an timchioll-ghearra', agus dh' ith thu maille riu.

4 Agus thòsaich Peadar, agus chuir è 'n t iomlan ann céill doibh ann òrdugh, ag radh,

5 Bha mi ann an caithir Ioppa re ùrnuigh; agus ann an nèul chunnairc mi taisbean, soitheach àraidh a' teachd a nuas, amhuil * braith-lìn mhòr, air a leigeadh a nuas o neamh air a ceithir beannaibh; agus thainig i do m' ionnsuidhse.

6 Agus air dhamh beachdachadh gu geur uirre, thug mi fainear, agus chunnairc mi beathaiche ceithir-chosach na talmhain, agus fiadh-bheathaiche, agus na biasda a shnàigheas, agus èunlaith an aidheir.

7 Agus chuala mi guth ag radh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach a dubhairt mise, Ni h eadh, a Thighearna: oir cha deachaidh riamh aon ni coitchionn no neo-ghlan a stigh do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an dara h uair o neamh, Na nithe a ghlan Dia, na meas thusa † neo-ghlan.

10 Agus rinneadh so tri uaire: agus thogadh an t iomlan a-ris suas gu neamh.

11 Agus fèuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe ann s an raibh mi, a chuireadh o Cheasarea do m' ionnsuidh.

12 Agus a dubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith bhi orm. Agus chuaidh mar an ceudna an t seathnar bhràithre so maille rium, agus chuaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus nochd è dhuinn cionnas a chunnaic è aingeal 'n a sheasamh ann a thigh, a dubhairt ris, Cuir daoine gu Ioppa, agus cuir fios air Simon, d'an comh-ainm Peadar:

14 Neach a labhras briathra riut, leis an sàbhalar thu fein agus do thigh uile.

15 Agus 'n uair a thòsaich mi air labhairt, ‡ thuirling an Spiorad naomh orra-sa, amhuil mar oirnne air tùs.

16 Ann sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a dubhairt sè, Bhaist Eoin gun amharus le h uisge; ach bithidh sibhs' air bhur baisteadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibhsin a choi'-ionann tiodhlac' ruinne, a chreid ann san Tighearna Iosa Criosd, co mise gu 'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia?

* lion-eadach.

† coitchionn.

‡ thuit.

[TD 305]

GNIOMH. CAIB. XII.

18 Agus 'n uair a chual' iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag radh, Thug Dia ma seadh do na Geintileachaibh fòs aithreachas chum na beatha.

19 'Noise chuaidh iadsan a sgapadh amach leis an trioblaid a dh'eirich air son Stephain, eadhon gu Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt re aon neach ach ris na h Iudhachaibh amhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugachaibh, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearna.

22 Agus thainig sgeula air na nithibh sin gu cluasaibh na h eaglais a bha ann Ierusalem: agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu 'n rachadh sè eadhon gu h Antioch.

23 Neach 'n uair a thainig è, agus a chunnairc è gràsa Dhe, a rinn gàirdeachas, agus a dh'earail orra uile, gu'n dlù'-leanadh iad ris an Tighearna le rùn croidhe.

24 Oir bha è 'n a dhuine maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh: Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearna.

25 Ann sin chuaidh Barnabas gu Tarsus, a dh' iarraidh Shauil.

26 Agus air fhaghail da, thug sè leis è gu h Antioch. Agus tharladh, gu 'n raibh iad rè bliadhna iomlan air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gur theagaisg iad sluagh mòr; agus gur ghoireadh Criosdaidhean do na deisciobluibh air tùs ann Antioch.

27 Agus ann sna laithibh sin thainig fàidhean o Hierusalem, gu h Antioch.

28 Agus air seasamh suas do aon aca d' am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich sè tre an Spiorad, gu 'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile: ni mar an ceudna a thachair re linn Chlaudius Cheasair.

29 Ann sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a reir a chomais, congnamh a chur chum nam bràithre a bha chomhnuidh ann Iudea.

30 Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad è chum nan seanoiridh tre làimh Bharnabais agus Shauil.

CAIB. XII.

1 'Ta Rìgh Ioraith a' deanamh geur-leanmhuin air na Crìosdaidhibh, a' marbhadh Sheumais, agus a' cur Pheadair am prìosun, neach ata air a thoirt amach le aingeal tre ùrnuighibh na

[TD 306]

GNIOMH. CAIB. XII.

h eaglais: 20 Do bhri' gu'n do ghabh Ioraith chuige fein, ann àrdan a chroidhe, an onoir a's dligheach do Dhia, 'ta sè air a bhualadh le h aingeal, agus a' bàsachadh gu truagh: 24 'Ta focal De taireis a bhàis-sin, a' soirbheachadh.

'NOISE mu 'n àm sin, shìn Ioraith an rìgh a làmhan a dheanamh uilc air dream àraidh do'n eaglais.

2 Agus mharbh è Seumas bràthair Eoin leis a' chloidheamh.

3 Agus 'n uair a chunnairc sè gur thaitin sin ris na h Iudhachaibh, chuaidh è air aghaidh a ghlacadh Pheadair fòs. (Agus b'iad laith' an arain gun laibhin a bh' ann.)

4 Agus ghlac è agus chuir sè 'm prìosun è, agus thug sè è r'a ghleidheadh do cheithir cheathrar shaighd-fheara, fa rùn a thoirt amach do'n phobull ann diaigh na càisge.

5 Air an àdhbhar sin * choimheadadh Peadar ann sa phrìosun; ach bha bith-ùrnuigh air a deanamh leis an eaglais re Dia air a shon.

6 Agus 'n uair a b'àill le Ioraith a thoirt amach, san oidhche sin fein bha Peadar 'n a chodal eidir dias shaighd-fheara, ceangailte le dà shlabhruidh; agus bha 'n luchd-faire roimh an dorus ag coimhead a' phrìosuìn.

7 Agus fèuch, thainig aingeal an Tighearna air, agus dhealraich solus ann sa phrìosun: agus air bualadh taoibh Pheadair dha, dhùisg sè è, ag radh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làmhaibh.

8 Agus a dubhairt an t aingeal ris, Crìoslaich thu fein, agus ceangail ort do bhonn-bhròga: agus rinn è mar sin. Agus a deir sè ris, Tilg do bhrat umad, agus lean mise.

9 Agus chuaidh sè 'mach agus lean sè è, agus cha raibh fhios aige gu'n raibh è fìor an ni a rinneadh leis an aingeal: ach shaoil se gu' 'm bu taisbean a chunnaic sè.

10 Agus air dhoibh dol tre 'n cheud agus an dara faire, thainig iad chum a'gheata iaruin ata treòrachadh do 'n bhaile, a dh' fhosgail doibh leis fein: agus air dol amach dhoibh, chuaidh iad air an aghaidh tre aon sraid, agus air ball dh' fhalbh an t aingeal uaithe.

11 Agus 'n uair a thainig Peadar chuige fein, a dubhairt sè, 'Noise 'ta fhios agam gu fìrinneach, gu'n do chuir an Tighearna aingeal uaithe, agus gu'n do shaor è mi o

* ghleidheadh.
† chuarain.

[TD 307]

GNIOMH. CAIB. XII.

làimh Ioraith, agus o uile dhùil pobuill nan Iudhach.

12 Agus 'n uair a smuaintich è air a'chuis, thainig è gu tigh Mhuire màthar Eoin, d'an co'-ainm Marcus, far an raibh mòran cruinn, agus iad re ùrnuigh.

13 Agus 'n uair a bha Peadar a' bualadh dorus a' gheataidh, thainig gruagach d' am b' ainm Rhoda a dh' eisdeachd.

14 Agus 'n uair a dh' aithnich i guth Pheadair, tre aoibhneas cha d' fhosgail i 'n geata, ach ruidh i stigh agus dh' innis i gu'n raibh Peadar 'n a sheasamh aig a' gheata.

15 Ach a dubhairt siad ria, Ata thu air mhi-chéill. Ach bha ise * toirt dearbh-chinntè gu 'n raibh è mar sin. Ann sin a dubhairt iad, 'S è aingeals' at' ann.

16 Ach bhunaich Peadar a' bualadh an doruis: agus 'n uair a dh' fhosgail iad agus a chunnaic siad è, bha iad làn iongantais.

17 Ach air dha-san smèideadh orra leis a làimh iad a bhi 'n an tosd, chuir sè 'n céill doibh cionnas a thug an Tighearna as a' phrìosun è. Agus a dubhairt sè, Innsibh na nithe so do Sheumas, agus do na bràithribh. Agus air dol amach dha, chuaidh è gu àit' eile.

18 Agus air teachd do 'n là bha † iomairt nach bu bheag a' measg nan saighd-fheara, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus air do Ioraith iarraidh, agus gun fhaghail, rannsaich è an luchd-coimhead, agus dh' òrduich è an toirt air falbh chum peanais. Agus chuaidh è sìos o Iudea gu Ceasarea, agus rinn è comhnuidh ann sin.

20 Agus bha fearg mhòr aig Ioraith re muintir Thiruis agus Shidoin: ach thainig iadsan a dh' aon inntin d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus seòmradair an rìgh a thoirt air an crann, dh'iarr iad sìth; do bhri' gu 'n raibh an tìr air a beathachadh le tìr an rìgh.

21 Agus air là òrduichte, air do Ioraith bhi air a sgeudachadh le eadach rioghail, agus 'n a shuidhe air a rìgh-chaithir, † labhair sè gu deas-bhriathrach riu.

22 Agus rinn am pobull gàir, ag radh, Is guth De so agus cha ghuth duine.

23 Agus air ball bhuaill aingeal an Tighearn' è do bhri' nach d' thug sè a' ghlòir do Dhia: agus dh'itheadh le cnuimhibh è, agus chuaidh an deo as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearna agus mhèudaicheadh è.

25 Agus phill Barnabas a-

* ag cathachadh.

† buaireas.

‡ rinn sè òraid doibh.

[TD 308]

GNIOMH. CAIB. XIII.

gus Saul o Hierusalem, air dhoibh am ministreileachd a choi'-lionadh, a' toirt leo fòs Eoin, d'an co'-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

1 Ta Pòl agus Barnabas air an taghadh gu dol chum nan Geintileach. 7 Mu thimchioll Shergius Paulus, agus Elimas an draoi'. 14 Ata Pòl a' searmonachadh aig Antioch, gur è Iosa an Criosd. 42 'Ta na Geintilich ag creidsin; ach ata na h Iudhaich a'labhairt ann aghaidh na firinn, agus re blaisphemeadh: 46 air a so 'ta na h abstoil a' tionnda' chum nan Geintileach. 48 Chreid a mhèud 's a bha òrduichte chum beatha.

'NOISE bha ann san eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh; mar ata Barnabas, agus Simeon d'an goir'ear Niger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen, comh-alta Ioraith an Tetrarch, agus Saul.

2 Agus air bhi dhoibh re ministreileachd do 'n Tighearna, agus a' trosgadh, a dubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh a leith dhamh-sa Barnabas agus Saul, chum na h oibre gus an do ghairm mi iad.

3 Ann sin air dhoibh trosg' agus ùrnuigh a dheanamh, agus an làmhan a chur orra, leig iad uatha iad.

4 Mar sin air dhoibhs' a bhi air an cur amach leis an Spiorad naomh, chuaidh iad fios gu Seleucia; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air bhi dhoibh ann Salamis, shearmonaich iad focal De ann an sionagogaibh nan Iudhach: agus bha aca fòs Eoin mar fhear-frithealaidh.

6 Agus 'n uair a chuaidh iad tre 'n oilean gu Paphos, fhuair iad draoidh àraidh, fàidh brèige, Iudhach, d'am b' ainm Bariesus:

7 Neach a bha maille re Sergius Paulus an t uachdaran, duine tuigseach; air dha-san Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr è focal De eisdeachd.

8 Ach chuir an draoidh Elimas (oir is mar so a dh' eidir-theangaichear ainm) 'n an aghaidh, ag iarraidh an t uachdaran a thionndadh o 'n chreidimh.

9 Ann sin air bhi do Shaul (d'an goir'ear fòs Pòl) làn do 'n Spiorad naomh, agus a' beachdachadh gu geur air,

10 A dubhairt sè, O thusa a 'ta làn do 'n uile cheilg, agus do 'n uile dhroch-bheirt, a mhic an diabhoil, a nàmhaid na h uile fhireantachd, nach sguir thu do fhiaradh slighidh dìreach an Tighearna?

11 Agus fèuch a noise, ata

[TD 309]

GNIOMH. CAIB. XIII.

làmh an Tighearn' ort, agus bithidh tu dall, gun a' ghrian fhaicsin rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchadas air; agus a' tionndadh m'an cuairt dh'iarr è dream a threòraicheadh air làimh è.

12 Ann sin 'n uair a chunnaic an t uachdaran an ni a rinneadh, chreid è, air dha bhì làn iongantais re teagasg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Phòl agus d'a chuideachd o Phaphos, thainig iad gu Perga na Pamphilia: agus air do Eoin am fàgail, phill è gu Hierusalem.

14 Ach air dhoibhse im'eachd o Pherga, thainig iad gu Antioch na Pisidia, agus chuaidh iad a steach do 'n t sionagog air là na sàbaid', agus shuidh iad.

15 Agus taireis leughadh an lagha agus nam fàidhean, chuir uachdarain na sionagoige d' an ionnsuidh, ag radh, Fheara agus a bhràithre, ma 'ta focal earail agaibh do 'n t sluagh, abraibh è.

16 Ann sin 'n uair a sheas Pòl suas agus a smèid è orra le làimh iad a bhì 'n an tosd, a dubhairt sè, Fheara Israeil, agus sibhs' air am bheil eagal De, eisdibh.

17 Thagh Dia a' phobuill so Israeil ar n aithreacha, agus dh' àrdaich sè 'm pobull 'n uair a bha iad air choigrich ann an talamh na h Eipt, agus le làimh àrd thug sè iad amach aisde.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiulain sè le 'm beusaibh ann san fhàsach.

19 Agus 'n uair a sgrìos è seachd cinnich ann tìr Chanaan, roinn sè am fearann orra-san le crann.

20 Agus 'n a dhiaigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug sè dhoibh breitheamhuin, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'n a dhiagh sin dh'iarr iad rìgh: agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do threibh Bheniamin, rè dhà fhichead bliadhna.

22 Agus air dha eisean atharrachadh, thog è suas Daibhidh gu bhì 'n a rìgh dhoibh; d' an d'thug sè fòs fia'nais, ag radh, Fhuair mi Daibhidh mac Iesse, duine a reir mo chroidhe fein, a ni m' uile thoil.

23 Do shìol an duine so thog Dia suas do Israel a reir a gheallaidh, slanui'-fhear, eadhon Iosa:

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisdeadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choi'-lion Eoin a chùrsa, a dubhairt sè, Co ata sibh a' saoilsin is mise? Cha mhise è. Ach

[TD 310]

GNIOMH. CAIB. XIII.

fèuch, ata neach ag teachd a'm' dhiaigh, nach fiu mi bròga a chos fhuasgladh.

26 Fheara agus a bhràithre, a chlann gineil Abraham, agus a mheud agaibh air am bheil eagal De, 's ann chugaibhs' a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a 'ta chomhnuidh ann Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhì ain-eolach airsin, agus air foclaibh nam fàidhean a 'ta air an leughadh gach sàbaid, le eisean a dhìteadh choi'-lion siad iad.

28 Agus ge nach d' fhuair iad coire bàis air bith ann, dh' iarr iad air Pilat gu'n cuirteadh eisean gu bàs.

29 Agus 'n uair a choi'-lion iad na h uile nithe bha sgrìobhta mu thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann è, agus chuir siad ann an uaigh è.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh è:

31 Agus chunncas è rè mòran làith' leo-san a chuaidh suas maille ris o'n Ghalilee gu Hierusalem, dream a 'ta 'n am fia'naisibh dha-san do'n phobull.

32 Agus ata sinne * a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh, a rinneadh do na h aithreachaibh,

33 Gu 'n do choi'-lion Dia so dhuinne an clann, a mheud gu'n do thog è suas Iosa a-ris; mar ata è sgrìobhta mar an ceudna san dara salm, Is tu mo Mhac-sa, an diu do ghin mi thu.

34 Agus mar dhearbhadh gur thog sè suas è o na marbhaibh, gun è a philleadh air ais tuilleadh chum truaill'eachd, a dubhairt è mar so, Bheir mise dhuibh † tròcaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin a deir sè mar an ceudna ann an salm eile, Cha 'n fhulaing thu do d' Aon naomha gu 'm faic sè truaill'eachd.

36 Oir taireis do Dhaibhidh a ghinealach fein a riarachadh do reir toil Dhe, choidil sè, agus chuireadh chum aithreacha è, agus chunnaic sè truaill'eachd:

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha 'n fhaca sè truaill'eachd.

38 Uime sin biodh fhios agaibhse, fheara agus a bhràithre, gur ann tre 'n duine so ata maitheanas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh:

39 Agus trid-sin ata gach uile neach a chreideas air a shaoradh o gach uile nithibh, o nach raibh è 'n comas duibh bhì air bhur saoradh le lagh Mhaois.

* ag innseadh deadh sgéil' duibhse eadhon an gealladh, &c.

† nithe naomha.

[TD 311]

GNIOMH. CAIB. XIV.

40 Thugaibh aire uime sin, nach d' thig oirbh an ni a 'ta air a radh ann sna fàidhibh,

41 Fèuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh: oir oibricheamsa obair ann bhur laithibh-se, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine ann céill duibh è.

42 Agus 'n uair a chuaidh na h Iudhaich amach as an t sionagog, ghuidh na Geintilich gu 'n rachadh na briathra so a labhairt riu fein an t sàbaid 'n a dhiaigh sin.

43 'Noise 'n uair a sgaoil an coi'-thional, lean mòran do na h Iudhachaibh agus do na proslitich chràbhach Pòl agus Barnabas; agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhe.

44 Agus air an là sàbaid' a b' fhoigse 's beag nach dò chruinnich am baile gu h iomlan a dh' eisdeachd focail De.

45 Ach 'n uair a chunnairc na h Iudhaich na slòigh, lionadh iad le h èud, agus labhair iad ann aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'n an aghaidh agus a' blaisphemeadh.

46 Ann sin dh' fhàs Pòl agus Barnabas dàna agus a dubhairt siad, B' eigin focal De bhi air a labhairt ribhse air tùs: ach do bhri' gur chuir sibh cùl ris, agus gur i bhur breith oirbh fein nach fiu sibh a' bheatha mhairtheanach, fèuch, ata sinne a' pilleadh chum nan Geintileach.

47 Oir is mar sin a dh' àithn an Tighearna dhuinn, ag radh, Chuir mi thu mar sholus do na Geintileachaibh, chum gu'm bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmhain.

48 Agus 'n uair a chuala na Geintilich so, rinn iad gàirdeachas, agus ghlòraich siad focal an Tighearna: agus chreid a mheud 's a bha òrduichte chum na beatha mairtheanaich.

49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnaich na h Iudhaich na mnàì chràbhach agus onorach, agus * daoìn' uaisle na cathrach, agus thog iad geur-leanmhuin air Pòl agus Barnabas, agus thilg siad amach as an crìochaibh iad.

51 Ach chrath iadsan duslach an cos dhiubh 'n an aghaidh, agus thainig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobuil air an lionadh le h aoibhneas, agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

1 Ta Pòl agus Barnabas air an dian-ruagadh o Iconium: 8 Ata Pòl aig Listra a' leigheas a' chrìoplaich: uime sin mheasadh iad 'n an déibh. 19 Ghabhadh do chlochaibh air Pòl:

* priomh-dhaoine.

[TD 312]

GNIOMH. CAIB. XIV.

21 chuaidh iad trid iomadh eaglais, a' daingneachadh nan deisciobul ann an creidimh agus ann am foighidin: 26 agus air pilleadh, gu h Antioch dhoibh, dh' airis iad na nithe a rinn Dia leo.

AGUS tharladh ann Iconium, gu'n deachaidh iad faraon a steach do shionagog nan Iudhach, agus gur labhair iad air an dòigh sin, gu'n do chreid cuideachd mhòr do na h Iudhachaibh, agus fòs do na Greugachaibh.

2 Ach bhrosnaich na h Iudhaich mhi-chreid'each, agus lion iad do dhroch-rùn inntin nan cinneach ann aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh' fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearna, neach a rinn fia'nais do fhocal a ghràis, agus a thug fainear comharthaidh agus miorbhuile bhi air an deanamh le'n làmhaibh-sin.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid aca leis na h Iudhachaibh, agus cuid eile leis na h abstolaibh.

5 Agus 'n uair a thugadh ionnsaidh araon leis na Geintileachaibh, agus fòs leis na h Iudhachaibh, maille r'an uachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh, agus gabhail do chlochaibh orra,

6 'N uair a thuig iadsan so, theich iad gu Listra agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùthcha m'an cuairt.

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t soisgeil ann sin.

8 Agus bha ann Listra duine àraidh gun lùth 'n a chosaibh 'n a shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d' imich riamh.

9 Chual' eisean Pòl a' labhairt: neach air dha amharc gu geur air, agus a thuigsin gu raibh creidimh aige chum a leigheas,

10 Dubhairt sè le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum eisean agus dh'imich sè.

11 Agus 'n uair a chunnaic an sluagh an ni do rinn Pòl, thog iad an guth, ag radh ann an cànmhuin Licaonia, Ata na Déa air teachd a nuas ann cos'las dhaoine d'ar n ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter; agus do Phòl, Mercurius, do bhri' gur b' è am prìomh-fhear-labhairt è.

13 Ann sin thug sagart Iupiter a bha fa chomhair an cathrach-san, tairbh agus * blàth-fhleasgaidh chum nan geataidh, agus b' àill leis ìobairt a dheanamh maille ris an t sluagh.

14 Ach 'n uair a chuala na h abstoil Barnabas agus

* lus-chrùna.

[TD 313]

GNIOMH. CAIB. XIV.

Pòl so, reub iad an eadach, agus ruidh iad a steach am measg an t sluagh, ag éigheach,

15 Agus ag radh, A dhaoine, c'ar son ata sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne * cosmhuil ribh fein thaobh fulangais, a' searmonachadh dhuibhse, pilleadh o na nithibh diomhaoin sin chum an De bheo, a rinn neamh, agus an talamh, agus an cuan, agus na h uile nithe a 'ta annta:

16 Neach ann sna linnibh a chuaidh seachad, a dh'fhulaing do na h uile chinneachaibh im'eachd 'n an slighibh fein.

17 Gidheadh, cha d'fhàg sè è fein gun fhia'nais, a' deanamh maitheis, agus a' toirt dhuinne † feurthuinn o neamh, agus aimsire tarbhach, a' lionadh ar croidheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag radh na' nithe so dhoibh, is gann a chum iad am pobull gun ìobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thainig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus chomhairlich iad an sluagh, agus air gabhail do chlochaibh air Pòl, tharruing iad amach as a' bhail' è, a' saoilsin gu raibh è marbh.

20 Ach air seasamh do na deisciobluibh m'a thimchioll, dh' eirich sè, agus chuaidh è a steach do 'n bhaile: agus air an là màrach dh' imich è maille re Barnabas gu Derbe.

21 Agus 'n uair a shearmonaich iad an soisgeul do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Listra, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartachadh anama nan deisciobul, agus ag ‡ earail orra buanachadh sa chreidimh, agus a' teagasg gur ann tre iomadh trioblaid is eigin duinn dol a stigh do rioghachd Dhe.

23 Agus an uair a dh'òrduich iad seanoiridh dhoibh ann s gach eaglais, agus a rinn iad ùrnuigh maille re trosga', dh' earb siad iad ris an Tighearn', ann s an do chreid iad.

24 Agus taireis dhoibh dol tre Phisidia, thainig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chuaidh iad sios gu h Attalia:

26 Agus sheòl iad as sin gu Antioch, an t àite o'n d'earbadh iad re gràs Dhe, chum na h oibre a choi'-lion iad.

27 Agus 'n uair a thainig iad, agus a chruinnich iad an eaglais ann ceann a chéile,

* aig am bheil co'-aigneachd ribh fein.

† uisge.

‡ guidheadh.

[TD 314]

GNIOMH. CAIB. XV.

dh' aithris iad mèud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu'n d' fhosgail sè dorus creidimh do na Cinneachaibh.

28 Agus dh' fhan iad ann sin aimsir nach bu bheag maille ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

1 Ata connsacha' mòr ag eirigh mu thimchioll an timchioll-ghearraidh: 6 Ata na h abstoil ag cumail comhairle m'an chùis sin, 22 agus ag cur òrduigh na comhairle ann litrichibh chum nan eaglaisean. 36 Air do Phòl agus do Bharnabas bhi a' smuainteachadh air dol faraon a dh' amharc am bràithre, chuir iad amach air a chéile, agus dhealaich iad.

AGUS theagaisg dream àraidh a thainig a nuas o Iudea, na bràithre, ag radh, Mur timchioll-ghearrar sibh a reir * nòs Mhaois, ni 'm bheil è 'n comas duibh bhi air bhur sàbhaladh.

2 Uime sin air do Phòl agus do Bharnabas connsachadh agus deasboireachd nach bu bheag a bhi aca riu, dh' òrduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhiubh fein, a dhol suas chum nan abstol agus nan seanoiridh gu Hierusalem mu thimchioll na ceisde so.

3 Agus air dhoibh bhi air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chuaidh iad tre Phenice, agus Shamaria, ag cur ann céill iompochadh nan Cinneach: agus thug iad aoibhneas mòr do na bràithribh uile.

4 Agus 'n uair a thainig iad gu Hierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h abstolaibh agus na seanoiribh, agus dh' innis iad mèud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh' eirich dream àraidh do bhar'ail nam Phairiseach a bha 'n an creidmich, ag radh, Gur còir an timchioll-ghearradh, agus àithneadh dhoibh lagh Mhaois a choimhead.

6 Agus thainig na h abstoil agus na seanoiridh ann ceann a chéile a dh' fhèuchain mu'n chùis so.

7 Agus taireis mòrain deasboireachd, dh' eirich Peadar agus a dubhairt sè riu, Fheara agus a bhràithre, ata fhios agaibh gu 'n d' rinn Dia o chian, roghuinn 'n ar measg-ne gu 'n cluinneadh na Geintilich o m' bheul-sa focal an t soisgeil, agus gu 'n creideadh iad.

8 Agus rinn an Dia d'an aithneadh an croidhe, fia'nais dhoibh, a' tabhairt an Spioraid naoimh dhoibh, mar thug è fòs dhuinne;

* gnàtha.

[TD 315]

GNIOMH. CAIB. XV.

9 Agus cha do rinn sè eidir-dhealachadh eidir sinne agus iadsan, a' glanadh an croidhe le creidimh.

10 C'ar son uime sin a nois' ata sibh a' cur cathachaidh air Dia, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach raibh aon chuid ar n aithreacha no sinne comasach air a giulan?

11 Gidheadh ata sinn a' creidsin, tre ghràs an Tighearna Iosa Criosd, gu sàbhalar sinn amhuil mar iadsan.

12 Ann sin dh' fhan a' chuideachd uile 'n an tosd, agus thug iad eisdeachd do Bharnabas agus do Phòl, ag innseadh mèud nan comharth' agus nam miorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus taireis dhoibh tosd, fhreagair Seumas, ag radh, Fheara agus a bhràithre, eisdibh riumsa.

14 Chuir Simeon ann céill cionnas a dh' fhiosraich Dia na Geintilich air tùs, le pobull a ghabhail o am measg d'a ainm fein.

15 Agus da so ata briathra nam fàidhean a' coi'-fhreagairt; a reir mar ata è sgrìobhta,

16 'N diaigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a-rìs pàilliun Dhaibhidh, a 'ta air tuiteam: agus togaidh mi a-rìs an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas è:

17 Chum gu 'n iarradh fuigheall nan daoine an Tighearna, agus na h uile chinnich, air an goir'ear m' ainm-se, a deir an Tighearna, a 'ta deanamh na' nithe sin uile.

18 Ata fios oibridh fein uile aig Dia o thoiseach an t saoghail.

19 Uime sin is i mo bhreith, gun sinn a chur * mi-shuaimhneas orra-san do na Cinneachaibh, a 'ta air pilleadh chum Dhe:

20 Ach sinn a sgrìobhadh d' an ionnsuidh, iad a sheachnadh truail'eachd iodhola, agus striopachais, agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir ata aig Maois o na linnibh cian ann s gach baile daoine a 'ta 'g a shearmonachadh, air dha bhi air a leughadh gach là sâbaid' ann sna sionagogaibh.

22 Ann sin chunncas do na h abstolaibh agus do na seanoiribh maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh fein a chur gu Antioch, maille re Pòl agus Barnabas; eadhon, Iudas d'an co' ainm Barsabas, agus Silas, daoine inbheach am measg nam bràithre:

23 Agus sgrìobh iad litriche leo air an dòigh so,

* dragha.

[TD 316]

GNIOMH. CAIB. XV.

Ata na h abstoil, agus na seanoiridh, agus na bràithre ag cur beannachd chum nam bràithre do na Cinneachaibh a 'ta ann Antioch, agus ann Siria, agus ann Cilicia.

24 Do bhri' gu'n cuala sinne, gu 'n do chuir dream àraidh a chuaidh uainne mi-shuaimhneas oirbh le briathraibh, ag * atharrachadh bhur inntin, ag radh, Gur còir dhuibh bhi air bhur timchioll-ghearradh, agus an lagh a choimhead; do nach d' thug sinne a leithid sin a dh' àithne:

25 Chunncas duinne, air dhuinn bhi cruinn a dh' aon toil, daoine taghta a chur d'ar ionnsuidhse, maille r'ar bràithribh gràdhach Barnabas agus Pòl;

26 Daoine a thug an anama fein air son ainm ar Tighearna Iosa Criosd.

27 Chuir sinn uime sin Iudas agus Silas uainn, a dh'innseas duibh na nithe ceudna le cainnt bheoil.

28 Oir chunncas do 'n Spiorad naomh, agus dhuinne, gun ni air bith tuilleadh a chur oirbh a dh' uallaich ach na nithe feumail so;

29 Sibh a sheachnadh nithe a chuaidh iobradh do iodhalaibh, agus fola, agus ni tachdta, agus striopachais: uatha so ma choimheadas sibh sibh fein, ni sibh gu maith. Slàn libh.

30 Uime sin 'n uair a leigeadh uatha iad, thainig iad gu h Antioch: agus air cruinneachadh an t sluaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus 'n uair a leugh iad sin, rinn iad gâirdeachas air son na comh-fhurtachd.

32 Agus air bhi do Iudas agus do Shilas 'n am fâidhibh iad fein, le mòran bhriathraibh dh' earailich, agus neartaich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè ùine dhoibh, leigeadh air falbh ann sìth iad o na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunncas do Shilas comhnuidh a dheanamh ann sin.

35 Dh' fhan Pòl fòs agus Barnabas ann Antioch, a' teagasg agus a' searmonachadh maille re mòran eile mar an ceudna, focal an Tighearna.

36 Agus ann diaigh làith' àraidh, a dubhairt Pòl re Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, ann s gach baile ann do shearmonaich sinn focal an Tighearna, cionnas ata iad.

37 Agus b'àill le Barnabas iad a thoirt Eoin, d'an co'-ainm Marcus leo.

38 Ach nior mheas Pòl gu'm bu chòir dhoibh eisean, a dh' fhalbh uatha o Phamphilia, agus nach deachaidh

* cur bhur n inntin bun os cionn.

[TD 317]

GNIOMH. CAIB. XVI.

maille riu chum na h oibre, a thoirt leo.

39 Dh' eirich uime sin connspoid eatorra co'-dian, as gu 'n do sgaradh o chéile iad: agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chuaidh è air luing gu Ciprus;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh' imich è, air dha bhi air earbsa re gràs De leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail è tre Shiria agus Chilicia, * a' neartachadh nan eaglaise.

CAIB. XVI.

1 'Ta Pòl a' timchioll-ghearradh Thimoteus: 7 air a ghairm leis an Spiorad o dhùthaich gu dùthaich; 14 ag iompochadh Lidia: 16 a' tilgeadh amach spioraid fiosachd: 19 uime sin ata è fein agus Silas air an sgiùrsadh, agus air an cur am prìosun. 26 Ata dorsaidh a' phrìosuìn air am fosgladh, agus an dorsoir air iompochadh. 35 Ata iadsan air an cur fa sgaoil.

ANN sin thainig è gu Derbe agus Listra: agus fèuch, bha deisciobul àraidh ann sin, d' am b' ainm Timoteus, mac mnà àraidh do 'n chinneach Iudhach, a bha 'n a creidmheach; ach bu Ghreugach a b' athair dha:

2 A bha fa dheadh ainm aig na bràithribh a bha ann Listra agus ann Iconium.

3 Bha toil aig Pòl am fear so a dhol amach maille ris; agus ghabh è agus thimchioll-ghearr sè è, air son nan Iudhach a bha ann sna h àitibh sin: oir bha fios ac' uile gur bu Ghreugach athair.

4 Agus mar a shiubhail iad tre na bailtibh, thug iad doibh na h òrduighean r'an coimhead, a dh' òrduicheadh leis na h abstolaibh agus na seanoiribh a bha ann Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h eaglaisean air an daingneachadh ann sa chreidimh, agus mhèudaicheadh iad gach là ann àireamh.

6 'Noise 'n uair a chuaidh iad tre Phrìgia, agus tìr na Galatia, agus a bhacadh dhiubh leis an Spiorad naomh am focal a labhairt san Asia,

7 Taireis dhoibh teachd gu Misia, dh' fhèuch iad re dol gu Bitinia: ach cha do leig an Spiorad leo.

8 Agus air dhoibh gabhail seachad air Misia, chuaidh iad sìos gu Troas.

9 Agus chunncas taisbean le Pòl san oidhche: Sheas duine àraidh o Mhacedonia, agus ghuidh sè air, ag radh, Thig thairis gu Macedonia, agus dean congnamh leinne.

10 Agus 'n uair a chunnairc è an taisbean, air ball

* a' daingneachadh.

[TD 318]

GNIOMH. CAIB. XVI.

dh' iarr sinn dol thairis gu Macedonia, ag dearbh thuigsinn, gur ghairm an Tighearna sinn chum an soisgeul a shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn lònng a ghabhail o Throas, thainig sinn gu dìreach gu Samotràcia, agus air an là 'n a dhiaigh sin gu Neapolis;

12 Agus o sin gu Philippi, prìomh-bhaile na cuid sin do Mhacedonia, agus bu cholamhuin è: agus bha sinn a chomhnuidh ann sa bhaile sin làithe àraidh.

13 Agus air là na sàbaid' chuaidh sinn amach as a' bhaile re taobh aimhne, far am b' àbhaist * ùrnuigh a dheanamh; agus air dhuinn suidhe, labhair sinn ris na mnaibh a chruinnicheadh ann sin.

14 Agus dh' eisd bean àraidh ruinn d' am b' ainm Lidia, bean-reiceidh purpuir, o chaithir na Tiatira, a bha deanamh àdhraidh do Dhia: neach a dh' fhosgail an Tighearna a croidhe, ionnas gu'n d' thug si aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus 'n uair a bhaisteadh i, agus a teaghlach, ghuidh si oirn', ag radh, Ma mheas sibh mise bhi dìleas do'n Tighearna, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh comhnuidh ann. Agus choi'-éignich i sinn.

16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum ùrnuigh, gur thachair oirn' ban-tràill àraidh, aig an raibh spiorad fiosachd, a thug mòr bhuannachd d'a maighisdiribh le fiosachd a dheanamh:

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh si, ag radh, 'S iad na daoine so seirbhisich an De a's ro-àirde, a 'ta a' nochdadh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain do laithibh. Ach air do Phòl a bhi doilich, thionndaidh è agus a dubhairt è ris an spiorad, Ata mi toirt òrduigh dhuit ann an ainm Iosa Criosd dol amach aisde. Agus chuaidh è 'mach air an uair sin fein.

19 Agus 'n uair a chunnaic a maighisdirian gu 'n d' fhalbh † dòchas am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing siad do 'n mhargadh iad, chum nan uachdaran.

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghluidh a' bhaile, a dubhairt siad, Ata na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro-mhòr, air dhoibh bhi 'n an Iudhachaibh,

21 Agus ata siad a' teagasg ghnàthanna nach 'eil ceaduichte dhuinne a gha-

* do thigh ùrnuigh abhith.

† earbsa.

[TD 319]

GNIOMH. CAIB. XVI.

bhail, no leantuin, do bhri' gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh' eirich an sluagh dh' aoin-fheachd 'n an aghaidh: agus reub na h uachdarain an eadach diubh, agus dh' àithn iad an sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus taireis doibh iomadh buille a leagadh orra, thilg siad am prìosun iad, a' toirt sparraidh do fhear-coimhead a' phrìosuìn an gleidheadh gu tearuinte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaghail, a thilg iad do'n phrìosun a b' fhaide a steach, agus dhaingnich sè 'n cosa sa cheap.

25 Agus mu mheadhon-oidhche air do Phòl agus do Shilas ùrnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mholaidh do Dhia: agus chuala na prìosunaich iad.

26 Agus gu h obann bha crith-thalmhain mhòr ann, ionnas gur chrathadh bunait a' phrìosuìn: agus air ball dh' fhosgladh na dorsa uile, agus dh' fhuasgladh cuibhreacha gach neach aca.

27 Agus air do fhear-coimhead a phrìosuìn dùsgadh a codal, agus air faicsin dorsa a' phrìosuìn fosgailte, tharruing è a chloidheamh, * air tì è fein a mharbhadh, a saoilsin gu raibh na prìosunaich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd, ag radh, Na dean cron sam bith ort fein; oir ata sinn uil' ann so.

29 Agus air gairm soluis da-san, leum è steach, agus thainig è air chrith, agus thuit è sios ann làthair Phòil agus Shilais;

30 Agus air dha an tabhairt amach, a dubhairt sè, A mhaighisdiridh, ciod is còir dhamh dheanamh chum gu † sàbhalar mi?

31 Agus a dubhairt iadsan, Creid ann san Tighearna Iosa Criosd, agus slànuichear thu fein, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an Tighearna ris, agus riu-san uile a bha 'n a thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an uair sin fein do'n oidhche, nigh sè an creuchda; agus bhaisteadh è fein, agus a mhuintir uile, gun dàil.

34 Agus 'n uair a thug è d'a thigh iad, chuir è bòrd rompa, agus rinn è gàirdeachas maille r'a theaghlach uile, a' creidsin ann Dia.

35 Agus air teachd do'n là, chuir an luchd-riaghluidh na maoir uatha, ag radh, Leig air an comas na daoine sin.

36 Agus dh' innis fear-coimhead a' phrìosuìn na briathra so do Phòl, Gur chuir an luchd-riaghluidh

* fa rùn.

† tearnar.

[TD 320]

GNIOMH. CAIB. XVII.

fios uatha sibhse a leigeadh as: uime sin rachaibh amach, agus im'ichibh ann sith.

37 Ach a dubhairt Pòl riu, Taireis doibh ar sgiùrsadh gu follasach gun ar dìteadh, agus gur Romhanaich sinn, thilg iad am prìosun sinn; agus a nois' am b' àill leo ar cur amach os iosal? ni h eadh gu deimhin; ach thigeadh iad fein agus thugadh iad amach sinn.

38 Agus dh' innis na maoir na briathra sin do na h uachdaranaibh: agus ghabh iad eagal 'n uair a chual' iad gu 'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thainig iad agus chuir iad impidh orra, agus air dhoibh an toirt amach, ghuidh iad orra im'eachd amach as a' bhaile.

40 Agus air dol amach as a' phrìosun doibh, chuaidh iad a steach do thigh Lidia: agus 'n uair a chunnaic iad na bràithre, thug iad comh-fhurtachd dhoibh, agus dh'imich iad rompa.

CAIB. XVII.

1 Ata Pòl a' searmonachadh aig Tessalonica, 4 far am bheil cuid a' creidsin, agus cuid eile a' deanamh geur-leanmhuin air: 10 Ata è air a chur gu Berea, agus a' searmonachadh ann sin: 13 'ta geur-leanmhuin air a dheanamh air, 15 'ta è teachd gu baile na h Aithne, agus a' deasboireachd, agus a' searmonachadh dhoibh an De bheo sin nach b' aithne dhoibh: 34 'ta cuid air an iompochadh gu Crìosd.

'NOISE air dhoibh im'eachd tre Amphipolis, agus Apollonia, thainig iad gu Tessalonica, far an raibh sionagog aig na h Iudhachaibh.

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl, chuaidh è steach d'an ionnsuidh, agus air tri laithibh sàbaid' * rinn è deasboireachd riu as na sgrìobtuiribh,

3 A' fosgladh agus a' dearbhadh, gur b' eigin do Chrìosd fulang, agus eirigh a-ris o na marbhaibh: agus gur è an t Iosa so a 'ta mise a' searmonachadh dhuibh, Crìosd.

4 Agus chreid cuid aca, agus lean iad re Pòl agus re Silas: agus do na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus do na mnaibh inbheach àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h Iudhachaibh mi-chreid'each bhi air am brosnachadh le h èud, ghabh iad d'an ionnsuidh droch-dhaoine àraidh do na corraibh-margaidh, agus air tional cuideachd mhòr dhiubh, chuir iad am baile uile thar a chéile, agus chuartaich iad tigh Iasoin, agus dh' iarr siad an toirt amach chum an t sluaigh.

* reusonaich sè riu.

[TD 321]

GNIOMH. CAIB. XVII.

6 Agus an t ann nach d' fhuair siad iad, tharruing iad Iason, agus bràithre àraidh chum uachdaran a' bhaile, ag éigheach, Ata na daoine sin a chuir an saoghal bun os cionn, air teachd ann so mar an ceudna;

7 D'an d' thug Iason aoidheachd: agus ata iad sin uile ag cur ann aghaidh òrduigh Cheasair, ag radh, Gu bheil rìgh eile ann, eadhon Iosa.

8 Agus bhuairead iad am pobull, agus uachdarain a' bhaile, 'n uair a chual' iad na nithe sin.

9 Agus air gabhail * dionachaidh dhoibh o Iason, agus o chàch, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea: agus air teachd dhoibhsin ann sin, chuaidh iad a steach do shionagog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b' uaisle na muintir Thessalonica, oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh † le uile shubhachas, ag rannsachadh nan sgrìobtuire gach aon là, a dh' fhèuchain an raibh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh: agus mar an ceudna do mhnaibh onorach do na Greugachaibh, agus do dhaoineibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach 'n uair a thuig na h Iudhaich o Thessalonica gur shearmonaicheadh focal De le Pòl am Berea, thainig iad ann sin mar an ceudna, a' brosnachadh an t sluaigh.

14 Ann sin air ball chuir na bràithre uatha Pòl, chum gu'n rachadh è mar gu b' ann chum na fairge: ach dh' fhan Silas agus Timoteus ann sin fòs.

15 Agus thredraich luchd-coimheadachd Phòil è gu baile na h † Aithne: agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidhse mar bu luaithe, dh' imich iad rompa.

16 'Noise 'm feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a § bhrosnachadh ann do bhri' gu'm facadh è am baile làn iodhol-àdhraidh.

17 Air an àdhbhar sin rinn è deasboireachd ris na h Iudhachaibh, agus ris na daoineibh cràbhach ann san t sionagog, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 Ann sin thug || feallsaidh àraidh do na h Epicurachaibh, agus do na Stoicibh, aghaidh air; agus a dubhairt cuid, Ciod a

* urrais.

† leis an uile thogradh.

‡ <eng>Athens.<gai>

§ bhuaireadh.

|| daoine fòghlumta.

[TD 322]

GNIOMH. CAIB. XVII.

b' àill leis an fhear bhith-bhriathrach so a radh? a dubhairt cuid eile, Is cosmhuil gu bheil è a' searmonachadh dhée coimheach: do bhri' gur shearmonaich è dhoibh Iosa, agus an ais-eirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo è gu Areopagus, ag radh, Am feud sinn fios fhaghail ciod è an teagasg nuadh so, a labhrar leat?

20 Oir ata thu toirt nithe àraidh * nuadh chum ar cluas: b' àill linn uime sin fios fhaghail ciod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muintir na h Aithne uile agus a' choigrich a bha air chuairt 'n am measg, an ùine re ni air bith eile, ach re innseadh, no re cluinntin nuaidheachd eigin.)

22 Ann sin air seasamh do Phòl am meadhon Areopagus, a dubhairt sè, A mhuintir na h Aithne, ata mi faicsin gu bheil sibh ann sna h uile nithibh cràbhach thar tomhas.

23 Oir air dhamh bhi dol seachad, agus ag amharc air bhur nithibh naomha, fhuair mi altair air an raibh an sgrìobha so, DO'N DIA NEO-AITHNICHTHE. Uime sin eisean d'am bheil sibh a' deanamh àdhraidh gun èolas agaibh air, is è ata mise a' searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus gach uile nithe a 'ta ann, do bhri' gur è fein Tighearna nèimh' agus na talmhain, ni bheil sè gabhail comhnuidh ann an teamluibh làmh-dheanta:

25 Ni mò a bheir'ear àdhra' dha le làmhaibh dhaoine, mar gu'm biodh uireasbhuidh ni sam bith air, Oir is è fein a 'ta tabhairt do gach uile beatha, agus anail, agus nan uile nithe;

26 Agus rinn è dh' aon fhuil, uile chinnich dhaoine, chum iad a ghabhail comhnuidh air aghaidh na talmhain uile, agus † shunraich è na h amanna roimh-òrduichte, agus crìochanna an àite-comhnuidh.

27 Chum gu'n iarradh iad an Tighearna, dh' fhèuchain an tarladh dhoibh, le min-rannsachadh, gu 'm fuigheadh iad è, ge nach 'eil è fada o gach aon againn:

28 Oir is ann-san ata sinn beo, agus a' gluasachd, agus ata ar bith againn; mar a dubhairt mar an ceudna dream àraidh d'ar bàrdaibh fein, Oir is sinne fòs a ghineal-san.

29 Uime sin do bhri' gur sinn gineal De, cha bu chòir dhuinn a shaoilsin gu bheil an Diadhachd cosmhuil re

* neo ghnathach.

† shuidhich.

[TD 323]

GNIOMH. CAIB. XVIII.

h òr, no re h airgiod, no re cloich, nithe a ghràbhaladh le ealadh agus innleachd dhaoine.

30 'Noise air do Dhia amharc thairis air aimsiribh an ain-eolais so, ata è 'noise 'g àithneadh do gach uile ann s gach àite aithreachas a dheanamh:

31 Do bhri' gur * shunraich sè là ann s an toir è breith air an t saoghal am fireantachd, tre 'n duine sin a dh' òrduich è; agus air so thug è dearbhadh do na h uile dhaoinibh, le eisean a thog'ail suas o na marbhaibh.

32 Agus 'n uair a chual' iad mu ais-eirigh nam marbh, rinn cuid aca fanoid: ach a dubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a-ris mu 'n ni so.

33 Agus mar sin chuaidh Pòl amach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do dhaoinibh ris, agus chreid iad: 'n am measg so bha Dionisius an t Areopagiteach, agus bean d'am b' ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

1 Ata Pòl re obair le a làmhaibh fein, agus a' searmonachadh do na Geintileachaibh ann Corintus: 9 Ata 'n Tighearna toirt misnich dha ann an taisbean: 12 ata sè air † eileachadh ann làthair an uachdarain Ghallio, ach air a leig' as: 18 'n a dhiaigh sin, a' dol o bhaile gu baile, 'ta sè neartachadh nan deisciobul. 24 Air do Apollos bhi air a theagasg ni 's

diong'alta le Acuila agus Priscilla, ata sè a' searmonachadh Chrìosd ni 's eifeachdaiche.

'N Diaigh nan nithe so, dh' fhàg Pòl baile na h Aithne, agus thainig è gu Corintus;

2 Agus fhuair è Iudhach àraidh d' am b' ainm Acuila, a rugadh am Pontus, air ùr-theachd as an Eadailt, maille r'a mhnaoi Priscilla, (do bhri' gu 'n d' òrduich Claudius do na h Iudhachaibh uile an Ròimh fhàgail) agus thainig è d'an ionnsuidh.

3 Agus do bhri' gu'n raibh è a dh' aon cheird riu, dh' fhan è maille riu, agus bha sè ag obair (oir bu cheird doibh bhì deanamh phàilliuna)

4 Agus rinn sè reusonachadh ann san t sionagog gach aon là sàbaid', agus † chomhairlich sè gu h eifeachdach Iudhaich agus Greugaich.

5 Agus 'n uair a thainig Silas agus Timoteus o Mhacedonia, bha Pòl air a theannadh 'n a spiorad, agus rinn sè fia'nais do na h Iudhachaibh, gur b'è Iosa an Crìosd.

* dh' òrduich.

† a chasaid; agairt.

‡ chuir è impidh air.

[TD 324]

GNIOMH. CAIB. XVIII.

6 Agus 'n uair a chuir iad 'n a aghaidh, agus a labhair iad blaispheme, chrath sè eadach, agus a dubhairt sè riu, Biodh bhur fuil air bhur ceann fein; ata mise glan: a so suas theid mi chum nan Cinneach.

7 Agus chuaidh è as sin, agus thainig è gu tigh duine àraidh, d' am b' ainm Iustus, a bha deanamh àdhraidh do Dhia, agus aig an raibh a thigh làimh ris an t sionagog.

8 Agus chreid Crispus, prìomh-uachdaran na sionagoige ann san Tighearna, maille r'a theaghlach uile: agus chreid mòran do na Corintianachaibh, air dhoibh eisean eisteachd, agus bhaisteadh iad.

9 Ann sin a dubhairt an Tighearna re Pòl ann an taisbean san oidhche, Na biodh eagal ort, ach labhair, agus na bi d' thosd:

10 Oir ata mise maille riut, agus cha toir duine air bith ionnsuidh ort, chum do chron a dheanamh: oir ata mòr-shluagh agamsa ann sa bhaile so.

11 Agus dh' fhan è bliadhna agus sea mìosa, ag teagasg focal De 'n am measg.

12 Agus 'n uair a bha Gallio 'n a uachdaran air Achaia, dh' eirich na h Iudhaich a dh' aon inntin ann aghaidh Phòil, agus thug iad è gu caithir a' bhreitheanais,

13 Ag radh, 'Ta 'n duine so comhairleachadh dhaoine àdhradh a dheanamh do Dhia ann aghaidh an lagha.

14 Agus 'n uair a bha Pòl dol a dh' fhosgladh a bhéil, a dubhairt Gallio ris na h Iudhachaibh, Nam b' ea-coir no droch-gnìomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusonta gu 'n giulaininn libh:

15 Ach ma's ceisd ata ann timchioll fhocla agus ainmeanna, agus bhur lagha fein, amhaircibh fein air sin; oir ni h àill leamsa bhì m' bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh' fhuadaich sè iad o chaithir a' bhreitheanais.

17 Ann sin rug na Greugaich uile air Sostenes, prìomh-uachdaran na sionagoige, agus ghabh iad air ann làthair caithir a' bhreitheana's: agus cha do ghabh Gallio suim do ni sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh' fhan Pòl fòs ùine mhaith sa bhaile sin, agus ann sin taireis a chead a ghabhail do na bràithribh, chuaidh è air luing o sin gu Siria, agus maille ris-sin Priscilla agus Acuila; taireis a cheann a * bhearradh ann Cenchrea: oir bha mòid air.

19 Agus thainig è gu h Ephesus, agus dh' fhàg sè

* a lomadh.

[TD 325]

GNIOMH. CAIB. XIX.

iadsan ann sin: ach chuaidh è fein a steach do'n t sionagog, agus reusonaich è ris na h Iudhachaibh.

20 Agus 'n uair a dh' iarr iad air fuireach maille riu ùine ni b' fhaide, cha d' aontaich sè:

21 Ach ghabh è a chead diubh, ag radh, Is eigin damh air gach aon chor an fhéisd so a 'ta teachd a choimhead ann Ierusalem: ach pillidh mi a-ris d'ar ionnsuidhse, ma's toil le Dia. Agus sheòl è o Ephesus.

22 Agus thainig è tìr aig Ceasarea, agus air dha dol suas agus fàilt' a chur air an eaglais, chuaidh è sìos gu h Antioch.

23 Agus 'n uair a dh' fhan è rè tamuill ann sin, dh' imich è, agus chuaidh è ann diaigh a chéile tre thìr Ghalatia uile agus Phrìgia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thainig gu h Ephesus Iudhach àraidh d'am b' ainm Apollos, a rugadh ann Alecsandria, duine deas-bhriathrach, agus cumhachdach ann sna sgrìobtuiribh.

25 Bha 'n duine so air a theagasg ann slighe an Tighearna; agus air dha bhì * dian 'n a spiorad, labhair agus theagaisg sè gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do'n Tighearna, agus gun eòlas aige ach air baisdeadh Eoin amhàin.

26 Agus thòsaich è air labhairt gu dàna san t sionagog. Agus air a chluinntin do Acuila agus do Phriscilla, ghabh iad d'an ionnsuidh è, agus mhìnich iad dha slighe Dhe ni bu choi'-lionta.

27 Agus 'n uair bu mhiann leis dol gu Achaia, taireis a' chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail

ris: neach, air dha teachd, a rinn congnamh mòr riu-san a chreid tre ghràs.

28 Oir rinn è † treun-dheasboireachd ris na h Iudhachaibh gu follasach, a' dearbhadh leis na sgrìobtuiribh, gur h è Iosa an Crìosd.

CAIB. XIX.

6 'Ta an Spiorad naomh air a thabhairt le làmhaibh Phòil. 9 'Ta na h Iudhaich a' toirt toibheim d'a theagasg, ni ata air a dhaingneachadh le miorbhuilibh. 16 'Ta na h Iudhaich a bha cur spiorada fa gheasaibh air am bualadh leis an Diabhol. 19 'Ta leabhraiche draoidheachd air an losgadh. 24 Ata Demetrius air ghaol a bhuannachd fein, a' buaireadh a' phobuill ann aghaidh Phòil ann Ephesus: 35 Chiùnaicheadh iad le cléireach a' bhaile.

* teth.

† reusonaich è gu h eifeachdach ann aghaidh nan Iudhach.

[TD 326]

GNIOMH. CAIB. XIX.

AGUS tharladh, 'n uair a bha Apollos ann Corintus, air do Phòl dol tre na criochaibh uachdrach, gu'n d' thainig è gu Ephesus: Agus air faghail dheisciobul àraidh,

2 Dubhairt sè riu, An d' fhuair sibhse an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus a dubhairt iadsan ris, Cha chuala sinn an uiread agus am bheil Spiorad naomh ann.

3 Agus a dubhairt sè riu, Creud ma seadh ann s 'n a bhaisteadh sibh? Agus a dubhairt iadsan, Am baisdeadh Eoin.

4 Ann sin a dubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisdeadh an aithreachais, ag radh ris a' phobull, Iadsan a chreidsin ann s an neach a bha gu teachd 'n a dhiaigh-sin, sin r'a radh, ann Iosa Crìosd.

5 Agus 'n uair a chual' iad so, bhaisteadh iad ann ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl a làmhan a chur orra, thainig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadoireachd.

7 Agus bhaid na daoine uile timchioll dà-fhear-dheug.

8 Agus chuaidh eisean a steach do'n t sionagog, agus labhair sè gu dàna rè thri mìosa, ag deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuineas do rioghachd Dhe.

9 Ach 'n uair a chruadhaicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad olc mu'n t slighe sin ann làthair an t sluaigh, dh'fhàg sè iad, agus sgar è na deisciobuil uatha, agus bha è gach là a' deasboireachd ann sgoil neach àraidh d' am b' ainm Tirannus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; ionnas gu'n cuala luchd-àiteachadh na h Asia uile, eidear Iudhaich agus Ghreugaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia miorbhuile mora le làmhaibh Phòil:

12 Ionnas gu'n d' thugadh o chorp-san chum nan daoine tinne, neapaicinne no aprain, agus gu 'n d' fhalbh an ea-slaintidh uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid amach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h Iudhachaibh, a bha 'g im'eachd o àite gu h àite, * ag cur spiorada fa gheasaibh, os làimh, ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muintir sin ann s an raibh droch spioraid, ag radh, Cuireamaid fa gheasaibh sibh tre Iosa a 'ta Pòl a' searmonachadh.

* a' tilgeadh amach spiorada,

[TD 327]

GNIOMH. CAIB. XIX.

14 Agus bha aig Scebha Iudhach àraidh, aon do na h àrd-shagartaibh, seachdnar mhac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch spiorad, agus a dubhairt sè, 'Ta eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhamh Pòl; ach co sibhse?

16 Agus leum an duine ann s an raibh an droch spiorad orra, agus air dha an ceannsachadh, thug è buaidh orra, ionnas gur theich iad amach as an tigh sin lomnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h Iudhaich uile agus fòs na Greugaich a bha thâmh ann Ephesus fios air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thainig mòran diubhsan a chreid, ag aid'eachadh, agus ag innseadh an gnìomhartha.

19 Agus thug mòran diubhsan a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fia'nais gach uile: agus * chunnt iad an luach, agus fhuair iad è 'n a leith-cheud mìle pios airgid.

20 Is mar sin le cumhachd a dh'fhàs agus a bhuaidhaich focal an Tighearna.

21 Agus 'n uair a choi'-lionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'n a spiorad, ann diaigh dha im'eachd tre Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Hierusalem, ag radh, Taireis damh bhi ann sin, is eigin damh an Ròimh fhaicsin mar an ceudna.

22 Agus air dha dias dhiubhsan a bha frithealadh dha, eadhon Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh' fhan è fein rè tamuill san Asia.

23 Agus dh' eirich mu'n àm sin † iomairt nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d' am b' ainm Demetrius ann, a bha deanamh † theampull airgid do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde.

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh ann ceann a chéile, agus a' mhuintir eile a bha dh' aon cheird riu, a dubhairt sè, Fheara, 'ta fhios agaibh gur ann o'n cheird so ata ar § maoin againne:

26 Os-barr, ata sibh faicsin agus a' cluinntin, gu bheil am Pòl so leis a chomhairle air tionndadh air falbh sluagh mòr, cha 'n è 'mhàin ann Ephesus, ach air bheag nithe san Asia uile, ag radh, Nach dée iad a nithear le làmhaibh:

27 Ionnas nach è amhàin

* dh' àireamh.

† buaireas.

‡ dealbh theampull.

§ beartas.

[TD 328]

GNIOMH. CAIB. XIX.

gu bheil è 'n cuntart gu'n deanthar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuir'ear teampull na bain-de mhòir Diana ann neo-pris, agus gu cloidhear a mòrachd-san, d' am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh àdhraidh.

28 Agus 'n uair a chual' iadsan so, lionadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag radh, Is mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lionadh le mi-rioghailt: Agus ruidh iad a dh' aon toil chum àite-cruinnich a' phobuill, ag tarruing leo Ghaius agus Aristarchuis Macedonianaich, * luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus 'n uair a b' àill le Pòl dol a steach chum an t sluagh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h Asia a bha 'n an càirdibh dha, fios chuige, ag guidheadh air nach rachadh è gu àite-cruinnich a' phobuill.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coi'-thional tre a chéile, agus cha raibh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thainig iad cuideachd.

33 Agus tharruing iad amach Alecsander as an t sluagh, air bhi do na h Iudhachaibh 'g a iomain rompa. Agus smèid Alecsander le làimh, agus b' àill leis a leith-sgeul a ghabhail ris an t sluagh.

34 Ach 'n uair a thuig iad gu'm b' Iudhach è, rinneadh † gair mhòr leo uile mu thimchioll ùine dà uair, a' glaothaich, Is mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiùnaich ‡ an cleireach an sluagh, a dubhairt sè, Fheara na h Ephesus, co an duine aig nach 'eil fios gu bheil § caithir nan Ephesianach a' deanamh àdhraidh do 'n bhain-de mhòir Diana, agus do'n iomhaigh a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an àdhbhar sin do bhri' nach fheudar cur ann aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciuin, agus gun ni sam bith a dheanamh gu h obann.

37 Oir thug sibh ann so na daoine sin, ge nach 'eil iad a' || sladadh nan teampull, no a' toirt toibheim d' ar bain-de.

38 Uime sin ma 'ta aig Demetrius agus aig an luchd ceird a 'ta maille ris, cùis ann aghaidh neach air bith, 'ta 'n lagh reidh dhoibh, agus 'ta uachdarain ann; tagradh iad a chéile.

* comh-astraich.

† àrd iolach.

‡ Cleireach-scriobhaidh a' bhaile.

§ baile.

|| creach' theampull.

[TD 329]

GNIOMH. CAIB. XX.

39 Ach ma 'ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann coi'-thional dligheach.

40 Oir ata sinn ann cuntart bhi air ar n agairt air son ceannairc an là 'n diu, do bhri' nach 'eil cùis sam bith againn a dh' fheudas sinn a thoirt seachad mar àdhbhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a radh, sgaoil è an coi'-thional.

CAIB. XX.

1 'Ta Pòl a' dol do Mhacedonia: 7 Ata è frithealadh suipeir an Tighearna, agus a' searmonachadh: 9 Air do Eutichus tuiteam sios ann cruth mairbh, thogadh suas beo è. 17 Ata Pòl aig Miletus a' gairm seanoiridh na h eaglais ann ceann a chéile, ag innseadh dhoibh ciod a bha gu tachairt dha fein, 28 ag earbsadh treud Dhe riu, 29 a' toirt rabhaidh dhoibh mu luchd-teagaisg bréige, 32 'g an taiceadh re Dia, 36 a' deanamh ùrnuigh maille riu, agus ag im'eachd roimhe.

AGUS ann diaigh do 'n cho'-ghàir sgur, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha * a chead a ghabhail diubh, thriall sè gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol tre na crìochaibh sin, agus mòr-earail a dheanamh orra, thainig è do'n Ghréig,

3 Agus dh' fhan sè ann sin trì mìosa: agus 'n uair a bha na h Iudhaich a' caitheamh feill air, agus † è air tì dol air luing do Shiria, chuir sè roimhe pilleadh tre Mhacedonia.

4 Agus chuaidh 'n a chuideachd gu h Asia, Sopater o Bherea; agus do mhuintir Thessalonica, Aristarchus agus Secundus; agus Gaius o Dherbe, agus Timoteus; agus do mhuintir na h Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so im'eachd romhainne, dh' fheith iad ruinn ann Troas.

6 Agus sheòl sinn o Philippi, 'n diaigh làith' an arain gun làibhin, agus thainig sinn d'an ionnsuidh sin gu Troas ann cuig laithibh, far an d' fhan sinn seachduin.

7 Agus an ceud là do 'n t seachduin, air do na deisciobluihb cruinneachadh 'n ceann a chéile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, || air bhi fuidhe imtheachd uatha air an là màrach, agus lean è air labhairt gu mheadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran ann san t seomar uachdrach, far an raibh iad cruinn.

* an glacadh 'n a uchd.
† a rùn air.
|| agus a rùn air.

[TD 330]

GNIOMH. CAIB. XX.

9 Agus bha òganach àraidh d'am b'ainm Eutichus 'n a shuidhe ann an fhuinneoig, air tuiteam gu trom 'n a chodal: agus air do Phòl bhi rè fad' a' searmonachadh, shàruicheadh leis a' chodal è, agus thuit è sios o'n treas lofta, agus thogadh marbh è.

10 Agus chuaidh Pòl sios, agus thuit sè air, agus air dha a ghlacadh 'n a uchd, a dubhairt sè, Na biodh triobloid oirbh; oir ata anam ann.

11 Agus air dol suas da a rìs, bhris sè aran agus dh ith sè, agus labhair è riu rè ùin' fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh' fhalbh sè.

12 Agus thug iad leo an t òganach agus è beo, agus rinn iad gàirdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne im'eachd air thoiseach chum na luinge, sheòl sinn gu Assos, fa rùn Pòl a ghabhail a steach ann sin: oir is mar sin a dh' òrduich è, a' cur roimhe gu 'n im'cheadh è fein d'a chois.

14 Agus 'n uair a thachair è oirn' aig Assos, ghabh sinn a steach è, agus thainig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as sin, thainig sinn air an là màrach fa chomhair Chios; agus air an là 'n a dhiaigh sin thainig sinn gu Samos, agus dh' fhan sinn aig Trogillium; agus air an là b' fhaigse thainig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tarladh dha moille a dheanamh ann san Asia: oir * bha deifir air, chum nam feudadh è, bhi aig Ierusalem air là na Cuingeis,

17 Agus air cur fios o Mhiletus gu h Ephesus, ghoir è d'a ionnsuidh seanoiridh na h eaglais.

18 Agus 'n uair a thainig iad d'a ionnsuidh, a dubhairt sè riu, 'Ta fhios agaibh, cionnas a bha mi 'n ar measg ann san uile aimsir, o'n cheud là a thainig mi do'n Asia,

19 A' deanamh seirbhis do 'n Tighearna leis gach uile irioslachd inntin, agus maille re mòran dheuraibh agus bhuaibh a tharladh dhamh thaobh feilleachadh nan Iudhach:

20 Agus cionnas nach do ghleidh mi ni sam bith am folach a bha feumail dhuibhse, gun a nochdadh dhuibh, agus gun sibhse a theagasg am follas, agus o thigh gu tigh.

21 Ag deanamh fia'nais faraon do na h Iudhachaibh, agus fòs do na Greugachaibh,

* rinn è cabhag.

[TD 331]

GNIOMH. CAIB. XX.

mu aithreachas a thaobh Dhe, agus mu chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Criosd.

22 Agus a noise fèuch, ata mi dol gu Hierusalem ceangailte san Spiorad, gun fhios agam creud iad na nithe a tharlas dhamh ann sin:

23 Ach amhàin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fia'nais ann s gach baile, ag radh, Gu bheil geimhleacha agus triobloide a' feitheamh orm.

24 Ach ni bheil suim agam do ni air bith, ni mò mheasam m' anam fein prìseil dhamh, chum gu crìochnaichinn mo chùrsa le h aoibhneas, agus gu'n coi'-lionainn a' mhinistreibh a' fhuair mi o 'n Tighearna Iosa, a dheanamh fia'nais do shoisgeul gràis Dhe.

25 Agus a noise fèuch, ata fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d' imich mise ag searmonachadh rioghachd Dhe, mo ghnùis ni 's mò.

26 Uime sin * ata mi a' deanamh fia'nais duibh air an là 'n diu, gu bheil mise glan o fhuil gach uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhe fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an àdhbhar sin thugaibh aire dhuibh fein, agus do'n treud uile, air an d' rinn an Spiorad naomh † luchd-coimhead dhibh, a bheathachadh eaglais Dhe, a cheannaich è le fhuil fein.

29 Oir ata fhios agamsa air so, 'n diaigh m' im'eachd-sa gu 'n d' thig madruidh-allaidh gharga 'n ar measg, nach caomhainn an treud.

30 Agus fòs eir'idh daoine dhibh fein, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'n an diaigh fein.

31 Uime sin deanaibh faire, ag cuimhneachadh nach do sguir mise feadh thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh' oidhche le deuraibh.

32 Agus a nois', a bhràithre, earbam sibh re Dia, agus re focal a ghràis, a 'ta comasach air sibhse a thogbail suas, agus oighreachd a thoirt duibh am measg na muintir sin uile a 'ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgid, no òr, no eadach duin' air bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh fein, gun do fhrithail na làmhnan so do m' uireasbhuidh fein, agus do'n mhuintir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h uile nithe dhuibh, gur ann le saothrachadh mar so is còir dhuibh congnamh a dheanamh riu-san a 'ta † anmhunn; agus focail an Ti-

* gabham sibhse mar fhia'naisibh.
† easbuigean.
‡ lag.

[TD 332]

GNIOMH. CAIB. XXI.

ghearna Iosa a chuimhneachadh, mar a dubhairt sè, Is mò am beannacha' ni a thabhairt na ghabhail.

36 Agus air dha na briathra so a radh, leig sè è fein air a ghlùinibh, agus rinn sè ùrnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg siad è,

38 Air dhoibh bhi gu * sonraichte brònach air son nam briathra so a dubhairt è, Nach faiceadh iad a ghnùis-sin ni 's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

1 Cha ghabh Pòl comhairleachadh o dhol gu Hierusalem. 3 Mu Philip an soisgeulaich, agus a chearthar inghean' a bha 'n am ban-fhàidhibh; 17 'Ta Pòl a' teachd gu Hierusalem, 27 far am bheil sè air a ghlacadh agus ann cuntart mòr: 31 'ta sè air a theasairgin leis an àrd-chauptin, agus a' faghail comais labhairt ris an t sluagh.

AGUS tharladh, air dhuinn dealachadh riu-san, gur sheòl sinn romhainn, agus thainig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an là màrach gu Rhodos, agus as sin gu Patara.

2 Agus air faghail luinge a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chuaidh sinn air bòrd, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd ann sealladh Chipruis, agus fhàgail air ar làimh chli, sheòl sinn gu Siria, agus thainig sinn tìr aig Tirus: oir is ann an sin a bha an lònng gus a luchd a chur amach.

4 Agus air faghail dheisciobul duinn, dh' fhan sinn ann sin seachd làith': muintir a dubhairt re Pòl tre 'n Spiorad, gun è dhol suas gu Hierusalem.

5 Agus 'n uair a chrìochnaich na làith' sin, chuaidh sinn amach, agus thriall sinn romhainn, agus thainig iadsan uile maille re mnaibh agus re cloinn 'n ar cuideachd, amach as a' bhaile: agus leig sinn air ar glùinibh sinn air an tràigh, agus rinn sinn ùrnuigh.

6 Agus taireis duinn ar cead a ghabhail d'a chéile, chuaidh sinn do 'n luing; agus phill iadsan d'an tighibh fein.

7 Agus 'n uair a chrìochnuich sinn ar cùrsa o Thirus, thainig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na bràithribh, agus dh' fhan sinn aon là maille riu.

8 Agus air an là màrach, air dhuinne, a bha do chuideachd

* h àraidh.

[TD 333]

GNIOMH. CAIB. XXI.

Phòil, im'eachd, thainig sinn gu Ceasarea: agus chuaidh sinn a steach do thigh Philip an t soisgeulaich, (a bha do'n t seachdnar) agus dh' fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar mhaighdiona do ingheanaibh aige sin, a bha re fàidheadoireachd.

10 Agus ag fantuin duinn mòran do laithibh ann sin, thainig a nuas o Iudea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus air teachd dha d'ar ionnsuidh-ne, ghabh è crios Phòil, agus cheangail sè a làmha agus a chosa, agus a dubhairt sè, Mar so a deir an Spiorad naomh, Is ann mar so a cheanglas na h Iudhaich ann Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis è do làmhaibh nan Cinneach.

12 Agus 'n uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn fein agus muintir an àite air, gun è dhol suas gu Hierusalem.

13 Ann sinn fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a 'briseadh mo chroidhe? oir ata mise ullamh cha'n è amhàin gu bhi air mo cheangal, ach eadhon gu bàsachadh ann Ierusalem air son ainm an Tighearna Iosa.

14 Agus 'n uair nach gabhadh è comhairle, sguir sinne, ag radh, Deanthar toil an Tighearna.

15 Agus ann diaigh nan làith' so * air dhuinn bhi ullamh, chuaidh sinn suas gu Hierusalem.

16 Agus chuaidh fòs maille ruinn cuid do na deisciobluibh o Cheasarea, a' toirt leo Mhnason o Chiprus, sean deisciobul àraidh, aig an raibh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus 'n uair a thainig sinn gu Hierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an là màrach, chuaidh Pòl maille ruinne dh' ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanoiridh uile a làthair.

19 Agus air dha-san fàilte chur orra, chuir è 'n céill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le mhinistreileachd-san am measg nan Geintileach.

20 Agus 'n uair a chual' iadsan so, thug iad glòir do'n Tighearna, agus a dubhairt iad risean, Ata thu faicsin, a bhràthair, cia lion mìle do na h Iudhachaibh ata creidsin, agus tha iad uile ro-èudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual' iad umad-sa, gu bheil thu teagasg do na h Iudhachaibh uile a 'ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsin, ag radh riu, Nach còir dhoibh an clann a a thimchioll ghearradh, no gluasachd a reir nan gnàtha.

* thog sinn ar n airneis, agus &c.

[TD 334]

GNIOMH. CAIB. XXI.

22 Ciod uime sin a nithear? Gun teagamh, 's eigin do 'n t sluagh cruinneachadh: oir cluinnidh iad gu'n d' thainig thu.

23 Uime sin dean so a deir sinne riut: Ata ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil mòid;

24 Beir iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille riu, agus dean costus leo, chum's gu * bearr iad an cinn: agus gu'm bi fhios aig gach uile nach 'eil ach neimh-ni ann s na chual' iad mu d' thimchioll-sa, ach gu bheil thu fein mar an ceudna ag im'eachd gu h òrdmhail, agus a' coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Geintileach a chreid, sgrìobh sinne agus b'i air breith, gun iad a ghleidheadh a h aon do na nithibh sin, ach amhàin iad fein a choimhead o nithibh a chuaidh iobradh do iodholaibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o strìopachas.

26 Ann sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là màrach air dha bhi air a ghlanadh maille riu, chuaidh è steach do 'n teampull, a' foillseachadh coi'-lionadh làith' a ghlanaidh, gus an d' thugtadh ofrail air son gach aon aca.

27 Agus 'n uair a bha na seachd làith' air bheag nith' air an coi'-lionadh, air do na h Iudhachaibh o'n Asia eisean fhaicsin san teampull, bhrosnaich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is è so an duine a 'ta teagasg nan uile dhaoine ann s gach uile àit' ann aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus tuilleadh eile, thug è steach Greugaich do 'n teampull, agus shalaich sè 'n t ionad naomha so.

29 (Oir bha iad air faicsin Trophimus an t Ephesianach roimhe sin ann sa bhaile maille ris, agus shaoil iad gu 'n d' thug Pòl a steach do'n teampull è)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h iomlan, agus ruidh am pobull cuideachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad amach as an teampull è: agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus 'n uair a b' àill leo a mharbhadh, chuaidh sgeula dh' ionnsuidh àrd-chaptin na cuideachd, gu'n raibh Ierusalem uile † thar a chéile.

32 Neach air ball a thug leis saighd-fheara, agus caiptine-cheud, agus ruidh è sios d'an ionnsuidh: Agus 'n uair a chunnaic iadsan an t àrd-chaptin agus na saighd-

* lom.

† air a buaireadh.

[TD 335]

GNIOMH. CAIB. XXII.

fheara, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 Ann sin thainig an t àrd-chaiptin am fogus agus rug sè air, agus dh' àithn è a cheangal le dà shlàbhraidh; agus dh' fhiosraich sè, Co è, agus ciod a rinn è.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t sluaigh aon ni, agus cuid eile ni eile: agus 'n uair nach raibh è ann comas da cinnteachd na cùis' a thuigsin air son na h àrd bhruidhne, dh' òrduich sè eisean a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus 'n uair a thainig è chum na staighreach, tharladh gu'n do ghiùlaineadh è leis na saighd-fhearaibh, air son foireigin an t sluaigh.

36 Oir lean am mòr-shluagh è, a' glaadhaich, Beir air falbh è.

37 Agus 'n uair a bha Pòl gu bhi air a thoirt a steach do'n chaisteal, a dubhairt sè ris an àrd-chaiptin, An cead damh-sa ni a labhairt riut? agus a dubhairt eisean, An labhair thu Greugas?

38 Nach tusa an t Eiphiteach sin a thog ceannairc roimh na laithibh so, agus a thug leat do'n fhàsach ceithir mìle fear a bha 'n an luchd-mortaich?

39 Ach a dubhairt Pòl, Is duine mise a 'ta m' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor-dhuine do bhaile ro inbheach ann Cilicia: agus guidheam ort, thoir cead damh labhairt ris an t sluaigh.

40 Agus 'n uair a thug è cead da, Air do Phòl seasamh air an staighir, smèid è le làimh air a' phobull, ag iarraidh eisdeachd: agus air fantuin ro-thosdach dhoibhsin, labhair è riu sa chainnt Eabhruidheach, ag radh,

CAIB. XXII.

1 'Ta Pòl gu pailt' ag cur ann céill, cionnas a dh' iompoicheadh chum a' chreidimh è, 17 agus a ghairmeadh è chum na h abstolachd. 22 Ag dha-san na Geintilich ainmeachadh, thog am pobull aon ghàir ris: 24 Bha è gu bhi air a sgiùrsadh; 25 Ach air dha a chòir-shaorsa mar Romhanach agairt, leigeadh as è.

FHEARA, a bhràithre, agus aithreacha, eisdibhse mo dhion-chainnt ribh a nois':

2 (Agus 'n uair a chual' iadsan gur labhair è riu san * teangaidh eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus a dubhairt eisean)

3 Is Iudhach mise do rìreadh, a rugadh ann Tarsus na Cilicia, ach a † dh' oileadh sa bhaile so, aig cosaibh Ghamaliel, agus a theagaisgeadh gu coi'-lionta

* chanamhuin eabhruidhich.

† thogadh suas.

[TD 336]

GNIOMH. CAIB. XXII.

a reir gnàth' lagha nan athracha, agus bha mi èudmhor a thaobh Dhe, mar ata sibhse uile an diu.

4 Agus rinn mi geur-leanmhuin gu bàs air an t slighe so, ag ceangal fhear agus bhan, agus 'g an tarruing gu prìosun.

5 Mar a ni an t àrd-shagart mar an ceudna fia'nais damh, agus comhairle nan seanoiridh uile: o'n d'fhuair mise fòs litriche chum nam bràithre, agus chuaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha 'n sin, a thoirt ceangailt' gu Hierusalem, ionnas gu deantadh peanas orra.

6 Agus tharladh, air dhamh-sa bhi 'g im'eachd, agus a' druideadh re Damascus mu mheadhon-là, gur dhealraich gu h obann o neamh solus mòr mu 'n cuairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamh, agus chuala mi guth ag radh rium, A Shauil, a Shauil, c'ar son ata thu 'g am gheur-leanmhuin-se?

8 Agus fhreagair mise, Co thu, a Thighearna? Agus a dubhairt sè rium, Is mise Iosa a Nasaret air am bheil thus' a' deanamh geur-leanmhuin.

9 Agus chunnaic na daoine a bha maille rium an solus gu deimhin, agus ghabh iad eagal; ach cha chual' iad guth an ti a labhair rium-sa.

10 Agus a dubhairt mise, Ciod a ni mi, a Thighearna? Agus a dubhairt an Tighearna rium, Eirich, agus im'ich gu Damascus, agus ann sin labhrar riut mu thimchioll nan nithe sin uile a dh' orduicheadh dhuits' a dheanamh.

11 Agus 'n uair nach bu léir dhamh tre ghlòir an t soluis sin, air dhamh bhi air mo threòrachadh air làimh leo-san a bha maille rium, thainig mi gu Damascus.

12 Agus air teachd do dhuine àraidh a' m' ionnsuidh d' am b' ainm Ananias, a bha cràbhach a reir an lagha, agus air an raibh deadh theistias aig na h Iudhachaibh uile a bha chomhnuidh ann sin,

13 Thainig è a' m' ionnsuidh, agus sheas sè làimh rium, agus a dubhairt sè rium, A Shauil a bhràthair, gabh do radharc. Agus air an uair sin fein dh' amhairc mi suas air.

14 Agus a dubhairt eisean, Thagh Dia ar n athracha roimh-làimh thusa, chum gu 'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faiceadh tu an t Aon co'-thromach sin, agus gu'n cluinneadh tu guth a bheoil.

15 Oir bithidh tu a' t fhia'nais aige chum nan uile dhaoine, air na nithibh a chunnairc agus a chuala tu.

[TD 337]

GNIOMH. CAIB. XXII.

16 Agus a noise c'ar son ata thusa' deanamh moille? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnluid uait do pheacaidh, a' gairm air ainm an Tighearna.

17 Agus tharladh, 'n uair a phill mise gu Hierusalem, agus a bha mi a' deanamh ùrnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an nèul;

18 Agus gu 'm faca mi eisean ag radh rium, Dean deifir, agus im'ich gu grad a Hierusalem: oir cha ghabh iad re d' theistias mu m' thimchioll-sa.

19 Agus a dubhairt mise, A Thighearna, 'ta fhios aca gu raibh mise tilgeadh am prìosun, agus a' sgiùrsadh ann s gach sionagog iadsan a chreid ionnad-sa.

20 Agus 'n uair a dhòirteadh fuil do mhairtirich Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus ag coimhead eadaich na muintir a mharbh è.

21 Agus a dubhairt sè rium, Im'ich: Oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinneach.

22 Agus dh'eisd iad ris gus an fhocal so, agus thog iad ann sin suas an guth gu h àrd, ag radh, Beir air falbh leithid an fhir so o'n talamh: oir cha chòir è bhi beo.

23 Agus 'n uair a bha iadsan ag éigheach, agus a' tilgeadh dhiubh an eadaich, agus a' tilgeadh luaithreadh san aidheir,

24 Dh' àithn an t àrd-chauptin eisean a thoirt do'n chaisteal, ag òrduchadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh: chum gu fuigheadh è fios ciod i a' choire mu 'n raibh iad a' glaothaich mar sin 'n a aghaidh.

25 Agus 'n uair bha iad 'g a cheangal le iollaibh, a dubhairt Pòl ris a' chaughtin-cheud a sheas a làthair, Am bheil è ceadaichte dhuibh-se duine a 'ta 'n a Romhanach a sgiùrsadh, agus gun è air a dhìteadh?

26 Agus 'n uair a chual' an caughtin-cheud so, dh'imich è agus dh' innis è do'n àrd-chauptin, ag radh, Thoir fainear ciod a ni thu; oir is Romhanach an duine so.

27 Ann sin air teachd do'n àrd-chauptin d'a ionnsuidh, a dubhairt sè ris, Innis damh-sa, an Romhanach thu? Agus a dubhairt eisean, Is eadh.

28 Agus fhreagair an t àrd-chauptin, Is mòr an t suim air an do cheannaich mise an t saorsa so. Agus a dubhairt Pòl, ach rugadh mise saor.

29 Ann sin dh' imich iadsan uaithe air ball a bha gus

[TD 338]

GNIOMH. CAIB. XXIII.

a cheasnachadh: agus ghabh an t àrd-chauptin fòs eagal 'n uair a thuig è gur bu Romhanach è, agus chionn gu 'n do cheangail sè è.

30 Agus air an là màrach, air dha bhi togarrach gu fios cinnteach fhaotain ciod i a' choire a bha na h Iudhaich ag cur as a leith, dh' fhuasgail sè è o chuibhreachaibh, agus dh' àithn è do na h àrd-shagartaibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sios, chuir sè 'n am fia'nais è.

CAIB. XXIII.

1 'Ta Pòl a' tagradh a chùis. 2 'Ta Ananias ag òrduchadh a bhualadh. 7 Connsach' a' measg a luchd casaid. 11 'Ta Dia a' toirt meisnich dha. 14 'Ta feall nan Iudhach ann aghaidh Phòil air a nochdadh do'n àrd chaughtin. 23 'Ta è 'g a chur gu Felix an t uachdaran.

AGUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, a dubhairt sè, Fheara agus a bhràithre, * ghluais mise ann an uile dheadh choguis a thaobh Dhe gus an là 'n diu.

2 Agus dh' àithn an t àrd-shagart Ananias dhoibhsin a bha 'n an seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 Ann sin a dubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa ann d' shuidhe a thoirt breith ormsa a reir an lagha, agus ann aghaidh an lagha ag òrduchadh mo bhualadh?

4 Agus a dubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa † a' toirt an-cainnt do àrd-shagart Dhe?

5 Ann sin a dubhairt Pòl, Cha raibh fhios agam, a bhràithre, gur b' è an t àrd-shagart è: Oir ata è sgrìobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobuill.

6 Ach 'n uair a thuig Pòl gu raibh cuid diubh 'n an Saddusaich, agus a' chuid eile 'n am Phairisichibh, ghlaodh è ann sa chomhairle, Fheara agus a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann a leith dòchais agus ais-eirigh nam marbh, ata mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dha san so a labhairt, dh' eirich comh-stribh eidear na Phairisich agus na Saddusaich: agus roinneadh an coi'-thional 'n aghaidh a chéile.

8 Oir a deir na Saddusaich nach 'eil ais-eirigh, no aingeal no spiorad ann; ach ata na Phairisich ag aid'eachadh gach aon diubh.

9 Agus dh' eirich ‡ gàir mhòr: agus air seasamh suas do na sgrìobhuichibh a bha

* chaith mi mo bheatha.

† a' càineadh.

‡ iolach mhòr.

[TD 339]

GNIOMH. CAIB. XXIII.

air taoibh nam Phairiseach, chathaich iad 'n an aghaidh, ag radh, Cha 'n 'eil sinne * faotain cron air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid ann aghaidh Dhe.

10 Agus 'n uair a dh' eirich connsachadh mòr eatorra, air do'n àrd-chauptin bhi fa eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh' àithn è do na saighd-fhearaibh dol sìos, agus eisean a thog'ail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'n a dhiaigh sin, sheas an Tighearna làimh ris, agus a dubhairt sè, Biodh meisneach mhaith agad, a Phòil: oir mar a rinn thu fia'nais a' m' thimchioll-sa ann Ierusalem, is amhuil sin is eigin duit fia'nais a dheanamh ann san Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là, † chruinnich dream àraidh do na h Iudhachaibh ann ceann a chéile, agus chuir siad iad fein fa mhallachadh, ag radh, nach itheadh agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os cionn dà fhichead fear a rinn an coi'-mhionna so.

14 Agus thainig iad chum nan àrd shagart, agus nan seanoiridh, agus a dubhairt siad, Chuir sinne sinn fein fa àrd mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 'Noise uime sin iarraibhse maille ris a' chomhairle air an àrd-chauptin, gu'n d' thugadh è d'ar ionnsuidhs' è a màrach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotain ni bu choi-lionta air ni eigin m'a thimchioll: agus tha sinne deas chum eisean a mharbhadh, mu 'n d' thig è 'm fogus duibh.

16 Agus 'n uair a chuala mac peathar Phòil am † fàth-fheitheamh so, thainig è agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh' innis è sin do Phòl.

17 Ann sin ghoir Pòl d'a ionnsuidh aon do na caiptinibh-cheud, agus a dubhairt sè, Thoir an t òganach so chum an àrd-chauptin: oir ata ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 Ann sin thug è leis è, agus threòraich sè è chum an àrd-chauptin, agus a dubhairt sè, Ghoir Pòl am prìosunach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh è orm an t òganach so thoirt a' t ionnsuidh-se, aig am bheil ni-eigin r'a innseadh dhuit.

19 Ann sin rug an t àrd-chauptin air a làimh, agus

* faghail.

† rinn dream àraidh do na Iudhachaibh comh-bhann r'a chéile.

‡ plaid luidhe.

[TD 340]

GNIOMH. CAIB. XXIII.

chuidh sè a leith-taobh ann uaigneas maille ris, agus dh' fhiosraich sè dheth, Ciod ata agad r'a innseadh dhamh-sa?

20 Agus a dubhairt eisean, Rinn na h Iudhaich comhairle iarraidh ort-sa, gu 'n d' thugadh tu Pòl am màrach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni 's cinntich' a dheanamh air ni-eigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir ata os-cionn dà fhichead fear dhiubh am plaid-luidhe 'n a aghaidh, a chuir iad fein fa mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad eisean: agus a noise 'ta iad ullamh, a' feitheamh re gealladh uait-se.

22 Ann sin leig an t àrd-chauptin uaithe an t òganach, agus dh' àithn' è dha, ag radh, Fèuch, nach innis thu do neach sam bith, gu 'n d' fhoillsich thu na nithe sin dhamh sa.

23 Agus ghairm è d'a ionnsuidh dà chauptin-cheud, agus a dubhairt sè, Ull'uichibh dà cheud saighd-fhear a theid gu Ceasarea, agus deich agus tri fichead marcach, agus da cheud fear-sleadha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ull'uichibh * eich, chum air dhoibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad è gu tearuinte chum an uachdarain Felix.

25 Agus sgrìobh è litir air a' mhodh so:

26 Beatha agus slainte o Chlaudius Lisias, chum an uachdarain ro-òirdheirc Felix.

27 Ghlacadh an duine so leis na h Iudhachaibh, agus 'n uair a bha iad air tì a mharbhadh, thainig mise orra le saighd-fhearaibh, agus thug mi dhiubh è, 'n uair a thuig mi gur bu Romhanach è.

28 Agus air dhamh bhi toileach air fios an àdhbhair fhaghail air son an d' agair iad è, thug mi sios è chum an comhairle-sin:

29 Agus thuig mi gu'n raibh è air agairt mu cheisdibh d' an lagh fein, gun ni sam bith air a chur as a leith a b' airidh air ceanglaichibh no air bàs.

30 Ach 'n uair a dh' innseadh dhamh, gu'n raibh na h Iudhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a' t ionnsuidhs' è, agus thug mi àithne fòs d'a luchd-agairt, gach cùis a bha aca 'n a aghaidh a chur ann céill a' d' làthairse. Slàn leat.

31 Ann sin air do na saighd-fhearaibh Pòl a ghabhail, a reir mar a dh' àithneadh dhoibh, thug iad san

* ainmhuidhean.

[TD 341]

GNIOMH. CAIB. XXIV.

oidhche è gu Antipatris.

32 Agus air an là màrach leig iad do'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad fein do'n chaisteal.

33 Agus 'n uair a chuaidh iad a stigh do Cheasarea, agus a thug iad an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'n a fhia'nais.

34 Agus 'n uair a leugh an t uachdaran an litir, dh' fhiosraich sè co an dùthaich o'n raibh è. Agus 'n uair a thuig è gur ann o Chìlicia bha è;

35 Dubhairt sè, Eisdidh mi riut, 'n uair a thig do luchd-casaid fòs. Agus dh' àithn sè eisean a choimhead ann talla-breitheanais Ioraith.

CAIB. XXIV.

1 Air do Phòl a bhi air agairt le Tertullus an cainnt-fhear, 10 ata è freagairt air a shon fein thaobh a chaithe'-beatha agus a theagaisg: 24 'Ta è searmonachadh Chrìosd do 'n uachdaran agus d'a mhnaoi. 26 'Ta sùil aige-sin re ceannach uaithe, ach ann diomhanas: 27 fa dheireadh, 'n uair a chuireadh as a dhreachd è, ata è fàgail Phòil am prìosun.

AGUS ann ceann chuig làith' 'n a dhiaigh sin, chuaidh Ananias an t àrd-shagart sios maille ris na seanoiribh, agus re Tertullus cainnt-fhear àraidh, muintir a * nochd iad fein ann làthair an uachdarain an aghaidh Phòil.

2 Agus 'n uair a ghairmeadh amach è, thòsaich Tertullus air cùis a chur air-sin, ag radh, Do bhri' gu bheil sinn do d' thaobh-sa a' mealtuin mor-shiochaint, agus gu'n d' rinneadh iomadh deadh ghnìomh do 'n chinneach so tre do ghliocas-sa,

3 Ata sinne gabhail re so, ann s gach àm agus gach àite, Fhelix ro-òirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr-mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu 'n eisd thu ruinn gu h ath-ghaoraid.

5 Oir fhuair sinn am fear so 'n a phlàigh, agus a' † dusgadh nan Iudhach uile gu ceannairc air feadh an domhain, agus 'n a cheann-feudhna do luchd-saobh-chreidimh nan Nasarenach:

6 Neach mar an ceudna a thogair an teampull a shalachadh: neach a ghlac sinne, agus b' àill leinn breith a thoirt air do reir ar lagha fein.

7 Ach air teachd do Lìsias an t àrd-chauptin oirn', thug è le mòr ain-neart as ar làmhaibh è,

* chasaid Pol ris an uachdaran.

† brosduchadh.

[TD 342]

GNIOMH. CAIB. XXIV.

8 Ag òrduchadh d'a luchd-casaid teachd a'd' ionnsuidh-se: Agus uaithe-se leis a cheasnachadh, feudaidh tu fiosracha' fhaghail air na h uile nithibh, a 'ta sinne a' cur as a leith.

9 Agus dh' aontaich na h Iudhaich mar an ceudna, ag radh, Gu 'n raibh na nithe sin mar sin.

10 Ann sin air do'n uachdaran smèideadh air Pòl è a labhairt, fhreagair eisean, Is mòid mo mheisneach gu freagairt air mo shon fein, gu bheil fhios agam, gu raibh thusa rè mòrain bhliadhnaibh a'd' bhreitheamh air a' chinneach so:

11 Oir feudaidh tu fios fhaghail nach mò na dà-laethe-dheug o chuaidh mi suas gu Hierusalem a dheanamh àdhraidh.

12 Agus cha d' fhuair iad mi a' deasboireachd re aon neach san teampull, no a' brosnachadh a' phobuill gu ceannairc, aon chuid sna sionagogaibh, no ann sa' bhaile.

13 Ni mo is urradh iad na nithe sin a dhearbhadh a 'ta iad a' cur as mo leith.

14 Ach aidmicheam so dhuit-se, gur ann a reir na slighe sin ris an abair iadsan saobh-chreidimh, a dheanamsa àdhradh do Dhia m' athracha, ag creidsin nan uile nithe a 'ta sgrìobhta san lagh agus ann sna fàidhibh:

15 Agus ata dòchas agam ann Dia, ris am bheil sùil fòs aca fein, gu'n d' thig ais-eirigh nam marbh, nam fìrean araon agus nan neo-fhìrean.

16 Agus ann so saothraicheam a ghnàth coguis neo-lochdach a bhi agam thaobh Dhe, agus thaobh dhaoine.

17 'Noise 'n diaigh mòrain bhliadhnaibh, thainig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus ofraile.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, * gun cho'-ghair.

19 Muintir d'am bu chòir bhi 'n so a'd' làthair-se, agus m' agairt, nam biodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so fein, ma fhuair iad † ea-coir sam bith ionnam-sa, 'n uair a sheas mi 'n làthair na comhairle,

21 Mur h è amhain air son an aon fhocail so, a ghlaodh mi a'm' sheasamh 'n am measg, Gur ann air son ais-eirigh nam marbh, ata mi air mo thoirt gu breitheanas libhse an diu.

22 Agus 'n uair a chuala Felix na nithe so, air dha eòlas ni bu dìongmhalta bhi aige air an t slighe sin, chuir

* bhuaireadh.

† mi-ghniomh.

[TD 343]

GNIOMH. CAIB. XXV.

è air dàil iad, ag radh, 'N uair a thig Lisias an t àrd-chauptin a nuas, * làn rannsaichidh mi bhur cùis.

23 Agus dh' àithn è do chaupin-cheud Pòl a' † choimhead, agus è bhi fuasgailt' aige, agus gun neach d'a mhuintir fein a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus ann diaigh làith' àraidh, 'n uair a thainig Felix maille r'a mhnaoi Drusilla, neach bu bhan-iudhach, chuir è fios air Pòl, agus dh' eisd è ris mu thimchioll chreidimh ann Criosd.

25 Agus air dha-san bhi a' reusanachadh mu fhìreantachd, † measarrachd, agus breitheanas re teachd, ghabh Felix eagal mòr, agus fhreagair sè, Im'ich romhad an trà-sa; 'n uair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige fòs gu rachadh airgiod a thoirt da le Pòl, chum gu 'm fuasgladh sè è: uime sin chuir è fios air ni bu trice, agus labhair sè ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhi air an coi'-lionadh, thainig Porcius Festus ann àite Fhelix: agus air do Fhelix bhi toileach || comain a chur air na h Iudhachaibh, dh' fhàg è Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

1 'Ta na h Iudhaich ag cur cùis air Pòl ann làthair Fhestuis: 8 'Ta è freagairt air a shon fein, 11 agus a' togail a chùis gu Ceasar. 14 'N a dhiaigh sin ata Festus a' fosgladh a chùis-sin do Agrippa an rìgh, 25 agus ag innseadh nach d' rinneadh coire air bith a b' airidh air bàs leis.

ANOIS' 'n uair a thainig Festus do 'n § phroibhins, ann ceann tri làith' 'n a dhiaigh sin chuaidh è suas o Cheasarea gu Hierusalem.

2 Agus nochd an t àrd-shagart agus maithidh nan Iudhach iad fein 'n a làthair, ann aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fàbhoir 'n a aghaidh, gu 'n cuireadh è fios air gu Hierusalem, agus iad a' deanamh ** plaid-luidhe chum eisean a mharbhadh, air an t slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu 'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann Ceasarea, agus gun rachadh è fein ann sin gu h aithghearr'.

5 Uime sin, deir eisean, rachadh iadsan 'n ar measg a dh' fheudas, sios maille riumsa, agus ma 'ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leith.

6 Agus air dha fantuin 'n am measg os cionn deich

* bithidh làn-fhios agam air.

† ghleidheadh.

‡ stuaim.

|| gnìomh taitneach a dheanamh do na h Iudhachaibh.

§ mhòr-roinn.

** feill-fhaireadh.

[TD 344]

GNIOMH. CAIB. XXV.

làith', chuaidh è sios do Cheasarea, agus air an là màrach shuidh sè air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh' àithn è Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus 'n uair a thainig eisean, sheas na h Iudhaich a thainig a nuas o Hierusalem m'a thimchioll, ag cur choireanna lionmhora agus mòra a leith Phòil, nach b' urradh iad a dhearbhadh:

8 Agus eisean a' freagairt chum a ghlanaidh fein, Ni 'n d' rinn mi cionta sam bith ann aghaidh lagh' nan Iudhach, no 'n aghaidh an teampuill, no 'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-inntin a thoirt do na h Iudhachaibh, fhreagair sè Pòl, agus a dubhairt sè, An àill leatsa dol suas gu Hierusalem, agus ann sin dol fa bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthairse?

10 Ann sin a dubhairt Pòl, Ata mi m' sheasamh aig caithir-breitheanais Cheasair, far an còir breith a thoirt orm: air na h Iudhachaibh cha d' rinn mi ea-coir sam bith, mar is maith ata fios agadsa.

11 Oir ma 'ta mi deanamh ea-coir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bàs, cha 'n 'eil mi diùltadh bàs fhulang: ach mar 'eil ni sam bith dhiubh sin fìor a 'ta iad so ag cur as mo leith, cha 'n fheud duine air bith mo thoirt thairis doibh. Tha mi tog'ail mo chùis gu Ceasar.

12 Ann sin taireis do Fhestus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair sè, 'N do thog thu do chùis gu Ceasar? Gu Ceasar theid thu.

13 Air dol do laithibh àraidh seachad, thainig Agrippa an rìgh agus Bernice gu Ceasarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air caitheamh dhoibh mòrain làithe ann sin, chuir Festus cùis Phòil ann céill do'n rìgh, ag radh, Dh' fhàgadh duine àraidh le Felix 'n a phriosunach:

15 Air sin, 'n uair a bha mise ann Ierusalem rinn na h àrd-shagairt agus seanoiridh nan Iudhach casaid rium, ag iarraidh breith-dhiteidh 'n a aghaidh.

16 D'an d' thug mise am freagra' so, Cha 'n è gnàth nan Romhanach duine air bith a thoirt thairis chum a mhilleidh, gus am bi aig an neach a 'ta air agairt, a luchd-casaid aghaidh re h aghaidh, agus gu'm bi co'-throm aige air è fein a ghlanadh o'n choire a chuireadh as a leith.

17 Uime sin 'n uair a thainig iad araon ann so, gun mhoille sam bith shuidh mi

[TD 345]

GNIOMH. CAIB. XXVI.

air an là màrach sa' chaithir-bhreitheanais, agus dh' àithn mi 'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus 'n uair a sheas a luchd tagraidh m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leith do na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisde àraidh 'n a aghaidh mu thimchioll an saobh-chreidimh fein, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a * dubhairt Pòl a bhi beo.

20 Agus do bhri' gu raibh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, a dubhairt mi ris am b' àill leis dol suas gu Hierusalem, agus ann sin dol fa bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach 'n uair a dh' iarr Pòl a choimhead gus am fiosraicheadh a chùis-sin le Augustus, dh' àithn mi è bhi air a choimhead gus an cuirinn gu Ceasar è.

22 Ann sin a dubhairt Agrippa re Festus, B' àill leamsa fein an duine so chluinntin. Am màrach, a deir eisean, cluinnidh tu è.

23 Uime sin air a' mhàrach 'n uair a thainig Agrippa, agus Bernice, le mòr-ghreadhnachas, agus a chuaidh iad a stigh maille ris na h àrd chauptinibh agus prìomh-dhaoineibh na cathrach do 'n ionad-eisdeachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus a dubhairt Festus, A rìgh Agrippa, agus sibhse a dhaoine uile a 'ta làthair ann so maille ruinn, ata sibh faicsin an duine so, mu 'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, araon ann Ierusalem, agus ann so, a' glaothaich nach bu chòir è bhi ni b' fhaide beo.

25 Ach 'n uair a thuig mise nach d' rinn se ni sam bith a thoill bàs, agus do bhri' gur thog sè fein a chùis gu Augustus, shunraich mi a chur d'a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinnteach agam r'a sgrìobhadh chum mo Thighearna. Uime sin thug mi 'mach è d'ar ionnsuidh se agus gu h àraidh

a' d' ionnsuidh-se, a righ Agrippa, chum taireis rannsach' a dheanamh, gu 'm biodh agam ni eigin r'a sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusanach a'm' bheachd-sa prìosunach a chur uam, agus gun na cùisean a 'ta 'n a aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

2 Ata Pòl ann làthair Agrippa, a' cur ann céill a chaithe'-beatha o òige, 12 agus cionnas a dh' iompoicheadh è gu miorbhuileach,

* chathuich.

[TD 346]

GNIOMH. CAIB. XXVI.

agus a ghoireadh è gu bhi 'n a abstol. 24 Ata Festus a' cur as a leith gu raibh è air a chuthach, agus eisean a' freagairt gu sèimh. 28 Is beag nach 'eil Agrippa air aomadh gu bhi na Chriosduidh. 31 Ata chuideachd gu h iomlan 'g a mheas neo chiontach.

ANN sin a dubhairt Agrippa re Pòl, Ata cead agad labhairt air do shon fein. Ann sin shìn Pòl amach a làmh, agus fhreagair sè air a shon fein,

2 Ataim 'g am mheas fein sona, a righ Agrippa, do bhri' gu bheil mi gu freagairt air mo shon fein an diu a'd' làthair-se, thaobh nan nithe sin uile a 'ta air an cur as mo leith leis na h Iudhachaibh:

3 Gu h àraidh, do bhri' gur h aithne dhamh gu bheil thusa eòlach air gach uile ghnàth agus ceisd a 'ta am measg nan Iudhach: uime sin guidheam ort, eisd rium gu foighidneach.

4 Ata mo bheatha-sa uime sin o m' òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich fein ann Ierusalem, aithnichte do na h Iudhachaibh uile,

5 D' am b' aithne mi o thùs, (nam b'àill leo fia'nais a dheanamh) gu'n do chaith mi, mo bheatha a'm' Phairiseach, a reir an òrdugh a's teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a noise 'ta mi 'm sheasamh fa bhreitheanas air son dòchais a gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar n aithreachaibh;

7 Chum am bheil dùil aig ar dà-threibh-dheug-ne teachd, a' deanamh seirbhis do Dhia a là agus a dh' oidhche do ghnath; agus air son an dòchais so, tha mise, A righ Agrippa, air m' agairt leis na h Iudhachaibh.

8 C'ar son a mheasfar libhse mar ni do-chreidsin, gu'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise ionnam fein, gu'm bu chòir dhamh mòran nithe a dheanamh ann aghaidh ainm Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann Ierusalem: agus air faghail ùghdarras o na h àrd-shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosunaibh; agus 'n uair a chuireadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'n an aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu minic ann s gach sionagog, choi'-
eignich mi iad gu blaispheme a labhairt; agus air dhamh bhi gu ro-mhòr
air boile 'n an aghaidh, rinn mi geur-leanmhuin orra, eadhon gu *
caithreachaibh coigreach.

12 Air a so 'n uair a bha

* bailtibh.

[TD 347]

GNIOMH. CAIB. XXVI.

mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas o na h àrd-shagartaibh;

13 Mu mheadhon-là, O rìgh, chunnairc mi air an t slighe solus o Neamh, bu
shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu 'n cuairt orm, agus
orra-san a bha 'g im'eachd maille rium.

14 Agus air tuiteam dhuinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt
rium, agus ag radh ann sa' chainnt Eabhruidhich, A Shauil, a Shauil, c'ar
son ata thu a' deanamh geur-leanmhuin orm? Is cruaidh dhuitse bhi
breabadh ann aghaidh nan dealg.

15 Agus a dubhairt mise, Co thu, a Thighearna? Agus a dubhairt eisean, Is
mise Iosa air am bheil thus' a' deanamh geur leanmhuin.

16 Ach eirich, agus seas air do chosaibh: oir dh'fhoillsich mi mi fein
duit chum na crìche so, gu 'n òrduichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd'
fhia'nais araon air na nithibh sin a chunnairc thu, agus na nithibh ann s
am foillsich mi mi fein duit;

17 Ga d' shaoradh o'n phobull, agus o na Cinneachaibh, chum am bheil mi
'noise 'ga d' chur,

18 A dh' fhosgladh an sùl, agus g'an tionndadh o dhorchadas gu solus,
agus o chumhachd Shatain gu Dia, chum gu'm fuigh iad maitheanas peacaidh,
agus oighreachd maille ris a' mhuintir sin a 'ta air an naomhachadh tre
'n chreidimh a 'ta ionnamsa.

19 * Uaith' sin, A rìgh Agrippa, cha raibh mi eas-umhal do 'n taisbean
neamhaidh:

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibhsin ann Damascus, agus ann
Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus ann sin do na
Geintileachaibh, iad a dheanamh aithreachais agus pilleadh re Dia, a'
deanamh oibridh iomchùidh † an aithreachais.

21 Air son nan nithe so ghlac na h Iudhaich mi san teampull, agus b'àill
leo mo mharbhadh.

22 Uime sin air faghail congnamh dhamh o Dhia, bhunaich mi gus an là 'n
diu, a' deanamh fia'nais do'n bheag agus do 'n mhòr, gun ni air bith a
labhairt ach na nithe sin a dubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu
teachd:

23 Gu raibh Criosd gu fulang, agus gu raibh è gu eirigh an ceud neach o
na marbhaibh, agus gu'm foillsicheadh è solus do 'n phobull, agus do na
Geintileachaibh.

24 Agus air dha bhi la-

* Uime sin.

† do'n aithreachas.

[TD 348]

GNIOMH. CAIB. XXVII.

bhairt nan nithe so air a shon fein, a dubhairt Festus le guth àrd, Ata thu * air dhi-céille, a Phòil: ata mòr-fhòghlum ga d' chur air boile.

25 Ach a dubhairt eisean, Cha 'n 'eil mi air boile, Fhestuis ro-òirdheirc; ach labhram briathra na firinn agus na céille.

26 Oir ata fhios aig an righ, roimh 'm bheil mise labhairt gu saor, air na nithibh so: Oir ata cinnt' agam nach 'eil a h aon do na nithibh so ann ain-fhios da; oir cha 'n ann ann cùil a rinneadh an gnìomh so.

27 Am bheil thu creidsin nam fàidhean, a righ Agrippa? ata fhios agam gu bheil thu 'g an creidsin.

28 Ann sin a dubhairt Agrippa re Pòl, Is beag nach 'eil thu 'g am aomadh chum bhi 'm chriosduidh.

29 Agus a dubhairt Pòl, B' fhearr leam gu fuighinn a dh'athchuinge o Dhia, gu'm biodh cha 'n è amhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a 'ta 'g eisdeachd rium an diu, ann am beag agus am mòr, mar ata mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh' eirich an righ, agus an t uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu.

31 Agus air dol a leith-taobh dhoibh, labhair iad r'a chéile, ag radh, Ni 'm bheil an duine so a deanamh ni air bith toilteanach air bàs, no air geimhlibh.

32 Ann sin a dubhairt Agrippa re Festus, Dh' fheudta an duine so chur fa sgaoil, mur bhiodh gur thog sè a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

1 Ata Pòl a' gabhail luinge do'n Ròimh, 10 ag innseadh roi'-làimh cuntart a chùrsaidh, ach ni bheilhear a' toirt creideis da. 14 Ata siad air an séideadh chuige agus uaithe le stoirm, agus a' fulang lòngh-bhriseadh; 44 gidheadh ata siad a' teachd air tìr gu tearuinte.

AGUS 'n uair a thugadh breith sinne a sheòladh do'n Eadailt', thug iad Pòl thairis maille re prìosunachaibh àraidh eile, do chaptin-cheud d' am b' ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramittium, thog sinn ar seòil, a cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h Asia, air do Aristarchus Macedonianach o Thessalonica bhi maille ruinn.

3 Agur air an là màrach, thainig sinn gu Sidon. Agus

* air a chuthach.

[TD 349]

GNIOMH. CAIB. XXVII.

air do Iulius buntain gu * suairce re Pòl, leig è dha dol dh' ionnsuidh a chàirde chum co'-fhurtachd fhaghail.

4 Agus air dhuinn cur amach as sin, sheòl sinn fuidh Chiprus, do bhri' gu raibh † na gaotha 'n ar aghaidh.

5 Agus air seòladh dhuinn tre 'n fhairge 'ta làimh re Cilicia agus Pamphilia, thainig sin gu Mira ‡ caithir do Licia.

6 Agus fhuair an caiptin-cheud lòng ann sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir è sinn a steach innte.

7 Agus 'n uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do laithibh, agus a thainig sinn air eigin fa chomhair Chniduis, do bhri' nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fuidh Chrete, fa chomhair Shalmone:

8 Agus air dhuinn seòladh air eigin seachad air, thainig sinn gu ionad àraidh d' an goir'ear, Na calaidh sgiamhach, am fogus d' an raibh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'n uair bha seòladoireachd, a noise cuntartach, do bhri' gu'n deachaidh an trosga' cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag radh riu, Fheara, ata mi faicsin gu 'm bi an t seòladoireachd so le \$ dochann agus call mòr, ni h è amhain air an luchd agus air an luing, ach air ar n anmaibh fein.

11 Gidheadh, is mò chreid an caiptin cheud an scip-fhear agus maighisdir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus do bhri' gu 'n raibh an cala neo-iomchu'idh gus an geamhradh a chaitheamh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, cala do Chrete a 'ta 'g amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath; agus fantuin rè a' gheamhraidh ann sin.

13 Agus 'n uair a shéid a' ghaoth a deas gu ciuin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag tog'ail an seòl dhoibh, sdiuir iad re taobh Chrete.

14 Ach ann ceann beagain 'n a dhiaigh sin shéid gaoth stoirmeil 'n a h aghaidh, d' an goir'ear Euroclidon.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol ann aghaidh na gaoithe, leig sinn ruidh dh'i.

16 Agus air dhuinn ruidh a stigh fuidh oilean beag àraidh d' am b' ainm Clauda,

* caoimhneil.

† an soirbheas.

‡ baile.

§ masladh.

[TD 350]

GNIOMH. CAIB. XXVII.

is ann le eigin a ranuig sinn air a' bhàta:

17 Agus air dhoibh a thog'ail suas, ghnàthaich iad gach gleus-congnaimh, ag criosadh na luinge fuidhpe; agus air dhoibh bhi fa eagal gu'n tuiteadh iad sa' bheò-ghaineamh, leag iad na seòil sìos, agus mar sin * dh' iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro-mhòr air ar † luasgadh leis an stoirm, air an là 'n a dhiaigh sin thilg iad amach an luchd;

19 Agus air an treas là thilg sinn le 'r làmhaibh fein amach acfuin na luinge.

20 Agus 'n uair nach raibh a' ghrian no na reulta r'am faicsin rè mòrain laithibh, agus a luidh stoirm nach bu bheag oirn', thugadh ann sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'n ar trosg, ann sin air seasamh do Phòl 'n am meadhon, a dubhairt sè, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-se ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a noise guidheam oirbh biodh meisneach mhaith agaibh: oir cha bhi call anama sam bith 'n ar measg, ach amhàin na luinge.

23 Oir air an oidhche nochd sheas làimh riumsa aingeal an De sin, d'am buin mi, agus d'an deanam seirbhis,

24 Ag radh, A Phòil, na biodh eagal ort; is eigin duit bhi air do thoirt ann làthair Cheasair: agus fèuch, ‡ thiodhlaic Dia dhuit iadsan uile a 'ta seòladh maille riut.

25 Uime sin, Fheara, biodh agaibh deadh-mheisneach: oir ata mi creidsin Dhe, gu 'n tachair eadhon mar a labhradh rium.

26 Ach is eigin duinn bhi air ar tilgeadh air oilean àraidh.

27 Agus 'n uair a bha an ceathramh-oidhche-deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh chuige agus uaithe ann cuan Adria, mu mheadhon oidhche b'i bar'ail nam mairichean gu raibh iad am fogus do thìr eigin:

28 Agus air § leigeadh na luaidhe sìos doibh, fhuair iad an doimhne fichead aitheamh: Agus 'n uair a chuaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a-ris, agus fhuair iad i 'n a cuig-aitheamh-deug.

29 Ann sin air bhi dhoibh fa eagal gu 'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean a dei-

* dh' fhuadaicheadh iad.

† séideadh o thonn gu tonn.

‡ ghibht.

§ grunnachadh dhoibh.

[TD 351]

GNIOMH. CAIB. XXVII.

readh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus 'n uair a bha na mairichean air * tì teicheadh amach as an luing, agus a leig iad sìos am bàta do 'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh amach acraichean a toiseach na luinge,

31 Dubhairt Pòl ris a' chaip-tin-cheud, agus ris na saighd-fhearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n 'eil è 'n comas duibh bhi air bhur teasairgin.

32 Ann sin ghearr na saighd-fheara † cùird a' bhàtaidh, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairl' orra uile biadh a ghabhail, ag radh, Is è so an ceathramh-là-deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuin 'n ar trosg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail; oir ata so chum bhur slàinte: oir cha ‡ chaillear foiltean a ceann a h aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so labhairt, agus aran a ghlacadh, thug è buidheachas do Dhia 'n an làthair uile, agus air a bhriseadh dha, thòsaich è re itheadh.

36 Ann sin ghlac iad uile meisneach chuca, agus § chaith iad-san biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'anamaibh uile ann san luing, dà cheud agus sea-deug agus trì fichead.

38 Agus 'n uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh' eatromaich iad an lòn, agus thilg iad amach an crui'neachd sa' chuan.

39 Agus 'n uair a bha 'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do || lùib àraidh aig an raibh tràigh, ann s an raibh mhiann orra, nam bu chomas doibh, an lòn a chur gu tìr.

40 Agus air tog'ail nan acraichean doibh, leig iad ris a' chuan i, agus 'n uair a dh' fhuasgail iad ceanglaichean na sdiuire, agus a thog iad am prìomh-sheòl ris a' ghaoith, †† sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann ionad àraidh far an do choinnich dà fhairg' a chéile, bhuail iad an lòn air grùnd; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrùnd, dh' fhan è gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ain-neart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighd-fheara gu marbhadh iad na prìosunaich, air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith ac' amach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air bhi do'n chaip-

* fonn.

† todhacha.

‡ tuit.

§ ghabh.

|| gheodha, shàilean.
thug.

[TD 352]

GNIOMH. CAIB. XXVIII.

tin-cheud toileach Pòl a theasairgin, chum è air ais o 'n comhairl' iad, agus dh' àithn è dhoibhsin d'am b' aithne snàmh iad fein a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol amach air tìr:

44 Agus do chàch dh' àithn è, cuid aca dhol air clàraibh, agus cuid eile air mìoraibh briste do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tearuinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

1 Ann diaigh 'n lònng-bhriseadh thug an sluagh-borb aoidheachd gu suairce do Phòl. 5 Cha do chiurradh a làmh le naithir nimhe a lean ria. 8 Tha è a' slànuchadh mòrain ea-caile san oilean. 11 Ata iad a' gabhail an turuis chum na Ròimhe. 17 Ata è cur ann céill do na h Iudhachaibh àdhbhar a theachd. 24 Taireis da searmoin a dheanamh tha cuid air an iompachadh, agus cuid nach 'eil: 30 Gidheadh ata sè a' searmonach' ann sin rè dhà bhliadhna.

AGUS 'n uair a thearnadh iad, thuig iad ann sin gur b'è Melita ainm an oilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhirean a thional, agus an cur air teine, thainig naithir nimhe amach as an teas, agus shàs i 'n a làimh.

4 Agus 'n uair a chunnairc an sluagh borb a' phéisd ann crochadh r'a làimh, a dubhairt siad r'a chéile, Gu cinnteach is mort-fhear an duine so, d'a nach d'fhulaing dioghaltas bhi beo, ge do theasairgeadh o'n fhairge è.

5 Agus air dha-san a phéisd a chrathadh dheth ann san teine, cha d' fhulaing è dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c'uin a dh' atadh è, no a thuiteadh è sios marbh gu grad: ach 'n uair a dh' fheith iad ùine fhada, agus nach facadh iad dochann sam bith a' teachd air, air caochladh an inntin dhoibh, a dubhairt iad gur Dia è.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh-dhuine an oilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thri' làith' aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu raibh athair Phublius 'n a luidhe gu tinn le fiabhrus, agus gearrthach fola: air do Phòl dol a steach d'a ionnsuidhse, rinn sè ùrnuigh, agus air dha a làmha chur air, leighis sè è.

9 Agus 'n uair a rinneadh

[TD 353]

GNIOMH. CAIB. XXVIII.

so, thainig mar an ceudna muintir eile a bha ea-slan san oilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muintir mar an ceudna a * thug onoir mhòr dhuinne, agus ag falbh dhuinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail duinn.

11 Agus ann diaigh thri mìosa sheòl sinn air falbh ann luing o Alecsandria, a chaith an geamhradh san oilean, d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus air teachd tìr dhuinn aig Siracuse, dh'fhan sinn ann sin tri làithe.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as sin, thainig sinn gu Rhegium: agus ann ceann là 'n a dhiaigh sin shéid a' ghaoth a deas, agus thainig sinn an t ath-là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithre fhaghail ann sin, chuireadh impidh oirn' leo-san fantuin seachd làith' maille riu: agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as sin, air faghail ar sgéil do na bràithribh, thainig iad † d' ar comh-dhail gu Appii-forum, agus na Tri ‡ tighibh-òsda; agus 'n uair a chunnairc Pòl iad, thug è buidheachas do Dhia, agus ghabh sè meisneach.

16 Agus 'n uair a thainig sinn do'n Ròimh, thug an caiptin-cheud thairis na prìosunaich uile do chaipin a ghaird: ach thugadh comas do Phòl a bhi leis fein, maille re aon saighd-fhear a bha 'g a choimhead.

17 Agus tharladh, ann diaigh thri' làith', gur ghairm Pòl maithean nan Iudhach ann ceann a chéile. Agus 'n uair a chruinnicheadh iad, a dubhairt sè riu, Fheara agus a bhràithre, ge nach d' rinn mise ni sam bith ann aghaidh a' phobuill no ghnàthanna nan aithreacha, thugadh thairis mi a'm' phrìosunach o Hierusalem do làmhaibh nan Romhanach.

18 Muintir taireis dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, do bhri' nach raibh coire bàis sam bith ionnam.

19 Ach 'n uair a bha na h Iudhaich a' labhairt ann aghaidh so, b' eigin damh mo chùis a thog'ail gu Ceasar; cha 'n è gu raibh coire air bith agam r'a chur a leith mo chinnich.

20 Air an àdhbhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn sibh, agus gu'n labhrainn ribh: oir is ann air son dôchais Israeil ata mi ceangailte leis an t slabhraidh so.

21 Agus a dubhairt iad-san ris, Cha d'fhuair sinne litriche

* dh' onoraich sinn le iomadh onoir.

† 'n ar coinneamh.

‡ tabhernibh.

[TD 354]

ROMH. CAIB. I.

sam bith a Iudea mu d' thimchioll, cha mhò a dh' fhoillsich no dh' innis a h aon do na bràithribh a thainig, olc sam bith ort.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntin uaitse ciod i do bhar'ail: oir mu thimchioll na gnè chreidimh so, ata fhios againn gu 'n labhrar s gach àite na h aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thainig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; agus mhinich è rioghachd Dhe dhoibhsin, a' deanamh fia'nais uimpe, agus a' * dearbhadh dhoibh le earail na nithe a bhuineas do Iosa, araon a lagh Mhaois, agus as na fàidhibh, o mhaidin gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhi ann aghaidh chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a radh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre 'n fhàidh Esaias, r'ar n aithreachaibh,

26 Ag radh, Im'ich chum a' phobuill so, agus abair, Le eisdeachd cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicsin chi sibh, agus cha 'n aithnich sibh.

27 Oir ata croidhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus ataid a' cluinntin gu mall le 'n clusaibh, agus † chaog iad an sùilean; air eagal gu faiceadh iad le 'n sùilibh, a-gu'n cluinneadh iad le 'n clusaibh, agus gu'n tuigeadh iad le 'n croidhe, agus gu'm pilleadh iad, agus gu'n slànuichinns' iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibhse, gur chuireadh slàinte Dhe chum nan Cinneach, agus eisdidh iadsan.

29 Agus 'n uair a dubhairt è na briathra so, dh' imich na h Iudhaich rompa, agus bha mòr-reusanachadh aca eatorra fein.

30 Agus dh' fhan Pòl dà bhliadhna iomlan 'n a thigh-màil fein, agus ghabh e ris gach uile dhaoinibh, a thainig d'a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rioghachd Dhe, agus a' teagasg na' nithe a bhuineas do'n Tighearna Iosa Criosd, leis an uile dhànachd, gun toirmeasg.

LITIR an ABSTOIL PHOIL chum nan ROMHANACH.

CAIB. I.

1 'Ta Pòl a' moladh ‡ oisig do na Romhanachaibh, agus ag innseadh a thogradh gu teachd d'an ionnsuidh. 9

* cur impidh orra a thaobh.

† dhruid.

‡ a dhreachd.

[TD 355]

ROMH. CAIB. I.

Creud è a shoisgeul, agus an fhìreantachd ata sè foillseachadh. 16 Ata fearg aig Dia ris gach uile ghnè pheacaidh. 18 Creud iad peacaidh nan Cinneach.

POL seirbhiseach Iosa Criosd, a ghairmeadh 'n a abstol, a sgaradh chum Soisgeil De,

2 (A roimh-gheall è leis fhàidhibh fein ann sna sgrìobtuiribh naomha)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Criosd ar Tighearna, a rinneadh do shìol Dhaibhidh, reir na feòla,

4 A * dhearbhadh bhi 'n a Mhac do Dhia le cumhachd, a reir Spiorad na naomhachd, tre ais-eirigh o na marbhaibh:

5 Tre an d' fhuair sinne gràs agus abstolachd chum umhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgà' ainm-sin:

6 Measg am bheil sibhse fòs air bhur gairm le Iosa Criosd.

7 Chum nan uile a 'ta san Ròimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'n an naoimh: Gràs gu raibh dhuibhse, agus sìoth-chaint o Dhia ar n Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd.

8 Air tùs, ata mi toirt buidheachais do m' Dhia trìd Iosa Criosd, air bhur son-sa uile, do bhri' gu bheil bhur creidimh iomraiteach air feadh an domhain uile.

9 Oir is è Dia m' fhia'nais, d' am bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgur a' deanamh iomradh oirbh a ghnà' ann am ùrnuighibh,

10 Ag guidhe' (nam feudainn 'noise fa-dheoidh air aon chor le toil De turus soirbh † fhaotuinn) re teachd d'ar ionnsuidhse.

11 Oir ata ‡ deidh agam air sibhse fhaicsin, ionnas gu pàirticheam tìodhlacadh àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh;

12 Sin re radh, chum gu fuighinn comh-fhurtachd § ionnaibhse, trìd chreidimh a chéile, bhur creidimh-se agus mo chreidimh-se.

13 Agus ni h àill leam, a bhràithre, è bhi 'n ain-fhios duibhse gur chuir mi romham gu minic teachd d'ar n ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so) chum gu fuighinn toradh éigin 'n ar measg-sa fòs, mar a' measg nan Cinneach eile.

14 Oir ata mi fuidh fhiachaibh faraon do na Greugachaibh, agus do na daoinibh borba, araon dhoibhsin a 'ta glic, agus dhoibhsin a 'ta neo-ghlic.

15 Mar an ceudna, mhèud 's ata 'n comas damh, ata

* dh' òrduicheadh.

† fhaghail.

‡ togradh.

§ maraon ribhse.

[TD 356]

ROMH. CAIB. I.

mi ullamh chum an soisgeul a shearmonachadh dhuibhse fòs a 'ta san Ròimh.

16 Oir ni 'm bheil nàire orm do shoisgeul Chrìosd: oir is è cumhachd Dhe è chum slàinte, do gach uile a chreideas, do'n Iudhach air tùs, agus fòs do'n Ghreugach.

17 Oir ata fìreantachd Dhe air a foillseachadh ann o chreidimh gu creidimh: amhuil ata sgrìobhta, Bithidh am fìrean beo tre chreidimh.

18 Oir ata fearg Dhe air a foillseachadh o neamh ann aghaidh gach uile mhi-dhiadhuigheachd, agus ea-coir dhaoine, a 'ta cumail na fìrinn ann neo-fhìreantachd.

19 Do bhri' gu bheil an ni a dh' fheudar a thuigsin do Dhia follasach * annta-san; oir rinn Dia follasach dhoibh è.

20 Oir riamh o chruthachadh an t saoghail ata a nithe-sin nach fheudar fhaicsin, eadhon a chumhachd siorruidh agus a Dhiadhachd, air am faicsin gu soilleir, air dhoibh bhi so-thuigsin o na nithibh a rinneadh; † chum gu biodh iad gun leith-sgeul aca:

21 Do bhri' 'n uair a b' aithne dhoibh Dia, nach d' thug iad glòir dha mar Dhia; agus nach raibh iad taingeil, ach dh'fhàs iad diomhaoin ann nan reusonacha' fein, agus dhorchaicheadh an croidhe amaideach.

22 Ag radh gur daoine glìce iad fein, rinneadh amadain diubh:

23 Agus chaochail iad glòir an De neo-thruaillidh, gu ‡ cosamhlachd iomhaidh dhuine thruaillidh, agus èunlaithe, agus ainmhighidh ceithir-chosach, agus phéisde a shnàigeas.

24 Uime sin thug Dia thairis iad mar an ceudna, tre ain-mhiannaibh an croidhe fein, chum neo-ghloine, a thoirt eas-onoir d'an corpaibh fein eatorra fein:

25 Muintir a chaochail fìrinn De gu bréig, agus thug iad àdhra' agus rinn iad seirbhis do'n chreatuir ni 's mò na do'n Chruith-fhear, a 'ta beannuichte gu siorruidh. Amen.

26 Air a shon so thug Dia thairis iad do ain-mhiannaibh gràineola: Oir chaochail eadhon am mnà an gnàthacha' nàdurra chum a ghnà' a 'ta 'n aghaidh nàduir.

27 Agus mar an ceudna na fir, air treigsin doibh gnàthacha' nàdurra na mnà, loisgeadh iad le 'n togradh d'a chéile, firionnaich re firionnachaibh ag oibrea-

* dhoibh-sin.

† ionnas gu bhuil.

‡ iomhaidh a rinneadh cosmhuil re duine truailidh.

[TD 357]

ROMH. CAIB. II.

chadh * gràineileachd, agus iad a' faghail dìol-thuarasdail an seachrain annta fein, mar bu chòir.

28 Agus amhuil mar nach bu taitneach leo eòlas De a chumail, thug Dia thairis iad do inntinn mhi-chéillidh, a dheanamh nithe nach b' iomchu' idh:

29 Air dhoibh bhi air an lionadh do 'n uile ea-coir, striopachas, olc, shannt, mhi-ruin, làn do fharmaid, do mhorta, do choi'-sribh, do cheilg, do † eas-caoineachd; 'n an luchd cogarsaich,

30 Cùl-chàineadh, 'n an luchd fuath air Dhia, 'n an luchd tar-chuis, uaibhreach, bòsdail, 'n an luchd cumadh uilc, eas-umhal do phàrantaibh,

31 Ea-céillidh, 'n an luchd-brisidh cùmhnaint, gun ghràdh nàdurra, ‡ do-shiochaitheach', gun iochd:

32 Muintir d' an aithne ceartas De (gu bheil iadsan a ni an leithide sin do nithibh toillteanach air bàs) gidheadh ni h è 'mhain gu bheil iad fein 'g an deanamh, ach ata § mar an ceudna tlachd aca do'n mhuintir a ni iad.

CAIB. II.

1 Iadsan a 'ta peacachadh, ge do tha iad a' cronachadh so ann daoineibh eile, cha 'n urradh iad an leith-sgeul fein a ghabhail, 6 agus is mòr is lugha na sin a dh' fheudas iad dol as o cheart-bhreitheanas De, ma 's Iudhaich no Geintilich iad. 14 Ni 'm bheil na Geintilich comasach air dol as, 17 no idir na h Iudhaich, 25 da nach bheil feum san timchioll-ghearra', mur coimhead iad an lagh.

UIME sin ata thu gun leith-sgeul, O a dhuine, cia air bith thu a 'ta toirt breith: oir ann san ni sin am bheil thu toirt breith air neach eile, 'ta thu ga d' dhiteadh fein; oir thusa a 'ta toirt breith, tha thu deanamh nan nithe sin fein.

2 Ach ata fios againne gu bheil breitheanas De a reir fìrinn, 'n aghaidh na muintir a 'ta deanamh || ion-samhuil nan nithe sin.

3 Agus an saoil thusa so, O a dhuine, a 'ta toirt breith orra-san a ni an leithide sùd, agus a 'ta 'g an deanamh thu fein, gu'n d' theid thu as o bhreitheanas De?

4 No 'n dean thu tar-chuis air saibhreas a mhaitheis, agus fhoighidin, agus fhad-fhulangais; gun fhios bhi agad gu bheil maitheas De ga d' threòrachadh chum aithreachais?

* an ni sin a 'ta mi-chiatfach.

† mhi-thlus.

‡ neimh rèiteach.

§ iad mar an ceudna ag aontachadh leo-san, &c.

|| leithid.

[TD 358]

ROMH. CAIB. II.

5 Ach a reir do chruais agus do chroidhe neo-aithreachail, ata thu * càrnadh suas feirge dhuit fein fa chomhair là na feirge, agus foillseachadh ceart bhreitheanais De;

6 Neach a bheir do gach aon a reir a ghnìomhartha:

7 Dhoibhsin a 'ta le buanachadh gu foighidneach ann deadh obair, 'g iarraidh glòir', agus onoir, agus neo-bhàsmhorachd; a' bheatha mhairtheanach:

8 Ach dhoibhsin a 'ta conspoideach, agus nach 'eil umhal do 'n fhìrinn, ach a 'ta umhal do'n ea-coir; a bheir diom agus fearg;

9 Trioblaid agus amhghar air gach anam duine a 'ta deanamh uilc, do'n Iudhach air tùs, agus fòs do 'n Ghreugach.

10 Ach glòir, agus onoir, agus sìoth-chaint, do gach uile dhuine a ni maith, do'n Iudhach air tùs, agus do'n Ghreugach mar an ceudna.

11 Oir ni bheil † cion aig Dia air pearsuin seach a chéile.

12 Oir a mhèud 's a pheacaich gun an lagh, † theid iad am mugha gun an lagh: agus a mhèud 's a pheacaich § ann san lagh, dìtear iad leis an lagh.

13 (Oir cha 'n iad luchd-eisdeachd an lagha a 'ta 'n am fìreanaibh am fia'nais De, ach bithidh luchd-deanta an lagha air || am fìreanachadh.

14 Oir 'n uair ata na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir ag deanamh nan nithe a 'ta san lagh, air dhoibh sin bhi gun lagh ata iad 'n an lagh dhoibh fein:

15 Muintir a 'ta nochdadh obair an lagha sgrìobhta 'n an croidheachaibh, air bhi d'an coguis ag deanamh fia'nais leo, agus an smuaintidh eatorra fein 'g an agairt, no fòs a' gabhail an leith-sgeil)

16 San là ann toir Dia breith air nithibh uaigneach dhaoine, a reir mo shoisgeil-se, tre Iosa Crìosd.

17 Fèuch, goir'ear Iudhach dhiot, agus ata thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uaill a Dia;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus ata thu †† dearbhadh nan nithe a's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh,

19 Agus ata thu dòchasach gur †† ceann-iuil thu fein do na dallaibh, solus dhoibhsin a 'ta ann dorchadas,

20 Fear-fòghluim do dhaoineibh neo-eagnaigh, fear-teagaisg do leanabaibh, aig am bheil samhla' an eòlais agus na fìrinn a 'ta san lagh.

21 Thusa uime sin a 'ta teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg fein?

* tasgaidh.

† spéis aig Dia do.

‡ sgriosfar iad.

§ fui' 'n lagh.

|| an saoradh o chionta peacaidh.

‡‡ gabhail tlachd do na nithibh.

†† fear-seòluidh.

ROMH. CAIB. III.

thusa a 'ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil thu re goid?

22 Thusa a deir gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhaltrannais? thusa le 'n gràin iodhola, am bheil thu re * naoimh-mheirleadh?

23 Thusa a 'ta deanamh uail as an lagh, an toir thu, le briseadh an lagha, eas-onoir do Dhia?

24 Oir ata ainm Dhe a' faghail toibheim d'ar taobh-sa 'measg nan Cinneach, mar ata è sgrìobhta.

25 Oir ata tairbhe gu firinneach ann san timchioll-ghearra', ma choimheadas tu an lagh: ach ma 's fear-briseadh an lagha thu, ata do thimchioll-ghearra' 'n a neo-thimchioll-ghearra' dhuit.

25 Uime sin, ma choimheadas an neo-thimchioll-ghearra' fireantachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearra'-sa mar thimchioll-ghearra'?

27 Agus nach dìt an neo-thimchioll-ghearra' thaobh nàduir, a 'ta ag coimhead an lagha thusa, a 'ta tre 'n litir agus tre 'n timchioll-ghearradh a' d' fhear-briseadh an lagha?

28 Oir cha'n Iudhach eisean, a 'ta mar sin o'n leith 'muigh; agus cha 'n è an timchioll-ghearra' sin, a 'ta gu follasach ann san fheoil.

29 Ach is Iudhach eisean, a 'ta mar sin † san taobh a stigh; agus 's è sin an timchioll-ghearra' a 'ta ann sa chroidhe, agus ann san spiorad, cha 'n ann san litir, aig am bheil a chliu ni h ann o dhaoinibh, ach o Dhia.

CAIB. III.

1 Sochair nan Iudhach; 3 nach do chaill iad: 9 gidheadh ata an lagh 'g am fàg'ail shios mar an ceudna thaobh peacaidh. 20 Uime sin cha 'n 'eil feoil air bith air a saoradh tre 'n lagh, 28 ach ata gach uile air an saoradh trid creidimh amhàin, 31 gidheadh ni bheil an lagh air a chur gu neo bri'.

CREUD è uime sin barrachd an Iudhaich? no creud è tairbhe an timchioll-ghearraidh?

2 Is mòr sin air gach uile dhòigh: air tùs, do bhri' gur ann riu-san a dh' earbadh ‡ briathra Dhe.

3 Oir creud è sin ge nach do chreid cuid? an dean a' mi-chreidimh-sin firinn Dhe gun eiseachd?

4 Nar leigeadh Dia: ach biodh Dia fìor, agus gach uile dhuine 'n a bhreugoire; reir mar ata è sgrìobhta, Chum gu biodh tu ceart ann do bhriathraibh, agus gu'n

* i. e. a' goideadh nithe naomha.

† am folach.

‡ òracla.

[TD 360]

ROMH. CAIB. III.

d' thugadh tu buaidh 'n uair a bheir'ear breith ort.

5 Ach ma mholas ar n ea-coir-ne fìreantachd Dhe, creud a deir sinn? am bheil Dia ea-corach a 'ta deanamh dioghaltais? (labhram mar dhuine)

6 Nar leigeadh Dia: * no cionnas a bheir Dia breith air an t saoghal?

7 Oir ma 'ta fìrinn Dhe tre mo bhréig-se air a mèudachadh chum a ghlòire; c'ar son ata mise fòs air mo dhìteadh mar pheacach?

8 Agus creud fa nach dean sinn olc, chum gu'n d' thig maith as? (mar a labhrar gu toibheumach umain-ne, agus mar a deir cuid gu bheil sinn ag radh) muintir a 'ta an damanadh a reir ceartais.

9 Creud uime sin? am bheil barrachd againne? ni bheil air aon chor: oir dhearbh sinn roimhe gu bheil araon na h Iudhaich agus na Geintilich uile fuidh pheaca';

10 Mar ata è sgrìobhta, Cha 'n 'eil ionracan ann, cha 'n 'eil fiu a h aon:

11 Cha 'n 'eil neach ann a thuigeas, cha 'n 'eil neach ann a 'ta 'g iarraidh Dhe.

12 Chlaon iad uile as an t slighe, tha iad uile mi-tharbhach, cha'n 'eil neach a 'ta deanamh maitheis, cha 'n 'eil fiu a h aon.

13 Is uaigh fhosgailte an scornach; labhair iad cealg le 'n teangaibh; 'ta nimh nan nathracha nimhe fuidh 'm bilibh:

14 Aig am bheil am beul làn do mhallacha' agus do shearbhas.

15 Ata an cosa luath chum fuil a dhòrtadh.

16 'Ta brise-croidhe agus truaigh' 'n an slighibh:

17 Agus slighe na sìoth-chaint cha b' aithne dhoibh.

18 Cha 'n 'eil eagal De fa chomhair an sùl.

19 'Noise 'ta fhios againn ge b'è nithe 'ta 'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san ata fuidh n lagh ata è 'g an labhairt: chum gu druidfeadh gach uile bheul, agus gu'm biodh an saoghal uile † ciontach am fia'nais De.

20 Uime sin cha bhi feoil air bith air a fìreanachadh, 'n a fhia'nais-sin, tre oibribh an lagha: oir is ann tre an lagh ata eòlas peacaidh.

21 Ach 'noise 'ta fireantachd Dhe air a foillseachadh as eugmhais an lagha, ag faghail fia'nais o'n lagh agus o na fàidhibh;

22 Eadhon fìreantachd Dhe tre chreidimh Iosa Criosd, do gach uile, agus air gach uile a chreideas; oir ni bheil eidir-dhealacha' ann:

23 Oir pheacaich gach uile, agus tha iad † fa dheireadh air glòir Dhe;

* sa chàs sin.
† buailteach do bhreith dhìte'.
‡ dheì'-laimh.

[TD 361]

ROMH. CAIB. IV.

24 Air dhoibh bhì air am fìreanachadh gu saor le a ghràs, tre an t saorsa ata ann Iosa Criosd:

25 Neach a dh' òrduich Dia 'n a ìobairt-réitich, tríd creidimh 'n a fhuil, chum fhìreantachd fhoillseachadh le maithéanas nam peacaidh a chuaidh seachad, tre fhad-fhulangas De;

26 A dh' fhoillseachadh, deiream, fhìreantachd-san san àm a 'ta làthair: chum gu 'm biodh è comh-thromach, agus gu 'm fìreanaicheadh è an tì chreideas ann Iosa.

27 C'ait' uime sin am bheil uail? Dhruideadh amach i. Creud è an lagh leis an do dhruideadh amach i? an è lagh nan oibridh? Ni h è; ach tre lagh a' chreidimh.

28 Ata sinn uime sin * a' co'-dhùnadh, gu bheil duine air fhìreanachadh tre chreidimh as eugmhais oibridh an lagha.

29 An è Dia nan Iudhach amhàin è? Nach è mar an ceudna Dia nan Cinneach? Gu deimhin is è Dia nan Cinneach fòs è:

30 Do bhri' gur aon Dia, a † dh' fhìreanaicheas an timchioll-ghearra' o chreidimh, agus an neo-thimchioll-ghearra' tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin a' cur an lagha ann neimh-brìgh tre 'n chreidimh? Nar leigeadh Dia: ach ata sinne a' † neartachadh an lagha.

CAIB. IV.

1 Mheasadh creidimh Abraham dha mar fhìreantachd, 10 Mun do thimchioll-ghearradh è. 13 Tre chreidimh amhàin shealbhaich è fein agus a shliochd an gealla'. 16 Is è Abraham athair nan uile dhaoine a 'ta creidsin. 24 Bithidh ar creidimh-ne mar an ceudna air a mheas duinn mar fhìreantachd.

CREUD ma seadh a deir sinn a fhuair ar n athair Abraham, a reir na feòla?

2 Oir nam biodh Abraham § air fhìreanachadh le oibribh, ata àdhbhar uail aige, ach ni h ann a thaobh Dhe.

3 Oir creud a deir an sgrìobtuir? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da || mar fhìreantachd.

4 'Noise do'n tì a ni obair, ni h ann a thaobh gràis a mheasar an tuarasdal da, ach a thaobh féich.

5 Ach do'n tì nach dean obair, ach ata creidsin ann san tì a ** dh' fhìreanaicheas an duine mi-dhiadhaidh, measar a chreidimh dha mar fhìreantachd.

* a' meas.
† shaoras.
‡ daingneachadh.
§ air a shaoradh.
|| chum fireantachd.
** shaoras.

[TD 362]

ROMH. CAIB. IV.

6 Amhuil mar ata Daibhidh fòs a' cur ann céill beannacha' an duine sin d'am meas Dia fìreantachd as eugmhais oibridh, ag radh,

7 Is beannuichte iadsan a fhuair maitheanas 'n an ea-ceirtibh, agus aig am bheil am peacaidh air am folach.

8 Is beannuichte an ti nach cuir an Tighearna peacadh as a leith.

9 Am bheil ma seadh am beannacha' so teachd air an timchioll-ghearradh amhàin, no fòs air an neo-thimchioll-ghearra'? Oir deireamaid gur mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnas ma seadh a mheasadh dha è? An ann 'n uair bha è san timchioll-ghearra', no san neo-thimchioll-ghearradh? Ni h ann san timchioll-ghearra', ach san neo-thimchioll-ghearra'.

11 Agus fhuair è comhar' an timchioll-ghearraidh, seula fìreantachd a' chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearra': chum gu'm biodh è 'n a athair aca-san uile a 'ta creidsin, san neo-thimchioll-ghearra'; chum gu measfadh fìreantachd dhoibhsin mar an ceudna:

12 Agus 'n a athair an timchioll-ghearraidh dhoibhsin ata ni amhàin do'n timchioll-ghearra', ach mar an ceudna a 'ta 'g imtheachd ann an ceimnibh a' chreidimh sin ar n athar Abraham, a bha aige san neo-thimchioll-ghearra'.

13 Oir ni b' ann tre 'n lagh a thugadh an gealla' do Abraham no d'a shiol, Gu'm biodh è 'n a oighre air an t saoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma 'ta iadsan a bhuineas do 'n lagh 'n an oighreachaibh, ata creidimh air a dheanamh diomhaoin, agus an gealla' gun bhri'.

15 Do bhri' gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha 'n 'eil ann sin briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh ata 'n oighreachd, ionnas gu'm biodh i tre ghràs; chum gu'm biodh an gealla' daingean do'n t siol uile, ni h ann amhàin dhoibhsin a bhuineas do 'n lagh, ach mar an ceudna dhoibhsin a bhuineas do chreidimh Abraham, neach is è ar n athair-ne uile,

17 (A reir mar ata è sgrìobhta, Dh' òrduich mi thu a'd' athair mhòrain chinneach) 'n a làthair-se ann do chreid sè, eadhon Dia, a 'ta beothachadh nam marbh, agus a 'ta gairm nan nithe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann:

18 Neach ann aghaidh dòchais, a chreid ann dòchas, chum gu'm biodh è 'n a athair mhòrain chinneach; reir mar

[TD 363]

ROMH. CAIB. V.

a dubhradh, Is mar so a bhios do shliochd.

19 Agus air dha gun bhi anmhunn ann creidimh, cha do chuir sè ann suim gu raibh a chorp fein 'noise marbh, air dha bhi timchioll ceud bliadhna dh' aois, no fòs mairbhe broinn Shara.

20 Agus cha do chuir sè ann amharus gealla' Dhe le mi-chreidimh; ach bha è làidir ann creidimh, a' tabhairt glòir' do Dhia:

21 Agus bha làn-deimhin aige, an ti thug an gealla', gur cumhachdach è fòs air a choi'-lionadh.

22 Agus uime sin mheasadh so dha-san mar fhìreantachd.

23 'Noise ni air a shon-san amhàin a sgrìobhadh, gur mheasadh so dha;

24 Ach air ar soin-ne mar an ceudna, d' am measar è, ma chreideas sinn ann-san a thòg suas Iosa ar Tighearna o na marbhaibh,

25 Neach a thugadh thairis air son ar ciontaidh-ne, agus a thogadh suas a-ris air son ar fìreanachadh.

CAIB. V.

1 Air dhuinn bhi air ar saoradh o chionta peacaidh tre chreidimh, ata sioth-chaint againn maille re Dia, agus gàirdeachas ann dòchas; 8 'm feadh gu'n d' fhuair sinn réite tre fhuil Chrìosd, 'n uair bu naimhde sinn, 's mòr is mò na sin a shaorar sinn a noise air dhuinn an réite fhaghail. 12 Mar do thainig peacadh agus bàs tre Adhamh, 's mòr is mò na sin ata fìreantachd agus beatha tre Iosa Crìosd. 20 Far an raibh peaca' mòr, thug gràsa barrachd.

UIME sin air dhuinne bhi air ar * fìreanachadh tre chreidimh, ata sioth-chaint againn re Dia, tre ar Tighearna Iosa Crìosd.

2 Tre 'm bheil againn fòs slighe tre chreidimh chum a' ghràis so ann am bheil sinn 'n ar seasamh, agus ata sinn a' deanamh gàirdeachais ann † dòchas glòire Dhe.

3 Agus ni h è so amhàin, ach ata sinn mar an ceudna a' deanamh uail ann trioblaidibh, do bhri' gu bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid foighidin;

4 Agus foighidin, † fidreacha'; agus fidreacha', dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhri' gu bheil gràdh Dhe air a dhòrtadh amach ann ar croidheachaibh, tre 'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi fòs gun neart, ann àm iomchu'idh bhàsaich Crìosd air son nan daoine neo-dhiadhaidh.

7 Oir is gann a dh' fhu-

* saoradh.

† earbsa.
‡ dearbhadh.

[TD 364]

ROMH. CAIB. V.

laingeas duine bàs air son firein: ach theagamh gu'm biodh aig neach eigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach ata Dia a' moladh a ghràidh fein duinne, do bhri' an uair a bha sinn fòs 'n ar peacachaibh gu 'n d'fhulaing Criosd bàs air ar son.

9 Is mòr is mò uime sin, air dhuinn a noise bhi air ar fireanachadh tre fhuil, a shàbhalar trid-sin o fheirg sinn.

10 Oir ma 's è air bhi dhuinn 'n ar naimhde, gu'n d' rinneadh réidh re Dia sinn tre bhàs a Mhic: is mòr is mò air dhuinn bhi air ar deanamh réidh, a shàbhalar tre a bheatha sinn.

11 Agus ni h è amhàin sin, ach ata sinn ag deanamh gàirdeachais ann Dia, trid ar Tighearna Iosa Criosd, trid an d' fhuair sinn 'noise an réiteachadh.

12 Uime sin, mar a thainig peacadh a steach do 'n t saoghal tre aon duine, agus bàs tre 'n pheaca'; agus mar sin thainig bàs air na h uile dhaoineibh, do bhri' gu'n do pheacaich iad uile.

13 Oir gus an lagh, bha peacadh ann san t saoghal: ach cha chuir'ear peacadh a leith dhaoine far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rioghaich am peacadh o Adhamh gu Maois, air an dream fòs nach do pheacaich do reir cos'lais eas-umhlachd Adhaimh, neach is è fioghair an ti ud a bha chum teachd:

15 Ach ni mar a' choire, mar sin ata 'n saor-thiodhlacl'. Oir ma fhuair mòran bàs, tre choire a h aon; is mòr is mò na sin ata gràs Dhe, agus an tiodhlacl' a' ghràis a 'ta tre aon duine, eadhon Iosa Criosd, pailte do mhòran.

16 Agus ni h ann mar tre aon duine a pheacaich, mar sin ata 'n tabhartas: oir bha am breitheanas tre aon choire, chum dìteidh; ach ata 'n saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fireanachadh.

17 Oir ma 's è is tre choire aon duine, gu'n do rioghaich am bàs tre h aon; is mòr is mò na sin a rioghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fireantachd, ann am beatha tre h aon, eadhon Iosa Criosd.

18 Uime sin mar trid chionta aon duine a thainig breitheanas air gach uile dhaoineibh chum dìteidh: is amhuil sin mar an ceudna tre fhìreantachd a h aon, thainig an saor thiodhlacl' air na h uile dhaoineibh chum fireanachadh na beatha.

19 Oir mar trid eas-umhlachd aon duine a rinneadh mòran 'n am peacachaibh:

[TD 365]

ROMH. CAIB. VI.

is amhuil sin trid umhlachd aon duine a nithear mòran 'n am fireanaibh.

20 Ach thainig an lagh a steach, chum gu mèudaichte a' choire: ach far an do mhèudaicheadh am peaca', bu ro-mhò a mhèudaicheadh gràs:

21 Chum as mar a rioghaich am peaca' chum bàis, mar sin gu'n rioghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha mairtheanaich, tre Iosa Criosd ar Tighearna.

CAIB. VI.

1 Cha 'n fheud sinn ar beatha a chaithe' am peaca'; oir ata sinn marbh dha, mar tha 'm baiste a' dearbhadh. 12 Na biodh rioghachd aig a' pheaca' ni 's mò, 18 do bhri' gu 'n d' thug sinn sinn fein thairis do sheirbhis na fireantachd, 23 agus chionn gur è am bàs tuarasdal a' pheacaidh.

CREUD ma seadh a deir sinn? Am buanaich sinn am peaca', chum gu'm biodh gràs air a mhèudachadh?

2 Nar leigeadh Dia: cionnas a dh' fheudas sinne a 'ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheamh ni 's faide ann?

3 Nach 'eil fios agaibh, a mhèud againn is a bhaisteadh ann an Iosa Criosd, gur bhaisteadh chum a' bhàis sinn?

4 Air an àdhbhar sin dh' adhlaiheadh sinn maraon ris tre 'n bhaiste chum bàis: ionnas mar thogadh Criosd suas o na marbhaibh le glòir an Athar, mar sin gu gluaiseamaidne mar an ceudna ann nuadhachd beatha.

5 Oir ma chuaidh ar suidheachadh maraon ann an cos'las a bhàis: bithidh sinn mar an ceudna air ar suidheachadh ann an cos'las ais eirigh.

6 Air fhios so a bhi againn, gu bheil ar sean duine air a cheusadh maraon ris, ionnas gu 'm biodh corp a' pheacaidh air a sgrios, chum nach deanamaid seirbhis do'n pheacadh as so suas ni 's mò.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor è o'n pheacadh.

8 'Noise ma fhuair sinn bàs maraon re Criosd, ata sinn creidsin gu 'm bi sinn beo maille ris mar an ceudna.

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chrìosd eirigh o na marbhaibh, nach bàsaich è ni 's mò; cha 'n 'eil tighearnas aig a' bhàs ni 's mò air.

10 Oir a mhèud gu 'n d' fhuair è bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair è bàs aon uair amhàin: ach a mhèud gu bheil è beo, is ann do Dhia ata sè beo.

11 Mar sin mar an ceudna measaibhse gu bheil sibh fein gu deimhin marbh do'n pheacadh: ach beo do Dhia tre Iosa Criosd ar Tighearna.

[TD 366]

ROMH. CAIB. VII.

12 Air an àdhbhar sin na rioghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàs-mhor, ionnas gu'n d' thugadh sibh umhlachd dha 'n a ain-mhiannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'n an armaibh ea-corach do 'n pheacadh: ach thugaibh sibh fein do Dhia, mar dhroing a 'ta beo o na marbhaibh; agus bhur buill 'n an armaibh fireantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh: oir cha 'n 'eil sibh fuidh 'n lagh, ach fui' ghràs.

15 Ciod uime sin? am peacaich sin, do bhri' nach 'eil sinn fuidh 'n lagh, ach fui' ghràs? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d' an toir sibh sibh fein mar sheirbhisich chum umhlachd, gur seirbhisich sibh do'n ti d' an dean sibh umhlachd; ma 's ann do 'n pheacadh chum bàis, no do umhlachd chum fireantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, gu'n raibh sibh 'n ar seirbhisich do 'n pheacadh; ach thug sibh o bhur croidhe umhlachd do 'n fhoirm theagaisg sin a * thugadh dhuibh.

18 Air dhuibh ma 'ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 'Ta mi labhairt mar dhuine, air son anmhuinneachd bhur feòla: oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neo-ghloine, agus do aingidheachd, chum aingidheachd; amhuil sin a nois' thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do 'n fhìreantachd, chum naomhachd.

20 Oir 'n uair a bha sibh 'n ar seirbhisich do 'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.

21 Air an àdhbhar sin creud an toradh a bha agaibh ann sin ann sna nithibh ud, a 'ta 'noise cur nàire oirbh? oir is è crìoch nan nithe sin am bàs.

22 Ach a noise air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'n ar seirbhisich do Dhia, ata bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhairtheanach.

23 Oir is è tuarasdal a' pheacaidh am bàs: ach is i † saor-thiodhacadh Dhe a' bheatha mhairtheanach, tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

1 Cha 'n 'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine ni 's faide na 's beo è. 4 Ach tha sinne marbh do'n lagh. 7 Gidheadh cha 'n 'eil an lagh 'n a pheacadh, 12 ach naomha, ceart, agus maith, 16 mar ataimse 'g aid'eachadh a 'ta doilich nach urradh mi a choimhead.

* ris 'n a cho' chumadh sibh.
† gibht.

[TD 367]

ROMH. CAIB. VII.

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riu-san d' an aithne an lagh ata mi labhairt) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, 'm fad is beo è?

2 Oir a' bhean a 'ta pòsda re fear, ata si ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beo è: ach ma gheibh a fear bàs, ata si fuasgailt' o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beo a fear, ma phòsar i re fear eile, goir'ear ban-adhaltranaich dhith: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin; ionnas nach ban-adhaltranaich i, ge do raibh si aig fear eile.

4 Air an àdhabhar sin, mo bhràithre, 'ta sibhse mar an ceudna marbh do 'n lagh tre chorp Chrìosd; ionnas gu'm biodh sibh pòsda re fear eile, eadhon risean a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tugamaid toradh amach do Dhia.

5 Oir 'n uair a bha sinn san fheoil, bha miannan nam peacaidh, tre 'n lagh, ag oibreachadh ann ar ballaibh, chum toradh a thoirt amach gu bàs.

6 Ach a noise 'ta sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh leis 'n a chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann nuadhachd spioraid, agus ni h ann ann seanachd na litreach.

7 Creud a deir sinn ma seadh? am bheil an lagh 'n a pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h eadh, cha b' aithne dhamh peacadh, ach tre 'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air ain-mhiann, mur abradh an lagh, Na * miannuich.

8 Ach air do 'n pheacadh † fàth a ghlacadh tre 'n àithne, dh' oibrich sè annam gach uile ghnè an-tograidh. Oir as eugmhais an lagha bha 'm peacadh marbh.

9 Oir bha mise beo as eugmhais an lagha uair-eigin: ach air teachd do 'n àithne, dh' ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a dh' òrduicheadh chum beatha, fhuaradh dhamh-sa chum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre 'n àithne, mheall sè mi, agus le sin mharbh sè mi.

12 Air an àdhabhar sin ata 'n lagh naomha; agus ata 'n àithne naomha, agus co'-thromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'n a bhàs damh-sa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicte gur peacadh è, ag oibreachadh bàis annamsa, leis an ni sin a 'ta maith; chum tre 'n àithne gu'm fàsadh am peacadh ro-pheacach.

* sanntuich.

† co'-throm.

[TD 368]

ROMH. CAIB. VIII.

14 Oir ata fhios againne gu bheil an lagh spioradail: ach ata mise feòlmhor, air mo reiceadh fuidh 'n pheacadh.

15 Oir an ni a 'ta mi deanamh, ni 'n taitneach leam è: oir an ni a b' àill leam, ni h è a dheanam, ach an ni a's fuathach leam, is è sin a 'ta mise a' deanamh.

16 Uime sin ma 'ta mi deanamh an ni nach b' àill leam, ata mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil sè maith.

17 'Noise ma 'ta cha mhise ni 's mò a 'ta deanamh so, ach am peacadh a 'ta gabhail comhnuidh annam.

18 Oir ata fhios agam, annamsa (sin re radh, ann am fheoil) nach 'eil maith sam bith ag gabhail comhnuidh: oir ata 'n toil a làthair maille rium, ach dòigh sam bith chum maith a dheanamh ni fuigheam.

19 Oir ni 'n deanam am maith bu mhiann leam: ach an t olc nach b' àill leam, is è sin a 'ta mi a' deanamh.

20 'Noise ma 'ta mi a' deanamh an ni nach b' àill leam, cha mhise ni 's mò ata deanamh so, ach am peacadh 'ta gabhail comhnuidh annam.

21 Uime sin ata mi faghail lagha, 'n uair a b' àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t olc a làthair agam.

22 Oir ata tlachd agam ann lagh Dhe, reir an duine ann taobh a stigh.

23 Ach ata mi faicsin lagh' eile a'm' bhallaibh, a' cogadh ann aghaidh lagh' m' inntin, agus ga m' thabhairt am bruid do lagh a' pheacaidh, a 'ta ann am bhallaibh.

24 Och is duine truagh mi! co shaoras mi o chorp a' bhàis so?

25 'Ta mi toirt buidheachais do Dhia, tre Iosa Criosd ar Tighearna. Uime sin, ata mise fein leis an inntin a' deanamh seirbhis do lagh Dhe; ach leis an fheoil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

1 'Ta iadsan a 'ta ann Criosd, agus a' caitheamh am beatha reir an Spioraid, saor o dhamnadh. 5 Ciod an cron a thig o'n fheoil, 14 agus ciod am maith a thig o'n Spiorad; 17 agus ciod è a bhi 'n ar cloinn do Dhia; 19 droing aig am bheil, roimh gach uile nithe, déidh air an saorsa. 29 Chuaidh sin òrduchadh roi'-làimh le Dia. 38 Cha 'n 'eil ni sam bith comasach air sinne a sgaradh o ghràdh-san.

AIR an àdhbhar sin cha'n 'eil 'noise dìteadh sam bith do'n dream sin a 'ta ann Iosa Criosd, a 'ta * gluasachd ni h ann a reir na feòla, ach reir an Spioraid.

* siubhal.

[TD 369]

ROMH. CAIB. VIII.

2 Oir rinn lagh Spioraid na beatha, ann Iosa Criosd, mise saor o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach raibh ann comas do'n lagh a dheanamh, do bhri' gu raibh è anmhunn tre 'n fheoil, ag cur a' Mhic fein do Dhia ann cos'las feòla peacaich, agus le ìobairt air son peacaidh, dhìt è am peacadh san fheoil:

4 Chum gu'm biodh fireantachd an lagha air a coi'-lionadh annainne, a 'ta gluasachd ni h ann a reir na feòla, ach a reir an Spioraid.

5 Oir an dream a 'ta a reir na feòla, 'ta an aire air na nithibh sin a bhuineas do'n fheoil: ach an dream a 'ta a reir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do 'n Spiorad.

6 Oir an inntin fheòlmhor is bàs sin; ach an inntin spioradail is beatha agus sioth-chaint i:

7 Do bhri' gur naimhdeas an inntin fheòlmhor ann aghaidh Dhe: oir cha 'n 'eil i umhal do lagh Dhe, is cha mhò ata 'n comas d'i bhi.

8 Uime sin cha 'n urradh iadsan a 'ta san fheoil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha 'n 'eil sibhse san fheoil, ach san Spiorad, ma 'ta Spiorad Dhe a' gabhail comhnuidh annaibh. 'Noise mur 'eil Spiorad Chriosd aig neach, cha bhuin sè dha.

10 Agus ma 'ta Criosd annaibh, ata 'n corp marbh gu deimhin, thaobh peacaidh; ach is beatha an Spiorad, thaobh fireantachd.

11 Ach ma 'ta Spiorad an ti a thog Iosa o na marbhaibh, a' gabhail comhnuidh annaibh; an ti do thog Criosd o na marbhaibh, beothaichidh sè mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhor-sa, tre a Spiorad-san a 'ta chomhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, ata sinn fa fhiachaibh, ni h ann do 'n fheoil, chum ar beatha a chaitheamh a reir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a reir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre 'n Spiorad gnìomhartha na colla, bithidh sibh beo.

14 Oir a mhèud 's ata air an treòrachadh le Spiorad Dhe, is iad mic Dhe.

15 Oir cha d' fhuair sibh Spiorad na daorsa a-ris chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h uchd-mhacachd, tre an * glaothamaid, Abba, Athair.

16 'Ta an Spiorad fein a' deanamh fia'nais maraon r'ar spioraidne, gur sinn clann Dhe.

17 Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia, agus co'-oighreachan

* éighmid.

[TD 370]

ROMH. CAIB. VIII.

maille re Criosd: ma 's è 's gu'm fulaing sinn maille ris, chum gu glòraichear maraon ris sinn mar an ceudna.

18 Oir measam, nach fiu fulangais na h aimsir a 'ta làthair, an coi'-meas ris a' ghlòir a dh' fhoillsichear annainn.

19 Oir ata dùil dhùrachdach a' * chruthachaidh a' feitheamh re foillseachadh cloinne Dhe.

20 Oir chuireadh an † cruthacha' fuidh dhìomhaoineas, ni h ann le thoil, ach trid-sin a chuir fuidh dhìomhaoineas è ann dòchas:

21 Do bhri' gu 'n saorar an ‡ cruthacha' fein fòs o dhaorsa na truailleidheachd, gu saorsa ghlòrmhor cloinne Dhe.

22 Oir ata fhios againne gu bheil an § cruthachadh uile 'g osnaich, agus am péin mar mhnaoi re cloinn, maraon ruinne gus an àm so:

23 Agus ni h è so amhàin, ach sinn fein mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, ata eadhon sinne 'g osnaich annainn fein, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, eadhon saorsa ar || collaidh.

24 Oir is ann le ** dòchas a shàbhalar sinn: Ach dòchas a chithear ni 'n dòchas è: oir c'ar son a bhios dòchas aig duine ris an ni 'ta è faicsin?

25 Ach ma 'ta dòchas againn ris an ni nach 'eil sinn a' faicsin, feithidh sinn gu foighidneach ris.

26 'Ta an Spiorad fein mar an ceudna a' deanamh congnamh le 'r n anmhuinneachd: oir ni h aithne dhuinn ciod a dh' iarramaid ann ùrnuigh mar bu chòir dhuinn: ach ata an Spiorad fein a' deanamh eidear-ghuidhe air ar son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dha-san a 'ta rannsachadh nan croidheachan ciod i inntin an Spioraid, do bhri' gu bheil sè ag deanamh eidear-ghuidhe air son nan naomh do reir toil De.

28 Agus ata fhios againn gu'n comh-oibrich na h uile nithe chum maith, do 'n dream aig am bheil gràdh do Dhia, eadhon dhoibhsin a ghairmeadh do reir a rùin.

29 Oir an dream a roimh-aithnich sè, roimh-òrduich sè iad mar an ceudna chum bhi co'-chosmhuil re iomhaigh a Mhic, chum gu 'm biodh eisean 'n a cheud-ghin am measg mòrain bhràithre.

30 'Tuilleadh eile, an dream a roimh-òrduich sè, ghairm sè iad mar an ceudna: agus an dream a ghairm

* chreatuir.

† creatuir.

‡ creatuir.

§ gach uile chreatuir.

|| cuirp.

** earbsa.

[TD 371]

ROMH. CAIB. IX.

è, dh' fhìreanaich sè mar an ceudna: agus an dream a dh' fhìreanaich è, ghlòraich sè mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a deir sinn ris na nithibh sin? Ma 'ta Dia leinn, cia dh' fheudas bhi 'n ar n aghaidh?

32 An ti nach do chaomhainn a Mhac fein, ach a thug thairis è air ar soin-ne uile, cionnas nach tabhair è mar an ceudna dhuinn gu saor na h uile nithe maille risean?

33 Co chuireas coire sam bith a leith daoine taghta Dhe? 'S è Dia ata fireanachadh:

34 Co a dhìteas? 'S è Crìosd a fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh' eirich a-ris, agus ata air deas làimh Dhe, neach a 'ta mar an ceudna ag deanamh eidear-ghuidhe air ar soin-ne.

35 Co * dhealaicheas sinn o ghràdh Chrìosd? an dean trioblaid, no àmhghar, no geur-leanmhuin, no gorta, no lomnochduigh', no cuntart, no clòidheamh?

36 (Reir mar ata è sgrìobhta, Air do shon-sa mharbhadh sinn rè an là; mheasadh sinn mar chaoraich chum marbhaidh)

37 Ni h eadh, ach ann sna nithibh sin uile tha sinn a' toirt tuilleadh agus buaidh, trìd-sin a ghràdhaich sinn.

38 Oir ata dearbh-beachd agam, nach bi bàs, no beatha, no aingil, no prionnsachda, no cumhachda, no nithe a 'ta làthair, no nithe a 'ta chum teachd,

39 No àirde, no doimhne, no creatuir sam bith eile, comasach air sinne a sgaradh o ghràdh Dhe a 'ta ann Iosa Crìosd ar Tighearna.

CAIB. IX.

1 'Ta Pòl doilich air son nan Iudhach. 7 Cha b' iad sliochd Abraham uile clann a' gheallaidh. 18 'Ta Dia deanamh tròcair air an droing a's toil leis. 21 Feudaidh an cumadoir an ni a's toil leis a dheanamh ris a' chriadh. 25 Ata gairm nan Geintileach, agus cur-air-cùl nan Iudhach air an roimh-innseadh. 32 An t àdhbhar air son nach do ghabh na h Iudhaich re fireantachd a' chreidimh.

DEIREAM an fhìrinn ann Crìosd, nior dheanam breug, (air bhi do m' choguis fòs a' deanamh fia'nais damh san Spiorad naomh)

2 Gu bheil doilgheas mòr orm, agus cràdh air mo chroidhe ann comhnuidh.

3 Oir ghuidhinn mi fein a bhi † dealaichte o Chrìosd, air son mo bhràithre, mo ‡ dhillsean thaobh na feòla:

4 Noch is iad na h Israelich, d' am buin an uchd-mhacachd agus a' ghlòir, a-

* a sgaras.

† malluicht'.

‡ luchd-dàimh.

[TD 372]

ROMH. CAIB. IX.

gus na cùmhnanta, agus tabhairt an lagha, agus seirbhis De, agus na geallaidh;

5 D' am buin na h aithreacha, agus o'm bheil Criosd thaobh na feòla, neach ata 'n a Dhia os ceann nan uile, beannuichte gu siorruidh. Amen.

6 Cha 'n è gu bheil focal De gun eifeachd. Oir cha 'n Israelich iadsan uile a 'ta o Israel:

7 Agus ni mò do bhri' gur sliochd do Abraham iad, ata iad uile 'n an cloinn: ach ann an Isaac ainmichear do shiol.

8 Is è sin re radh, Cha'n iad clann na feòla clann De: ach ata clann a' gheallaidh air am meas mar shiol.

9 Oir is è so focal a' gheallaidh, * Aig an àm so thig mi, agus bithidh mac aig Sara.

10 Agus ni h è 'mhàin so, ach Rebecca mar an ceudna 'n uair a thoirrheadh i o aon, eadhon Isaac ar n athair-ne.

11 (Oir mun do rugadh na leanbaidh, agus mun d' rinn iad maith no olc, chum gu'm biodh rùn De reir an taghaidh seasmhach, ni o oibribh, ach o'n ti a' ghairmeas)

12 Dubhradh ria, Ni an neach a's seine seirbhis do'n neach a's òige.

13 Reir mar ata è sgrìobhta, Ghràdhaich mi Iacob, ach dh' fhuathaich mi Esau.

14 Creud a deir sinn ma seadh? am bheil ea-coir maille re Dia? Nar leigeadh Dia.

15 Oir deir sè re Maois, Ni mi tràcair air an neach air an dean mi tràcair, agus iochd ris an neach ris an dean mi iochd.

16 Uime sin ni h ann o'n ti leis an àill, no o'n ti a ruidheas, ach o Dhia a ni tràcair.

17 Oir deir an sgrìobtuir re Pharaoh, Is ann chum na crìche so fein a thog mi suas thu, chum gu'm foillsichinn mo chumhachd annad, agus chum gu 'm biodh m' ainm iomraiteach air feadh na talmhain uile.

18 Uime sin ni è tràcair air an ti a's àill leis, agus an ti a's àill leis cruadhaichidh sè.

19 Deir tu ma 'ta rium, C'ar son ata è ma seadh a' faghail croin? oir cia do chuir ann aghaidh a thoile?

20 Ni h eadh, ach, O a dhuine, cia thusa ata tagradh ann aghaidh Dhe? An abair an ni a chumadh ris an ti a chum è, C'ar son a rinn thu mi mar so?

21 Nach 'eil cumhachd aig a' † chriadh-fhear air a' chriadh, ionnas gu 'n dea-

* Reir na h aimsire.

† i. e. fear-deanamh shoithiche creadha.

[TD 373]

ROMH. CAIB. X.

nadh è do'n aon mheall aon soitheach chum onoir, agus soitheach eile chum eas-onoir.

22 Ciod ma 's è, air bhi do Dhia toileach fhearg a nochdadh, agus a chumhachd a dheanamh aithnichte, gu'n d' fhulaing è le mòr fhad-fhulangas soithiche na feirge air an ull'uchadh chum sgriosaidh:

23 Agus chum gu'n deanadh è aithnichte saibhreas a ghlòire air soithichibh na tròcair, a dh' ull'uich sè roimh-lâimh chum glòire?

24 Eadhon sinne a ghairm sè, ni h è amhàin do na h Iudhachaibh, ach mar an ceudna do na Geintileachaibh.

25 Mar a deir sè fòs ann Osee, Goiridh mi mo phobull diubh nach raibh 'n am pobull damh; agus bean ghràdhach dh'ise, nach raibh gràdhach.

26 Agus tarlaidh, ann san ionad ann dubhradh riu, Cha sibh mo phobull-sa, ann sin goir'ear Clann an De bheo dhiubh.

27 'Ta Esaias fòs ag éigheach mu thimchioll Israeil, Ge do tha àireamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a shàbhalar.

28 Oir crìochnaichidh sè an obair, agus gearraidh sè gaoraid i am * fireantachd: do bhri' gu 'n dean an Tighearn' obair ghaoraid air an talamh.

29 Agus mar a dubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearna nan sluagh siol againne, dheantadh sinn mar Shodoma, agus bhitheamaid cosmhuil re Gomorrha.

30 Creud a deir sinn ma seadh? Gu 'n d' rainig na Cinnich, nach raibh a' leantuin fireantachd, air fireantachd, eadhon an fhìreantachd a 'ta o chreidimh:

31 Ach cha do rainig Israel, a bha leantuin lagh na fireantachd, air lagh na fireantachd.

32 C'ar son? Do bhri' nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b' ann o oibribh an lagha a dh' iarr iad i: oir thuislich siad air a' chloich-thuislidh sin;

33 Mar ata è sgrìobhta, Fèuch, cuiream ann Sion cloch-thuislidh, agus carruig oilbheim: agus gach uile neach a chreideas ann-san, cha chuir'ear gu nàire è.

CAIB. X.

1 'Ta an sgrìobtuir a' nochdadh an eidir dhealachaidh a 'ta eidear fireantachd an lagha, agus a' chreidimh; 11 agus nach cuir'ear a h aon do na h Iudhachaibh, no do na Geintileachaibh sin uile, a chrei-

* ceartas.

[TD 374]

ROMH. CAIB. X.

deas, fui' amhluadh; 18 agus gu 'n gabh na Geintilich ris an fhocal, agus gu'n creid siad. 19 Cha raibh Israel ain-eolach air na nithibh sin.

A Bhràithre, is è * rùn taitneach mo chroidhe, agus 'm ùrnuigh re Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an sàbhaladh.

2 Oir ata mi deanamh fia'nais doibh, gu bheil † teas-ghràdh aca do Dhia, ach ni h ann a reir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhi ain-eolach air fireantachd Dhe, agus ag iarraidh am fireantachd fein chur air chois, cha do strìochd iad do fhìreantachd Dhe.

4 Oir is è Crìosd crìoch an lagha, chum fìreantachd do gach uile neach a chreideas.

5 Oir ata Maois a' cur ann céill na fireantachd a 'ta o'n lagh, eadhon an duine a ni na nithe sin, gu'm bi sè beo leo.

6 Ach mar so deir an fhìreantachd a 'ta o chreidimh, Na abair ann do chroidhe, Co theid suas air neamh? (sin r'a radh, a thoirt Chrìosd a nuas.)

7 No, Co a theid sìos do'n doimhne? (sin r'a radh, a thoirt Chrìosd a-ris air ais o na marbhaibh.)

8 Ach creud a deir si? 'Ta 'm focal am fogus duit, ann do bheul, agus ann do chroidhe: 's è sin focal a' chreidimh a 'ta sinne ag searmonachadh,

9 Eadhon ma dh' aid'icheas tu le d' bheul an Tighearna Iosa, agus ma chreideas tu ann do chroidhe, gur thog Dia o na marbhaibh è, sàbhalar thu.

10 Oir is ann leis a' chroidhe a chreidear chum fìreantachd, agus leis a' bheul a dh' aid'ichear chum slàinte.

11 Oir a deir an sgrìobtuir, Ge b'è neach a chreideas ann-san, cha nàraichear è.

12 Oir cha 'n 'eil eidear-dhealachadh eidear an t Iudhach agus an Greugach: oir an t aon Tighearna a 'ta os-cionn gach uile, tha è saibhir do gach uile a ghairmeas air.

13 Oir ge b'è neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, sàbhalar è.

14 Ach cionnas a ghairmeas iad airsin ann s nach do chreid iad? agus cionnas a chreideas iad ann san tí air nach cual' iad iomradh? agus cionnas a chluinneas iad gun searmonuiche?

15 Agus cionnas a ni iad searmoin, mur cuir'ear iad? mar ata è sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muintir sin a 'ta searmonachadh soisgeil na sìothchaint, a 'ta toirt

* làn-toil.

† èud aca thaobh Dhe.

[TD 375]

ROMH. CAIB. XI.

sgéil aoibhneich air nithibh maithe!

16 Ach cha raibh iad uile umhal do'n t soisgeul. Oir a deir Esaias, A Thighearna, co a chreid ar n aithris-ne?

17 Uime sin, is ann o eisdeachd a thig creidimh, agus eisdeachd tre fhocal De.

18 Ach a deiream, Nach cual' iad? Chuala gu deimhin, chuaidh 'm fuaim air feadh gach tìr' amach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a deiream, nach raibh fios aig Israel? Air tùs, a deir Maois, Cuiridh mi èud oirbh le Cinneach nach 'eil 'n an Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach ata Esaias ro-dhàna, agus deir sè, Fhuaradh mi leo-san nach d' iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi dhoibhsin nach d' fhiosraich air mo shon.

21 Ach re Israel a deir sè, Shìn mi 'mach mo làmhan rè an là gu h iomlan re pobull eas-umhal agus a labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

1 Cha do thilg Dia Israel uile uaithe. 7 Thaghadh cuid, ge do chruadhaicheadh a' chuid eile. 16 Ata dòchas mu 'n ath-philleadh. 18 Cha 'n fheud na Geintilich uail-thàir a dheanamh orra; 26 oir ata gealla' gu'n slànuichear iad. 33 'Taid breitheanais De do-rannsaich.

DEIREAM ma seadh, 'N do thilg Dia a phobull uaithe? Nar leigeadh Dia. Oir is Israeleach mise fein mar an ceudna, do shliochd Abraham, do threibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia uaithe a phobull, a roimh-aithnich è. Nach 'eil fhios agaibh ciod è a deir an sgrìobtuir mu Elias? cionnas ata è a' deanamh eidear-ghuidhe re Dia ann aghaidh Israeil, ag radh,

3 A Thighearna, mharbh iad t fhàidhean, agus leag iad sìos t altaire; agus dh' fhàgadh mise a'm' aonar, agus ata siad ag iarraidh m' anama.

4 Ach creud a deir freagradh De ris, Dh' fhàg mi dhamh fein seachd mìle fear, nach do lùb an glùn do iomhaigh Bhaail.

5 Is mar sin mar an ceudna ata san àm so a làthair fuigheall a reir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma 's ann tre ghràs, ni h ann o oibribh ni 's mò: no cha ghràs gràs ni 's mò. Ach ma 's ann o oibribh, ni h ann o ghràs a sin suas: no cha 'n obair a sin suas obair.

[TD 376]

ROMH. CAIB. XI.

7 Ciod ma seadh? An ni sin a 'ta Israel ag iarraidh, cha do rainig sè air; ach rainig an taghadh air, agus chuaidh chuid eile a dhalladh:

8 Mar ata è sgrìobhta, Thug Dia dhoibh spiorad na suaine, sùile chum nach faiceadh iad, agus cluasa chum nach cluinneadh iad, gus an là an diu.

9 Agus a deir Daibhidh, Biodh am bòrd mar ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-tuislidh, agus mar dhìol-thuarasdal dhoibh.

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh, chum nach faic iad, agus crom-sa an druim ann comhnuidh.

11 Deiream uime sin, 'N do thuislich iad ionnas gu'n tuiteadh iad? Nar leigeadh Dia: ach tre an tuiteam-sa 'ta slàinte air teachd chum nan Cinneach, chum iadsan a bhrosnachadh gu h èud.

12 'Noise ma 's è an tuiteam-sa saibhreas an domhain, agus an lughdachadh saibhreas nan Cinneach: cia mò na sin a bhitheas an lànachd?

13 Oir is ann ribhse a labhram, a Chinneacha, do bhri' gur mi abstol nan Cinneach, tha mi toirt onoir do m' oifig:

14 Nam feudainn air chor sam bith mo choi'-fheoil a bhrosnachadh gu èud, agus gu'n sàbhalainn dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma 's è 'n tilgeadh-san air falbh réiteachadh an domhain; ciod è an ath-ghabhail, ach beatha o na marbhaibh?

16 Oir ma 'ta an ceud-thoradh naomha, ata am meall naomha mar an ceudna: agus ma 'ta an fhreamh naomha, 'ta na geuga mar sin mar an ceudna.

17 Agus ma 'ta cuid do na geugaibh air am briseadh dheth, agus gu bheil thusa, a bha a'd' chrann-ola fiadhain, air do shuidheachadh 'n am measg, agus maille riu a' faghail co'-pairt do fhreimh agus do reamhrachd a' chroinn-ola;

18 Na dean uaill ann aghaidh nan geug: ach ma ni thu uaill 'n an aghaidh, cha tusa a dh' iomchaireas an fhreamh, ach an fhreamh thusa.

19 Deir tu uime sin, Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichte mise 'n an àite.

20 Ro-mhaith; air son am mi-chreidimh bhriseadh iadsan, agus ata thusa a' seasamh tre chreidimh. Na bi àrd-inntineach, ach fa eagal.

21 Oir mur do choigill Dia na geuga nàdurra, biodh fiamh ort nach coigill è thusa mar an ceudna.

[TD 377]

ROMH. CAIB. XII.

22 Fèuch uime sin maitheas agus geur-cheartas De: geur-cheartas d' an taobh-san a thuit; ach do d' thaobh-sa, maitheas, ma bhunaicheas tu 'n a mhaitheas; agus mur bunaich, gearthar dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur bunaich iad 'n am mi-chreidimh: oir ata Dia comasach air an suidheachadh a-ris.

24 Oir ma ghearthadh thusa as a' chrann-ola a bha fiadhaich thaobh nàduir, agus gur shuidhicheadh ann deadh chrann-ola thu ann aghaidh nàduir; cia mòr is mò na sin a shuidhichear na geuga nàdurra 'n an crann-ola fein?

25 Oir cha b' àill leam, a bhràithre, sibhs' a bhi ain-eolach air a' chùis dhiomhair so (chum nach biodh sibh glic 'n ar bar'ail fein) gur

tharladh doille ann an cuid do Israel, gus an d' thig iomlanachd nan Geintileach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uil' air an slànuchadh: mar ata è sgrìobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shion, agus pillidh sè air falbh ain-diadhuidheachd o Iacob.

27 Oir is è so mo chùmhnannt riu, 'n uair a bheir mi air falbh am peacaidh.

28 Thaobh an t soisgeil, is naimhde iad air bhur son-sa: ach thaobh an taghaidh, ata siad gràdhaichte air son nan athracha.

29 Oir ata tiodhlacaidh agus gairm Dhe gun aithreachas.

30 Oir mar a tha sibhse * o chian eas-umhal do Dhia, ach a noise fhuair sibh tròcair tre a' mi-chreidimh-sin:

31 Amhuil sin † ata iadsan san àm so eas-umhal, chum tre bhur tròcair-se gu 'm fuigh siad tròcair mar an ceudna.

32 Oir dhruid Dia iad uile ann mi-chreidimh, chum tròcair dheanamh air gach uile.

33 O doimhne saibhris araon gliocais agus eòlais De! Cia do-rannsaich a bhreitheanais, agus do-lorgaich a shlìghidh!

34 Oir co aig an raibh fios inntin an Tighearna, no co bu chomhairleach dha?

35 No co thug dha air tùs, agus làn-diolar a rìs dha è?

36 Oir is ann uaithe-sin agus trìd-sin, agus air a shon-san ata na h uile nithe: dha-san gu raibh glòir gu sìorruidh. Amen.

CAIB. XII.

1 'S còir do thròcair Dhe sinne aomadh gu Dia a thoileachadh: 3 Cha chòir do dhuine sam bith meas tuilleadh 's maith

* roimhe so.

† cha do chreid iadsan.

[TD 378]

ROMH. CAIB. XII.

bhi aige dheth fein; 6 ach 's còir do gach aon feitheamh air an dreachd sin, a dh' earbadh ris. 9 Tha gràdh, agus mòran do dhleasdanas eile air an iarraidh uainn. 19 Ata dioghaltas gu sonraicht' air a thoirmeasg dhuinne.

AIR an àdhbhar sin guidheam oirbh, a bhràithre, tre thròcairibh Dhe, ar cuirp a thabhairt 'n am beo-iobairt, naomha, thaitneach do Dhia, ni a's è bhur seirbhis reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur cumadh ris an t saoghal so: ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh tre ath-nuadhachadh bhur n inntin, chum gu 'n dearbh sibh creud i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin De.

3 Oir deiream tre a' ghràs a thugadh dhamh-sa, ris gach uile 'n ar measg, gun smuainteachadh uime fein ni 's àirde na 's còir dha smuainteachadh; ach smuainteachadh am measarrachd, a reir mar a roinn Dia ris gach uile neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar ata mòran bhall againn ann aon chorp, agus cha 'n 'eil aig gach uile bhall an aon oifig:

5 Amhuil sin ge do tha sinne 'n ar mòran, is aon chorp ann Criosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leith d'a chéile.

6 Uime sin air bhi do thiodhlacaibh * eagsamhail againn, a reir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma 's fàidheadoireachd, deanamaid fàidheadoireachd do reir tomhais a' chreidimh:

7 No ma 's ministreileachd, thugamaid aire d' ar ministreileachd; no an ti a theagaisgeas, thugadh è aire d'a theagasg;

8 No an ti a bheir earail, thugadh è aire d'a earail: an ti a roinneas an déirc, roinneadh è i ann treibhdhireachd; an ti a rioghlas, deanadh sè è maille re dùrachd; an ti a ni tròcair, deanadh sè è gu suilbhir.

9 Biodh bhur gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh do'n olc, leanaibh gu dlù' ris an ni a 'ta maith.

10 Bithibh teo-chroidheach d'a chéile; le gràdh bràthaireil, ann onoir a' toirt toiseach gach aon d'a chéile:

11 Gun bhi leasg ann gnothuichibh: † dùrachdach 'n ar spiorad; a deanamh seirbhis do'n Tighearna:

12 A'deanamh gàirdeachais ann dòchas: foighidneach ann trioblaid; mairtheanach ann an ùrnuigh:

13 A' co'-roinn re uireasbhuidh nan naomh; a' gnàthachadh aoidheachd.

* eidir-dhealuichte.

† faobharach.

[TD 379]

ROMH. CAIB. XIII.

14 Beannuichibh an dream a' ta deanamh geur-leanmhuin oirbh: beannuichibh, agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gàirdeachas maille riu-san a'ta re gàirdeachas, agus caoi' maille riu-san a'ta re caoi'.

16 Gu ma h aon toil dhuibh r'a chéile. Na * biodh bhur cion air nithibh àrd, ach cuiribh sibh fein ann coi'-inbhe riu-san a'ta iosal. Na bithibh glic 'n ar bar'ail fein.

17 Na diolaibh olc air son uilc do dhuin' air bith. Ull'uichibh nithe ciatfach am fia'nais nan uile dhaoine.

18 Ma dh' fheudas è bhi, mhèud 's ata ann comas duibhse, biodh siothchaint agaibh ris gach uile dhaoibh.

19 A chàirde gràdhach, na deanaibh dioghaltas air bhur son fein, ach thugaibh àite do 'n fheirg: oir ata è sgrìobhta, Is leamsa an dioghaltas; iochdaidh mi, deir an Tighearna.

20 Uime sin ma bhios do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha; ma bhios è tartmhor, thoir deoch dha: oir le so a dheanamh carnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na d' thugadh an t olc buaidh ort, ach beir-se buaidh air an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

1 Umhlachd, agus dleasdanas eile a 's còir dhuinn chur ann gnìomh do uachdaranaibh. 8 'Sè gràdh coi'-lionadh an lagha. 11 'Ta geòcaireachd, agus meisg, agus oibre an dorchadais ro neo-chubhaidh do àm an t soisgeil.

BIODH gach anam umhal do na h àrd chumhachdaibh. Oir cha 'n 'eil cumhachd ann ach o Dhia: agus na cumhachda a 'ta ann, is ann o Dhia a dh' òrduicheadh iad.

2 Air an àdhbhar sin ge b'è air bith a chuireas ann aghaidh a' chumhachd, ata sè cur ann aghaidh òrduigh Dhe: agus iadsan a chuireas 'n a aghaidh, gheibh siad breitheanas dhoibh fein.

3 Oir cha 'n 'eil uachdarain 'n an àdhbhar eagail do dheadh oibribh, ach do dhroch oibribh. Uime sin am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliu uaithe.

4 Oir is eisean seirbhiseach Dhe chum maith dhuit. Ach ma ni thu an t olc, biodh eagal ort; oir cha 'n ann gu diomhaoin ata sè giùlan a' chloidheimh: oir is è seirbhiseach Dhe, 'n a dhioghaltoir feirg air an ti a ni olc.

* bithibh àrd-inntineach.

[TD 380]

ROMH. CAIB. XIV.

5 Uime sin is eigin bhi umhal, ni h ann amhàin air son feirge, ach fòs air son coguis.

6 Oir air an àdhbhar so ata sibh toirt cìs dhoibh fòs: oir is iad seirbhisich Dhe iad, a sior-fheitheamh air an ni so fein.

7 Air an àdhbhar sin thugaibh do gach uile neach an dlighe fein: càin dha-san d'an dlighear càin, cìs dha-san d'an dlighear cìs, eagal dha-san d'an còir eagal, agus onoir dha-san d'an còir onoir.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach amhàin sibh a ghràdhachadh a chèile: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choi'-lion sè an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhaltrannas, Na dean morta, Na dean goid, Na dean fia'nais bhréige, Na sanntaich, agus ma 'ta àithne sam bith eile ann, ata si air a cur sios gu h ath-ghaoraid fuidh 'n fhocal so, eadhon, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu fein.

10 Cha dean gràdh lochd d'a choimhearsnach: air an àdhbhar sin is è an gràdh coi'-lionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h aimsir' a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a noise mosgladh o chodal: oir ata ar slàinte 'noise ni 's foigse na 'n uair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol tharunn, tha an là am fogus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd an t soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar ann san là; ni h ann an ruidhteireachd agus am meisg, no ann seomradoireachd agus am macnus, no ann coi'-stribh agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearna Iosa Criosd, agus na deanaibh ullamhachadh air son na feòla, chum a h ain mhianna a choi'-lionadh.

CAIB. XIV.

1 Cha 'n fheud daoine tàir a dheanamh no chéile a dhìteadh air son nithe coi'-dheis: 13 ach bhi faicilleach gun oilbheum a thoirt leo; 15 oir ata an t absdol a' dearbhadh gu bheil sin mi-cheadaichte, le iomadh reuson.

GABHAIBH ris an neach a 'ta * anmhunn sa chreidimh, ach ni h ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir ata h aon a' creidsin gu 'm feud è gach uile nithe itheadh: ach ata eisean a 'ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh eisean a 'ta 'g itheadh, tàir airsin nach 'eil ag itheadh; agus na

* lag.

[TD 381]

ROMH. CAIB. XIV.

tugadh eisean nach 'eil ag itheadh, breith air an ti a dh' itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Co thusa a 'ta toirt breith air seirbhiseach duin' eile? d'a mhaighisdir fein seasmhaidh, no tuitidh sè: Seadh, cumar suas è: oir is comasach Dia air a chumail 'n a sheasamh.

5 'Ta * meas aig neach air là thar là: agus ata meas aig neach eile air gach là mar a chéile. Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'n a inntin fein.

6 An ti aig am bheil cion air an là, is ann do 'n Tighearna 'ta cion aig air; agus an ti aig nach 'eil cion air an là, is ann do 'n Tighearna nach

'eil cion aig air. An ti a 'ta 'g itheadh, is ann do 'n Tighearna 'ta è 'g itheadh, oir ata è toirt buidheachais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do 'n Tighearna nach ith sè, agus bheir sè buidheachas do Dhia.

7 Oir cha 'n 'eil a h aon againn beo dha fein, agus cha 'n 'eil a h aon againn a' faghail bhàis dha fein.

8 Oir ma 's beo dhuinn, is ann do 'n Tighearna ata sinn beo; agus ma 's bàs duinn, is ann do 'n Tighearna 'ta sinn faghail bhàis: uime sin ma 's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearna sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Crìosd bàs, agus a dh' eirich sè, agus a dh' ath-bheothaich e, chum gu 'm biodh è 'n a Thighearna air na beothaibh agus air na marbhaibh.

10 Ach c'ar son ata thusa a' toirt breith air do bhràthair? no fòs c'ar son ata thu a' deanamh tarcuais air do bhràthair? oir seasmhaidh sinn gu leir am fia'nais caithir-breitheanais Chrìosd.

11 Oir ata è sgrìobhta, Mar is beo mise, deir an Tighearna, lùbaidh gach glùn damh, agus aid'ichidh gach teanga do Dhia.

12 Air an àdhbhar sin bheir gach aon againn cunntas uime fein do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid breith air a chéile tuilleadh ni 's mò: ach gu ma fearr libh a' bhreith so thoirt, gun àdhbhar-tuiteam no oilbheim a thoirt d'a bhràthair.

14 Oir ata fhios agam, agus is dearbh leam ann san Tighearna Iosa, nach 'eil ni sam bith neo-ghlan dheth fein: ach do'n ti a mheasas ni sam bith neo-ghlan, dha-san ata sè neo-ghlan.

15 Ach ma bhios doilgheas air do bhràthair air son bìdh, 'noise cha 'n 'eil thu a' gluasachd do reir a'

* suim ag neach do là.

[TD 382]

ROMH. CAIB. XV.

ghràidh. Na * cuir am mugha le d' bhiadh eisean, air son an d' fhulaing Crìosd bàs.

16 Air an àdhbhar sin na labhrar olc mu bhur maith.

17 Oir cha bhiadh agus deoch rioghachd Dhe, ach fireantachd, agus sìothchaint, agus aoibhneas san Spiorad naomh.

18 Oir ge b'è ni seirbhis do Chrìosd ann sna nithibh so, tha è taitneach do Dhia, agus tha è dearbhta do dhaoinibh.

19 Uime sin leanamaid na nithe a † thig re sìothchaint, agus na nithe thig re tog'ail suas a chéile.

20 Na ‡ cuir am mugha obair Dhe air son bìdh. Gu deimhin ata na h uile nithe glan; ach is olc do 'n duine sin a dh'itheas le h oilbheum.

21 Is maith an ni gun fheoil itheadh, no fion òl, no ni air bith a dheanamh leis am fuigh do bhràthair tuisleadh no oilbheum, no leis an deanar lag è.

22 Am bheil creidimh agad? Biodh è agad dhuit fein am fia'nais De: Is beannuicht' an duine sin nach dìt è fein ann san ni sin a § mheasas è ceaduicht'.

23 Ach eisean a 'ta fuidh amharus, ata sè air a dhìteadh ma dh' itheas è, do bhri' nach ann o chreidimh ata è 'g itheadh: oir gach uile ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh è.

CAIB. XV.

1 Is còir dhoibhsin a 'ta làidir giùlan leo-san a 'ta anmhunn. 2 Cha 'n fheud sinn sinn fein a thoileachadh, 3 oir cha d' rinn Criosd sin, 7 ach gabhail r'a chéile, mar a rinn Criosd ruinn uile, 9 araon ris na h Iudhachaibh agus ris na Geintileachaibh. 15 'Ta Pòl ag gabhail a leithsgeil fein air son è sgrìobhadh, 28 agus a' gealltuin am faicsin, 30 agus ag iarraidh congnamh an ùrnuighean.

UIME sin is còir dhuinn a 'ta làidir, giùlan le anmhuinneachd na muintir sin a 'ta lag, agus gun sinn fein a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thog'ail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Criosd è fein; ach a reir mar ata è sgrìobhta, Thuit toibheum na muintir sin a thug toibheum dhuit orm-sa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimhe so, is ann chum ar teagasg-ne do sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus co'-fhur-

* sgrìos.

† sdiùras chum sìothchaint agus tog'ail &c.

‡ sgrìos.

§ a 'ta aige fa dhearbha'.

[TD 383]

ROMH. CAIB. XV.

tachd nan sgrìobtuire gu'm biodh dòchas againne.

5 'Noise gu tugadh Dia na foighidin agus a' cho'-fhurtachd dhuibhse bhi dh' aon inntin thaobh a chéile, a reir Iosa Criosd:

6 Chum gu 'm feud sibh a dh' aon inntin agus le aon bheul glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd.

7 Uime sin gabhaibhse r'a chéile, eadhon mar a ghabh Criosd ruinne, chum glòir' Dhe.

8 'Noise a deirim, Gu raibh Iosa Criosd 'n a mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son firinn De, chum geallaidh nan athracha a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a reir mar ata è sgrìobhta, Air an àdhbhar so aid'icheam thu a' measg nan Cinneach, agus seinnidh mi ceòl do d'ainm.

10 Agus a-rìs a deir sè, Deanaibh gàirdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san.

11 Agus a-rìs, Molaibh an Tighearna, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliu dha, a phoibleacha uile.

12 Agus a-rìs deir Esaias, Bithidh freamh Iesse ann, agus an ti a dh' eir'eas suas chum uachdaranachd bhi aige air na Cinneachaibh, ann-san cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 'Noise gu 'n deanadh Dia an dòchais sibhse a lionadh do'n uil' aoibhneas agus shìothchaint ann an creidsin, chum gu 'm bi sibh pailt' ann dòchas, tre chumhachd an Spioraid naoimh.

14 Agus ata deimhin agamsa fein fòs d'ar taobh-sa, mo bhràithre, gu bheil sibhse fòs làn do mhaitheas, air bhur lionadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a * theagasg.

15 Gidheadh, a bhràithre, sgrìobh mi d' ar ionnsuidh leis an tuilleadh dànadais, ann càil-eigin, mar gu cuirinn ann cuimhne sibh, air son a' ghràis a thugadh dhamh-sa o Dhia,

16 Ionnas gu 'm bithinn a'm' mhinisteir aig Iosa Criosd do na Geintileachaibh, a' frithealadh soisgeil De, chum gu'm biodh ofrail suas nan Geintileach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ata agam àdhbhar uail tre Iosa Criosd, ann sna nithibh sin a bhuineas do Dhia.

18 Oir cha bhi dànachd agam labhairt air a' bheag do na nithibh sin, nach d' oibrich Criosd leamsa, chum na Cinnich a dheanamh umhal

* chomhairleach'.

[TD 384]

ROMH. CAIB. XV.

am focal agus ann gnìomh,

19 Le comharthaibh agus miorbhuilibh treun, tre chumhachd Spioraid De; ionnas o Hierusalem agus mu 'n cuairt gu Illiricum, gur làn-shearmonaich mi soisgeul Chrìosd.

20 Seadh, mar sin bha ro-dheidh agam air an t soisgeul a shearmonachadh, cha 'n ann san ionad ann raibh Criosd air ainmeachadh, chum nach togainn m' obair air * stéidh neach eile:

21 Ach a reir mar ata è sgrìobhta, Chi iadsan ris nach do labhradh uime: agus tuigidh iadsan, nach cuala.

22 Uime sin mar an ceudna chuireadh gu minic bacadh orm o theachd d'ar n ionnsuidh-se.

23 Ach a noise do bhri' nach 'eil agam ionad ni 's mò ann sna crìochaibh so, agus gu bheil mòr thogradh agam o cheann mòrain bhliadhnaibh teachd d' ar n ionnsuidh-se;

24 Ge b'è uair a thriallas mi do'n Spainn, thig mi d'ar n ionnsuidh-se: oir tha dùil agam sibhse fhaicsin san dol seachad, agus bhi air mo thoirt air m' aghaidh libhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs ann càil-eigin air mo lionadh le 'r co'-luadar-sa.

25 Ach a noise 'ta mi dol gu Hierusalem, a fhrithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann Macedonia agus ann Achaia, co'-roinn àraidh a dheanamh ris na naomhaibh bochda 'ta ann Ierusalem.

27 Bu toil leo gu deimhin, agus ata iad fa fhiachaibh dhoibh. Oir ma rinneadh na Cinnich 'n an luchd co'-pairt d' an nithibh spioradail-se, is còir dhoibh ministreileachd a dheanamh dhoibhsin sna nithibh † bhuineas do'n cholluinn.

28 Uime sin air dhamh so a chrìochnachadh, agus 'n uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi ‡ d' ar taobh-sa do 'n Spainn.

29 Agus ata fhios agam, air dhamh teachd d' ar ionnsuidh-se, gu'n d' thig mi ann lànachd beannacha' soisgeil Chrìosd.

30 'Noise guidheam oirbh, a bhràithre, air sgà' an Tighearna Iosa Chrìosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu'n dean sibh gleachda maraon riumsa ann ùrnuighibh air mo shon re Dia;

31 Chum gu saorar mi uatha-san nach 'eil ag creidsin ann Iudea; agus chum gu 'm bi mo sheirbhis § air son Ierusalem, taitneach do na naombhaibh:

* bunadh.

† feòlmhor.

‡ bhur ròd-sa.

§ thaobh.

[TD 385]

ROMH. CAIB. XVI.

32 Chum 's gu'n d' thig mi d' ar ionnsuidhse le h aoibhneas tre thoil De, agus gu fuigheam suaimhneas maille ribh.

33 'Noise gu raibh Dia na sìothchaint maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

3 'Ta Pòl a' toirt òrduigh do na bràithribh fàilte chur air mòran; 17 agus a' comhairleachadh dhoibh aire a thoirt do 'n mhuintir a 'ta tog'ail connsaich agus a' toirt oilbheime: 21 agus ann diaigh iomadh beannachd ag crìochnachadh le breith buidheachais do Dhia.

* MOLAM dhuibh Phebe ar piuthar, neach is searbhanta do 'n eaglais a 'ta ann Cenchrea:

2 Chum's gu'n gabh sibh ria ann san Tighearna, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu 'n dean sibh congnamh ria ann s gach gnothach ann am bi feum aic' oirbh: oir rinn i fein congnamh re mòran, agus riumsa fòs.

3 Cuiribh fàilte air Priscilla agus Acuila mo cho'-oibrichean ann Iosa Criosd:

4 (Muintir a leag sìos a' muineal fein air son m'anma-sa: d' am bheil a' toirt buidheachais cha 'n è 'mhàin mise, ach fòs eaglaise nan Cinneach uile)

5 Mar an ceudna cuiribh fàilte air an eaglais a 'ta 'n an tigh-se. Cuiribh fàilte air Epenetus a's ionmhuinn leamsa, neach is è ceud toradh Achaia do Chrìosd.

6 Cuiribh fàilte air Muire, a rinn saothair mhòr air ar soin-ne.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunia mo luchd-dàimh' agus mo chompanaich priòsuin, a 'ta † inbheach a' measg nan abstol, agus a bha fòs ann Criosd romhamsa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias a's ionmhuinn leamsa san Tighearna.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus ar co'-oibriche ann Criosd, agus air Stachis fear mo ghràidh-se.

10 Cuiribh fàilte air Apelles a 'ta dearbhta ann Criosd. Cuiribh fàilte orra-san a 'ta do theaghlach Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion mo charaid. Cuiribh fàilte orra-san do theaghlach Narcissuis, a 'ta san Tighearna.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphòsa, mnàin a 'ta saothreachadh san Tighearna. Cuiribh fàilte air Persis a's ionmhuinn leam, bean a shaothraich gu mòr ann san Tighearna.

13 Cuiribh fàilte air Rufus a 'ta taghta san Tighear-

* Taobham ribh.

† cliùtach.

[TD 386]

ROMH. CAIB. XVI.

na, agus air a mhàthair agus mo mhàthair-se.

14 Cuiribh fàilte air Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus na bràithre a 'ta maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Iulia, Nereus, agus a phiuthar, agus Olimpas, agus na naoimh uile a 'ta maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig naomha. 'Ta eaglaise Chrìosd ag cur fàilte oirbh.

17 'Noise guidheam oirbh, a bhràithre, comharthaichibh iadsan a 'ta tog'ail * choi'-sribhe agus a' toirt oilbheime, ann aghaidh an teagaisg a dh' fhòghluim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha 'n 'eil an leithide so a' deanamh seirbhis d'ar Tighearna Iosa Criosd, ach d'am broinn fein; agus ata iad le briathraibh milse agus le miodal a' mealladh croidheacha na muintir sin † nach 'eil olc.

19 Oir ata bhur n umhlachd-sa air teachd chum nan uile dhaoine. Uime sin ata mise a' deanamh gairdeachais d'ar taobh-sa: gidheadh b' àill leam sibhse bhi glic chum a' mhaith, ach simplidh thaobh an uilc.

20 Agus bruthaidh Dia na siothchaint Satan f'ar cosaibh gu h ath ghaoraid. Gràsa ar Tighearna Iosa Criosd gu raibh maille ribh. Amen.

21 'Ta Timoteus mo cho'-oibriche cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 'Ta mise Tertius, a sgrìobh an litir so, ag cur fàilte oirbh san Tighearna.

23 'Ta Gaius a 'ta toirt aoidheachd dhamh-sa, agus do 'n eaglais uile, ag cur fàilte oirbh. 'Ta Erastus stiubhard a' bhaile ag cur fàilte oirbh, agus Quartus bràthair.

24 Gràsa ar Tighearna Iosa Criosd gu raibh maille ribh uile. Amen.

25 'Noise dha-san a 'ta comasach air sibhse a dhaingneachadh a reir mo shoisgeil-se, agus searmonachadh Iosa Criosd, (reir foillseachadh an rùin-diomhair, a bha 'm folach o thoiseach an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a nois', agus tre sgrìobtuiribh nam fàidhean a reir àithne an De bhith-bhuain, a 'ta air a dheanamh aithnichte do na h uile chinneachaibh chum umhlachd a' chreidimh).

27 Do Dhia a 'ta 'mhàin glic, gu raibh glòir tre Iosa Criosd gu sìorruidh. Amen.

* chonnsaichean.

† ata neamh lochdach.

[TD 387]

Ceud LITIR an ABSTOIL PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 Ann diaigh fàilte agus breith buidheachais, 12 tha è 'g an earalachadh bhi dh' aon inntin, agus 'g an cronachadh air son an aimh-reite. 18 Sgrìosaich Dia gliocas nan daoine eagnuidh le amaideachd searmonachaidh; 26 agus tha è gairm a steach ni h iad na daoine glìce, no cumhachdach, no uasal, 27 ach iadsan a 'ta amaideach, anmhunn agus gun mheas diubh.

POL a ghairmeadh gu bhi 'n a abstol do Iosa Criosd, tre thoil De, agus Sostenes ar bràthair,

2 Chum eaglais De, a 'ta ann Corintus, chum na droing' a 'ta air an naomhachadh ann Iosa Criosd, air an gairm gu bhi 'n an naoimh, maille riu-san uil' a 'ta gairm air ainm ar Tighearna Iosa Criosd an s gach uil' àite, an Tighearna-san, agus ar Tighearn'-ne.

3 Gràsa dhuibhse, agus sìothchaint o Dhia ar n Athair, agus o 'n Tighearna Iosa Crìosd.

4 Ata mi toirt buidheachais do Dhia a ghnà' air bhur son-sa, air son gràs Dhe a thugadh dhuibhse ann Iosa Crìosd;

5 Air son gu'n d' rinneadh saibhir leisibh ann s gach uile ni, ann s gach uile ùr-labhradh, agus ann s gach eòlas:

6 Reir mar a dhaingnicheadh fia'nais Chrìosd annaibh.

7 Ionnas nach 'eil sibh dhei'-làimh ann tiodhlac' sam bith; ag feitheamh re foillseachadh ar Tighearna Iosa Crìosd:

8 Neach fòs a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, chum's gu'm bi sibh neo-lochdach ann là ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 'Ta Dia fìrinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum co'-chomunn a Mhic Iosa Crìosd ar Tighearna.

10 'Noise guidheam oirbh, a bhràithre, tre ainm ar Tighearna Iosa Crìosd, gu'n labhair sibh gu leir an t aon ni; agus nach bi eas-aonachda 'n ar measg; ach gu'm bi sibh ceangailte r'a chéile gu dìong'alta ann aon inntin, agus ann aon * bhar'ail.

11 Oir nochdadh dhamh-sa, a bhràithre, mu'r timcholl-sa, leo-san a 'ta do theaghlach Chloe, gu bheil coi'-sribh 'n ar measg.

12 'Noise deiream so, gu'n

* bhreith.

[TD 388]

I. CORINT. CAIB. I.

abair gach aon agaibh, * Is le Pòl mise, agus is le Apollos mise, agus is le Cephas mise, agus is le Crìosd mise.

13 Am bheil Crìosd air a roinn? an do cheusadh Pòl air bhur son? no an do bhaisteadh ann ainm Phòil sibh?

14 'Ta mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi h aon agaibh, ach Crispus agus Gaius:

15 Air eagal gu 'n abradh neach, gur bhaist mi a'm' ainm fein.

16 Agus bhaist mi fòs teaghlach Stephanais: tuilleadh, ni 'm fios damh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Crìosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t soisgeil: ni h ann ann gliocas focail, chum nach cuirte crann-ceusaidh Chrìosd ann neo-bri'.

18 Oir ata searmonachadh a' chroinn-cheusaidh 'n a amaideachd dhoibhsin a chaillear: ach dhuinne a shlànuichear, is è cumhachd Dhe è.

19 Oir ata è sgrìobhta, Sgrìosaidh mi gliocas nan daoine glìce, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan daoine tuigseach.

20 C'ait' am bheil an duine glic? c'ait am bheil an sgrìobhuich? c'ait' am bheil deasboir an t saoghail so? Nach do rinn Dia gliocas an t saoghail so amaideach?

21 Oir 'n uair, ann gliocas De, nach b' aithne do 'n t saoghal so Dia tre ghliocas, † bu taitneach le Dia le amaideachd an t searmonachaidh iadsan a ‡ shlànuchadh a 'ta creidsin.

22 Oir ata na h Iudhaich ag iarraidh comharthaidh, agus ata na Greugaich a' sireadh gliocais:

23 Ach ata sinne a' searmonachadh Chrìosd air a cheusadh, 'n a cheap-tuisle do na h Iudhachaibh, agus do na Greugachaibh 'n a amaideachd;

24 Ach dhoibhsin a 'ta air an gairm araon Iudhaich agus Greugaich, Crìosd cumhachd Dhe, agus gliocas Dhe.

25 Do bhri' gur glìce amaideachd Dhe na daoine; agus gur treise anmhuinneachd Dhe na daoine.

26 Oir chi sibh fein ar gairm, a bhràithre, nach iomadh daoine glic a thaobh na feòla, nach iomadh cumhachdach, nach iomadh uaisle a 'ta air an gairm.

27 Ach roghnaich Dia nithe amaideach an t saoghail so, chum gu'n cuireadh è na daoine glìce gu nàire; agus roghnaich Dia nithe anmhunna an t saoghail, chum gu'n cuireadh è gu nàire na nithe cumhachdach;

* Is deisciobul do Phòl mise, &c.

† bu toil.

‡ shàbhaladh.

[TD 389]

I. CORINT. CAIB. II.

28 Agus nithe an-uasal an t saoghail, agus nithe tarcuiseach roghnaich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh è na nithe a 'ta ann, ann neo-bri':

29 Ionnas nach deanadh feoil sam bith uail 'n a fhia'nais.

30 Ach uaithe-sin ata sibhse ann Iosa Crìosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'n a ghliocas, 'n a fhìreantachd, 'n a naomhachd, agus 'n a shaorsa:

31 Ionnas, reir mar ata è sgrìobhta, An ti a ni uail, deanadh è uail ann san Tighearna.

CAIB. II.

1 'Ta è cur ann céill ge nach 'eil a shearmonachadh ann òirdheirceas cainnte, 4 no ann gliocas dhaoine; 5 gidheadh gu bheil è a' coi'-sheasamh ann cumhachd Dhe; agus co'-mòr a' toirt barrachd air gliocas an t saoghail, agus tuigse dhaoine, as nach 'eil an duine nàdurra comasach air a léirsin.

AGUS 'n uair a thainig mise d'ar ionnsuidhs', a bhràithre, cha b' ann le òirdheirceas cainnte, no gliocais a thainig mi, ag cur ann céill duibh teisteanas Dhe.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a ghabhail air ni sam bith 'n ar measg, ach air Iosa Criosd, agus eisean air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'n ar measg ann anmhuinneachd, agus ann eagal, agus am mòr chrith.

4 Agus cha raibh m' fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraibh * milse gliocais daonna, ach ann làn-dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd:

5 Chum gu'm biodh bhur creidimh-se ni h ann ann gliocas dhaoine, ach ann cumhachd Dhe.

6 Ach gidheadh ata sinn a' labhairt gliocais am measg nan daoine iom-lan: ach ni h è gliocas an t saoghail so, no phrionnsuidh an t saoghail so, a theid † a' muga.

7 Ach ata sinn a' labhairt gliocais De ann rùn-diomhair, eadhon an gliocas sin a bha folaichte, a dh' òrduich Dia roimh an t saoghal chum ar glòir-ne.

8 An gliocas nach b' aithne do aon neach do phrionnsuibh an t saoghail so: oir nam b' aithne dhoibh è, cha cheusadh iad Tighearna na glòire.

9 Ach a reir mar ata è sgrìobhta, Cha 'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d' thainig ann croidhe duine, na nithe a

* tairngeach.
† a' neo-bri'.

[TD 390]

I. CORINT. CAIB. III.

dh' ull'uich Dia dhoibhsin aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh' fhoillsich Dia dhuinne iad leis a Spiorad fein: oir ata an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhe.

11 Oir co an duine d' an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a 'ta ann? mar sin ni bheil fios aig neach sam bith air nithibh Dhe, ach aig Spiorad Dhe.

12 'Noise fhuair sinne, ni h è spiorad an t saoghail, ach an Spiorad a 'ta o Dhia; chum gu'm biodh fios nan nithe sin againn a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a 'ta sinn a' labhairt, ni h ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am briathraibh a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' * coi'-shìneadh nithe spioradail re nithibh spioradail.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra re nithibh Spioraid De: oir is amaideachd leis iad; agus ni bheil è 'n comas da eòlas a ghabhail orra, do bhri' gur ann air mhodh spioradail a thuigear iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breith air na h uile nithibh, gidheadh ni bheil è fein fuidh bhreith duine sam bith.

16 Oir co d'am b' aithne inntin an Tighearna, agus a theagaisgeas è? ach tha inntin Chrìosd againne.

CAIB. III.

2 'Ta bainne iomchu' idh air son cloinne. 3 'Ta stri' agus aimh-reite 'n an comhartha cinnteach air inntin fheòlmhoir. 7 Cha 'n 'eil ann san ti a phlannduicheas, agus ann san ti a dh' uisgicheas, ach neo-ni. 9 Is co'-oibrichidh ministeire an t soisgeil maille re Dia. 11 'S è Chrìosd an t aon bhunadh. 16 'S iad daoine teampuill Dhe, 17 a 's coir a choimhead naomha. 19 Is amaideachd aig Dia gliocas an t saoghail so.

AGUS, a bhràithre, ni 'm feudainnse labhairt ribhse mar re daoinibh spioradail, ach mar re daoinibh colluidh, amhuil re naoidheanaibh ann Chrìosd.

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus ni le biadh: oir gus a so cha b' urradh sibh a ghabhail, agus a noise fein cha 'n urradh sibh.

3 Oir ata sibh fòs feòlmhor: oir thaobh gu bheil farmad 'n ar measg, agus stri', agus aimh-reite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag im'eachd mar dhaoine?

4 Oir 'n uair a deir neach, † Is le Pòl mi, agus neach eile, Is le Apollos mise, nach 'eil sibh feòlmhor?

* coi'-meas.

† feòlmhor.

‡ Is deisciobul do Phòl mi, &c.

[TD 391]

I. CORINT. CAIB. III.

5 Co è ma seadh Pòl, agus co è Apollos, ach ministeire tre 'n do chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearna do gach aon?

6 Phlanndaich mise, dh'uisgich Apollos: ach 's è Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, ni bheil ann san ti a phlanndaicheas no ann san ti a dh' uisgicheas, bri' sam bith: ach ann Dia a 'ta toirt an fhàis.

8 'Noise an ti a phlanndaicheas, agus an ti a dh' uisgicheas, is aon iad: agus gheibh gach aon a dhuais fein, do reir a shaothair fein.

9 Oir is co'-luchd-oibre do Dhia sinne: is sibhse * treabhachd Dhe, is sibh aitreabh Dhe.

10 Reir gràis De a thugadh dhamh-sa, mar mhaighisdir-oibre glic leag mi am bunadh, agus ata neach eile a' tog'ail air, ach thugadh gach neach fainear cionnas a thogas è air.

11 Oir bunait' eile cha'n urradh duine sam bith a chur, ach am bunait' a chuireadh a cheana, eadhon Iosa Chrìosd.

12 'Noise ma thogas neach air a bhunadh so, òr, airgiod, clocha prìseile, fiodh, feur, connlach:

13 Nithear obair gach aon duine follasach. Oir nochdaidh an là i, do bhri' gu'm foillsichear i le teine; agus dearbhaidh an teine obair gach aon, ciod is gnè dh'i.

14 Ma dh' fhanas obair neach sam bith a thog sè air, gheibh è duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuil'gidh sè call: ach saorar è fein; gidheadh amhuil mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull De, agus gu bheil Spiorad De 'n a chomhnuidh annaibh?

17 Ma thruailleas neach air bith teampull Dhe, sgriosaidh Dia an ti sin: oir ata teampull Dhe naomha, agus is sibhse è.

18 Na mealladh neach air bith è fein: ma shaoileas neach air bith 'n ar measg è fein bhi glic san t saoghal so, biodh è 'n a amadan, chum's gu'm bi sè glic.

19 Oir is amaideachd aig Dia gliocas an t saoghail so: oir ata è sgrìobhta, † Greimichidh sè na daoine glìce 'n an innleachdaibh fein.

20 Agus a rìs, Is aithne do'n Tighearna smuaintidh nan daoine glìce, gur diomhaoineach iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uail a daoinibh: oir is libhse na h uile nithe:

* tuathanachd.

† Glacaidh.

[TD 392]

I. CORINT. CAIB. IV.

22 Ma 's è Pòl, no Apollos, no Cephas, no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a 'ta làthair, no nithe a 'ta re teachd; is libhse iad uile;

23 Agus is le Criosd sibhse; agus is le Dia Criosd.

CAIB. IV.

1 Ciod è am meas a bhuineadh do dhaoinibh bhi aca air ministeiribh. 7 Cha'n 'eil againn ni air bith ach na fhuair sinn. 9 Na h abstoil 'n am ball-amhairc do'n t saoghal, do ainglibh, agus do dhaoinibh, 13 mar shal agus anabas an t saoghail; 15 gidheadh is iad ar n aithreacha ann Criosd, 16 agus bu chòir dhuinn an leanmhuin.

BIODH a shamhuil so do mheas aig duine dhinne, mar mhinistoiribh Chriosd, agus mar * stiubhardaibh rùna diomhair Dhe.

2 Tuilleadh eile iarrar ann stiubhardaibh, gu fuighear neach fìrinneach.

3 Ach agamsa is ro-bheag an ni gu'n d' thugadh breith orm libhse, no le breitheanas duine: seadh, ni bheil mi toirt breith orm fein.

4 Oir cha 'n fhios damh ni sam bith do m' thaobh fein, gidheadh ni bheil mi le so air m' fhìreanachadh: Ach is è an Tighearna eisean a bheir breith orm.

5 Uime sin na d' thugaibh breith air ni sam bith roimh an àm, gus an d' thig an Tighearna, neach faraon a bheir gu soilleireachd nithe folaichte an dorchadais, agus a dh' fhoillsicheas comhairlean nan croidheacha: agus ann sin gheibh gach neach cliu o Dhia.

6 Agus, a bhràithre, tharruing mi na nithe so do m' ionnsuidh fein, agus Apollos ann am fioghair, air bhur son-sa: chum gu fòghlumadh sibh uainne, gun bhar'ail a bhi agaibh air daoineibh os ceann na bheil sgriobhta, chum nach biodh a h aon agaibh air a shéideadh suas air son aon duine ann aghaidh duin' eile.

7 Oir co tha deanamh eidir-dhealachadh ortsa o neach eile? Agus ciod è ata agad nach d' fhuair thu? 'noise ma fhuair thu è, c'ar son ata thu deanamh uail mar nach fuigheadh tu è?

8 'Noise 'ta sibh sàthach, 'noise rinneadh saibhir sibh, rioghaich sibh as ar n eugmhais-ne: Agus b' fhearr leam gu'm bu righridh sibh, chum gu'm biodhmaid-ne 'n ar righribh maille ribh.

9 Oir is i mo bhar'ail gur chuir Dia sinne na h abstoil amach fa dheireadh, mar dhroing a 'ta air an òrduchadh chum bàis. Oir rin-

* luchd-frithealaidh air.

[TD 393]

I. CORINT. CAIB. V.

neadh sinn 'n ar * speuclair do'n t saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoineibh.

10 Is amadain sinne air son Chrìosd, ach ata sibhse glic ann Chrìosd: tha sinne lag, ach ata sibhse làidir: ata sibhse ann onoir, ach sinne ann eas-onoir.

11 Gus an uair so fein, tha sinn araon ocrach, agus tartmhor, agus lomnochd, agus air ar bualadh do dhornaibh, agus gun aon àite-comhnuidh seasmhach againn;

12 Agus re saothair, ag oibreachadh le 'r làmhaibh fein: Air fulang ana-cainnt dhuinn, tha sinn a' beannachadh: 'n uair a gheur-leanar sinn, tha sinn 'g a fhulang;

13 Air faghail toibheim dhuinn, tha sinn a' guidheadh: rinneadh sinn mar shalchar an t saoghail, mar anabas nan uile nithe gus an diugh.

14 Ni 'n sgrìobham na nithe so a chur nàire oirbh, ach mar mo chlann ghràdhach ata mi 'g ar comhairleachadh.

15 Oir ge gu bhuil deich mìle luchd-teagaisg agaibh ann Chrìosd, gidheadh cha 'n 'eil agaibh mòran aithreacha: oir ann Iosa Chrìosd ghin mise sibh tre an t soisgeul.

16 Uime sin guidheam oirbh, bithibh 'n ar luchd-leanmhuin † ormsa.

17 Chum na crìche so chuir mi Timoteus d'ar ionnsuidh, neach a 'ta 'n a mhac gràchach dhamh, agus dileas san Tighearna, neach a chuireas ann cuimhne dhuibh mo shlighidh-se a 'ta ann Criosd, reir mar ata mi teagasg ann s gach uil' àite ann s gach eaglais.

18 'Noise ata cuid air an séideadh suas mar nach d' thiginn d'ar ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi d'ar ionnsuidh gu h aith-ghearr', ma 's toil leis an Tighearna, agus bithidh fhios agam, ni h ann air cainnt na muintir a 'ta air an séideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir ni h ann am focal ata rioghachd Dhe, ach ann cumhachd.

21 Ciod is àill libh? An d' thig mi d'ar ionnsuidh le slait, no ann gràdh, agus ann spiorad na † macantachd?

CAIB. V.

1 Ata an duine collaidh ni 's mò 'n a chùis-nàire dhoibh, na 'n a àdhbhar gàirdeachais. 7 Is còir an t sean làibhin a ghlanadh amach. 10 'S còir peacaich ghràineil a sheachnadh.

'TA sè air aithris gu § coitchionn gu bheil strìopachas 'n ar measg, a-

* ball-amhairc.

† air m' eisiomplair-se.

‡ ceannsachd.

§ cumant'.

[TD 394]

I. CORINT. CAIB. V.

gus a leithid sin do strìopachas, nach 'eil uiread agus air ainmeachadh am measg nan Cinneach, eadhon, gu'm biodh aig neach bean athar.

2 Agus ata sibh air bhur séideadh suas, agus cha d' rinn sibh bròn mar bu chòir, chum gu tugtadh air falbh uaibh am fear a rinn an gnìomh so.

3 Oir gu deimhin air dhamh-sa bhi uaibh a'm' chorp, ach a làthair agaibh ann spiorad, thug mi breith cheana, mar gu bithinn a làthair, air an neach a rinn an gnìomh so;

4 Ann ainm ar Tighearna Iosa Criosd, air dhuibhse, agus do m' spiorad-sa bhi cruinn ann ceann a chéile, maille re cumhachd ar Tighearna Iosa Criosd,

5 A shamhail so do dhuine a thoirt thairis do Shàtan chum sgrios na feòla, chum gu 'm bi an spiorad air a shàbhaladh ann là an Tighearna Iosa.

6 Ni bheil bhur n uaill maith: nach 'eil fhios agaibh gu'n * geuraich beagan làibhin am meall uile?

7 Glanaibh amach uime sin an t sean làibhin, chum gu'm bi sibh 'n ar meall nuadh, mar ata sibh neo-làibhinnte. Oir ata eadhon Criosd ar n uan càisg' air ìobradh air ar son.

8 Uime sin gleidheamaid an fhéisd, na b' ann le sean làibhin, no le làibhin a mhioruin agus an uilc; ach le aran neo-làibhinnte an treibhdhireis agus na firinn.

9 Sgrìobh mi d'ar ionnsuidh ann litir, gun cho'-luadar a bhi agaibh re luchd strìopachais.

10 Gidheadh ni h ann gu h uile re luchd strìopachais an t saoghail so, no re luchd sainnt, no luchd foireigne, no luchd iodhol-àdhraidh; oir ann sin b' eigin duibh dol amach as an t saoghal.

11 Ach a noise sgrìobh mi d'ar ionnsuidh, gun cho'-luadar a ghleidheadh, ma 'ta neach air bith d'an goir'ear bràthair 'n a fhear-strìopachais, no sanntach, no 'n a fhear iodhol-àdhraidh, no 'n a fhear ana-cainnt, no 'n a mheisgeoir, no 'n a fhear foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread is biadh itheadh.

12 Oir ciod è mo ghnothuch-sa breith thoirt orra-san a 'ta am muigh? nach 'eil sibhse a' toirt breith air an droing a 'ta stigh?

13 Ach ata Dia a' toirt breith orra-san a 'ta 'n leith 'muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine sin as † bhur meadhon fein.

* gortaich.

† bhur cuideachd.

[TD 395]

I. CORINT. CAIB. VI.

CAIB. VI.

1 Cha 'n fheud na Corintianaich dragh a chur air am bràithribh le 'n agairt chum lagha, 6 gu h àraidh ann làthair nan an-creid'each. 9 Cha sealbhuich na neo-fhìreanaich rioghachd Dhe. 15 'S iad ar cuirp buill Chriosd, 19 agus teampuill an Spioraid naoimh: 16 Uime sin cha 'n fheudar an truailleadh.

AM bheil a chroidh' aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis ann aghaidh duin' eile, dol fuidh bhreitheanas nan daoine ea-corach, agus ni h ann fuidh bhreitheanas nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu 'n toir na naoimh breith air an t saoghal? agus ma bheir'ear breith air an t saoghal libhse, an è nach fiu sibh bhi 'n ar breithibh air na cùisibh a's lugha?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir sinne breith air ainglibh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do 'n bheatha so?

4 Uime sin ma 'ta agaibh breitheanais mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do'n bheatha so, cuiribh 'n an suidhe chum breitheanais an dream a's lugha meas ann san eaglais.

5 Chum ar nàire labhram. 'N ann mar sin nach 'eil aon duine glic 'n ar measg? nach 'eil fiu a h aon a's urradh breith a thoirt eidear a bhràithre?

6 Ach ata bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so ann làthair nan an-creid'each.

7 'Noise uime sin ata gu cinnteach lochd 'n ar measg, do bhri' gu bheil sibh dol gu lagh r'a chéile: C'ar son nach fearr libh ea-coir fhulang? c'ar son nach fearr libh calldach a ghabhail?

8 Gidheadh fòs, ata sibh deanamh ea-coir agus diobhail, agus sin air bhur bràithribh.

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd deanamh na h ea-corach rioghachd Dhe? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd striopachais, no luchd iodhol-àdhraidh, no luchd adhaltrannais, no luchd macnuis, no na daoine a 'ta ciontach do neo-ghloine mhi-nàdurra,

10 No luchd goid, no luchd sainnt, no meisgeirean, no luchd an-cainnt, no luchd foreigne, rioghachd Dhe.

11 Agus mar sin bha cuid agaibhse: ach ata sibh air bhur n ionnlad, ach ata sibh air bhur naomhachadh; ach ata sibh air bhur fireanachadh ann ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar De-ne.

[TD 396]

I. CORINT. CAIB. VII.

12 'Ta na h uile nithe ceadaichte dhamh-sa, ach ni bheil na h uile nithe * iomchu'idh: ata na h uile nithe ceadaichte dhamh, ach cha chuir'ear mi fuaidh chumhachd ni sam bith.

13 'Ta am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sùd. 'Noise ni h ann do striopachas ata an corp, ach do'n Tighearna; agus an Tighearna do 'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearna suas, agus togaidh è sinne suas trid a chumhachd fein mar an ceudna.

15 Nach 'eil fios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chrìosd? uime sin an gabh mise buill Chrìosd, agus an dean mi buill striopaiche dhiubh? Nar leigeadh Dia.

16 'N è nach 'eil fios agaibh, an ti sin a 'ta ceangailte re striopaiche, gur aon chorp ria è? Oir (deir sè) bithidh dias 'n an aon fheoil.

17 Ach an ti a 'ta ceangailte ria an Tighearna, is aon Spiorad ris è.

18 Teichibh o striopachas. 'Ta gach aon pheacadh a ni duin' ann leith 'muigh do'n chorp: ach an ti a ni striopachas, ata sè peacachadh ann aghaidh a chuirp fein.

19 'N è nach 'eil fios agaibh gur è bhur corp teampull an Spioraid naoimh a 'ta annaibh, a 'ta agaibh o Dhia, agus cha libh fein sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia, le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

1 Mu phòsadh, 4 leigheas an strìopachais; 10 agus nach bu chòir do bhannaibh bhì air am fuasgladh air bheag àdhbhair. 18 'S còir do gach duine bhì toilichte leis a ghairm. 25 C'ar son is còir roghuinn a dheanamh do òigheachd: 35 na reusoin air son am bu chòir pòsadh, no gun phòsadh.

'NOISE thaobh nan nithe mu 'n do sgrìobh sibh a' m' ionnsuidh-se: Is maith do dhuine gun bheantuin re mnaoi.

2 Gidheadh, chum strìopachas a sheachnadh, biodh a bhean fein aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear fein.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dligheach do'n mhnaoi: agus a' bhean mar an ceudna do'n duine.

4 Cha 'n 'eil comas a cuirp fein aig a' mhnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceud-

* tarbhach.

[TD 397]

I. CORINT. CAIB. VII.

na cha'n 'eil comas a chuirp fein aig an fhear: ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh fein a thoirt do thros' agus do ùrnuigh; agus thigibh cuideachd a-ris, chum nach buair Satan sibh air son bhur neo-gheamnuidheachd.

6 Ach labhram so mar * ni ceadaicht', agus ni h ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh gach uile dhaoine mar mi fein: gidheadh ata a thiodhlac' fein aig gach aon duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sùd.

8 Uime sin a deiream ris an droing nach 'eil pòsda agus ris na ban-tr'achaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar ata mise.

9 Gidheadh mar fheudar leo iad fein a choimhead geamnuidh, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibhsin a 'ta pòsda àithneam, gidheadh ni mise, ach an Tighearna, gun a' bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i reidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaithe a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile deireamsa, ni h è an Tighearna, Ma bhios aig bràthair sam bith bean nach 'eil ag creidsin, agus gu bheil i toileach comhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh è uaithe i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear nach 'eil a' creidsin, agus gu bheil eisean toileach comhnuidh a ghabhail maille ria, na † fàgadh i è.

14 Oir ata an duine gun chreidimh air a naomhachadh ‡ leis a' mhnaoi, agus ata a' bhean gun chreidimh air a' naomhachadh § leis an fhear: no bhiodh bhur clann neo-ghlan; ach a noise ata siad naomha.

15 Ach ma dh' fhalbhas am fear gun chreidimh, falbhadh è. Cha 'n 'eil bràthair no piuthar fa dhaorsa 'n an leithidibh sin do chàsaibh: ach ghairm Dia sinne chum sith.

16 Oir ciod am fios ata agadsa, O bhean, nach slànuich thu t fhear? no ciod am fios ata agadsa, O fhir, nach slànuich thu do bhean?

17 Ach a reir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearna gach aon, mar sin gluaiseadh è:

* chomhairle.

† cuireadh i uaithe è.

‡ sa mhnaoi.

§ san fhear.

[TD 398]

I. CORINT. CAIB. VII.

agus mar sin ata mise 'g òrduchadh ann sna h eaglaisibh uile.

18 'N do ghairmeadh neach sam bith agus è timchioll-ghearta? na deanar è neo-thimchioll ghearta: 'n do ghairmeadh neach sam bith gun è bhi timchioll-ghearta? na timchioll-ghearrar è.

19 Cha 'n 'eil eifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n 'eil eifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach ann coimhead àitheanta Dhe.

20 Fanadh gach aon ann sa ghairm ann do ghairmeadh è.

21 'N do ghairmeadh thu a'd' shearbhanta? na biodh suim agad dheth; ach ma dh' fheudas tu bhi saor, gu ma h è sin do roghainn.

22 Oir an ti a ghairmeadh san Tighearna 'n a shearbhanta, is è duine saor an Tighearna: mar an ceudna an ti a ghairmeadh agus è saor, is è searbhanta Chrìosd.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'n ar seirbhisich do dhaoinibh.

24 A bhràithre, san staid ann do ghairmeadh gach neach, ann sin fanadh è maille re Dia.

25 'Noise mu thimchioll mhaighdiona, ni bheil àithne agam o'n Tighearna: gidheadh bheiream mo bhreith mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearna gu bhi dileas.

26 Measam uime sin gu bheil so maith air son a' chruaidh-chais a 'ta làthair, a deiream, gu bheil è maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte re mnaoi? na iarr fuasgla'. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich si: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheoil; ach caomhnam sibh.

29 Ach deiream so, a bhràithre, gu bheil an aimsir gaoraid sna bheil re teachd; ionnas faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnà, mar nach biodh mnà aca.

30 Agus iadsan ata re caoi', mar nach biodh iad re caoi'; agus iadsan a 'ta re gàirdeachas, mar mhuintir nach 'eil re gàirdeachas; agus iadsan a 'ta re ceannuigheachd, mar dhaoine nach 'eil a' sealbhachadh;

31 Agus iadsan a 'ta gnàthachadh an t saoghail so, mar dhroing nach 'eil 'g a chaitheamh: oir theid sgiamh an t saoghail so seachad.

32 Ach b' àill leam sibhse bhi gun ro-churam. An

[TD 399]

I. CORINT. CAIB. VIII.

ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do 'n Tighearna air, cionnas a thoilicheas è an Tighearna:

33 Ach an ti a 'ta pòsda, bithidh cùram nithe an t saoghail air, cionnas a dh' fheudas è a bhean a thoileachadh.

34 'Ta mar an ceudna eidir-dhealacha' eidear bean agus òigh: ata cùram uirre-se nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum's gu 'm bi si naomha, faraon 'n a corp agus 'n a spiorad: ach bithidh cùram air a' mhnaoi a 'ta pòsda mu nithibh an t saoghail, cionnas a dh' fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so labhram chum bhur tairbhe fein, ni h ann chum gu 'n cuirinn * rib' oirbh, ach a chum an ni sin a 'ta tlachdmhor, agus gu'm feitheadh sibh air an Tighearna gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil è 'g a ghiùlan fein gu mi-chiatfach thaobh a mhaighdin, ma chuaidh blàth a h aimsir' thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh è na 's àill leis, cha 'n 'eil è a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a' ta suidhichte gu daingean 'n a chroidhe, agus gun eigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil fein, agus a chuir roimhe 'n a chroidhe, a mhaighdion a choimhead, ata sè a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, ata an ti a bheir seachad am pòsadh i, a' deanamh gu maith: ach ata an ti nach toir ann am pòsadh i, a' deanamh ni 's fearr.

39 'Ta bhean ceangailte leis an lagh rè na h ùin' a's beo d'a fear: ach ma gheibh a fear bàs, ata i saor gu pòsadh re aon neach a's toil leatha; amhàin ann san Tighearna.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh' fhanas i mar sin, do reir mo bhreith-se: agus is i mo bhar'ail-se fòs gu bheil Spiorad Dhe agam.

CAIB. VIII.

1 Fantuin o bhidheannaibh a dh' ìobradh do iodholaibh. 8 Cha 'n fheud sinn ar saorsa Chriosduidh a mhi-ghnàthachadh, chum oilbheim d ar bràithribh: 11 ach is còir dhuinn ar n eòlas a chiosachadh le gràdh.

'NOISE thaobh nithe a dh' ìobradh do iodholaibh, ata fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Atuidh an t eòlas suas, ach bheir gràdh fòghlum.

2 Agus ma 'ta aon duine a' saoilsin gu bheil eòlas ni

* riabh.

[TD 400]

I. CORINT. CAIB. IX.

sam bith aige, cha 'n aithne dha aon ni fòs mar bu chòir dha aithneach'.

3 Ach ma 'ta gràdh aig duine sam bith do Dhia, 'ta an duine sin air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh' ìobradh do iodholaibh, ata fhios againne nach ni sam bith san t saoghal iodhol, agus nach 'eil Dia sam bith eil' ann ach a h aon.

5 Oir ge gu bheil d' an goirthear Dé, ma 's ann air neamh no air talamh (amhuil mar ata iomadh Dia, agus iomadh Tighearna ann.)

6 Ach dhuinne ni 'm bheil ach aon Dia, an t Athair, o 'm bheil na h uile nithe, agus sinne * ann-san; agus aon Tighearna Iosa Criosd, tre am bheil na h uile nithe, agus sinne trìdsin.

7 Gidheadh ni 'm bheil an t eòlas so ann sna h uile dhaoineibh: oir ata cuid le coguis thaobh an iodhoil gus an àm so, ag itheadh a' bhìdh mar ni a dh' ìobradh do iodhol; agus air d' an coguis bhi anmhunn, ata si air a falachadh.

8 Ach cha mhol biadh do Dhia sinn: oir ma dh' itheas sinn, ni 'm feaird' sinn è; ni mò mur ith sinn, is meisd' sinn è.

9 Ach thugaibh fainear nach bi an t cumhachd so a 'ta agaibh air aon dòigh 'n a àdhbhar oilbheim do 'n dream a 'ta lag.

10 Oir ma chi neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann teampull an iodhoil, nach neartuichear coguis an ti sin a 'ta lag chum na nithe sin a dh' ìobradh do iodholaibh itheadh:

11 Agus an t d' theid do bhràthair lag am mugha tre t eòlas sa, air son an d' fhuair Criosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin ann aghaidh nam bràithre, agus leis an coguis anmhunn a lotadh, ata sibh a' peacachadh ann aghaidh Chriosd.

13 Uime sin ma bheir biadh àdhbhar oilbheim do m' bhràthair, cha 'n ith mi feoil a choidhch', chum nach d' thugainn àdhbhar oilbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

1 'Ta è nochdadh a shaorsà, 7 agus gu'm buineadh do'n mhinisteir bhi air a bheathachadh leis an t soisgeul: 15 gidheadh d'a dheadh-ghean maith fein gu 'n d' fhan è o bhi costail dhoibh, 22 agus o oilbheum a thoirt do neach sam bith ann cùisibh coi-dheis. 24

* air a shon-san.

† t saorsa.

‡ caillfear.

[TD 401]

I. CORINT. CAIB. IX.

Tha ar beatha cosmhuil re réis.

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Crìosd ar Tighearna? nach sibhse m' obair san Tighearna?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoineibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse: oir is sibhse seula m' abstolachd ann san Tighearna.

3 Is è so mo fhreagradh do'n droing a chuireas ceisd orm,

4 Nach 'eil againne cumhachd itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne cumhachd piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn fa 'n cuairt, amhuil mar na h abstoil eile, agus bràithre an Tighearna, agus Cephas.

6 No am bheil mise agus Barnabas amhàin, gun * chumhachd againn bhi saor o obair?

7 Co theid chum cogaidh uair air bith air a chostus fein? co a phlanndaicheas fion-ghàra', agus nach ith d'a thora'? no co bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a labhram na nithe so? no nach abair an lagh na nithe sin mar an ceudna?

9 Oir ata è sgrìobhta ann lagh Mhaois, Na cuir ceangal air beul an daimh ata † bualadh an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h uile air ar soinn-ne a deir è so? gu deimhin is ann air ar soinn-ne 'ta è sgrìobhta: chum gur ann an dòchas a dheanadh an treabhoir treabha'; agus chum an neach a bhuaileas ann dòchas, gu'm bi è 'n a fhèar co'-pairt d'a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhse, an ni mòr è ma bhuaineas sinn bhur nithe feòlmhor?

12 Ma 'ta muintir eile 'n an luchd co'-pairt do'n chumhachd so uaibh, nach mò is còir dhuinne bhi? Gidheadh, cha do chuir sinn an cumhachd so ann cleachda; ach ata sinn a' fulang nan uile nithe, chum nach cuireamaid bacadh air soisgeul Chrìosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil iadsan a 'ta saothreachadh mu thimchioll nithe naomha, air am beathachadh le nithibh an teampuill? agus

iadsan a 'ta frithealadh do 'n altair, gu bheil ‡ iad 'n an luchd co'-pairt ris an altoir?

14 Agus mar sin dh' òrduich an Tighearna fòs dhoibhsin a 'ta searmona-

* chòir.

† briseadh.

‡ comh-roinn aca.

[TD 402]

I. CORINT. CAIB. IX.

chadh an t soisgeil, an teachd-ann-tir fhaghail o'n t soisgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a h aon diubh sin, agus cha do sgrìobh mi na nithe so, chum gu 'n deantadh mar sin dhamh: oir b'fhearr dhamh-sa am bàs fhàghail, na gu'n cuireadh neach air bith m' uaill ann neo-bri'.

16 Oir ge do shearmonaich mi an soisgeul, cha 'n 'eil àdhbhar uaill agam: oir ata eigin air a cur orm; seadh, is an-aoibhinn damh, mur searmonaich mi an soisgeul.

17 Oir ma 's ann gu toileach ata mi deanamh so, tha duais agam: ach ma 's ann ann aghaidh mo thoile, gidheadh ata ministreileachd air a h earbsadh rium.

18 Ciod i mo dhuais ma seadh? eadhon so, chum ag searmonachadh an t soisgeil damh, gu 'n deanainn soisgeul Chrìosd gun chostus, chum nach mi-ghnàthaichinn mo chumhachd san t soisgeul.

19 Oir ge do tha mi saor o gach uile dhaoineibh, gidheadh rinn mi mi fein a'm' sheirbhiseach do gach uile, chum gu 'n cosnainn an tuilleadh.

20 Agus rinneadh mi do na h Iudhachaibh mar Iudhach, chum gu'n cosnainn na h Iudhaich; dhoibhsin a 'ta fuaidh 'n lagh, mar dhuine fuaidh 'n lagh, chum gu'n cosnainn iadsan a 'ta fuaidh 'n lagh;

21 Dhoibhsin a 'ta gun lagh, mar dhuine gun lagh, (ge nach 'eil mi gun lagh do Dhia, ach fuaidh lagh do Chrìosd) chum gu'n cosnainn iadsan a 'ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibhsin a 'ta * anmhunn mar dhuine anmhunn, chum gu'n cosnainn an droing a 'ta anmhunn: Bha mi san uile chruth do na uile dhaoineibh, chum air gach uile dhòigh gu 'n slànuichinn cuid eigin.

23 Agus so do dheanam air son an t soisgeil, chum gu'm bi agam co'-pairt dheth maille ribhse.

24 Nach 'eil fhios agaibh iadsan a 'ta ruidh ann sa bhlàr-réise, gu 'n ruidh iad uile, ach is aon duin' a gheibh an geall? gu ma h amhuil a ruidheas sibhse, ionnas gu 'n glac sibh an geall.

25 Agus ata gach uile ghleachdoir measarra ann sna h uile nithibh: 'noise, ata iadsan a' deanamh sin chum's gu 'm fuigh iad crùn truaillidh, ach sinne air son crùn neo-thruaillidh.

26 Uime sin is amhuil a ruidheamsa, ni h ann mar gu neo-chinnteach: is a-

* lag.

[TD 403]

I. CORINT. CAIB. X.

mhuil a * chogam, ni h ann mar neach a bhuaileas an t aidhear:

27 Ach trom-bhuaileam mo chorp, agus cuiream fuaidh smachd è: an t eagal air chor sam bith taireis damh an soisgeul a shearmonachadh do dhroing eile, † gu'n cuir'ear mi fein air cul.

CAIB. X.

1 'Ta sacramainte nan Iudhach 'n an samhla air ar sacramaintibh-ne, 14 agus am peanas mar rabhadh dhuinn iodhol-àdhradh a sheachnadh. 21 Cha 'n fheud sinn bhi 'n ar luchd co'-pairt do bhòrd an Tighearna, agus dhiabhal faraon: 24 agus ann nithibh coi'-dheis 's còir dhuinn suim a bhi againn d'ar bràithribh.

TUILLEADH eile, a bhràithre, cha b' àill leam sibhse bhi ain-eolach, gu raibh ar n aithreacha uile fuaidh 'n nèul, agus chuaidh iad uile tre 'n fhairge;

2 Agus bhaisteadh iad uile do Mhaois san nèul, agus ann san fhairge;

3 Agus dh' ith iad uile an t aon bhiadh spioradail;

4 Agus dh' òl iad uile an t aon deoch spioradail: (oir dh' òl iad do 'n charruig spioradail sin a lean iad : agus b'i a' charruig sin Criosd.)

5 Ach † le mòran diubh cha raibh Dia toilichte: oir sgriosadh san fhàsach iad.

6 'Noise bha na nithe sin 'n an saimpleiribh dhuinne, chum nach S sanntaicheamaid droch nithe, mar a shanntaich iadsan fòs.

7 Agus na bithibhse 'n ar luchd iodhol-àdhraidh, mar a bha cuid aca-san; reir mar ata è sgrìobhta, Shuidh am pobull sios a dh' itheadh agus a dh' òl, agus dh' eirich iad a chluich'.

8 Agus na deanamaid striopachas, mar a rinn cuid aca-san, agus thuit dhiubh ann aon là trì mìle fichead.

9 Agus na || buaireamaid Criosd, mar a bhuaiream cuid aca-san fòs, agus sgriosadh iad le naithrichibh nimhe.

10 Agus na deanaibhse monmhor, mar a rinn cuid aca-san monmhor fòs, agus sgriosadh iad leis an ** sgriosadoir.

11 'Noise tharladh na nithe so uile dhoibhsin mar eiseimpleiribh: agus sgrìobhadh iad chum teagasg a thoirt duinne, air am bheil deireadh an domhain air teachd.

12 Uime sin an ti †† a

* chatuicheam.

† gu diùltar, gu tilgear mi.
‡ cha do thaitin mòran aca re Dia.
§ miannaicheamaid.
|| dearbhamaid.
** sgrios-fhear.
†† ata 'n a sheasamh.

[TD 404]

I. CORINT. CAIB. X.

shaoileas a bhi 'n a sheasamh, thugadh è aire nach tuit sè.

13 Cha do thachair * buaireadh air bith ribh, ach ni ata cumanta do dhaoineibh: ach tha Dia dileas, nach leig dhuibh bhi air bhur buaireadh thar bhur comas; ach a ni maille ris a' bhuaireadh slighe dol as mar an ceudna, chum gu 'm bi sibh comasach air a ghiùlan.

14 Air an àdhbhar sin, a mhuintir mo ghràidh, teichibh o iodhol-àdhradh.

15 Labhram mar re daoineibh tuigseach: thugaibhse breith air an ni a deiream.

16 Cupan a' bheannachaidh a 'ta sinne a' beannachadh, nach è comun fola Chrìosd è? An t aran a 'ta sinn ag briseadh, nach è comun cuirp Chrìosd è?

17 Oir ge do tha sinne 'n ar mòran, is aon aran, agus aon chorp sinn: oir ata againn uile co'-pairt do'n aon aran.

18 Thugaibh fainear Israel a reir na feòla: nach 'eil aca-san a 'ta 'g itheadh nan ìobairte co'-pairt ris an altair?

19 Ciod a deiream uime sin? gu bheil bri' air bith ann san iodhol, no gu bheil bri' air bith san ni a dh' ìobradh do iodholaibh?

20 Ach deiream, na nithe a 'ta na Cinnich ag ìobradh, gur ann do dheamhnaibh ata siad 'g an ìobradh, agus nach ann do Dhia: agus cha b' àill leam comun bhi agaibhse re deamhnaibh.

21 Cha 'n 'eil è ann comas duibh cupan an Tighearna òl, agus cupan dheamhan. Cha 'n 'eil è ann comas duibh co'-roinn a bhi agaibh do bhòrd an Tighearna, agus do bhòrd dheamhan.

22 Am brosnach sinn an Tighearna gu feirg? an treise sinn na eisean?

23 'Ta na h uile nithe ceadaichte dhamh-sa, ach ni bheil na h uile nithe † tarbhach: ata na h uile nithe ceadaichte dhamh, agus cha toir na h uile nithe fòghlum.

24 Na iarradh neach air bith an ni sin a bhuineas dha fein: ach iarraidh gach aon an ni sin a thig re maith neach eile.

25 Ithibh gach uile ni a reicear am marga' na feòla, gun cheisd air bith ‡ fharraid air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearna an talamh, agus a làn.

27 Ma bheir aon neach dhiubhsan nach 'eil a' creidsin cuireadh dhuibh, agus gur toil libh dol maille ris; ithibh gach ni a chuir'ear romhaibh, gun ni sam bith fheòruich air son coguis.

* cruaidh-fheùchainn.
† iomchubhaidh.
‡ fheòraich.

[TD 405]

I. CORINT. CAIB. XI.

28 Ach ma deir duin' air bith ribh, Dh' iobradh an ni so do iodholaibh, na ithibh, air a shon-san a nochd dhuibh è, agus air son coguis. Oir is leis an Tighearna an talamh, agus a làn.

29 Air son coguis deiream, cha 'n i do choguis fein, ach coguis an neach ud eile: oir c'ar son a bheir'ear breith air mo shaorsa-sa le coguis duin' eile?

30 Oir, ma 'ta co'-pairt bìdh agamsa tre ghràs, c'ar son a labhrar olc umam thaobh an ni sin air son am bheil mi toirt buidheachais?

31 Uime sin co aca a dh' itheas no dh' òlas sibh, no ge b'è ni a ni sibh, deanaibh na h uile nithe chum glòir' Dhe.

32 Na tugaibh àdhbhar oilbheim, ni do na h Iudhachaibh, no do na Greugachaibh, no do eaglais De:

33 Reir mar * ata mise ag deanamh toil gach uile dhaoine ann s gach uile nithibh, gun bhi 'g iarraidh mo bhunnachd fein, ach buannachd mhòrain, chum gu slànuichear iad.

CAIB. XI.

1 'Ta è faghail cron doibh, gu raibh ann nan coi'-thionail am fir a' deanamh ùrnuigh, agus an cinn air an comhdachadh, agus am mnàì gun chomhdachadh air an cinn: 17 agus do bhri' gu raibh gu coitchionn an cruinneachadh ni h ann chum maith, ach chum uilc; gu sonraichte, air son gu raibh iad le 'm féisdibh fein a' mi-naomhachadh suipeir an Tighearna. 23 Fa-dheoidh 'ta è 'g an toirt air an ais gu ceud shuidheachadh an òrduigh sin.

BITHIBHSE 'n ar luchd-leanmhuin ormsa, amhuil mar ata mise fòs air Criosd.

2 'Noise molam sibh, a bhràithre, do bhri' gu bheil cuimhn' agaibh ormsa ann sna h uile nithibh, agus gu bheil sibh a' coimhead nan òrduighean, amhuil mar a thug mise dhuibh iad.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agaibh, gur è Criosd ceann gach uile dhuine; agus gur è am fear ceann na mnà; agus gur è Dia ceann Chrìosd.

4 Gach duine a 'ta a' deanamh ùrnuigh no fàidheadoireachd, agus folach air a cheann, ata sè toirt eas-onoir d'a cheann.

5 Ach gach uile bhean a 'ta deanamh ùrnuigh no fàidheadoireachd gun fholach air a ceann, ata i toirt eas-onoir d'a ceann: oir is ionann sin agus ge do bhiodh i air a bearradh.

* a thoilicheam.

[TD 406]

I. CORINT. CAIB. XI.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna: ach ma 's granda do mhnaoi i bhi air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach uirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do dhuine a cheann * a chomhdachadh, do bhri' gur h è iomhaigh agus glòir Dhe: ach is i a' bhean glòir an duine.

8 Oir ni h ann o'n mhnaoi ata am fear: ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus fòs nior chruthaich eadh am fear air son na mnà: ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin 's còir do'n mhnaoi † cumhachd a bhi aice air a ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, ni 'm bheil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir ann san Tighearna.

12 Oir mar ata a' bhean o'n fhear, is amhuil sin ata 'm fear tre 'n mhnaoi mar an ceudna: ach is ann o Dhia 'ta na h uile nithe.

13 Measaibh annaibh fein: am bheil è ciatfach do mhnaoi ùrnuigh a dheanamh re Dia gun fholach air a ceann.

14 Nach 'eil nàdur fein a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air duine, gur nàr dha è?

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dh'i è: oir thugadh a gruag dh'i air son ‡ comhdaich'.

16 Ach ma bhios neach air bith connspoideach, cha 'n 'eil a leithid sin do ghnàthachadh againne, no aig eaglaisibh Dhe.

17 'Noise ann san ni so a chuiream ann céill duibh, ni molam sibh, do bhri' gu bheil sibh teachd ann ceann a chéile ni h ann chum bhur maith, ach bhur croin.

18 Oir air tùs, air cruinneachadh dhuibh ann ceann a chéile san eaglais, ata mi cluinntin gu bheil eas-aonachda 'n ar measg; agus ata mi ann cuid 'g a chreidsin.

19 Oir is eigin fòs § saobh-bhar'aile bhi eidearuibh, chum gu'n deanar follasach an dream a 'ta dearbhta 'n ar measg.

20 Uime sin 'n uair a thig sibh ann ceann a chéile do aon àite, ni h è sin suipeir an Tighearna itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir fein, agus ata neach ocrach, agus neach eile air mheisg.

22 An è nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl ionnta? no am bheil

* fholach.

† 's è sin r'a radh folach, a leigeil fhaicsin gu bheil i fa chumhachd a fir.

‡ folaich.

§ eiriceachd.

[TD 407]

I. CORINT. CAIB. XII.

sibh deanamh tàir' air eaglais De, agus a' nàrachadh na muintir aig nach 'eil? Creud a deiream ribh? Am mol mi sibh ann sa chùis so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearna, an ni sin fòs a thug mi dhuibhse, Gur ghlac an Tighearna Iosa aran, ann san oidhche an do bhrathadh è:

24 Agus air breith buidheachais, bhris sè è, agus a dubhairt è, Gabhaibh, ithibh; is è so mo chorp-sa, a 'ta air a bhriseadh air bhur son-sa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa.

25 Air a' mhodh cheudna fòs ghlac sè an cupan, taireis na suipeir, ag radh, Is è an cupan so an Tiomnadh nuadh ann m' fhuil-se: deanaibhse so, cia minic a dh' òlas sibh è, mar chuimhneachan orm-sa.

26 Oir cia minic a dh' itheas sibh an t aran so, agus a dh' òlas sibh an cupan so, 'ta sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an d' thig è.

27 Uime sin, ge b'è neach a dh' itheas an t aran so, agus a dh' òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchu'idh, bithidh sè ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnuicheadh duine è fein, agus mar sin itheadh è do'n aran so, agus òladh è do'n chupan so:

29 Oir ge b'è dh' itheas agus a dh' òlas gu neo-iomchu'idh, ata è 'g itheadh agus ag òl breitheanais dha fein, do bhri' nach 'eil è a' * deanamh aithneadh air corp an Tighearna.

30 Air a shon so 'ta mòran 'n ar measg † anmhunn agus tinn, agus ata mòran 'n an codal.

31 Oir nan d' thugamaid breith oirn' fein, cha tugtadh breith oirn.

32 Ach 'n uair a bheir'ear breith oirn', ata sinn air ar smachdachadh leis an Tighearna, chum nach biodhmaid air ar damnadh maille ris an t saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, 'n uair a thig sibh ann ceann a chéile chum itheadh, fanaibh r'a chéile.

34 Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh è aig an tigh; chum nach d' thig sibh ann ceann a chéile gu breitheanas. Agus cuiridh mise gach ni eile ann òrdugh 'n uair a thig mi.

CAIB. XII.

1 'Ta tiodhlacaidh spioradail iomadach thaobh gnè, 7 gidheadh ata iad uile gu tairbhe, 8 agus chum na crìche so air an tabhairt air caochla' dòigh: 12

* toirt aire do chorp.

† lag.

[TD 408]

I. CORINT. CAIB. XII.

chum a reir mar ata buill na colla nàdurra uile chum 16 maise, 22 agus seirbhis, 26 agus congnamh na h aon cholla; 27 mar sin gu biodhmaidne d'a chéile, a dheanamh suas corp diomhair Chrìosd.

'NOISE thaobh * tiodhlaca spioradail, a bhràithre, cha b' àill leam sibh bhi ain-eolach.

2 'Ta fios agaibh gu raibh sibh 'n ar Cinnich, air bhur tarruing gu iodholaibh balbha, reir mar a threòraicheadh sibh.

3 Uime sin ata mi toirt fios duibh, nach abair duin' air bith a 'ta labhairt o Spiorad De, mu Iosa gu bheil è mallaichte: agus nach urradh duin' air bith a radh gur h è Iosa an Tighearna, ach trid an Spiorad naomh.

4 'Noise ata eidir-dhealachadh thiodhlaca ann, ach ni bheil ach aon Spiorad ann.

5 Agus ata eidir-dhealachadh mhinistreibheachd ann, gidheadh ni bheil ach aon Tighearn' ann.

6 Agus ata eidir-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is è an t aon Dia, a 'ta 'g oibreachadh nan uile nithe ann sna h uile.

7 Ach ata foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

8 Oir do aon duine 'ta focal a' ghliocais air a thoirt, leis an Spiorad; agus do dhuin' eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin fein; do dhuin' eile tabhartas leighis trid an Spiorad cheudna;

10 Do neach eile oibreacha' mhiorbhuile; do neach eile fàidheadoireachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile iomadh gnè theanga; agus do neach eile eidir-mhineachadh theanga.

11 Ach na nithe sin uile 'ta an t aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, ag roinn ris gach aon fa leith reir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhallaibh aige, agus ata uile bhuill an aon chuirp sin, ge h iomadh iad, 'n an aon chorp: is mar sin ata Crìosd.

13 Oir trid aon Spiorad bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma 's Iudhaich sinn no Greugaich, ma's daor no saor sinn; agus thugadh deoch re òl duinn uile chum aon Spioraid.

14 Oir cha 'n aon bhall an corp, ach mòran.

15 Ma deir a' chos, Do bhri' nach mi an làmh, cha 'n ann do'n chorp mi; nach 'eil i do 'n chorp air a shon sin?

* gibhte.

[TD 409]

I. CORINT. CAIB. XII.

16 Agus ma deir a' chluas, Do bhri' nach mi an t sùil, cha 'n ann do'n chorp mi; nach ann do'n chorp i air a shon sin?

17 Nam biodh an corp uile 'n a shùil, c'ait' am biodh a' chlàisteachd ? Nam biodh sè uile 'n a chlàisteachd, C'ait' am biodh am boladh?

18 Ach a noise shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam biodh iad uile 'n an aon bhall, c'ait' am biodh an corp?

20 Ach a noise 'ta iad 'n am mòran bhall, ge nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha 'n urradh an t sùil a radh ris an làimh, Cha 'n 'eil feum agam ortsa: no a-ris, an ceann ris na cosaibh, Cha 'n 'eil feum agam oirbhse.

22 Ach gu ro-mhòr ni 's mò 'ta na buill sin do'n chorp, a's anmhuinn' thaobh cos'lais, feumail.

23 Agus air na buill sin do'n chorp, a's lugha onoir ann ar meas-ne, 'ta sinn ag cur an tuilleadh onoir, agus na buill sin dhinn a's lugha maise, ata aca sin gu ro-mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na buill mhaiseach againn ni bheil uireasbhuidh: ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r'a chéile, air dha an tuilleadh onoir gu mòr a thoirt do 'n chuid air an raibh uireasbhuidh:

25 Chum nach biodh eas-aonachd air bith sa chorp; ach gu 'm biodh an t aon chùram aig na buill d'a chéile.

26 Agus ma dh' fhuil'geas aon bhall, co'-fhuil'gidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall onoir, ni na buill uile gàirdeachas maraon ris.

27 'Noise is sibhse corp Chrìosd, agus is buill sibh fa leith.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais, air tùs abstola, san dara àite fàidhean, san treas àite luchd-teagaisg, a-ris miorbhuile, 'n a dhiaigh sin tabhartais leighis, luchd congnaimh, uachdaranachda, iomadh gnè theanga.

29 Am bheil gach uile 'n an abstolaibh? Am bheil gach uile 'n am fàidhibh? Am bheil gach uile 'n an luchd-teagaisg? Am bheil gach uile 'n an luchd deanamh mhiorbhuile?

30 Am bheil aig gach uile tabhartais leighis? An labhair gach uile le teangaibh? An dean gach uile eidir-theangachadh?

31 Ach biodh oirbh miann dùrachdach nan tiodhlac' a's fear: agus gi-

[TD 410]

I. CORINT. CAIB. XIII.

dheadh nochdam-sa dhuibh slighe a's ro-fhearr.

CAIB. XIII.

1 Cha 'n 'eil bri' sam bith ann sna tiodhlacaibh uile, d'am feabhas, as eugmhais a' ghràidh: 4 A chliu-san, 13 agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.

GE do labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun * ghràdh agam, ata mi a'm' † phrais a ni suaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ge do raibh agam fàidheadoireachd, agus ge do thuiginn gach uile rùna-diomhair, agus gach uile eòlas; agus ge do bhiodh agam gach uile ghnè creidimh, ionnas gu 'n atharraichinn sleibhte, agus mi gun ghràdh agam, ni bheil annam ach neo-ni.

3 Agus ge do chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ge do bheirinn mo chorp chum a losgaidh, agus gun ghràdh agam, cha 'n 'eil tairbhe sam bith dhamh ann.

4 'Ta an gràdh fad-fhulangach, agus caoimhneil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dean an gràdh ràiteachas, cha 'n 'eil è air a shéideadh suas,

5 Cha ghiùlain sè è fein gu mi-chiatfach, cha 'n iarr è na nithe sin a bhuineas da fein, cha 'n 'eil è so-bhrosnachaidh chum feirge, cha smuainich è olc sam bith,

6 Cha dean è gàirdeachas san ea-coir, ach ni è gàirdeachas san fhìrinn:

7 Fuil'gidh è na h uile nithe, creididh è na h uile nithe, bithidh † dòchas aige ris na h uile nithibh, giùlainidh sè na h uile nithe.

8 Cha d' theid an gràdh air cùl a choidhch': ach ma's fàidheadoireachda 'ta ann, theid iad air cùl; ma's teangaidh, sguiridh siad; ma's eòlas, cuir'ear air cùl è.

9 Oir ata eòlas againn ann cuid, agus ata sinn re fàidheadoireachd ann cuid.

10 Ach 'n uair a thig an ni a 'ta iom-lan, cuir'ear air cùl an ni sin nach 'eil ach ann cuid.

11 'N uair a bha mi a'm' leanban, labhair mi mar leanban, thuig mi mar leanban, reusaich mi mar leanban: ach air fàs damh a'm' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir ata sinn a' faicsin san àm so gu dorcha' tre ghloin; ach ann sin chi sinn aghaidh re h aghaidh: san àm so is aithne dhamh ann cuid; ach ann sin aithnichidh mi mar ata aithneadh orm fòs.

13 Agus a noise fanaidh

* seirc.
† umha.
‡ sùil.

[TD 411]

I. CORINT. CAIB. XIV.

creidimh, * dòchas, gràdh, na tri nithe so; ach is è 'n gràdh a's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

1 'Ta è moladh fàidheadoireachd, 2 agus a' toirt urram dh'i roimh labhairt le teangaibh, 6 le cosamhlachd air a thoirt o innealaibh ciuil: 12 's còir an gnàthachadh faraon, chum tog'ail suas na h eaglais, 22 mar a' chrioch sin gus an d' òrduicheadh iad. 26 'Ta fìor fheum gach aon diubh air a theagasg, 29 agus am mi-ghnàthachadh air a chronachadh. 34 Ata è air a thoirmeasg do mhnaibh labhairt san eaglais.

LEANAIBHSE gràdh, agus biodh mòr mhiann thiodhlaca spioradail oirbh, ach gu ma mò bhur togradh sibh a dheanamh fàidheadoireachd.

2 Oir an ti a labhras ann teangaidh choimheich, ni h ann re daoineibh a labhras è, ach re Dia: oir cha 'n 'eil neach sam bith 'g a thuigsin; ge do tha è ann san Spiorad a' labhairt rùna-diomhair.

3 Ach an ti a 'ta deanamh fàidheadoireachd, ata sè a' labhairt re daoineibh chum † teagaisg, agus chum earail, agus chum co'-fhurtachd.

4 An ti a 'ta labhairt ann teangaidh choimheich, ata sè 'g a † theagasg fein: ach an ti a ni fàidheadoireachd, ata sè teagasg na h eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b' fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadoireachd: oir is mò an ti a ni fàidheadoireachd, na an ti a labhras le teangaibh, mur eidir-theangaich è, chum gu fuigheadh an eaglais fòghlum.

6 'Nois', a' bhràithre, ma thig mise d'ar ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ruibh am foillseachadh, no ann eòlas, no am fàidheadoireachd, no ann teagasg?

7 Agus eadhon na nithe gun anam a ni fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dean iad eidir-dhealachadh 'n am fuaimibh, cionnas a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsaich?

8 Oir ma bheir a ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaipe, co a dh' ullamhaicheas è fein chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsin, cionnas a dh' aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an aidhear a labhras sibh.

10 Ata, feudaidh è bi,

* earbsa.

† tog'ail suas.
‡ thog'ail fein suas.

[TD 412]

I. CORINT. CAIB. XIV.

an uiread do ghuthannaibh san t saoghal, agus cha 'n 'eil a h aon diubh gun * bhlagh.

11 Uime sin mur tuig mi bri' a' ghutha, bithidh mi do'n ti a labhras, barbarra; agus bithidh an ti a labhras, barbarra dhamh-sa.

12 Is mar sin sibhse mar an ceudna, do bhri' gu bheil † cion agaibh air tiodhlacaibh spioradail, iarraibh sibh fein a thoirt barrachd chum fòghluim na h eaglais.

13 Uime sin an ti a labhras ann teangaidh choimheich, guidheadh è gu'n deanadh sè eidir-theangachadh.

14 Oir ma ni mise ùrnuigh ann teangaidh choimheich, ata mo spiorad ag deanamh ùrnuigh, ach ata mo thuigse neo-tharbhach.

15 Creud ma seadh? ni mi ùrnuigh leis an spiorad, agus ni mi ùrnuigh leis an thuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an spiorad, agus seinnidh mi fòs leis an thuigse.

16 No 'n uair a bheannuicheas tu leis an spiorad, cionnas a deir an ti a 'ta ann an àite an duine gun fhòghlum, Amen re d' bhreith-buidheachais, do bhri' nach tuig è an ni a deir tu?

17 Oir gu deimhin ata thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh ni bheil an neach eile air a theagasg.

18 Bheiream buidheachas do m' Dhia, gu 'n labhram le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b' fhearr leam cuig focail a labhairt san eaglais le m' thuigse, chum gu teagaisginn daoine' eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann teangaidh choimheich.

20 A bhràithre, na bithibhse 'n ar leanbaibh ann tuigse: gidheadh, ann † droch mhèin bithibh 'n ar leanbaibh, ach ann tuigse bithibh 'n ar daoine foirfe.

21 'Ta è sgrìobhta san lagh, Labhraidh mi ris a' phobull so ann teangaibh eile, agus am bilibh eile: gidheadh ann diaigh sin uile cha 'n eisd iad rium, deir an Tighearna.

22 Uime sin ata teangaidh coimheacha 'n an comharthaibh, ni h ann do'n droing a 'ta creidsin, ach dhoibhsin a 'ta mi-chreid'each: ach ata fàidheadoireachd ni h ann air an son-san nach 'eil a' creidsin, ach air an son-san a 'ta creidsin.

23 Uime sin ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àite, agus ma labhras iad uile le teangaibh coimheach, agus gu 'n d' thig droing a 'ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-

* bhri'.

† deidh.
‡ mi-run.

[TD 413]

I. CORINT. CAIB. XIV.

chreid'each, nach abair iad gu bheil sibh air * boile?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadoireachd, agus gu'n d' thig duine gun chreidimh a steach, no neach a 'ta gun fhòghlum, † fàg'ar ris è leis gach uile, agus bheir'ear breith air leis gach uile:

25 Agus mar sin ata nithe folaichte a chroidhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, ni sè àdhradh do Dhia, ag aithris gu bheil Dia gu fìrinneach annaibhse.

26 Ma seadh creud è sin, a bhràithre? air teachd ann ceann a chéile dhuibh, ata salm, ata teagasg, ata teanga, 'ta foillseachadh, 'ta eidir-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar gach uile nithe chum fòghlum.

27 Ma labhras aon neach ann teangaidh choimheich, labhradh dias, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin ann diaigh a chéile; agus deanadh a h aon eidir-theangachadh.

28 Ach mur bi eidir-theangoir ann, fanadh è 'n a thosd san eaglais; no labhradh è ris fein, agus re Dia.

29 Labhradh dias no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breith.

30 Ach ma dh' fhoillsichear ni do neach eile a 'ta 'n a shuidhe, biodh an ceud duine 'n a thosd.

31 Oir feudaidh sibh uile fàidheadoireachd a dheanamh gach aon ann diaigh a chéile, chum's gu fuigh gach uile fòghlum, agus gach uile co'-fhurtachd.

32 Agus ata spiorada nam fàidhean umhal do na fàidhibh.

33 Oir cha 'n è Dia ùghdair an eas-òrduigh, ach na siothchaint, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnàì 'n an tosd sna h eaglaisibh: oir ni bheil è ceadaichte dhoibh labhairt: ach 's còir dhoibh bhi umhal, mar a deir an lagh mar an ceudna.

35 Agus ma 's miann leo ni sam bith fhòghlum, fiosraicheadh iad d'am fearaibh fein aig an tigh è: oir is mi-chiatfach do mhnaibh labhairt san eaglais.

36 An ann uaibhse thainig focal De amach? no an ann d'ar n ionnsuidhse amhàin a thainig è?

37 Ma shaoileas duine sam bith gur fàidh, no gur duine spioradail è fein, aidmhicheadh è, na nithe a sgrìobhamsa d'ar n ionnsuidh, gur h iad àitheanta an Tighearna.

38 Ach ma 'ta neach sam

* mhi-chéill.

† spreagar, cronuichear.

[TD 414]

I. CORINT. CAIB. XV.

bith ain-eolach, biodh è ain-eolach.

39 Uime sin, a bhràithre, biodh ro-thogradh agaibh air fàidheadoireachd a dheanamh, agus na bacaibh labhairt le teangaibh.

40 Deanar na h uile nithe gu deadh-mhaiseach, agus a reir òrduigh.

CAIB. XV.

3 O ais-eirigh Chrìosd, 12 tha è dearbhadh gu'n eirich sinne, ann aghaidh na muintir sin a 'ta 'g àichsheunadh ais-eirigh na colla: 21 Toradh, 35 agus dòigh na h ais-eirigh, 51 agus caochla' na muintir sin a gheibhear beo, air an là dheireannach.

TUILLEADH eile, a bhràithre, cuiream ann céill duibhse an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus ann am bheil sibh 'n ar seasamh;

2 Trid mar an ceudna am bheil sibh air bhur sàbhaladh, ma * ghleidheas sibh air chuimhne an ni a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibh gu diomhaoin.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an ni fhuair mi mar an ceudna, Gu 'n d' fhuair Crìosd bàs air son ar peacaidh do reir nan sgrìobtuire:

4 Agus gu 'n d' adhlaiseadh è, agus gu 'n d' eirich è a-ris air an treas là do reir nan sgrìobtuire:

5 Agus gu facas è le Cephas, 'n a dhiaigh sin leis an dà-fhear-dheug.

6 'N a dhiaigh sin, chunncas è le tuilleadh agus cuig ceud bràithre ann aon uair: d'am bheil a' chuid a's mò beo gus a noise, ach ata cuid dhiubh 'n an codal.

7 'N a dhiaigh sin, chunncas è le Seumas: agus a-ris leis na h abstolaibh uile.

8 'N an diaigh uile chunncas leamsa è mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an-àm.

9 Oir is mi is lugha do na h abstolaibh, neach nach fiu abstol a ghairm dhìom, do bhri' gu 'n raibh mi a' geur-leanmhuin eaglais De.

10 Ach tre ghràs De is mi an ni a's mi: agus cha raibh a ghràs, a † thiodhlaiceadh dhamh, gun bhri'; ach shaothraich mi ni 's pailte na iad uile; gidheadh cha mhise, ach gràs De a bha maille rium.

11 Uime sin cia b'è dhinn, mise no iadsan, is ann mar sin ata sinne a' searmonachadh, agus is ann mar sin a chreid sibhse.

12 'Noise ma shearmonaichear Crìosd gu'n d' eirich è o na marbhaibh,
cionnas a deir cuid 'n ar

* chumas sibh gu daingean.
† a bhuillicheadh orm.

[TD 415]

I. CORINT. CAIB. XV.

measgsa, Nach 'eil ais-eirigh nam marbh ann?

13 Ach mar 'eil ais-eirigh nam marbh ann, ni mò a dh' eirich Crìosd.

14 Agus mur d' eirich Crìosd, gu deimhin is diomhaoineach ar searmoin-ne,
agus is diomhaoin bhur creidimh-se mar an ceudna.

15 Seadh fhuaradh sinne 'n ar fia'naisibh bréige air Dia; do bhri' gu'n
d' rinn sinn fia'nais a thaobh Dhe, gur thog è suas Crìosd: neach nach do
thog è suas, mur eirich na mairbh.

16 Oir mur eirich na mairbh, ni mò a dh' eirich Crìosd:

17 Agus mur d' eirich Crìosd, tha bhur creidimh-se diomhaoin; ata sibh
fòs ann bhur peacaibh.

18 Mar sin fòs ata an droing a choidil ann Crìosd, cailhte.

19 Ma's ann sa bheatha so amhàin ata dòchas againn ann Crìosd, is sinn
a's truaighe do na h uile dhaoineibh.

20 Ach a noise 'ta Crìosd air eirigh o na marbhaibh, agus rinneadh an
ceud toradh dhiubhsan a choidil deth.

21 Oir mar is ann tre dhuine thainig am bàs, is ann tre dhuine thig ais-
eirigh nam marbh mar an ceudna.

22 Oir mar ann Adhamh ata gach uile ag faghail a' bhàis, is amhuil sin
mar an ceudna a nithear gach uile beo ann Crìosd.

23 Ach gach uile dhuine 'n a òrdugh fein: Crìosd an ceud thoradh, 'n a
dhiaigh sin iadsan a's le Crìosd aig a theachd.

24 Ann sin bithidh a' chrìoch dheireannach, 'n uair a bheir è suas an
rioghachd do Dhia, eadhon an t Athair; 'n uair a chuireas è sìos gach
uile uachdaranachd, agus gach uile ùghdarras, agus cumhachd.

25 Oir is eigin gu'n rioghaich sè, gus an cuir è a naimhde uile fuidh
chosaibh.

26 Is è an nàmhad deireannach a sgriosar, am bàs.

27 Oir chuir è na h uile nithe fuidh chosaibh. Ach 'n uair a deir è gur
chuir sè na h uile nithe fuidh, is ni follasach gu bheil eisean a chuir
gach uile nithe fuidh, ann leith 'muigh dheth so.

28 Agus 'n uair a chuir'ear na h uile nithe fuidh, ann sin bithidh am Mac
fein fuidh 'n ti a chuir na h uile nithe fuidh-sin, chum gu'm bi Dia 'n a
uile ann s gach uile.

29 No ciod a ni iadsan, a bhaistear air son nam marbh,

[TD 416]

I. CORINT. CAIB. XV.

mur eirich na mairbh air aon dòigh? c'ar son ma feadh a bhaistear iad air son nam marbh?

30 Agus c'ar son ata sinne ann gàbhadh s gach uair?

31 Air bhur gàirdeachas-sa a 'ta agam ann Iosa Criosd ar Tighearna, 'ta mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma * chog mi † mar dhuine re fiadh-bheistibh ann Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur eirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid, oir am màrach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh: truaillidh droch chomhradh deadh bheusa.

34 Dùisgibh chum fìreantachd, agus na deanaibh peacadh; oir ni 'm bheil eòlas De aig cuid: chum bhur nàire labhram so.

35 Ach deir neach eigin, Cionnas a dh' eir'eas na mairbh? agus ciod a' ghnè cuirp leis an d' thig iad?

36 Amadain, an ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear è, mur bàsaich sè air tùs.

37 Agus an ni a chuireas tu, cha 'n è an corp a bhitheas a 'ta thu cur, ach gràinne lòm, feudaidh bith do chrui'neachd, no do sheòrta eigin eile.

38 Ach ata Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shiol a chorp fein.

39 Cha 'n aon fheoil gach uile fheoil: ach ata feoil air leith aig daoineibh, agus feoil eil' aig ainmhidhibh, feoil eil' aig iasgaibh, agus feoil eil' aig èunlaithibh.

40 Agus ata cuirp neamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh: gidheadh ata glòir air leith aig na corpaibh neamhaidh, agus gloir eil' aig na corpaibh talmhaidh.

41 'Ta aon ghlòir aig a' ghréin, agus glòir eil' aig a' ghealaich, agus glòir eil' aig na reultaibh; oir ata eidir-dhealachadh eidear reult agus reult thaobh glòire.

42 Is ann mar sin fòs a bhios ais-eirigh nam marbh, Cuir'ear ann truaill'eachd è, tog'ar ann neo-thruaill'eachd è:

43 Cuir'ear è ann eas-onoir, tog'ar ann glòir è: cuir'ear ann anmhuinneachd è, eir'idh sè ann cumhachd:

44 Cuir'ear è 'n a chorp nàdurra, eir'idh sè 'n a chorp spioradail. 'Ta corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so 'ta è sgriobhta, Rinneadh an ceud duine Adhamh 'n a anam beo, an t Adhamh deirean-

* chatuich.
† reir gnàth' dhaoine.

[TD 417]

I. CORINT. CAIB. XVI.

nach 'n a Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha 'n è an ni spioradail a bha ann air tùs, ach an ni nàdurra; agus 'n a dhiaigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh: an dara duine an Tighearna o neamh.

48 Mar an duine talmhaidh, is amhuil sin fòs iadsan a 'ta talmhaidh: agus mar ata an duine neamhaidh, is ann mar sin iadsan a 'ta neamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn iomhaigh an duine thalmhaidh, giùlainidh sinn fòs iomhaigh an duine neamhaidh.

50 'Noise so a deiream, a bhràithre, nach feudar le feoil agus fuil rioghachd Dhe a shealbhachadh mar oighreachd; ni mò a shealbhaicheas truaill'eachd neo-thruaill'eachd.

51 Fèuch, labhram ni diomhair ribh; Cha choidil sinn uil', ach caochlaidhear sinn uile,

52 Am mionaid, am prioba' na sùl, re guth na trompaide deireannaich, (oir goiridh an trompaid) agus eir'idh na mairbh neo-thruaillidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is eigin do'n ni thruaillidh so neo-thruaill'eachd a chur uime, agus do'n ni bhàsmhor so neo-bhasmhorachd a chur uime.

54 Agus 'n uair a chuireas an ni truaillidh so neo-thruaill'eachd uime, agus a chuireas an ni bàsmhor so neo-bhasmhorachd uime, ann sin coi'-lionar am focal a 'ta sgrìobhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c' àit' am bheil do ghath? O uaigh, c' àit' am bheil do bhuaidh?

56 Is è am peacadh gath a' bhàis; agus is è neart a' pheacaidh an lagh.

57 Ach buidheachas do Dhia, a 'ta toirt dhuinne na buadha, trid ar Tighearna Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibhse daingean, * neo-chorach, a sir-mhèudachadh ann obair an Tighearna, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil bhur faothair diomhaoineach ann san Tighearna.

CAIB. XVI.

1 'Ta è guidheadh orra fuasgladh air uireasbuidh nam bràithre bochda ann Ierusalem; 10 A' moladh Thimoteus; 13 agus ann diaigh comhairlean càirdeil, 16 a' crìochnachadh na litreach le iomadh fàiltibh.

* neo-ghluasadach.

[TD 418]

I. CORINT. CAIB. XVI.

'NOISE thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh' òrduich mi do eaglaisibh na Galatia, mar sin deanaibhse mar an ceudna.

2 Air a' cheud là do'n t seachduin, taisgeadh gach neach agaibh làimh ris ann stòr, a reir mar a shoirbhich leis, chum nach bi tionail r'an deanamh 'n uair a thig mise.

3 Agus 'n uair a thig mi, cia b' iad dream a mholas sibh le 'r litrichibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur tabhartuis gu Hierusalem.

4 Agus ma 's iomchu' idh mise a dhol fòs, theid iadsan a' m' chuideachd.

5 'Noise thig mi d'ar n ionnsuidhse, 'n uair a theid mi tre Mhacedonia: (oir ata mi dol tre Mhacedonia)

6 Agus feudaidh è bith gu'm fan mi, no fòs gu'n caith mi an geamhra' maille ribh, chum 's gu 'n toir sibh air m' aghaidh mi, cia b'è àite gus an d' theid mi.

7 Oir cha mhiann leam bhur faicsin a noise san dol seachad, ach tha dùil agam fantuin rè tamuill maille ribh, ma leigeas an Tighearna dhamh.

8 Ach fanaidh mi ann Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh' fhosgladh dorus mòr agus eifeachdach dhamh-sa, agus ata mòran * eas-cairde ann.

10 'Noise ma thig Timoteus, fèuchaibh gu 'm bi è gun eagal maille ribh: oir ata sè a' saothreachadh ann an obair an Tighearna, amhuil mar ata mise.

11 Uime sin na deanadh neach sam bith tàir air: ach thugaibh air aghaidh è ann siothchaint, chum's gu'n tig è a' m' ionnsuidh-se: oir tha sùil agam ris maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll ar bràthar Apollos, ghuidh mi gu dùrachdach air teachd d' ar n ionnsuidhse maille ris na bràithribh: ach cha b'i a thoil air chor sam bith teachd san àm so; ach thig è 'n uair a gheibh è àm iomchu' idh.

13 Deanaibh faire, seasaibh gu daingean sa chreidimh, bithibh † fearail, bithibh làidir.

14 Biodh bhur n uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, (is aithne dhuibh teaghlach Stephanais, gur h iad ceud thoradh na h Achaia, agus gu 'n d' thug siad iad fein chum frithealaidh do na naomhaibh)

16 Gu 'm bi sibh umhal d'an leithidibh sin, agus do gach aon a 'ta deanamh o-

* luchd cur-ann aghaidh an t soisgeil.

† duineil.

[TD 419]

II. CORINT. CAIB. I.

bair agus saothair maille ruinne.

17 'Ta mi subhach re teachd Stephanais, agus Fhortunatus, agus Achaicuis: oir rinn iad suas an ni sin a bha dh' uireasbhuidh d'ar taobhsa.

18 Oir thug iad * suaimhneas do m' spiorad-sa, agus d'ar spiorad-sa; uime sin † biodh meas agaibh air an leithidibh sin.

19 'Ta eaglaise na h Asia ag cur fàilt' oirbh. 'Ta Acuila agus Priscilla, maille ris an eaglais a 'ta 'n an tigh, ag cur mòr-fhàilt' oirbh ann san Tighearna.

20 'Ta na bràithre uile ag cur fàilt' oirbh. Cuiribhse fàilt' air a chéile le pòig naomha.

21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh fein.

22 Ma 'ta neach sam bith nach gràdhaich an Tighearna Iosa Criosd, biodh è 'n a Anatema, Maranata.

23 Gu raibh gràsa an Tighearna Iosa Criosd maille ribh.

24 Mo ghràdh-sa maille ribh uile ann Iosa Criosd. Amen.

Dara litir an ABSTOIL PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

3 'Ta an t abstol a' toirt misnich dhoibh ann aghaidh thriobloide thaobh a cho'-fhurtachd agus an fhuasglaidh a thug Dia dha-san 'n a uile thrioblaidibh fein, 8 gu sonraichte 'n a chuntart san Asia: 12 agus a' gairm an coguis-sin, agus a choguis fein chum fia'nais gu 'n do shearmonaich è an soisgeul gu tre'dhireach, 15 agus ag innseadh nach b'è iom-luaineachd inntin, ach a bhàigh riu-san a b' àdhbhar nach d' thainig è d'an ionnsuidh.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil De, agus Timoteus ar bràthair, chum eaglais De a 'ta ann Corintus, maille ris na h uile naoimh a 'ta ann Achaia uile:

2 Gràs dhuibhse, agus siothchaint o Dhia ar n Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd.

3 Beannuichte gu raibh Dia, eadhon Athair ar Tigh-

* fois.

† aithnichibh an leithide sin.

[TD 420]

II. CORINT. CAIB. I.

earna Iosa Crìosd, Athair nan tròcaire, agus Dia nan uile cho'-fhurtachd;

4 A 'ta toirt co'-fhurtachd dhuinne 'n ar n uile thriobloid, chum sinne bhi comasach air co'-fhurtachd a thoirt dhoibhsin a 'ta ann triobloid sam bith, trìd a' cho'-fhurtachd leis am bheil sinn fein a' faghail co'-fhurtachd o Dhia.

5 Oir mar ata * fulangais Chrìosd pailt' annainne, is amhuil sin ata ar co'-fhurtachd-ne mar an ceudna pailt' tre Chrìosd.

6 Agus ma 'ta sinn fuidh thriobloid, is ann air son bhur co'-fhurtachd agus bhur slàinte-se, a 'ta air a h oibreachadh le sibh a dh' fhulang nan triobloide ceudna, a 'ta sinne a' fulang: no ma 's co'-fhurtachd dhuinn, is ann chum bhur co'-fhurtachd-sa agus bhur slàinte 'ta sinne a' faghail co'-fhurtachd.

7 Agus ata ar dòchas daingean d'ar taobh-sa, do bhri' gu bheil fios againn, mar ata sibh 'n ar luchd co'-pairt do na fulangasaibh, gu 'm bi sibh mar an ceudna do'n cho'-fhurtachd.

8 Oir cha b' àill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ain-fhiosrach mu thimchioll na triobloid a thachair dhuinne san Asia, gur bhruthadh sinn gu ro-mhòr thar ar neart, ionnas gu raibh sinn fuidh amharus fòs mu 'r beatha:

9 Ach bha againn breith ar bàis annainn fein, chum nach biodh againn dòigh annainn fein, ach ann Dia a dhùisgeas na mairbh.

10 Neach a shaor sinne o bhàs co'-mòr, agus ata 'g ar saoradh; ann s a' bheil ar dòchas gu 'n saor è sinn fòs:

11 Air dhuibhse bhi ag co'-oibreachadh le chéile ann ùrnuigh air ar soinne, chum gu tugar buidheachas le mòran air ar soinne, a leith an tiodhlaic' † a thiubhradh dhuinne, tre mhòran.

12 Oir is è so ar gairdeachas-ne, fia'nais ar coguis, gur ann siompluidheachd agus ann tre'dhireas diadhaidh, agus ni h ann ann gliocas feòlmhor, ach ann gràs De, a chaith sinn ar beatha san t saoghal, agus gu ro-mhòr d'ar taobh-sa.

13 Oir ni 'n sgrìobhamaid nithe sam bith eile d' ar ionnsuidhse, ach na nithe a 'ta sibh a' leughadh, no ‡ air am bheil dearbh chinnte agaibh, agus ata dùil agam || gu 'm bi sibh dearbh-chinnteach asda gus a' chrìch.

14 Amhuil mar a dh' aid'ich sibh ann càil, gur sinne

* pàis.

† thugadh.

‡ a'ta sibh ag aidmheachadh.

|| a dh' aidmicheas sibh gus a' chrìch.

[TD 421]

II. CORINT. CAIB. II.

bhur gairdeachas, mar is sibhse ar gairdeachas-ne fòs ann là an Tighearna Iosa.

15 Agus ann sa mhuinighin so b' àill leamsa teachd d' ar ionnsuidh roimhe so, ionnus gu fuigheadh sibhse * gràs dùbailte:

16 Agus dol † seachad oirbhse gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a-ris d' ar n ionnsuidhse, agus bhi air mo thoirt air m' aghaidh libhse san t slighe gu tìr Iuda.

17 Uime sin 'n uair a chuir mi so romham, an do ghnàthaich mi ea-truimeachd? no an ann do reir na feòla ata mi cur romham na' nithe a chuiream romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus ni h eadh, ni h eadh?

18 Ach mar ata Dia fìor, cha b' è ar comhradh ribhse seadh, agus ni h eadh.

19 Oir Mac Dhe Iosa Criosd, a shearmonuicheadh 'n ar measg-sa leinne, eadhon leamsa, agus le Siluanus, agus le Timoteus, cha raibh è 'n a sheadh agus 'n a ni h eadh, ach ann-san bha seadh.

20 Oir geallanna Dhe uile ann-san is seadh iad, agus ann-san is amen iad, chum glòir Dhe d' ar taobh-ne.

21 'Noise an ti a dhaingnicheas sinne maille ribhse ann Criosd, agus a dh' ung sinn, is è Dia:

22 Neach fòs a chuir seula oirnne, agus a thug dhuinn ‡ geall-daingnich an Spioraid ann ar croidhibh.

23 Tuilleadh eile, goiream Dia mar fhia'nais air m' anam, gur ann chum sibhse a chaomhnadh nach d' thainig mi fòs gu Corintus.

24 Ni h è gu bheil § sinne a' tighearnachadh air bhur creidimh-se, ach is luchd congnaimh sinn d' ar n aoibhneas: oir is ann tre chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

1 Air dha an reuson a chur ann céill air son nach d' thainig è d' an ionnsuidh, 6 'ta è 'g iarraidh orra maithea'nas agus co'-fhurtachd thoirt do'n duin' a dhruideadh amach leo as an eaglais, 10 eadhon mar a thug è fein mar an ceudna maithea'nas da, air son fhìor aithreachais: 12 ata è cur ann céill fòs c' ar son a chuaidh è o Throas gu Macedonia, 14 agus mar a shoirbhich Dia gu pailt' leis a shearmonachadh sna h uile ionadaibh.

ACH chuir mi so romham annam fein, gun teachd a-ris fuaidh dhoilgheas d' ar n ionnsuidh-se.

2 Oir ma ni mise doilich sibh, co è ma 'ta ni subhach mi, ach an ti air an do chuireadh doilgheas leam?

* ath-ghràs.

† bhur ròdsa.

‡ airleas.

§ againn tighearna.

[TD 422]

II. CORINT. CAIB. II.

3 Agus sgrìobh mi an nì so fein d'ar n ionnsuidh, chum air dhamh teachd, nach cuirte doilgheas orm leis a' mhuintir sin o 'm bu chòir dhamh aoibhneas fhaotain, air dhamh bhì muinghineach asaibh uile, gur è m' aoibhneas bhur n aoibhneas uile.

4 Oir a trioblòid mhòir agus doilgheas croidhe, sgrìobh mi d'ar n ionnsuidh le iomadh deur; nì h ann chum gu'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a 'ta agam gu ro-phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith àdhbhar doilgheis, cha do chuir è doilgheas orm-sa, ach ann càil: chum nach cuirinn ro-uallach oirbh uile.

6 Is leòir d'a leithid sin do dhuine am peanas so, a leagadh air le mòran.

7 Ionnsuidh air an làimh eile, gur mò is còir dhuibh maitheanas agus co'-fhurtachd a thoirt da, d' eagal gu'n tarladh gu'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le an-barra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh, gu 'n daingnicheadh sibh bhur gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so fòs a sgrìobh mi d'ar n ionnsuidh, chum gu'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh umhal ann sna h uile nithibh.

10 Ge b'è neach d'an toir sibh maithea'nas ann nì sam bith, bheiream-sa mar an ceudna: oir ma thug mise maithea'nas ann nì sam bith, ge b'è d' an d' thug mi am maithea'nas, is ann air bhur son-sa thug mi è, am * fia'nais Chrìosd;

11 D' eagal gu fuigheadh Satan an co'-throm oirn' leis a † sheòltachd: oir cha 'n 'eil sinn ain-eolach air ‡ innleachdaibh.

12 Tuilleadh eile, 'n uair a thainig mi gu Troas chum soisgeul Chrìosd a shearmonachadh, agus a dh' fhosgladh dorus dhamh leis an Tighearna,

13 Cha raibh fois agam ann mo spiorad, do bhri' nach d' fhuair mi Titus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubh, dh' imich mi o sin do Mhacedonia.

14 'Noise buidheachas do Dhia, a 'ta ghnà' a' toirt oirnne buadhachadh ann Chrìosd, agus a 'ta foillseachadh deadh àile eòlais fein leinne ann s gach àite.

15 Oir 'ta sinne do Dhia 'n ar n àile cùbhruidh Chrìosd, ann san droing a shlànuchear, agus ann san droing a § sgrìosar.

16 Do n aon droing ata

* pearsa.

† chuil-bheartachd.

‡ a shligheachaibh.

§ chaillear.

[TD 423]

II. CORINT. CAIB. III.

sinn 'n ar boltrach bàis chum bàis; agus do'n droing eile, 'n ar boltrach beatha chum beatha: agus co ata foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha 'n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal De: ach mar o threibh-dhireas, ach mar o Dhia, labhramaid am fia'nais De ann Crìosd.

CAIB. III.

1 D' eagal gu'n cuireadh luchd teagaisg bréige as a leith gu raibh è deanamh uail gu diomhaoineach, tha è a' nochdadh gu raibh gràsa nan Corintianach 'n an àdhbhar molaidh d'a mhinistreileachd. 6 Air so ata sè a' coi'-shìneadh ministeiridh an lagha, agus an t soisgeil r'a chéile, 12 agus leis so a' dearbhadh gu raibh a mhinistreileachd-san ni bu ro-òirdheirce, 'm feadh gu bheil soisgeul na beatha agus na saorsa ni 's ro-ghlòrmhoire na lagh an damnuidh.

AN tòsaich sinn a-ris air sinn fein a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidh d' ar n ionnsuidhse, no air litrichibh molaidh uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a 'ta sgrìobhta 'n ar croidhibh, air a h aithneachadh agus air a leughadh leis gach uile dhaoineibh:

3 Air bhi dha follasach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithealadh leinne, a 'ta air a sgrìobhadh ni h ann le dubh, ach le Spiorad an De bheo; agus ni h ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chroidhe.

4 Agus 'ta a * leithid so † dh' earbsa againne tre Chrìosd thaobh Dhe.

5 Ni h è gu bheil sinn foghainteach uainn fein chum ni sam bith a smuainteachadh mar uainn fein: ach is ann o Dhia ata ar foghainteachd.

6 Neach a rinn sinne mar an ceudna 'n ar ministeiribh foghainteach na tiomna-nuaidh, ni h ann do'n litir, ach do'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreileachd a' bhàis, ann sgrìobhadh air a ghràbhaladh air clochaibh, glòr-mhor, ionnus nach b' urradh clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòir' a ghnùise, a chuirear air cùl;

8 Cionnas nach mò na sin a bhios ministreileachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma bha ministreileachd an dìteidh glòrmhor, is ro-mhò na sin a bheir mi-

* shamhail.

† do dhòchas.

[TD 424]

II. CORINT. CAIB. IV.

nistreileachd na fireantachd barr ann glòir.

10 Oir eadhon an ni ud a rinneadh glòrmhor, cha raibh glòir sam bith aige sa chàs so, thaobh na glòire a 'ta toirt barrachd.

11 Oir ma bha an ni a chuirear air cùl glòrmhor, is ro-mhò na sin ata an ni ud a bhunaicheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhri' gu bheil againn a shamhail so do dhòchas, 'ta sinn a cleachdadh mòr * shoilleireachd cainnte.

13 Agus ni bheil sinn mar Mhaois, a chuir folach air aghaidh, chum nach fèuchadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni ud a chuirear air cùl.

14 Ach dhalladh an inntin: oir gus an là an diugh ann leughadh na sean-tiomnaidh, ata 'm folach ceudna a' fantuin gun atharrachadh, ni a chuirear air cùl ann Criosd.

15 Ach fòs gus an diugh, 'n uair a leughar Maois, 'ta am folach air an croidhe.

16 Gidheadh 'n uair a philleas è chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 'Noise 's è an Tighearna an Spiorad sin: agus far am bheil Spiorad an Tighearna, 'ta saorsa ann sin.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag † amharc mar ann an sgàthan air glòir an Tighearna, 'ta sinn air ar n atharrachadh chum na h iomhaigh ‡ sin fein, o ghlòir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

1 'Ta è cur ann céill gur shearmonaich è an soisgeul le dìchioll agus ann tre'-dhireas; 7 agus cionnas a dh' oibrich na triobloide agus an geur-leanmhuin a' dh' fhuiling è air a shon, chum cliu cumhachd Dhe, 12 chum maith na h eaglais, 16 agus chum glòir' shiorruidh nan abstol fein.

UIME sin air do'n mhinistireileachd so bhi againn, do reir mar a fhuair sinn tròcair, cha 'n 'eil sinn a' fannachadh:

2 Ach chuir sinn cùl re nithibh folaichte na h eas-onoir, gun sinn bhi a' siubhal ann ceilg, no a' truailleadh focal De, ach le foillseachadh na fìrinn, 'g ar moladh fein do choguis nan uile dhaoine ann sealladh Dhe.

3 Ach ma 'ta ar soisgeul-ne folaichte, is ann doibhsin 'ta cailte ata sè folaichte:

4 Ann s an do dhall dia an t saoghail so inntin na droinge nach 'eil a' creidsin, d' eagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghlòrmhoir Chriosd, neach a's è iomhaigh Dhe,

* dhànachd.

† dearcadh.

‡ ceudna.

[TD 425]

II. CORINT. CAIB. IV.

5 Oir cha 'n 'eil sinne 'g ar searmonachadh fein, ach Iosa Criosd an Tighearna; agus sinn fein 'n ar seirbhisich dhuibhse air son Iosa.

6 Oir is è Dia a dubhairt ris an t solus soillseachadh a dorchadas, a dhealraich ann ar croidhibh-ne, thoirt solus eòlais glòire Dhe, ann gnùis Iosa Criosd.

7 Ach ata an t ionmhas so againn ann soithichibh criadha, chum gu 'm bi òirdheirceas a' chumhachd o Dhia, agus ni h ann uainne.

8 'Ta sinn fuidh thrioblaid air gach taobh, gidheadh ni bheil sinn ann * teandachd; ata sinn ann iom-cheisd, gidheadh ni bheil sinn † ann an eadòchas;

9 Air ar geur-leanmhuin, gidheadh gun sinn air ar treigsin; air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun sinn air ar sgrìos;

10 A' giùlan do ghnà' bàsachadh an Tighearna Iosa mu 'n cuairt, ann sa chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follasach ann ar corp-ne.

11 Oir tha sinne a 'ta beo, a ghnà' air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follasach 'n ar feòil bhàsmhor-ne.

12 Uime sin a 'ta bàs ag oibreachadh annainne, ach beatha annaibhse.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin fein a bhi againn, reir mar ata è sgrìobhta, Chreid mi, agus uime sin labhair mi: ata sinne ag creidsin mar an ceudna, agus uime sin labhramaid;

14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an Tighearna Iosa, gu'n tog è sinne suas fòs tre Iosa, agus gu'n cuir è 'n a làthair sinn maille ribhse.

15 Oir ata na h uile nithe air bhur son-sa, chum gu biodh an gràs a 'ta lionmhor, tre bhuidheachas mhòrain, ro-phailt' chum glòir' Dhe.

16 Uime sin cha 'n 'eil sinn a' fannachadh, ach ge do thruailllear ar duine o'n leith 'muigh, gidheadh ata an duine o'n leith stigh air a nuadhachadh o là gu là.

17 Oir ata ar trioblaid eatrom, nach 'eil ach rè mionaid, ag oibreachadh dhuinne trom-uallach ghlòire a 'ta ni 's ro-anbharrach agus sìormhaireannach;

18 Air dhuinn bhi ag amharc ni h ann air na nithibh a 'ta r'am faicsin, ach air na nithibh nach 'eil r'am faicsin: oir ata na nithe a chithear, aimsireil; ach ata na nithe nach faicear, sìorruidh.

* cumhangachd.

† gun chongnamh.

[TD 426]

II. CORINT. CAIB. V.

CAIB. V.

1 Gu bheil eisean ann dòchas glòire shìorruidh, agus le sùil ria, agus ris a' bhreith dheireannaich, a' deanamh dìchill air deadh choguis a choimhead; 12 ni h ann chum gu deanadh è bòsd as fein thaobh so, 14 ach

mar neach a fhuair beatha o Chriosd, ata sè dìchiollach chum a bheatha a chaitheamh do Chriosd amhàin, mar chreatuir nuadh, 18 agus le ministreileachd na réite a dh'earbadh ris-sin, ata sè deanamh muintir eile réidh re Dia ann Criosd mar an ceudna.

OIR ata fios againn, nan sgaoilteadh o chéile ar tigh talmhaidh a' phàilliuin so, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach do thogadh le làmhaibh, siorruidh ann sna neamhaibh.

2 Oir ata sinn re osnaich ann so, a' miannachadh bhi air ar cluth-eachadh le ar tigh o neamh:

3 Ma 's è air dhuinn bhi air ar n eadachadh, nach fuighear lomnochd sinn.

4 Oir tha sinne a 'ta ann sa phàilliuin so re osnaich, air dhuinn bhi fuidh uallaich: ni h è air son gu 'm bu mhiann leinn bhi air ar rùsgadh, ach air ar cluth-eachadh, chum gu biodh bàsmhorachd air a shlugadh suas le beatha.

5 'Nois' an ti a dh' oibrich sinne chum so fein, is è Dia è, neach a thug dhuinne mar an ceudna * geall-daingnich an Spioraid.

6 Uime sin ata sinn a' ghnà' deadh-mhisneachail, air dhuinn fios a bhi againn am feadh ata sinn aig an tigh sa choluinn, gu bheil sinn air choigrich o'n Tighearna:

7 (Oir ata sinn ag † gluasachd reir creidimh, agus ni h ann reir seallaidh)

8 'Ta deadh-mhisneach againn, agus bu roghnuiche leinn gu mòr bhi air choigrich as a' choluinn, agus bhi làthair maille ris an Tighearna.

9 Uime sin ata sinn deanamh dìchill, chum co aca bhios sinn a làthair no air choigrich, gu 'm bi sinn taitneach dha-san.

10 Oir is eigin duinn uile bhi air ar nochdadh ann làthair caithir-breitheanais Chriosd; chum gu fuigh gach neach na nithe a rinn è sa choluinn, reir an ni do rinn è, ma's maith no olc è.

11 Uime sin air dhuinn fios a bhi againn air ua' bhas an Tighearna, 'ta sinn a' cur impidh air daoinibh;

* airleas.

† siubhal.

[TD 427]

II. CORINT. CAIB. VI.

ach ata sinn follasach do Dhia, agus 'ta dòchas agam fòs, gu bheil sinn air ar deanamh follasach ann bhur coguisibh-se.

12 Oir cha'n 'eil sinn 'g ar moladh fein a-ris dhuibhse, ach ata sinn a' toirt * fàth uaill dhuibh d'ar taobh-ne, chum gu bi freagradh agaibh dhoibhsin a 'ta deanamh uaill ann gnùis, agus ni h ann ann croidhe.

13 Oir ma 'ta sinn a dh' easbhuidh céille, is ann do Dhia: agus ma 'ta againn deadh chiall, is ann duibhse.

14 Oir ata gràdh Chrìosd 'g ar coi'-éigneachadh, air dhuinn breithneachadh mar so, ma fhuair a h aon bàs air son nan uile, gu'n raibh gach uile marbh:

15 Agus gu 'n d'fhuair sè bàs air son nan uile, chum iadsan a 'ta beo, nach biodh iad as so suas beo dhoibh fein, ach dha-san a dh'fhuiling am bàs air an son, agus a dh' eirich a-ris.

16 Uime sin ni h aithne dhuinne o so suas aon duine a reir na feòla: seadh, ge b' aithne dhuinn Crìosd a reir na feòla, gidheadh 'noise as so amach ni h aithne dhuinn è ni 's mò.

17 Uime sin ma 'ta neach sam bith ann Crìosd, is creatuir nuadh è: chuaidh na sean nithe thart', fèuch, rinneadh na h uile nithe nuadh.

18 Agus is ann o Dhia ata na h uile nithe, neach a rinn sinne réidh ris fein tre Iosa Crìosd, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite;

19 Eadhon, gu raibh Dia ann an Crìosd, a' deanamh an t saoghail réidh ris fein, gun bhi a' meas an cionta dhoibh; agus † thug sè dhuinne focal na réite.

20 Uime sin is teachdoirean sinne air son Chrìosd, mar gu cuireadh Dia impidh oirbh leinne: 'ta sinne a' guidheadh oirbh ‡ as uchd Chrìosd, bithibh rèidh re Dia.

21 Oir rinn sè eisean da nach b' aithne peaca', || 'n a pheacadh air ar soin-ne; chum gu biodhmaid air ar deanamh 'n ar fìreantachd Dhe ann-san.

CAIB. VI.

1 Gu 'n do dhearb sè è fein 'n a mhinistear fìrinneach do Chrìosd, araon le earailibh, 3 agus le ionracas a bheatha, 4 agus leis gach uile ghnè thrioblaid agus mhaslaidh fhulang gu foighidneach air son an t soisgeil: 10 umpa so 'ta è labhairt gu dàna riu, chionn gu bheil a chroidhe fosgailte dhoibh; 13 agus

* co'-throm.

† dhearb è ruinne.

‡ air son.

|| 'n a iobairt pheacaidh.

[TD 428]

II. CORINT. CAIB. VI.

tha dùil aige ris an aigne cheudna uatha; 14 ag earail orra co'-luadar agus salchaireachd luchd iodhol-àdhraidh a sheachnadh, do bhri' gur iad fein teampuill an De bheo.

UIME sin ata sinn mar cho'-oibrichean risean, a' guidheadh oirbh fòs, gun sibh a ghabhail gràs De ann diomhaoineas:

2 (Oir a deir sè, Ann àm taitneach dh' eisd mi riut, agus ann là slàinte rinn mi congnamh leat: fèuch, 'noise an t àm taitneach; fèuch, 'noise là na slàinte)

3 Gun bhi tabhairt àdhbhar oilbheim air bith ann aon ni, chum nach fuigheadh a' mhinistreibheachd mi-chliu:

4 Ach ann sna h uile ni 'g ar * moladh fein mar mhinisteiribh Dhe, ann mòr-fhoighidin, ann triobluidibh, ann uireasbhuidh, ann amgharaibh,

5 Ann am buillibh, ann am prìosunaibh, ann luasgadh o àite gu h àite, ann saothair, am faire, ann trosgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine, le eòlas, le fad-fhulangas, le caoimneas, leis an Spiorad naomh', le gràdh gun cheilg,

7 Le briathar na fìrinn, le cumhachd Dhe, le airm na fireantachd air an làimh dheis agus chli,

8 Tre onoir agus eas-onoir, tre mhi-chliu agus deadh-chliu: mar mhealltoiribh, gidheadh fìrinneach;

9 Mar dhroing nach aithnichear, gidheadh air am bheil deadh-aithne; mar dhroing a 'ta faghail bhàis, gidheadh fèuch, ata sinn beo; mar dhroing a smachdaichear, agus gun am marbhadh;

10 Mar dhroing a 'ta brònach, gidheadh do ghnà' a' deanamh gairdeachais; mar dhaoine bochda, gidheadh a 'ta deanamh mòran saibhir; mar dhaoine aig nach 'eil ni sam bith, gidheadh a' sealbhachadh nan uile nithe.

11 O a Chorintianacha, 'ta ar beul-ne fosgailte dhuibhse, 'ta ar croidhe air a dheanamh farsuing.

12 Cha 'n 'eil sibh ann cumhangachd annainne, ach ata sibh cumhang ann bhur innibh fein.

13 'Noise mar ath-dhiol san ni sin fein, (labhram mar re m' chloinn) bithibhse farsuing mar an ceudna.

14 Na cuing-cheanglar gu neo-cho'thromach sibh maille re mi-chreidmhich: oir creud è caidreabh na fireantachd re neo-fhìreantachd? agus creud è comunn an t soluis ris an dorchadas?

15 Agus ciod an réite a 'ta aig Criosd re Belial? no ciod è cuid a' chreid-

* dearbhadh.

[TD 429]

II. CORINT. CAIB. VII.

mhich maille re an-creid'each?

16 Agus creud a' choi'-réite a 'ta aig teampull De re h iodholaibh? oir is sibhse teampull an De bheo; reir mar a dubhairt Dia, Gabhaidh mi comhnuidh annta, agus gluaisidh mi 'n am measg; agus bithidh mise a'm' Dhia aca, agus bithidh iadsan 'n am pobull damh-sa.

17 Uime sin thigibh amach as am meadhon, agus dealaichibh riu, deir an Tighearna, agus na beanaibh ris an ni neo-ghlan; agus gabhaidh mise a'm' ionnsuidh sibh,

18 Agus bithidh mi a'm' Athair dhuibh, agus bithidh sibhse 'n ar mic agus 'n ar ingheana dhamh-sa, deir an Tighearna uile-chumhachdach.

CAIB. VII.

1 'Ta è 'g an earalachadh chum gloine beatha, 2 agus chum an inntin bhi aca dha-san a 'ta aige dhoibh; 3 d'eagal gu saoilte gu'n raibh è cur so ann amharus, tha è cur ann céill doibh mèud a' cho'-fhurtachd a fhuair è 'n a thriobloidibh, o'n sgeul a thug Titus dha air a' bhròn diadhaidh, a rinn an litir a chuir è d'an ionnsuidh roimhe oibreachadh annta, 13 agus air an caoimheas agus an umhlachd do Thitus, a bha a' coi'-fhreagairt do'n bhòsd a rinn è roimhe mu 'n timchioll.

UIME sin, a mhuintir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glanamaid sinn fein o gach uile shalchar feòla agus spioraid, a' coi'-lionadh naomhachd ann an eagal De.

2 Gabhaibh ruinne: cha d' rinn sinn ea-coir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha do mheall sinn aon duine.

3 Ni h ann chum bhur dìteidh a labhram so: oir a dubhairt mi roimhe, gu bheil sibh ann ar croidhibh-ne chum bàsachadh maille ribh, agus bhi beo maille ribh.

4 Is mòr mo dhànachd cainnte d'ar taobh-sa, is mòr m' uaill as bhur leith: lionadh le co'-fhurtachd mi, 'ta mi thar tomhas subhach ann ar n uile thriobloid-ne.

5 Oir 'n uair a thainig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar feoil fois sam bith, ach bha sinn fuidh thriobloid air gach taobh; ann leith am muigh bha * comhraig, ann leith stigh bha eagla:

6 Ach, an Dia a bheir co'-fhurtachd dhoibhsin a 'ta air an leagadh sìos, thug sè co'-fhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

* cogaidh.

[TD 430]

II. CORINT. CAIB. VIII.

7 Agus ni h è leis a theachd-san amhàin, ach leis a' cho'-fhurtachd a fhuair eisean uaibhse, 'n uair a chuir è ann céill duinn bhur dian-thogradh, bhur bròn, bhur teas-ghràdh dhamh-sa; ionnas gur mòid a rinn mi gàirdeachas.

8 Oir ge do chuir mi doilgheas oirbh le litir, cha 'n 'eil ai'reachas orm, ge do bha aithreachas orm: oir chitheam gur chuir an litir sin doilgheas oirbh, ge nach do rinn i so ach rè tamuill.

9 'Noise 'ta gàirdeachas orm, ni h ann air son sibh bhi doilich, ach gu raibh sibh doilich chum aithreachais: oir bha doilgheas oirbh air mhodh diadhuidh, chum nach tigeadh call oirbh ann aon ni d'ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach ion duinn aithreachas a ghabhail: ach oibrichidh doilgheas an t saoghail bàs.

11 Oir fèuch, an ni sin fein doilgheas diadhuidh bhi oirbh, creud è mèud an dùrachd a' dh' oibrich è annaibh, agus fòs, creud an * glanadh oirbh fein, seadh, creud an ro-dhiom, seadh, creud an t eagal, seadh, creud an dian-thogradh, seadh, creud an t èud, seadh, creud an togra' dioghaltais! ann s gach uile ni dhearbh sibh sibh fein bhi glan sa chùis so.

12 Uime sin ge do sgrìobh mi d'ar n ionnsuidh, cha b' ann air a shon-sa a rinn an ea-coir, no air a shon-san air an d' rinneadh an ea-coir, ach chum gu foillsichte dhuibh ar cùram-ne m'ar timchiolls' am fia'nais De.

13 Uime sin fhuair sinn co'-fhurtachd air son bhur co'-fhurtachd-sa: seadh, bu ro-mhò a rinn sin gàirdeachas air son gàirdeachais Thituis, do bhri' gu 'n d' fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd sam bith risean asaibhse, cha 'n 'eil nàire orm; ach mar a labhair sinn na h uile nithe am fìrinn ribhse, is amhuil sin fòs fhuaradh fìrinneach ar bòsd asaibhse re Titus.

15 Agus ata toil a chroidhe-sin ni 's pailte d'ar taobh-sa, air dha bhi a' cuimhneachadh bhur n umhlachd uile, mar a ghabh sibh ris le h eagal agus ball-chrith.

16 Uime sin ata gàirdeachas orm gu bheil dànachd agam asaibh ann s gach uile ni.

CAIB VIII.

1 'Ta è 'g am brosnachadh gu

* saoradh.

[TD 431]

II. CORINT. CAIB. VIII.

tional seirceil a dheanamh air son nan naomh bochda ann Ierusalem, le eisempleir nam Macedonianach, 7 le moladh an dian-thograidh a bha aca fein roimhe, 9 le eisempleir Chrìosd, 14 agus leis an tairbhe spioradail a thigeadh dhoibh fein o'n tabhartas sin: 16 tha è a' moladh dhoibh ionracais agus deadh thoil Thituis, agus nam bràithre eile, a thainig air iartas-san d'an ionnsuidh, air a' ghnothuch so.

TUILLIADH eile, a bhràithre, 'ta sinn a' toirt fios duibh air gràs De, a thugadh do eaglaisibh na Macedonia:

2 Eadhon gu 'n raibh, ann am mòr-dhearbhadh trioblaid, pailteas an aoibhneis, agus doimhne am bochduin, ro-phailt' chum saibhris an tabhartais.

3 Oir (bheiream fia'nais) gu raibh iad uatha fein toileach reir an comais, seadh, thar an comas:

4 A' guidheadh oirne gu dùrachdach, gu 'n gabhamaid an tiodhlac', agus co'-roinn na ministreileachd do na naomhaibh.

5 Agus rinn iad so, ni h ann mar a bha dòchas againne, ach thug iad iad fein air tùs do 'n Tighearna, agus dhuinne reir toil De.

6 Ionnuis gur chuir sinn impidh air Titus, reir mar a thòsaich sè roimhe, mar sin gu'n crìochnaiceadh è fòs annaibh-se an gràs sin fein mar an ceudna.

7 Uime sin mar ata sibh pailt' ann s gach uile ni, ann creidimh, ann ùr-labhradh, agus ann eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne; bithibh pailt' ann sa ghràs so mar an ceudna.

8 Ni 'n labhram so mar àithne, ach thaobh dùrachd dhaoin' eile, agus a dhearbhadh tre'dhireis bhur gràidh.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd, ge do bha è saibhir, gidheadh gu 'n d' rinneadh bochd è air bhur son-sa, chum gu biodh sibhse saibhir trid a bhochduinn-se.

10 Agus ann sa chùis so bheiream mo chomhairle: oir ata so * tarbhach dhuibhse, a thòsaich roimhe, cha 'n è 'mhàin a dheanamh, ach a bhi togarrach o cheann bliadhna.

11 'Noise air an àdhbhar sin coi'-lionaibh an deanamh; ionnuis mar a bha sibh ullamh chum na toile, mar sin gu 'm bi sibh ullamh

* iomchubhaidh.

[TD 432]

II. CORINT. CAIB. IX.

chum coi'-lionaibh as na bheil agaibh.

12 Oir ma bhios air tùs inntin thoileach, gabhar ris a reir mar ata aig neach, agus ni h ann a reir na' nithe nach 'eil aige.

13 Ni h ann chum gu 'm biodh socair aig daoine' eile, agus trioblòid agaibhse.

14 Ach thaobh coi'-cheartais, chum sam àm so 'noise gu'm bi bhur pailteas-sa 'n a choi'-leasachadh air an uireasbhuidh-se, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas-san 'n a choi'-leasachadh air bhur n uireasbhuidh-se, ionnas gu'm bi coi'-cheartas eadruibh,

15 Reir mar ata è sgrìobhta, An ti a thionail mòran, cha raibh * anabarr aige; agus an ti a thionail beagan, cha raibh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin fein d'ar taobh-sa ann croidhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh è ris an impidh, ach air dha bhi ni bu togarraich', chuaidh sè d'a thoil fein d'ar n ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil a dheadh chliu san t soisgeul, feadh nan eaglaisean uile:

19 (Agus ni h è so amhàin, ach thaghadh è leis na h eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach-turuis dhuinne leis an tiodhlac' so a fhrithealadh leinne chum glòir' an Tighearna sin fein, agus chum foillseachadh bhur n inntin ullamh-sa)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mi-chliu dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne:

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatfach; ni h è 'mhàin am fia'nais an Tighearna, ach fòs am fia'nais dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbhadh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a noise ni 's ro-dhùrachdaich', thaobh an ro-earbsa 'ta † agam asaibhse.

23 Ma dh' fhiosraichear ni sam bith mu Thitus, is è mo chompanach-sa è, agus mo cho'-oibriche d'ar taobh-sa: no mu thimchioll nam bràithre, is iad teachdoirean nan eaglaisean, agus glòir Chrìosd.

24 Uime sin nochdaibh dhoibhsin, agus am fia'nais nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh-se, agus ar bòsd-ne d'ar taobh.

CAIB. IX.

1 Tha è 'g innseadh an reusoin air son ge do b' aithne dha am mòr-thogradh

* iomaduidh, iomarcuigh.

† aige.

[TD 433]

II. CORINT. CAIB. IX.

fein do chuir è Titus agus na bràithre roimh làimh d' an ionnsuidh ga'm brosnachadh gu déirc a thabhairt gu pailt', do bhri' gur gnè shiol-chuir iad, 10 a bheir barr pailt' dhoibh fein, 13 agus àdhbhar iobairt mòr-mholaidh do Dhia.

OIR thaobh ministreileachd a dheanamh do na naomhaibh, is neimh-fheumail dhamh-sa sgriobhadh d'ar n ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhamh * ullamhachd bhur n inntin, as leith an deanam uaille asaibhse re muintir na Macedonia, ag radh, Gu raibh Achaia ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnaich bhur n èud-sa ro-mhòran.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre d'ar n ionnsuidh, 'n t eagal gu 'm biodh ar bòsd-ne asaibh diomhaoin sa chùis so; chum, mar a dubhairt mi, gu 'm biodh sibh ullamh:

4 D 'eagal ma tharlas gu'n d' thig muintir Mhacedonia maille ruinn, agus gu 'm fuigh iad sibhse neo-ullamh, gu 'm bi nàire oirne (gun teachd oirbhse) a dānadas a' bhòisd so.

5 Uime sin bhreithnich mi gu'm b' fheumail impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs d'ar ionnsuidh-se, agus bhur tabhartas air an do labhradh ribh roimhe, a dheanamh deas, chum gu'm biodh sin ullamh, mar † thiodhlaic', agus ni h ann mar ni a dh' ain-deoin.

6 Ach so deiream An ti a chuireas gu gann, buainidh sè gu gann mar an ceudna: Agus an ti a chuireas gu pailt', buainidh sè gu pailt' mar an ceudna.

7 Thugadh gach duine uaithe reir † rùin a chroidhe; na b' ann ann doilgheas, no le h eigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir uaithe gu suilbhir.

8 Agus is comasach Dia thoirt fainear gu 'm biodh gach gràs ro-phailt' dhuibhse, chum air dhuibh ann s gach uile ni làn leòir a bhi agaibh a ghnà', gu'm biodh sibh pailt' chum gach deadh oibre:

9 (Reir mar ata è sgrìobhta, Sgaoil sè a chuid; thug è do na bochdaibh: mairfidh fhìreantachd a choidhch'.

10 'Noise an ti a bheir siol do'n t sioladoir, gu tugadh è araon aran chum bidh, agus gu mèudaicheadh è bhur siol-sa, agus gu tugadh è do thoradh bhur fìreantachd fàs.)

11 Air dhuibh bhi air bhur deanamh saibhir ann s gach uile ni chum gach uile thabhartais, ni a dh' oi-

* togarrachd.
† ghean maith.
‡ deadh-thoil.

[TD 434]

II. CORINT. CAIB. X.

bricheas trìd-ne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir ata frithealadh na ministreileachd so, ni h è 'mhàin a' leasachadh uireasbhuidh nan naomh, ach ata sè mar an ceudna pailt' tre mhòran breith-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhi tre dhearbhadh na ministreileachd-sa a' toirt glòir' do Dhia air son bhur n umhlachd aidmheilt' do shoisgeul Chrìosd, agus air son bhur tabhartais dhaonnachdaich dhoibhsin, agus do na naomhaibh uile)

14 Agus trìd an ùrnuigh-sin air bhur son-sa, aig am bheil mòr-dheidh oirbh air son gràs De a 'ta ro-phailt' annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic' a 'ta * do-chur-ann-céill.

CAIB. X.

1 Ann aghaidh nan abstol bréige, a bha deanamh tàir' air † anmhuinneachd a phearsa agus air a làthair chorporra, tha è cur ann céill an neart agus an t ùghdarras spioradail sin leis an d' armaicheadh è 'n aghaidh cumhachda a naimhde uile; 7 a' toirt cinnte dhoibh, air dha teachd, gu'm fuigheadh iad è co' chumhachdach ann am focal agus ata è 'noise ann sgrìobhadh, agus è an làthair: 12 agus tha è fòs a' faghail croin doibh gu raibh iad 'g an sìneadh fein thar an tomhas agus a' deanamh uail a saothair dhaoin' eile.

'NOISE 'ta mise fein Pòl a' guidheadh oirbh, tre mhacantas agus cheannsachd Chrìosd, neach air dhamh bhi làthair a 'ta iosal 'n ar measg, ach air dhamh bhi uaibh a 'ta dàna oirbh.

2 Ach iarram oirbh dh'athchuinge, gun sibh thoirt orm 'n uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' † mhuinghin leis an saoillear mi bhi dàna 'n

aghaidh droing àraidh a 'ta toirt meas oirne, mar gu bitheamaid ag im'eachd a reir na feòla.

3 Oir ge do tha sinn ag § im'eachd ann san fheoil, ni h ann a reir na feòla ata sinn a' cogadh:

4 (Oir ar n airm chogaidh ni 'm feòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum treun-dhaingnichean a leagadh)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus na h uile ni àrd a dh' àrdaicheas è fein ann aghaidh eòlais De, agus a' toirt am braighdeanas gach smuainteach chum umhlachd Chrìosd:

6 Agus dìoghaltas ullamh

* do labhairt.

† laigse.

‡ urrasachd, mhisnich.

§ sìubhal.

[TD 435]

II. CORINT. CAIB. XI.

againn r'a dheanamh air gach uile eas-umhlachd, 'n uair a choi'-lionar bhur n umhlachd-sa.

7 An amhairc sibh air nithibh reir an cos'lais? ma 'ta dòchas aig aon neach as fein, gur le Chrìosd è, smuainticheadh è so a-ris uaithe fein, amhuil mar is le Chrìosd eisean, gur le Chrìosd sinne fòs mar an ceudna.

8 Oir ge do dheanainn càil-eigin ni 's mò dh' uaill as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim, agus ni h ann chum bhur sgrios-sa) cha bhiodh nàir' orm:

9 Chum nach measfadh mi mar gu'm bithinn ag cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir ata a litrichean (deir iadsan) cud'romach agus làidir, ach ata a làthair chorpóra anmhunn, agus a chainnt tàireil.

11 Smuainticheadh a leithid sin do dhuine so, amhuil mar ata sinne ann am focal tre litrichibh, agus sinn as làthair, mar sin bithidh sinn fòs ann gnìomh air dhuinn bhì làthair.

12 Oir cha 'n 'eil a * chroidh' againne sinn fein a chur ann àireamh, no a choi'-shìneadh re dream àraidh a mholas iad fein: ach air dhoibhsin bhì 'g an tomhas fein eatorra fein, agus 'g an coi'-shìneadh fein riu fein, cha 'n 'eil iad glic.

13 Ach cha dean sinne uaill a nithibh a'ta thar ar tomhas, ach reir tomhais na riaghail a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas fòs oirbhse.

14 Oir cha 'n 'eil sinne 'g ar sìneadh fein thar ar tomhas, mar nach ruigeamaid sibhse; oir thainig sinn fòs chugaibhse, le soisgeul Chrìosd:

15 Gun sinn bhì deanamh uaill a nithibh a 'ta thar ar tomhas, eadhon, a saothairibh dhaoin' eile; ach ata dòchas againn, 'n uair a mhèudaichear

bhur creidimh-se, gu 'm fuigh sinn farsaingeachd gu pailt' annaibh reir ar riaghail-ne,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh ann sna h ionadaibh an taobh thall duibh, agus ni h ann chum mòrail a dheanamh ann riaghail duin' eile, a nithibh a 'ta ullamh cheana.

17 Ach an ti a ni uaill, deanadh è uaill ann san Tighearna.

18 Oir cha 'n è an ti a mholas è fein a 'ta † ion-mholta, ach an ti a mholas an Tighearna.

CAIB. XI.

1 Tre ro-mhèud a chùram do na Corintianaich, d' an raibh è 'n cos'las tuilleadh

* mhisnich.

† dearbhta.

[TD 436]

II. CORINT. CAIB. XI.

spéis thoirt do na h abstolaibh bréige na dha-san, tha è a' tòiseachadh a dh' ain-deoin re è fein a mholadh, 5 ag innseadh nach raibh è a bheag gaoraid air na h abstoil bu mhò, 7 gu'n do shearmonaich è an soisgeul dhoibh gu saor, 13 a' nochdadh nach raibh è a bheag a dheì'-làimh air an luchd-oibre chealgach sin, thaobh aon sochair a bhuineadh do'n lagh, 23 agus gu 'n d' thug è gu ro-mhòr barrachd orra ann seirbhis Chrìosd, agus ann s gach uile ghnè fhulangais air son a mhinistreibheachd.

B' FHEARR leam gu 'n giùlaineadh sibh beagan le m' amaideachd; agus fòs giùlainibh leam.

2 Oir ata mi èudmhor umaibh le h èud diadhuidh: oir rinn mi ceangal-pòsaidh eidear sibh agus aon fhear, chum bhur cur mar òigh fhior-ghloin ann làthair Chrìosd.

3 Ach ata eagal orm, am freasdal air aon dòigh, mar a mheall an naithir nimhe Eubha leis a * ceilg-sheòltachd, mar sin gu'n truaill'ear bhur inntin-sè, o'n t siompluidheachd a 'ta ann Crìosd.

4 Oir nan deanadh an neach a thig, Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no nam fuigheadh sibhse Spiorad eile, nach d' fhuair sibh, no soisgeul eile, ris nach do ghabh sibh, bhiodh deadh-àdhbhar agaibh giùlan leis.

5 Oir is i mo bhar'ail-se nach raibh mi a bheag gaoraid air na h abstolaibh a b' àirde.

6 Ach ge do tha mi neo-fhòghluimte ann cainnt, gidheadh cha 'n 'eil mi mar sin ann eòlas; ach rinneadh sinn làn-fhollasach ann sna h uile nithibh 'n ar measg-sa.

7 An d' rinn mi cionta le mi fein isleachadh chum gu 'm biodh sibhse air bhur n àrdachadh, no do bhri' gur shearmonaich mi soisgeul De ann nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, ag gabhail tuarasdail uatha, chum seirbhis a dheanamh dhuibhse.

9 Agus 'n uair a bha mi làthair maille ribhse agus uireasbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duin' air bith: oir leasaich na bràithre, a thainig o Mhacedonia m' uireasbhuidh: Agus ann s gach uile nithibh choimhead mi mi fein o m' throm a leigeadh oirbhse, agus fòs coimhididh.

10 Mar ata fìrinn Chrìosd annam, † cha druidear mi

* cuil-bheartachd.

† cha chumar a' mhòrail so uam.

[TD 437]

II. CORINT. CAIB. XI.

o'n mhòrail so ann crìochaibh na h Achaia.

11 C'ar son? Do bhri' nach 'eil gràdh agam dhuibh? ata fios aig Dia.

12 Ach an ni a 'ta mi deanamh, ni mi fòs è, chum gu tugam air falbh * cion-fàth uatha-san le 'm bu mhiann cion-fàth fhaghail, chum ann san ni as am bheil iad ag deanamh uail, gu fuighear iad eadhon mar sinne.

13 Oir is ann d'an leithidibh sin ataid abstola bréige, luchd oibre cealgach, 'g an cur fein ann cosamhlachd abstola Chrìosd.

14 Agus cha 'n iongnadh sin; oir cuirfear Satan fein ann cruth aingeil soillse.

15 Uime sin cha ni mòr è ge do chuirfear a mhinisteiridh mar an ceudna ann an cruth mhinisteiridh na fireantachd; aig am bi an crìoch dheireannach reir an oibrìdh.

16 Deiream a-ris, na measadh aon neach gur amadan mi; no fòs, gabhaibh rium mar amadan fein, chum gu'n deanam-sa fòs beagan uaill asam fein.

17 An ni a labhram, ni h ann a reir an Tighearna a labhram è, ach mar gu b' ann gu h amaideach ann san dānadas bhòisd so.

18 Do bhri' gu bheil mòran a' deanamh uail a reir na feòla, ni mise uail mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhri' gu bheil sibh fein glic.

20 Oir fuil'gidh sibh ma bheir neach ann daorsa sibh, ma dh' || itheas neach sibh, ma bheir neach bhur cuid dhibh, ma dh' àrdaicheas neach è fein, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh.

21 Labhram thaobh eas-onoir, mar gu'm bitheamaid anmhunn: ach, ge b'è ni ann s a' bheil neach air bith dāna, (labhram gu h amaideach) ata mise dāna ann mar an ceudna.

22 An Eabhruich iad? is mar sin mise mar an ceudna: An Israelich iad? is mar sin mise fòs: An sliochd do Abraham iad? is mar sin mise mar an ceudna:

23 Am ministeiridh do Chrìosd iad? (labhram mar dhuine mi-chéillidh)
'taimse os an ceann sa chùis so: ann saothairibh ni 's pailte, ann am
buillibh † ni 's ro-mhò, am prìosunaibh ni 's trice, am bàsaibh gu minic.

24 Fhuair mi o na h Iudhachaibh cuig uaire dà fhichead buille ach a h
aon.

25 Ghabhadh do shlataibh orm trì uaire, chlochadh mi aon uair, dh'
fhuiling mi lònng-bhriseadh trì uaire; là agus oidhche bha mi san doimhne:

26 Ann turusaibh gu mi-

* co'-throm.
|| chlaoidheas.
† thar tomhas.

[TD 438]

II. CORINT. CAIB. XII.

nic, ann gàbha aimhnichean, ann cuntartaibh mheirleach, ann cuntartaibh o
m' chinneach fein, ann cuntartaibh o na Geintileachaibh, ann cuntartaibh
sa bhaile, ann cuntartaibh san fhàsach, ann cuntartaibh san fhairge, ann
cuntartaibh 'measg bhràithre fallsa;

27 Ann sgìos agus am briseadh-croidhe, am fairibh gu minic, ann ocras
agus ann tart, ann trosgaibh gu minic, am fuachd, agus ann lom-nochdaidh.

28 Bharr air na nithibh a 'ta ann leith 'muigh, an ni a 'ta teachd orm gu
lathail, cùram nan eaglaisean uile.

29 Co a 'ta lag, agus nach bheilimse lag? co a 'ta faghail oilbheim, agus
nach 'eil mise air mo losgadh?

30 Ma's eigin damh uaill a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuineas do
m' anmhuinneachd a ni mi uaill.

31 'Ta fios aig Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a 'ta
beannuichte gu siorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann Damascus chuir uachdaran a' phobuill fuidh Aretas an riogh,
coimhead air baile nan Damascanach, ann rùn mise a ghlacadh:

33 Ach tre fhuinneoig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann cliabh, agus
chuidh mi as a làmhaibh.

CAIB. XII.

1 Chum abstolachd a mholadh, ge d' fheudadh è uaill a dheanamh as a
thaisbeinibh iongantach; 9 gidheadh is fearr leis mòrail a dheanamh as
anmhuinneachd; 11 ata è faghail croin doibh chionn gu'n d' eignich iad è
chum a' bhòisd dhiomhaoin so: 14 ag gealltuin teachd a-ris d'an
ionnsuidh: ach gu tur le aigne athaireil, 20 ge do tha eagal air chum a
dhoilgheis gu'm fuigh sè mòran chiontach, agus do nithibh as òrdugh nam
measg.

GU deimhin cha 'n 'eil è iomchu'ìdh dhamh-sa uaill a dheanamh: thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B' aithne dhamh duine ann Criosd ceithir-bliadhna-deug roimhe so (ma's ann sa choluinn, ni h aithne dhamh; no as a' choluinn, ni h aithne dhamh; aig Dia ata fios) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas neamh.

3 Agus b' aithne dhamh a leithid sin do dhuine (ma's ann sa choluinn, no as a' choluinn, ni h aithne dhamh: aig Dia ata fios.)

[TD 439]

II. CORINT. CAIB. XII.

4 Gu'n do thogadh suas è gu pàrras, agus gu'n cual' è briathra do-labhairt, nithe nach * còir do dhuine a labhairt.

5 M'a leithid sin do dhuine ni mi uaill: ach asam fein cha dean mi uaill, mur dean mi a m' † anmhuinneachdaibh.

6 Oir ge do b' àill leam uaill a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan; oir labhraidh mi an fhìrinn: gidheadh ata mi a' cumail orm fein, 'n t eagal gu'm bi meas aig duine dhìom thar mar ata è 'g am fhaicsin, no a' cluinntin umam.

7 Agus 'n t eagal gu'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhas, tre ro-mhèud nan taisbeana, thugadh dhamh sgolb san fheoil, teachdoire Shatain chum gu'm buaileadh è dhornaibh mi, 'n t eagal gu'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearna tri uaire, gu'n im'icheadh è uam.

9 Agus a dubhairt sè rium, 'S leòir mo ghràsa-sa dhuit: oir ata mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann anmhuinneachd. Uime sin is ro-thoiliche a ni mi mòrail a m' anmhuinneachdaibh, chum gu 'n gabh cumhachd Chrìosd comhnuidh orm.

10 Uime sin ata mi gabhail tlachd ann anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann uireasbhuidhibh, ann geur-leanmhuinnibh, ann † àmhgharaibh air son Chrìosd: oir 'n uair ata mi lag, ann sin ata mi làidir.

11 Rinneadh a'm' amadan mi le uaill a dheanamh, dh' eignich sibhse mi: oir bu chòir dhamh bhi air mo mholadh libhse: oir cha raibh mi bheag sam bith fuidh na h abstolaibh a's àirde, ge nach 'eil annam ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh' oibricheadh comharthaidh abstoil ann bhur measg-sa ann s gach uile fhoighidin, ann comharthaibh agus ann iongantasaibh, agus ann § cumhachdaibh.

13 Oir cìod an ni ann s an raibh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur h è nach do leig mi fein mo throm oirbh? thugaibh maitheanas damh san ea-coir so.

14 Fèuch, ata mi ullamh 'noise an treas uair chum teachd d'ar n ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh; oir cha 'n è bhur cuid a 'ta mi 'g iarraidh, ach sibh fein: oir cha 'n 'eil è dh' fhiachaibh air a'

* urradh duine a labhairt.

† laigsibh.

aindeisibh.
§ gnìomharthaibh cumhachdach.

[TD 440]

II. CORINT. CAIB. XIII.

chloinn ionmhas a chruinneachadh fa chomhair nam pàranta, ach air na pàrantaibh fa chomhair na cloinne.

15 Agus is ro-thogarrach a ni mise caithe' agus a chaithear mi air son bhur n anama-sa, ge mar is ro-phailte ata gràdh agam dhuibh, is lugha bhur gràdh-sa dhamh.

16 Ach biodh è mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh air dhamh bhi innleachadh, ghlac mi le seòltuidheachd sibh.

17 An d' rinn mise trid aon neach dhiubhsan a chuir mi d' ar n ionnsuidh buannachd dhibh?

18 Ghuidh mi air Titus dol d'ar n ionnsuidh, agus chuir mi bràthair maille ris: an d' rinn Titus buannachd dhibh? nach do ghluais sinn san aon Spiorad? agus ann sna h aon cheumaibh?

19 A-ris, am bheil sibh a' saoil sin gu bheil sinne gabhail ar leith-sgeil ribh? ata sinn a' labhairt am fia'nais De ann Criosd: ach ata an t iomlan, a chàirde, chum bhur fòghluim-se.

20 Oir is eagal leam air dhamh teachd nach fuigh mi sibh mar is miann leam, agus gu fuighear mise dhuibhse mar nach bu mhiann libh: 'n t eagal gu'm bi connsacha', farmad, fearg, coi'-stri', cùl-chàineadh, cogarsaich, * àrdain, ceannairce 'n ar measg:

21 'N t eagal air teachd dhamh a-ris, gu 'n islich mo Dhia mi 'n ar measg, agus gu caoineam mòran do'n droing a pheacaich a cheana, agus nach do ghabh aithreachas do neo-ghloine, agus do striopachas, agus mhi-nàire a rinn iad.

CAIB. XIII.

1 'Ta è bagairt gairge agus cumhachd abstolachd ann aghaidh pheacach cruaidh-mhuinealach: 5 agus ag comhairleachadh dhoibh an creidimh a dhearbhadh, 7 agus am beatha a leasachadh mun d' thig è: 11 'ta è ag co'-dhùnadh na litreach le earail choitichionn agus le h ùrnuigh.

IS i so an treas uair ata mi a' teachd d'ar n ionnsuidh: am beul dias no triuir do fhia'naisibh bithidh gach focal seasmhach.

2 Dh' innis mi cheana, agus ata mi a' roimh-innseadh dhuibh mar gu'm bithinn a làthair an dara uair, agus a noise air dhamh bhi as bhur làthair, sgrìobham chum na droinge a pheacaich roimhe so, agus chum chàich uile, ma thig mi a-ris, nach coigill mi:

3 O 'ta sibh 'g iarraidh dearbhadh air Criosd a' labhairt annam-sa, neach d'ar

* àrd inntineachd, atmhoireachd.

[TD 441]

II. CORINT. CAIB. XIII.

taobh-sa nach 'eil anmhunn, ach a'ta cumhachdach annaibh.

4 Oir ge do cheusadh è trid amhuinneachd, gidheadh ata sè beo tre chumhachd Dhe: oir ata sinne mar an ceudna anmhunn ann-san, gidheadh bithidh sinn beo maille ris tre chumhachd Dhe d'ar taobh-sa.

5 * Fidrichibh sibh fein, am bheil sibh sa chreidimh; dearbhaibh sibh fein: nach aithne dhuibh sibh fein, gu bheil Iosa Criosd annaibh, mur daoine † neo-dhearbhta sibh?

6 Ach tha dòchas agam gu 'm bi fhios agaibh nach daoine neo-dhearbhta sinne.

7 'Noise 'ta mi guidheadh air Dia gun sibhse a dheanamh uilc air bith; ni h ann chum gu'm faicear sinne bhi dearbhta, ach chum gu'n deanadh sibhse an ni sin a 'ta ‡ maith, ge do raibh sinne mar dhaoine neo dhearbhta.

8 Oir cha 'n urradh sinn ni air bith a dheanamh ann aghaidh na fìrinn, ach air son na fìrinn.

9 Oir ata sinn subhach 'n uair ata sinn fein anmhunn, agus sibhse làidir: agus ata sinn a' guidheadh so mar an ceudna, sibhse bhi dìongmhalta.

10 Is ann uime so a sgrìobh mi na nithe so d'ar n ionnsuidh air dhamh bhi as bhur làthair, chum air dhamh bhi làthair nach bithinn garg, a reir a' chumhachd a thug an Tighearna dhamh chum fòghluim, agus ni h ann chum sgrios.

11 Fa dheoidh, a bhràithre, slàinte libh: bithibh § dìongmhalta, bithibh subhach, bithibh dh' aon inntin, bithibh sìothchail; agus bithidh Dia a' ghràidh agus na sìothchaint maille ribh.

12 || Altaichibh beatha a chéile le pòig naomha.

13 'Ta na naoimh uile ag cur beannachd d'ar ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Criosd, agus gràdh Dhe, agus co'-chomunn an Spioraid naoimh, gu raibh maille ribh uile. Amen.

* ceasnuichibh.

† chuireadh air cùl.

‡ ciatfach.

§ foirfe.

|| cuiribh fàilt' air a chéile.

[TD 442]

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan GALATIANACH.

CAIB. I.

6 Tha iongantas air gur thréig iad eisean agus an soisgeul co'-luath: 8 agus tha è a' mallachadh na droinge sin a shearmonaicheas aon soisgeul eile ach na shearmonaich è fein: 11 dh' fhòghluim è 'n soisgeul ni o dhaoineibh, ach o Dhia, 13 agus tha è a' nochdadh cìod a' ghnè dhuine bha

ann mun do ghairmeadh è, 17 agus ciod a rinn è air ball ann diaigh a ghairm.

POL abstol (ni o dhaoinibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Criosd, agus Dia an t Athair, a thog eisean o na marbhaibh)

2 Agus na bràithre uile a 'ta maille rium, chum eaglaisean na Galatia:

3 Gràs dhuibhse, agus siothchaint o Dhia an t Athair, agus o ar Tighearna Iosa Criosd,

4 A thug è fein air son ar peacaidh-ne, chum gu'n saoradh è sinn o'n droch shaoghal a 'ta làthair, reir toil De agus ar n Athar-ne:

5 Dha-san gu raibh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam, gu'n d' atharraicheadh sibh co'-luath uaithe-sin a ghairm sibh chum gràis Chriosd, gu soisgeul eile:

7 Ni nach soisgeul eile; ach ata dream àraidh 'g ar buaireadh, le 'n àill soisgeul Chriosd a * chlaon-thruailleadh,

8 Ach d'an deanamaid ne, no aingeal o neamh, soisgeul eil' a shearmonachadh dhuibh, ach an soisgeul a shearmonaich sinne dhuibh, biodh è mallaichte.

9 Amhuil mar a dubhairt sinn roimhe, deiream s' a noise a-ris mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach an soisgeul a ghabh sibh, biodh è mallaichte.

10 Oir am bheil mi 'noise ag cur impidh air daoineibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine' a thoileachadh? oir nam bithinn fòs a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' shearbhant' aig Criosd.

11 Ach ata mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaicheadh leamsa, nach ann a reir duin' ata è.

12 Oir ni o dhuine a fhuair mi è, ni mò a thea-

* fhiaradh, chur bun os ceann.

[TD 443]

GALAT. CAIB. II.

gaisgeadh dhamh è, ach trid fhoillseachadh Iosa Criosd.

13 Oir chuala sibh mo chaithe'-beatha-sa san aimsir a chuaidh seachad, ann creidimh nan Iudhach, gu 'n d' rinn mi thar tomhas geur-leanmhuin air eaglais De, agus gu'n d' fhàsaich mi i:

14 Agus thainig mi air m' aghaidh ann creidimh nan Iudhach thar mòran do m' cho'-aoisibh 'measg mo chinnich fein, air dhamh bhi ni bu ro-èudmhoir' mu ghnàthannaibh mo shinnsireachd.

15 Ach 'n uair a b'i deadh thoil De, a sgar o bhroinn mo mhàthar mi, agus a ghoir mi trid a ghràs,

16 A Mhac fein fhoillseachadh annam, chum gu searmonaichinn è 'measg nan Cinneach; air ball cha do chuir mi comhairle re feoil agus fuil:

17 Ni mò chuaidh mi suas gu Hierusalem, chum na muintir sin a bha 'n an abstolaibh romham; ach chuaidh mi gu h Arabia, agus a-ris thainig mi air m' ais gu Damascus.

18 Ann diaigh sin ann ceann thri bliadhna chuaidh mi suas gu Hierusalem, a dh' fhaicsin Pheadair, agus dh' fhan mi maille ris cuig-laithe deug.

19 Ach neach air bith eile do na h abstolaibh ni 'm faca mi, ach Seumas bràthair an Tighearna.

20 'Noise ann sna nithibh a sgrìobham dhuibh, fèuch, ann làthair Dhe, ni bheil mi deanamh bréige.

21 'N a dhiaigh sin thainig mi gu crìochaibh na Siria agus na Cilicia;

22 Agus cha raibh eòlas orm thaobh m' fhaicsin aig eaglaisibh Iudea, a bha ann Crìosd:

23 Ach amhàin chual' iad, An ti ann san àm a chuaidh seachad a bha 'g ar geur-leanmhuin, gu bheil è 'noise searmonachadh a' chreidimh a bha è a' sgrios * roimhe so,

24 Agus thug iad glòir do Dhia † do m' thaobh-sa.

CAIB. II.

1 'Ta è cur ann céill c'uin a chuaidh è suas gu Hierusalem, agus c'ar son, agus nach do thimchioll-ghearradh Titus, 11 agus gur chuir è 'n aghaidh Pheadair, agus gur dh' innis è dha a reuson; 14 c'ar son ata è fein, agus muintir eile, a 'ta 'n an Iudhaich, a' creidsin gu'm bi iad air am fireanachadh tre chreidimh ann Crìosd, agus ni h ann trìd oibre; 20 agus nach caith an droing a 'ta mar sin

* uair-eigin.

† annam sa.

[TD 444]

GALAT. CAIB. II.

air am fireanachadh, am beatha ann am peacadh.

ANN sinn ann ceann cheithir-bliadhna-deug 'n a dhiaigh so, chuaidh mi a-ris suas gu Hierusalem, maille re Barnabas, a' toirt Thituis leam mar an ceudna.

2 Agus chuaidh mi suas do reir foillseachaidh, agus chuir mi ann céill dhoibh an soisgeul a 'ta mi a searmonachadh 'measg nan Cinneach, ach ann uaign'eas dhoibhsin d'an raibh meas, 'n t eagal air chor sam bith gu'n ruidhinn, no gur ruidh mi ann diomhaoineas.

3 Ach fòs cha b' eigin do Thitus a bha a'm' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ge bu Ghreugach è:

4 Agus sin air son bhràithre fallsa, a * ghoid a steach 'n ar measg, a thainig a steach os ìosal a dh' fhaicsin ar saorsa, a 'ta againn ann Iosa Criosd, chum ar toirt fa dhaorsa.

5 Do nach d' thug sinne géill eadhon rè uaire; chum gu'm buanaicheadh firinn an t soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n droing sin, a mheasfadh gur bu ni eigin iad, (ciod air bith a bha iad roimhe, ni 'm bheil suim ann damh-sa: ni bheil meas aig Dia do phearsa dhuine) oir iadsan a' mheasfadh gur bu ni eigin iad, cha do phàirtich iad le 'n comh-radh bheag sam bith riumsa.

7 Ach air an làimh eile, 'n uair a chunnairc iad gu'n d' earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearraidh riumsa, mar a dh' earbadh soisgeul an timchioll-ghearraidh re Peadar;

8 (Oir an ti a dh' oibrich gu h eifeachdach am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh, dh'oibrich è gu cumhachdach annam-sa mar an ceudna chum nan Cinneach)

9 Agus 'n uair a thuig Seumas, agus Cephas, agus Eoin a 'ta air am meas 'n am puist, an gràs a thugadh dhamh-sa, thug iad dhamh-sa agus do Bharnabas deas-làmh a chomuinn; ionnas gu rachamaid chum nan Cinneach, agus iad fein chum an timchioll-ghearraidh.

10 Amhàin b' àill leo gu 'm bitheamaid cuimhneach air na bochdaibh; ni mar an ceudna a bha † ro-thoil agams' a dheanamh.

11 Ach 'n uair a thainig Peadar gu h Antioch, sheas mi 'n a aghaidh as eudan, chionn gu'n raibh è r'a choireachadh.

12 Oir roimh do dhream àraidh teachd o Sheumas, chaith è biadh maille ris na Geintileachaibh: ach 'n uair

* thugadh steach am braid.

† mairfeadh, fanfadh.

‡ ro-thogradh.

[TD 445]

GALAT. CAIB. III.

a thainig iadsan, chuaidh sè thaoibh, agus thearbaidh sè è fein, air eagal na muintir a bha do 'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h Iudhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnas gu 'n d' thugadh Barnabas fòs a thaoibh le 'n * cluain.

14 Ach 'n uair a chunnaic mise nach do ghluais iad † san t slighe dhìrich, a reir firinn an t soisgeil, a dubhairt mi re Peadar 'n am fia'nais uile, Ma 'ta thusa, agus gur Iudhach thu, ag caitheamh do bheatha reir nan Cinneach, agus ni h ann a reir nan Iudhach, c'ar son ata thu 'g eigneachadh nan Cinneach am beatha chaitheamh mar na h Iudhaich?

15 Air dhuinne a 'ta 'n ar Iudhaich thaobh nàduir, agus ni h ann 'n ar peacaich do na Cinneachaibh,

16 Fios a bhi againn nach 'eil duin' air fhìreanachadh o oibrìbh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Criosd, chreid sinne fòs ann Iosa Criosd;

chum gu 'm bitheamaid air ar fireanachadh o chreidimh Chrìosd, agus ni h ann o oibribh an lagha: oir o oibribh an lagha cha bhi feoil sam bith air a fireanachadh.

17 Ach air dhuinn bhi 'g iarraidh bhi air ar fireanachadh tre Chrìosd, ma gheibhear 'n ar peacaich sinn fein fòs, am bheil uime sin Chrìosd 'n a mhinisteir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a-ris suas na nithe a leag mi, 'ta mi deanamh ciontach dhìom fein.

19 Oir ata mise tre 'n † reachd marbh do'n reachd, chum gu'm bithinn beo do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille re Chrìosd: gidheadh ata mi beo; ach cha mhise, ach Chrìosd a 'ta beo annam: agus a' bheatha a 'ta mi 'noise a' caitheamh san fheoil, caitheam i tre chreidimh Mhic Dhe, a ghràdhaich mi, agus a thug è fein air mo shon.

21 Ni bheil mi a' cur gràis De § air cùl: oir ma 'ta fireantachd tre 'n lagh, is ann gun àdhbhar a fhuair Chrìosd bàs.

CAIB. III.

1 Tha è farraid cìod a dh'aom iad gus an creidimh a thréigsin, agus dòigh a chur san lagh. 6 'Ta 'n droing a 'ta creidsin air am fireanachadh, 9 agus air am beannachadh maille re Abraham: 10 agus ata è dearbhadh so le iomadh reuson.

* gnùis-mhealladh, ceilg.

† gu treibh-dhireach.

‡ lagh.

§ ann neo-bri'.

[TD 446]

GALAT. CAIB. III.

O a Ghalatianacha gun chéill, co a chuir draoidheachd oirbh, ionnas nach biodh sibh umhal do'n fhìrinn, d'an raibh Chrìosd air a nochdadh gu * dealbhach fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'n ar measg?

2 So amhàin b' àill leam fhòghlum uaibh, An ann o oibribh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o eisdeachd a' chreidimh?

3 Am bheil sibh co'-amaideach as sin? air dhuibh tòiseachadh san Spiorad, am bheil sibh 'nois' air bhur deanamh foirfe leis an fheoil?

4 An d' fhuiling sibh na h uiread sin do nithibh gu dìomhaoin? ma 's ann fòs gu dìomhaoin.

5 An ti uime sin a 'ta frithealadh duibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhiorbhuile 'n ar measg, an ann trid oibribh an lagha, no trid eisdeachd a' chreidimh a ni è so?

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh, an droing a 'ta do'n chreidimh, gur h iad sin clann Abraham.

8 Oir air fhaicsin roimhe do'n sgrìobtuir gu 'm fìreanaicheadh Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich è an soisgeul roimh làimh do Abraham, ag radh, Bithidh na h uile Chinnich air am beannachadh annadsa.

9 Uime sin ata an droing a 'ta do'n chreidimh, air am beannachadh maille re Abraham, fìor chreidmheach.

10 Oir a mhèud 's a 'ta do oibribh an lagha, 'ta siad fuidh 'n mhallachadh: oir ata è sgrìobhta, Is malluichte gach uile neach nach † buanaich ann s gach uile nithibh a 'ta sgrìobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach is ni follasach, nach fìreanaichear neach sam bith tre 'n lagh am fia'nais De: oir, ‡ Mairfidh am fìrean tre chreidimh.

12 Agus cha 'n 'eil an lagh o chreidimh: ach, An duine a ni iad gheibh sè beatha d'an taobh.

13 Shaor Criosd sinne o mhallachadh an lagha, air dha bhi air a dheanamh 'n a mhallachadh air ar son: oir ata è sgrìobhta, Is malluichte gach aon a chrochar air crann:

14 Chum gu 'n d' thigeadh beannachadh Abraham air na Geintileachaibh trid Iosa Criosd; ionnas gu fuigheamaid gealladh an Spioraid tre chreidimh.

15 A bhràithre, labhram mar dhuine; ge nach bi ann ach § cunnradh duine, ma

* soilleir.

† fan.

‡ Bithidh am fìrean beo.

§ cùmhnant.

[TD 447]

GALAT. CAIB. III.

'ta è air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl è, agus cha chuir'ear ni sam bith ris.

16 'Noise is ann do Abraham a * thugadh na geallanna agus d'a shiol. Ni 'n deir sè, Agus do shiolaibh, mar gu'm biodh è labhairt mu mhòran; ach mar mu aon, Agus do d' shiol-sa, neach a's è Criosd.

17 Agus a deiream so, nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh ann ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'n a dhiaigh an cunnradh ann neo-bri', a dhaingnicheadh roimhe le Dia ann Criosd, ionnas gu'n cuireadh sè an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh ata an oighreachd, ni bheil i ni 's mò o'n ghealladh: ach thug Dia gu saor i do Abraham tre ghealladh.

19 C'ar son uime sin a thugadh an lagh? thugadh è air son eas-aontais, gus an d' thigeadh an siol, d'an d' rinneadh an gealladh; air òrduchadh le ainglibh ann làimh eidir-mheadhonair.

20 'Noise an t eidir-mheadhonair, ni h ann air son a h aon ata è 'n a eidir-mheadhonair; ach is aon Dia.

21 Uime sin am bheil an lagh ann aghaidh gheallanna De? Nar leigeadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaithe, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fireantachd.

22 Ach dh' fhàg an sgrìobtuir na h uile dhaoine dùinte fa pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh tre chreidimh Iosa Criosd air a thoirt dhoibhsin a 'ta creidsin.

23 Ach mun d' thainig an creidimh, choimheadadh sinn fuidh 'n lagh, air ar druideadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhi air fhoillseachadh.

24 Uime sin b'è an lagh ar maighisdir-scoile 'g ar treòrachadh gu Criosd, chum gu bitheamaid air ar fìreanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh, ni bheil sinn ni 's mò fuidh mhaighisdir-scoile.

26 Oir is sibhs' uile mic Dhe tre chreidimh ann Iosa Criosd.

27 Oir mhèud agaibh 's a bhaisteadh do Chriosd, chuir sibh umaibh Criosd.

28 Ni bheil Iudhach no Greugach, ni bheil saor no daor, ni bheil † fear no bean ann: oir is aon sibh uile ann Iosa Criosd.

29 Agus ma 's le Criosd sibh, is sibh siol Abraham gun amharus, agus is oighreacha sibh reir a' gheallaidh.

* labhradh, rinneadh.

† firionn no bainionn.

[TD 448]

GALAT. CAIB. IV.

CAIB. IV.

1 Bha sinn fuidh 'n lagh, gus an d' thainig Criosd, mar ata an t oighre fuidh a thuiteir gus an d' thig è gu h aois. 5 Ach shaor Criosd sinn o'n lagh. 7 uime sin cha 'n 'eil sinn 'n ar searbhanta ni 's faide dha. 14 Tha è cur ann cuimhne dhoibh an deadh-ghean da-san, agus a dheadh-rùn fein doibhsin; 22 agus tha è nochdadh gur sinne clann Abraham thaobh na mnà-saoire.

'NOISE deiream, am feadh a bhios an t oighre 'n a leanabh, nach 'eil eidir-dhealachadh sam bith eidear è agus seirbhiseach, ge d' is è Tighearna gach uile nithe;

2 Ach ata è fuidh * luchd-coimhead agus fuidh luchd-riaghluidh gu teachd na h aimsir' a dh' òrduich an t athair.

3 Is mar an ceudna sinne, 'n uair a bha sinn 'n ar leanabaibh, bha sinn ann daorsa fuidh cheud fhòghlum an t saoghail:

4 Ach 'n uair a thainig coi'-lionadh na h aimsir', chuir Dia a Mhac fein uaithe a ghineadh o mhnaoi, a rinneadh fuidh 'n lagh,

5 Chum gu 'n saoradh è iadsan a bha fuaidh 'n lagh, ionnas gu fuigheamaid-
ne uchd mhacachd † na cloinne.

6 Agus do bhri' gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic fein ann bhur
croidhibh, ag éigheach, Abba, Athair.

7 Uime sin cha seirbhiseach thu ni 's mò, ach mac; agus ma 's mac, is
oighre fòs air Dia tre Chrìosd.

8 Gidheadh, 'n uair nach b' aithne dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis
dhoibhsin nach 'eil 'n an Déa thaobh nàduir.

9 Ach a noise air dhuibh Dia aithneachadh, no, mar is fearr a dh'fheudar
a radh, bhi air bhur n aithneachadh le Dia, cionnas ata sibh ag ath-
philleadh chum nan ceud thoiseach anmhunna uireasbhuidheach, d' am miann
libh bhi a-ris fuaidh dhaorsa?

10 'Ta sibh a' coimhead làith', agus mhiosa, agus aimsire, agus
bhliadhna.

11 'Ta eagal orm umaibh, gur chaith mi gu diomhaoin mo shaothair oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar atamise, oir ata mise mar
sibhse; cha d' rinn sibh ea-coir sam bith ormsa.

13 'Ta fhios agaibh gur b' ann trid anmhuinneachd na feòla, a
shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuai-

* thuiteiribh.

† mhac.

[TD 449]

GALAT. CAIB. IV.

readh a bha ann m' fheoil, cha d' rinn sibh tarhuis, agus cha do * ghabh
sibh gràin deth; ach ghabh sibh rium mar aingeal De, eadhon mar Iosa
Crìosd.

15 † Creud è ma seadh an sonas sin a bha agaibh? oir ata mi deanamh
fia'nais duibh, nam bu chomasach è, gu 'm † buineadh sibh 'mach bhur
sùile fein, agus gu 'n d' thugadh sibh dhamh-sa iad.

16 Uime sin || am bheil mi a'm' nàmhad agaibh, air son mi dh' innseadh na
fìrinn duibh?

17 'Ta iadsan èudmhor umaibh, ach ni h ann gu maith; ach b' àill leo
sinne dhruideadh amach, chum gu'm biodh sibhs' èudmhor umpa fein.

18 Ach is maith bhi èudmhor a ghnà' ann ni maith, agus ni h è amhàin 'n
uair ata mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a-ris re saothair-chloinne, gus an
dealbhar Crìosd annaibh,

20 B' àill leam bhi 'noise a làthair maille ribh, agus mo ghuth a
chaochladh, oir ata mi fuaidh amharus umaibh.

21 Innsibh dhamh, sibhse le 'm miann bhi fuidh 'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir ata è sgrìobhta, gu raibh aig Abraham dias mhac; a h aon diubh re ban-tràill, agus am mac eile re mnaoi shaoir.

23 Agus eisean a bh'aige ris a' bhan-tràill, ghineadh reir na feòl' è: ach eisean a bh'aige ris a' mhnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is § cosamhlachd iad; oir is iad so an dà chùmhnannt; aon diubh o shliabh Sinai, a 'ta a' breith chum daorsa, noch is i Agar.

25 Oir is i Agar sliabh Sinai ann Arabia, agus ata i ag coi'-fhreagradh do Ierusalem a 'ta 'nois' ann, agus ata si fuidh dhaorsa maille r'a cloinn.

26 Ach ata an Ierusalem a 'ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uil' i.

27 Oir ata è sgrìobhta, Dean gàirdeachas, a bhean sheasg nach 'eil a' breith cloinne; bris amach agus glaodh, thusa nach 'eil re saothair-chloinne: oir is lionmhoire clann na mnà aonaraich na na mnà aig am bheil fear.

28 'Noise, a bhràithre, is sinne, mar bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach amhuil mar a rinn eisean a rugadh reir na feòla, san àm sin geur-leanmhuin

* chuir sibh cùl ris.

† c'ait' am bheil.

‡ spionadh.

|| an d' rinneadh mi a'm' nàmhad duibh.

§ 'ta ni eile r'a thuigsin asda.

[TD 450]

GALAT. CAIB. V.

air-sin a rugadh do reir an Spioraid, is amhuil sin ata 'noise mar an ceudna.

30 Ach, creud a deir an sgrìobtuir? Tilg amach a' bhan-tràill agus a mac: oir cha bhi mac na ban-tràill' 'n a oighre maille re mac na mnà saoire.

31 Uime sin, a bhràithre, cha sinne clann na ban-tràille, ach na mnà saoire.

CAIB V.

1 'Ta è 'g am brosnachadh gu seasamh 'n an saorsa, 3 agus gun an timchioll-ghèarradh a ghnàthachadh: 13 ach roghuinn a dheanamh do ghràdh, ni a' sè coi'-lionadh an lagha: 19 tha è a' cur sìos oibrìdh na feòla, 22 agus ag ainmeachadh toraidh an Spioraid; 25 agus † 'g an earalachadh chum gluasachd san Spiorad.

UIME sin seasaibh gu daingean ann san t saorsa leis an d' rinn Crìosd saor sinn, agus na bithibh a rìs air bhur cuibhreachadh le cuing na daorsa.

2 Fèuch, a deiream-sa Pòl ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, ni 'm bi tairbhe air bith dhuibh ann an Crìosd.

3 Oir ata mi a-rìs a' deanamh fia'nais do gach uile dhuin' a thimchioll-ghearrar, gu bheil a dh' fhiachaibh air an lagh gu h iomlan a choi'-lionadh.

4 Cha 'n 'eil † tairbhe sam bith ann Crìosd dhuibhse, a 'ta air bhur fireanachadh tre 'n lagh; thuit sibh o ghràs.

5 Oir ata sinne tre 'n Spiorad a' feitheamh re dòchas fireantachd o chreidimh.

6 Oir ann Iosa Crìosd, cha 'n 'eil eifeachd sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann creidimh a dh' oibricheas tre ghràdh.

7 Is maith a ruidh sibh, co a bhac sibh, o bhi umhal do'n fhìrinn?

8 Cha d' thainig an impidh so o'n ti a 'ta 'g ar gairm.

9 § Geuraichidh beagan làibhin am meall uile.

10 'Ta muinghin agam asaibh san Tighearna, nach bi sibh dh' aon dòigh air atharrachadh inntin ach an ti a 'ta cur dragh' oirbh, giùlainidh sè a bhreitheanas, co air bith è.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheam an thimchioll-ghearradh || fòs, c'ar son a nithear fòs geur-leanmhuin orm? ann sin bhiodh ** sgaineil †† na croiche air a cur air cùl?

12 B' fhearr leam gu'm biodh iadsan a 'ta cur †† mi-

† a' cur impidh orra.

‡ rinneadh Crìosd gun tairbhe dhuibh.

§ Gortaichidh.

|| fathast'.

†† a' chroinn-cheusaidh.

‡‡ dragha.

[TD 451]

GALAT. CAIB. VI.

shuaimhneis oirbh eadhon air an gearradh * uaibh.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; amhàin na deanuibh an t saorsa 'n a cion-fàth do'n fheoil, ach le gràdh deanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir ata an lagh uil' air a choi'-lionadh ann aon fhocal, eadhon ann so; Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu fein.

15 Ach ma bhios sibh a' † teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claidhear leis a chéile sibh.

16 So deiream ma seadh, † Gluaisibh san Spiorad, agus cha choi'-lion sibh § ain-mhiann na feòla.

17 Oir ata an fheoil a' miannachadh ann aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad ann aghaidh na feòla: agus ata iad sin ann aghaidh a chéile; ionnas nach fuigh sibh na nithe bu mhiann libh a dheanamh.

18 Ach ma thredraichear leis an Spiorad sibh, cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh.

19 'Noise 'ta oibre na feòla follasach, a's iad so, adhaltrannas, striopachas, neo-ghloine, macnus,

20 Iodhol-àdhradh, buitseachas, naimhdeas, connsachadh, || co'-fharpuis, fearg, coi'-sribh, ai'-reite, eireacachd,

21 Farmad, morta, meisg, ** geòcaireachd, agus an leithide sin: mu bheileam ag innseadh dhuibh roimh làimh, mar a dh' innis mi dhuibh cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rioghachd Dhe mar oighreachd.

22 Ach is è toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, siothchaint, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh,

23 †† Macantas, ‡‡ measarrachd: ann aghaidh an samhuil sin ni bheil lagh.

24 Agus iadsan a's le Criosd, cheus iad an fheoil, maille r'a h an-tograibh agus a §§ miannasaibh.

25 Ma's beo dhuinn san Spiorad, |||| gluaiseamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid *** cionail air glòir dhiomhaoin, a' brosnachadh a chéile, a' gabhail farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

1 Tha è 'g iarraidh orra buintin gu sèimh re bràthair a thuislich, 2 agus uallach a chéil' a ghiùlan, 6 bhi tabhartach d' an luchd-teagaisg, 9 agus gun sgitheachadh do mhaith a dheanamh: 12 ata è noch-

* as.

† gearradh.

‡ Siùbhlaibh.

§ an-togradh.

|| co'-mortus.

** craos.

†† ceannsachd.

‡‡ stuaim.

§§ h ain-mhiannaibh.

|||| siùbhlamaid.

*** deidheil.

[TD 452]

GALAT. CAIB. VI.

dadh ciod gus am bheil iadsan a 'ta searmonachadh an timchioll-
ghearraidh: cha dean è fein uaill a ni sam bith ach a crann-ceusaidh
Chriosd.

A Bhràithre, ma ghlacar neach ann coire air bith gu h obann, sibhse a 'ta
spioradail, togaibh suas a shamhuil sin do dhuine, ann spiorad na *
macantais; a' toirt aire dhuit fein, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibhse uallacha a chéile, agus mar sin coi'-lionaibh lagh
Chriosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni eigin è fein, gun bhi ann ach neo-ni, 'ta
è 'g a mhealladh fein.

4 Ach dearbhadh gach neach obair fein, agus ann sinn bithidh àdhbhar †
gàirdeachais aige ‡ d'a thaobh fein amhàin, agus ni h ann a thaobh neach
eile.

5 Oir giùlainidh gach neach uallach fein.

6 § Pàirticheadh an neach a 'ta air a theagasg san fhocal, ris an neach a
'ta 'g a theagasg, ann sna h uile nithibh maithe.

7 Na meallar sibh; cha deanar fanoid air Dia: oir ge b'è ni a shiol-
chuireas duine, an ni ceudna buainidh sè.

8 Oir an ti a chuireas d'a fheoil fein, buainidh sè o'n fheoil
truailleachd: ach an ti a chuireas do'n Spiorad, buainidh sè o'n Spiorad
a' bheatha shuthainn.

9 Agus na sgithicheamaid do mhaith a dheanamh: oir ann àm iomchu'idh
buainidh sinn, mur fannaich sinn.

10 Uime sin reir mar ata || fàth againn, deanamaid maith do na h uile
dhaoibh, ach gu h àraid dhoibhsin a 'ta do theaghlach a' chreidimh.

11 'Ta sibh faicsin mèud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le m' làimh
fein.

12. Mhèud le 'm miann iad fein a thaisbeanadh gu sgiamhach san fheoil, ata
iad 'g ar n eigneachadh chum bhi air bhur timchioll-ghearradh; amhàin
chum nach deantadh geur-leanmhuin orr' air son crann-ceusaidh Chriosd.

13 Oir ni 'm bheil iadsan fein a 'ta air an timchioll-ghearradh ag
coimhead an lagha; ach is àill leo sibhse bhi air bhur timchioll-
ghearradh, chum as gu dean iad uaill ann bhur feoil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu deanainnse uaill ach ann crann-ceusaidh ar
Tighearna Iosa Criosd, tre 'm bheil an saoghal air a cheusadh

* ceannsachd.

† uaill.

‡ ann fein.

§ comh-roinneadh.

|| co'throm.

[TD 453]

EPHES. CAIB. I.

dhamh-sa, agus mise do'n t saoghal.

15 Oir ann Iosa Criosd ni 'm bheil eifeachd air bith ann timchioll-ghearradh, no ann neimh-thimchioll-ghearradh, ach ann creatuir nuadh.

16 Agus mhèud 's a shiubhlas a reir na riaghail so, siothchaint orra, agus tròcair, agus air Israel De.

17 O so amach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir ata mi giùlan ann mo chorp comharthaich an Tighearn' Iosa.

18 A bhràithre, gu raibh gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille r'ar spiorad. Amen.

LITIR an ABSTOIL PHOIL chum nan EPHESIANACH.

CAIB. I.

1 'N diaigh fàilte, 3 agus breith-buidheachais air son nan Ephesianach, 4 tha è labhairt mu thaghadh, 6 agus uchd-mhacachd thaobh gràis, 11 ni a's è am fìor thobar o 'm bheil slàinte a' chinne'-daonna ag sruthadh. 13 Agus do bhri' nach 'eil è furus ruigheachd air àirde an rùn-diomhair so, 16 tha è guidheadh, 18 iad a theachd chum a làn eòlais, 20 agus a sheilbh ann an Criosd.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil De, chum nan naomh a 'ta ann Ephesus, agus nan creidmheach ann Iosa Criosd:

2 Gràs dhuibhse, agus siothchaint o Dhia ar n Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd.

3 Beannuichte gu raibh Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a bheannuich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an ionadaibh neamhaidh ann Criosd:

4 Amhuil mar a thagh è sinne ann-san, mun do leagadh bunadh an t saoghail, chum gu'm bitheamaid naomha, agus neo-choireach 'n a làthair-sin ann gràdh:

5 Air dha sinne a roimh-òrduchadh chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Criosd dha fein, a reir deadh-ghean a thoile,

6 Chum cliu glòire a ghràis, tre an d' rinn è sinne

[TD 454]

EPHES. CAIB. I.

taitneach ann a Mhac gràdhach:

7 Ann s am bheil againne * saorsa tre fhuil-sin, maitheanas nam peacaidh, reir saibhreis a ghràis;

8 Ann s an raibh è ro-phailte dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse,

9 Air dha rùn-diomhair a thoile fhoillseachadh dhuinne, reir a dheadh-ghean fein, † a chuir sè roimhe ann fein:

10 Chum ann am fritheala' coi'-liona' nan aimsire, gu 'n cruinnicheadh sè ann aon na h uile nithe ann Criosd, araon na nithe a'ta air neamh, agus na nithe a'ta air talamh, eadhon ann-san:

11 Ann s an d' fhuair sinne fòs oighreachd, air dhuinn bhi air ar roimh-òrduchadh reir rùin an ti ata 'g oibreachadh nan uile nithe reir comhairle a thoile fein;

12 Ionnas gu 'm bitheamaid-ne a chuir air tùs dòchas ann Criosd, chum cliu a ghlòire-sin.

13 Ann s an do chuir sibhse mar an ceudna dòchas, air cluinntin duibh focal na fìrinn, eadhon soisgeul bhur slàinte: neach taireis duibh creidsin ann, chuireadh seula oirbh le Spiorad naomha sin a' gheallaidh,

14 Neach is è † geall-daingnich ar n oighreachd-ne, gu teachd saorsa na seilbh' § a cheannachadh, chum cliu a ghlòire.

15 Uime sin air cluinntin damh-sa fòs bhur creidimh-se ann san Tighearna Iosa, agus bhur gràidh do na h uile naoimh,

16 Ni 'n sguiream a thoirt buidheachais air bhur son, ag toirt luadh oirbh ann am ùrnuighibh;

17 Gu 'n d' thugadh Dia ar Tighearna Iosa Criosd, Athair na glòire, Spiorad a' ghliocais duibh agus an fhoillseachaidh, ann eòlas air-sin:

18 Air do shùilibh bhur n inntin bhi air an soillseachadh, chum fios a bhi agaibh creud è dòchas a ghairm-sin, agus creud è saibhreas glòir' oighreachd-san ann sna naomhaibh,

19 Agus creud è ro-mhèud a chumhachd d' ar taobh-ne a 'ta creidsin, reir oibreachadh a thréin-neart;

20 A dh' oibrich è ann Criosd, 'n uair a thog sè o na marbhaibh è, agus a chuir sè 'n a shuidhe air a dheas-làimh fein è ann sna h ionadaibh neamhaidh,

21 Gu ro-àrd os ceann gach uile uachdranachd, agus cumhachd, agus neart, agus tighearnas, agus gach

* fuasgladh.

† a rùnaich.

‡ airleas.

§ dh' fhuasgladh.

[TD 455]

EPHES. CAIB. II.

ainm a dh' ainmichear, ni amhàin san t saoghal so, ach san t saoghal re teachd mar an ceudna:

22 Agus chuir è na h uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug sè è chum bhi 'n a cheann os gach uile nithe do'n eaglais,

23 A 'ta 'n a corp aige, lànachd an ti a 'ta lionadh nan uile nithe ann sna h uile.

CAIB. II.

3 Leis a choi'-meas r'a chéile ciod a bha sinn thaobh nàduir, 5 agus ciod ata sinn thaobh gràis, 10 tha è cur ann céill gu'n d' rinneadh sinn air son dheadh oibridh; agus air dhuinn bhi air ar toirt am fogus tre Chriosd, 11 nach còir dhuinn ar beatha a chaitheamh mar Gheintilich, 12 agus mar choigrich, amhuil ann san àm a chuaidh seachad, 19 ach mar luchd-aon-bhaile ris na naoimh, agus mar theaghlach Dhe.

AGUS bheothaich è sibhse a bha marbh ann ea-ceartaibh agus am peacaibh,

2 * Ann s an do ghluais sibh sna h amannaibh a chuaidh seachad, do reir gnàth' an t saoghail so, do reir prionnsa' cumhachd an aidheir, an spiorad a 'ta 'noise 'g oibreachadh ann clann na h eas-umhlachd.

3 'Measg an raibh againn uile mar an ceudna ar caithe'-beatha roimhe so, ann ain-mhiannaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus † nan smuaintidh; agus bha sinn thaobh nàduir 'n ar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a 'ta saibhir ann tròcair, air son a mhòr ghràidh leis 'n a ghràdhaich è sinn,

5 Air bhi dhuinn fòs marbh am peacaibh, choi'-bheothaich è sinn maille re Criosd, (tre ghràs ata sibh air bhur slànuchadh)

6 Agus cho'-thog, agus cho'-shuidhich è sinn ann an ionadaibh neamhaidh ann Iosa Criosd.

7 Chum gu'm foillsicheadh è ann sna linnibh re teachd saibhreas ro-phailt' a ghràis, ann caoimhneas d'ar taobh-ne tre Iosa Criosd.

8 Oir is ann a thaobh gràis ata sibh air bhur sàbhaladh, tre chreidimh; agus so ni h ann uaibh fein: is è ‡ tiodhlacl' Dhe è:

9 Ni h ann o oibribh, chum nach deanadh neach air bith uail:

10 Oir is sinne obair-sin, air ar cruthachadh ann Iosa Criosd chum dheadh oibridh, a dh' ull'uich Dia roimh làimh chum gu'n gluaiseamaid annta.

* Ann an raibh sibh ag im'eachd.

† na h inntin.

‡ saor-ghibht.

[TD 456]

EPHES. CAIB. III.

11 Uime sin cuimhnichibh, air bhi dhuibhse san aimsir a chuaidh thairis 'n ar Geintilich san fheoil, d'an goir'ear an neimh-thimchioll-ghearradh leo-san d'an goir'ear an timchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheoil;

12 Gu raibh sibh san àm sin as eugmhais Chriosd, air bhi dhuibh 'n ar coigreachaibh do * cho'-fhlaitheachd Israeil, agus 'n ar coimheachaibh do chùmhantaibh a' gheallaidh, as eugmhais dòchais, agus gun Dia ann san t saoghal:

13 Ach a noise ann Iosa Criosd, ata sibhs' a bha roimhe so fad' o làimh, air bhur toirt am fogus trid fuil Chriosd.

14 Oir is eisean ar siothchaint-ne, a rinn aon dhinn araon, agus a bhris sios balla meadhonach an eidir-dhealachaidh;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre fheoil fein, eadhon lagh nan àitheanta, a chuireadh sios ann òrduighibh, chum gu'n deanadh sè ann fein, do dhias aon duine nuadh, a' deanamh siothchaint mar sin;

16 Agus gu 'n deanadh è reidh faraon iad re Dia ann aon chorp trid a' chrann-ceusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh leis sin:

17 Agus thainig sè agus shearmonaich è siochchaint dhuibhse a bha am fad, agus dhoibhsin a bha 'm fogus.

18 Oir trid-sin tha araon slighe againn gu dol a steach trid aon Spiorad chum an Athar.

19 'Noise uime sin cha'n 'eil sibh ni 's mò 'n ar coimhich agus 'n ar coigrich, ach 'n ar luchd-aon-bhaile ris na naomhaibh, agus 'n ar muintir-teaglaich Dhe;

20 Agus ata sibh air bhur tog'ail suas air bunadh nan abstol agus nam fàidhean, air bhi do Iosa Criosd fein 'n a chloich-chinn na h oisinn;

21 Ann s a' bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'n a teampull naomha san Tighearna:

22 Ann am bheil sibhse mar an ceudna air bhur co'-thog'ail suas chum bhi 'n ar tigh-comhnuidh do Dhia trid an Spiorad.

CAIB. III.

5 Rinneadh an rùn-diomhair, 6 gu 'm biodh na Geintilich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl; 8 agus thugadh an gràs dha-san, sin a shearmonachadh: 13 tha è 'g iarraidh orra gun iad

* cho'-chomunn.

[TD 457]

EPHES. CAIB. III.

a dh' fhannachadh air son a thrioblaid-sin, 14 agus tha è guidheadh, 19 iadsan a thuigsin mòr ghràdh Chriosd d'an taobh.

AIR an àdhbhar so, 'ta mise Pòl priosunach Iosa Criosd, air bhur son-sa, a Chinneacha;

2 Ma chuala sibh mu fhrithealadh gràis De, a thugadh dhamh-sa d'ar taobh-sa:

3 Gu'n d' rinn sè aithnichte dhamh-sa tre * fhoillseachadh, an rùn-diomhair (mar a sgrìobh mi roimhe gu h aith-ghearr',

4 Leis am feud sibh air dhuibh a leughadh, m' eòlas ann rùn-diomhair Chriosd a thuigsin)

5 Ni ann an linnibh eile air nach d' thugadh fios do chlann nan daoine, mar ata è 'noise air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus do na fàidhibh trìd an Spioraid;

6 Gu 'm biodh na Geintilich 'n an co'-oighreachaibh, agus 'n an co'-chorp, agus 'n an luchd co'-pairt d'a ghealla'-san ann Crìosd, trìd an t soisgeil:

7 Air an d' rinneadh mise a'm' mhinisteir, a reir tiodhlaic' gràis De a thugadh dhamh, a reir oibreachadh eifeachdach a chumhachd-san.

8 Dhamh-sa, a's lugha na 'n ti a's lugha do na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saibhreas Chrìosd nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh a' measg nan Geintileach;

9 Agus gu 'n deanainn soilleir do na h uile dhaoineibh, creud è comunn an rùin-diomhair sin, a bha folaichte ann Dia o thoiseach an t saoghail, a chruthaich na h uile nithe trìd Iosa Crìosd:

10 Chum gu'n deantadh aithnichte 'noise do uachdaranaibh agus do chumhachdaibh ann an ionadaibh neamhaidh, leis an eaglais, gliocas † eagsamhuil Dhe,

11 Reir an rùin shiorruidh a rùnaich sè ann Iosa Crìosd ar Tighearna:

12 Ann s a' bheil againn dànachd agus slighe dol a steach ann am muinghin trìd a chreidimh-sin.

13 Uime sin iarram nach fannaich sibh a leith mo thriobloidean-sa air bhur son, ni a's è bhur glòir-se.

14 Air an àdhbhar so lùbam mo ghlùine do Athair ar Tighearna Iosa Crìosd,

15 Air an ainmichear an teaghlach uile air neamh agus air talamh,

16 Gu'n deònaicheadh è dhuibh a reir saibhreis a ghlòire, bhi air bhur neartachadh le cumhachd, trìd

* thaisbean.

† iomadh-gnètheach.

[TD 458]

EPHES. CAIB. IV.

a Spioraid sin ann san duine 'n leith stigh;

17 Ionnas gu 'n gabh Crìosd comhnuidh ann bhur croidhe tre chreidimh; chum air dhuibh bhi air bhur freamhachadh, agus air bhur * stéidheachadh ann gràdh,

18 Gu 'm bi sibh comasach maille ris na naomhaibh uile, air a thuigsin creud è lèud, agus fad, agus doimhne, agus àirde;

19 Agus air gràdh Chrìosd aithneachadh, a chuaidh thar gach uile eòlas, chum as gu'm bi sibh air bhur lionadh le uile lànachd Dhe.

20 'Noise dha-san d'an comas gach uile nithe a dheanamh gu h an-barrach ro phailt' thar gach ni a's urradh sinne iarruidh no smuaineachadh, do reir a' chumhachd a 'ta 'g oibreachadh gu h eifeachdach annainn,

21 Dha-san gu raibh glòir ann san eaglais trid Iosa Crìosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

1 'Ta è 'g an earalachadh chum aonachd; 7 agus ag cur ann céill gu'n d'thug Dia chum na criche so tiodhlacaidh eagsamhuil do dhaoineibh, 13 ionnas gu'm biodh eaglais air a tog'ail, 16 agus gu'm fàsadh a suas ann Crìosd: 18 Ata è 'g an gairm o neo-ghloine nan Geintileach, 24 chum an nuadh dhuine a chur umpa, 25 'g iarraidh iad a leigeadh bhreug dhiubh, agus comh-radh truaillidh.

UIME sin ata mise prìosunach an Tighearna, a' guidheadh oirbh gu 'n gluais sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh;

2 Leis gach uile irioslachd-inntin agus macantas, maille re fad-fhulangas, a' giùlan le chéile ann an gràdh;

3 A' deanamh dìchill air aonachd an Spioraid a choimhead ann co'-bhann na sìothchaint.

4 Is aon chorp agus aon Spiorad ata ann, amhuil fòs a ghairmeadh sibh ann aon mhuinghin bhur gairm;

5 Aon Tighearna, aon chreidimh, aon bhaiste,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a 'ta os ceann gach uile, agus tre gach uile, agus annaibhse uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn a reir tomhais tiodhlaic' Chrìosd.

8 Uime sin a deir sè, Air dol suas da ann àird', thug è bruid am braighdeanas, agus thug sè tiodhlacaidh do dhaoineibh.

9 ('Noise gu'n deachaidh è suas, creud è ach gu'n deachaidh è air tùs sìos gu

* bonn-shuidheachadh.

[TD 459]

EPHES. CAIB. IV.

ionadaibh iochdrach na talmhain?

10 An ti a chuaidh sìos, is è sin fein è a chuaidh suas mar an ceudna gu ro-àrd os ceann nan uile neamha, chum gu'n lionadh è na h uile nithe)

11 Agus thug è droing àraidh, gu bhi nan abstolaibh: droing eile, gu bhi 'n am fàidhibh: agus droing eile, gu bhi 'n an soisgeulaichibh; agus droing eile, gu bhi 'n an * aodhairibh, agus 'n an luchd-teagaisg;

12 Chum na naoimh † a dheanamh iom-lan, chum obair na ministreileachd, chum tog'ail suas cuirp Chrìosd:

13 Gus an d' thig sinn uile ann aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhe, chum duine iom-lan, chum tomhais àirde iomlanachd Chrìosd:

14 Chum as nach bi sinn o so suas 'n ar leanabaibh, air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach a' luidheadh am plaid chum meallaidh:

15 Ach a' labhairt na fìrinn ann gràdh, gu'm fàs sinn suas ann sna h uile nithibh chuige-sin, a's è an ceann, eadhon Chrìosd:

16 O 'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh trìd an ni sin a 'ta gach alt a' toirt uaithe, a reir oibreachadh eifeachdach ann tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thog'ail fein suas ann gràdh.

17 So uime sin a deiream, agus guidheam am fia'nais an Tighearna, gun sibh a dh' im'eachd a so suas mar ata na Geintilich eile ag im'eachd, ann diomhaoineas an inntin fein,

18 Aig am bheil an tuigse air a dorchachadh, air dhoibh bhi 'n an coimhich do bheatha Dhe, thaobh an ain-eolais a 'ta annta, tre chruas an croidhe:

19 Muintir, air dhoibh am mothacha' chall, a thug iad fein thairis do † mhi-naire, chum gach uile neo-ghloine chur ann gnìomh le cìocras.

20 Ach cha d' fhòghluim sibhse Chrìosd mar so;

21 Ma chuala sibh è, agus ma theagaisgeadh leis sibh, mar ata an fhìrinn ann an Iosa:

22 Gu'n cuir sibh dhibh thaobh a' cheud chaithe'-beatha, an sean duine, a'ta truallidh reir nan ain-mhianna cealgach:

23 Agus gu'm bi sibh air bhur nuadhachadh ann

* buachaillibh.

† a cheangal gu dìongmhalta r'a chéile.

‡ mhacnus.

[TD 460]

EPHES. CAIB. V.

spiorad bhur n inntin:

24 Agus gu'n cuir sibh umaibh an nuadh dhuine, a 'ta air a chruthachadh a reir Dhe am fìreantachd agus am fìor naomhachd.

25 Uime sin air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearsnach: oir is buill sinn d'a chéile.

26 Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh: na luidheadh a' ghrian air bhur corruich:

27 Agus na tugaibh àite do'n diabhol.

28 An ti a ghoid, na goideadh è ni 's mò: ach gu ma fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an ni a 'ta maith le a làmhaibh fein, chum's gu'm bi aige ni r'a phàirteachadh ris an neach air am bheil uireasbhuidh.

29 Na d' thigeadh focal truailidh air bith amach as bhur beul, ach an ni sin a 'ta maith chum deadh-fhòghluim, ionnas gu'n toir è gràs do'n luchd eisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad naomha Dhe, leis an do chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile shearbhas, agus corruich, agus fearg, agus * gàrrthaich, agus toibheum air an tog'ail uaibh, maille ris gach uile mhirun.

32 Agus bithibh caoimhneil teo-chroidheach d'a chéile, a' tabhairt maitheanas d'a chéile, eadhon mar a thug Dia mar an ceudna maitheanas dhuibhse ann Criosd.

CAIB. V.

2 Taireis earaile coitchionn chum gràidh, 3 chum strìopachas a sheachnadh, 4 agus na h uile neo-ghloine, 7 gun cho'-luadar a chumail re daoineibh aingidh, 15 im'eachd gu faicilleach, 18 agus bhi air an lionadh leis an Spiorad, 22 tha è teachd chum labhairt mu dhleasdanasaidh fa leith, cionnas is còir do mhnaibh bhi umhal d' am fearaidh-pòsda, 25 agus is còir do na fir am mnàì a ghràdhachadh, 32 eadhon mar ata Criosd a' deanamh r'a eaglais.

UIME sin bithibhse 'n ar luchd-leanmhuin air Dia, mar chloinn ghràdhaich;

2 Agus gluaisibh ann gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Criosd sinne, agus a thug sè è fein air ar son, 'n a ofrail agus 'n a ìobairt deadh-bholaidh do Dhia.

3 Ach na biodh strìopachas, agus gach uile neo-ghloine, no sannt, uiread agus air an ainmeachadh 'n ar measg, mar is cubhaidh do naomhaibh:

* àrd ghlaodhaich.

[TD 461]

EPHES. CAIB. V.

4 No * draosdachd, no comh-radh amaideach, no bao-shùgradh, nithe nach 'eil iomchu'idh: ach gu ma fearr libh breith-buidheachais.

5 Oir ata fios agaibh air so, nach 'eil aig strìopaiche air bith, no aig neach neo-ghlan, no aig duine sanntach, a 'ta 'n a fhear iodhol-àdhraidh, oighreachd ann rioghachd Chrìosd, agus Dhe.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh diomhaoineach: oir air son nan nithe sin ata fearg Dhe a' teachd air cloinn na h eas-umhlachd.

7 Na bithibhse uime sin 'n ar luchd co'-pairt riu.

8 Oir bha sibh uair-eigin 'n ar dorchadas, ach a noise 'ta sibh 'n ar solus san Tighearna: gluaisibh mar chloinn na soillse,

9 (Oir ata toradh an Spioraid ann san uile mhaitheas, agus ionracas, agus fhìrinn)

10 A' dearbhadh ciod an ni a 'ta taitneach do'n Tighearna.

11 Agus na biodh co'-chomunn agaibh re oibribh neo-tharbhach an dorchadais, ach gu ma fearr libh an cronachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r'an innseadh na nithe a 'ta air an deanamh leo os iosal.

13 Ach ata na h uile nithe a 'ta air an cronachadh, air an deanamh sollasach leis an t solus: oir gach uile ni do ni soilleir, is solus è.

14 Uime sin a deir sè, Mosgail, thusa a 'ta d' chodal, agus eirich o na marbhaibh, agus bheir Criosd solus duit.

15 Fèuchaibh uime sin gu'n gluais sibh gu faicilleach, ni h ann mar amadain, ach mar dhaoine glìce,

16 A' fuasgladh na h aimsir', do bhri' gu bheil na làith' olc.

17 Air an àdhbhar sin na bithibhse neo-ghlic, ach a' tuigsin creud i toil an Tighearna.

18 Agus na bithibh air mheisg le fion, ann s a' bheil an-barr'; ach bithibh air bhur lionadh do'n Spiorad:

19 A' labhairt ribh fein ann salmaibh, ann laoidhibh, agus ann cantaicibh spioradail, a' seinn agus a' deanamh ciuil ann bhur croidhibh do'n Tighearna,

20 A' toirt buidheachais a ghnà' air son nan uile nithe do Dhia agus do'n Athair, ann ainm ar Tighearna Iosa Criosd;

21 Air dhuibh bhi umhal

* cainnt shalach.

[TD 462]

EPHES. CAIB. VI.

d'a chéile ann eagal De.

22 A mhnàì, bithibhse umhal d'ar fearaibh pòsda fein, mar do'n Tighearna.

23 Oir is è am fear ceann na mnà, eadhon mar is è Criosd ceann na h eaglais: agus is eisean slànui'-fhear a' chuirp.

24 Uime sin amhuil ata 'n eaglais umhal do Chriosd, mar sin biodh na mnàì d' am fearaibh fein mar an ceudna ann s gach ni:

25 Fheara, gràdhaichibh bhur mnàì fein, eadhon mar a ghràdhaich Criosd fòs an eaglais, agus thug sè è fein air a son:

26 Chum gu naomhaicheadh, agus gu'n glanadh sè i le ionnlad an uisge trid an fhocail,

27 Chum gu'n cuireadh e 'n a làthair fein i 'n a h eaglais ghlòrmhoir, gun smal gun phreasa', no ni air bith d'an leithidibh sin; ach chum gu'm biodh i naomha, agus † neo-lochdach.

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnàì fein a ghràdhachadh, mar an cuirp fein: an ti a ghràdhaicheas a bhean, tha è 'g a ghràdhachadh fein.

29 Oir cha d' thug duine air bith riamh fuath d'a fheoil fein; ach altrumaidh agus ‡ eiridnidh sè i, amhuil mar ata an Tighearna deanamh do'n eaglais:

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a fheoil, agus d'a chnàmhaibh-sin.

31 Air an àdhbhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlù'-leanaidh sè r'a mhnaoi, agus bithidh an dias 'n an aon fheoil.

32 Is diomhaireachd mhòr so: ach labhram mu Chrìosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibhse fa leith gràdh d'a mhnaoi amhuil mar dha fein; agus fèuchadh a' bhean gu'n d' thoir si urram d'a fear.

CAIB. VI.

1 Dleasdanas cloinne d'am pàrantaibh, 5 sheirbhiseach d'am maighisdiribh. 10 Is cogadh ar beatha, 12 ni 'mhàin ann aghaidh fola agus feòla, ach mar an ceudna 'n aghaidh naimhde spioradail. 13 Airm a' chrìosdaidh, 18 agus cionnas is còir an gnàthachadh. 21 Tha Tichicus air a mholadh.

A Chlann, bithibhse umhal d'ar pàrantaibh fein san Tighearna: oir ata so ceart.

2 Thoir onoir do t Athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealla')

3 Chum 's gu 'm bi rath ort, agus gu'm bi thu

* chasadh.

† gun ghò.

‡ giullaichdidh.

[TD 463]

EPHES. CAIB. VI.

fad-shaoghalach air an talamh.

4 Agus aithreacha, na broснаichibh bhur clann chum feirge: ach togaibh iad ann oilean agus ann teagasg an Tighearna.

5 A shearbhanta, bithibh umhal d'ar maighisdiribh reir na feòla, le * faitchios agus crith, ann treibh-dhireachd bhur croidhe, mar do Chrìosd:

6 Ni h ann le sùil-sheirbhis, mar dhroing a ni toil dhaoine, ach mar sheirbhisich Chrìosd, a' deanamh toil De o'n chroidhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do'n Tighearna, agus ni h ann do dhaoibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, ge b'è maith air bith a ni aon neach, gu'm fuigh è an ni so fein o'n Tighearna, ma 's saor no daor è.

9 Agus a mhaighisdiridh, deanaibhse na nithe ceudna dhoibhsin, a' leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil bhur maighisdir fein air neamh mar an ceudna, agus cha'n 'eil gnùis-bhreith maille ris.

10 Fa dheoidh, mo bhràithre, bithibh làidir san Tighearna, agus ann an neart a chumhachd-san.

11 Cuiribh umaibh uil' armachd Dhe, chum's gu'm bi sibh comasach air seasamh ann aghaidh cuil-bheirtidh an diabhoil.

12 Oir ni 'm bheil sinn a' gleachdadh re fuil agus feoil, ach re uachdranachdaibh, re cumhachdaibh, re prionnsuibh dorchadais an t saoghail so, re aingidheachd spioradail ann an ionadaibh àrda.

13 Uime sin glacaibh d'ar n ionnsuidh uil' armachd Dhe, chum's gu'm bi sibh comasach air seasamh ann aghaidh a' bhuaireidh san droch là, agus air dhuibh gach uile nithe a dheanamh, chum seasamh.

14 Seasaibh uime sin, air bhi d'ar leasraidh air an criosrachadh le fìrinn, agus uchd-éididh † na fìreantachd umaibh;

15 Agus ullamhacha' soisgeil na siothchaint, mar bhròga agaibh air bhur cosaibh;

16 Os ceann gach uile ni, a' glacadh chugaibh sgiath a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaighde teinteach an droch Spioraid a chosgadh.

17 Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus cloidheamh an Spioraid, ni a's è briathar Dhe:

18 A' deanamh ùrnuigh a ghnà' leis gach uile ghnè

* h eagal.

† an ionracais.

[TD 464]

PHILIP. CAIB. I.

ùrnuigh agus athchuinge san Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so fein maille ris gach uile bhuanachadh, agus guidheadh air son nan naomh uile;

19 Agus air mo shon-sa, chum gu tiubhrar dhamh comas labhairt, le fosgladh mo bheoil ann d'anachd, chum gu foillsicheadh diomhaireachd an t soisgeil:

20 Air son am bheileam a'm' theachdoire ann geimhlibh: chum 's gu labhram gu dàna uime, mar is còir dhamh labhairt.

21 Ach a chum gu 'm bi fhios agaibhse fòs air na nithibh a bhuineas damh-sa, agus cionnas ata mi, foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach agus ministear fìrinneach san Tighearna, na h uile nithe dhuibh.

22 Neach a chuir mi d'ar ionnsuidh air son an àdhhair so fein, chum gu'm biodh fios na' nithe a bhuineas duinne agaibh, agus gu'n d' thugadh è co'-fhurtachd d'ar croidhe.

23 Siothchaint gu raibh do na bràithribh, agus gràdh maille re creidimh o Dhia an t Athair, agus an Tighearna Iosa Criosd.

24 Gu raibh gràs maille riu-san uile a 'ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Criosd ann tre'-dhireas. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nam PHILIPPIANACH.

CAIB. I.

3 Tha è cur ann céill a thaingeachachd do Dhia, agus a ghràidh dhoibhsin, air son toraidh an treidimh, agus an co'-pairt 'n a fhulangas, 9 A' deanamh ùrnuigh a ghnà' re Dia gu'm fàsadh iad ann gràs: 12 Tha è nochdadh an tairbhe a fhuair creidimh Chrìosd o fhulangas-san ann san Ròimh, 21 agus co'-toileach 's ata è air Criosd a ghlòrachadh, le a bheatha no le bhàs: 27 tha è 'g an earalachadh chum aonachd inntin, 28 agus treubhantais fuidh gheur-leanmhuin.

POL agus Timoteus seirbhisich Iosa Criosd, chum nan naomh uile ann Iosa Criosd, a 'ta ann am

[TD 465]

PHILIP. CAIB. I.

Philippi, maille ris na h easbuigibh agus na * deacoinibh:

2 Gràs dhuibhse agus siothchaint o Dhia ar n Athair, agus o 'n Tighearna Iosa Criosd.

3 'Ta mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhnicheas mi oirbh,

4 (A ghnà' ann am uile ùrnuighibh air bhur son-sa uile, le gairdeachas a' deanamh guidheadh)

5 Air son bhur comh-pairt do 'n t soisgeul, o'n cheud là gus a noise;

6 Air dhamh bhi dearbhta as an ni so fein, eadhon an ti a thòsaich deadh obair annaibh, gu'n coi'-lion sè i gu là Iosa Criosd:

7 Eadhon mar is còir dhamh-sa so a smuainteachadh umaibh uile, do bhri' gu bheil sibh agam ann mo chroidhe, agus gu bheil sibh uile 'n ar luchd comh-pairt do m' ghràs-sa, faraon ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingeachadh an t soisgeil.

8 Oir is è Dia m' fhia'nais, cia mèud mo † mhiann oirbh uile, ann an innibh Iosa Criosd.

9 Agus ata mi a' guidheadh so, eadhon gu'm biodh bhur gràdh-sa air a mhèudachadh ni 's mò agus ni 's mò ann eòlas, agus ann uile thuigse:

10 Chum 's gu 'n dearbh sibh na nithe a's fearr; chum's gu'm bi sibh tre'-dhireach, agus gun tuisleadh air bith gu là Chrìosd;

11 Air bhur lionadh le toraibh na fireantachd, a 'ta tre Iosa Chrìosd chum glòir' agus moladh Dhe.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhi agaibh, na nithe a tharladh dhamh-sa, gur mò a dh' eirich leo an soisgeul a chur air aghaidh:

13 Ionnas gu bheil mo gheimhlidh-se ann Chrìosd iomraiteach ann sa phàlais uile, agus ann s gach uil' àit' eile;

14 Agus ata mòran do na bràithribh san Tighearn' a' gabhail misnich o m' gheimhlibh, leis an tuilleadh mòr dànachd a' labhairt an fhocail as eugmhais eagail.

15 'Ta cuid gu dearbh a' searmonachadh Chrìosd fòs tre fharmad agus stri'; agus cuid eile tre dheadh-thoil.

16 'Ta aon dream a' searmonachadh Chrìosd tre chonnsoid, ni h ann gu tre'-dhireach, a' saoilsin trioblaid a chur re m' gheimhlibh-se:

17 Ach an dream eile o

* foirfeachaibh.

† dheidh.

[TD 466]

PHILIP. CAIB. I.

ghràdh, air dhoibh fios a bhi aca gur chuireadh mise chum seasamh air son an t soisgeil.

18 Creud ma 'ta? gidheadh air gach aon chor, co aca is ann an cos'las amhàin, no do rìreadh, ata Chrìosd air a shearmonachadh; agus air a shon so 'ta mise a' deanamh gàirdeachais, agus fòs do ni mi gàirdeachas.

19 Oir ata fhios agam gu'n d' thig so chum slàinte dhamh-sa tre bhur n ùrnuigh-se, agus frithealadh Spioraid Iosa Chrìosd,

20 Reir mo ro-dhùil, agus mo dhòchais, nach cuir'ear nàire orm ann ni air bith, ach leis an uile dhànachd-labhairt, mar a ghnà', gu'm bi Chrìosd 'noise fòs air àrdachadh a' m' chorp-sa, ma's tre bheatha no tre bhàs.

21 Oir dhamh-sa bhi beo is è sin Chrìosd, agus am bàs fhaghail is buannachd dhamh sin.

22 Ach ma's beo dhamh san fheoil, 's è so toradh m' oibre: ach creud d'an dean mi roghuinn, ni 'm fios damh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eidear dhà ni, air dhamh bhi togarrach chum siubhal, agus bhi maille re Chrìosd; oir is è so a 's ro-fhearr:

24 Gidheadh, 's è mi dh' fhantuinn san fheoil, a's feumaile dhuibhse.

25 Agus air bhi dhamh earbsach ann so, 'ta fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n comhnuich mi maille ribh uile, chum bhur cursa air aghaidh, agus chum gàirdeachais a' chreidimh:

26 Chum gu'm bi bhur gàirdeachas ni 's pailte ann Iosa Crìosd do m' thaobh-sa, air son mi bhi a rìs a làthair maille ribh.

27 Amhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chrìosd: chum co ac' a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu 'r timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann aon spiorad, le aon inntin, a' gleacadh le chéile air son creidimh an t soisgeil;

28 Gun ghioraig ann ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh: ni a'ta dhoibhsin 'n a comhartha cinnteach air sgrios, ach dhuibhse air slàinte, agus sin o Dhia.

29 Oir * thiodhlaiceadh dhuibhse air son Chrìosd, ni h è 'mhàin creidsin ann, ach mar an ceudna fulang air a sgà';

30 Air dhuibh an comhrag ceudna bhi agaibh a chunnairc sibh annam-

* thugadh.

[TD 467]

PHILIP. CAIB. II.

sa, agus a 'ta sibh 'noise a' cluinntin a bhi annam.

CAIB. II.

1 Tha è 'g an earalachadh chum aonachd, agus irioslachd inntin, le eisempleir isleachaidh agus àrdachaidh Chrìosd; 12 chum iad a dhol air an aghaidh gu cùramach ann an slighe na slàinte, ionnas gu 'm biodh iad 'n an solus do'n t saoghal aingidh, 16 agus 'n an co'-fhurtachd dha-san an abstol-san, neach a 'ta ullamh eadhon chum bhi air iobradh suas do Dhia. 19 Tha dùil aige Timoteus a chur d'an ionnsuidh, neach ata è moladh gu mòr; 25 Epaphroditus mar an ceudna, a 'ta è cur d'an ionnsuidh air ball.

UIME sin ma 'ta co'-fhurtachd air bith ann Crìosd, ma 'ta sòlas air bith gràidh, ma 'ta co'-chomunn air bith an Spioraid, ma 'ta * truas air bith agus tròcaire;

2 Coi'-lionaibh mo ghàirdeachas, chum as gu'm bi sibh a dh' aon inntin, a dh' aon ghràdh, a dh' aon † tuigse, a dh' aon bhreithneachadh.

3 Na deanar aon ni tre chonnsoid, no tre ghlòir dhiomhaoin, ach ann † umhlachd inntin measadh gach aon gur fearr neach eile na è fein.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da fein, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntin cheudna annaibhse, a bha fòs ann Iosa Crìosd:

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhe, cha do mheas è 'n a reubinn è fein bhi coi'-ionunn re Dia:

7 Ach chuir sè è fein ann neo-mheas, agus ghabh sè air fein dreach seirbhisich, agus rinneadh è ann cos'las dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann § cruth mar dhuine, dh' irioslaich sè è fein, agus bha è umhal gu bàs, eadhon bàs || na croiche.

9 Air an àdhbhar sin dh' àrdaich Dia è gu ro-àrd mar an ceudna, agus thug sè dha ainm os ceann gach uil' ainm:

10 Chum do ainm Iosa gu 'n lùbadh gach uile ghlùn, do nithibh a 'ta air neamh, agus do nithibh a 'ta air talamh, agus do nithibh a 'ta fa 'n talamh;

11 Agus gu 'n aidmhicheadh gach teanga gur è Iosa Criosd an Tighearna, chum glòir' Dhe an Athar.

* tiom chroidheachd.
† toil.
‡ irioslachd.
§ fioghair dhuine.
|| a' chroinn-cheusaidh.

[TD 468]

PHILIP. CAIB. II.

12 Uime sin, a mhuintir mo ghràidh, mar a bha sibh umhal a ghnà', ni amhàin a'm' làthairse, ach a noise gu ro-mhòr ni 's mò as mo làthair; làn-oibrichibh bhur slàinte fein le h eagal agus ball-chrith.

13 Oir is è Dia a dh' oibricheas annaibh, faraon an toil agus an * gnìomh reir a dheadh-ghean fein.

14 Deanaibh gach uile nithe gun mhonmhor, agus gun deasboireachd:

15 Chum as gu'm bi sibh neo-choireach, agus neo-chronail, 'n ar cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon ginealaich fhiar agus † chrosda, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar ‡ lôchrain sholuis san t saoghal:

16 A' cumail amach focal na beatha; chum gu 'n deanam-sa uail ann là Chrìosd, do bhri' nach do ruidh mi gu diomhaoin, agus nach do shaothraich mi gu diomhaoin.

17 Seadh agus ma ìobrar mi air ìobairt agus seirbhis fhollasach bhur creidimh-se, 'ta aoibhneas orm, agus deanam gàirdeachas maraon ribhse uile.

18 Air an àdhbhar cheudna biodh aoibhneas oirbhse, agus deanaibh gàirdeachas maraon riumsa.

19 Ach ata dòchas agam ann san Tighearna Iosa, Timoteus a chur gu gaoraid d' ar ionnsuidh, chum as gu 'm bitheamsa fòs ann deadh mhisnich, air dhamh fios fhaghail cìod is cor duibhse.

20 Oir ni bheil duin' air bith agam coi'-ionunn inntin ris-sin, air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibhse gu dùrachdach.

21 Oir ata na h uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh fein, ni h iad na nithe a bhuineas do Iosa Criosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbha'-san, mar mhac d'a athair, gu'n d' rinn è seirphis maille riumsa ann san t soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam eisean a chur d'ar ionnsuidh air ball, 'n uair a bhios fhios agam ciòd is cor dhamh fein.

24 Ach tha dòchas agam ann san Tighearna, gu 'n d' thig mi fein d'ar ionnsuidh chlisge mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b' fheumail Epaphroditus mo bhràthair, agus mo cho'-oibriche, agus mo cho'-shaighd-fhear, ach bhur teachdoire-se, agus an ti a fhrithaill do m' uireasbhuidh, a chur d' ar ionnsuidh.

* deanamh.

† chrosanta.

‡ lampuidh soillse.

[TD 469]

PHILIP. CAIB. III.

26 Oir bha deidh mhòr aig' oirbh uile, agus bha è làn tuirse, do bhri' gu 'n cuala sibhse gu'n raibh è tinn.

27 Agus gu deimhin bha è tinn fogus do 'n bhàs: gidheadh rinn Dia tròcair air; agus ni air-sin amhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi d'ar ionnsuidh è, chum air dhuibh fhaicsin a-ris, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaide mo mhulad-sa.

29 Air an àdhbhar sin gabhaibh ris san Tighearna leis an uile shubhachas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:

30 Do bhri' air son obair Chrìosd gu raibh è dlùth do'n bhàs, agus cha raibh suim aige d'a * anam fein, chum gu'n deanadh è suas uireasbhuidh bhur seirbhis-se do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

1 Tha è toirt rabhaidh dhoibh bhì air am faicill o luchd-teagaisg bréige an timchioll ghearraidh, 4 a' nochdadh gu bheil aige fein tuilleadh àdhbhair na aca-san, earbsadh a fireantachd an lagha; 7 ni gidheadh a 'ta è meas mar aolach agus chall chum Iosa Chrìosd agus fhìreantachd-san a chosnadh: 12 'ta è 'g aid'eachadh a neo-fhoirfeachd fein ann san ni so: 15 agus ag earail orra-san an inntin so bhì aca, 17 agus eisempleir-sin a leantuin, 18 agus slighe chrìosduidhean feòlmhor a sheachnadh.

FA dheoidh, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearna. Gu deimhin ni 'n doilich leamsa na nithe ceudna a sgrìobhadh d' ar n ionnsuidhse, ach dhuibhse 'ta so † tearuinnte.

2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimheadaibh sibh fein o'n cho'-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a 'ta deanamh àdhraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gàirdeachais ann Iosa Crìosd, agus nach 'eil a' cur muinghin san fheoil:

4 Ge do dh' fheudainnse mar an ceudna muinghin bhi agam san fheoil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud è muinghin chur san fheoil, is mò na sin a dh' fheudas mise:

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdmha' là, do chinneach Israeil, do

* bheatha.
† sàbhalta.

[TD 470]

PHILIP. CAIB. III.

threibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach do na h Eabhruidheachaibh; a reir an lagha, a'm' Phairiseach;

6 Thaobh èud, a' deanamh geur-leanmhuin air an eaglais; reir na fìreantachd a 'ta san lagh, neo-choireach.

7 Ach na nithe a bha dhamh-sa 'n am buannachd, mheas mi iad sin 'n an call air son Chrìosd.

8 Seadh gun amharus, agus measam na h uile nithe 'n an calldach, air son * ro-òirdheirceis eòlais Iosa Crìosd mo Thighearna: air son an d' fhuiling mi call nan uile nithe, agus measam gur aolach iad chum † gur è mo bhuanachd Crìosd,

9 Agus gu fuighear ann mi, gun m' fhìreantachd fein agam, a 'ta o'n lagh, ach an fhìreantachd sin a 'ta tre chreidimh Chrìosd, an fhìreantachd a 'ta o Dhia tre chreidimh:

10 Chum eòlas a bhi agam air-sin, agus air cumhachd ais-eirigh-sin, agus air co'-chomunn fhulangais, air bhi dhamh † air mo chur ann cos'lachd cruth' r'a bhàs;

11 Dh' fhèuchain am feudainn air aon chor teachd chum ais-eirigh nam marbh:

12 Cha 'n è gu'n d' rainig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe: ach tha mi a' leanmhuin, dh' fhèuchain am fuigheam greim do'n ni sin air son an do ghabhadh fòs greim dhiom le h Iosa Crìosd.

13 A bhràithre, ni measam gur ghlac mi greim: ach aon ni a dheanam, air dhamh na nithe a 'ta air mo chùl a dhi-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh fein chum nan nithe a 'ta romham,

14 'Ta mi a' dian-ruidh dh' ionnsuidh a' chomharthaidh, chum geall àrd ghairm Dhe ann Iosa Crìosd.

15 Uime sin mhèud dhinne 's ata dìong'alta, biodh an inntin so againn: agus ma 'ta sibh ann ni sam bith air atharrachadh inntin, foillsichidh Dia eadhon so fein duibh.

16 Gidheadh, an ni air an d' rainig sinn a cheana, gluaiseamaid a reir aon riaghail, bitheamaid a dh'aon inntin.

17 A bhràithre, bithibh-se le chéile 'n ar luchd-leanmhuin ormsa, agus thugaibh an aire dhoibhsin a'ta gluasachd air an dòigh sin, mar ata sinne 'n ar eisempleir agaibh.

18 (Oir ata mòran a' gluasachd, mu 'n do labhair mi gu minic ribh, agus mu 'm bheil mi 'noise, eadhon

* ro-phrìseileachd.

† gu'n cosnam.

‡ air mo dheanamh reir a' bhàis.

[TD 471]

PHILIP. CAIB. IV.

a' gul, a' labhairt ribh, gur h iad naimhde crann-ceusaidh Chrìosd:

19 D'an deireadh bhi air an sgrìos, d'an dia am brù: aig am bheil an glòir 'n an nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh)

20 Oir ata ar coinbhearsaidne air neamh, an t ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t Slànui'-fhear, an Tighearna Iosa Crìosd:

21 Neach a chruth-atharraicheas ar corp dìbli, chum gu'n deanthar è co'-chosmhuil r'a chorp glòrmhor fein, a reir an oibreachaidh leis am bheil è comasach air na h uile nithe a chur fa cheannsal fein.

CAIB. IV.

1 O chomhairlibh mionaiteach, 4 ata è dol air aghaidh chum earala coitchionna, 10 a' nochdadh cionnas a rinn è gàirdeachas air son an tabhartuis dha, agus è 'n a luidhe am prìosun, ni h ann co'-mòr air son leasachaidh uireasbhuidh fein, as air son gràis De annta-san; 19 agus mar sin tha è a' crìochnachadh le h ùrnuigh agus beannachdaibh.

UIME sin, mo bhràithre gràdhach agus air am bheil mo dheidh, m' aoibhneas agus mo chrùn, seasaibhse mar so gu daingean san Tighearna, a mhuintir mo ghràidh.

2 Guidheam air Euodias, agus guidheam air Sintiche, iad a bhi dh' aon inntin san Tighearna.

3 Agus iarram ortsa mar an ceudna, a chompanaich dhìleis, dean congnamh ris na mnaibh sin a rinn saothair maille riumsa san t soisgeul, maille re Clemens fòs, agus a' chuid eile do m' chompanaich-oibre, aig am bheil an ainme ann leabhar na beatha.

4 Deanaibh gàirdeachas san Tighearn' a ghnà': a-ris deiream, Deanaibh gàirdeachas.

5 Biodh bhur * measarrachd follasach do na h uile dhaoineibh. Tha 'n Tighearna am fogus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach san uile ni le h ùrnuigh agus athchuinge maille re breith-buidheachais, biodh bhur n iartais air an deanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimheadaidh sìothchaint Dhe, a 'ta thar gach uile thuigse, bhur croidhe agus bhur n inntin ann Iosa Crìosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'è nithe 'ta fìor, ge b'è nithe 'ta † onorach, ge b'è nithe 'ta ceart, ge b'è nithe 'ta fìor-ghlan, ge

* co'-throm, ciuineas.
† ciatfach.

[TD 472]

PHILIP. CAIB. IV.

b'è nithe a's fiu gràdh, ge b'è nithe 'ta ion-mholta; ma 'ta * deadh-bheus air bith ann, ma 'ta moladh air bith ann, smuaintichibh air na nithibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh' fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual' agus a chunnairc sibh annamsa, deanaibh iad sin: agus bithidh Dia na sìothchaint maille ribh.

10 Ach rinn mi † gàirdeachas gu mòr san Tighearna, do bhri' gu'n d' ath-ùraicheadh 'noise fa dheireadh bhur cùram umam-sa, ni fòs ann s an raibh sibh cùramach, ach cha raibh co'throm agaibh.

11 Ni h è gu'n labhram a thaobh uireasbhuidh: oir dh' fhòghluim mi, ge b'è staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhamh bhi ìosal, agus is aithne dhamh fòs pailteas a mhealtuin: ann s gach uile àite, agus ann sna h uile nithibh theagaisgeadh mi, araon a bhi sàthach agus ocrach, araon pailteas a shealbhachadh agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urradh mi na h uile nithe a dheanamh tre Chrìosd, a neartaicheas mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu'n do cho'-phàirtich sibh re m' thrioblaid.

15 Agus a noise biodh fhios agaibh fòs, a Philippianacha, ann toiseach an t soisgeil, 'n uair a dh' fhàg mi Macedonia, nach do roinn eaglais air bith riumsa, thaobh tabhairt agus gabhail, ach sibhse amhàin.

16 Oir eadhon ann Tessalonica chuir sibh aon uair agus a-ris a' m' ionnsuidh leasachadh do m' uireasbhuidh.

17 Ni h è gu bheil mi ag iarraidh tabhartais: ach ata mi 'g iarraidh toraidh a bhios pailt' chum bhur cunntas-sa.

18 Ach ata mi sealbhachadh nan uile nithe, agus tha pailteas agam: lionadh mi, air dhamh fhaghail o Epaphroditus na nithe a chuireadh uaibhse, àileadh deadh-bholuidh, iobairt thaitneach, ann s am bheil tlachd aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur n uil' uireasbhuidh, reir a shaibhreis ann glòir, trìd Iosa Criosd.

20 'Noise do Dhia agus ar n Athair-ne gu raibh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

21 Cuiribh fàilte air gach uile naomh ann Iosa Criosd. Tha na bràithre a 'ta maille rioms', a' cur fàilte oirbh.

* subhailc.
† acibhneas.

[TD 473]

COLOS. CAIB. I.

22 'Ta na naoimh uile a' cur fàilte oirbh, gu h àraid iadsan a 'ta do theaghlach Cheasair.

23 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd gu raibh maille ribh uile. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan COLOSSIANACH.

CAIB. I.

1 Ann diaigh fàilte chur orra, 'ta sè toirt buidheachais do Dhia air son an creidimh, 7 a' daingneachadh teagaisg Epaphrais, 9 a' guidheadh gu'm biodh an gràs air a mhèudachadh, 14 a' cur ann céill co è am fìor Chrìosd, 21 a' toirt misnich dhoibh gu gabhail re Criosd; agus a' moladh a mhinistreibh fein.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil De, agus Timoteus ar bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràithre dìleas ann Criosd, a 'ta ann Colosse: Gràs gu raibh dhuibhse, agus sìothchaint o Dhia ar n Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a' sìr-dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa:

4 O chuala sinn iom-radh air bhur creidimh-se ann Iosa Criosd, agus air bhur gràdh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a'ta air a thasgaidh fa'r comhair-se air neamh, air an cuala sibh iom-radh roimhe ann am focal fìrinn an t soisgeil:

6 A thainig d'ar ionnsuidh-se, mar ann san t saoghal uile, agus a 'ta tabhairt toraidh uaithe, mar ata è deanamh mar an ceudna * 'n ar measgsa, o'n là ann cuala sibh è, agus s an d' fhuair sibh eòlas air gràs Dhe ann am fìrinn.

7 Reir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar co'-sheirbhiseach gràdhach-ne, neach a 'ta air bhur son-sa 'n a mhinisteir dìleas do Chrìosd;

8 A chuir ann céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa ann san Spiorad.

9 Air an àdhbhar so, ni bheil sinne fòs a' sgur, o'n là a chuala sinn è,
do dhea-

* annaibhse.

[TD 474]

COLOS. CAIB. I.

namh ùrnuigh air bhur son-sa, agus a ghuidheadh gu'm biodh sibh air bhur
lionadh le eòlas a thoil-sin, san uile ghliocas agus thuigse spioradail.

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tighearna chum gach uile
thoileachadh, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs
ann eòlas De;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a reir a chumhachd glòrmhoir-
sin, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille re gàirdeachas;

12 A' tabhairt buidheachais do 'n Athair, a rinn sinne iomchu'idh chum
bhi 'n ar luchd co'-pairt do oighreachd nan naomh san t solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh' atharraich sinn
chum rioghachd Mic a ghràidh-sin.

14 Ann s am bheil againne saorsa trid fhuil-sin, eadhon maitheanas nam
peacaidh.

15 Neach a's è iomhaigh an De neo-fhaicsinnich, ceud-ghin * a'
chruthachaidh uile:

16 Oir is ann leisean a chruthaicheadh gach uile nithe a 'ta air neamh,
agus a 'ta air talamh, faicsinneach agus neo fhaicsinneach, ma 's àrd-
chaitheacha iad, no tighearnais, no uachdranachda, no cumhachda; is ann
leis-sin a chruthaicheadh na h uile nithe, agus air a shon.

17 Agus ata eisean roimh na h uile nithibh, agus trid-sin ata na h uile
nithe a' coi'-sheasamh.

18 Agus is è ceann a' chuirp, eadhon na h eaglais: neach a's è an
toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas
ann s gach uile.

19 Oir b'è dheadh-ghean an Athar, gu'n comhnuicheadh gach uile iom-
lanachd ann-san;

20 Agus gu'm biodh na h uile air an deanamh réidh ris fein trid-sin, air
dha siothchaint a dheanamh trid fuil a chroinn-cheusaidh-se, trid-sin
deiream, ma 's nithe iad a 'ta air talamh no nithe a 'ta air neamh.

21 Agus sibhse a bha uair-eigin 'n ar coimheachaibh, agus 'n ar naimhdibh
ann bhur n inntin thaobh dhroch oibridh, 'noise rinn sè réidh ris fein,

22 Ann an corp fheòla fein tre 'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus
neo-lochdach, agus neo-choireach, 'n a làthair-sin:

* nan uile chreatuir.

[TD 475]

COLOS. CAIB. II.

23 Ma dh' fhanas sibh ann sa chreidimh bunaiteach agus daingean, gun bhi air bhur n atharrachadh o dhòchas an t soisgeil, a chuala sibh, agus a shearmonaicheadh do gach uile chreatuir a 'ta fuidh neamh; air an d' rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Neach ata 'noise a' deanamh gàirdeachais ann am fhulangasaibh air bhur son-sa, agus a' coi'-lionadh mhèud 's ata dhei'-làimh do thriobloidibh Chrìosd ann am fheoil, air son a chuirp-sin, eadhon an eaglais:

25 D'an d' rinneadh mise a'm' mhinisteir reir stiubhardachd Dhe, a thugadh dhamh-sa air bhur son-sa, chum coi'-lionadh focail De;

26 Eadhon an rùn-diomhair a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealachaibh a chuidh seachad, ach a noise a 'ta air fhoillseachadh d'a naomhaibh-sin:

27 D'am bu toil le Dia fhoillseachadh creud è saibhreas glòir' an rùn-diomhair so 'measg nan Cinneach; neach a's è Chrìosd annaibhse, muinghin na glòire:

28 Neach a 'ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a' teagasg gach uile dhuine ann san uile ghliocas; chum's gu nochd sinn gach uile dhuine 'n a làthair-sin foirfe ann Iosa Chrìosd:

29 An ni chum a bheileamsa fòs a' saoitreachadh, a' deanamh sbàirn reir oibreachaidh-sin, a 'ta 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

CAIB. II.

1 'Ta è fòs 'g an earalachadh chum bhi bunaiteach ann Chrìosd, 8 agus bhi air am faicill o bheul-aithrisibh diomhaoin, 18 o àdhradh do ainglibh, 20 agus o dheas-ghnàthachaibh an lagha, nithe a chrìochnaicheadh ann Chrìosd.

OIR b' àill leam fios a bhi agaibh creud è mèud mo chomhruig air bhur son-sa, agus air son na droinge a 'ta ann an Laodicea, agus air son a mhèud nach fhaca m' aghaidh ann san fheoil:

2 Ionnas gu'm fuigheadh an croidhe sòlas, air dhoibh bhi air an dlù'-cheangal r'a chéile ann gràdh, agus chum uile shaibhris an làn dearbh-bheachd tuigse, chum * eòlais rùn-diomhair Dhe, agus an Athar, agus Chrìosd;

3 Ann s am bheil uile ionmhais a' ghliocais agus an eòlais folaichte.

4 Agus so deiream, d' eagal gu mealladh neach air

* aidmheil.

[TD 476]

COLOS. CAIB. II.

bith sibh le briathraibh * tairngeach.

5 Oir ge do tha mi uaibh san fheoil, gidheadh ata mi maille ribh san Spiorad, a' deanamh † gairdeachais agus a' faicsin bhur n òrduigh, agus ‡ daingneachd bhur creidimh ann an Crìosd.

6 Uime sin mar a ghabh sibh chugaibh an Tighearna Iosa Crìosd, gluaisibh ann:

7 Air dhuibh bhi air bhur freamhachadh agus air bhur tog'ail suas ann-san, agus air bhur daingneachadh fa chreidimh, reir mar a theagaisgeadh sibh, a' mèudachadh ann le breith-buidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dean neach air bith foirneart oirbh trid § fheallsanachd agus mealltoireachd dhìomhaoin do reir || beul-aithris dhaoine, a reir ceud-thoiseacha an t saoghail, agus ni h ann a reir Chrìosd:

9 Oir ann-san ata uile iom-laine na diadhachd a' gabhail comhnuidh gu corporra.

10 Agus ata sibhs' coi'-lìonta ann-san, neach a's è ceann gach uile uachdranachd agus chumhachd.

11 Ann s am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh neo-làmh-dheanta, ann an cur dhìbh corp peacaidh na feòla, le timchioll-ghearradh Chrìosd:

12 Air dhuibh bhi adhlaihte maraon ris ann am baisde, ann s am bheil sibh fòs air bhur tog'ail suas maraon ris tre chreidimh oibreachaidh Dhe, a thog suas eisean o na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'n ar peacaibh agus ann neo-thimchioll-ghearradh bhur feòla, bheothaich sè maraon ris, a' maitheamh dhuibh gach uile pheacaidh,

14 A' dubhadh amach làmh-sgrìobhaidh nan òrduighean, a bha †† gabhail romhainn, agus 'n ar n aghaidh, agus thug è as an ròd i, air dha a sparradh ris a chrann-ceusaidh-sin:

15 Agus air †† saobhachadh dha uachdranachda agus cumhachda, rinn è ball-sampuill dìubh gu follasach, a deanamh §§ buaidh-ghàirdeachais orra tre 'n chrann ud fein.

16 Uime sin na d'thugadh aon neach breith oirbh

* seòlta, snasmhor.

† aoibhneis.

‡ seasmhachd.

§ fhòghlum saoghalta.

|| teagasg dhaoine' o làimh gu làimh, beul-aoideis.

†† contrardha dhuinn.

‡‡ cur as an armaibh.

§§ buaidh-chaithreim.

[TD 477]

COLOS. CAIB. III.

air son bìdh no dìbhe, no thaobh là féille, no gealaich nuaidh, no shàbaide:

17 A 'ta 'n an sgàile air na nithibh a 'ta chum teachd; ach is le Criosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh, le irioslachd thoileil, agus àdhradh do ainglibh, * a' foirneadh a steach gu dàna chum nan nithe nach facadh è, gu diomhaoin air a shéideadh suas le inntin fheòlmhoir fein;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh trìd altaibh agus bhannaibh, agus air a dhlù'-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs De.

20 Uime sin ma fhuair sibh bàs maille re Criosd o cheud thoiseachaibh an t saoghail; c'ar son, mar dhaoine ata beò san t saoghal, ata sibh fuidh òrduighibh,

21 (Na bean, na blais, na laimhsich:

22 Nithe a theid uile a neo-ni le 'n gnàthachadh) a reir àitheanta agus teagasga dhaoine?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhla gliocais ann àdhradh fein-thoile agus irioslachd, agus † mi-choigleadh na colla, ni h ann ann onoir sam bith chum sàsachadh na feòla.

CAIB. III.

1 'Ta è nochdadh c'ait' an còir dhuinn Criosd iarraidh; 5 'Ta è 'g iarraidh orra an ain-mhianna feòlmhor a chlaoidh, 10 an sean duine chur dhiubh, agus Criosd a chur umpa; 12 'g an earalachadh chum seirce, irioslachd, agus iomadh dleasdanais eile.

UIME sin ma dh' eirich sibhse maille re Criosd, iarraibh na nithe a 'ta shuas, far am bheil Criosd 'n a shuidhe aig deas làimh Dhe.

2 Suidhichibh bhur n aigheadh air na nithibh a 'ta shuas, agus ni h ann air na nithibh a'ta air an talamh.

3 Oir ata sibh marbh, agus ata bhur beatha folaichte maille re Criosd ann Dia.

4 'N uair a dh' fhoillsichear Criosd, neach a's e ar beatha-ne, ann sin bithidh sibhse mar an ceudna air bhur foillseachadh ann glòir maraon ris.

5 Uime sin ‡ claidhibh bhur buill a'ta air an talamh, striopachas, neo-ghloine, fonn-collaidh, ain-mhianna, agus sannt, ni a 's iodhol-àdhradh.

6 Nithe air son am bheil fearg Dhe a' teachd air cloinn na h eas-umhlachd.

7 Ann an raibh sibhse

* 'g a shàthadh fein sna nithibh.

† mi-chaomhnadh a' chuirp.

‡ marbhaibh.

[TD 478]

COLOS. CAIB. III.

fòs a' ghluasachd uair-eigin, 'n uair a bha sibh a' caitheamh bhur beatha anna.

8 Ach a noise cuiribhse * uaibh mar an ceudna na nithe sin uile: fearg, corruich, mi-run, toibheum, cainnt shalach as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d'a chéile, do bhri' gur chuir sibh dhibh an sean duine maille r'a ghnìomharthaibh;

10 Agus chuir sibh umaibh an duine nuadh, a 'ta air ath-nuadhachadh ann eòlas, a reir iomhaigh an ti a chruthaich è.

11 Far nach 'eil Greugach no Iudhach, timchioll-ghearradh, no neo-thimchioll-ghearradh, duine barbarra, Scitianach, daor no saor, ach is è Criosd gach uile, agus ann sna h uile.

12 Uime sin cuiribhse umaibh (mar dhaoine taghta Dhe naomha agus ionmhuinn) † tiom-chroidhe thròcaire, caomhalachd, irioslachd inntin, ‡ macantas, fad-fhulangas;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheamh d'a chéile, ma 'ta cùis-ghearain aig neach ann aghaidh neach: amhuil mar a thug Criosd maitheanas dhuibhse, deanaibhse mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, cuiribh umaibh § seirc, ni a 's è coi'-cheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sìth Dhe a' riaghladh ann bhur croidhe, chum am bheil sibh fòs air bhur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taingeil.

16 Gabhadh focal Chriosd comhnuidh annaibh gu saibhir san uile ghliocas; a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus cantaicibh spioradail, a' deanamh ciuil do 'n Tighearna le gràs ann bhur croidhe.

17 Agus ge b' è ni air bith a ni sibh ann am focal no ann gnìomh, deanaibh na h uile nithe ann ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia eadhon an t Athair trìd-sin.

18 A mhnài, bithibh umhal d'ar fearaibh-pòsda fein, mar is cubhaidh ann san Tighearna.

19 Fheara-pòsda, gràdhaichibh bhur mnài, agus na bithibh || searbh 'n an aghaidh.

20 A chlann, bithibh umhal d' ar pàrantaibh ann sna h uile nithibh: oir ata so taitneach do 'n Tighearna.

* dhibh.

† innigh.

‡ ceannsachd.

§ grádh.

|| garg.

[TD 479]

COLOS. CAIB. IV.

21 Aithreacha, na brosnachibh bhur clann chum feirge, d' eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A shearbhanta, bithibh umhal d'ar maighisdiribh a reir na feòla, ann sna h uile nithibh; ni h ann le seirbhis-sùl, mar dhroing a 'ta toileachadh dhaoine, ach ann tre'-dhireas croidhe, ann an eagal De:

23 Agus ge b'è air bith ni a ni sibh, deanaibh o bhur croidhe è, mar do 'n Tighearna, agus ni h ann do dhaoineibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu 'm fuigh sibh o'n Tighearna duais na h oighreachd: oir is ann do 'n Tighearna Crìosd ata sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni ea-coir, gheibh è toillteanas na h ea-corach a rinn è; agus cha 'n 'eil leith-bhreith ann.

CAIB. IV.

1 Tha è cur impidh orra bhi dùrachdach ann ùrnuigh, 5 gluasachd gu glic thaobh na muinntir sin nach 'eil fòs air teachd chum fìor eòlais Chrìosd; 10 Ata è cur fàilte orra, agus a' guidheadh gach uile ghnè soirbheis doibh.

A Mhaighisdir, thugaibh d'ar seirbhiseachaibh an ni sin a'ta co'-thromach agus dligheach, air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil agaibh fein maighisdir mar an ceudna air neamh.

2 Buanaichibh ann ùrnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag ùrnuigh mar an ceudna air ar soin-ne, chum gu fosgladh Dia dhuinne dorus na h ùr-labhraidh, a labhairt rùin-diomhair Chrìosd, air son am bheileamsa fòs ann cuibhreachaibh:

4 Chum's gu foillsich mi è, mar is còir dhamh labhairt.

5 Gluaisibh ann gliocas thaobh na droinge sin a'ta 'n leith 'muigh, † a' ceannach na h aimsire.

6 Biodh bhur comh-radh do ghnà' ann gràs, air a dheanamh blasda le salann, chum's gu 'm bi fhios agaibh cionnas is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministear dileas, agus coi'-shearbhanta san Tighearna, mo chor-sa uile dhuibh:

8 A chuir mi d'ar ionnsuidh chum na criche so fein, ionnas gu 'm biodh fios bhur staide-se aige, agus gu'n d 'thugadh è co'-fhurtachd d' ar croidhibh.

9 Maille re Onesimus

† fuasgladh.

[TD 480]

I. TESSAL. CAIB. I.

bràthair dileas agus gràdhach, a 'ta dhibh fein. Ni iad aithnichte dhuibh na h uile nithe a 'ta ann so.

10 'Ta Aristarchus mo choi'-phrìosunach ag cur fàilte oirbh, agus Marcus mac peathar do Bharnabas, (mu 'n d' fhuair sibh àitheanta; ma thig è d' ar ionnsuidh, gabhaibh ris)

11 Agus Iosa, d' an goir'ear Iustus, muintir a'ta do 'n timchioll-ghearradh. 'S iad sin amhàin mo chompanaich-oibre chum rioghachd Dhe, a bha 'n an co'-fhurtachd dhamh-sa.

12 'Ta Epaphras, a 'ta dhibh fein, seirbhiseach Chrìosd, ag cur fàilte oirbh, a ghnà' a' deanamh sbàirn dhùrachdach air bhur son ann ùrnuighibh, chum gu'n seas sibh foirfe, agus coi'-lionta ann uile thoil Dhe.

13 Oir ata mi deanamh fia'nais dha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibhse, agus dhoibhsin a 'ta ann Laodicea, agus do 'n mhuintir a 'ta ann Hierapolis.

14 'Ta Lucas an léigh gràdhach, agus Demas ag cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a 'ta ann Laodicea, agus air Nimphas, agus air an eaglais a 'ta 'n a thigh-se.

16 Agus 'n uair a leughar an litir so 'n ar measg-sa, thugaibh fainear gu 'n leughar i ann eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'n leugh sibhse fòs an litir o Laodicea.

17 Agus abraibh re Archippus, Thoir an aire do 'n mhinistreibh a fhuair thu san Tighearna, gu 'n coi'-lion thu i.

18 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh fein. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs gu raibh maille ribh. Amen.

Ceud litir an ABSTOIL PHOIL chum nan TESSALONIANACH.

CAIB. I.

1 'Ta Pòl a' toirt fios do na Tessalonianaich co'-chuimhneachail agus a bha è orra ann s gach àm, ann am breith-buidheachais agus ùrnuigh air an son; 5 agus mar an ceudna co'-

[TD 481]

I. TESSAL. CAIB. II.

dhearbhta 's a bha è do fhìrinn, agus do thre'-dhireas an creidimh, agus an impochaidh re Dia.

POL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tessalonianach, a 'ta ann Dia an t Athair, agus ann san Tighearna Iosa Crìosd: gràs dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n Athair, agus o 'n Tighearna Iosa Crìosd.

2 Ata sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnà' air bhur son-sa uile, a' toirt iom-raidh oirbh ann ar n ùrnuighibh-ne,

3 A' cuimhneachadh gun sgur obair bhur creidimh-se, agus saothair bhur gràidh, agus foighidin bhur dòchais 'n ar Tighearna Iosa Criosd, am fia'nais De, agus ar n Athar-ne:

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdhach, air bhur taghadh-sa le Dia.

5 Oir cha d' thainig ar soisgeul-ne d'ar ionnsuidhse ann am focal amhàin, ach fòs ann cumhachd, agus ann san Spiorad naomha, agus ann am mòr làn-dearbhadh; mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè dhaoine bha annainn 'n ar measg air bhur son-sa.

6 Agus rinneadh sibh 'n ar luchd-leanmhuin oirne, agus air an Tighearna, 'n uair a ghabh sibh ris an fhocal ann am mòr thrioblaid, le h aoibhneas an Spioraid naoimh:

7 Ionnas gu raibh sibh 'n ar n eisempleiribh dhoibhsin uile a 'ta creidsin ann Macedonia agus ann Achaia.

8 Oir uaibhse chuaidh fuaim focail an Tighearn' amach, ni amhàin ann Macedonia agus ann Achaia, ach fòs ann s gach uile àite 'ta bhur creidimh-se ann Dia air a sgaoileadh amach, ionnas nach 'eil feum air sinne a labhairt ni air bith.

9 Oir ata iad fein a' foillseachadh mu 'r timchioll-ne, ciod a' ghnè dol a steach a bha againn d'ar ionnsuidhse, agus cionnas a phill sibh chum Dhe o iodholaibh, a dheanamh seirbhis do 'n Dia bheo agus fhior,

10 Agus gu feitheamh r'a Mhac o neamh, a thog è suas o na marbhaibh, eadhon Iosa a shaor sinne o'n fheirg a 'ta re teachd.

CAIB. II.

1 'Ta è cur ann céill cionnas a chuaidh an soisgeul a shearmonachadh do na Tessalonianachaibh, agus ciod an dòigh air an do ghabh iad ris. 8 Tha reuson air a thabhairt c'ar son a bha Pòl co'-fhada uatha, agus mar an ceudna c'ar son ata 'noise a thogra' co'-mòr r'am faicsin.

[TD 482]

I. TESSAL. CAIB. II.

OIR is aithne dhuibh fein, a bhràithre, ar dol-ne a steach d'ar ionnsuidhse, nach raibh è ann diomhaoineas.

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimhe, agus taireis ar maslachadh ann Philippi, mar is aithne dhuibh, bha dànachd againn ann ar Dia-ne soisgeul De a labhairt ribhse maille re gleachda mòr.

3 Oir cha raibh ar n earail-ne o mhealltoireachd, no o neo-ghloine, no ann ceilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia mar dhroing a b' iomchu'idh an soisgeul earbsadh ruinn, is amhuil sin a labhramaid, ni h ann mar dhroing a 'ta toileachadh dhaoine, ach Dhe, a 'ta dearbhadh ar croidheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair air bith briathra miodalach, mar is aithne dhuibh, no leith-sgeul saintt; 's è Dia ar fia'nais.

6 Ni mò dh' iarr sinn glòir o dhaoineibh, no uaibhse, no o dhaoineibh eile, ge d' fheudamaid ar trom a leagadh oirbhse, mar abstola Chrìosd.

7 Ach bha sinn * caoin 'n ar measg-sa, amhuil a dh' † eiridneas ban-altrum a clann fein:

8 Mar sin, air bhi dhuinne ‡ ro-dheidheil oirbhse, bu toileach leinn ni h è 'mhàin soisgeul Dhe a phàirteachadh ribh, ach mar an ceudna ar n anama fein, do bhri' gu raibh sibh ro-ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne libh, a bhràithre, ar saothair agus ar sgìos-ne: oir air dhuinn bhi re h obair a dh' oidhch' agus a là, chum nach cuireamaid trom air neach sam bith agaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul De.

10 Is fia'naisean sibhse, agus Dia fòs, cia naomha, agus cia § co'thromach, agus neo-lochdach a ghiùlain sinne sinn fein 'n ar measg-sa a 'ta creidsin:

11 Mar is aithne dhuibh, cionnas a dh' earailich sinn, agus a thug sinn co'-fhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leith (mar a ni Athair d'a chloinn)

12 Gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rioghachd agus a ghlòire fein.

13 Uime sin ata sinne fòs a' toirt buidheachais do Dhia gun sgur, do bhri' 'n uair a ghabh sibh re focal De a chuala sibh uainne, gur ghabh sibh ris ni mar fhocal dhaoine, ach (mar is è gu fìrinneach) focal De, a 'ta fòs ag oibreachadh

* caomh.

† dh' altrumas.

‡ ro-dheothesach umaibhse.

§ h ionruic.

[TD 483]

I. TESSAL. CAIB. III.

gu h eifeachdach annaibhse a 'ta creidsin.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'n ar luchd-leanmhuin air eaglaisibh Dhe ann Iudea, a 'ta ann Iosa Chrìosd: oir dh' fhuiling sibhse fòs na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha fein, amhuil mar a dh' fhuiling iadsan o na Iudhachaibh:

15 A chuir araon an Tighearna Iosa, agus am fàidhean fein gu bàs, agus a rinn geur-leanmhuin oirnne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhe, agus a 'ta 'n aghaidh nan uile dhaoine:

16 A 'ta bacadh dhinne labhairt ris na Geintileachaibh, chum gu'm biodh iad air an slànuchadh, chum sìr-lionadh suas am peacaidh: oir thainig an fhearg orra gus a' chuid a's faide.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhi air ar dealachadh uaibhse rè tamuill bhig, am pearsa agus ni h ann an croidhe, is ro-mhòid a rinn sinn dìchioll air bhur aghaidh-se fhaicsin le mòr thogradh.

18 Uime sin bu mhiann leinn teachd d'ar n ionnsuidh, (eadhon leamsa Pòl) uair no dhà; ach bhac Sàtan sinn.

19 Oir creud è ar dòchas-ne, no ar n aoibhneas, no ar crùn-uaille? nach sibhse fein è am fia'nais ar Tighearna Iosa Criosd aig a theachd?

20 Oir is sibhse ar glòir-ne agus ar n aoibhneas.

CAIB. III.

1 'Ta Pòl a' dearbhadh a mhòr ghràidh do na Tessalonianachaibh, le Timoteus chur d'an ionnsuidh chum an neartachadh agus co'-fhurtachd a thoirt doibh, agus le a ghàirdeachas 'n an deadh ghiùlan, 18 agus le ùrnuigh a dheanamh air an son, agus le a mhòr thogradh air teachd gu tearuinte d'an ionnsuidh.

AIR an àdhbhar sin 'n uair nach b' urradh sinn cumail oirn' fein ni b' fhaide, bu taitneach leinn bhi air ar fàg'ail 'n ar n aonar am baile na h Aithne:

2 Agus chuir sinn Timoteus ar bràthair agus ministear Dhe, agus ar co'-oibriche ann soisgeul Chriosd, chum sibhse a dhaingneachadh, agus co'-fhurtachd a thoirt duibh mu thimchioll bhur creidimh;

3 Chum nach gluaisfeadh neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so; oir ata fhios agaibh fein gu'n d' òrduicheadh sinn chuige so.

4 Oir gu deimhin 'n uair a bha sinn maille ribh,

[TD 484]

I. TESSAL. CAIB. IV.

dh' innis sinn duibh roimh làimh, gu raibh sinn gu triobloidean fhulang; amhuil mar a thachair, agus is aithne dhuibh.

5 Air an àdhbhar so, 'n uair nach raibh mise comasach air cumail orm fein ni b' fhaide, chuir mi a dh' fhaghail fios mu'r creidimh, d' eagal air chor sam bith gu'n do bhuaire am buaireadoir sibh, agus gu'm biodh ar saothair-ne diomhaoin.

6 Ach a noise 'n uair a thainig Timoteus uaibhse d'ar ionnsuidh-ne, agus a thug è deadh sgeul duinn mu 'r creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirnne a ghnà', a' miannachadh gu mòr sinne fhaicsin, amhuil ata sinne fòs sibhse fhaicsin.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinne co'-fhurtachd d'ar taobh-sa ann ar n uile thrioblaid agus amghar tre bhur creidimh-se:

8 Oir ata sinne beo a noise, ma sheasmhas sibhse gu bunaiteach san Tighearna.

9 Oir creud am buidheachas a dh' fheudas sinn iocadh do Dhia as bhur leith-se, air son an aoibhneis sin uile leis am bheil sinn re gàirdeachas d'ar taobh-sa am fia'nais ar De-ne,

10 A dh'oidhche agus a là a' guidheadh gu ro-dhùrachdach gu faiceamaid bhur n aghaidh-se, agus gu leasaicheamaid uireasbhuidh bhur creidimh?

11 'Noise gu deanadh Dia fein agus ar n Athair, agus ar Tighearna Iosa Criosd ar slighe-ne a threòrachadh gu dìreach d'ar ionnsuidh-se.

12 Agus gu d' thugadh an Tighearna oirbh fàs agus bhi ro-phailt' ann an gràdh d'a chéile, agus do gach uile dhaoineibh, amhuil mar ata sinne dhuibhse:

13 Chum's gu daingnich è bhur croidheacha neo-choireach ann an naomhachd am fia'nais De eadhon ar n Athar ne, aig teachd ar Tighearna Iosa Criosd maille r'a naomhaibh uile.

CAIB. IV.

1 'Ta è cur impidh orra dol air an aghaidh ann s gach uile ghnè dhiadhachd, 6 am beatha a chaitheamh gu naomha agus gu co'thromach, 9 a chéile a ghràdhachadh, 11 agus an gnothuichean fein a leantuin gu sàmhach; 13 agus fa dheireadh uile, bròn a dheanamh ann tomhas iomchu'idh air son nam marbh. 17 Agus tha è ceangal ris an earail dheireannach so, mineachadh aith-ghearra air an ais-

[TD 485]

I. TESSAL. CAIB. IV.

eirigh, agus air ath-theachd Chrìosd gu breitheanas.

TUILLEADH eile ma 'ta, a bhràithre, cuireamaid a dh' impidh agus a dh' athchuinge oirbh tre 'n Tighearna Iosa, amhuil mar a fhuair sibh uainne cionnas is còir dhuibh im'eachd, agus Dia a thoileachadh, gu mèudaicheadh sibh mar sin ni 's mò agus ni 's mò.

2 Oir ata fhios agaibh creud iad na h àitheanta thug sinne dhuibh tre 'n Tighearna Iosa.

3 Oir is i so toil Dhe, eadhon bhur naomhachadh-sa, sibh a sheachnadh strìopachais:

4 Gu'm b' aithne do gach aon agaibh a shoitheach fein a shealbhadh ann naomhachd, agus ann onoir;

5 Ni h ann ann am fonn ain-mhiannach, amhuil mar a ni na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia:

6 Gun neach air bith a dheanamh ain-neart no mealltoireachd ann * an cùis sam bith air a bhràthair: do bhri' gur è 'n Tighearn' a ni dioghaltas air an uile leithidibh sin, a reir mar a dh' innis sinne fòs duibh roimhe, agus a rinn sinn fia'nais.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neo-ghloine, ach gu naomhachd.

8 Uime sin an neach a ni tàir, ni h ann air duine 'ta è deanamh tàir', ach air Dia, neach fòs a thug dhuinne a Spiorad naomha fein.

9 Ach thaobh gràidh bràthaireil, ni bheil feum agaibh mise a sgrìobhadh d'ar n ionnsuidh: oir ata sibh fein air bhur teagasg o Dhia gràdh a thoirt d'a chéile.

10 Agus gu deimhin ata sibh a' deanamh so thaobh nam bràithre uile, a 'ta ann Macedonia gu h iom-lan: ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mhèudachadh ni 's mò agus ni 's mò;

11 Agus gu'n dean sibh bhur dìchioll a bhi ciuin, agus bhur gnothuiche fein a dheanamh, agus saothreachadh le 'r làmhaibh fein, (amhuil a dh' àithn sinne dhuibh)

12 Chum gu'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muintir sin a 'ta 'n leith 'muigh, agus nach bi uireasbhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b' àill leam, a bhràithre, sibhse bhi ain-eolach thaobh na muintir sin a 'ta 'n an codal, chum's nach dean sibh bròn, eadhon mar dhaoin' eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu'n d' fhuair Iosa bàs, agus

* sa chùis.

[TD 486]

I. TESSAL. CAIB. V.

gu'n d' eirich è 'rìs, amhuil sin fòs an droing a choidil ann Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a deireamaid ribh ann am focal an Tighearna, nach bi againne a'ta beo agus a dh' fhàgar gu teachd an Tighearna, toiseach orra-san a 'ta 'n an codal.

16 Oir thig an Tighearna fein a nuas o neamh le * gàir, le guth an àrd-aingeil, agus le trompaid Dhe: agus eir'idh na mairbh ann Criosd air tùs:

17 Ann diaigh sin sinne a 'ta beo agus a dh' fhàgar, togar suas sinn maille riu-san ann sna nèulaibh, ann comh-dhail an Tighearna san aidhear: agus mar sin bithidh sinn gu siorruidh maille ris an Tighearna.

18 Uime sin thugaibh co'-fhurtachd d'a chéile leis na briathraibh so.

CAIB. V.

1 Tha è dol air aghaidh ann labhairt mu theachd Chriosd gu breitheanas, 16 a' toirt iomadh comhairle, 23 agus a' co'-dhùnadh na litreach.

ACH mu thimchioll nan aimsire agus nan amanna, ni bheil feum agaibhse, a bhràithre, mise a sgrìobhadh d'ar ionnsuidh.

2 Oir ata sàr fhios agaibh fein gu'n d' thig là an Tighearna amhuil mar ghaduich' ann san oidhche.

3 Oir 'n uair a deir siad, Siotchaint agus tearuinteachd; ann sin thig sgrios obann orra, mar shaothair air mnaoi thorraich; agus cha d' theid iad as.

4 Ach ni 'm bheil sibhse, a bhràithre, san dorchadas, ionnas gu'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann na soillse, agus clann an là: ni do'n oidhche, no do'n dorchadas sinn.

6 Uime sin na coidleamaid mar dhaoin' eile; ach deanamaid faire agus bitheamaid † stuama.

7 Oir an dream a choidleas, is ann san oidhche choidleas iad; agus an dream a 'ta air mheisg, is ann san oidhche 'ta iad air mheisg.

8 Ach bitheamaid-ne a 'ta do'n là ‡ measarra, a' cur oirn' uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chlogoide, § dòchas na slàinte.

9 Oir cha d' òrduich Dia sinn chum feirge; ach chum slàinte fhaghail trid ar Tighearna Iosa Criosd,

10 A fhuair bàs air ar son, chum co aca 's codal no faireach dhuinn, gu'm bitheamaid beo maraon ris.

* àrd-iolaich.

† measarra.

‡ stuama.

§ earbsa.

[TD 487]

I. TESSAL. CAIB. V.

11 Uime sin thugaibh co'-fhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, amhuil mar ata sibh fòs a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhi agaibh air an dream a 'ta saoithreachadh 'n ar measg, agus a'ta os bhur ceann san Tighearna, agus a 'ta 'g ar comhairleachadh;

13 Agus meas mòr a bhi agaibh dhiubh ann gràdh air son an oibre. Agus bithibh siothchail 'n ar measg fein.

14 'Noise guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibhsin a 'ta mi-riaghailteach, thugaibh co'-fhurtachd dhoibhsin a' ta lag-chroidheach, deanaibh * congnamh riu-san a 'ta anmhunn, bithibh foighidneach thaobh nan uile dhaoine.

15 Fèuchaibh nach ioc neach olc air son uilc do dhuin' air bith: ach leanaibhs' a ghnà' an ni a 'ta maith, araon d'ar taobh fein, agus a thaobh nan uile dhaoine.

16 Deanaibh gàirdeachas do ghnà'.

17 Deanaibh ùrnuigh gun sgur.

18 Ann s gach uile ni thugaibh buidheachas; oir is i so toil De ann Iosa Criosd d'ar taobh-sa.

19 Na † mùchaibh an Spiorad.

20 Na deanaibh tàir air fàidheadoireachd.

21 Dearbaibh gach uile nithe: cumaibh gu daingean an ni sin a 'ta maith.

22 Seachnaibh gach uile chos'lachd uilc.

23 Agus gu deanadh Dia na siothchaint è fein, sibhse a naomhachadh gu h iomlan: agus guidheam air Dia gu'm bi bhur n uile spiorad agus anam agus chorp air an gleidheadh gu neo-choireach gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd.

24 Is fìrinneach an ti a 'ta 'g ar gairm, neach mar an ceudna a ni è.

25 A bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar soin-ne.

26 Cuiribh fàilt' air na bràithribh uile le pòig naomha.

27 Sparram oirbh a h uchd an Tighearna, gu 'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.

28 Gu raibh gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ribh. Amen.

* cùl-taic dhoibhsin.

† coisgibh.

[TD 488]

Dara Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan TESSALONIANACH.

CAIB. I.

1 'Ta Pòl a' toirt fios doibh air an deadh bhar'ail ata aige mu 'n creidimh, an gràdh, agus am foighidin; 5 agus a' gnàthachadh reusona eagsamhail chum co'-fhurtachd a thoirt doibh fa 'n geur-leanmhuin, gu h àraidh o cheart bhreitheanas De.

POL agus Siluanus, agus Timoteus, chum eaglais nan Tessalonianach, ann Dia ar n Athair, agus ann san Tighearna Iosa Criosd:

2 Gràs gu raibh dhuibhse, agus siothchaint o Dhia ar n Athair, agus o 'n Tighearna Iosa Criosd.

3 'Ta dh' fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnà' air bhur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhri' gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro-mhòr, agus gu bheil gràdh gach aon agaibh uile a' mèudachadh d'a chéile:

4 Ionnas gu bheil sinne fein a' deanamh uail' asaibhse ann eaglaisibh Dhe, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n uile gheur-leanmhuinnibh agus thriobloidibh a 'ta sibh a' fulang.

5 Ni a 'ta 'n a chomhartha follasach air ceart bhreitheanas De, chum gu measfar gur fiu sibhse rioghachd Dhe, air son am bheil sibh fòs a' fulang:

6 Do bhri' gur ceart an ni do Dhia, amhghar iocadh dhoibhsin a 'ta cur triobloid oirbh;

7 Agus dhuibhse a 'ta fa thriobloid, fois maraon ruinne, 'n uair a dh' fhoillsichear an Tighearna Iosa o neamh, maille r'a ainglibh cumhachdach,

8 Ann teine lasarra, a' deanamh dioghaltais air an droing aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil umhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Criosd:

9 Muintir air an deanar peanas le sgrios siorruidh o làthair an Tighearna, agus o ghlòir a chumhachd;

10 'N uair a thig è chum bhi air a ghlòrachadh 'n a naomhaibh, agus chum gu'n deanar iongantach è annta-san uile a 'ta creidsin, san là sin (do bhri' gur chreideadh ar fia'nais-ne 'n ar measg-sa)

11 Air an àdhbhar so ata sinne fòs a' deanamh sìr-ùrnuigh air bhur son-sa,

[TD 489]

II. TESSAL. CAIB. II.

chum gu measfadh ar Dia-ne gur fiu sibhse an gairm so, agus gu 'n coi'-lionadh è uile dheadh-ghean a mhaitheis, agus obair a' chreidimh le cumhachd.

12 Chum's gu'm bi ainm ar Tighearna Iosa Criosd air a ghlòrachadh annaibhse, agus sibhse ann-san, a reir gràis ar De-ne, agus an Tighearna Iosa Criosd.

CAIB. II.

1 Is àill leis iad a bhuanachadh san fhirinn ris an do ghabh iad; 3 ata è a' nochdadh gu'm bi claonadh o'n chreidimh ann, 9 agus gu'm foillsichear an t ana-criosd, roimh theachd là an Tighearna; 15 agus ann lorg so 'ta sè 'g aithris a-ris a cheud earail, agus a' deanamh ùrnuigh air an son.

'NOISE guidheamaid oirbh, a bhràithre, tre theachd ar Tighearna Iosa Criosd, agus ar co'-chruinneachadh-ne d'a ionnsuidh,

2 Gun sibh bhi gu h ealamh * air bhur crathadh 'n ar n inntin, no fa t bhuaireadh, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chriosd am fogus.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor: oir cha d' thig an là sin mur d' thig air tùs tréigeadh-creidimh, agus mur foillsichear duine sin a' pheacaidh, mac an sgrios:

4 A 'ta cur ann aghaidh agus 'g a àrdachadh fein os cionn na h uile ni d'an goir'ear Dia, no † d'an deanar àdhradh; ionnas mar Dhia gu bheil è 'n a shuidhe ann teampull Dhe, 'g a § fhèuchain fein, gur h è Dia.

5 Nach cuimhne libh, air bhi dhamh-sa fòs maille ribh, gu'n d' innis mi na nithe so dhuibh?

6 Agus is aithne dhuibh ciod ata bacadh a nois' è bhi air fhoillseachadh 'n a àm fein.

7 Oir ata rùn-diomhair na h ain-diadhachd ag oibreachadh cheana: amhàin an ti a 'ta cur bacaidh a noise, bacaidh sè, gus an toirear || air falbh è.

8 Agus ann sin foillsichear an t aingidh sin, a chlaoidheas an Tighearna le spiorad a bheoil fein, agus cuiridh sè as da le dealradh a theachd:

9 Eadhon eisean aig am bheil a theachd a reir oibreachaidh Shàtain, maille ris an uile chumhachd, agus chomharthaibh, agus iongantasaibh breugach,

* fa uideal.

† mhaoim, ghiorraig.

‡ a 'ta urramach.

§ nochdadh fein.

|| as a' mheadhon, as an ròd è.

[TD 490]

II. TESSAL. CAIB. III.

10 Agus maille re uile mhealltoireachd na h ea-corach, annta-san a chaillear; do bhri' nach do ghabh iad gràdh na fìrinn, chum gu slànuichteadh iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia * treun-mhealladh d'an ionnsuidh, ionnas gu'n creid iad a' bhreug.

12 Chum gu'm biodh iad uile air an damnaghadh, nach do chreid an fhìrinn, ach aig an raibh tlachd ann san ea-coir.

13 Ach ata dh' fhiachaibh oirne buidheachas thoirt do Dhia a ghnà' air bhur son-sa, a bhràithre, ionmhuinneach do'n Tighearna, do bhri' gur thagh Dia sibhse o thùs chum slàinte, tre naomhachadh an Spioraid, agus creidsin na fìrinn:

14 Chum an do ghairm è sibh trid ar soisgeil-ne, chum sibh a dh' fhaghail glòir' ar Tighearna Iosa Criosd.

15 Uime sin, a bhràithre, seasaibh gu daingean, agus cumaibh na ponca do theagaisgeadh dhuibh, co ac' is ann le focal, no le 'r litir-ne.

16 'Noise gu'n tugadh ar Tighearna Iosa Criosd è fein, agus Dia eadhon ar n Athair-ne, a ghràdhaich sinn, agus a thug dhuinn sòlas siorruidh, agus dòchas maith tre ghràs,

17 Co'-fhurtachd d'ar croidhe-se, agus gu deanadh sè bhur daingneachadh ann s gach uile dheadh fhocal agus ghnìomh.

CAIB. III.

1 Tha è 'g iarraidh an ùrnuigh air a shon fein, 3 ag cur ann céill mèud an earbsaidh a 'ta aige asda, 5 a' guidheadh Dhe as an leith, 6 a' toirt iomadh comhairle orra, gu h àraid iad a sheachnadh diomhaoineis, agus droch cuideachd; 16 agus fa dheireadh uile a' crìochnachadh le beannachd d'an ionnsuidh agus ùrnuigh air an son.

FA dheoidh, a bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar soin-ne, chum gu'n ruidh focal an Tighearna gu réidh, agus gu'm bi è air a ghlòrachadh amhuil mar ann bhur measg-sa;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoineibh mi-reusonach agus olc: oir ni h ann aig gach uile ata creidimh.

3 Ach ata an Tighearna dileas, a dhaingnicheas, agus a choimheadas o'n olc sibh.

4 Agus ata earbsa againn san Tighearna d'ar taobh-sa, gu bheil sibh araon a' deanamh agus gu'n dean

* treun oibreach' a' mheallaidh.

[TD 491]

II. TESSAL. CAIB. III.

sibh na nithe a 'ta sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu deanadh an Tighearna bhur croidheacha sheòladh gu dìreach chum gràidh Dhe, agus chum feitheamh gu foighidneach re Criosd.

6 'Noise àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann ainm an Tighearna Iosa Criosd, sibh fein a dhealachadh ris gach uile bhràthair a 'ta 'g im'eachd gu mi-riaghailteach, agus ni h ann a reir an teagaisg a fhuair è uainne.

7 Oir ata fhios agaibh fein cionnas is còir dhuibh ar lorg-ne leantuin: oir cha do ghiùlain sinne sinn fein gu mi-riaghailteach 'n ar measg-sa,

8 Ni mò a dh' ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh; ach le saothair agus an-shocair, a dh' oidhche agus a là re h obair, chum nach cuireamaid ar trom air a h aon agaibh:

9 Ni h è nach 'eil * ùghdarras againn, ach a chum gu'n deanamaid sinn fein 'n ar n eisempleir dhuibhse, gu ar leantuin.

18 Oir fòs 'n uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an àithne so dhuibh, mur àill le neach obair a dheanamh, gun è dh' itheadh bidh.

11 Oir ata sinn a' cluinntin gu bheil daoine àraidh ag im'eachd gu mi-riaghailteach 'n ar measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach † a 'ta cur làimh ann nithibh nach buin doibh.

12 'Noise 'ta sinn a' toirt àithne d'an leithidibh sin, agus ag earail oara trìd ar Tighearna Iosa Criosd, le saothreachadh gu ciuin, gu'n ith iad an aran fein.

13 Agus sibhse, a bhràithre, na sgithichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma 'ta neach sam bith nach toir umhlachd d'ar focal-ne trìd an litir so, cuiribh comhartha air-sin, agus na biodh co'-luadar agaibh ris, chum gu'm bi nàire air.

15 Gidheadh na measaibh è mar nàmhad, ach thugaibh comhairl' air mar bhràthair.

16 'Noise gu'n d' thugadh Tighearna na siothchaint è fein siothchaint duibhse a ghnà', air gach aon chor. Gu raibh an Tighearna maille ribh uile.

17 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh fein, ni a's è an comharth' ann s gach uile litir: mar so sgrìobham;

18 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd gu raibh maille ribhs' uile. Amen.

* còir.

† a 'ta 'g an sàthadh fein.

[TD 492]

Ceud Litir an ABSTOIL PHOIL chum THIMOTEUS.

CAIB. I.

1 'Ta an t òrdugh a thugadh do Thimoteus 'n uair a chuaidh Pòl do Mhacedonia, air a chur ann cuimhne dha. 5 Mu thimchioll feum dligheach an lagha, 11 agus gairm Phòil chum bhi 'n a abstol; 20 agus mu Himeneus agus Alecsander.

POL abstol Iosa Criosd, a reir àithne Dhe ar Slànui'-fhear, agus an Tighearna Iosa Criosd, neach a's è ar dòchas;

2 Chum Thimoteus, m' fhior mhac ann sa chreidimh: gràs, tròcair, agus siothchaint o Dhia ar n Athair, agus o Iosa Criosd ar Tighearna.

3 Mar a dh' iarr mi ort fantuin ann Ephesus, 'n uair a chuaidh mi do Mhacedonia, chum gu'n d' thugadh tu òrdugh do dhream àraidh gun atharracha' teagaisg thoirt uatha;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinnteachd neo-chrìochnach, a bheir àdhbhar do cheisdibh, ni 's mò na do fhòghlum diadhaidh, a 'ta tre chreidimh: dean mar sin.

5 'Noise 's è 's crìoch do'n àithne gràdh a croidhe glan, agus a coguis mhaith, agus a creidimh neo-chealgach:

6 Nithe air do dhream àraidh claonadh uatha, chuaidh iad a thaoibh chum diomhaoineis cainnte;

7 A' miannachadh bhi 'n an luchd-teagaisg an lagha, agus gun iad a' tuigsin creud a deir iad, no creud iad mu 'm bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dligheach è:

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fireanach a dh' òrduicheadh an lagh, ach do dhaoine neo-dhligheach agus eas-umhal, dhoibhsin a 'ta mi-dhiadhaidh agus do pheacachaibh, do dhaoine mi-naomha, agus neo-chràbhach, do luchd marbhaidh athracha agus do luchd marbhaidh mhàithreacha, do luchd mortaidh,

10 Do luchd strìopachais, do luchd ain-mhianna mi-nàdurra, do luchd goid dhaoine, do bhreugoiribh,

[TD 493]

I. TIM. CAIB. II.

do luchd-eithich, agus ma 'ta ni sam bith eile a 'ta 'n aghaidh teagaisg fhallain,

11 Reir soisgeil ghlòrmhoir an De bheannuichte, a dh' earbadh riumsa.

12 Agus bheiream buidheachas do Iosa Criosd ar Tighearna, a neartaich mi, do bhri' gur mheas è mi dileas, 'g am chur sa mhinistreibheachd;

13 A bha roimhe a'm' fhear labhairt blaispheim, agus a'm' fhear geur-leanmhuin, agus a'm' dhuine ea-corach. Ach fhuair mi tròcair, do bhri' gu'n d' rinn mi so tre ain-eolas, ann mi-chreidimh:

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro-phailte dhamh, maille re creidimh, agus re gràdh a 'ta ann Iosa Criosd.

15 Is fìor an ràdh so, agus is fiu è air gach aon chor gabhail ris, gu 'n d' thainig Iosa Criosd do'n t saoghal a thearnadh pheacach; air am bheil agamsa toiseach.

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu'm foillsicheadh Criosd annamsa air tùs an uile fhad-fhulangas, mar shaimpleir dhoibhsin a chreideadh ann, ann diaigh so, chum na beatha mairtheanaich.

17 'Noise do'n Rìgh shiorruidh, neo-thruaillidh, neo-fhaicsinneach, do 'n Dia 'ta 'mhàin glic, gu raibh onoir agus glòir, gu saoghal nan saoghal. Amen.

18 An àithne so earbam riut, Thimoteus a mhic, a reir nam fàidheadoireachda a rinneadh umad roimhe so, chum trìd-sin gu'n cogadh tu deadh chogadh,

19 Ag coimhead creidimh agus deadh choguis; ni air do chuid do dhaoineibh a chur uatha, rinn iad lòngh-bhriseadh thaobh a' chreidimh.

20 D' am bheil Himeneus agus Alecsander; muintir a thug mise thairis do Shàtan, chum le 'n smachdachadh gu'm fòghlumadh iad gun bhlaispem' a labhairt.

CAIB. II.

1 Gur còir ùrnuigh agus breith-buidheachais a ghnàthach' air son nan uile dhaoine. 9 Cionnas is còir do mhnaibh bhì air an sgeadachadh: 12 cha 'n 'eil è ceadachtaidhe dhoibh teagasg a thoirt uatha: 15 saorar iad, ge do tha comhartha feirg' Dhe orra ann am breith cloinne, ma bhuanacheas iad sa chreidimh.

IARRAM uime sin, roimh gach uile nithe, gu'n deanar athchuinge, ùrnuighean, eidear-ghuidhe, agus

[TD 494]

I. TIM. CAIB. III.

breith-buidheachais air son nan uile dhaoine:

2 Air son rìghridh, agus air son nan uile a 'ta ann ùghdarras; chum gu 'n caithear ar beatha gu foisneach agus gu sìothchail, ann san uile dhiadhachd agus chiatfachd.

3 Oir ata so maith agus taitneach am fia'nais De ar Slànui'-fhear:

4 Neach leis an àill na h uile dhaoine bhi air an sàbhaladh, agus iad a theachd chum eòlais na firinn.

5 Oir is aon Dia a 'ta ann, agus aon eidir-mheadhoin-fhear eidear Dia agus daoine, an duine Iosa Criosd;

6 A thug è fein 'n a * éiric air son nan uile, mar fhia'nais ann àm iomchu'idh;

7 Chum an d' òrduicheadh mise a'm' shearmonuiche, agus a'm' abstol, (labhram an fhìrinn ann Criosd, ni 'n deanam breug) a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach ann creidimh agus ann am firinn.

8 Uime sin is àill leam na fir a dheanamh ùrnuigh s gach àite, a' togail suas làmha naomha, gun fheirg, gun amharus:

9 Air an dòigh cheudna fòs, na mnàì a chur eudaich iomchu'idh umpa, 'g an sgeadachadh fein le nàisneachd agus measarrachd: ni h ann le casadh an gruaige, no le h òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh mòr-luachmhor;

10 Ach (mar is cubhaidh do mhnaibh a 'ta 'g aidmheachadh diadhachd) le deadh oibribh.

11 Fòghlumadh a' bhean ann ciuineas leis an uile umhlachd.

12 Ach ni 'n ceadaicheam do mhnaoi teagasg a thoirt uaipe, no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi 'n a tosd.

13 Oir is è Adhamh a chruthaichheadh air tùs, agus 'n a dhiaigh sin Eubha.

14 Agus cha b'è Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnaoi bhi air a mealladh, bha i sa chionta.

15 Gidheadh tearnar i ann am breith cloinne, ma bhunaicheas iad ann creidimh agus ann † seirc, agus ann naomhachd maille re measarrachd.

CAIB. III.

1 Creud iad na buaidhean a's còir bhi air na h easbuigibh, agus air na deacoinibh, agus air am mnaibh; 14 agus c'ar son a sgrìobh Pòl na nithe so gu Timoteus. 15 Mu thimchioll na h eaglais, agus na firinn beannuichte a ta air a teagasg agus

* luach-saoruidh.

† gràdh.

[TD 495]

I. TIM. CAIB. III.

air a h aid'eachadh innte.

IS ràdh fìor so, Ma 'ta togradh aig aon duine chum * dreachd easbuig, 'ta è miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'n a fhear aon mhnà,
faireil, measarra, deadh-bheusach, daonachdach, ealamh gu teagasg;

3 Gun bhi 'n a phòit-fhear, gun bhi buaillteach, gun bhi deidheil air
buannachd shalach; ach macanta, † neo-thuasaideach, neo-shanntach;

4 'N a dhuine a riaghlach a thigh fein gu maith, aig am bheil a chlann ann
umhlachd maille ris an uile ‡ fhonnmhoireachd;

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh fein a riaghlachadh, cionnas a
ghabhas è cùram do eaglais Dhe?)

6 Gun bhi 'n a nuadh-chreid'each, d' eagal, air dha bhi air atadh le h
uabhar, gu'n tuit è ann damnadh an diabhoil.

7 Is còir dha fòs deadh theisteach bhi aig uatha-san a 'ta 'n leith
'muigh; d' eagal gu'n tuit è ann § aithis, agus ann rib' an diabhoil.

8 Mar an ceudna is còir do na deacoinibh bhi suidhichte, gun an teangadh
bhi leam leat, gun bhi || cionail air mòran fiona, gun bhi deidheil air
buannachd shalach,

9 A' cumail rùn-diomhair a' chreidimh ann coguis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh ann toiseach; agus
ann sin gnàthaicheadh iad oifig deacoin, air bhi dhoibh air am faghail
neo-choireach.

11 Is amhuil sin is còir d'am mnaibh bhi suidhichte, gun bhi 'n an **
luchd tuaileis; ach bhi measarra, ionraic sna h uile nithibh.

12 Biodh na deacoin 'n am fir aon mhnà, a' riaghlachadh an cloinne, agus
an tighe fein gu maith.

13 Oir an droing a ghnàthaich oifig deacoin gu maith, 'ta siad a' cosnadh
deadh cheum dhoibh fein, agus dànachd mhòr sa chreidimh, a 'ta ann Iosa
Criosd.

14 Sgrìobham na nithe so chugad, ann dòchas teachd gu gràd a' t
ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi fhios agad cionnas is còir dhuit thu
fein a ghiùlan ann tigh Dhe, ni a's è eaglais an De bheo, post agus ††
stéidh-dhaingnich na firinn.

* oifig.

† neo-charroideach.

‡ chud-thromachd, shuidheachadh-inntin.

§ scainneil.

|| ceisdeil.

** luchd càineadh.

‡‡ bun-daingnich.

[TD 496]

I. TIM. CAIB. IV.

16 Agus gun amharus is mòr rùn-diomhair na diadhachd: dh' fhoillsicheadh
Dia san fheoil, dh' fhireanaicheadh è san Spiorad, chunncas le ainglibh

è, shearmonaicheadh è do na Geintileachaibh, chreideadh air ann san t saoghal, ghabhadh suas è chum glòire.

CAIB. IV.

1 Ta è a' roimh-innseadh gu'n d' theid daoine ann sna h aimsiribh deireannach air seacharan o'n chreidimh: 6 agus chum nach biodh Timoteus a dhei'-làimh 'n a dhleasdanas, tha è toirt comhairlean eag-samhail air.

'NOISE deir an Spiorad gu soilleir, ann sna h aimsiribh deireannach gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioradaibh mealltach, agus do theagasgaibh dheamhan;

2 A' labhairt bhreug ann ceilg, air bhi d' an coguisibh air an cruai'- losgadh le iaran dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh, agus ag iarraidh bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille re breith-buidheachais leo-san a 'ta creidsin, agus aig am bheil eòlas na fìrinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha * 'n ion ni sam bith a dhiùltadh, a ghabhar le breith-buidheachais:

5 Oir ata è air a naomhachadh le focal De agus le h ùrnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so ann cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a'd' dheadh mhinistear do Iosa Criosd, air t altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deadh theagaisg air an d' rainig thu.

7 Ach diùlt sgeulachda mi-dhiadhuidh shean bhan, agus cleachd thu fein chum diadhachd.

8 Oir ata an cleachda corporra tarbhach chum beag nith': ach ata 'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealla' na beatha a 'ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh fìrinneach so, agus is fiu è air gach aon chor gabhail ris.

10 Oir is ann uime so ata sinn araon re saothair, agus a' fulang maslaidh, do bhri' gu bheil dòchas againn san Dia bheo, neach a's è Slànui'-fhear nan uile dhaoine, gu h àraid nan creidmheach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duin' air bith tarhuis air t òige, ach bi thusa a'd' eisempleir do na creidmich, ann am fo-

* chòir.

[TD 497]

I. TIM. CAIB. V.

cal, ann an caithe'-beatha, ann gràdh, ann spiorad, ann creidimh, ann fìor-ghloine.

13 Gus an d' thig mi, thoir an aire do leughoireachd, do * earail, do theagasg.

14 Na † dibir an tiodhlac' a 'ta annad, a thugadh dhuit tre fhàidheadoireachd, maille re leagadh làmh na sean-fhearachd ort.

15 Smuaintich air na nithibh sin, thoir thu fein gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd-air-aghaidh follasach do na h uile.

16 Thoir aire dhuit fein, agus do d' theagasg; buanaich annta: oir le so a dheanamh, sàbhalaidd tu araon thu fein, agus iadsan a 'ta 'g eisdeachd riut.

CAIB. V.

1 Riaghailte a's còir a leantuin ann an cronachadh. 3 Mu bhan-tr'achaibh. 17 Mu sheanoiribh. 23 Comhairle do Thimoteus mu thimchioll a shlàinte. 24 Tha peacaidh cuid do dhaoineibh dol rompa gu breitheanas, agus peacaidh cuid eile 'g an leantuin.

NA garg-chronaich seanoir, ach cuir impidh air mar athair, agus air na h òig-fhir mar bhràithribh;

2 Na mnàì aosda mar mhàithreachaibh, na mnàì òga mar pheathraichibh, maille ris an uile fhior-ghloine.

3 Thoir onoir do bhan-tr'achaibh a 'ta 'n am ban-tr'achaibh do rìreadh.

4 Ach ma 'ta ban-tr'ach air bith aig am bheil clann no oghachan, fòghlumadh iad air tùs bhi dleasdanach d'an tighibh fein, agus ath-dhìol a thoirt d'am pàrantaibh: oir ata so maith agus taitneach am fia'nais De.

5 'Nois' cuiridh ise a 'ta 'n a ban-tr'aich do rìreadh, agus air a fàg'ail 'n a h aonar, a dòchas ann Dia, agus buanaichidh si a là agus a dh' oidhche ann athchuingibh, agus ann ùrnuighibh.

6 Ach ise a 'ta caitheamh a beatha am macnus, air dh'i bhi beo, 'ta si marbh.

7 Uime sin àithn na nithe so dhoibh, chum gu'm bi iad neo-lochdach.

8 Ach mur dean duine solar air son a chuideachd fein, agus gu h àraid air son muintir a theaghlaich, dh' àichsheun è 'n creidimh, agus is miosa è na an-creidmheach.

9 Na gabhar ban-tr'ach san àireamh, a bhios fuidh thri fichead bliadhn' a dh' aois, a bha 'n a mnaoi aon fhir,

10 Air am bheil teisteachas thaobh dheadh oibridh; ma

* bhrosnachadh.

† dearmad.

[TD 498]

I. TIM. CAIB. V.

* dh' oil i clann, ma thug i aoidheachd uaipe, ma dh' ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh' fhòir i air luchd-trioblaid, ma lean i gu dìchiollach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na ban-tr'aich òga: oir 'n uair a dh' fhàsas iad mear ann aghaidh Chrìosd, is miann leo pòsadh;

12 Muintir a 'ta fuaidh dhètheadh, do bhri' gur thréig iad an ceud chreidimh.

13 Agus tuilleadh fòs, fòghlumaidh iad bhi diomhanach, a' dol mu 'n cuairt o thigh gu tigh; agus ni amhàin diomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnothuich ris na nithibh nach buin doibh, a' labhairt nithe nach bu chòir doibh.

14 Is àill leam uime sin gu'm pòsadh na mnàin òga, iad a bhreith cloinne, a stiùradh an tighe, agus gun chion-fàth air bith a thoirt do'n eas-caraid labhairt gu toibheumach.

15 Oir ata cuid a cheana air dol a thaoibh ann diaigh Shàtain.

16 Ma 'ta aig creidmheach no aig ban-chreidmheach ban-tr'acha, fòireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais; chum's gu'n dean i cabhair orra-san a 'ta 'n am ban-tr'achaibh do rìreadh.

17 Measar gur fiu na seanoiridh a riaghlaicheas gu maith onoir dhùbailte, gu h àraid iadsan a 'ta saothreachadh san fhocal agus ann teagasg.

18 Oir a deir an sgrìobtuir, Na ceangail beul an daimh a 'ta bualadh an arbhair: agus, Is fiu an t oibriche a thuarasdal.

19 Na gabh casaid ann aghaidh seanoir, ach le dias no triuir a dh' fhia'naisibh.

20 Iadsan a 'ta peacachadh cronaich ann làthair nan uile, chum gu'n gabh càch eagal mar an ceudna.

21 Sparram ort am fia'nais De, agus an Tighearna Iosa Chrìosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhead thu na nithe so gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanamh le claon-bhreith.

22 Na leag do làmh gu h obann air duin' air bith, agus na biodh co'-pairt agad do pheacaibh dhaoin' eile: coimhead thu fein glan.

23 Na h òl uisge ni 's mò, ach cleachd beagan fiona air son do ghoile, agus t amhuinneachd mhinic.

24 Ta peacaidh cuid do dhaoinibh follasach roimh làimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus ata pea-

* thog i suas.

[TD 499]

I. TIM. CAIB. VI.

caidh dhream àraidh 'g an leantuin.

25 Mar an ceudna fòs a 'ta deadh oibridh cuid follasach roimh làimh; agus mhèud 's a 'ta air ghleus eile, ni 'm feudar am folach.

CAIB. VI.

1 Mu dhleasdanas sheirbhiseach: 3 Gun chomunn bhi againn re droch luchd-teagaisg. 6 Is buannachd mhòr an diadhachd: 10 'S è gaol an airgid freamh gach uilc. 11 Ciod is còir do Thimoteus a sheachnadh, agus a leantuin; 17 ciod mu 'n còir dha rabhadh thoirt do'n dream a 'ta saibhir. 20 E a ghleidheadh fìor-ghloine an fhìor theagaisg, agus a sheachnadh deasboireachd dhìomhaoin.

MEASADH a mhèud 's a 'ta fuidh 'n chuing 'n an seirbhisich, gur fiu am maighisdiran fein an uile onoir; chum's nach fuigh ainm Dhe, agus a theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighisdiran creidmheach, na deanadh iad tarcuais orra, air son gur bràithre iad: ach gu ma fearr leo seirbhis a dheanamh dhoibh, do bhri' gu bheil iad creidmheach agus ionmhuinn, 'n an luchd co'-pairt do thiodhlaic' a' ghrais. Na nithe so teagaisg agus earail.

3 Ma bheir aon neach atharracha' teagaisg uaithe, agus nach aontaich è do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Crìosd, agus do'n teagasg a 'ta reir na diadhachd;

4 Tha è uaibhreach, gun eòlas aige air ni sam bith, ach è as a chéill mu thimchioll cheisdean, agus * bhriathar-chonnsacha, o'n d' thig farmad, coi'-sribh, an-cainnt, droch bhar'aile,

5 Cros-dheasboireachd dhaoine 'g am bheil inntin thruaillidh, agus as eugmhais na fìrinn, a' meas gur † buannachd an diadhachd: dealaich ris an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille re ‡ bhi toilichte.

7 Oir cha d' thug sinn ni air bith leinn do'n t saoghal, agus is soilleir nach urradh sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eadach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le 'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann rib', agus ann iomad ain-

* i. e. stri' mu fhoclaibh.

† tairbhe.

‡ toileachas-inntin.

[TD 500]

I. TIM. CAIB. VI.

mhiann amaideach agus * ciurrail, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is è gaol an airgid freamh gach uilc: ni am feadh a mhiannaich dream àraidh, chuaidh iad air seacharan o'n chreidimh, agus throi'-lot siad iad fein le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaoich Dhe, teich o na nithibh sin: agus lean fireantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannsachd.

12 Cog deadh chomhrag a' chreidimh, gabh greim do 'n bheatha mhairtheanaich, chum fòs an do ghairmeadh thu, agus dh' aidmhich thu deadh aidmheil ann làthair mòran fhia'naisean.

13 Sparram ort ann am fia'nais De, a bheothaicheas na h uile nithe, agus am fia'nais Iosa Criosd, a rinn fia'nais air deadh aidmheil ann làthair Phontius Pilat;

14 Thu choimhead na h àithne so gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd:

15 Ni ann a amaibh fein a dh' fhoillsicheas an ti a 'ta beannuichte, agus amhàin cumhachdach, Rìgh nan rìgh, agus Tighearna nan tighearna;

16 Neach 'n a aonar aig am bheil neo-bhàsmhorachd, a 'ta 'n a chomhnuidh san t solus nach fheudar teachd d'a ionnsuidh, neach nach faca duine sam bith, agus nach mò dh' fheudas è fhaicsin: dha-san gu raibh onoir agus cumhachd siorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na daoineibh a 'ta saibhir san t saoghal so, gun iad a bhi àrd-inntineach, agus gun dòchas a chur ann an saibhreas neo-chinnteach, ach ann san Dia beo, a 'ta toirt duinn nan uile nithe gu saibhir r'am mealtuin:

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saibhir ann deadh oibribh, † ealamh gu roinn, co'-pàirteach;

19 A' tasgaidh suas doibh fein ann an stòr, deadh bhunadh fa chomhair an àm re teachd, chum's gu'n dean iad greim air a' bheatha mhairtheanaich.

20 O a Thimoteus, coimhead an ni sin a dh' earbadh riut, a' seachnadh faoin chomhraidh mi-naomha, agus co'-choga eòlais d'an tiubhrar gu breugach an t ‡ ainm sin.

21 Ni air bhi do dhream àraidh ag aidmheil, chuaidh iad air seacharan thaobh a' chreidimh. Gràs gu raibh maille riut. Amen.

* dochannach.

† easguidh chum an cuid a thoirt uatha.

‡ i. e. ainm eòlais.

[TD 501]

Dara Litir an ABSTOIL PHOIL chum THIMOTEUS.

CAIB. I.

1 Gràdh Phòil do Thimoteus, agus an creidimh treibh-dhireach a bha ann Timoteus fein, agus 'n a mhàthair, agus 'n a shean-mhàthair: 6 Tha è cur impidh air, tiodhlac' Dhe a bha ann a dhùsgadh suas, 8 è bhi seasmhach agus foighidneach fuidh gheur-leanmhuin, 13 agus è a bhuanachadh ann am foirceadal agus ann am fìrinn an teagaisg a dh' fhòghluim è uaithe-sin. 15 Ata comharth' air a chur air Phigellus agus Hermogenes, agus an leithidibh sin, agus ata Onesiphorus air a mholadh gu mòr.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil De, a reir gealla' na beatha, a 'ta ann Iosa Criosd;

2 Gu Timoteus mo mhac gràdhach: gràs, tròcair, agus sìothchaint o Dhia an t Athair, agus o Iosa Crìosd ar Tighearna.

3 Bheiream buidheachas do Dhia, d'an deanam seirbhis o m' shinnsiribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa do ghnà' a là agus a dh' oidhche ann am ùrnuighibh:

4 Air dhamh bhì ro-thogarrach air thusa fhaicsin, a' cuimhneachadh do dheura, chum gu'm bitheam air mo lionadh le gàirdeachas:

5 'N uair a chuimhnicheam an creidimh neo-chealgach a 'ta annad-sa, a chomhnuich air tùs a' d' shean-mhàthair Lois, agus a' d' mhàthair Eunice; agus is deimhin leam a 'ta annad-sa mar an ceudna.

6 Air an àdhbhar so cuiream ann cuimhne dhuit, thu dh' ath-bheothachadh tiodhlaic' Dhe, a 'ta annad tre chur mo làmh-sa ort.

7 Oir cha d' thug Dia dhuinne spiorad na geilt; ach spiorad a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h inntin fhallain.

8 Uime sin na gabh-sa naire do fhia'nais ar Tighearna, no dhìomsa a phrìosunach: ach biodh do chuid agad do thrioblòid an t soisgeil, a reir cumhachd Dhe;

9 A shàbhalaich sinne, agus a ghairm sinn le gairm naomha, nì h ann a reir ar n oibridh, ach reir a rùin fein agus a ghràis a thugadh dhuinne ann Iosa Crìosd, roimh thoiseach an t saoghail,

10 Ach a dh' fhoillsi-

[TD 502]

II. TIM. CAIB. II.

cheadh 'noise tre theachd ar Slànui'-fhir Iosa Crìosd, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, trid an t soisgeil:

11 Chum an d' òrduicheadh mise a'm' shearmonuiche, agus a'm' abstol, agus a' m' fhear-teagaisg nan Cinneach.

12 An t àdhbhar fa 'm bheil mi fòs a' fulang na' nithe so; gidheadh nì bheil nàire orm: oir ata fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil eisean comasach air an nì sin a dh' earb mi ris a choimhead fa chomhair an là sin.

13 Cum gu daingean * samhla' fìrinneach nam briathra fallain, a chuala tu uamsa, ann an creidimh agus ann an gràdh a 'ta ann Iosa Crìosd.

14 Coimhead an taisgeach maith sin a dh' earbadh riut, trid an Spioraid naoimh a'ta chomhnuidh annainn.

15 'Ta fhios so agad, gur phill iadsan uile a 'ta san Asia uamsa; d' am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu 'n d' thugadh an Tighearna tròcair do theaghlach Onesiphorus; oir is minic a thug è sòlas dhamh-sa, agus cha do ghabh è nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach 'n uair a bha è san Ròimh, dh' iarr è 'mach mi gu dìchiollach,
agus fhuair è mi.

18 Gu deònaicheadh an Tighearna dha-san gu 'm fuigh è tràcair o'n
Tighearna san là sin: agus ata sàr-fhios agad, cia lion nithe ann s an d'
rinn è frithealadh dhamh-sa ann Ephesus.

CAIB. II.

1 'Ta è cur impidh air a-ris a bhi seasmhach agus buan-mhairtheanach,
agus dleasdanas fìor shearbhant' an Tighearna chur ann gnìomh, leis an
fhocal a roinn gu ceart, agus faoin-chainnt mhi-dhiadhaidh a sheachnadh.
17 Mu Himeneus agus Philetus. 19 Ata bunadh an Tighearna cinnteach. 22
Ata rabhadh air a thoirt da mu thimchioll nan nithe o'n còir dha bhi air
fhaicill, agus nan nithe a 's còir dha a leantuinn, agus cionnas is còir
do sheirbhiseach an Tighearna è fein a ghiùlan.

UIME sin, bio-sa, a mhic, làidir ann sa ghràs a 'ta ann Iosa Crìosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uamsa 'measg mhòran fhia'naisean, earb thusa
na nithe sin fein re daoineibh fìrinneach, a bhios foghainteach gu daoine'
eile a theagasg mar an ceudna.

* foirm.

[TD 503]

II. TIM. CAIB. II.

3 Fuiling thusa uime sin cruaidh-chas, mar dheadh shaighd-fhear Iosa
Crìosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh è fein a * ribeadh ann
gnothuichibh na beatha so; chum's gu'n toilich sè an ti a thagh è gu bhi
'n a shaighd-fhear.

5 Agus fòs ge do ni duin' air bith † sbàirn, cha chrùnair è mur dean è
sbàirn gu dligheach.

6 Is còir do'n treabhaiche a shaoithricheas air tùs, co'-pairt fhaghail
do'n toradh.

7 Smuaintich air na nithibh a deiream; agus gu tugadh an Tighearna dhuit
tuigse ann sna h uile nithibh.

8 Cuimhnich gu'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Crìosd, do shìol
Dhaibhidh, a reir mo shoisgeil-se:

9 Air son am bheileams' a' fulang mar fhear droch-bheirt, eadhon gu
geimhlibh; ach ni bheil focal De ceangailte.

10 Uime sin iomchuiream na h uile nithe air son nan daoine taghta, chum
gu'm fuigh iadsan fòs an t slàinte a 'ta ann Iosa Crìosd, maille re glòir
shiorruidh.

11 Is ràdh fìor so, Oir ma bhàsaicheas sinn maille ris, bithidh sinn beo
mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh' fhuil'geas sinn, rioghaichidh sinn mar an ceudna maraon ris: ma dh' àichsheunas sinn è, àichsheunaidh eisean sinne mar an ceudna:

13 Mur creid sinn, gidheadh ata eisean a' fantuin firinneach; cha 'n 'eil è 'n comas da è fein àichsheun'.

14 Cuir na nithe sin ann cuimhne dhoibh, ag cur sparraidh orra am fia'nais an Tighearna, gun iad a bhi connsachadh mu fhoclaibh ann s nach 'eil tairbhe sam bith, ach a thilgeas bun os ceann an luchd-eisdeachd.

15 Dean dìchioll air thu fein a nochdadh dearbhta do Dhia, a'd' shaothraiche nach ruig a leas nàir' a ghabhail, a' roinn gu ceart focal na firinn.

16 Ach seachain faoin-chainnt mhi-naomha; oir theid iad air aghaidh chum an tuilleadh mi-dhiadhachd.

17 Agus ithidh am focal mar chnàmhan: d' am bheil Himeneus agus Philetus;

18 Muintir thaobh na firinn a chuaidh air seacharan, ag radh gu 'n deachaidh an ais-eirigh cheana thart'; agus a 'ta tilgeadh creidimh dream àraidh bun os ceann.

* chur ann sàs.

† gleachda, stri'.

[TD 504]

II. TIM. CAIB. III.

19 Gidheadh, ata bunadh Dhe a' seasamh daingean, aig am bheil an seula so, Is aithne do 'n Tighearna an droing sin a 's leis. Agus, Gach uile neach a 'ta 'g ainmeachadh ainm Chrìosd, tréigeadh è ea-coir.

20 Ach ann tigh mòr ata ni h è 'mhàin soithiche òir, agus airgid, ach mar an ceudna soithiche fiodha, agus * creatha; agus cuid diubh chum onoir, agus cuid eile chum eas-onoir.

21 Uime sin ma ghlanas neach è fein uatha so, bithidh sè 'n a shoitheach chum onoir, air a naomhachadh, agus iomchu'idh chum feim a' mhaighisdir, † ull'uite chum gach uile dheadh oibre.

22 Teich mar an ceudna o ain-mhiannaibh na h òige: ach lean fireantachd, creidimh, gràdh, sìothchaint maille riu-san a 'ta gairm air an Tighearna o chroidhe glan.

23 Ach seachain ceisdean amaideach agus neo-fhòghluimte, air dhuit fios a bhi agad gu'n tog iad † connsaichean.

24 Agus cha 'n fheud searbhant an Tighearna bhi connspoideach; ach ciuin ris na h uile dhaoineibh, ealamh chum teagaisg, foighidneach,

25 Ann ceannsachd a' teagasg na droing' a sheasas 'n a aghaidh; dh' fhèuchainn an toir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum aidmheil na firinn;

26 Agus air mosgladh dhoibh gu'n teid iad as o rib' an diabhoil, aig am bheil iad air am beo-ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

1 Tha è toirt rabhaidh dha mu thimchoill nan amanna re teachd, 6 ag innseadh co iad naimhde na fìrinn, 10 a' cur eisempleir fein roimhe, 16 agus a' moladh nan sgriobtuire naomha.

ACH biodh fhios so agad, gu' n d'thig ann sna laithibh deireannach aimsire § baoghalach.

2 Oir bithidh daoine fein-spéiseil, sanntach, ràiteachail, uaibhreach, toibheumach, eas-umhal do phàrantaibh, mi-thaingeil, mi-naomha,

3 Gun ghràdh nàdurra, 'n an luchd brise'-chùmhant, tuaileasach, || neo-mheasarra, borb, ** gun ghaol do'n mhaith,

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdanach, aig am bheil barr gràidh do shàimh na 'ta aca do Dhia;

5 Aig am bheil cos'las diadhachd, ach ata 'g àich-

* criadha.

† deasuicht'.

‡ coi'-sribhe.

§ cuntartach.

|| neo-gheamnuidh.

** 'n an luchd-tarcuis air daoinibh maithe.

[TD 505]

II. TIM. CAIB. IV.

sheun' a cumhachd: o'n leithidibh sin * tionndas' air falbh.

6 Oir is ann diubh so ata 'n droing sin a † dh' eàlaidheas a steach do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas mnàì shuarrach air an uallachadh le peacaibh, air an iomain le ain-mhiannaibh ‡ eag-samhuil,

7 A' sior-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na fìrinn.

8 Agus amhuil mar do chuir Iannes agus Iambres ann aghaidh Mhaois, mar sin ata iadsan ag cur ann aghaidh na fìrinn: daoin' aig am bheil inntin thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha d' theid iad ni 's faide air an aghaidh: oir bithidh am mi-chéill follasach do na h uile dhaoinibh, mar a bha am mi-chéill-sin fòs.

10 Ach § shàr-aithnich thusa mo theagasg-sa, mo ghnè beatha, mo rùn, mo chreidimh, m' fhad-fhulangas, mo sheirc, m' fhoighidin;

11 Mo gheur-leanmhuin-ne, m' fhulangais a thainig orm ann Antioch, ann Iconium, ann Listra; creud è mèud nan geur-leanmhuinnean a ghiùlain mi: ach asda uile shaor an Tighearna mi.

12 Seadh fòs, fuil'gidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheamh gu diadhaidh ann Iosa Criosd, dian-ruagadh.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltoirean ni 's miosa agus ni 's miosa, a' mealladh, agus air am mealladh.

14 Ach buanaich thusa ann sna nithibh a dh' fhòghluim thu, agus air an d' rinneadh thu dearbh-fhiosrach, air dhuit fios a bhi agad cia uaithe a dh' fhòghluim thu iad;

15 Agus o bha thu a'd' leanabh gu 'm b' aithne dhuit na sgrìobtuire naomha, a 'ta comasach air thusa dheanamh glic chum slàinte, tre 'n chreidimh a 'ta ann Iosa Criosd.

16 'Ta an sgrìobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad De, agus 'ta è tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oilein ann am fireantachd:

17 Chum 's gu'm bi òglaoch Dhe coi'-lionta, làn-deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

1 'Ta è cur impidh air, a dhleasdanas a dheanamh

* pill-se.

† ghoideas.

‡ ioma' gnètheach.

§ ata làn fhios agad air.

[TD 506]

II. TIM. CAIB. IV.

leis an uile chùram agus dhìchioll; 6 a' toirt cinnte dha gu bheil a bhàs fein am fogus; 9 's àill leis è theachd gu grad d'a ionnsuidh, agus Marcus a thoirt leis, agus nithe àraidh eile mu 'n do sgrìobh è chuige; 14 ata è toirt rabhaidh dha bhi air fhaicill o Alecsander an gabha; 16 ag innseadh ciod a thachair dha fein ann àm a cheud fhreagraidh: 19 agus a-ris a' crìochnachadh.

SPARRAM ort uime sin am fia'nais De, agus an Tighearna Iosa Criosd, a bheir breith air na beothaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrach, agus ann a rioghachd:

2 Searmonaich am focal, bi dùrachdach ann àm is ann an-àm: spreig, cronaich, earailich leis an uile fhad fhulangas agus theagasg.

3 Oir thig an t àm ann s nach bi fulang aca air teagasg fallain; ach air do chluasaibh tachasach bhi aca, carnaidh iad suas dhoibh fein luchd-teagaisg reir an ain-mhianna.

4 Agus tionndaidh iad an cluasan air falbh o'n fhìrinn, agus iompoichear iad chum sgeulachda faoine.

5 Ach dean thusa faire ann sna h uile nithibh, fuiling cruaidh-chas, dean obair soisgeulaich', * thoir làn-dearbhadh air do mhinistreibheachd.

6 Oir ataimse 'noise air tì bhi air m' iobradh, agus ata àm mo shiubhail am fogus.

7 Chog mi an deadh chogadh, chrìochnaich mi mo chùrsa, ghleidh mi an creidimh.

8 O so amach taisgear fa m' chomhairse crùn fireantachd, a bheir an Tighearna, am breitheamh co'thromach, dhamh-sa san là ud: agus ni dhamh-sa amhàin, ach dhoibhsin uile mar an ceudna leis an ionmhuinn a theachd-san.

9 Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu grad.

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so 'ta làthair a ghràdhachadh, agus chuaidh è gu Tessalonica: chuaidh Crescens do'n Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 'Ta Lucas 'n a aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat è: oir ata sè tarbhach dhamh-sa chum na ministreileachd.

12 Agus chuir mi Tichicus gu h Ephesus.

13 An fhalluing a dh' fhàg mi ann Troas aig Carpus, 'n uair a thig thu,

* coimh-lion.

[TD 507]

TIT. CAIB. I.

thoir leat, agus na leabhraiche, ach gu h àraid na * meambrana.

14 Rinn Alecsander an copar-cheard mòr olc dhamh-sa: gu tugadh an Tighearna dha reir a ghnìomhartha.

15 Bi thusa mar an ceudna air t fhaicill uaithe, oir chuir è gu mòr ann aghaidh ar briathra-ne.

16 Aig mo cheud fhreagrachd ni 'n raibh aon neach leam, ach thréig gach uile mi: nar agrar orra è.

17 Gidheadh, sheas an Tighearna làimh rium, agus neartaich è mi; chum triom-sa gu'm biodh an searmonachadh air † a làn-dearbhadh, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile è: agus shaoradh mi a beul an leòmhain.

18 Agus saoraidh an Tighearna mi o gach uile dhroch obair, agus coimheadaidh sè mi chum a rioghachd neamhaidh fein: dha-san gu raibh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus Acuila, agus air teaghlach Onesiphorus.

20 Dh' fhan Erastus ann Corintus: ach dh' fhàg mi Trophimus gu tinn ann Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd roimh 'n gheamhra'. 'Ta Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithre uile a' cur fàilte ort.

22 Gu raibh an Tighearna Iosa Criosd maille re d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum THITUIS.

CAIB. I.

1 C'ar son a dh' fhàgadh Titus ann Crete. 6 Creud na buadhanna 's còir bhi orra-san a thaghar 'n am ministearibh. 11 Is eigin beoil droch luchd-teagaisg a dhruideadh: 12 creud a' ghnè dhaoine a 'ta annta.

POL searbhant Dhe, agus abstol Iosa Criosd, do reir creidimh dhaoine taghta Dhe, agus aidmheil na fìrinn a 'ta reir diadhachd:

* peirsmeanta.

† a dheanamh aithnichte.

[TD 508]

TIT. CAIB. I.

2 Ann dòchas na beatha mairtheanaich, a gheall Dia do nach * comasach breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t saoghail;

3 Ach dh' fhoillsich è fhocal fein ann àm iomchu'idh tre shearmonachadh, a dh' earbadh riumsa, reir àithne Dhe ar Slànui'-fhir:

4 Chum Thituis mo mhac fein a reir a' chreidimh † choitchionn: Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd ar Slànui'-fhear.

5 Air a shon so dh' fhàg mi thu ann Crete, chum gu'n cuireadh tu 'n òrdugh na nithe a dh' fhàgadh gun deanamh, agus gu 'n òrduicheadh tu seanoiridh ann s gach baile, reir mar a dh' òrduich mise dhuit.

6 Ma 'ta neach sam bith neo-lochdach, 'n a fhear aon mhnà, aig am bheil a chlann creidmheach, nach 'eil fuaidh mhi-chliu thaobh ana-caitheimh, no eas-umhal.

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhe; gun bhi fein-thoileil, no feargach, no òlmhar, no buaillteach, no cionail air buannachd neo-ghloin;

8 Ach aoidheil, ionmhuinneach mu dhaoineibh maithe, ciallach, co'thromach, naomha, measarra;

9 A' cumail an fhocail fhìrinnich gu daingean, do reir teagaisg, chum's gu'm bi è comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'n a aghaidh chur as am bar'ail.

10 Oir ata mòran ann a 'ta mi-riaghailteach, a labhras gu diomhaoin agus a 'ta 'n am mealltoiribh, gu h àraidh iadsan a 'ta do 'n timchioll ghearradh:

11 Muintir a's còir am beul a dhruideadh, droing a 'ta tionndadh thighean iom-lan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaich.

12 A dubhairt neach àraidh dhiubh fein, eadhon fàidh dhiubh fein, Is breugoirean do ghnà' na Cretanaich, droch ainmhidhean, builg mhall.

13 'Ta an fhia'nais so fìor: air an àdhbhar sin spreig gu geur iad, chum's gu'm bi iad fallain sa chreidimh;

14 Gun bhi tabhairt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus àitheantaibh dhaoine, a thionndas air falbh o'n fhìrinn.

15 Oir gu deimhin 'ta na h uile nithe glan do'n droing

* aithne.

† chumanta.

[TD 509]

TIT. CAIB. II.

a 'ta glan: ach dhoibhsin a 'ta salach, agus mi-chreid'each, ni bheil aon ni glan; ach 'ta an inntin agus an coguis fein air an salachadh.

16 'Ta iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann oibribh 'ta siad 'g a àichsheunadh, air dhoibh bhi gràineil, agus eas-umhal, agus * thaobh gach uile dheadh oibre as eugmhais tuigse.

CAIB. II.

1 Comhairlean air an tabhairt do Thitus araon mu thimchioll a theagaisg agus a chaithe'-beatha. 9 Mu dhleasdanasaisibh shearbhanta, agus fòs nan uile Chriosduidhean.

ACH labhair thusa na nithe a thig re teagasg fallain:

2 Eadhon na daoine aosda bhi aireach, † suidhicht', measarra, fallain sa chreidimh, ann gràdh, ann am foighidin:

3 Mar an ceudna na mnàì aosda bhi 'n an giùlan mar is cubhaidh do naomhachd, gun bhi 'n an luchd tuailleis, gun bhi trom air fion, bhi 'n an luchd-teagaisg air nithibh maithe;

4 Chum's gu'n teagaisg iad na mnàì òga bhi † ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 Bhi eagnuidh, geamnuidh, fantuin aig an tigh, bhi maith, umhal d'am fearaibh, chum's nach fuigh focal De § toibheum.

6 Cuir impidh air na daoineibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Ann sna h uile nithibh 'g ad nochdadh fein ann ad eisempleir dheadh oibridh: ann teagasg a' nochdadh neo-thruaill'eachd, || fonmhoireachd, tre'-dhireis,

8 Cainnt fhallain nach fheudar a dhiteadh; chum's gu'm bi nàire air an neach a 'ta 'n ar n aghaidh, do bhri' nach 'eil droch ni sam bith aige r'a labhairt umaibh.

9 Earailich searbhanta bhi umhal d'am maighisdiribh fein, agus an deadh-thoileachadh ann s gach uile nithibh; gun bhi a' labhairt 'n an aghaidh,

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ni d'an cuid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum's gu 'n dean iad teagasg Dhe ar Slànui'-fhir maiseach ann sna h uile nithibh.

11 Oir dh' fhoillsicheadh gràs slàinteil Dhe do na h uile dhaoinibh;

12 Ag teagasg dhuinne

* mi-ghleusda, neo-ìomchu' idh chum gach deadh oibre.

† fonnmhor.

‡ stuama.

§ mi-chliu.

|| suidheachadh inntin.

[TD 510]

TIT. CAIB. III.

gach uile mhi-dhiadhachd agus ain-mhianna saoghalta àichsheunadh, agus ar beatha a chaitheamh gu measarra, gu co'thromach, agus gu diadhaidh ann san t saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheannuichte sin, agus foillseachadh glòrmhor an De mhòir, agus ar Slànui'-fhir Iosa Crìosd:

14 A thug è fein air ar son, chum gu'n saoradh è sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh è dha fein pobull sonraichte, èudmhor mu dheadh oibrìbh.

15 Na nithe sin labhair agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na deanadh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

1 Tha Titus fòs air a sheòladh le Pòl, faraon mu thimchioll nan nithe a bhuineadh dha theagasg, agus nach buineadh: 10 's àill leis è chur cùl re luchd eiriceachd: 12 taireis so, tha è 'g ainmeachadh dha an t àm, agus an t àite ann s am b' àill leis è theachd d'a ionnsuidh; agus mar sin ata è a' crìochnachadh.

CUIR ann cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdranaibh agus do chumhachdaibh, freagarrach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre,

2 Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaideach, mìn, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h uile dhaoinibh.

3 Oir bha sinne fein uair-eigin ea-céillidh, eas-umhal, air ar mealladh, a' deanamh seirbhis do ain-mhiannaibh agus do an-toilibh eag-samhla, ag caitheamh ar beatha ann am mi-run agus am farmad, fuath-thoilltineach, agus a' toirt fuath d'a chéile.

4 Ach 'n uair a dh' fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhe ar Slànui'-fhir thaobh dhaoine,

5 Ni h ann o oibrìbh fireantachd, a rinn sinne, ach a reir a thròcair fein shàbhalaich è sinn tre ionnlad na h ath-ghineamhuin, agus ath-nuadhachadh an Spioroid naoimh:

6 A dhòirt è oirne gu saibhir, trid Iosa Crìosd ar Slànui'-fhear;

7 Chum air dhuinn bhi air ar fìreanachadh trid a ghràis-sin, gu'm bitheamaid air ar deanamh 'n ar oighreachaibh a reir dòchais na beatha mairtheanaich.

8 Is fìor an ràdh so, agus is àill leam thu thoirt dearbh-

[TD 511]

PHIL. CAIB. I.

chinnte air na nithibh sin, chum gu'm biodh iadsan a chreid ann Dia, cùramach air toiseach a bhi aca ann deadh oibrìbh: oir ata na nithe so maith agus tarbhach do dhaoineibh.

9 Ach seachain ceisdean amaideach, agus sloinnteachd, agus conspoidean, agus connsachadh mu 'n lagh; oir ata siad gun tairbhe agus diomhaoin.

10 Duine a 'ta 'n a eiriceadh, taireis a' cheud agus an dara comhairle, diùlt è:

11 Air do fhios bhi agad gu bheil a leithid sin do dhuine air a chur bun os ceann, agus tha è a' peacachadh, air dha bhi fein-dhamnaichte.

12 'N uair a chuireas mi Artemas a d' ionnsuidh, no Tichicus, dean dìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sinn a chuir mi romham an geamhra' chaitheamh.

13 Thoir Senas am fear-lagha, agus Apollos air an aghaidh san t slighe gu dùrachdach, chum's nach bi ni air bith dh' uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muintir-ne mar an ceudna deadh oibrìdh a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnàthacha * feumail, chum's nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha 'n droing a 'ta maille riumsa uile ag cur fàilte ort. Cuir fàilte orra-san le 'n ionmhuinn sinne sa chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum PHILEMOIN.

CAIB. I.

4 Is subhach leis bhi cluinntin mu chreidimh agus ghràdh Philemoin: 9 air am bheil è 'g iarraidh maitheanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach, agus gabhail ris a-ris gu càirdeil.

POL prìosunach Iosa Criosd, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a 's ionmhuinn leinn, agus ar co'-shaothraiche,

2 Agus chum Apphia ghràdhaich, agus Archippuis ar co'-shaighd-fhear, a-

* riachdanach.

[TD 512]

PHIL. CAIB. I.

gus chum na h eaglais a 'ta ann do thigh-se:

3 Gràs gu raibh dhuibhse, agus sìothchaint o Dhia ar n Athair, agus o 'n Tighearna Iosa Criosd.

4 Bheiream buidheachas do m' Dhia, a' sìor-thoirt luadh' ortsa ann am ùrnuighibh.

5 Air dhamh bhi cluinntin mu d' ghràdh, agus chreidimh, a 'ta agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus thaobh nan uile naomh;

6 Chum's gu'm bi co'-chomunn do chreidimh eiseachdach le aidmheil an uile mhaith, a 'ta annaibh ann Iosa Criosd.

7 Oir ata subhachas ro-mhòr agus co'-fhurtachd againne ann do ghràdh-sa, do bhri' gu bheil * innigh nan naomh air faghail † suaimhneis trìd-se, a bhràthair.

8 Uime sin ge d'fheudainn bhi ro-dhàna ann Criosd, chum an ni a 'ta iomchu'idh àithneadh dhuitse,

9 Gidheadh is fearr leam air son gràidh impidh chur ort, air bhi dhamh mar Phòl aosda, agus a noise fòs a'm' phrìosunach air son Iosa Criosd.

10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimus, a ghin mi ann am gheimhlibh:

11 Neach a bha uair-eigin neo-tharbhach dhuitse, ach a noise a 'ta tarbhach dhuitse agus dhamh-sa:

12 Neach a chuir mi air ais: uime sin gabh-sa ris mar m' innigh fein.

13 Neach bu mhiann leam a ghleidheadh maille rium, chum gu'n deanadh è fritheala' dhamh ann d' ionad-sa, ann an geimhlibh an t soisgeil.

14 Ach as eugmhais t inntin-se cha bu toil leam ni sam bith a dheanamh; chum nach biodh do mhaith-se mar gu b' ann a dh' aindeoin, ach o d' thoil fein.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh' fhàg è thu rè tamuill, chum's gu'm fuigheadh tu è gu sìorruidh;

16 Ni h ann a so suas mar sheirbhiseach, ach os ceann seirbhisich, 'n a bhràthair gràdhach, gu h àraid dhamh-sa, agus nach mò na sin dhuitse, araon ann san fheoil, agus ann san Tighearna?

17 Uime sin ma 'ta meas agad dhiomsa mar fhear co'-pairt, gabh risean mar rium fein.

18 Agus ma rinn è ea-coir ort, no ma dhligheas è ni sam bith dhuit, cuir sin as mo leith-se.

19 Sgrìobh mise Pòl le m'làimh fein è, agus diolaidh mi è: ge nach abram riut, gu'n dlighear leat thu fein a thuilleadh dhamh.

* croidhe.

† fuaraidh.

[TD 513]

EABH. CAIB. I.

20 Seadh, a bhràthair, fuigheam gàirdeachas uait san Tighearna: dean suaimhneach mo chroidhe san Tighearna.

21 Air dhamh bhi earbsach i d' umhlachd, sgrìobh mi a t ionnsuidh, oir ata fhios agam gu'n dean thu fòs ni 's mò na a deiream.

22 Ach maille re so fòs ull'uich fardoch fa m' chomhair: air ata dòchas agam, tre bhur n ùrnuighean-sa, gu'n tiubhrar mise dhuibh.

23 'Ta Epaphras mo choi'-phriosunach ann Iosa Criosd;

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mo cho'-luchd-oibre, ag cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd gu raibh maille re 'r spiorad-sa. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

1 'Ta Criosd a thainig o 'n Athair ann sna h amaibh deireannach so, 4 ni 's mò na na h aingil faraon thaobh a phearsaidh agus a dhreachd.

DIA, a labhair ann sna h amaibh a chuaidh seachad gu minic, agus air iomadh modh ris na h aithreachaibh leis na fàidhibh,

2 Labhair sè ann sna laithibh deireannach so ruinne trid a Mhac, a dh'òrduich è 'n a oighre air na h uile nithibh, tre 'n do chruthaich sè fòs na saoghail.

3 Neach air bhi dha 'n a dhealradh a ghlòire-sin, agus 'n a fhior iomhaigh a phearsaidh, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'n uair a ghlan è ar peacaidh-ne do thrìd fein, shuidh è air deas làimh na mòrachd ann sna h àrdaibh:

4 Air dha bhi air a dheanamh ni 's ro-òirdheirce na na h aingil, mhèud gu 'n d' fhuair è mar oighreachd ainm bu ro-fhearr na iadsan.

5 Oir co do na h aingil ris an dubhairt sè uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh do ghin mi thu? agus a-ris, Bithidh mise a'm' Athair dhasan, agus bithidh eisean 'n a Mhac dhamh-sa.

6 Agus a-ris, 'n trà' bheir

[TD 514]

EABH. CAIB. II.

è an ceud-ghin a steach do'n t saoghal, deir sè, Agus deanadh uil' aingil De àdhradh dha.

7 Agus thaobh nan aingeal a deir è, Neach a 'ta deanamh aingle 'n an spioradaibh, agus a mhinisteiridh 'n an lasair theine.

8 Ach ris a' Mhac a deir sè, 'Ta do rìgh-chaithir, a Dhe, gu saoghal nan saoghal; is slat-rioghail ro-cho'-thromach slat do rioghachd-sa:

9 Ghràdhaich thu fireantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh' ung Dia, do Dhia-sa, thu le h oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearna, bunaite na talmhain air tùs; agus is iad na neamha oibre do làmh.

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fasaidh iad uile sean mar eadach;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad: ach is tusa an ti ceudna, agus cha 'n fhàilnich do bhliadnaidh.

13 Ach co do na h ainglibh ris an dubhairt sè uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, gus an cuir mi do naimdhe 'n an stòl-chos fuidh d'chosaibh.

14 Nach spiorada frithealaidh iad uile, air an cur amach chum frithealaidh dhoibhsin a bhios 'n an oighreachaibh air slàinte?

CAIB. II.

4 Is còir dhuinn bhi ùmhal do Chrìosd, 5 agus sin do bhri' gu'n d'aontaich è ar nàdur-ne a ghabhail air fein, 14 mar a bha sin feumail.

UIME sin is còir dhuinn an ro-thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, 'n t eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruidh leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h ainglibh seasmhach, agus gu'n d' fhuair gach uile bhriseadh agus eas-ùmhachd dìol-thuarasdal dligheach;

3 Cionnas a theid sinne as, ma ni sinn di-meas air slainte co'-mòr, a thòsaich air tus bhi air a labhairt leis an Tighearna, agus a rinneadh dearbhta dhuinne leo-san a chual' è;

4 Air bhi do Dhia a' deanamh coi'-fhianais leo, araon le comharthaibh agus le h iongantasaibh, agus le feartaibh * eag-samhla, agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, reir a thoile fein?

5 Oir nior chuir sè fuidh cheannsal nan aingeal an saoghal re teachd, mu 'm bheil sinn a' labhairt.

* ioma'-gnètheach.

[TD 515]

EABH. CAIB. II.

6 Ach rinn neach fia'nais ann ann ionad àraidh, ag radh, Creud è an duine gu'n cuimhnicheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu è?

7 Rinn thu è rè tamuill bhig ni 's isle na na h aingil; chrùn thu è le glòir agus le h onoir, agus chuir thu è os ceann oibridh do làmh.

8 Chuir thu na h uile nithe sios fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuidhe dha, ni 'n d' fhàg è ni air bith gun chur fuidhe. Ach a noise ni 'm bheil sinn a' faicsin nan uile nithe fòs air an cur fuidh a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh rè ùine bhig ni b' isle na na h aingil, tre fhulang a' bhàis, air a chrùnadh le glòir agus le h onoir; chum tre ghràs De gu 'm blaiseadh è bàs air son gach uile dhuine.

10 Oir b' iomchu'idh dha-san, air son am bheil gach uile nithe, agus tre 'm bheil gach uile nithe, ann an tabhairt mòran mhac chum glòire, ceannard an slàinte-sin a dheanamh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir ata araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an àdhbhar sin cha nàr leis bràithre a ghairm diubh,

12 Ag radh, Cuiridh mi t ainm ann céill do m' bhràithribh, ann am meadhon na h eaglais seinnidh mi cliu dhuit.

13 Agus a-rìs, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a-rìs, Fèuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhamh.

14 Uime sin, mhèud gu bheil aig a' chloinn co'-pairt do fheoil agus do fhuil, ghabh eisean fein mar an ceudna fòs pàirt diubh sin: chum tre 'n bhàs gu'n claidheadh è eisean, aig an raibh cumhachd a' bhàis, 's è sin, an diabhol;

15 Agus gu'n saoradh è iadsan a bha trid eagal a' bhàis rè am beatha uile fuidh dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do ghabh sè nàdur nan aingeal air; ach ghabh è siol Abraham air.

17 Uime sin b' fheumail da ann sna h uile nithibh bhi air a dheanamh cosmhuil r'a bhràithribh, chum gu 'm biodh è 'n a àrd-shagart tròcaireach agus dìleas ann nithibh thaobh Dhe, chum réite dheanamh air son peacaidh a' phobuill:

18 Oir mhèud gu 'n d' fhuiling è fein, air dha bhi air a bhuaireadh, is comasach è air cabhair a dheanamh orra-san a 'ta air am buaireadh.

[TD 516]

EABH. CAIB. III.

CAIB. III.

1 Is mò Criosd na Maois: 7 uime sin mur creid sinn ann-san, bithidh sinn ni 's toillteanaich air dioghaltas na Israel cruaidh-chroidheach.

UIME sin, a bhràithre naomha, a 'ta 'n ar luchd co'-pairt do'n ghairm neamhaidh, thugaibh fainear Iosa Criosd, abstol agus àrd-shagart ar n aidmheil;

2 A bha dìleas dha-san a dh' òrduich è, amhuil a bha Maois fòs 'n a thigh-sin uile.

3 Oir mheasadh gu 'm b' fhiu an Ti so glòir bu mhò na Maois, mhèud gu bheil tuilleadh onoir aig an neach a thog an tigh, no aig an tigh fein.

4 Oir tha gach uile thigh air a thog'ail le duin' eigin; ach an ti a thog gach uile nithe, is è Dia.

5 Agus gu deimhin bha Maois dìleas 'n a thigh-sin uile mar sheirbhiseach, chum fia'nais air na nithibh sin a bha gu bhi air an labhairt ann diaigh sin;

6 Ach Criosd mar Mhac os ceann a thighe fein: agus is sinne a thigh-sin, ma chumas sinn dànachd, agus gàirdeachas an dòchais, gu daingean gus a' chrìch.

7 Uime sin mar a deir an Spiorad naomha, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruadhaichibh bhur croidhe, mar ann sa bhrosnachadh, ann an là a' bhuaireidh san fhàsach:

9 Far an do bhuaireidh bhur n aithreacha mi, agus a dhearbhadh iad mi, agus a chunnaic iad m' oibridh rè dhà fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom agam ris a' ghinealach ud, agus a dubhairt mi, 'Ta iad a ghnà' air seachran 'n an croidhe; agus nior ghabh iad èolas air mo shlighibh:

11 Ionnsaigh gu'n d' thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach d' theid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh aire, a bhràithre, 'n t eagal gu'm bi ann aon neach agaibh droch croidhe mi-chreidimh, ann s an Dia bheo a thréig-sin.

13 Ach deanaibh earail air a chéile gach aon là, 'm feadh 's a ghoirear An là 'n diugh dheth; 'n t eagal gu'n cruadhaichear neach air bith agaibh tre mhealltoireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'n ar luchd co'-pairt do Chriosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìch;

15 'M feadh a deirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruadhai-

[TD 517]

EABH. CAIB. IV.

chibh bhur croidhe, mar ann sa bhrosnachadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntin, bhrosnaich iad: ach gidheadh ni 'm b' iadsan uile a thainig amach as an Eipht le Maois.

17 Ach co ris a bha diom aige rè dha fhichead bliadhna, nach ann riu-san a pheacaich, muintir a thuit an coluinnan ann san fhàsach?

18 Agus co iad d'an d' thug sè a mhionnan nach rachadh iad a steach d'a * shuaimhneas, ach dhoibhsin nach do chreid?

19 Mar so chì sinn nach b' urradh iad dol a steach air son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

1 'Ta fois nan Criosduidhean air a faghail tre chreidimh. 12 Cumhachd focail De. 14 Trid ar n àrd-shagart Iosa Mac Dhe, a bha fuaidh thriobloidibh, ach saor o pheaca', 16 's còir dhuinn, agus feuidh sinn dol gu dàna chum caithir nan gràs.

UIME sin biodh † faitcheas oirn', 'n t eagal air bhi do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhàg'ail againn, gu 'n d' thigeadh aon neach agaibh a dheì'laimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil a rinneadh dhoibhsin: ach cha raibh tairbhe dhoibh ann san fhocal a chuaidh shearmonachadh, do bhri' nach raibh è air a choi'-measg' le creidimh ann san droing a chual' è.

3 Oir ata sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a dubhairt sè, Mar a thug mi mo mhionnan a' m' fheirg, Nach d' theid iad a steach do m' shuaimhneas: ge do bha na h oibridh crìochnaicht' o thoiseach an t saoghail.

4 Oir labhair è ann ionad àraidh mu 'n t seachdmha' là air an dòigh so, Agus ghabh Dia comhnuidh air an t seachdmha' là o oibribh uile.

5 Agus ann san ionad so a-ris, Ni 'n d' theid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhri' uime sin gu'n tuigear uaithe so gu 'n d' theid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream d'an do shearmonaicheadh è air tùs, a steach air son am mi chreidimh:

7 A-ris, ata è suidheachadh là àraidh, ag radh ann Daibhidh, An diugh, ann diaigh aimsir co'-fhada; mar a deirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur croidhe.

8 Oir nam biodh ‡ Iosa

* fhois.
† eagal.
‡ Iosua.

[TD 518]

EABH. CAIB. V.

air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh è ann diaigh sin mu là eile.

9 Uime sin dh' fhàgadh fois fa chomhair pobuill De.

10 Oir an ti a chuaidh steach d'a shuaimhneas, ghabh eisean fòs tàmh o oibribh fein, amhuil a ghabh Dia o oibribh-sin.

11 Deanamaid dìchioll uime sin chum dol a stigh do 'n t suaimhneas sin, 'n t eagal gu'n tuit aon neach a reir eisempleir cheudna a' mhi-chreidimh.

12 Oir ata focal De beo agus cumhachdach, agus ni 's géire na cloidheamh dà-fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eidear-sgaradh an anma agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breith air smuaintibh agus * breithneachaibh a' chroidhe.

13 Agus ni bheil creatuir sam bith nach 'eil follasach 'n a làthair-sin: ach ata na h uile nithe lom-nochd, agus fosgailte do shùilibh an ti † ris am bheil againne gnothuch.

14 Do bhri' uime sin gu bheil againn àrd-shagart mòr, a chuaidh a steach do na neamhaibh, Iosa Mac Dhe, cumamaid gu daingean ar n aidmheil.

15 Oir ni bheil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air co'-fhulangas a bhi aige r'ar n anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh air gach uile dhòigh mar ata sinne, ach as eugmhais peacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu rìgh-chaithir nan gràs, chum's gu fuigh sinn tròcair, agus gu 'n † amais sinn air gràs chum cabhair ann an àm feime.

CAIB. V.

1 Ughdarras agus onoir sagartachd ar Slànui'-fhir: 11 màirnealachd 'n an eòlas air a chronachadh.

OIR ata gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air òrduchadh air son dhaoine ann nithibh thaobh Dhe, chum gu'n ìobair è araon tiodhlacaidh agus ìobairtean air son pheacanna:

2 Neach a 'ta comasach air truas a ghabhail ris an droing a 'ta ain-eolach, agus air seacharan; do bhri' gu bheil è fein mar an ceudna air a chuartaich le h anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha ìobradh air son peacaidh, mar as leith an t sluaigh, 's amhuil sin as a leith fein mar an ceudna.

4 Agus ni 'n gabh aon duine an onoir so dha fein,

* rùnaibh.

† d'am feum sinn cùnntas a thabhairt.

‡ ruigimid.

[TD 519]

EABH. CAIB. VI.

ach an ti a 'ta air a ghairm o Dhia, mar a bha Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Criosd è fein, gu bhi air a dheanamh 'n a àrd-shagart; ach an ti a dubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh do ghin mi thu.

6 Reir mar a deir è fòs ann ionad eile, Is sagart thu gu siorruidh, reir òrduigh Mhelchisedec.

7 Neach ann an laithibh fhèola, taireis da ùrnuighean agus athchuingidh, maille re h àrd-éighich agus deuraibh, ìobradh suas do'n ti a bha comasach air eisean a shaoradh o 'n bhàs, * agus dh'eisdeadh ris thaobh an ni roimh an raibh eagal air;

8 Ge bu Mhac è, dh'fhòghluim è umhlachd o na nithibh a dh' fhuiling è:

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh è 'n a ùghdair slàinte shiorruidh dhoibhsin uile a bhios ùmhal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'n a àrd-shagart, do reir òrduigh Mhelchisedec.

11 Mu 'm bheil mòran againn r'a labhairt, agus † doth-chur-ann-céill gu soilleir; do bhri' gu bheil sibh mall thaobh eisdeachd.

12 Oir ge d' bu chòir dhuibh a reir na h aimsir bhi 'n ar luchd-teagaisg, ata feum agaibh gu'n teagaisgeadh neach dhuibh a-ris creud iad ceud-thoiseacha ‡ òracla Dhe; agus ata sibh air teachd chum na h inbhe sin, gur mò ata bainne dh' uireasbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach uile neach a 'ta gnàthachadh bainne, is neo-theòmadh è air focal na fireantachd: oir is naoidhean è.

14 Ach is ann do dhaoineibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceud-faidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh re eidir-dhealachadh chur eidear maith agus olc.

CAIB. VI.

1 Tha è cur impidh orra, gun iad a thuiteam air an ais o 'n chreidimh; 11 ach bhi seasmhach, 12 dìchiollach, agus feitheamh gu foighidneach re Dia, 13 do bhri' gu bheil eisean ro-fhior agus cinnteach 'n a ghealla'.

UIME sin air fàg'ail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chrìosd, rachamaid air ar n aghaidh chum foirfeachd; gun bhi 'rìs a' suidheachadh bunadh aithreachais o oibridh marbha, agus creidimh thaobh Dhe,

2 Bunadh teagaisg nam

* agus thugadh fuasgladh dha o eagal-san.

† cruaidh r'am mìneachadh.

‡ briathra.

[TD 520]

EABH. CAIB. VI.

baisde, agus * leagadh nan làmh, agus ais-eirigh nam marbh, agus breitheamhnais shiorruidh.

3 Agus ni sinn so, ma cheadaicheas Dia.

4 Oir is ea-comasach an droing sin a chuaidh aon uair a shoillseachadh, agus a bhlais an tiodhlac' neamhaidh, agus a rinneadh 'n an luchd co'-pairt do 'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlais deadh fhocal De, agus cumhachda an t saoghail a 'ta chum teachd;

6 Agus a thuit air falbh, an ath-nuadhachadh chum aithreachais: do bhri' gu bheil iad a' ceusadh Mhic Dhe a-ris dhoibh fein, agus 'g a chur gu nàire fhollasaich.

7 Oir an talamh a dh' òlas a steach an t uisge a'ta teachd gu minic air, agus a bheir uaithe luibheanna a 's iomchu'idh do'n droing leis an saothraichear è, gheibh sè beannachadh o Dhia:

8 Ach an talamh sin a bheir uaithe droighionn agus dreisean, 'ta sè air a chur air cùl, agus fogus do mhallachadh; d'an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a 's fearr mu 'r timchioll-sa, a mhuintir ionmhuinn, agus nithe a 'ta dlù' do shlàinte, ge do tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir ni bheil Dia mi-cho'thromach, gu'n di-chuimhnicheadh è obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh thaobh ainme-sin, 'm feadh gu'n d' rinn sibh frithealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne gu'n dean gach aon agaibhse an dùrachd ceudna a nochdadh, chum làn-dearbhaidh an dòchais gus a' chrìch:

12 Chum's nach bi sibh leasg, ach 'n ar luchd-leanmhuin orra-san, a 'ta tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir 'n uair a thug Dia gealla' do Abraham, do bhri' nach feudadh è mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug è mionnan air fein,

14 Ag radh, Gu fìrinneach, le beannachadh, beannuichidh mi thu, agus le mèudachadh, mèudaichidh mi thu.

15 Agus mar so taireis da-san feitheamh gu foighidneach, fhuair è seilbh air a' ghealla.'

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò: agus dhoibhsin is crìoch air na h uile chonn-

* cur nan làmh air na h ùr-chreidmich.

[TD 521]

EABH. CAIB. VII.

sachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Air bhi do Dhia toileach san ni ceudna air neo-chaochluidheachd a chomhairle fhèuchainn do oighreachaibh a' gheallaidh, dhearbh sè le mionnan è:

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, ann s an raibh è ea-comasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne co'-fhurtachd làidir, a theich chum dìdein gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn:

19 Ni a' ta againn mar achdair an anma, araon cinnteach agus daingean, agus a theid a steach do 'n ionad sin a 'ta 'n taobh stigh do 'n bhrat-roinn,

20 Far am bheil an roimh-ruidh-fhear air dol a steach air ar soinn-ne, eadhon Iosa, a rinneadh 'n a àrd-shagart gu siorruidh a reir òrduigh, Mhelchisedec.

CAIB. VII.

1 Is sagart Iosa Criosd a reir òrduigh Mhelchisedec; 11 agus mar sin ni 's ro-òirdheirce na na sagairt a 'ta do òrdugh Aaroin.

OIR am Melchisedec so rìgh Shaleim, sagart an De a's ro-àirde, neach a choinnich Abraham a' pilleadh o * àr nan rìghridh, agus a bheannuich è;

2 D' an d' thug Abraham fòs deachmha' do 'n uile: neach a 's è air tùs, air na eidir-theangachadh, rìgh na fireantachd, agus 'n a dhiaigh sin fòs, rìgh Shaleim, 's è sin, rìgh na sìothchaint;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithe, gun deireadh beatha aige; ach air a dheanamh cosmhuil re Mac Dhe, 'ta è fantuin 'n a shagart gu sìorruidh.

4 'Noise thugaibh fainear cia mòr an duine so, d'an d' thug eadhon am prìomh-athair Abraham an deachmha' do 'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, 'ta faghail na sagartachd, 'ta àithn' aca deachmha' thog'ail o 'n phobull do reir an lagha, sin r'a radh, o 'm bràithribh fein, ge do thainig iad amach a leasraidh Abraham:

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair è deachmha' o Abraham, agus bheannaich sè eisean aig an raibh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannaichear an ti a 's lugha leis an ti a 's fearr.

8 Agus ann so 'ta daoine a gheibh bàs a' faghail deachmha': ach ann sin 'ta fia'nais air an ti a gheibh iad, gu bheil sè † mairtheann.

* mharbhadh.

† beo.

[TD 522]

EABH. CAIB. VII.

9 Agus mar a dh' fheudas mi radh, fhuaradh ann Abraham deachmha' o Lebhi fein, a thogas na deachmaidh:

10 Oir bha è fòs ann leasraidh athar, 'n uair a choinnich Melchisedec è.

11 Uime sin nan d' thigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebhiteach (oir is ann r'a linn a thugadh an lagh do 'n phobull) cìod am feum a bha air sagart eile eirigh a reir òrduigh Mhelchisedec, agus nach biodh è air a ghairm a reir òrduigh Aaroin?

12 Oir air do 'n t sagartachd bhi air a h atharrachadh, is eigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrar na nithe sin, buinidh è do threibh eile, do nach d' rinn aon neach frithealadh aig an altair.

14 Oir is soilleir gur h ann o Iuda dh' eirich ar Tighearna, treabh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus ata è fòs ni 's ro-shoilleire: am feadh gu'n d'eirich sagart eile a reir cos'lais Mhelchisedec,

16 A rinneadh 'n a shagart, ni h ann a reir lagh àithne fheòlmhoir, ach a reir cumhachd beatha gun chrìoch.

17 Oir ata è deanamh fia'nais, Gur sagart thu gach linn a reir òrduigh Mhelchisedec.

18 Oir gu deimhin 'ta an àithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi anmhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d' rinn an lagh ni sam bith foirfe, ach rinn toirt a steach dòchais a 's fearr è; tre 'm bheil sinn a' teachd am fogus do Dhia.

20 Agus mhèud nach d' rinneadh sagart deth gun mhionnaibh,

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubhsan as eugmhais mhionnan: ach dheth-sin le mionnaibh, tre 'n ti a dubhairt ris, Mhionnaich an Tighearna, agus cha ghabh sè aithreachas, Is sagart thu gu siorruidh do reir òrduigh Mhelchisedec)

22 Is co-mòr as sin a rinneadh Iosa 'n a urras air tiomnadh a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubhsan 'n an sagartaibh, do bhri' gur bhacadh dhiubh leis a' bhas bhi mairtheann.

24 Ach an duine so, do bhri' gu mair è gu siorruidh, 'ta sagartachd neo-chaochluidheach aige.

25 Air an àdhbhar sin 'ta è fòs comasach air an droing a thig chum Dhe trid sin, a

[TD 523]

EABH. CAIB. VIII.

shlànuchadh * gus a' chuid a 's faide, do bhri' gu bheil è beo gu siorruidh gu eidear-ghuidhe dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd-shagart iomchu'idh dhuinne, neach a 'ta naomha, neo-lochdach, neo-thruaillidh, air a sgaradh o pheacachaibh, agus a rinneadh ni 's àirde na na neamha;

27 Nach feum mar na h àrd-shagairt ud iobairtean thoirt suas gach là, air tùs air son a pheacaidh fein, agus ann diaigh sin air son peacaidh a' phobuill: oir rinn è so aon uair, san àm a thug sè è fein mar iobairt.

28 Oir ata an lagh a' deanamh àrd shagarta do dhaoineibh aig am bheil anmhuinneachd; ach focal na mionn a bha ann diaigh an lagha, a' deanamh àrd-shagairt do 'n Mhac, a 'ta † air a choisrigedh gu siorruidh.

CAIB. VIII.

1 Le sagartachd shiorruidh Chrìosd, 'ta sagartachd Lebhiteach Aaroin air a cur air cùl: 7 agus an cùmhnant aimsireil a rinneadh ris na sinnsiribh, le cùmhnant siorruidh an t soisgeil.

'NOISE 's è so suim nan nithe a labhair sinn: 'Ta shamhuil sin do àrd-shagart againn, a 'ta air suidhe air deis rìgh-chaithir na mòrachd ann sna neamhaibh;

2 Ministear na sanctuaire, agus an fhior thabernacail, a shuidhich an Tighearna, agus ni 'm bu duine.

3 Oir ata gach uile àrd-shagart air òrduchadh chum tiodhlacaidh agus iobairtean ofrail: uime sin b' eigin gu'm biodh aig an duine so mar an ceudna ni-eigin r'a † ofrail.

4 Oir nam biodh è air thalamh, cha biodh è 'n a shagart, do bhri' gu bheil sagairt ann a 'ta 'g ofrail thiodhlaca reir an lagha:

5 Muintir a 'ta deanamh seirbhis do shaimpleir agus do sgàile nan nithe neamhaidh, a reir mar a dh' òrduicheadh do Mhaois le Dia 'n uair a bha sè air tì an tabernacal a chur suas. Oir fèuch (deir sè) gu'n dean thu na h uile nithe reir an t saimpleir a nochdadh dhuit san t sliabh.

6 Ach a noise fhuair è ministreileachd a 's ro-fhearr, a mhèud gu bheil è mar an ceudna 'n a eidir-mheadhonair air cùmhnant a 's fearr, a chuaidh dhaingneachadh air geallaibh a 's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud cùmhnant sin † gun uireasbhuidh, cha'n iarrtadh àite do 'n dara cùmhnant.

* gu h iomlan.

† air a dheanamh iomlan.

‡ thabhairt suas.

|| lo chd, chron.

[TD 524]

EABH. CAIB. IX.

8 Oir a' faghail croin doibh, a deir sè, Fèuch, thig na làith', (deir an Tighearna) ann s an dean mi cùmhnant nuadh re tigh Israeil, agus re tigh Iuda:

9 Ni h ann a reir a' cùmhnaint a rinn mi r'an aithreachaibh ann san là a rug mi air làimh orra chum an treòrachadh amach a talamh na h Eipt; do bhri' nach * do bhunaich iad ann mo cùmhnant, agus chuir mise am mi-shuim iad, a deir an Tighearna.

10 Oir is è so an cùmhnant a ni mi re tigh Israeil ann diaigh nan làith' ud, deir an Tighearna; Cuiridh mi mo reachda 'n an inntin, agus sgrìobhaidh mi iad air an croidhibh-sin: agus bithidh mi a'm' Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'n am pobull damh-sa.

11 Agus cha teagaisg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag radh, Gabh eòlas air an Tighearna: oir bithidh eòlas aca uile orm, o'n neach a 's lugha gus an neach a 's mò dhiubh.

12 Oir bithidh mise tròcaireach d' an ea-ceirtibh, agus am peacaidh agus an aingidheachd cha chuimhnich mi ni 's mò.

13 'M feadh a deir sè, Cùmhnant nuadh, rinn è 'n ceud cùmhnant sean. 'Noise an ni a 'ta aosda agus air fàs sean, tha è fogus do dhol as an t sealladh.

CAIB. IX.

1 Tha è mìneachadh nan iobairt fuidh 'n lagh, agus gach gnàthachadh a bha 'n an cuideachd; 11 tha iad gu mòr thaobh feobhais gaoraid air fuil agus iobairt Chrìosd.

BHA ma seadh gu dearbh aig a' cheud tabernacal òrdunansaidh thaobh seirbhis De, agus sanctuaire shaoghalta.

2 Oir rinneadh an ceud tabernacal, ann san raibh an coinnleir, agus am bòrd, agus aran na fia'nais, ris an abrar an t ionad naomha.

3 Agus ann an taobh stigh do'n dara roinn-bhrat, an tabernacal d'an goir'ear an t ionad a 's ro-naomha:

4 Ann s an raibh an tùiseoir òir, agus àirc a' chùmhaint air a * comhdachadh mu 'n cuairt le h òr, ann s an raibh a' phoit òir ann s an raibh am manna, agus slat Aaroin air an d' fhàs blàth, agus clàir a' chùmhaint;

5 Agus os a ceann, cherubim na glòire, ag cur sgàil air caithir na tròcair: mu nach urradh sinn a noise labhairt fa leith.

6 'Noise 'n uair a bha na

* d' fhan.
† folach.

[TD 525]

EABH. CAIB. IX.

nithe so air an cur ann òrdugh air an dòigh so, chuaidh na sagairt a ghnà' a steach do'n cheud tabernacal, ag coi'-lionadh seirbhis De:

7 Ach do'n dara tabernacal chuaidh an t àrd-shagart 'n a aonar aon uair sa bhliadhna, ni b' ann as eugmhais fola, a dh' ofrail è air a shon fein, agus air son seacharain a' phobuill.

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh le so, nach raibh fòs an t slighe chum an ionaid bu ro-naomha air a foillseachadh, 'm feadh a bha an ceud tabernacal fòs a' seasamh:

9 Ni a bha 'n a shamhla * do'n aimsir a bha 'n sin a làthair, ann s an raibh araon tiodhlacaidh agus ìobairte air an ofrail, nach raibh comasach air an ti a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh foirfe, thaobh a choguis,

10 An t seirbhis a bha amhàin ann am bidheannaibh agus ann an deochannaibh, agus ann iomadh gnè ionnlada, agus deas-ghnàthachaibh a chuireadh mar uallaich orra gu àm an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chrìosd 'n a àrd-shagart nan nithe maithe a bha re teachd, tre thabernacal bu mhò agus bu dìonghalt, nach d' rinneadh le làmhaibh, sin r'a radh, nach raibh do'n tog'ail so;

12 Agus fòs ni tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre fhuil fein chuaidh è steach aon uair do'n ionad naomha, air dha saorsa shiorruidh fhaghail duinne.

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithe aighe air a crathadh air an droing a bha neo-ghlan, an naomhachadh chum glanadh na feòla;

14 Cia mòr is mòr ni fuil Chrìosd, a dh' ofrail è fein tre 'n Spiorad shiorruidh, gun lochd do Dhia, bhur coguis-se ghlanadh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do 'n Dia bheo?

15 Agus air a shon so is eisean eidir-mheadhonair an tiomna'-nuaidh, ionnas tre fhulangas a' bhàis, chum saorsa nan ea-ceirtidh a bha fuidh 'n cheud tiomnadh a chosnadh, gu 'm fuigheadh iadsan a 'ta air an gairm gealladh na h oighreachd shiorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is eigin bàs an tiomnui'-fhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Otr ata tiomna' daingean taireis bàis dhaoine: ach ni bheil bri' sam bith ann am feadh 's ata 'n tiomnui'-fhear beo.

* do reir na h aimsir.

[TD 526]

EABH. CAIB. X.

18 Do reir sin, ni mò bha 'n ceud thiomna' air a choisrigheadh as eugmhais fola

19 Oir 'n uair a labhradh gach uile àithne reir an lagha ris a' phobull uile le Maois, air gabhail da fuil laogh agus ghabhar, maille re h uisge, agus oluinn sgàrlaid, agus Hissop, chrath sè iad araon air an leabhar agus air a' phobull uile,

20 Ag radh, 'S i so fuil an tiomnaidh a dh' àithn Dia dhuibhse.

21 Tuilleadh eile, chrath è mar an ceudna an fhuil air an tabernacal, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h uile nithe air an glanadh le fuil a reir an lagha; agus as eugmhais dòrta' fola ni bheil maitheanas r'a fhaghail.

23 B' fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a 'ta sna neamhaibh air an glanadh leo so; ach na nithe neamhaidh fein le iobairtibh a b' fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Criosd a steach do na h ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a's iad fioghaire nam fìor ionad; ach do neamh fein, chum a noise è fein a nochdadh ann am fia'nais De air ar soinn-ne:

25 No fòs chum è fein iobradh gu minic, mar a theid an t àrd-shagart gach bliadhn' a steach do'n ionad naomha, le * fuil nan atharrach:

26 (Oir mar sin b' fheumail è dh' fhulang gu minic o thoiseach an t saoghail) ach a noise dh' fhoillsicheadh è aon uair ann deireadh an t saoghail, chum peacaidh chur air cùl tríd è fein iobradh.

27 Agus amhuil ata è air òrduchadh do dhaoineibh bàs fhaghail aon uair, ach 'n a dhiaigh so breitheanas:

28 Mar sin dh' ofraileadh Criosd aon uair chum gu tugadh è air falbh peacaidh mhòrain, ach an dara uair foillsichear è do'n droing aig am bheil dùil ris, as eugmhais peacaidh, chum slàinte.

CAIB. X.

1 Anmhuinneachd ìobairte an lagha. 10 Thug ìobairt cuirp Chrìosd a dh' ofraileadh aon uair peacadh gu sìorruidh air falbh. 19 Earail chum an creidimh a ghleidheadh gu daingean, le foighidin agus buidheachas.

OIR air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe re teachd, agus ni h è fìor io-

* fuil nach leis fein.

[TD 527]

EABH. CAIB. X.

mhaigh nan nithe fein, ni 'n comasach dha an droing a thig d'a ionnsuidh a choidhch' a dheanamh foirfe, leis na h ìobairtibh sin a bha iad ag ofrail o bhliadhna gu bliadhna a ghnà'.

2 Oir ann sin nach sguireadh iad do bhi 'g an ofrail? do bhri' nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach ann sna h ìobairtibh sin nithear ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir ni bheil è 'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacaidh air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do 'n t saoghal, a deir sè, Iobairt agus ofrail ni 'm b' àill leat, ach dh' ull'uich thu corp dhamh-sa:

6 Ann an ìobairtibh losgaidh, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh ni 'n raibh tlachd agad:

7 Ann sin a dubhairt mise, Fèuch, ataim ag teachd (ann rola an leabhair ata sùd sgriobhta orm) chum do thoil-se a dheanamh, O Dhe.

8 Air dha a radh roimhe sin, Iobairt, agus ofrail, agus ìobairte losgaidh, agus ìobairt air son peacaidh ni 'm b' àill leat, agus ni raibh do thlachd annta (a 'ta air an ofrail a reir an lagha.)

9 Ann sin a dubhairtsè, Fèuch, ataim ag teachd a dheanamh do thoil-se, O Dhe. 'Ta è cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich è an dara ni.

10 Leis an toil so 'ta sinne air ar naomhachadh, trìd ofrail cuirp Iosa Chrìosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' ministreileachadh agus ag ofrail nan ìobairte ceudna gu minic, nithe do nach 'eil è 'n comas a choidhch' peacaidh thoirt air falbh:

12 Ach an duine so, taireis da aon ìobairt ofrail air son peacaidh, shuidh sè a choidhch' tuilleadh air deas làimh Dhe;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuir'ear a naimhde 'n an stòl-chos fuidh chosaibh.

14 Oir le aon ìobairt rinn è choidhch' foirfe iadsan a 'ta air an naomhachadh.

15 Agus ata an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fia'nais duinne air na nithibh so: oir taireis da radh roimhe,

16 Is è so an cùmhnant a ni mi riu 'n diaigh nan làith' ud, deir an Tighearna; Cuiridh mi mo lagh 'n an croidhe, agus sgrio-

[TD 528]

EABH. CAIB. X.

bhaidh mi è air an inntin:

17 Agus am peacaidh agus an ea-ceirte cha chuimhnich mi ni 's mò.

18 'Noise, far am bheil maitheanas nan nithe so, ni bheil ofrala air son peacaidh ann ni 's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhri' gu bheil dànachd againn chum dol a steach do 'n ionad a's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheo a choisrig è dhuinne, trid an roinn-bhrat, sin r'a radh, tre fheoil fein.

21 Agus do bhri' gu bheil againn àrd-shagart os ceann tighe Dhe:

22 Thigeamaid am fogus le croidhe fìor, ann làn dearbh-beachd a' chreidimh, le 'r croidheachaibh air an crath-ghlanadh o dhroch coguis, agus le 'r cuirp air an nigheadh le h uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, (oir is fìrinneach an ti a gheall.)

24 Agus thugamaid an aire d'a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus deadh oibrìbh:

25 Gun bhi leigeadh dhinn sinn fein a chruinneachadh ann ceann a chéile, mar is gnà' le dream àraidh; ach a' comhairleachadh chéile: agus gu ma mòid a ni sinn so, do bhri' gu bheil sibh faicsin an là a' tarruing am fogus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn le 'r làn toil taireis duinn eòlas na fìrinn fhaghail, ni 'm fàgar tuilleadh dhuinn iobairt air son peacaidh,

27 Ach dùil eaglach re breitheanas, agus feirg theinnteach, a sgriosas an t eas-caraid,

28 An ti a rinn tàir air lagh Mhaois, bhàsaich è gun tròcair, fuidh dhias no thriuir a dh' fhia'naisibh:

29 Cia mòr is measa na sin am peanas a shaoileas sibh air am measfar eisean toilltinneach, a shaltair fuidh chosaibh Mac Dhe, agus a mheas mar ni mi-naomha fuil a' chùmhnaint, leis an do naomhaicheadh è, agus a rinn tailceis air Spiorad nan gràs?

30 Oir is aithne dhuinn an ti a dubhairt, Is leamsa dioghaltas, agus bheir mi * cuidhteachadh uam, deir an Tighearna: agus a-ris, Bheir an Tighearna breith air a phobull.

31 Is ni eaglach tuiteam ann làmhaibh an De bheo.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làith' a chuaidh seachad, ann s an d' fhuiling sibh, taireis duibh bhi air bhur soillsea-

* dioladh.

[TD 529]

EABH. CAIB. XI.

chadh, * gleachda mòr fulangais.

33 Ann an cuid am feadh a rinneadh sibh 'n ar † ball-amhairc, araon tre mhaslaibh agus thriobloidibh; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'n ar companaich dhoibhsin ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha co'-fhulangas agaibh riumsa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luath-ghair re creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh fein gu bheil agaibh air neamh maoin a 's fearr agus a 'ta mairtheanach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir ata feum agaibh air foighidin; chum taireis duibh toil De a dheanamh, gu'm fuigh sibh an gealladh.

37 Oir fòs ùine bheag, agus an ti a 'ta re teachd thig sè, agus cha dean è moille.

38 'Noise bithidh am firean beo tre chreidimh: ach ma philleas neach sam bith air ais, cha bhi aig m' anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha 'n 'eil sinne do'n dream sin a theid air cùl chum sgrios; ach do'n dream a chreideas, chum slànuchadh an anama.

CAIB XI.

1 Creud is creidimh ann. 6 As eugmhais creidimh ni'n comas duinn toil De a dheanamh: 7 deadh thoraidh a' ghrais sin ann sna h aithreachaibh o shean.

'NOISE is è creidimh bri' nan nithe re 'm bheil dòchas, dearbhadh nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann trid so a fhuair na sinnsir deadh theisteads.

3 Tre chreidimh 'ta sinn a' tuigsin gur chruthaicheadh na saoghail tre fhocal De, ionnas nach d' rinneadh na nithe a chithear do nithibh a 'ta r'am faicsin.

4 Tre chreidimh dh' ofrail Abel do Dhia iobairt ni 's fearr na Cain, trid an d' thugadh teisteads dha gu'n raibh è 'n a fhìrean, air bhi do Dhia a' deanamh fia'nais d'a thiodhlacaibh: agus tre 'n chreidimh sin, air dha bhi marbh, ata sè fòs a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh' atharraicheadh Enoch chum nach faiceadh sè bàs; agus cha d' fhuaradh è, do bhri' gu 'n d' atharraich Dia è: oir roimh atharracha' thugadh fia'nais da, Gu'n do thaitin è re Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh ni bheil è 'n comas a thoileachadh: oir is eigin

* cath.

† ball-àbhacais.

[TD 530]

EABH. CAIB. XI.

do'n ti a thig a dh' ionnsuidh Dhe a chreidsin gu bheil è ann, agus gur neach è a bheir * luach-saoithreach do'n droing a dh' iarras è gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do Noe rabhadh fhaghail o Dhia mu thimchioll nithe nach raibh fòs r'am faicsin, agus eagal a ghabhail, dh'ull'uich sè àirc chum tearnadh a theaghlaich; tre 'n do dhìt è an saoghal, agus rinneadh è 'n a oighre air an fhìreantachd ata thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'n uair a ghairmeadh Abraham gu dol amach do ionad a bha è gus fhaghail ann diaigh sin mar oighreachd, fhreagair è; agus dh' imich è 'mach gun fhios a bhi aige c'ait' an raibh è dol.

9 Tre chreidimh bha è air chuairt ann talamh a' gheallaidh, mar ann tìr choimheich, a' gabhail comhnuidh ann am pàilliunaibh maille re h Isaac agus Iacob, co'-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige re baile le bunaitibh, air am bheil Dia 'n a fhear-deanamh agus 'n a fhear-tog'ail.

11 Tre chreidimh fòs fhuair Sara fein neart gu sliochd a ghabhail 'n a broinn, agus rug i leanabh 'n diaigh dh'i dol thar aois cloinne, do bhri' gur mheas i gu'n raibh eisean fìrinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon amhàin, agus eisean ionann agus marbh, sliochd mar reulta nèimhe thaobh lionmhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fàirge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaghail, ach air dhoibh am faicsin fad' o làimh, agus an creidsin, † ghabh iad riu, agus dh' aidmhich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad fein.

14 Oir an droing a deir na nithe sin, ata iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu fìrinneach nam biodh iad cuimhneach air an dùthaich sin, as an d' thainig iad amach, dh' fheudadh iad àm iomchu'idh fhaghail air pilleadh:

16 Ach a noise 'ta deidh aca air dùthaich a's fearr, eadhon dùthaich neamhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goir'ear an Dia-san dheth: oir dh' ull'uich è dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh' ofrail Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, a mhac Isaac: agus dh' ofrail an ti a fhuair na geallanna aon-ghin mhic:

* duais.

† rinn iad greim orra.

[TD 531]

EABH. CAIB. XI.

18 * Mu 'n dubhradh, Ann Isaac goir'ear do shliochd:

19 A' breithneachadh gu 'm bu chomasach Dia air a thog'ail eadhon o na marbhaibh; o'n d' fhuair sè è fòs ann cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheannuich Isaac Iacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha re teachd.

21 Tre chreidimh bheannuich Iacob, ag faghail bàis da, dias mhac Ioseph; agus rinn è àdhradh, a' leigeadh a † thaic air bàrr a bhataidh.

22 Tre chreidimh rinn Ioseph, re àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol amach chloinn Israeil; agus thug sè àithne mu thimchioll a chnàmh.

23 Tre chreidimh 'n uair a rugadh Maois, dh' fholaicheadh è tri mìosa le phàrantaibh, do bhri' gu'm fac' iad gur bu leanabh tlachdmhor è; agus cha raibh † faitchios orra roimh àithne an rìgh.

24 Tre chreidimh air teachd gu h aois do Mhaois, dhiùlt è bhi air a ghairm 'n a mhac do inghin Pharaoh;

25 A' gabhail mar roghuinn trioblaid fhulang maraon re pobull De, roimh shòlas a' pheacaidh a mhealtuinn rè seal;

26 A' meas gu'm bu mhò an saibhreas masladh Chrìosd na ionmhuis na h Eipht: oir bha sùil aige ris an \$ luach-saoithreach.

27 Tre chreidimh thréig è 'n Eipht, gun eagal a bhi air roimh chorruich an rìgh: oir bha è làidir 'n a inntin mar neach a bha faicsin an ti a 'ta neo-fhaicsinneach.

28 Tre chreidimh ghleidh sè chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an ti a sgrios na ceud-ghin riu-san.

29 Tre chreidimh chuaidh iad trid an fhairge ruaidh mar tre thalamh tioram: ni 'n uair a thug na h Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàthadh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballaidh Iericho, taireis bhi air an cuartachadh rè sheachd làith'.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab a bhan-striopaiche maraon riu-san nach do chreid, 'n uair a ghabh i ris an luchd-brathaidh ann siothchaint.

32 Agus creud tuilleadh a deirim? oir theirgeadh an ùine dhamh ann an labhairt mu Ghedeon, Bharac agus Shampson, agus Iepthae, Dhaibhidh fòs agus Samuel agus na fàidhibh:

33 Muintir tre chreidimh a bhuadhaich rioghachda, a

* Ris an dubhradh.

† chud-throm.
‡ eagal.
§ duais.

[TD 532]

EABH. CAIB. XII.

dh' oibrich fìreantachd, a fhuair geallanna, a dhruid beoil leòmhan,

34 A chaisg neart teine, a chuaidh as o fhaobhar a' chloidheimh, o anmhuinneachd a rinneadh neartmhor, a dh' fhàs treun ann cath, a chuir air theicheadh armailte nan coimheach.

35 Fhuair mnàì am mairbh air an tog'ail a-ris gu beatha: agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a ghabhail re saorsa; chum gu fuigheadh iad ais-eirigh a b' fhearr.

36 Fhuair dream eile fèuchainn do fhanoidibh ain-ìochdmhor, agus do sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimhlibh agus do phrìosun.

37 Chlochadh iad, shàbhadh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chloidheamh iad: chuaidh iad 'n am fògaraich mu'n cuairt ann croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uireasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh:

38 (Dream air nach b' airidh an saoghal) a' dol air seacharan ann am fàsaichibh, agus air sleibhtibh, agus ann an uamhaibh agus ann an slochdaibh na talmhain.

39 Agus air dhoibh so uile deadh theisteachas fhaghail tre chreidimh, cha d' fhuair iad an gealladh:

40 Air do Dhia ni-eigin a's fearr a sholar dhuinne, ionnas nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar n eugmhais-ne.

CAIB. XII.

1 Earail chum bhi bunaiteach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd.
22 Moladh an Tiomna'-nuaidh os ceann an t Sein-tiomnai'.

UIME sin, air dhuinne fòs bhi air ar cuartachadh le nèul co' mòr a dh' fhia'naisibh, cuireamaid dhinn gach uile leth-trom, agus am peacadh a 'ta gu furas ag iathadh umainn, agus ruidheamaid le foighidin * a' choi'-liong a chuireadh romhainn,

2 Ag amharc air Iosa † ceannard agus fear-criochnaich ar creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh' fhuiling an crann-ceusaidh, ag cur na nàire ann neo-shuim, agus a shuidh air deis ri'-chaithir Dhe.

3 Oir thugaibh fainear eisean a dh' fhuiling a shamhail sin do an-cainnt o pheacachaibh 'n a aghaidh fein, 'n t eagal gu 'm bi sibh sgìth agus fann ann bhur n inntinnibh.

4 Cha d' rinn sibh fòs stri'-sheasamh gu fuil, a' cathachadh ann aghaidh peacaidh.

* an réis.
† ùghdair.

[TD 533]

EABH. CAIB. XII.

5 Agus dhi-chuimhnich sibh an earail a 'ta labhairt ribh mar re cloinn, A mhic, na cuir ann neo-pris smachdachadh an Tighearna, agus na fannaich 'n uair a chronaichear leis thu:

6 Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearna, smachduichidh sè è, agus sgiùrsaidh sè gach mac ris an gabh è.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, 'ta Dia a' buntuin ribh mar re cloinn: oir co am mac nach smachdaich an t Athair?

8 Ach ma 'ta sibh as eugmhais smachdachaidh, d'am bheil na h uile 'n an luchd co'-pairt, ann sin is clann diolain sibh, agus ni 'n clann dligheach.

9 Tuilleadh eile, bha againn aithreacha thaobh na feòla, a smachdaich sinn, agus thug sinn urram dhoibh: nach mòr is mò is còir dhuinn bhi ùmhal do Athair nan spiorad, agus a bhi beo?

10 Oir gu deimhin smachduich iadsan sinn rè beagan do laithibh * reir an toile fein; ach eisean chum ar tairbhe, ionnas gu'm bitheamaid 'n ar luchd co'-pairt d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdachadh air bith am feadh 's ata è làthair sòlasach, ach doilgheasach: gidheadh, ann dei'-laimh bheir è uaithe toradh siothchail na fìreantachd, do'n droing a'ta gu dligheach air an cleachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh suas na làmhan a 'ta air tuiteam sìos, agus neartaichibh na glùine lag.

13 Agus deanaibh cos-cheuma dìreach d'ar cosaibh, 'n t eagal gu'm bi an ni sin a 'ta bacach air a thionndadh as an t slighe, ach gu ma mò bhiodh è air a shlànuchadh.

14 Leanaibh siothchaint maille ris na h uile dhaoinibh, agus naomhachd, ni as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearna:

15 A' toirt ro aire, 'n t eagal † gu'n d' thig neach sam bith a dheì'-laimh air gràs De; 'n t eagal air fàs suas do fhrèimh searbais sam bith, gu'n cuir è dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran air an salchadh:

16 'N t eagal gu'm bi fear strìopachais ann, no neach ‡ mi-naomha sam bith, mar Esau, a reic air son aon § ghreim bìdh còir a cheud-bhreithe.

17 Oir ata fhios agaibh 'n uair a b' àill leis ann diaigh sin am beannachadh shealbhachadh, gur dhiùltadh è: oir cha d' fhuair

* mar bu taitneach leo.
† gu'n claon neach sam bith o ghràs De.
‡ mi-choisrigte.
§ làn beoil do bhiadh.

[TD 534]

EABH. CAIB. XIII.

sè àite aithreachais, ge do dh' iarr sè è gu dùrachdach le deuraibh.

18 Oir cha d' thainig sibh chum an t sleibh ris am feudta beantuinn, agus a bha losgadh le teine, no chum duibhre, agus dorchadais agus doinninn.

19 Agus fuaim na trompaid, agus guth nam briathra, ionnas gur ghuidh an droing a chual' è nach labhairteadh am focal riu tuilleadh:

20 (Oir cha b' urradh iad an ni sin a chuaidh àithne dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiu ainmhidh ris an t sliabh, clochar è, no cuirear sleagh amach trid.

21 Agus bu co'-uabhasach an sealladh, as gu'n dubhairt Maois, 'Ta eagal ro-mhòr agus crith orm)

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu caithir an De bheo, an Ierusalem neamhaidh, agus cuideachd gun àireamh do ainglibh,

23 Gu làn choi-'thional agus eaglais nan ceud-ghin, a 'ta sgrìobhta sna neamhaibh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam firean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu h Iosa eidir-mheadhoin-fhear a' chùmhnaichte nuaidh, agus chum fuil a' chrathaidh, a 'ta labhairt nithe a 's fearr na fuil Abeil.

25 Thugaibh aire nach diùlt sibh eisean a 'ta labhairt: oir mur deachaidh iadsan as a dhiùlt an ti a labhair o Dhia riu air talamh, is mòr is lugha na sin a theid sinne as, ma thionnda's sinn air falbh uaithe-sin a 'ta labhairt o neamh.

26 Neach a chrath a ghuth an talamh ann sin: ach a noise gheall è, ag radh, Aon uair eile fòs cratham ni h è an talamh amhain, ach flaitheamhnas mar an ceudna.

27 Agus ata am focal so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachadh nan nithe sin a chrathadh, mar nithe a rinneadh, chum gu fanadh na nithe nach * gabh crathadh.

28 Uime sin air dhuinne rioghachd fhaghail nach feudar a ghluasachd, † biodh againn gràs, leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h urram agus eagal diadhaidh.

29 Oir is teine dian-loisgeach ar Dia-ne.

CAIB. XIII.

1 Comhairlean eag-samhla chum seirc, 4 chum caithe'-beatha chiatfaich, 5 chum sannt a sheachnadh, 7

* feudar a chrathadh.

† deanamaid greim air gràs.

[TD 535]

EABH. CAIB. XIII.

chum bhi dleasdanach do luchd searmonachaidh an t soisgeil, 9 bhi air ar faicill o theagasgaibh coimheach. 16 Déirce thoirt uatha: 17 bhi ùmhal do uachdranaibh: 18 ùrnuigh a dheanamh air son an abstoil. 20 An co' - dhùnadh.

FANADH gràdh bràthaireil agaibh.

2 Na dearmadaibh aoidheachd a thoirt do choigrich; oir leis a so thug dream àraidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneach orra-san a 'ta ceangailte, mar gu'm biodh sibh ceangailte maraon riu; agus air an droing a 'ta fulang an-shocair, mar mhuintir a 'ta sibh fein fòs ann sa choluinn.

4 Is onorach am pòsadh ann sna h uile, agus an leabadh neo-shalach: ach air luchd strìopachais agus adhaltrannais bheir Dia breith.

5 Biodh bhur caithe'-beatha as eugmhais saintt; agus bithibh toilichte leis na nithibh a 'ta làthair agaibh: oir a dubhairt sè, Cha 'n fhàg, agus cha tréig mi am feast thu.

6 Ionnas gu'm feud sinn a radh gu dàna, 'S è 'n Tighearna m' fhear-cuidich, agus cha 'n eagal leam ciod a ni duine orm.

7 Bithibh cuimhneach air bhur cinn-iuil, a labhair ribh focal De: leanaibh an creidimh-sin, ag beachdachadh air crìch an caithe'-beatha.

8 Iosa Criosd an dé, agus an diu, agus gu siorruidh an ti ceudna.

9 Na bithibh air bhur giùlan mu'n cuairt le teagasgaibh eag-samhla coimheacha: oir is maith an ni an croidhe bhi air a * shocrachadh le gràs, ni h ann le le bidheannaibh, nithe nach d' thug tairbhe do 'n droing a ghnàthaich iad.

10 'Ta altair againne dheth nach 'eil còir aca-san a bheag itheadh, a 'ta deanamh seirbhis do 'n tabernacal.

11 Oir ata cuirp nan ainmhidhean sin, aig am bheil am fuil air a toirt a steach air son peacaidh do 'n ionad naomha leis an àrd-shagart, air an losgadh ann leith 'muigh do 'n champa.

12 Uime sin chum gu'n deanadh Iosa am pobull a naomhachadh le fhuil fein, dh' fhuiling sè fòs an taobh 'muigh do 'n gheata.

13 Air an àdhbhar sin rachamaid amach d'a ionnsuidh-se an taobh a muigh do 'n champ, a' giùlan a' mhaslaidh-sin.

14 Oir ann so ni bheil againn baile † fantuinneach,

* dhaingneachadh.

† a mhaireas.

[TD 536]

EABH. CAIB. XIII.

ach ata sinn ag iarraidh a h aon a'ta re teachd.

15 Uime sin trid-sin ofralamaid iobairt buidheachais do Dhia a ghnà', 's è sin, toradh ar bilidh, a' toirt molaidh d'a ainm.

16 Ach na di-chuimhnichibh maith a dheanamh, agus co-roinn a thoirt uaibh: oir ata an leithide sin do iobairtibh taitneach do Dhia.

17 Bithibh * freagarrach d' ar cinn-iuil, agus thugaibh géill doibh: oir ata siad re faire air bhur n anamaibh, mar mhuintir d'an eigin cunntas thoirt uatha: chum gu'n dean iad è le gàirdeachas, agus ni h è le doilgheas: oir ata so neo-tharbhach dhuibhse.

18 Deanaibh ùrnuigh air ar soin-ne: oir is dòigh leinn gu bheil deadh choguis againn, air dhuinn bhì toileach ar beatha a chaitheamh gu cubhaidh ann sna h uile nithibh.

19 Ach is mòid a ghuidheam oirbh so a dheanamh, chum gur luathaid' a dh' aisigear mise dhuibh.

20 'Noise gu deanadh Dia na siothchaint a thug air ais o na marbhaibh ar Tighearna Iosa, àrd bhuchaille nan caorach, tre fhuil a' chumhnainte shiorruidh,

21 Sibhse coi'-lionta ann s gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoil-sin, ag oibreachadh annaibh an ni a 'ta taitneach 'n a làthair-sin, tre Iosa Criosd; dha-san gu raibh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h earalach; oir sgrìobh mi gu h aith-ghearra' d'ar n ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh, gur chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas; maille ris sin, ma thig è gu gaoraid, chi mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orra-san uile a 'ta 'n an cinn-iuil duibh, agus air na naoimh uile. 'Ta muintir na h Eadailt ag cur fàilte oirbh,

25 Gràs gu raibh maille ribh uile. Amen.

* ùmhal.

[TD 537]

LITIR choitchion an ABSTOIL SHEUMAIS.

CAIB. I.

1 'S còir dhuinn gàirdeachas a dheanamh fuidh thrioblaid, 5 gliocas iarraidh Dhia, 13 agus ann ar fèuchainnibh gun sinn a chur ar n anmhuinneachd no ar peacaidh as a leith-sin, 19 ach gu'm bu fearr leinn eisdeachd ris an fhocal, bhì smuainteachadh air, agus ar beatha chaitheamh d'a reir: 26 as eugmhais so feudaidh daoine bhì cosmhuil re droing a'ta diadhaidh, ach cha bhì iad mar sin do rìreadh.

'TA Seumas searbhant Dhe, agus an Tighearna Iosa Criosd, a' cur beannachd chum an dà-threibh-dheug a'ta air an sgapadh o chéile.

2 Mo bhràithre, measaibh mar an uile ghàirdeachas 'n uair a thuiteas sibh ann iomadh gnè bhuaibh;

3 Air dhuibh fios so bhi agaibh, gu'n oibrich dearbhadh bhur creidimh foighidin.

4 Ach biodh aig an fhoighidin a h obair dhiongmhalta fein, chum 's gu'm bi sibh dìong'alta agus iom-lan, gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma 'ta aon neach agaibh a dh' uireasbhuidh gliocais, iarradh è sin o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt', agus * nach dean maoidheamh; agus bheir'ear dha è.

6 Ach iarradh è le creidimh, gun bhi fuidh amharus sam bith: oir an ti a 'ta fuidh amharus, is cosmhuil è re tonn na fairge, a shéidear le gaoith, agus a' ta air a † luasgadh chuig' agus uaithe.

7 Oir na saoilleadh an duine sin gu'm fuigh è ni air bith o 'n Tighearna.

8 'Ta fear na h inntin dùbailt' neo-sheasmhach 'n a uile shlighibh.

9 Deanadh am bràthair a 'ta iosal gàirdeachas gu'n d' àrdaicheadh è:

10 Ach an duine saibhir, gu'n d' islicheadh è: do bhri' mar bhlàth an fheoir gu'n d' theid è thairis.

11 Oir air eirigh do'n ghréin le dian theas, crìonaidh si am feur, agus tuitidh a bhlàth, agus ‡ theid maise a dhreach am muga: 's amhuil sin fòs a sheargas an duine saibhir 'n a shlighibh.

12 'S beannuicht' an duine

* nach cuir nàire.

† fhuadachadh.

‡ theid as do mhaise a dhreach.

[TD 538]

SEUM. CAIB. I.

a ghiùlaineas buaireadh: oir 'n uair a dhearbhar è, gheibh sè crùn na beatha, a gheall an Tighearna do'n droing a ghràdhaicheas è.

13 Na abradh neach sam bith 'n uair a bhuairear è, 'Ta mi air mo bhuaireadh le Dia: oir ni 'n comasach Dia a bhuaireadh le h olc, ni mò bhuaireas è neach sam bith.

14 Ach tha gach duin' air a bhuaireadh, 'n uair a thairngear, agus a bhreugar è le ain-mhiann fein.

15 Ann sin air bhi do'n ain-mhiann torrach, beiridh sè peacadh: agus air do'n pheacadh bhi air a chrìochnachadh, beiridh sè bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh, mo bhràithre gràdhach.

17 'Ta gach uile dheadh thabhartas, agus gach uile * thiodhlacl' iomlan o'n àird', a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh.

18 O thoil fein ghin è sinn le focal na firinn chum gu'm bitheamaid 'n ar gnè cheud-toraidh d'a chreatuiribh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach uile duine ealamh chum eisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge:

20 Oir cha 'n oibrich fearg duine fireantachd Dhe.

21 Uime sin cuiribh uaibh gach uile shalchar, agus † iomaduigh mi-ruin, agus gabhaibh d'ar ionnsuidh le ‡ macantas am focal a 'ta air a shuidheachadh annaibh, a 'ta comasach air bhur n anama a shàbhaladh.

22 Ach bithibhse 'n ar § luchd-chur-ann-gnìomh an fhocail, agus ni b' ann 'n ar luchd-eisdeachd amhàin, 'g ar mealladh fein.

23 Oir ma 'ta neach air bith 'n a fhear-eisdeachd an fhocail, agus ni h ann 'n a fhear-deanamh d'a reir, is cosmhuil è re duine a 'ta 'g amharc air aghaidh nàdurra fein ann an sgàthan:

24 Oir bheachdaich sè air fein, agus dh' imich è roimhe, agus dhi-chuimhnich sè air ball ciod || an cos'las duin' a bh' ann fein.

25 Ach ge b'è bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh dìong'alta na saorsa, agus a bhuaicheas ann, gun è bhi 'n a fhear-eisdeachd dearmadach, ach 'n a fhear-deanamh na h oibre, bithidh an duine so beannuichte 'n a †† dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'n ar measg gu bheil è diadhuidh, gun bhi cur sréin r'a theangaidh, ach a'

* ghibht.

† aingidheachd an-barrach.

‡ ceannsachd.

§ luchd-deant'.

|| a' ghnè dhuine.

†† ghnìomh.

[TD 539]

SEUM. CAIB. II.

mealladh a chroidhe fein, is diomhaoin diadhachd an duine so.

27 'S i so an diadhachd fhior-ghlan agus neo-shalach am fia'nais De agus an Athar, dìleachda agus ban-tr'acha fhiosrachadh 'n an trioblaid, agus neach 'g a choimhead fein gun smal o'n t saoghal.

CAIB. II.

1 Cha 'n 'eil è co'-fhreagradh d' ar n aidmheil chriosdaidh suim a bhi againn do dhaoineibh saibhre agus tàir a dheanamh air ar bràithribh bochda; 13 's mò bu chòir dhuinn bhi seirceil agus tròcaireach: 14 agus gun uaill a dheanamh a creidimh far nach 'eil oibrìdh: 17 ni ann s nach 'eil ach creidimh marbh, 19 creidimh nan deamhan, 21 ea-cosmhuil re creidimh Abraham, 25 agus Rahab.

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearna Iosa Criosd, Tighearna na glòire, maille re gnùis-bhreith.

2 Oir ma thig a steach d'ar coi'-thional duine air am bheil fàinne òir, ann an eadach dealrach, agus gu 'n d' thig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eadach suarrach;

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thrusgan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thus' ann so ann an àite * inbheach; agus gu'n abair sibh ris an duine bhochd, Seas thus' ann sin, no suidh ann so fuidh stòl mo chos:

4 Nach 'eil sibh mar sin leith-bhreitheach annaibh fein, agus nach d' rinneadh sibh 'n ar breitheannaibh air dhroch smuaintibh?

5 Eisdibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t saoghail so, saibhir ann an creidimh, agus 'n an oighreachaibh air an rioghachd, a gheall è dhoibhsin a ghràdhaicheas è?

6 Ach thug sibhse eas-onoir do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saibhir † re ain-tighearnas oirbh, agus 'g ar tarruing gu caithreacha-breitheanais?

7 Nach 'eil iad a toirt ‡ toibheim do'n ainm § òirdheirc, a dh' ainmichear oirbh?

8 Ma choi'-lionas sibh an lagh rioghail a reir an sgrìobtuir, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu fein, is maith a ni sibh.

9 Ach || ma ni sibh leth-bhreith air daoinibh, ata

* maith, urramach.

† a' deanamh fòirneart oirbh.

‡ maslaidh.

§ urramach.

|| ma 'ta agaibh suim do phearsa seach a chéile.

[TD 540]

SEUM. CAIB. II.

sibh a deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàg'ail shios leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'è neach a choimheadas an lagh uile, agus a * thuislicheas ann aon àithne, 'ta sè ciontach do'n iom-lan.

11 Oir an ti a dubhairt, Na dean adhaltrannas; a dubhairt sè mar an ceudna, Na dean morta. 'Noise ge nach dean thu adhaltrannas gidheadh ma ni thu morta, rinneadh fear-brisidh an lagha dhiot.

12 Gu ma h amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an d' theid breith a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh eisean breitheanas gun tròcair, nach d' rinn tròcair; agus ni tròcair gàirdeachas ann aghaidh breitheanais.

14 Ciod an tairbhe, mo bhràithre, ge do their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibridh bhi aige? an urradh creidimh a shlànuchadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lom-nochd, agus a dh' uireasbhuidh teachd-ann-tìr lathail;

16 Agus gu'n abair neach agaibhse riu, Im'ichibh ann siothchaint, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsachadh: gidheadh nach tabhair sibh dhoibh na nithe sin a 'ta feumail do'n chorp; creud an tairbhe 'ta ann?

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibridh aige, 'ta sè marbh air dha bhi 'n a aonar.

18 Ach a deir neach àraidh, 'Ta agad-sa creidimh, agus ata oibridh agamsa: † nochd dhamh-sa do chreidimh as eugmhais t oibridh, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibribh.

19 Tha thu creidsin gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsin mar an ceudna, agus ata siad air chrith.

20 Ach, O dhuine dhìomhaoin, an àill leat fios fhaotain, gu bheil creidimh as eugmhais oibridh marbh?

21 Nach deachaidh ar n athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, 'n uair a † dh' ofrail è mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir leat cionnas a cho'-oibrich creidimh le ghnìomharthaibh, agus a rinneadh creidimh iom-lan le h oibribh?

23 Agus choi'-lionadh an sgrìobtuir a deir, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid De dheth.

* bhriseas aon phonc.

† fèuch, taisbein.

‡ thug è suas mar ìobairt.

[TD 541]

SEUM. CAIB. III.

24 Chi sibh uime sin gu'm fìreanaichear duine le oibribh, agus ni h ann le creidimh amhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach raibh Rahab a' bhan-striopaiche air a fìreanachadh le oibribh, 'n uair a ghabh i ris na teachdoiribh, agus a chuir i 'mach air slighe eile iad?

26 Oir amhuil ata 'n corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna 'ta creidimh marbh as eugmhais oibridh.

CAIB. III.

1 Cha chòir grad-bhreith a thoirt air daoine' eile, no an cronachadh gu ladarna; 5 ach is mò is còir dhuinn srian a chur r'ar teangaidh, ball beag, ach a 'ta 'n a h inneal cumhachdach chum mòr mhaith agus uilc a dheanamh: 13 tha 'n droing sin a 'ta fìor-ghlic ciuin agus siothchail, gun tnù, gun stri'.

MO bhràithre, na bithibh 'n ar mòran mhaighisdiribh, air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm fuigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe 'ta sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Fèuch, ata sinn a' cur * shrian am beul nan each, chum 's gu'm bi iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Fèuch mar an ceudna na lònna, ge do tha iad co'-mòr, agus ge do shéidear iad le garbh ghaothaibh, gidheadh iompoichear mu'n cuairt iad le sdiuir ro-bhig, ge b'è àird gus am miann leis an sdiùradoir.

5 Is amhuil sin is ball beag an teanga, agus ni i mòr uaill. Fèuch cia mèud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus is teine an teanga, saoghal do aingidheachd: mar sin 'ta an teanga air a suidheachadh 'measg ar ball, ionnas gu'n salaich i 'n corp gu h iomlan, agus gu'n las i cùrsa an nàduir; agus i fein air a lasadh o ifrionn.

7 Oir ata gach uile ghnè fhiadh-bheathaiche, agus èunlaith, agus naithreacha, agus nithe san fhairge, air an ceannsachadh, agus cheannsaicheadh iad leis a' chinne'-daonna:

8 Ach ni 'n comasach do dhuin' air bith an teanga cheannsachadh; is olc do-chasgaidh i, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa 'ta sinn a' beannachadh Dhe, eadhon an Athar; agus leatha-sa 'ta sinn a' mallachadh dhaoine,

* sparragan.

[TD 542]

SHEUM. CAIB. IV.

a rinneadh a reir cosamhlachd Dhe.

10 As an aon bheul ata beannachadh agus mallachadh a' teachd amach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar sin.

11 An cuir tobar amach as an aon sùil uisge milis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan ola a thoirt uaipe? no a' chraobh-fhiona, fìgidh? mar sin ni 'm feud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uaithe araon.

13 Co a 'ta 'n a dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'n ar measg? nochdadh sè a deadh chaithe'-beatha oibridh le ceannsachd gliocais.

14 Ach ma 'ta searbh-èud agus coi'-stri' agaibh 'n ar croidhe, na deanaibh uaill, agus na deanaibh breug ann aghaidh na firinn.

15 Ni h ann o'n àirde 'ta 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach ata sè talmhaidh, collaidh, diabhlaidh.

16 Oir far am bheil farmad agus coi'-stri', ann sin ata an-riaghailt, agus gach uile dhroch gnìomh.

17 Ach ata an gliocas a'ta o neamh air tùs glan, ann diaigh sin siothchail, ciuin agus so-chomhairleach, làn do thròcair agus do dheadh thoraibh, gun leith-bhreith agus gun cheilg.

18 Agus ata toradh na fireantachd air a chur ann siothchaint do luchd deanamh na siothchaint.

CAIB. IV.

1 'S còir dhuinn cathachadh 'n aghaidh sainnt, 4 neo-mheasarrachd, 5 uabhair, 11 cùl-chàineadh, agus breith ghrad mu dhaoin' eile; 13 agus gun bhi ro-earbsach a soirbheas ann ar gnothuichibh saoghalta: ach sinn a bhi cuimhneach air neo-chinnteachd na beatha so, agus sinn fein agus ar gnothuichean uile earbsadh re freasdal De.

CIA as ata cogaidh agus comhraig a' teachd 'n ar measg? nach ann as a so, eadhon o bhur n ain-mhiannaibh, a 'ta cogadh ann bhur ballaibh?

2 'Ta sibh a' miannachadh, agus ni 'm bheil agaibh: 'ta sibh a' marbhadh, agus a' dian-shanntachadh, agus ni 'n comas duibh ni fhaghail: ata sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh ni 'm bheil agaibh, do bhri' nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 'Ta sibh ag iarraidh, agus ni 'm bheil sibh a' * faghail, do bhri' gu bheil sibh ag iarraidh gu h olc, chum's

* faotain.

[TD 543]

SHEUM. CAIB. IV.

gu'n caith sibh è air bhur n ain-mhiannaibh.

4 Adhaltranaichean, agus a bhan-adhaltranaichean, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas ann aghaidh Dhe càirdeas an t saoghal? ge b'è air bith neach uime sin leis an àill bhi 'n a charaid do'n t saoghal, ata sè 'n a nàmhad do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuainteachadh gu bheil an sgrìobtuir gu diomhaoin ag radh, 'Ta 'n spiorad a 'ta chomhnuidh annainn a' * miannachadh chum farmaid?

6 Ach bheir è gràs a's mò uaithe: uime sin a deir è, 'Ta Dia a' cur ann aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibhsin a 'ta iriosal.

7 Uime sin ùmhlaichibh sibh fein do Dhia; cuiribh ann aghaidh an diabhoil, agus teichidh sè uaibh:

8 Dlùthaichibh re Dia, agus dlùthaichidh sè ribh: glanaibh bhur làmhan, a pheacacha, agus glanaibh bhur croidhe, sibhse aig am bheil an inntin dhùbailt'.

9 Bithibh ann an † amhghar, agus deanaibh caoi', agus gul: biodh bhur gàire air a thionndadh gu bròn, agus bhur n aoibhneas gu tuirse.

10 Irioslaichibh sibh fein am fìà'nais an Tighearna, agus àrdaichidh è sibh.

11 Na labhraibh olc mu chéile, a bhràithre. An ti a 'ta labhairt uilc m'a bhràthair, agus a' tabhairt breith air a bhràthair, tha è labhairt uilc mu 'n lagh, agus a' toirt breith air an lagh: ach ma 'ta thu toirt breith air an lagh, cha 'n fhear coi'-lionadh an lagha thu, ach breitheamh.

12 'Ta aon † fhear-tabhairt-lagha ann, a's urradh § saoradh agus sgrios: co thus' a 'ta toirt breith air neach eile?

13 || Im'ichibh 'noise, sibhse a deir, Theid sinn an diugh no màireach gus a' leithid so do bhaile, agus fanuidh sinn ann sin rè bliadhna, agus ni sinn marsandachd, agus gheibh sinn buannachd:

14 'N uair nach 'eil fhios agaibh ciod a tharlas air a' mhàireach: oir creud i bhur beatha? is deatach i a chithear rè ùine bhig, agus ann diaigh sin a theid as an t sealladh.

15 Ann riochd gu 'm bu chòir dhuibh a radh, Ma's toil leis an Tighearna, bithidh sinn beo, agus ni sinn so, no sùd.

16 Ach a noise 'ta sibh a' deanamh uail as bhur ràì-

* togairt gu tnù.
† trioblaid.
‡ lagh-thabhartoir.
§ sàbhaladh.
|| Sùd chuige.

[TD 544]

SHEUM. CAIB. V.

teachas fein: is olc gach uile shamhuil sin do uail.

17 Uime sin dha-san d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean è, is peacadh sin dha san.

CAIB. V.

1 Tha àdhbhar aig daoineibh aingidh saibhir eagal a bhi orra roimh dhioghaltas De. 7 Bu chòir dhuinn bhi foighidneach a reir eisempleir nam fàidhean, agus Iob; 12 mionnan a sheachnadh; 13 ùrnuigh a ghnàthachadh ann an an-shocair, agus sailm a sheinn ann an socair; 16 ar lochda aidmheachadh d'a chéile, agus guidheadh air son a chéile; 19 am bràthair seachranach a thoirt air ais chum na firinn.

IM'ICHIBH 'noise, a dhaoine saibhre, deanaibh gul agus caoidh air son bhur * n amghara a thig oirbh.

2 'Ta bhur saibhreas air truailleadh, agus bhur n eadacha air an itheadh leis † a' mhial-chrin.

3 'Ta bhur n òr agus bhur n airgiod air meirgeadh; agus bithidh am meirg-sin 'n a fia'nais 'n ar n aghaidh, agus ithidh si bhur feoil mar theine: ‡ thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan làith' deireannach.

4 Fèuch, ata tuarasdal § an luchd-oibre, a bhuaìn sìos bhur n achaidh, nì a chumadh air ais libhse le feill, ag éigheach: agus ata glaothaich na muintir a bhuaìn, air dol a stigh chum cluasa Thighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an subhachas air talamh, agus bha sibh mear; dh' altrum sibh bhur croidheacha, mar ann là || an àir.

6 Dhit agus mharbh sibh am ** fìrean, agus nì 'm bheil è cur 'n ar n aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Fèuch, feithidh †† an treabhaiche re toradh prìseil an talmhain, agus 'ta fad-fhoighidin aige ris, gus am fuigh è †† an fheurthuinn thoiseach agus dheireannach.

8 Bithibhse foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur croidheacha: oir tha teachd an Tighearna 'm fogus.

9 Na deanaibh gearan ann aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: fèuch, ata am breitheamh 'n a sheasamh aig an dorus.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair

* truaighe.

† an reudan.

‡ chàrn sibh suas.

§ nam buanuichean.

|| a' mharbhaidh.

** an t ionracan.

†† an tuathanach.

‡‡ an ceud uisge agus an t uisge deireannach.

[TD 545]

SHEUM. CAIB. V.

ribh ann ainm an Tighearna, n an eisempleir air an-shocair fhulang, agus air foighidin.

11 Fèuch, measar sona leinn iadsan a dh' fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna * ro-thiom-chroidheach agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h uile nithe, mo bhràithre, na deanaibh mionnan, no air neamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile: ach gu'm bu h è bhur comhradh seadh, seadh, agus nì h eadh, nì h eadh; 'n t eagal gu'n tuit sibh ann an damnachadh.

13 Am bheil neach sam bith fuidh thrioblòid ann bhur measg? deanadh è ùrnuigh. Am bheil neach sam bith subhach? canadh è sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn 'n ar measg? cuireadh è fios air seanoiribh na h eaglais; agus deanadh iad ùrnuigh os a cheann, 'g a ùngadh le h ola ann ainm an Tighearna:

15 Agus slànuichidh ùrnuigh a' chreidimh an t ea-slan, agus togaidh an Tighearna suas è; agus ma rinn è peacaidh, maithear dha iad.

16 Aidmhichibh bhur lochda d'a chéile, agus deanaibh ùrnuigh air son a chéile, chum's gu'n slànuichear sibh: 'ta mòr † eiseachd ann an ùrnuigh dhùrachdaich an fhìrein.

17 Bu duine Elias aig an raibh ‡ ionann-aighe ruinne, agus ghuidh sè gu dùrachdach gun uisge bhi ann: agus cha d' thainig uisg' air an talamh rè thri bliadhna agus shea mìosa.

18 Agus rinn sè ùrnuigh a-ris, agus thug neamh uisge uaithe, agus thug an talamh amach a thoradh.

19 A bhràithre, ma theid aon neach agaibhse air seacharan o'n fhìrinn, agus gu'n iompoich neach è;

20 Biodh fhios aige, an duine a dh' iompoicheas peacach o sheacharan a shlighe, gu'n § saor è anam o bhàs, agus gu 'm folaich è mòran pheacanna.

* ro-iochdmhor.

† bhuaidh.

‡ comh-aighe.

§ sàbhail.

[TD 546]

Ceud Litir choitchionn an ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

1 Tha è a' beannachadh Dhe air son a ghràsa iomarcach spioradail, 10 a' nochdadh nach nuaidheachd ùr slàinte tre Chrìosd, ach ni mu 'n raibh fàidheadoireachd o shean: 13 agus d'a reir sin tha è a' cur impidh orra am beatha a chaitheamh gu diadhaidh, do bhri' gu bheil iad a noise air an nuadh-bhreith le focal De.

PEADAR abstol Iosa Crìosd, chum nan coigreach a 'ta air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chappadocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a reir * roimh-eòlais Dhe an Athar, tre naomhachadh an Spioraid chum ùmhlachd, agus crathadh fola Iosa Crìosd: Gràs agus sìothchaint gu raibh air am mèudachadh dhuibhse.

4 Gu ma beannuichte gu 'n raibh Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, neach a reir a mhòr-throcair, a dh' ath-ghin sinne gu beo-dhòchas, tre ais-eirigh Iosa Crìosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalach, agus nach searg as, a 'ta air a coimhead sna neamhaibh dhuibhse,

5 A 'ta air bhur coimhead le cumhachd Dhe tre chreidimh chum slàinte, a 'ta ullamh † r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich.

6 Ni ann s am bheil sibh a' deanamh mòr ghàirdeachais, ge do tha sibh a noise rè ùine bhig (ma 's feumail è) fuidh thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum 's gu'm fuighear dearbhadh bhur creidimh, ni 's priseile gu mòr na òr a theid ‡ am mugh, ge do dhearbhar le tein' è, chum cliù, agus onoir, agus glòir aig foillseachadh Iosa Crìosd:

8 D'am bheil sibh toirt gràidh, ge nach faca sibh è; agus air bhi dhuibh creidsin ann ge nach 'eil sibh a noise 'g a fhaicsin, ata sibh a' deanamh mòr-ghàirdeachais le h aoibhneas \$ air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir:

9 A' faghail crìch bhur creidimh, eadhon slàinte bhur n anama.

10 Slàinte mu 'n d' fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geur-rannsachadh, muintir a rinn fàidheadoireachd mu 'n ghràs

* rùin.

† chum bhi air a foillseachadh.

‡ a neo-ni.

\$ do-labhairt.

[TD 547]

I. PHEAD. CAIB. I.

a bha gu teachd d' ar n ionnsuidhse:

11 A' rannsachadh creud i, no ciud a' ghnè aimsir' a bha Spiorad Chrìosd annta-san, a' * foillseachadh, 'n uair a rinn è fia'nais roimh làimh air fulangasaibh Chrìosd, agus a' ghlòir a bha gu'n leantuin.

12 Muintir d'an d'fhoillsicheadh, nach b'ann doibh fein, ach dhuinne a fhritheail iad na nithe a 'ta 'noise air an cur ann céill duibhse leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o neamh; nithe air am miann leis na h ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin criosraichibh leasraidh bhur n inntin, bithibh measarra, agus biodh † dòchas dìongmhalta agaibh as a' ghràs a bheir'ear dhuibh aig foillseachadh Iosa Chrìosd;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'g ar co'-chumadh fein ris na h ain-mhiannaibh a bha agaibh roimhe ann àm bhur n ain-eolais:

15 Ach a reir mar ata eisean a ghairm sibh naomha, bithibhse naomha mar an ceudna ann san uile chaithe'-beatha;

16 Do bhri' gu bheil è sgrìobhta, Bithibhse naomha, oir ataimse naomha.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breith a reir oibridh gach neach gun ‡ chlaon-bhàigh re neach seach a chéile, caithibh aimsir bhur cuairt ann so le h eagal:

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truailidh, mar ata airgid agus òr, o bhur caithe'-beatha diomhain \$ a thugadh dhuibh o bhur sinnsireachd;

19 Ach le fuil phrìseil Chrìosd, mar Uain gun lochd, gun smal:

20 Neach gu deimhin a roimh-òrduicheadh roimh chruthachadh an t saoghail, ach a dh' fhoillsicheadh ann sna h aimsiribh deireannach air bhur son-sa;

21 Muintir trìd-sin a'ta creidsinn ann an Dia a thog eisean o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu'm biodh bhur creidimh-se agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhri' gur ghlan sibh bhur n anama le ùmhlachd a thoirt do 'n fhìrinn tre 'n Spiorad, chum gràidh neo-chealgaich do na bràithribh; fèuchaibh gu'n toir sibh gràdh d'a chéile a croidhe glan gu dùrachdach:

23 Air dhuibh bhi air bhur n ath-ghineamhuin, ni o shiol truailidh, ach neo-

* ciallachadh.

† sùil gus a' chrich agaibh ris a'ghràs.

‡ fhèuchain air pearsa seach a chéile.

§ air an do lean sibh reir lorg bhur sinnsireachd.

[TD 548]

I. PHEAD. CAIB. II.

thruailidh, le focal an De bheo agus a mhaireas gu siorruidh.

24 Oir ata gach uile fheoil mar fheur, agus uile ghlòir dhaonna, mar bhlàth an fheoir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth:

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu siorruidh. Agus is è so am focal a shearmonaicheadh dhuibhse ann san t soisgeul.

CAIB. II.

1 Tha è 'g an comhairleachadh ann aghaidh mi-sheircealachd; 4 a' nochdadh gur h è Criosd am bunadh air am bheil iad air an to'gail: 11 a' guidheadh orra fantuin o ain-mhiannaibh feòlmhor, 13 bhi ùmhal do uachdranaibh; 18 cionnas is còir do sheirbhisich bhi ùmhal d'am maighisdiribh, 20 iad a dh' fhuilang gu foighidneach air son maith a dheanamh a reir eisempleir Chrìosd.

UIME sin ag cur uaibh gach uile mhi-ruin, agus gach uile mhealltoireachd, agus nan uile chealg, agus fharmada, agus gach uil' ana-cainnt,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis:

3 Ma 's è 's gu'n do bhlais sibh gu bheil an Tighearna gràsmhor.

4 Chum am bheil sibh a' teachd, mar gu cloich bheo, a dhiùltadh gu deimhin le daoinibh, ach air a taghadh o Dhia, agus prìseil:

5 'Ta sibhse mar an ceudna mar chlochaibh beotha, air bhur tog'ail suas 'n ar tigh spioradail, 'n ar sagartachd naomha chum ìobairte spioradail ofrail, taitneach do Dhia trid Iosa Criosd.

6 Uime sin ata so mar an ceudna air a chur sìos ann san sgrìobtuir, Fèuch, cuiream ann Sion prìomh chloch-òisinn, taghta agus prìseil: agus an ti a chreideas ann cha chuir'ear gu nàir' è.

7 Dhuibhse uime sin a chreideas ata sè prìseil: ach dhoibhsin a 'ta eas-ùmhal, a' chloch a dhiùlt na clochairean, rinneadh ceann na h oisinn dith,

8 Agus cloch-thuislidh, agus carruig oilbheim, dhoibhsin a thuisleas air an fhocal, air dhoibh bhi eas-ùmhal, chum an d'òrduicheadh fòs iad.

9 Ach is ginealach taghta sibhse, sagartachd rioghail, cinneach naomha,
pobull * sonraichte; chum gu'n cuireadh sibh 'n céill † cliù an ti a
ghairm a dorchadas sibh chum a sholuis iongantaich fein:

10 Nach raibh ‡ uair-eigin 'n ar pobull, ach a noise is

* dileas, àraid.

† iomlaine, buaidhean.

‡ roimhe.

[TD 549]

I. PHEAD. CAIB. II.

sibh pobull De: dream nach d' fhuair tròcair, ach a noise a 'ta air
faghail tròcair.

11 A mhuintir mo gràidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd-cuairt,
sibh a sheachnadh ain-mhianna feòlmhor, a 'ta cogadh ann aghaidh an
anama;

12 Air dhuibh deadh-chaithe'-beatha bhi agaibh am measg nan Cinneach;
chum ann àit' olc a labhairt umaibh mar luchd mi-ghniomh, gu'n dean iad o
bhur deadh oibrigh a chi siad, Dia a ghlòrachadh ann là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibhse ùmhal do gach uil' ordugh dhaoine air son an
Tighearna: ma 's ann do 'n righ mar an ti a 's àird' inbhe;

14 No do uachdranaibh, mar do'n mhuintir a chuireadh uaithe chum
dioghaltais air luchd dheanamh an uilc, agus chum cliu dhoibhsin a ni
maith.

15 Oir is i toil De gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air ain-
eolas dhaoine amaideach:

16 Mar dhaoine saor, agus gun bhur saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-
folaich do mhi-run, ach mar sheirbhisich Dhe.

17 Thugaibh onoir do na h uile dhaoine. Gràdhaichibh na bràithre. Biodh
eagal De oirbh. Thugaibh onoir do 'n righ.

18 A shearbhanta, bithibh ùmhal d' ar maighisdiribh maille ris an uile
eagal, ni h è 'mhàin dhoibhsin a 'ta maith agus ciuin, ach mar an ceudna
dhoibhsin a 'ta * crosda.

19 Oir ata so cliu-thoillteannach, ma dh' iomchaireas neach sam bith
doilgheas air son coguis a thaobh Dhe, a' fulang gu h ea-corach.

20 Oir ciod an t àdhbhar molaidh ata ann, ma 's è an uair a ghabhar oirbh
air son bhur ciontaidh, gu'n giùlain sibh gu foighidneach è? ach ma 's è
air dhuibh maith a dheanamh, agus fulang air a shon gu'n giùlain sibh è
gu foighidneach; ata so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann chuige so a ghairmeadh sibh: do bhri' gu'n d' fhuiling
Criosd mar an ceudna air ar soin-ne, a' fàg'ail eisempleir agaibh chum gu
leanadh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d' rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'n a bheul:

23 Neach 'n uair a chàineadh è, nach do chàin a ris; 'n uair a dh' fhuiling è, cha do bhagair è; ach dh' earb

* ain-mèineach.

[TD 550]

I. PHEAD. CAIB. III.

sè è fein ris-sin a bheir breith cheart:

24 Neach a ghiùlan ar peacaidh è fein ann a chorp fein air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do 'n pheacadh, gu 'm bitheamaid beo do fhìreantachd: neach a bha sibh air bhur slànuchadh le a bhuillibh.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan; ach philleadh sibh 'noise chum Buachaill' agus Easbuig bhur n anama.

CAIB. III.

1 Tha è teagasg dleasdanas bhan agus fheara-pòsda d'a chéile, 8 ag earalachadh nan uile dhaoine chum aonachd agus gràidh 14 agus geur-leanmhuin fhulang: 19 Tha è mar an ceudna a' cur ann céill sochaire Chrìosd do 'n t sean saoghal.

MAR an ceudna, a mhnàì, bithibhse ùmhal d' ar fearaibh-pòsda fein, chum ma 'ta droing air bith eas-ùmhal do 'n fhocal, gu 'm bi iadsan mar an ceudna air an cosnadh le deadh chaithe'-beatha nam ban, as eugmhais an fhocail.

2 'N uair a bheachdaicheas iad air bhur caithe'-beatha gheamnaidh maille re h eagal.

3 Na bu h è bhur breaghachd, figheadh an fhuilt agus ag cur òir oirbh, agus dheadh thrusgain umaibh, a' bhreaghachd sin o 'n leith 'muigh:

4 Ach duine folaicht' a' chroidhe, ann neo-thruailleachd spioraid mhacant' agus chiuin, ni a 'ta ro-luachmhor ann sealladh Dhe.

5 Oir is ann mar so a rinn na mnàì naomha o shean aig an raibh am muinghin ann Dia, iad fein breagha, air dhoibh bhi ùmhal d' am fearaibh fein;

6 Amhuil a thug Sara ùmhlachd do Abraham, a' gairm tighearna dheth: d'an ingheana sibhse 'm feadh 's a ni sibh gu maith, agus gun gheilt oirbh le h ua' bhas sam bith.

7 Mar an ceudna, fheara-pòsda, gabhaibhse comhnuidh maille riu a reir eòlais, a' tabhairt onoir do 'n mhnàì mar an soitheach a 's anmhuinne, agus mar mhuintir a 'ta 'n an co'-oighreachaibh air gràs na beatha; chum nach cuir'ear bacadh air bhur n ùrnuighibh.

8 Fa dheoidh, bithibh uile a dh' aon inntin, * biodh co'-fhulangas agaibh r'a chéile, gràdhaichibh a chéile mar bhràithre, bithibh truacanta, càirdeil:

9 Na iocaibh olc air son uilc, no càineadh air son càineadh: ach 'n a aghaidh

* bithibh iochdmhor r'a chéile.

[TD 551]

I. PHEAD. CAIB. III.

sin, a' beannachadh; air dhuibh fios bhi agaibh gur ann chuige so a ghairmeadh sibh, chum gu'n sealbhaicheadh sibh beannachadh mar oighreachd:

10 Oir ge b'è le 'm b' àill beatha a ghràdhachadh, agus làith' maithe fhaicsin, cumadh è theanga o olc, agus a bhilidh o labhairt ceilg.

11 Seachnadh è olc, agus deanadh è maith; iarradh è siothchaint, agus leanadh è i.

12 Oir ata sùilean an Tighearna air na fireanaibh, agus a chluasa fosgailte r'an ùrnuigh: ach ata gnùis an Tighearna ann aghaidh na muintir a ni olc.

13 Agus co è a ni olc oirbh, ma bhios sibh 'n ar luchd-leanmhuin air an ni sin a 'ta maith?

14 Ach fòs ma dh' fhuilingeas sibh air sgà' fìreantachd, is sona sibh: agus na biodh fiamh an eagail-sin oirbh, agus na bithibh mi-shuaimhneach;

15 Ach naomhaichibh an Tighearna Dia ann bhur croidhibh: agus bithibh ullamh a ghnà' chum freagradh a thoirt maille re ceannsachd agus eagal, do gach uile dhuine a dh' iarras oirbh reuson an dòchais a 'ta annaibh.

16 Air dhuibh deadh choguis a bhi agaibh; chum 'n uair a 'ta iad a' labhairt uilc 'n ar n aghaidh, mar luchd mi-ghniomh, gu 'n gabh iadsan nàire a 'ta toirt toibheim d'ar deadh chaithe'-beatha ann Criosd.

17 Oir is fearr, ma's è sin toil De, sibh a dh' fhulang air son maith a dheanamh, na air son uilc a dheanamh.

18 Oir dh' fhuiling Criosd fòs aon uair air son peacaidh, am firean air son nan neo-fhìrean, (chum gu'n d' thugadh è sinne gu Dia) air dha bhi air a chur gu bàs san fheoil, ach air a bheothachadh trid an Spioraid:

19 Leis an deachaidh è fòs, agus an do shearmonaich è do na spioradaibh ann am prìosun;

20 A bha o shean eas-ùmhal, 'n uair a dh' fheith fad-fhulangas De aon uair ann laithibh Noe, 'm feadh 's a bha an àirc 'g a h ullu'chadh, ann s an raibh beagan, sin r'a radh, ochd anama, air an sàbhaladh trid uisge.

21 'Ta 'm baiste, mar shaimpleir a 'ta coi'-fhreagradh dha so (ni h è cur dhinn sal na feòla, ach freagradh deadh choguis thaobh Dhe) 'noise 'gar tearnadh-ne, trid ais-eirigh Iosa Criosd:

22 Neach air dha dol gu neamh, a 'ta 'n a shuidhe air

[TD 552]

I. PHEAD. CAIB. IV.

deas-làimh Dhe, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh bhi air an cur fuidh * cheannsal-san.

CAIB. IV.

1 Tha è 'g an earalachadh gu sgur do pheacadh o eisempleir Chrìosd, agus do bhri' gu bheil a' chrìoch dheireannach a' dlù'-theannadh oirn': 12 agus a' toirt co'-fhurtachd dhoibh ann aghaidh geur-leanmhuin.

UIME sin o dh' fhuiling Crìosd air ar soin-ne san fheoil, armaichibh sibhse mar an ceudna sibh fein leis an inntin cheudna: oir sguir an ti a dh' fhuiling ann san fheoil, do pheacadh;

2 Chum nach caitheadh è fuigheall aimsire ann san fheoil, a reir ain-mhianna dhaoine, ach a reir toil De.

3 Oir is leòir dhuinn a' chuid a chuaidh seachad do aimsir ar beatha gu toil nan Geintileach a dheanamh, 'n uair a † ghluais sinn ann am macnus, ann ain-mhiannaibh, ann ana-bharra fiona, ann an ‡ geòcaireachd, ann am pòiteireachd, agus ann iodhol-àdhradh § ain-dligheach:

4 Ni ann sam bheil iad a' gabhail iongantais, do bhri' nach 'eil sibhse a' ruidh maraon riu ann san neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uilc umaibh:

5 Muintir a bheir cunntas dha-san a 'ta ullamh gu breith a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh an soisgeul dhoibhsin a 'ta marbh mar an ceudna, chum gu'n d' thugtadh breith orra a reir dhaoine san fheoil, ach gu'm biodh iad beo a reir Dhe san Spiorad.

7 Ach ata crìoch nan uile nithe am fogus: uime sin bithibh measarra, agus deanaibh faire chum ùrnuigh.

8 Agus roimh gach uile nithe biodh agaibh teas-ghràdh d'a chéile: oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun mhonmhor.

10 Reir mar a fhuair gach aon an tiodhlac', mar sin deanaibh ministreileachd d'a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eagsamhuil De.

11 Ma labhras neach sam bith, labhradh è mar òracla Dhe; ma 'ta neach sam bith re ministreileachd, deanadh è i mar o 'n chomas a bheir Dia dha: chum gu 'm bi Dia air a ghlòrachadh ann sna h uile nithibh trid Iosa Crìosd; dha-san gu raibh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A mhuintir mo ghràidh,

* a mharasglachd, a smachd.

† dh'imich, shiubhail.

‡ craos.

§ ghràineil.

[TD 553]

I. PHEAD. CAIB. V.

na biodh iongantas oirbh thaobh na sèuchainn theinntich, a thig oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu'n tarladh ni-eigin neo-ghnathach dhuibh:

13 Ach deanaibh gàirdeachas, do mhèud gu bheil sibh 'n ar luchd co'-pairt do fhulangasaibh Chrìosd; chum fòs ann àm foillseachaidh a ghlòire gu'm bi subhachas oirbh le h aoibhneas ro-mhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainm Chrìosd, is sona sibh; oir ata Spiorad na glòire, agus Dhe a' gabhail comhnuidh oirbh: d'an taobh-sa gu deimhin ata sè faghail toibheim, ach d'ar taobh-sa 'ta sè air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh a h aon agaibh mar mhort-fhear, no mar mheirleach, no mar dhuine * droch-mhuint', no mar neach a ghabhas gnothuch re cùisibh nach buin da.

16 Gidheadh ma dh' fhuilingeas duine mar Chrìosduidh, na biodh nàir' air; ach thugadh è glòir do Dhia as a leith so.

17 Oir thainig an t àm ann s an tòsaich breitheanas aig tigh Dhe: agus ma thòsaicheas è air tùs againne, ciod is crìoch dhoibhsin a 'ta eas-ùmhal do shoisgeul De?

18 Agus ma's ann air eigin a thearnar am fìrean, c' àit' an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach è fein?

19 Uime sin, an dream a dh' fhuilingeas a reir toil De, earbadh iad an anama ris-sin ann deanamh maith, mar re cruith-fhear dìleas.

CAIB. V.

1 Tha è cur impidh air na seanoiribh treud Dhe a bheathachadh; 5 air an òigridh bhi ùmhal, 8 agus orra uile bhi measarra, faireil, agus daingean sa chreidimh; 9 cur ann aghaidh ar nàmhaid ain-ìochdmhor an diabhol.

NA seanoiridh a 'ta 'n ar measg earalaicheam, air bhi dhamh fein a'm' sheanoir fòs, agus a'm' fhia'nais air fulangasaibh Chrìosd, agus mar an ceudna a'm' fhear co'-pairt do'n ghlòir sin a 'ta gu bhi air a foillseachadh:

2 Beathaichibh treud Dhe a 'ta 'n ar measg, a' gabhail cùram dheth, ni h ann a dh' ain-deoin, ach gu làn-toileach; ni h ann air son buannachd shalaich, ach le h inntin ealamh;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd Dhe, ach mar dhroing a 'ta 'n an eisempleiribh do'n treud.

4 Agus 'n uair a dh' fhoill-

* mi-ghniomh, droch-bheirt.

[TD 554]

II. PHEAD. CAIB. I.

sichear an t àrd-bhuachaille, gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna, dhaoin' òga, bithibh ùmhal do na seanoiribh: seadh, bithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h irioslachd: oir ata Dia a' cur ann aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibhsin a 'ta iriosal.

6 Uime sin islichibh sibh fein fuidh làimh chumhachdaich Dhe, chum as gu'n àrduich è sibh ann àm iomchu'idh:

7 A' tilgeadh bhur n uile chùram air, oir ata cùram aige dhibh.

8 Bithibh measarra, deanaibh faire; do bhri' gu bheil bhur nàmhad an diabhol, mar leomhan beuchdach, ag im'eachd mu 'n cuairt, a' sireadh co a dh' fheudas è shlugadh suas.

9 Cuiribhse 'n a aghaidh, air dhuibh bhi daingean sa chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coi'-lionadh ann bhur bràithribh a 'ta san t saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia fein nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shiorruidh trid Iosa Criosd, taireis duibh fulang rè ùine bhig, sibhse foirfe, gu daingnicheadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh è sibh.

11 Dha-san gu raibh glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dileas (reir mo bhar'ail-se) sgrìobh mi dhuibh gu h aith-ghearr', a' teagasg, agus a' deanamh fia'nais, gur h è so fìor ghràs De ann am bheil sibh 'n ar seasamh.

13 Ta 'n eaglais ann am Babilon a thaghadh maraon ribhse, ag cur fàilt' oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilt' air a chéile le pòig ghràidh, Siothchaint gu raibh maille ribh uil' a 'ta ann Iosa Criosd. Amen.

Dara Litir choitchionn an ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

1 Chum an daingneachadh ann dòchas mèudachadh gràis De, 5 tha è cur impidh

[TD 555]

II. PHEAD. CAIB. I.

orra le creidimh agus deadh oibribh, an gairm a dheanamh cinnteach: 12 tha è cùramach mu so chur ann cuimhne dhoibh, do bhri' gu bheil fios aige a bhàs bhi 'm fogus: 16 agus tha è toirt rabhaidh dhoibh bhi bunaiteach ann creidimh Chriosd, neach a dhearbhadh gur è Mac Dhe è gu fìrinneach, le fia'nais nan abstol a chunnairc a mhòralachd, agus le fia'nais an Athar, agus nam fàidhean.

SIMEON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Criosd, dhoibhsin a fhuair creidimh co'-luachmhor ruinne, trid fireantachd Dhe, agus ar Slànui'-fhir Iosa Criosd:

2 Gu raibh gràs agus sìothchaint air am mèudachadh dhuibhse, trìd eòlais De, agus Iosa ar Tighearna,

3 Reir mar a dheònuich a chumhachd diadhuidh-sin dhuinne na nithe sin uile a bhuineas do bheatha agus do dhiadhachd, trìd eòlais an tì sin a ghairm sinn * chum glòir', agus deadh-bheus:

4 Trìd an d' thugadh dhuinne geallana ro-mhòr agus prìseil, chum trìd-sin gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'n ar luchd co'-pairt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truaill'eachd a 'ta ann san t saoghal trìd ain-mhiann.

5 Agus thuilleadh air so, air deanamh an uile dhìchill duibh, cuiribh r'ar creidimh † deadh-bheus; agus re deadh-bheus, eòlas;

6 Agus re h eòlas, measarrachd; agus re measarrachd, foighidin; agus re foighidin, diadhachd;

7 Agus re diadhachd, gràdh bràthaireil; agus re gràdh bràthaireil, seirc.

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad oirbh gun bhi leasg, no mi-thorrach ann eòlas ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Ach an tì aig nach 'eil na nithe sin, ata sè dall, agus ‡ gearr-sheallach, a' di-chuimhneachadh gur ghlanadh è o a shean pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibhse 'n tuilleadh dìchill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach: oir ma nì sibh na nithe so, cha tuit sibh a choidhch':

11 Oir mar sin frithealar gu pailt' dhuibh slighe, a steach do rioghachd shiorruidh ar Tighearna agus ar Slànui'-fhir Iosa Crìosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghnà'-chur ann cuimhne dhuibh, ge d' is aithne dhuibh iad, agus

* leis a chumhachd ghlòrmhoir.

† treubhantas, cruadal.

‡ fa dhoill'-èan.

[TD 556]

II. PHEAD. CAIB. II.

ge do tha sibh air bhur daingneachadh san fhìrinn a làthair.

13 Ach measam gur còir, am feadh 's ata mi sa * phàilliun so, sibhse a bhrosnachadh le 'r cur ann cuimhne:

14 Air dhamh fios a bhi agam gur fogus dhamh àm cur dhìom mo phàilliun so, amhuil a dh' fhoillsich ar Tighearna Iosa Crìosd dhamh.

15 Tuilleadh fòs, nì mi dìchioll, chum taireis damh siubhal, gu'm bhi agaibhse gnà'-chuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h innleachdach, 'n uair a chuir sinn ann céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearna

Iosa Crìosd, ach rinneadh sinn 'n ar sùil-fhia'naisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair è o Dhia an t Athair onoir agus glòir, 'n uair a thainig a shamhuil so do ghuth o'n ghlòir † òirdheirc, Is è so mo Mhac gràdhachsa, le 'm bheil mi làn-toilichte.

18 Agus chuala sinne an guth so a thainig o neamh, 'n uair a bha sinn maille ris air an t sliabh naomha.

19 'Ta againn mar an ceudna focal fàidheadoireachd a 's cinntiche; d' am maith a ni sibhse aire a thoirt, mar do lòchrann a 'ta toirt soluis uaithe ann ionad doilleir, gus an soillsich an là, agus an eirich an reult-mhaidne 'n ar croidheachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadoireachd air bith do'n sgriobtuir o thogradh dhaoine fein.

21 Oir cha d' thainig an fhàidheadoireachd reir toil duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhe mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomha.

CAIB. II.

1 Tha è roimh-innseadh mu thimchioll luchd-teagaisg fhallsa, a' nochdadh am mi-dhiadhuigheachd, agus an sgrios a thig faraon orra fein agus air an luchd-leanmhuin; 7 o'n saorar daoine diadhaidh, mar a shaoradh Lot a Sodom; 10 agus tha è ni 's pailt' ag cur ann céill giùlan nam mealltoirean mi-dhiadhaidh toibheumach sin, chum gu'm b' fheaird' a dh' fheudtadh an aithneachadh agus an seachnadh.

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna 'measg a' phobuill, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'n ar measg-sa, droing a bheir a

* bhothan.

† àrd-urramaich.

[TD 557]

II. PHEAD. CAIB. II.

steach os ìosal * eiriceachd mhillteach, eadhon ag àichsheunadh an Tighearna a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obunn orra fein.

2 Agus leanaidh mòran an sligheacha millteach, trid am fuigh slighe na firinn mi-chliu.

3 Agus tre shannt ni iad marsandachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a noise o chian a' deanamh moille, agus cha 'n 'eil am milleadh a' † turr-chodal.

4 Oir mar nach do chaomhainn Dia na h aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sios do ifrionn, thug è thairis iad chum bhi air an coimhead ann slabhraidhibh dorchadais, fa chomhair breitheanais;

5 Agus cha do † choigill è an sean saoghal, ach shaor è Noe an t ochdmha' pearsa, searmonaiche fireantachd, air dha an \$ dìlinn a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh;

6 Agus a' tionndadh caithreacha Shodoim agus Ghomorrha gu luaithreadh, dhìt sè le léir-sgrios iad, 'g an deanamh 'n am ball-sampuill do'n droing a chaitheadh am beatha gu mi-dhiadhaidh ann diaigh sin;

7 Agus shaor è Lot am firean, a bha || fa champar le caithe'-beatha neo-ghloin nan aingidh:

8 (Oir chràidh an t ionracan sin, agus è gabhail comhnuidh 'n am measg, anam fireanta o là gu là, le bhi faicsinn agus a' cluinntinn an gnìomhartha ain-dligheach)

9 Is aithne do'n Tighearna na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuaireadh, agus na daoine' aingidh a choimhead gu là a' bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra:

10 Ach gu h àraid iadsan a leanas an fheoil ann an ain-mhiann na neo-ghloine, agus a ni tàir air uachdranachd: Air dhoibh bhi an-dàna, fein-thoileil, cha 'n eagal leo †† ana-cainnt a thoirt dhoibhsin a 'ta ann àrd inbhe:

11 Ge nach toir aingil a 's mò ann neart agus ann an cumhachd, casaid †† thoibheumach 'n an aghaidh am fia'nais an Tighearna.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra ea-tuigseach, a rinneadh chum bhi air an glacadh agus an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosfar iad 'n an truaill'eachd fein;

13 Agus gheibh iad tua-

* dò-bhar'ailean.

† clò-chodal.

‡ chaomhainn.

§ tuil.

|| air a shàrachadh.

†† olc a labhairt umpa-sa.

‡‡ mhaslach.

[TD 558]

II. PHEAD. CAIB. III.

rasdal na h ea-ceirt, mar dhream a mheasas mar shubhachas * sògh san là: is smala iad agus sal, a' gabhail toileachas-inntin 'n am mealltoireachd fein, am feadh 's ata iad air féisdibh malle ribh;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus da nach 'eil è 'n comas sgar do pheacadh; a' mealladh anama neo-shuidhichte: aig am bheil an croidhe air a chleachdadh re gnìomharthaibh sanntach; clann † mhalluichte:

15 A thréig an t slighe dhireach, agus a chuaidh air seacharan, a' leantuin slighe Bhalaam mhic Bhosoir, a ghràdhaich duais na h ea-corach;

16 Ach fhuair è achmhasan air son aingidheachd: oir labhair an asal bhalbh le cainnt duine, agus thoirmeisg si mi-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le h iom-ghaoith, fa chomhair am bheil ceò an dorchadais air a thasgaidh gu siorruidh.

18 Oir 'n uair a labhras iad briathra † atmhòr diomhaoineis, meallaidh iad trid ain-mhianna na feòla, agus mhacnuis, iadsan a chuaidh gu glan as uatha-san a 'ta caitheamh am beatha ann am mearachd:

19 A' gealltuin saorsa dhoibh, agus gun annta fein ach tràilleann na truailleadh: oir ge b'è ni le 'm buadhaichear air duine, do'n ni sin fein ata sè air a chur fuaidh dhaorsa.

20 Oir taireis doibh dol as o shalcharaibh an t saoghail trid eòlais an Tighearna agus an t Slànui'-fhir Iosa Criosd, ma bhios iad a-ris air an ribeadh annta, agus air an cur fuaidh ghéill; ata an deireadh aca-san ni 's measa na an toiseach.

21 Oir b' fhearr, dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fireantachd, na taireis a h eòlas fhaghail, pilleadh o'n àithne naomh' a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh reir an t sean-fhocail fhìrinnich, Phill am madradh air ais chum a sgeith fein; agus, A'mhuc a chuaidh nigheadh, chum a § h aoineagan sa chlàbar.

CAIB. III.

1 Tha è toirt cinnte dhoibh mu theachd Chrìosd chum breitheanais, ann aghaidh luchd-fanoid; 8 a' toirt rabhaidh do dhaoine mi-dhiadhaidh o fhad-fhoighidin De, iad a ghreasadh an aithreachais: 10 ata è mar an ceudna cur ann céill am modh air an sgrìosar an saoghal so: 11 'g an

* deadh-ghleus, deadh theachd-ann-tìr.

† nam mallachd.

‡ uaibhreach.

§ h eabradh san làthaich.

[TD 559]

II. PHEAD. CAIB. III.

earalachadh, o'n dùil a 'ta aca re sin, chum an uile naomhachd beatha; 15 agus a-ris, iad a smuainteachadh gu bheil foighidin De a' treòrachadh chum slàinte, mar a sgrìobh Pòl d'an ionnsuidh 'n a litrichibh.

AN dara litir so, a mhuintir mo ghràidh, sgrìobham chugaibh 'noise; annta le chéile 'taim a' brosnachadh bhur n inntin fhìor-ghloin le 'r cur ann an cuimhne:

2 Chum gu'm bi sibh cuimhneach air na briathraibh a labhradh roimhe ribh leis na fàidhibh naomha, agus air ar n àithne-ne, abstola an Tighearna agus an t Slànui'-fhir:

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air thùs, gu'n d'thig ann sna laithibh deireannach luchd * fochaid, ag im'eachd a reir an ain-mhiann fein,

4 Agus ag radh, C'ait' am bheil gealladh a theachd? oir o choidil na h aithreacha, 'ta na h uile nithe a' fantuinn mar a bha iad o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir ata iad ain-eolach air so d'an deoin, gu'n raibh na neamha ann o chian, agus an talamh 'n a sheasamh as an uisge, agus ann san uisge, trid fhocal De.

6 Tre 'n deachaidh an saoghal a bha 'n sin ann a sgrios, air teachd do'n dilinn air.

7 Ach ata na neamha agus an talamh a'ta 'noise ann, leis an fhocal sin fein air an tasgaidh suas, agus air an gleidheadh fa chomhair teine air chionn là a' bhreitheanais, agus sgrios dhaoine ain-diadhaidh.

8 Ach, a mhuintir mo ghràidh, na bithibhse ain-eolach air an aon ni so, Gu bheil aon là aig an Tighearna mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Ni 'm bheil an Tighearna mall thaobh a gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille) ach ata sè fad-fhulangach d'ar taobh-ne, gun toil aige dream sam bith † dhol am muga, ach na h uile dhaoine theachd gu h aithreachas.

10 Ach thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche; ann s an d' theid na neamha thairis le toirm mhòir, agus ann s an leagh na dùilidh le dian theas; agus bithidh an talamh mar an ceudna agus na h oibridh a 'ta ann, air an losgadh suas.

11 Uime sin do bhri' gu 'm bi na nithe so uile air an sgaoileadh as a chéile, ciod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhi annaibh, san uile chaithe'-

* fanoid.

† bhi air an call.

[TD 560]

I. EOIN. CAIB. I.

beatha naomha, agus dhiadhachd,

12 Le sùil a bhi agaibh re, agus deithfir a dheanamh chum teachd là Dhe, ann s am bi na neamha, air dhoibh bhi re theine, air an sgaoileadh o chéile, agus ann an leaghar na dùilidh le dian theas?

13 Gidheadh 'ta dùil againne re neamhaibh nuadh agus talamh nuadh, do reir a gheallaidh, ann s an comhnuich fireantachd.

14 Uime sin, a mhuintir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, deanaibh bhur dìchioll chum gu fuighear leis-sin ann siothchaint sibh, gun smal agus neo-lochdach:

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearna; amhuil a sgrìobh fòs ar bràthair gràdhach Pòl, a reir a' ghliocais a thugadh dha, d'ar ionnsuidh;

16 Amhuil fòs ann a litrichibh uile, a' labhairt annta mu na nithibh so: ann s am bheil cuid do nithibh do-thuigsinn, a'ta an droing a'ta neo-fhòghluimte agus neo-sheasmhach a' fiaradh, amhuil mar na sgrìobtuire eile fòs, chum an sgrios fein.

17 Ach sibhse, a chàirde gràdhach, o's aithne dhuibh na nithe so roimh-làimh, thugaibh aire 'n t eagal air dhuibhse fòs bhi air bhur tarruing

air falbh le mearachd nan daoine ain-diadhaidh, gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd fein.

18 Ach sàsaibh ann an gràs, agus ann an eòlas ar Tighearna agus ar Slànui'-fhir Iosa Crìosd: Dha-san gu raibh glòir a nois' agus gu siorruidh. Amen.

Ceud Litir choitchionn an ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

2 'Ta è labhairt mu phearsa Chrìosd, ann s am bheil againn beatha mhairtheanach, thaobh co'-chomuinn maille re Dia; 5 ris an eigin duinn naomhachd beatha a chur, a dhearbhadh firinn a cho'-chomuinn sin agus ar n aidmheil chreidimh mar an ceudna, chum gu fuighea-

[TD 561]

I. EOIN. CAIB. II.

maid cinnte gu bheil ar peacaidh maithte dhuinn, tre bhàs Chrìosd.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnairc sinn le 'r sùilibh, air an d' amhairc sinn, agus a laimhsich ar làmha thaobh briathra na beatha;

2 (Oir dh' fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnairc sinne i, agus ata sinn a' deanamh fia'nais, agus ag cur ann céill dhuibhse na beatha mairtheanaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh' fhoillsicheadh dhuinne)

3 An ni a chunnairc agus a chuala sinn, cuireamaid ann céill duibhse, chum's gu'm bi agaibhse mar an ceudna co'-chomunn ruinne: agus gu firinneach 'ta ar co'-chomunn-ne maille ris an Athair, agus maille r'a Mhac Iosa Crìosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so d'ar ionnsuidhse, chum gu'm bi bhur gairdeachas coi'-lionta.

5 Agus is i so an teachdoireachd a chuala sinn uaithe-sin, agus ata sinn a' cur ann céill dhuibhse; Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith ann-san.

6 Ma deir sinn gu bheil co'-chomunn againn maille ris, agus sinn a' gluasachd ann dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus ni bheil sinn a' deanamh na firinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn ann san t solus, amhuil tha eisean san t solus, 'ta co'-chomunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Crìosd a Mhic sinn o'n uile pheaca'.

8 Ma deir sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'g ar mealladh fein, agus ni bheil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh' aid'icheas sinn ar peacaidh, tha eisean firinneach, agus ceart chum ar peacaidh a mhaitheamh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd.

10 Ma deir sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugoire dheth-sin, agus ni bheil fhocal annainn.

CAIB. II

1 Tha è toirt co'-fhurtachd dhoibh 'n aghaidh peacaidh anmhuinneachd. 3 'S è fìor eòlas De àitheanta a choimhead; 9 ar bràithre a ghràdhachadh, 15 agus gun ghaol a thoirt do'n t saoghal. 18 'S eigin duinn bhi air ar faicill ann aghaidh luchd-meallaidh: 20 'Ta na daoine diadhaidh air an coimhead o'n ceilg-sin le buanachadh ann an creidimh agus ann an naomhachd beatha.

MO chlann bheag, na nithe so sgrìobham dhuibh, chum 's nach pea-

[TD 562]

I. EOIN. CAIB. II.

caich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, 'ta fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Criosd am firean:

2 Agus is eisean an ìobairt-réitich air son ar peacaidh-ne: agus ni h è air son ar peacaidh-ne 'mhàin, ach mar an ceudna air son peacaidh an t saoghail uile.

3 Agus le so 'ta fhios againn gur h aithne dhuinn è, ma choimheadas sinn àitheanta.

4 An ti a deir, Is aithne dhamh è, agus nach 'eil a' coimhead àitheanta, is breugoire è, agus ni bheil an fhìrinn ann.

5 Ach ge b'è choimheadas fhocal, ann-san gu deimhin ata gràdh Dhe air a dheanamh foirfe: le so 's aithne dhuinn gu bheil sinn ann.

6 An ti a deir gu bheil è fantuinn ann-san, 's còir dha fòs gluasachd eadhon mar a ghluais eisean.

7 A bhràithre, ni 'n sgrìobham àithne nuadh dhuibh, ach sean àithne a bha agaibh o'n toiseach: 's i 'n t sean àithne am focal a chuala sibh o thùs.

8 A-ris, sgrìobham àithne nuadh dhuibh, ni ata fìor ann-san agus annaibhse: do bhri' gu 'n d' imich an dorchadas thairis, agus gu bheil a noise an solus fìor a' dealrachadh.

9 An ti a deir gu bheil è san t solus, agus a 'ta fuathachadh a bhràthar, tha è san dorchadas gus a noise.

10 An ti aig am bheil gràdh d'a bhràthair, tha è 'n a chomhuidh san t solus, agus ni bheil àdhbhar oilbheim air bith ann.

11 Ach an ti a 'ta fuathachadh a bhràthar, tha è ann dorchadas, agus ag im'eachd ann dorchadas, agus ni h aithne dha c' àite 'm bheil è dol, do bhri' gu'n do dhall dorchadas a shùilean.

12 Sgrìobham d'ar ionnsuidh, a chlann bheag, do bhri' gu bheil bhur peacaidh air am maitheamh dhuibh air sgà' ainm-sin.

13 Sgrìobham d' ar ionnsuidh, aithreacha, do bhri' gu'm b' aithne dhuibh eisean a 'ta o thùs. Sgrìobham d'ar ionnsuidh, òganacha, do bhri' gu'n d'

thug sibh buaidh air an droch aon. Sgrìobham d'ar ionnsuidh, a chlann bheag, do bhri' gu'm b' aithne dhuibh an t Athair.

14 Sgrìobh mi d'ar ionnsuidh, aithreacha, do bhri' gu'm b' aithne dhuibh an tì a'ta ann o thùs. Sgrìobh mi d'ar ionnsuidh, òganacha, do bhri' gu bheil sibh làidir, agus ata focal Dhe 'n a chomhnuidh annaibh, agus

[TD 563]

I. EOIN. CAIB. II.

thug sibh buaidh air an droch aon.

15 Na gràdhaichibh an saoghal, no na nithe a'ta san t saoghal. Ma ghràdhaicheas neach air bith an saoghal, ni bheil gràdh an Athar ann.

16 Oir na h uile a 'ta ann san t saoghal, ain-mhiann na feòla, agus ain-mhiann nan sùl, agus uabhar na beatha, ni h ann o'n Athair ata iad; ach o'n t saoghal.

17 Agus siùbhlaidh an saoghal seachad, agus ain-mhiann: ach an tì a ni toil De, mairidh sè choidhch'.

18 A chlann bheag, 's i 'n aimsir dheireannach tha ann: agus amhuil a chuala sibh gu'n d' thig an t ana-criosd, is ann mar sin ata 'noise iomad ana-criosd ann; o 'm bheil sinn a' tuigsinn gur i 'n aimsir dheireannach a 'ta ann.

19 Chuaidh iad amach uainne, ach cha raibh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin bhiodh iad air fantuinn maille ruinn: ach chuaidh iad amach, chum gu deantadh follasach iad, nach raibh iad uile dhinne.

20 Ach tha agaibhse ùngadh o'n tì naomha, agus is aithne dhuibh na h uile nithe.

21 Cha do sgrìobh mi d'ar ionnsuidh do bhri' nach aithne dhuibh an fhìrinn: ach do bhri' gur h aithne dhuibh i, agus nach 'eil breug air bith o'n fhìrinn.

22 Co a 'ta 'n a bhreugoire, ach eisean a dh' àichsheunas gur h è Iosa an Criosd? 's è so an t ana-criosd, a 'ta 'g àichsheun' an Athar agus a' Mhic.

23 Ge b'è neach a dh' àichsheunas am Mac, ni bheil an t Athair aige; ach an tì a dh' aid'icheas am Mac, tha an t Athair aige mar an ceudna.

24 Uime sin fanadh an nì sin annaibhse a chuala sibh o thùs. Ma dh' fhanas an nì a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna ann sa Mhac, agus ann san Athair.

25 Agus is è so an gealladh a gheall è dhuinne, eadhon a' bheatha mhairtheanach.

26 Sgrìobh mi na nithe so d'ar ionnsuidh, mu thimchioll na droinge a 'ta 'g ar mealladh.

27 Ach tha an t ùngadh a fhuair sibh uaithe-sin, a' fantuinn annaibh; agus ni bheil feum agaibh gu'n deanadh aon neach bhur teagasg: Ach, amhuil ata an t ùngadh sin fein 'g ar teagasg mu thimchioll nan uile

nithe, agus ata è fìor, agus ni 'm breug è: agus mar a theagaisg è sibh, fanaidh sibh ann.

[TD 564]

I. EOIN. CAIB. III.

28 Agus a noise, a chlann bheag, fanaibh ann; chum 'n uair a dh' fhoillsichear è, gu 'm bi dànachd againn, agus nach bi nàire oirn' 'n a làthair aig a theachd.

29 Ma 'ta fhios agaibh gu bheil eisean fireanta, tha fhios agaibh gu bheil gach uile neach a ni fìreantachd, air am breith uaithe-sin.

CAIB. III.

1 Tha è cur ann céill gràidh iongantach Dhe dhuinne, ann sinn a dheanamh 'n ar cloinn dha fein: 3 gur còir dhuinn uime sin àitheanta a choimhead le h urram, 11 agus mar an ceudna gràdh bràthaireil a bhi againn d'a chéile.

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè gràidh a thug an t Athair dhuinne, gu'n goirteadh clann De dhinn: uime sin ni 'n aithne do'n t saoghal sinn do bhri' nach b' aithne dha eisean.

2 A mhuintir mo ghràidh, 'noise is sinne mic Dhe, agus ni 'n soilleir fòs ciod a bhitheas sinn: ach ata fhios againn, 'n uair a dh' fhoillsichear eisean, gu'm bi sinn cosmhuil ris; oir chi sinn è mar ata è.

3 Agus gach uile neach aig am bheil an dòchas so ann-san, glanaidh sè è fein, amhuil ata eisean glan.

4 Ge b'è neach a ni peacadh, tha è mar an ceudna a' briseadh an lagha: oir is è am peacadh briseadh an lagha.

5 Agus ata fhios agaibh gu'n d' fhoillsicheadh eisean chum ar peacaidh-ne thoirt air falbh; agus ni bheil peacadh sam bith ann-san.

6 Gach uile neach a dh' fhanas ann-san, cha dean è peacadh: ge b'è air bith a pheacaicheas, cha 'n fhaca sè eisean, agus cha raibh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh: an ti a ni fìreantachd, is fìrean è, amhuil is fìrean eisean:

8 An ti a ni peacadh, is ann o'n diabhol ata è; oir tha an diabhol a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh' fhoillsicheadh Mac Dhe, chum gu'n sgriosadh è oibridh an diabhoil.

9 Ge b'è neach a ghinear o Dhia, cha dean è peacadh; oir ata a shìol a' fantuinn ann: agus ni 'n comas da peacadh a dheanamh, do bhri' gu'n do ghineadh o Dhia è.

10 Ann so ata clann De agus clann an diabhoil follasach: Ge b'è neach nach dean fìreantachd, ni h ann o Dhia ata è, no an ti nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachdoireachd a chuala sibh o thùs,

[TD 565]

I. EOIN. CAIB. IV.

eadhon sinn a thoirt gràidh d'a chéile.

12 Ni mar Chain, neach a bha o'n droch aon ud, agus a mharbh a bhràthair: Agus c'ar son a marbh sè è? Do bhri' gu'n raibh oibridh fein olc, agus oibridh a bhràthar fireanta.

13 Na gabhaibh iongantas, mo bhràithre, ge do dh' fhuathaicheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhri' gu bheil gràdh againn do na bràithribh: an ti nach gràdhaich a bhràthair, 'ta è fantuinn ann am bàs.

15 Gach uile neach a dh' fhuathaicheas a bhràthair, is mort-fhear è: agus tha fhios agaibh nach 'eil aig mort-fhear sam bith a' bheatha mhairtheanach a' fantuinn ann.

16 Leis a so is aithne dhuinn gràdh Dhe, do bhri' gu'n do leag eisean anam fein air ar son: agus is còir dhuinne ar n anama fein a leagadh sios air son nam bràithre.

17 Ach ge b'è neach aig am bheil maoin an t saoghail so, agus a chi a bhràthair ann uireasbhuidh, agus a dhruideas a chroidhe 'n a aghaidh, cionnas ata gràdh Dhe a' gabhail comhnuidh ann-san?

18 Mo chlann bheag, na gràdhaicheamaid ann an guth, no ann an teangaidh, ach ann an gnìomh agus ann am fìrinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus bheir sinn cinnte d'ar croidhibh 'n a làthair do thaobh sin.

20 Oir ma dhìteas ar croidhe sinn, is mò Dia na ar croidhe, agus is aithne dha na h uile nithe.

21 A chàirde gràdhacha, mur dìt ar croidhe sinn, tha dànachd againn thaobh Dhe.

22 Agus ge b'è ni a dh' iarras sinn, gheibh sinn uaithe è, do bhri' gu bheil sinn ag coimhead àitheanta, agus a' deanamh nan nithe a 'ta taitneach 'n a fhia'nais sin.

23 Agus is i so àithne-sin, gu'n creideamaid ann ainm a Mhic Iosa Criosd, agus gu'n gràdhaicheamaid a chéile, mar a thug eisean àithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimheadas àitheanta-san, tha è gabhail comhnuidh ann, agus eisean ann-san: agus le so aithnicheamaid gu bheil eisean a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug sè dhuinn.

CAIB. IV.

1 Tha è toirt rabhaidh dhoibh gun iad a chreidsinn nan uile luchd-teagaisg a ni bòsd as an Spiorad, ach an dearbhadh le riaghail-

[TD 566]

I. EOIN. CAIB. IV.

tibh a' chreidimh choitchionn: 7 agus tha è le h iomadh reuson 'g am brosnachadh gu gràdh bràthaireil.

A Mhuintir ionmhuinn, na creidibh gach uile spiorad, ach dearbhaibh na spiorada, an ann o Dhia ata iad: do bhri' gu bheil mòran do fhàidhibh bréige air dol amach do'n t saoghal.

2 Le so aithnichibh Spiorad Dhe: gach uile spiorad a dh' aidmlicheas gu'n d' thainig Iosa Criosd san fheoil, is ann o Dhia ata è.

3 Agus gach uile spiorad nach aid'ich gu bheil Iosa Criosd air teachd san fheoil, ni h ann o Dhia ata è: agus is è so spiorad sin an ana-criosd, neach a chuala sibh è bhi teachd, agus a noise 'ta è cheana ann san t saoghal.

4 A chlann bheag, 'ta sibhse o Dhia, agus thug sibh buaidh orra-san: do bhri' gur mò eisean a'ta annaibhse, na 'n ti a'ta ann san t saoghal.

5 Tha iadsan o'n t saoghal: uime sin tha iad a' labhairt mu 'n t saoghal, agus tha 'n saoghal ag eisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an ti aig am bheil eòlas air Dia, eisdidh è ruinne; an ti nach 'eil o Dhia, cha 'n eisd è ruinn. O so aithnichidh sinn Spiorad na fìrinn, agus spiorad a' mhearachd.

7 A mhuintir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a chéile: oir is ann o Dhia tha 'n gràdh; agus gach uile neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia è, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich, ni h aithne dha Dia; oir is gràdh Dia.

9 Ann so dh' fhoillsicheadh gràdh Dhe dhuinne, do bhri' gu 'n do chuir Dia aon-ghin Mhic do'n t saoghal, chum gu 'm bitheamaid-ne beo trìd-sin.

10 Ann so 'ta gràdh, ni h è gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich eisean sinne, agus gu'n do chuir è a Mhac fein chum bhi 'n a iobairt-réitich air son ar peacaidh-ne.

11 A mhuintir ionmhuinn, mi ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha dh' fhiachaibh oirne chéile a ghràdhachadh mar an ceudna.

12 Cha 'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdhaicheas sinn a chéile, tha Dia 'n a chomhnuidh annainn, agus ata a ghràdh air a dheanamh foirfe annainn.

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'n ar comhnuidh annsan, agus eisean annainne, do bhri' gu 'n d' thug è dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnairc sinn

[TD 567]

I. EOIN. CAIB. V.

agus tha sinn a' deanamh fia'nais, gu'n do chuir an t Athair am Mac uaithe chum bhi 'n a Shlànuì'-fhear an domhain.

15 Ge b'è neach a dh' aidmhicheas gur è Iosa Mac Dhe, tha Dia 'n a chomhnuidh annsan, agus eisean ann Dia.

16 Agus dh' aithnich sinne agus chreid sinn an gràdh a 'ta aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a 'ta fantuinn ann gràdh, 'ta è 'n a chomhnuidh ann Dia, agus Dia ann-san.

17 Ann so tha ar gràdh-ne air a dheanamh coi'-lionta, chum's gu'm bi againn dānachd ann là a' bhreitheanais: do bhri' mar a tha eisean, gur amhuil sin tha sinne san t saoghal so mar an ceudna.

18 Ni bheil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh * dìongmhalta an t eagal amach: do bhri' gu bheil pian san eagal: an ti a 'ta eaglach, cha d' rinneadh coi'-liont' ann an gràdh è.

19 Tha gràdh againne dha-san; do bhri' gur ghràdhaich eisean sinn ann toiseach.

20 Ma deir neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugoir' è: oir an ti nach gràdhaich a bhràthair a chunnaic è, cionnas a dh' fheudas è Dia nach fac' è, a ghràdhachadh?

21 Agus an àithne so 'ta againn uaithe-sin, An ti ghràdhaicheas Dia, gu 'n gràdhaicheadh è a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

1 An ti leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlann, agus coimheadaidh sè àitheanta; a 'ta ea-trom, so-choimhead do na creidmich. 9 'S è Iosa Mac Dhe, agus tha è comasach air sinne a shàbhaladh, 14 agus air ar n ùrnuighean a fhreagairt, a ni sinn air ar son fein, agus air son muintir eile.

GE b'è neach a chreideas gur è Iosa an Criosd, ghineadh o Dhia è; agus ge b'è ghràdhaicheas an ti a ghin, gràdhaichidh sè mar an ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn De, 'n uair a ghràdhaicheas sinn Dia agus a choimheadas sinn àitheanta.

3 Oir is è so gràdh Dhe, sinn a choimhead àitheanta: agus ni bheil àitheanta-san † trom.

4 Oir gach uile ni a ghinear o Dhia, bheir è buaidh air an t saoghal: agus is i so a' bhuidh a bhudhaicheas air an t saoghal, eadhon ar creidimh-ne.

* foirfe.

† do-dheanta.

[TD 568]

I. EOIN. CAIB. V.

5 Co an ti a bhudhaicheas air an t saoghal, ach eisean a 'ta creidsinn gur h è Iosa Mac Dhe?

6 Is è so eisean a thainig trìd uisge agus trìd fhuil, Iosa Criosd; ni h è trìd uisge 'mhàin, ach trìd uisge agus fuil: agus is è 'n Spiorad a ni fia'nais, do bhri' gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a 'ta deanamh fia'nais air neamh, an t Athair, am Focal, agus an Spiorad naomha: agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a 'ta deanamh fia'nais air an talamh, an Spiorad, agus an t uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir sin r'a chéile ann aon.

9 Ma ghabhas sinn re fia'nais dhaoine, 's i fia'nais De a's mò: oir is i so fia'nais De, a thug sè mu thimchioll a Mhic.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhe, tha 'n fhia'nais aige ann fein: an ti nach creid Dia, rinn è breugoire dheth, do bhri' nach do chreid sè an fhia'nais a rinn Dia mu thimchioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhia'nais, gu'n d' thug Dia dhuinne beatha mhairtheanach: agus ata a' bheatha so ann a Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige: an ti aig nach 'eil Mac Dhe, cha 'n 'eil beatha aige.

13 Na nithe so sgrìobh mi d'ar n ionnsuidh a'ta creidsinn air ainm Mic Dhe; chum's gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhairtheanach agaibh, agus chum as gu'n creid sibh ann ainm Mic Dhe.

14 Agus is è so an dòchas a 'ta againn annsan, ma dh' iarras sinn ni sam bith do reir a thoile, gu 'n eisd è ruinn.

15 Agus ma 'ta fhios againn gu'n eisd è ruinn, ge b'è ni a dh' iarras sinn, ata fhios againn gu bheil ar n iarrtais a dh' iarr sinn air againn.

16 Ma chi neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh sè, agus bheir è beatha dha, dhoibhsin nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: ni 'n abram, gur còir dha guidheadh air a shon sin.

17 Is peacadh gach uile ea-coir: agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b'è neach a ghineadh le Dia, nach peacaich è, ach an ti a ghineadh o Dhia, coimheadaidh sè è fein, agus cha bhean an droch aon ud ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha 'n saoghal uile 'n a luidhe san olc.

[TD 569]

II. EOIN. CAIB. I.

20 Agus tha fhios againn gu 'n d' thainig Mac Dhe, agus thug è tuigse dhuinn chum gu'm b' aithne dhuinn eisean a 'ta fìor: agus tha sinne annsan a 'ta fìor, eadhon ann a Mhac Iosa Criosd. Is è so an Dia fìor, agus a' bheatha mhairtheanach.

21 A chlann bheag, coimheadaibh sibh fein o iodholaibh. Amen.

Dara Litir an ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

1 Tha è coimheirleachadh do mhnaoi òirdheirc àraidh agus d'a cloinn buanachadh ann sa chreidimh agus ann gràdh Criosdaidh, 8 an t eagal gu'n cailleadh iad duais na h aidmheil a rinn iad roimhe: 10 agus gun ghnothuch a bhi aca ris na mealltoiribh sin nach toir fìor theagasg Iosa Criosd leo d'an ionnsuidh.

AN seanoir chum na bain-tighearna thaghta, agus chum a cloinne, a's ionmhuinn leamsa ann san fhìrinn; agus ni leamsa 'mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a 'ta 'n a comhnuidh annainne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Gràs, tròcair, agus sìothchaint gu raibh maille ribhse o Dhia an t Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd Mac an Athar, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gairdeachas mòr orm, do bhri' gu'n d' fhuair mi cuid do d' chloinne-se ag im'eachd ann san fhìrinn, a reir mar a fhuair sinne àithne o'n Athair.

5 Agus a noise guidheam ort, a bhain-tighearna, ni h è mar gu'n sgrìobhainn àithne nuadh dhuit, ach an àithne a bha againn o thùs, gu 'n gràdhaicheamaid a chéile.

6 Agus is è so an gràdh, gu'n gluaiseamaid a reir àitheanta-san. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu 'n im'icheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mhealltoirean air teachd a steach do'n t saoghal, nach 'eil ag aidmheachadh gu bheil Criosd air teachd san fheoil.

[TD 570]

III. EOIN. CAIB. I.

Is mealltoir so agus ana-criosd.

8 Thugaibh aire dhuibh fein, nach caill sinn na nithe sin a * shaothraich sinn, ach gu fuigh sinn † làn-thuarasdal.

9 Ge b'è neach a bhriseas an lagh, agus nach fan ann an teagasg Chrìosd, ni bheil Dia aige: an ti dh' fhanas ann an teagasg Chrìosd, ata araon an t Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith d'ar n ionnsuidh, agus nach toir è an teagasg so leis, na gabhaibh è a steach d' ar tigh, agus na abraibh ris ‡ Gu ma subhach dhuit.

11 Oir ge b'è neach a deir ris, Gu ma subhach dhuit, tha co'-pairt aige r'a dhroch oibribh.

12 Air dhamh mòran a bhi agam r'a sgrìobhadh chugaibh, cha b' àill leam sgrìobhadh le paipeir agus dubh; ach tha dòchas agam teachd d' ar n ionnsuidh, agus labhairt beul re beul, chum's gu'm bi ar gairdeachas coi'-lionta.

13 Tha clann do pheathar thaghta ag cur fàilte ort. Amen.

Treas Litir an ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

1 Tha è a' moladh Ghaiuis air son a dhiadhachd, 5 agus aoidheachd do'n fhior luchd-teagaisg; 9 agus air an làimh eile a' deanamh gearain air gnàthachadh mi-chàirdeil Dhiotrepheas uaibhrich; 11 ag innseadh nach còir eisempleir-sin a leantuin; 12 agus a' toirt teisteanas sonraichte do'n deadh iomradh a bha air Demetrius.

AN seanair chum Gaiuis ghràdhaich, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.

2 A bhràthair ghràdhaich, 's è mo ghuidheadh roimh gach uile ni gu 'n soirbhicheadh leat agus gu'm biodh tu slàn, amhuil ata soirbheachadh le t anam.

3 Oir rinn mi gairdeachas gu mòr 'n uair a thainig na bràithre, agus a rinn iad fia'nais do'n fhìrinn a 'ta annadsa, amhuil ata thusa 'g im'eachd san fhìrinn.

4 Ni bheil gairdeachas agam a's mò na bhi cluinntin gu bheil mo chlann ag im'eachd san fhìrinn.

5 A bhràthair ghràdhaich, is dìleas a ni thu gach ni a 'ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich;

* bhuannaich.

† làn duais.

‡ Gu'n soirbhichear leat.

[TD 571]

IUD. CAIB. I.

6 Muintir a rinn fia'nais air do ghràdh ann làthair na h eaglais: ma bheir thu air an aghaidh iad 'n an slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu:

7 Oir chuidh iad amach air sgà' ainm-sin, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.

8 Uime sin tha dh' fhiachaibh oirne gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'n ar co'-shaothraichibh do'n fhìrinn.

9 Sgrìobh mi chum na h eaglais: ach ni 'n gabh Diotrepheas, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'n am measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuimhnichidh mi oibrìdh a'ta è deanamh, a' bith-labhairt 'n ar n aghaidh le briathraibh * aingidh: agus ni 'n leòir leis sin, ach ni mò ata è fein a' gabhail ris na bràithribh, agus tha è a' bacadh an droing leis am b' àill, agus 'g an tilgeadh amach as an eaglais.

11 A bhràthair ghràdhaich, na lean an ni a 'ta olc, ach an ni a 'ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia ata è: ach an ti a ni olc, cha 'n fhac' è Dia.

12 Tha deadh theisteach air Demetrius o gach uile, agus o'n fhirinn fein: seadh, tha sinne mar an ceudna a' deanamh fia'nais, agus tha fios agaibh gu bheil ar fia'nais-ne fìor.

13 Bha mòran agam r'a sgrìobhadh, ach cha 'n àill leam sgrìobhadh le dubh agus peann a t ionnsuidh:

14 Ach tha dòchas agam t fhaicsinn a chlisge, agus labhraidh sinn beul re beul. Siòthchaint maille riut. Tha na càirde cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

LITIR choitichionn an ABSTOIL IUDAIS.

CAIB. I.

1 Tha è 'g am brosnachadh chum bhi bunaiteach ann aidmheil a' chreidimh.
4 Tha luchd-teagaisg bréige air teachd a steach 'n am measg chum am mealladh; agus tha peanas ro-eaglach air ull'uchadh fa chomhair na muintir sin, air son an droch theagaisg agus an caithe'-beatha mhi-naomha:

* naimhdeil, mi-runach.

[TD 572]

IUD. CAIB. I.

20 Ann riochd so gu'm feud na daoine diadhaidh, tre chongnamh an Spioraid naoimh, agus ùrnuighean re Dia, buanachadh agus fàs ann an gràs; iad fein a ghleidheadh, agus daoine' eile a shaoradh a liontaibh nam mealltoirean sin.

IUDAS searbhant Iosa Criosd, agus bràthair Sheumais, chum na droing' a 'ta air an naomhachadh le Dia an t Athair, agus air an coimhead le Iosa Criosd, agus a 'ta air an gairm:

2 Gu raibh tròcair, agus siòthchaint, agus gràdh air am mèudachadh dhuibhse.

3 A mhuintir ionmhuinn, air dhamh an uile dhìchioll a dheanamh chum sgrìobhadh d' ar n ionnsuidh mu thimchioll na slàinte * choitichionn: b' fheumail damh sgrìobhadh d'ar n ionnsuidh, † 'g ar n earalach' sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir † dh' èulaigh daoine' àraidh a steach, a dh' òrduicheadh roimhe o shean chum na dìte' so, daoine mi-dhiadhaidh, a 'ta tionndadh gràis ar De-ne gu macnus, agus a 'ta 'g àichsheun' Dhe, a's aon Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Criosd.

5 Uime sin is àill leam bhur cur ann cuimhne, ge do bha fhios agaibh \$ aon uair air so, cionnas taireis do'n Tighearna am pobull a shaoradh a talamh na h Eipht, a sgrios è ann diaigh sin an droing nach do chreid.

6 Agus na h aingil nach do ghleidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-comhnuidh fein, choimhid sè ann geimhlibh siorruidh fuidh dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil ata Sodom agus Gomorrha, agus na bailte mu 'n cuairt orra, a thug iad fein thairis do striopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuin feòla coimheich, air an cur suas 'n am ball-sampuill, a' fulang dioghaltais teine shiorruidh.

8 Mar an ceudna fòs ata an luchd-bruadair neo-ghlan sin a' salchadh na feòla, a' deanamh tàir' air uachdranachd, agus a' labhairt || gu toibheumach air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t àrd-aingeal, 'n uair a chathaich è 'n aghaidh an diabhoil, agus a rinn è deasboireachd mu chorp Mhaois, dànadas air casaid thoibheumach a thoirt 'n a aghaidh, ach a dubhairt sè, Gu cronuicheadh an Tighearn' thu.

* chumanta.

† a' cur impidh oirbh.

‡ ghoid.

§ roimhe.

|| gu tàir-chainnteach, maslach.

[TD 573]

IUD. CAIB. I.

10 Ach tha 'n droing sin a' labhairt * gu toibheumach air na nithibh nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a 's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reuson, tha iad 'g an truailleadh fein annta.

11 Is an-aoibhinn doibh; oir dh' imich iad ann slighe Chain, agus ruidh iad gu togarrach ann am mearachd Bhalaam air ghaol tuarasdail, agus † chuaidh iad am mugha ann an-cainnt cheannarcaich Chore.

12 Is smala iad sin ann bhur féisdibh gràidh, 'n uair ata iad air féisdibh maille ribh, 'g am beathachadh fein gun eagal: is neoil iad gun uisge, air an giùlan mu 'n cuairt le gaothaibh; craobhan searg-mheasach, gun toradh, dà uair marbh, air an spìonadh as am frèumhaibh;

13 Garbh thonna na fairge, a sgeitheas an nàire fein mar chobhar; reulta seachranach, d' am bheil duibhre an dorchadais gu siorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch fòs, an seachdmhadh pearsa o Adhamh, fàidheadoireachd orra sin, ag radh, Fèuch, tha 'n Tighearn' a' teachd le deich mìltibh d'a naomhaibh,

15 A dheanamh breitheanais air na h uile, agus chum gach neach a 'ta mi-dhiadhaidh 'n am measg fhàgail ris, thaobh an uile ghnìomhartha mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus thaobh an uile bhriathra cruaidh, a labhair peacaich mi-dhiadhaidh 'n a aghaidh.

16 Is luchd monmhoir agus gearain an droing so, a'ta 'g im'eachd a reir an ain-mhiann fein; agus tha 'm beul a' labhairt bhriathra ‡ atmhòr, agus iad a' § gabhail iongantais do phearsaibh dhaoine air sgà' buannachd.

17 Ach cuimhnichibhse, a mhuintir mo ghràidh, na focail a labhradh ribh roimhe le abstolaibh ar Tighearna Iosa Crìosd:

18 Mar a dubhairt iad ribh, gu'm biodh ann san aimsir dheireannaich luchd-fanoid, a ghluaiseadh a reir an ain-mhianna mi-dhiadhaidh fein.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad fein o chàch, ‡ collaidh, gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhi dhuibhse, a mhuintir ionmhuinn, 'g ar tog'ail fein suas ann bhur creidimh ro-naomha, agus a' deanamh ùrnuigh san Spioradh naomh,

21 Coimhidibh sibh fein

* uilc mu na nithibh.

† sgrìosadh iad.

‡ uaibhreach.

§ a' toirt mòr-mheas.

|| nàdurra.

[TD 574]

TAISBEAN. CAIB. I.

ann gràdh Dhe, le sùil re tròcair ar Tighearna Iosa Criosd chum na beatha mairtheanaich.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eidir-dhealachaidh:

23 Agus tearnaibh dream eile le h eagal, 'g an tarruing as an teine; ag fuathachadh eadhon an eadaich, air am bheil smal na feòla.

24 'Noise dha-san a'ta cumhachdach chum sibhs' a ghleidheadh o thuisleadh, agus bhur cur gu neo-lochdach ann làthair a ghlòire le h aoibhneas ro-mhòr,

25 Do'n Dia a 'ta 'mhàin glic, ar Slànui'-fhear, gu raibh glòir agus mòralachd, * neart agus cumhachd, a noise agus gu saoghal nan saoghal. Amen.

TAISBEANADH EOIN an Diadhair.

CAIB. I.

4 Tha Eoin a' sgrìobhadh a thaisbeanaidh chum seachd eaglaisean na h Asia, a 'ta air an ciallachadh leis na seachd coinneiribh òir. 7 Teachd Chrìosd: 14 A chumhachd glòrmhor, agus a mhòralachd.

TAISBEANADH Iosa Criosd, a thug Dia dha, a dh' fhoillseachadh d'a sheirbhisich nithe a's eigin teachd gu crìch ann an aith-ghèarr'; agus chuir è teachdoireachd uaithe, agus le na aingeal fein dh' fhoillsich sè iad d'a shearbhant Eoin:

2 A rinn fia'nais air focal De, agus air teisteanas Iosa Criosd, agus air gach nì a chunnairc è.

3 Is beannuichte 'n ti a leughas, agus an droing a dh' eisdeas re briathraibh na fàidheadoireachd so, agus a choimheadas na nithe a 'ta sgrìobhta innte: oir tha 'n t àm am fogus.

4 EGIN chum nan seachd eaglaisean a 'ta san Asia: Gràs gu raibh dhuibhse, agus sìth o'n tì a 'ta, agus a bha, agus a 'ta re teachd; agus o na seachd spioradaibh a 'ta 'm fia'nais a rìgh-chaithreach-sin;

5 Agus o Iosa Crìosd, neach a's è 'n fhia'nais fhìor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus prionnsadh rìghrìdh na talmhain: Dha-san a ghràdhaich sinn, agus a dh' ionnlaid sinn o ar peacaibh ann na fhuil fein,

* tighearnas, uachdranachd.

[TD 575]

TAISBEAN. CAIB. I.

6 Agus a rinn rìghrìdh dhinn agus sagarta do Dhia agus d'a Athair-sin; dha-san gu raibh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Fèuch, tha è teachd le nèulaibh; agus chì gach uile shùil è, agus iadsan mar an ceudna a lot è: agus caoinidh uile threabha na talmhain air a shon-sa: gu ma h amhluidh a bhitheas, Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an tùs agus a' chrìoch, a deir an Tighearna, a 'ta, agus a bha, agus a 'ta re teachd, an t Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-bhràthair-se, agus bhur companach ann an trioblaid, agus ann an rìoghachd agus am foighidin Iosa Crìosd, ann san * eilean d'an goir'ear Patmos, air son focail De, agus air son fia'nais Iosa Crìosd.

10 Bha mi san Spìorad air là an Tighearna, agus chuala mi air mo chùl-thaobh guth mòr, mar ghuth trompaid,

11 Ag radh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach: agus, Sgrìobh ann an leabhar an nì a chì thu, agus cuir è chum nan seachd eaglaisean a 'ta san Asia; chum Ephesus, agus chum Smirna, agus chum Pergamos, agus chum Thiatira, agus chum Sardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh' fhaicsinn a ghutha do labhair rium. Agus air tionndadh dhamh, chunnairc mi seachd coinnleirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinnleire, neach cosmhuil re Mac an duine, air an raibh eadach a ràinig sìos gus a shàilibh, agus air a chrìosradh le crìos òir mu chiochaibh.

14 Bha a cheann agus fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus bha a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosa cosmhuil re * prais fhìor-mhaisich, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuinn; agus a ghuth mar thoir mhòrain uisgeacha.

16 Agus bha aige 'n a làimh dheis seachd reulta: agus cloidheamh geur dà fhaobhair a' teachd amach as a bheul; agus bha ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'n a làn neart.

17 Agus 'n uair a chunnairc mi è, thuit mi sìos aig a chosaibh ann rìochd mairbh: agus chuir è a làmh dheas orm, ag radh rium, Na biodh eagal ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 Is mi an ti a 'ta beo, a-

* oilean.

† umha.

[TD 576]

TAISBEAN. CAIB. II.

agus a bha marbh; agus fèuch, tha mi beo gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha eochracha ifrinn agus a' bhàis agam.

19 Sgrìobh na nithe a chunnairc thu, agus na nithe a 'ta ann, agus na nithe a bhitheas ann diaigh so,

20 Rùn-diomhair nan seachd reulta a chunnairc thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleirean òir. Is iad na seachd reulta, aingil nan seachd eaglaise: agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaise.

CAIB. II.

1 Cìod a dh' àithneadh do Eoin a sgrìobhadh chum aingle ('s iad sin, ministearidh) nan eaglaisean, 1 Ephesus, 8 Smirna, 12 Phergamois, 18 Thiatira: Agus cìod ata air a mholadh, no a fhuaradh uireasbhuidheach annta-san.

CHUM aingil eaglais na h Ephesus, sgrìobh, Is iad so na nithe a deir an ti a 'ta cumail nan seachd reulta 'n a làimh dheis, a 'ta 'g im'eachd ann am meadhon nan seachd coinnleirean òir;

2 Is aithne dhamh t oibridh, agus do shaothair, agus t fhoighidin, agus nach urradh thu giùlan leo-san a 'ta olc: agus dhearbh thu iadsan a deir gur abstoil iad fein, agus nach eadh; agus fhuair thu iad breugach:

3 Agus ghiùlain thu, agus tha foighidin agad, agus air sgà' m' ainme-se rinn thu saothair, agus cha d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha agam a' t aghaidh, gur thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uaithe a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dean na ceud oibridh; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as àite, mur gabh thu aithreachas.

6 Ach ata so agad, gur fuathach leat oibridh nan Nicolaitanach, nithe mar an ceudna a's fuathach leamsa.

7 An ti aig am bheil cluas, eisdeadh è creud a deir an Spiorad ris na h eaglaisibh, Do'n ti a bhuaichaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a 'ta ann am meadhon pharraais De.

8 Agus chum aingil eaglais na Smirna, sgrìobh, Na nithe so a deir eisean a 's è 'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a'ta beo;

9 Is aithne dhamh t oibridh, agus do thrioblaid, agus do bhochdainn,
(gidheadh ata thu * beartach) agus is aithne dhamh blaisphem' na muintir
a deir gur

* saibhir.

[TD 577]

TAISBEAN. CAIB. II.

Iudhaich iad fein, agus cha'n eadh, ach is iad sionagog Shàtain.

10 Na gabh eagal roimh h aon do na nithibh sin a dh' fhuilingeas tu:
fèuch, tilgidh an diabhol cuid agaibh ann am prìosun, chum's gu'n
dearbhar sibh; agus bithidh trioblaid agaibh rè dheich làith': bio-sa
fìrinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, eisdeadh e creud a deir an Spiorad ris na h
eaglaisibh, An ti a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs è.

12 Agus chum aingil na h eaglais a'ta ann am Pergamos, sgrìobh, Na nithe
so deir eisean, aig am beil an cloidheamh geur dà fhaobhair,

13 Is aithne dhamh t oibridh, agus c' àit' am bheil thu a' d' chomhnuidh,
eadhon far am bheil caithir Shàtain: agus ata thu a' cumail m'ainme gu
daingean, agus cha d' àichsheun thu mo chreidimh, eadhon ann sna laithibh
sin ann an raibh Antipas 'n a mhairtireach fìrinneach dhamh, a mharbhadh
'nar measg, far am bheil Sàtan 'n a chomhnuidh.

14 Gidheadh ata beagan agam a' t aghaidh, do bhri' gu bheil agad ann sin
an droing a'ta cumail teagaisg Bhalaam, a theagaisg do Bhalac ceap-
tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh' iobradh do
iodholaibh itheadh, agus striopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin ata agad fòs an dream a 'ta cumail teagaisg nan
Nicolaitanach, ni a's fuathach leamsa.

16 Gabh aithreachas, no thig mi a' t ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi
'n an aghaidh le cloidheamh mo bheoil.

17 An ti aig am bheil cluas, eisdeadh è creud a deir an Spiorad ris na h
eaglaisibh. Do 'n ti a bhuidheachas bheir mi r'a itheadh do'n mhanna
fholuichte, agus bheir mi dha cloch gheal, agus air a' chloich ainm nuadh
sgrìobhta, nach aithne do neach air bith, ach an ti a gheibh i.

18 Agus chum aingil na h eaglais a'ta ann an Tiatira, sgrìobh, Na nithe
so deir Mac Dhe, aig am bheil a shùile mar lasair theine, agus a chosa
mar phrais fhior-mhaisich;

19 Is aithne dhamh t oibridh, agus do ghràdh, agus do sheirbhis, agus do
chreidimh, agus t fhoighidin, agus t oibridh deireannach; gu bheil iad ni
's mò na do cheud oibridh.

[TD 578]

TAISBEAN. CAIB. III.

20 Gidheadh, ata agam beagan do nithibh a' t aghaidh, gu bheil thu a'
fulang do'n mhnaoi sin Iesebel, a deir gur ban-fhàidh i fein, mo

sheirbhisich a theagasg agus a mhealladh chum striòpachas a dheanamh, agus nithe a dh' iobradh do iodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dh'i ùine gu aithreachas a ghabhail d'a striòpachas, agus nior ghabh si aithreachas.

22 Fèuch, tilgeam i ann an leabaidh, agus iadsan a'ta deanamh adhaltrannais ria ann an trioblaid mhòir, mur gabh iad aithreachas d'an gnìomharthaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs; agus bithidh fhios aig na h eaglaisibh uile gur mise an ti sin a sgrùdas na h airne agus na croidheacha: agus bheir mi do gach aon agaibhse a reir bhur n oibridh.

24 Ach ribhs' a deiream, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mhèud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne doimhne Shàtain, mar a deir iad, cha chuir mi uallach eile oirbh.

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a'ta agaibh, gus an d' thig mi.

26 Agus an ti a bhuidheachas, agus a * choimheadas m' oibridh gus a' chrìch, dha-san bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach:

27 (Agus riaghlaidh sè iad le slait iarunn: mar shoithichibh creatha brisear 'n am blòidibh iad) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, eisdeadh è creud a deir an Spiorad ris na h eaglaisibh.

CAIB. III.

1 'Ta aingeal eaglais Shardis air a chronachadh, 3 air earalachadh gu h aithreachas, agus air a bhagairt mur gabh è aithreachas. 8 Tha aingeal eaglais Philadelphia air a mholadh air son a dhìchill agus fhoighidin. 15 Tha aingeal eaglais Laodicea air a chronachadh air son nach raibh è fuar no teath, 16 agus air earalachadh bhi ni 's èudmhoire. 20 Tha Criosd 'n a sheasamh aig an dorus agus 'g a bhualadh.

AGUS chum aingil na h eaglais a 'ta ann Sardis, sgrìobh, Na nithe so deir an ti aig am bheil seachd spiorada Dhe, agus na seachd reulta; Is aithne dhamh t oibridh, gu bheil ainm agad gu bheil thu beo, agus ata thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich na nithe a'ta làthair, agus a

* ghleidheas.

[TD 579]

TAISBEAN. CAIB. III.

'ta ullamh chum bàsachadh: oir cha d' fhuair mi t oibridh coi'-lìonta am fianais De.

3 Cuimhnich uime sin cionnas a fhuair agus a chuala tu, agus * coimhead iad, agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad cìod i an uair ann s an d' thig mi ort.

4 'Ta beagan ainmeanna agad fòs ann Sardis, nach do shalaich an eadach; agus im'ichidh iad maraon riumsa ann an culaidhibh geala: oir is † airidh iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear eisean ann eadach geal; agus cha dubh mi 'mach ainm a leabhar na beatha, ach aidmhichidh mi ainm-sin am fia'nais m'Athar, agus am fia'nais aingle-sin.

6 An ti aig am bheil cluas, eisdeadh è 'n ni a deir an Spiorad ris na h eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h eaglais a'ta ann am Philadelphia, sgrìobh, Na nithe so deir an ti a'ta naomha, an ti a'ta fìor, an ti aig am bheil eochair Dhaibhidh, an ti a dh' fhosglas, agus cha dùin neach air bith; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith:

8 Is aithne dhamh t oibridh: fèuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urradh neach air bith a dhùnadh: oir ata neart beag agad, agus choimhid thu m' fhocal, agus cha d' àichsheun thu m' ainm.

9 Fèuch, bheir mise orra-san a'ta do shionagog Shàtain (a deir gur Iudhaich iad fein, agus cha'n eadh, ach tha iad a' deanamh bréige) fèuch, bheir mise orra gu'n d' thig iad agus gu'n dean iad àdhradh aig do chosaibh, agus gu 'm bi fios aca gur ghràdhaich mise thu.

10 Do bhri' gur choimhid thu focal m' fhoighidin-se, coimhididh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuaireidh, a thig air an t saoghal uile, a dhearbhadh na muinntir sin a'ta 'n an comhnuidh air an talamh.

11 Fèuch, 'taim ag teachd gu grad: dean greim daingean air na bheil agad, chum 's nach glac neach air bith do chrùn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi è 'n a phileir ann an teampull mo Dhe, agus cha d'theid è ni 's mò amach as: agus sgrìobhaidh mi ainm mo Dhe air, agus ainm caithreach mo Dhe, a's i Ierusalem nuadh, a thig a nuas o neamh o m' Dhia: agus sgrìobhaidh mi m' ainm nuadh fein air.

13 An ti aig am bheil cluas, eisdeadh è creud a deir an

* cum gu teann.

† fiu.

[TD 580]

TAISBEAN. CAIB. IV.

Spiorad ris na h eaglaisibh.

14 Agus chum aingil na h eaglais a 'ta ann Laodicea, sgrìobh, Na nithe so deir an Amen, an fhia'nais dhìleas agus fhìrinneach, toiseach cruthachaidh Dhe;

15 Is aithne dhamh t oibridh, nach 'eil thu aon chuid fuar no teath: b' fhearr leam gu'm bitheadh tu fuar no teath.

16 Uime sin do bhri' gu bheil thu meagh-bhlà', agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teath, sgeithidh mi thu 'mach as mo bheul:

17 Do bhri' gu bheil thu ag radh, Ata mi beartach, agus air fàs saibhir, agus gun fheum agam air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu ainniseach, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lom-nochd.

18 Comhairlicheam dhuit, òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum as gu'm bi thu saibhir; agus eadach geal, chum's gu'n comhdaichear thu, agus nach bi * nàire do lom-nochduigh' follasach; agus ùng do shùile le sàbh-shùl, chum's gur léir dhuit.

19 Mhèud 's a's ionmhuinn leam, cronaicheam agus smachdaicheam: uime sin biodh agadsa teas-ghràdh, agus gabh aithreachas.

20 Fèuch, ata mi a'm' sheasamh aig an dorus agus a' bualadh: ma dh' eisdeas neach sam bith re m' ghuth, agus gu'm fosgail è 'n dorus, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh ni mo shuipeir maille ris, agus eisean maille riumsa.

21 Do'n ti a bhuaidhicheas bheir mi comas suidhe maille riumsa air mo righ-chaithir, amhuil fòs a bhuaidhich mise, agus a shuidh mi maille re m' Athair air a righ-chaithir-sin.

22 An ti aig am bheil cluas, eisdeadh è an ni a deir an Spiorad ris na h eaglaisibh.

CAIB. IV.

2 Tha Eoin a' faicsinn righ-chaithir Dhe ann am flaitheamhnas. 4 Na ceithir seanoiridh fichead. 6 Na ceithir beathaiche làn do shùilibh air am beul-thaobh agus air an cùl-thaobh. 10 Tha na seanoiridh a' tilgeadh sios an crùn, agus a' deanamh àdhraidh do'n ti a bha 'n a shuidhe air an righ-chaithir.

ANN diaigh so dh' amhairc mi, agus fèuch, bha dorus fosgailte air neamh; agus bha an ceud ghuth a chuala mi, mar fhuaim trompaid a' labhairt rium, ag radh, Thig a nìos ann so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's eigin tachairt ann diaigh so.

* gràinealachd.

[TD 581]

TAISBEAN. CAIB. V.

2 Agus air ball bha mi san Spiorad: agus fèuch, bha righ-chaithir air a suidheachadh air neamh, agus bha neach 'n a shuidhe air a' chaithir.

3 Agus bha an ti a shuidh, r'a amharc air, cosmhuil re cloich Iaspis, agus Shardis: agus bha * bogha-frois timchioll na righ-chaithreach mu'n quart, cosmhuil, r'a fhaicsinn, re Emerald.

4 Agus timchioll na righ-chaithreach mu'n quart bha ceithir chaithriche fichead; agus air na caithrichibh chunnairc mi ceithir seanoiridh fichead 'n an suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus bha aca air an cinn † corona òir.

5 Agus chuaidh amach as an righ-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna: agus bha seachd † lòchrainn theine a' dearg-lasadh am fia'nais na righ-chaithreach, nithe a's iad seachd spiorada Dhe.

6 Agus roimh an rìgh-chaithir bha fairge ghloine cosmhuil re criostal: agus ann am meadhon na rìgh-chaithreach, agus mu 'n cuairt do'n rìgh-chaithir bha ceithir bheathaiche làn do shùilibh air am beul-thaobh agus air an cùl-thaobh.

7 Agus bha an ceud bheathach cosmhuil re leòman, agus an dara beathach cosmhuil re laogh, agus bha aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus bha an ceathramh beathach cosmhuil re iolair ag itealaich.

8 Agus bha aig na ceithir bheathaichibh gach aon aca fa leith sea sgiathan mu'n cuart da, agus bha iad làn do shùilibh 'n taobh a stigh; agus ni 'n sguir iad a là no dh' oidhche, ag radh, Naomha, naomha, naomha, an Tighearna Dia uile-chumhachdach, neach a bha, agus a 'ta, agus a bhitheas.

9 Agus 'n uair a thug na beathaiche sin glòir, agus onoir, agus buidheachas do'n ti a bha 'n a shuidhe air an rìgh chaithir, neach a 'ta beo gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanoiridh fichead sìos ann làthair an ti a bha 'n a shuidhe air an rìgh-chaithir, agus rinn iad àdhradh dha-san a 'ta beo gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an § corona ann làthair na rìgh-chaithreach, ag radh,

11 Is || airidh thusa, a Thighearna, air glòir, agus onoir, agus cumhachd fhaghail: oir chruthaich thu na h uile nithe, agus air son do thoil-se 'ta iad, agus chruthaichheadh iad.

CAIB. V.

1 An leabhar air a sheula-

* bogha-uisge.
† crùna.
‡ lampuidh teine.
§ crùna.
|| fiu.

[TD 582]

TAISBEAN. CAIB. V.

chadh le seachd seulaibh, 9 a b' airidh amhàin an t Uan a mharbhadh air fhosgladh: 12 uime sin ata na seanoiridh a' toirt cliu dha, agus ag aidmheachadh gu'n do shaor sè iad le fhuil fein.

AGUS chunnairc mi ann làimh dheis an ti a shuidh air an rìgh-chaithir, leabhar sgriobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùl-thaobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnairc mi aingeal treun ag éigheach le guth àrd, Co a's airidh air an leabhar fhosgladh; agus air a sheulacha fhuasgladh?

3 Agus cha raibh aon neach air neamh, no air thalamh, no fuidh 'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no amharc air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhri' nach d' fhuaradh aon neach a b' airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no amharc air.

5 Agus a dubhairt aon do na seanoiribh rium, Na guil: fèuch, bhuaidhich an Leòmhán a 'ta do threibh Iuda, frèumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulacha fhuasgladh.

6 Agus dh' amhairc mi, agus fèuch, ann am meadhon na rìgh-chaithreach, agus nan ceithir bheathaiche, agus ann am meadhon nan seanoiridh, Uan 'n a sheasamh mar gu 'm biodh è air a mharbhadh, aig an raibh seachd adharca, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhe, a chuireadh amach chum na talmhain uile.

7 Agus thainig è, agus ghlac è an leabhar a deas làimh an tì a bha 'n a shuidhe air an rìgh-chaithir.

8 Agus 'n uair a ghlac è 'n leabhar, thuit na ceithir bheathaiche, agus na ceithir seanoiridh fichead sìos ann làthair an Uain, agus aig gach aon aca clàrsaichean, agus tùis-shoithiche òir làn do dheadh bholaibh, nithe a's iad ùrnuighean nan naomh.

9 Agus chan iad caintic nuadh, ag radh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulacha fhosgladh: oir mharbhadh thu, agus shaor thu sinne do Dhia le t fhuil fein, as gach uile threibh, agus theangaidh, agus phobull, agus chinneach;

10 Agus rinn thu rìghridh dhinn agus sagarta d'ar Dia: agus rioghaichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh' amhairc mi, agus chuala mi guth mhòrain aingeal timchioll na rìgh-chaithreach, agus nam beathaiche, agus nan seanoiridh:

[TD 583]

TAISBEAN. CAIB. VI.

agus b'è an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhìltibh;

12 Ag radh le guth àrd, Is airidh an t Uan a chuaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saibhreas, agus gliocas, agus neart, agus onoir, agus glòir, agus moladh fhaghail.

13 Agus chuala mi gach uile chreatuir a'ta air neamh, agus air an talamh, agus fuidh 'n talamh, agus a 'ta air a' chuan, agus na nithe a 'ta annta uile, ag radh, Moladh agus onoir, agus glòir, agus cumhachd gu raibh dha-san a 'ta 'n a shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus a dubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanoiridh fichead sìos, agus rinn iad àdhradh dha-san a 'ta beo gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

Fosgladh nan seulacha ann òrdugh, agus ciod a lean air sin; ann am bheil fàidheadoireachd air a cur sìos mu thimchioll nithe gu deireadh an t saoghail.

AGUS chunnairc mi 'n uair a dh' fhosgail an t Uan a h aon do na seulaibh, agus chuala mi, mar fhuaim tairmeanaich, a h aon do na ceithir bheathaichibh, ag radh, Thig agus faic.

2 Agus chunnairc mi, agus fèuch, each geal; agus bha aig an ti a shuidh air, bogha; agus thugadh dha crùn, agus chuaidh è 'mach a bhudhachadh, agus chum buaidh a thoirt.

3 Agus 'n uair a dh' fhosgail è 'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag radh, Thig, agus faic.

4 Agus chuaidh each eile amach a bha dearg: agus thugadh cumhachd dha-san a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnas gu'm marbhadh iad a chèile: agus thugadh cloidheamh mòr dha.

5 Agus 'n uair a dh' fhosgail è an treas seula, chuala mi an treas beathach ag radh, Thig, agus faic. Agus dh' amhairc mi, agus fèuch, each dubh, agus bha aig an ti a shuidh air, * meidh 'n a làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathaiche ag radh, Miosur crui'neachd air son peghinn, agus tri miosuire eòrna air phegin; agus na dean cron air an ola, no air an fhion.

7 Agus 'n uair a dh' fhosgail è 'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag radh, Thig, agus faic.

* toimhseachan.

[TD 584]

TAISBEAN. CAIB. VII.

8 Agus dh' amhairc mi, agus fèuch, each uaine; agus b'è ainm an ti a shuidh air, am Bàs, agus lean * ifrionn 'n a chuideachd: agus thugadh dhoibhsin cumhachd air a' cheathramh cuid do'n talamh, chum am marbhadh le cloidheamh, agus le gorta, agus le bàs, agus le h ainmhidhibh allta na talmhain.

9 Agus 'n uair a dh' fhosgail è an cùigeadh seula, chunnairc mi fuidh 'n altair, anama na muintir sin a mharbhadh air son focail De, agus air son na fia'nais a chum iad.

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag radh, Cia fhad' a bhitheas, o Tighearna naomha agus fhìrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an dìol thu ar fuil-ne orra-san a 'ta 'n an comhuidh air an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon aca ròba geala, agus a dubhradh riu, iad a ghabhail fois fòs rè ùine bhig, gus am biodh an co'-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithre a rachadh a mharbhadh mar a chuaidh iadsan, air an coi'-lionadh.

12 Agus dh' amhairc mi 'n uair a dh' fhosgail è an seathadh seula, agus fèuch, bha crith mhòr thalmhain ann, agus dh' fhàs a' ghrian dubh mar shaic-eadach roin, agus dh' fhàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reulta nèimhe air an talamh, amhuil mar a thilgeas craobh-fhìge a fìgidh an-abaich, 'n uair a chrathar i le gaoith mhòir:

14 Agus chuaidh neamh thairis mar rola leabhair air fhilleadh air a chéile; agus bha gach uile shliabh agus eilean air an carachadh as an ionadaibh fein:

15 Agus dh' fholaich righridh na talmhain, agus na daoine mòra, agus na daoine saibhre, agus na h àrd-chaiptine, agus na daoine cumhachdach, agus gach seirbhiseach, agus gach duine saor, iad fein ann uamhaibh, agus creagaibh nam beann;

16 Agus a dubhairt iad ris na sléibhtibh agus ris na creagaibh, Tuitibh oirne, agus folaichibh sinn o ghnùis an tí a 'ta 'n a shuidhe air a' chaithir-rioghail, agus o fheirg an Uain:

17 Oir thainig là mòr fheirge-sin; agus co a dh' fheudas seasamh?

CAIB. VII.

3 Ta aingeal ag cur seula air seirbhisich Dhe 'n an eudanaibh. 4 Aireamh na muintir a sheulaicheadh: do threibhibh Israeil fa leith

* an uaigh.

[TD 585]

TAISBEAN. CAIB. VII.

àireamh shonraichte, 9 do gach cinneach eile cuideachd mhòr gun àireamh, a 'ta 'n an seasamh ann làthair na righ-chaithreach, air an sgeadachadh ann ròbaibh geala, agus pailm 'n an làmhaibh: 14 chuaidh 'n eudach a nigheadh ann am fuil an Uain.

AGUS ann diaigh nan nithe sin chunnairc mi ceithir aingil 'n an seasamh air ceithir oisinibh na talmhain, ag cumail ceithir gaothanna na talmhain, chum nach séideadh a' ghaoth air an talamh, no air an fhairge, no air aon chraoibh.

2 Agus chunnairc mi aingeal eile ag eirigh o'n àird an ear, agus ghlaodh è le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d' thugadh cumhachd gu cron a dheanamh air an talamh agus air an fhairge,

3 Ag radh, Na deanaibh dochoir do 'n talamh, no do'n fhairge, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar De-ne air clàraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àireamh na droinge a sheulaicheadh: agus sheulaicheadh ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, do uile threibhibh chloinn Israeil.

5 Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Iuda. Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Reuben. Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Ghad.

6 Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Aser. Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Nephtalim. Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Mhanasses.

7 Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Shimeon. Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Lebhi. Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Isachair.

8 Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Shabuloin. Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Ioseph. Sheulaicheadh dà-mhìle-dheug do threibh Bheniamin.

9 Ann diaigh so dh' amhairc mi, agus fèuch, sluagh mòr, nach raibh neach sam bith comasach air àireamh, do gach uile chinneach, agus threibhibh, agus phoibleachaibh, agus theangaibh, 'n an seasamh ann làthair na rìgh-chaitheach, agus ann làthair an Uain, air an sgeadachadh le ròbaibh geala, agus pailm aca 'n an làmhaibh;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag radh, Slàinte

[TD 586]

TAISBEAN. CAIB. VIII.

d'ar Dia-ne a 'ta 'n a shuidhe air an rìgh-chaitheir, agus do'n Uan.

11 Agus sheas na h aingil uile timchioll na rìgh-chaitheach, agus nan seanoiridh, agus nan ceithir bheathaiche, agus thuit iad air an aghaidh ann làthair na rìgh-chaitheach, agus rinn iad àdhradh do Dhia,

12 Ag radh, Amen: Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus onoir, agus cumhachd, agus neart gu raibh d'ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair a h aon do na seanoiribh, ag radh rium, Co iad sin a 'ta air an sgeadachadh le ròbaibh geala? agus cia as a thainig iad?

14 Agus a dubhairt mi ris, A Thighearna, 'ta fhios agadsa. Agus a dubhairt è rium, 'S iad so iadsan a thainig a trioblòid mhòir, agus nigh iad an ròba, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin ata siad ann làthair rìgh-chaitheach Dhe, agus a' deanamh àdhradh dha là agus a dh' oidhche ann a theampull: agus ni an ti a 'ta 'n a shuidhe air an rìgh-chaitheir comhnuidh 'n am measg.

16 Cha bhi ocras orra tuilleadh, no tart ni's mò, cha mhò * luidheas a' ghrìan orra, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh 'n t Uan a 'ta 'm meadhon na rìgh-chaitheach iad, agus treòraichidh sè iad gu tobraichibh do uisge na beatha: agus tiormaichidh Dia gach uile dheur o'n sùilibh.

CAIB. VIII.

1 'N uair a dh' fhosgladh an seachdmha' seula, 2 tha seachd trompaide air an tabhairt do sheachd ainglibh: 3 Ata aingeal eile a' cur tùis maille re ùrnuighibh nan naomh air an altair òir. 6 Ata ceithir dhiubh a' séideadh an trompaide, agus plàigheanna mòra a' leantuin ann lorg sin.

AGUS 'n uair a dh' fhosgail è an seachdmha' seula, bha tosd air neamh mu thimchioll leith-uair'.

2 Agus chunnairc mi na seachd aingil a sheas am fia'nais De; agus thugadh dhoibhsin seachd trompaide.

3 Agus thainig aingeal eile, agus sheas è aig an altair, agus tùiseir òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum † gu'n d' thugadh sè è maille re ùrnuighibh nan uile naomh air an altair òir, a bha 'n làthair na righ-chaitheach.

* loisgeas a' ghrian iad.

† gu'n ofraileadh sè è.

[TD 587]

TAISBEAN. CAIB. IX.

4 Agus chuaidh deatach na tùise suas maille re ùrnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, ann làthair Dhe.

5 Agus ghlac an t aingeal an tùiseir, agus lion sè è le teine na h altair, agus thilg è air an talamh è: agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich, agus crith-thalmhain ann.

6 Agus dh' ull'uich na seachd aingil aig an raibh na seachd trompaidean iad fein, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain ann, agus teine air an coi'-measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus loisgeadh am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu'm bu shliabh mòr a' losgadh le teine ann san fhairge; agus dh' fhàs an treas cuid do'n fhairge 'n a fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creatuiribh a bha ann san fhairge, aig an raibh anam, bàs; agus * mhilleadh an treas cuid do na lòngaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o neamh, a' dearg-lasadh mar lòchrann, agus thuit i air an treas cuid do na h aimhnibh, agus air na tobraichibh uisge:

11 Agus is è an t ainm a ghoir'ear do'n reult Burmaid: agus † chinn an treas cuid do na h uisgibh 'n am burmaid; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h uisgibh, do bhri' gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhuaileadh an treas cuid do 'n ghréin, agus an treas cuid do 'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionnas gu'n d' rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus cha do dhealraich an là rè an treas cuid dheth, no an oidhche mar an ceudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal ag itealaich ann am meadhon nèimh', ag radh le guth ard, Is truagh, truagh, truagh, do luchd àiteachadh na talmhain, air son guthanna eile trompaid nan tri aingeal a'ta fòs gu séideadh.

CAIB. IX.

1 Aig séideadh do'n chùigeadh aingeal, tha reult a' tuiteam o neamh d'am bheil eochair sluichd an dubh-aigein air a tabhairt: 2 ata è fosgladh an t sluichd, agus ata locuist cosmhuil re scorpionaibh a' teachd amach. 12

Ata cheud truaighe air dol thairis. 13 Ata an seathadh trompaid air a séideadh. 14

* sgriosadh.

† dh'fhàs.

[TD 588]

TAISBEAN. CAIB. IX.

Tha ceithir aingil a bha ceangailte, air am fuasgladh.

AGUS shéid an cùigeadh aingeal a thrompaid, agus chunnairc mi reult a' tuiteam o neamh chum na talmhain: agus thugadh dha eochair * sluichd an dubh-aigein.

2 Agus dh' fhosgail è slochd an dubh-aigein, agus dh' eirich deatach as an t slochd, mar dheatach àmhuinn mhòir theintich; agus rinneadh a' ghrian agus an t aidhear dorcha, le deatach an t sluichd.

3 Agus thainig amach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh do reir mar a tha cumhachd aig scorpionaibh na talmhain.

4 Agus a dubhradh riu gun iad a dheanamh † dochoir air feur na talmhain, no air ni sam bith gorm, no air craobh sam bith, ach air na daoineibh sin amhàin aig nach 'eil seula Dhe air clàr an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh gun iad 'g am marbhadh, ach gu'm biodh iad air am pianadh rè chùig mìosa: agus bha am pian cosmhuil re péin scorpoin, 'n uair a bhuaileas è duine.

6 Agus ann sna laithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha 'n aimis iad air; agus bithidh deidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus bha cruth nan locuist cosmhuil re h eich air an ull'uchadh chum catha; agus bha air an cinn mar gu'm biodh crùin cosmhuil re h òr, agus bha an aghaidh cosmhuil re aghaidh dhaoine.

8 Agus bha folt orra cosmhuil re folt bhan, agus bha am fiacla mar fhiacla leòmhan.

9 Agus bha aca uchd-eadaichean, mar uchd-eadaichean iarunn; agus bha fuaime an sgiathan mar fhuaim charbada mhòrain each a' ruidh chum catha.

10 Agus bha earbuill aca cosmhuil re scorpionaibh, agus bha gathanna 'n an earblaibh: agus b'è an cumhachd daoine a chiurradh rè chùig mìosa.

11 Agus bha rìgh aca os an ceann, eadhon aingeal an dubh-aigein, agus 'sè 's ainm dha san Eabhrais Abaddon, ach ann sa Ghréigis 'sè 's ainm dha Apollion.

12 Chuaidh aon truaighe thairis; fèuch, tha dà thruaighe re teachd fòs ann diaigh so.

13 Agus shéid an seathadh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir

* an t sluichd gun aigeal.

† cron.

[TD 589]

TAISBEAN. CAIB. X.

adharcaibh na h altair òir, a 'ta 'm fia'nais De,

14 Ag radh ris an t seathadh aingeal aig an raibh an trompaid, Fuasgail na ceithir aingil a 'ta cangailte aig an amhain mhòir Euphrates.

15 Agus dh' fhuasgladh na ceithir aingil, a bha air an ull'uchadh fa chomhair uair, agus là, agus mìos, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoinibh.

16 Agus b'è àireamh armailte a' mharc-shluaigh dà cheud mìle do mhìltibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnairc mi na h eich ann san taisbeanadh, agus an droing a shuidh orra, aig an raibh uchd-eadaichean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc: agus bha cinn nan each mar chinn leòmhan; agus as am beoil thainig amach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na tri plàighibh so mharbhadh an treas cuid do dhaoinibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chuaidh amach as am beoil-sin.

19 Oir tha an cumhachda 'n am beul, agus 'n an earblaibh: oir bha an earbuill cosmhuil re naithrichibh nimhe, agus bha cinn aca, agus leo sin ni iad dochoir.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoinibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibribh an làmh, ionnas nach deanadh iad àdhradh do dheamhnaibh, agus do iodholaibh òir agus airgid, agus praise, agus cloiche, agus fiodha: nach urradh faicsinn, no cluinntinn, no im'eachd:

21 Agus ni mò ghabh iad aithreachas d'am mortaibh, no d'am buitseachd, no d'an striopachas, no d' an gadachdaibh.

CAIB. X.

1 Tha è faicsinn aingil thréin aig an raibh leabhar fosgailte 'n a làimh: 6 neach a 'ta toirt mionnan air-sin a 'ta beo gu siorruidh, nach bí àm ni 's mò ann: 9 tha àithn' air a toirt do Eoin an leabhar a ghabhail agus itheadh.

AGUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd anuas o neamh, air a sgeadachadh le nèul, agus * bogha-frois air a cheann, agus bha aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phileiribh teine.

2 Agus bha aige 'n a làimh leabhran beag fosgailte: agus chuir è a chos dheas air an fhairge, agus a chos chli air an talamh,

* bogh'-uisge.

[TD 590]

TAISBEAN. CAIB. XI.

3 Agus * ghlaodh è le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhan: agus 'n uair a ghlaodh è, labhair seachd tairneanaich an guthanna fein.

4 Agus 'n uair a labhair na tairneanaich an guthanna fein, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o neamh, ag radh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t aingeal a chunnairc mi 'n a sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu neamh,

6 Agus mhionnaich è air-sin a 'ta beo gu saoghal nan saoghal, a chruthaich neamh agus na nithe a' ta ann, agus an talamh agus na nithe 'ta ann, agus an fhairge agus na nithe 'ta innte, Nach bi aimsir ann ni's mò;

7 Ach ann an laithibh gutha an t seachdmhadh aingil, 'n uair a thòsaicheas è air séideadh, gu'm biodh rùn-diomhair Dhe air a chrìochnachadh, mar a dh' innis è d'a sheirbhisich na fàidhean.

8 Agus labhair an guth a chuala mi o neamh, rium a-ris, agus a dubhairt è, Im'ich, agus glac an leabhran a 'ta fosgailt' ann làimh an aingil a' ta 'n a sheasamh air an fhairge, agus air an talamh.

9 Agus chuaidh mi dh' ionnsuidh an aingil, agus a dubhairt mi ris, Thoir dhamh-sa an leabhran: agus a deir eisean rium, Glac, agus ith suas è; agus ni è do bhroinn searbh, ach bithidh è ann do bheul milis mar mhil.

10 Agus ghlac mi an leabhran a làimh an aingil, agus dh' ith mi suas è; agus bha è ann mo bheul milis mar mhil: agus 'n uair a dh' ith mi è, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus a dubhairt sè rium, Is eigin duit a-ris fàidheadoireachd a dheanamh ann làthair mhòrain phoibleacha, agus chinneach, agus theanga, agus rìghridh.

CAIB. XI.

3 Tha an dà fhia'nais a' deanamh fàidheadoireachd: 6 tha cumhachd aca neamh a dhruideadh, ionnas nach bi feurthuinn ann: 7 ni am béist cogadh 'n an aghaidh, agus marbhaidh sè iad: 8 agus luidhidh iad gun an adhlac, 11 agus ann diaigh thri làith' agus leith là tha iad ag eirigh a ris. 14 Tha 'n dara truaighe air dol thairis. 15 Tha an seachdmha' trompaid air a séideadh.

AGUS thugadh dhamh-sa cuilc cosmhuil re slait: agus sheas an t aingeal, ag

* dh' éigh.

[TD 591]

TAISBEAN. CAIB. XI.

radh, Eirich, agus tomhais teampull Dhe, agus an altair, agus an droing a 'ta deanamh àdhraidh ann.

2 Ach fàg amach a' chùirt a 'ta 'n taobh a muigh do'n teampull, agus na tomhais i; oir thugadh i do na Cinnich: agus saltraidh iad fuidh 'n cosaibh a' chaithir naomha rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise cumhachd do m' dhias fhia'naisibh, agus ni iad fàidheadoireachd, rè mìle agus dà cheud agus trì fichead làith', eadaichte ann saic-eadach.

4 Is iad so an dà chrann ola, agus an dà choinnleir a 'ta 'n an seasamh ann làthair Dhe na talmhain.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, theid teine amach as am beul, agus clòidhidh sè 'n naimhde: agus ma chiurras neach air bith iad, 's eigin da bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so neamh a dhùnadh ionnas nach bi uisge ann, ann laithibh am fàidheadoireachd-san: agus tha cumhachd aca air uisgeachaibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co'-minic 's is toil leo.

7 Agus 'n uair a chrìochnaicheas iad am fia'nais, ni am béist a dh' eir'eas as an t slochd gun * aigeal, cogadh 'n an aghaidh, agus bheir è buaidh orra, agus marbhaidh sè iad.

8 Agus bithidh an cuirp mharbha 'n an luidhe ann sràid na caithreach mòire, d'an goir'ear gu spioradailte Sodom agus an Eipht, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearna.

9 Agus chi iadsan do na poibleachaibh, agus do threibhibh, agus do theangaibh, agus do chinneachaibh, an cuirp mharbha-san, rè thri làith' gu leith, agus cha leig iad an cuirp mharbha-san a chur ann uaighibh.

10 Agus ni luchd àiteachadh na talmhain gàirdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad † tiodhlacaidh dh' ionnsuidh a chéile; do bhri' gu'n do phian an dà fhàidh so an droing a bha chomhnuidh air an talamh.

11 Agus ann diaigh thri làith' gu leith, chuaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach annta, agus sheas iad air an cosaibh, agus thuit eagal mòr orra-san a chunnairc iad.

12 Agus chual' iad guth mòr o neamh, ag radh riu, Thigibh a nìos ann so. Agus chuaidh iad suas do neamh air nèul, agus chunnairc an naimhde iad.

* ghrùnnd.

† gibhte.

[TD 592]

TAISBEAN. CAIB. XII.

13 Agus ann san uair sin fein bha crith mhòr thalmhain ann, agus thuit an deicheamh cuid do'n * chaithir, agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa chrith-thalmhain: agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimhe.

14 Chuaidh an dara truaighe thairis; fèuch, thig an treas truaighe gu h aith-ghearr'.

15 Agus shéid an seachdmhadh aingeal a thrompaid, agus bha guthanna mòra air neamh, ag radh, Rinneadh rioghachda an t saoghail so 'n an rioghachdaibh d'ar Tighearna, agus d'a Chrìosd-san, agus bithidh è 'n a Rìgh gu saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir seanoiridh fichead a bha 'n an suidhe air an caithrichibh am fia'nais De, sìos air an aghaidh, agus rinn iad àdhradh do Dhia,

17 Ag radh, Bheireamaid buidheachas duitse, O Thighearna Dhe uile-chumhachdaich, a 'ta, agus a bha, agus a bhitheas; air son gur ghabh thu do chumhachd mòr a' t ionnsuidh, agus gu'n do rioghaich thu.

18 Agus bha fearg air na cinnich, agus thainig t fhearg-sa, agus àm nam marbh gu 'n d' thugtadh breith orra, agus gu 'n d' thugadh tusa duais do d' sheirbhisich na fàidhean, agus do na naoimh, agus dhoibhsin air am bheil eagal t ainme, do na big agus do na mòir, agus gu sgriosfadh tu iadsan a † sgriosas an talamh.

19 Agus dh' fhosgladh teampull De air neamh, agus chunncas ann a theampull àirc a' chùmhaint: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhain, agus clocha-meallain mòra ann.

CAIB. XII.

1 Tha bean a bha sgeadaichte leis a' ghréin re saothair-cloinne: 4 'Ta 'n dragon mòr dearg 'n a sheasamh fa comhair, ullamh gus a leanabh a shlugadh suas. 6 'N uair a dh' aiseadadh i, theich i do'n fhàsach. 7 'Ta Michael agus aingil a' cogadh 'n aghaidh an dragoin. 13 Tha an dragon, taireis a thilgeadh sìos air an talamh, a' dian-ruagadh na mnà.

AGUS chunncas iongantais mòr air neamh, bean air a sgeadachadh leis a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà-reult-dheug.

2 Agus air dh'i bhi torrach, ghlaodh i, re saothair-chloinne, agus bha i air a

* bhaile.

† thruailleas.

[TD 593]

TAISBEAN. CAIB. XII.

pianadh chum a h aisead.

3 Agus chunncas iongantais eile air neamh, agus fèuch, dragon mòr dearg, aig an raibh seachd cinn, agus deich adharca, agus air a chinn seachd crùin.

4 Agus tharruing earball an treas cuid do reultaibh nèimhe, agus thilg sè iad chum na talmhain: agus sheas an dragon fa chomhair na mnà a bha ullamh gu bhi air a h aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'n uair a bheireadh i è.

5 Agus rug si leanabh mic, a bha gus na cinnich uile a riaghladh le slait iaruin: agus thogadh a leanabh suas chum Dhe, agus chum a righ-chaitheach-san.

6 Agus theich a' bhean do'n fhàsach, far am bheil aice ionad air ull'uchadh dh'i le Dia, chum gu'm biodh i air a beathachadh ann sin rè mìle agus dà cheud agus trì fichead làith'.

7 Agus bha cogadh air neamh; rinn Michael agus aingil cogadh ann aghaidh an dragoin, agus chog an dragon agus aingil fein;

8 Agus nior thug siad buaidh, ni mò a fhuaradh an àite-sin ni 's mò air neamh.

9 Agus thilgeadh amach an dragon mòr, an t sean naithir sin, d'an goir'ear an diabhol agus Sàtan, a 'ta mealladh an t saoghail uile: thilgeadh amach è chum na talmhain, agus thilgeadh amach aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag radh air neamh, 'Noise 'ta slàinte agus neart, agus rioghachd ar De-ne, agus cumhachd a Chrìosd air teachd; oir thilgeadh sìos fear-casaid ar bràithre, a bha 'g an casaid ann làthair ar De-ne a la agus a dh' oidhche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fia'nais-sin; agus cha do ghràdhaich iad an anama fein gu bàs.

12 Uime sin biodh gairdeachas oirbh, o a neamha, agus oirbhs' a 'ta 'n ar comhnuidh annta. An-aoibhinn do luchd-àiteachaidh na talmhain, agus na fairge: oir thainig an diabhol a nuas d'ar ionnsuidh, agus fearg ro-mhòr air, do bhri' gur fiosrach è nach 'eil aige ach ùine ghaoraid.

13 Agus 'n uair a chunnairc an dragon gur thilgeadh è chum na talmhain, rinn è geur-leanmhuin air a' mhnaoi a rug an leanabh mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh dà sgéith iolaire mòir, chum gu'n rachadh i air itealaich leo do'n fhàsach, chum

[TD 594]

TAISBEAN. CAIB. XIII.

a h ionad fein: far am bheil i air a h altrum rè * aimsir, agus aimsire, agus leith-aimsir, o aghaidh na naithreach.

15 Agus thilg an naithir as a beul uisge mar thuil, ann diaigh na mnà; chum gu'n d' thugadh i uirre bhí air a † giùlan air falbh leis an t sruth.

16 Agus rinn an talamh congnamh ris a' mhnaoi, agus dh' fhosgail an talamh a bheul, agus shluig è suas an tuil a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus chuaidh è dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a sliochd, a 'ta coimhead àitheanta Dhe, agus aig am bheil fia'nais Iosa Crìosd.

CAIB. XIII.

1 'Ta béist ag eirigh as an fhairge le seachd cinn agus deich adharca; dha-san tha an dragon a' toirt a chumhachd. 11 Tha béist eile a' teachd a nìos as an talamh; 14 agus a' toirt fainear iomhaigh bhi air a deanamh do'n cheud bhéist, 15 agus gu'n deanadh daoine àdhradh dh'i, 16 agus gu'n gabhadh iad a chomhartha.

AGUS sheas mi air gaineamh na fairge, agus chunnairc mi béist ag eirigh suas as an fhairge, aig an raibh seachd cinn, agus deich adharca, agus air adharcaibh deich crùin, agus air a chinn ainm blaispheime.

2 Agus bu chos'lach am béist a chunnairc mi re leopard, agus bha a chosa mar chosaibh math-ghamhna, agus a bheul mar bheul leòmhain: agus thug an dragon a neart, agus a chaithir, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnairc mi a h aon d'a cheannaibh mar gu'm biodh è air a lotadh gu bàs; agus leighiseadh a chneadh bhàsmhor: agus ghabh an talamh uile iongantais ann diaigh a' bhéist.

4 Agus rinn iad àdhradh do'n dragon a thug a chumhachd do'n bhéist: agus rinn iad àdhradh do'n bhéist, ag radh, Co a'ta cosmhuil ris a' bhéist? Co a 'ta comasach air cog' a dheanamh 'n a aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nithe mòra, agus blaispheime; agus thugadh cumhachd dha cogadh a dheanamh rè dhà mhìos agus dà fhichead.

6 Agus dh' fhosgail è bheul ann am blaisphem' ann aghaidh Dhe, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus d'a thabernacal, agus do'n dream a'ta 'n an comhnuidh air neamh.

7 Agus thugadh dha cogadh dheanamh ann aghaidh

* àm, agus amanna, agus leith-àm.
† fuadachadh.

[TD 595]

TAISBEAN. CAIB. XIV.

nan naomh, agus buaidh a thoirt orra: agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile threibh, agus theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile a'ta 'n an comhnuidh air an talamh àdhradh dha, muintir nach 'eil an ainmeanna sgrìobhta ann leabhar beatha an Uain, a mharbhadh o thoiseach an t saoghail.

9 Ma 'ta cluas aig neach air bith, eisdeadh è.

10 An ti a bheir ann am braighdeanas, theid è am braighdeanas: an ti a mharbhas leis a' chloidheamh, 's eigin è fein bhi air a mharbhadh leis a' chloidheamh. Is ann an so ata foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnairc mi béist eile ag eirigh as an talamh, agus bha aige dà adhairc cosmhuil re uan, agus labhair è mar dhragon.

12 Agus ata è ag cur ann gnìomh cumhachd a' cheud bhéist uile 'n a fhia'nais, agus ata è toirt air an talamh, agus orra-san a'ta 'n an comhnuidh ann, àdhradh dheanamh do'n cheud bhéist, aig an raibh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus ata è a' deanamh chomhartha mòra, ionnas gu bheil è toirt air teine teachd a nuas o neamh air an talamh, ann am fia'nais dhaoine.

14 Agus ata è a' mealladh na droinge a 'ta 'n an comhnuidh air an talamh, leis na comharthaibh sin a thugadh dha a dheanamh ann làthair a' bhéist, ag radh re luchd-àiteachaidh na talmhain, iomhaigh a dheanamh do'n bhéist aig an raibh an lot cloidheimh, agus a bha beo.

15 Agus bha cumhachd aige beatha a thoirt do iomhaigh a' bhéist, ionnas gu'n labhradh iomhaigh a' bhéist, agus fòs gu'n d' thugadh è fainear gu'm biodh a mhèud's nach deanadh àhradh do iomhaigh a' bhéist, air am marbhadh.

16 Agus tha è toirt fainear gu'n gabh na h uile dhaoine, araon beag agus mòr, saibhir agus bochd, saor agus daor, comharth' air an làimh dheis, no air clàr an eudain.

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach' no reic' ach eisean aig am biodh an comhartha, no ainm a' bhéist, no àireamh ainme.

18 Ann so 'ta gliocas. An ti aig am bheil tuigse, cùntadh è àireamh a' bhéist: oir is àireamh duine è; agus is è àireamh sea ceud agus tri fichead agus sea.

CAIB. XIV.

1 An t Uan 'n a sheasamh air sliabh Shioin maille r'a chuideachd. 6 Ata aingeal

[TD 596]

TAISBEAN. CAIB. XIV.

a' searmonachadh an t soisgeil. 8 Tuiteam Bhabiloin. 15 Foghmhar an t saoghail, agus cur a' chorrain ann. 20 Foghmhar agus preas-fiona feirge Dhe.

AGUS dh' amhairc mi, agus fèuch, Uan 'n a sheasamh air sliabh Shioin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an raibh ainm Athar-san sgriobht' ann clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaithneas, mar fhuaim mhòrain uisgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir: agus chuala mi fuaim chlàrsoirean, a' deanamh ciuil le'n clàrsaichibh fein.

3 Agus chan iad mar gu'm b' òran nuadh è ann làthair na righ-chaithreach, agus ann làthair nan ceithir bheathaiche, agus nan seanoiridh: agus cha b'urradh neach sam bith an t òran sin fhòghlum, ach an ceud agus an dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalchadh le mnaibh; oir is òighean iad: is iad so an dream a 'ta leantuin an Uain ge b'è àite an d'theid è: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'n an ceud toraidh do Dhia, agus do'n Uan.

5 Agus 'n am beul cha d' fhuaradh cealg: oir ata iad gun chron ann làthair righ-chaithir Dhe.

6 Agus chunnairc mi aingeal eile ag itealaich ann am meadhon nèimh'; aig an raibh an soisgeul siorruidh r'a shearmonachadh dhoibhsin a 'ta 'n an

comhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus threibh, agus theangaidh, agus phobull;

7 Ag radh le guth àrd, Biodh eagal De oirbh, agus thugaibh glòir dha, oir thainig uair a bhreitheanais: agus deanaibh àdhradh dha-san a rinn neamh agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag radh, Thuit, thuit Babilon, a' chaithir mhòr sin, do bhri' gu'n d' thug si air gach uile chinneach òl do fhion feirge a striopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag radh le guth àrd, Ma ni neach air bith àdhradh do'n bhéist, agus d'a iomhaigh, agus ma ghabhas è a chomharth' air clàr eudain, no air a làimh,

10 Olaidh eisean do fhion feirge Dhe, a 'ta air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan fheirge-sin; agus bithidh è air a phianadh le teine agus pronnusc, am fia'nais nan aingeal naomha, agus am fia'nais an Uain.

[TD 597]

TAISBEAN. CAIB. XV.

11 Agus bithidh deatach am péine-sin ag eirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus ni 'm bheil aca fois sam bith a là no dh'oidhche, a ni àdhradh do'n bhéist agus d'a iomhaigh, agus ge b'è neach a ghabhas comharth' ainme-sin.

12 Ann so 'ta foighidin nan naomh: Ann so 'ta 'n dream a choimheadas àitheanta Dhe, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o neamh, ag radh rium, Sgrìobh, 'S beannuichte na mairbh a 'ta faghail bàis san Tighearna, a so amach: seadh, a deir an Spiorad, chum's gu fuigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibrìdh iad.

14 Agus dh'amhairc mi, agus fèuch, nèul geal, agus air an nèul neach 'n a shuidhe cosmhuil re Mac an duine, aig an raibh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'n a làimh.

15 Agus thainig aingeal eil' amach as an teampull, a' glaodhaich le guth àrd ris an ti a bha 'n a shuidhe air an nèul, Sàth a steach do chorrann, agus buain: oir thainig àm dhuit buain; ata foghmhar na talmhain abaich.

16 Agus shàth an ti a bha 'n a shuidhe air an nèul, a chorrann san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thainig aingeal eil' amach as an teampull a'ta air neamh, agus corran geur aige-sin mar an ceudna.

18 Agus thainig aingeal eil' amach o'n altair, aig an raibh cumhachd os ceann teine, agus ghlaodh è le glaodh àrd ris an ti aig an raibh an corran geur, ag radh, Sàth a steach do chorrann geur, agus cnuasaich * triopuill fìneamhuin na talmhain; oir ata a fion-dhearcan làn-abaich.

19 Agus shàth an t aingeal a chorrann san talamh, agus chnuasaich è fìneamhuin na talmhain, agus thilg è i ann am fion-amar mòr feirge Dhe.

20 Agus shaltradh am fion-amar ann taobh a muigh do'n chaithir, agus thainig fuil amach as an fhion-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shea ceud † stàide.

CAIB. XV.

1 Na seachd aingil leis na seachd plàighibh deireannach. 3 Oran na muintir a bhuidheachas air a' bhéist. 7 Na seachd soithiche làn do fheirg Dhe.

AGUS chunnairc mi comharth' eil' air neamh, mòr agus iongantach, seachd aingil aig an raibh na seachd plàighe deireannach, oir annta so 'ta fearg Dhe air a coi'-lionadh.

* baguide.

† i. e. an t ochdmha' cuid do mhìle fearainn.

[TD 598]

TAISBEAN. CAIB. XVI.

2 Agus chunnairc mi mar gu'm b' fhairge ghloine, air a measgadh le teine; agus an droing a thug buaidh air a' bhéist, agus air iomhaigh agus air a chomhartha, agus air àireamh ainme, 'n an seasamh air an fhairge ghloine, agus clàrsaiche Dhe aca.

3 Agus ata iad a cantuinn òrain Mhaois sheirbhisich Dhe, agus òrain an Uain, ag radh, Is mòr, agus is iongantach t oibridh, a Thighearna Dhe uile-chumhachdaich; is ceart agus is fìor do shlighidh-se, a Rìgh nan naomh.

4 Co air nach biodh eagal romhad-sa, O Thighearna, agus nach d' thugadh glòir do t ainm? oir is tusa amhàin a'ta naomha: oir thig na h uile chinnich, agus ni iad àdhradh ann do làthair: do bhri' gu bheil do bhreitheanais air an deanamh follasach.

5 Agus ann diaigh so dh' amhairc mi, agus fèuch, dh' fhosgladh teampull tabernacail na fia'nais air neamh.

6 Agus thainig amach as an teampull na seachd aingil, aig an raibh na seachd plàighe, air an sgeadachadh le lion-eadach glan agus dealrach, agus air an criosrachadh mu'n uchd le criosaibh òir.

7 Agus thug a h aon do na ceithir bheathaichibh, do na seachd aingil, seachd soithiche òir, làn do fheirg an De, a 'ta beo gu saoghal nan saoghal.

8 Agus lionadh an teampull le deataich o ghlòir Dhe, agus o chumhachd-san; agus cha b' urradh neach sam bith dol a stigh do'n teampull, gus am biodh seachd plàighean nan seachd aingeal air an coi'-lionadh.

CAIB. XVI.

1 Tha na h aingil a' dòrtadh amach an soithiche làn do fheirg: 6 Na plàighean a 'ta leantuin air sin. 15 Thig Criosd mar ghaduiche. Is beannuichte iadsan a ni faire.

AGUS chuala mi guth mòr as an teampull, ag radh ris na seachd aingil, Im'ichibh, agus taomaibh soithiche feirge Dhe air an talamh.

2 Agus dh' imich an ceud aingeal, agus thaom è a shoitheach air an talamh; agus dh' eirich droch neasgaid nimhneach air na daoineibh sin aig an raibh co-mharth' a' bhéist, agus orra-san a rinn àdhradh d'a iomhaigh.

3 Agus thaom an dara aingeal a shoitheach san fhairge; agus rinneadh i mar fhuil duine mhairbh:

[TD 599]

TAISBEAN. CAIB. XVI.

agus fhuair gach anam beo bàs ann san fhairge.

4 Agus thaom an treas aingeal a shoitheach sna h aimhnichibh agus ann sna tobairichibh uisge; agus rinneadh iad 'n am fuil.

5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag radh, Is co'-thromach thu, O Thighearna, a'ta, agus a bha, agus a bhitheas, do bhri' gu'n d' rinn thu breitheanas air an dòigh so:

6 Oir dhòirt iad fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thu dhoibh fuil r'a h òl; oir is toillteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eil' as an altair ag radh, Seadh, a Thighearna Dhe uile-chumhachdaich, is fìor agus co'-thromach do bhreitheanais.

8 Agus thaom an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghréin; agus thugadh cumhachd dha daoine a phianadh le h ain-teas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus labhair iad gu blaisphemeach mu ainm Dhe, aig am bheil cumhachd air na plàighibh sin: agus cha do ghabh iad aithreachas, chum glòir a thoirt dha-san.

10 Agus thaom an cùigeadh aingeal a shoitheach air rìgh-chaithir a' bhéist; agus rinneadh a rìoghachd dorcha, agus chagainn daoine an teanga tre phéin,

11 Agus thug iad toibheum do Dhia nèimhe air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an gnìomharthaibh.

12 Agus thaom an seathadh aingeal a shoitheach air an amhain mhòir Euphrates; agus thiormaicheadh a h uisge-sin, chum gu 'n ull' uichteadh slighe rìghridh an àirde 'n ear.

13 Agus chunnairc mi teachd amach a beul an dragoin, agus a beul a' bhéist, agus a beul an fhàidh-bhréige, trì spiorada neo-ghlana, cosmhuil re losguinn.

14 Oir is iad sin spiorada dheamhan, a' deanamh chomhartha, a 'ta dol amach chum rìghridh na talmhain, agus an domhain uile, gu'n cruinneachadh chum catha là mhòir sin an De uile-chumhachdaich.

15 Fèuch, ataim ag teachd mar ghaduiche. Is beannuichte eisean a ni faire, agus a choimheadas eadach chum's nach im'ich sè lomnochd, agus nach faic daoine a nàire.

16 Agus chrunnich siad iad r'a chéile chum ionaid d'an goir'ear san Eabhrais, Armageddon.

[TD 600]

TAISBEAN. CAIB. XVII.

17 Agus thaom an seachdmhadh aingeal a shoitheach san aidhear; agus thainig guth mòr amach a teampull nèimhe, o'n righ-chaithir, ag radh, Ata è deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann; agus bha crith mhòr thalmhain ann, nach raibh a leithid ann o bha daoine' air an talamh, a samhuil do chrith-thalmhain co'-mòr.

19 Agus bha am baile mòr air a roinn 'n a thri earrannaibh, agus thuit bailte nan cinneach: agus thainig Babilon mhòr ann cuimhne ann làthair Dhe, a thoirt d'i cupan fiona * fraoich fheirge.

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d' fhuaradh na sleibhte.

21 Agus thainig clocha-meallain mòra a nuas o neamh air daoineibh, gach cloch co'-throm re tàlann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh na cloich-shneachd; oir bha a plàigh-sin ro-mhòr.

CAIB. XVII.

3 Tha bean, air a sgeadachadh le purpuir agus scàrlaid, agus cupan òir 'n a làimh, 'n a suidhe air a' bhéist, 5 neach a's i Babilon mhòr, màthair nan gràinealachd. 9 Eidir-mhìneachadh nan seachd ceann, 12 agus nan deich adharca. 14 Buaidh an Uain; 16 agus peanas na ban-strìopaiche.

AGUS thainig a h aon do na seachd aingil aig an raibh na seachd soithiche, agus labhair è rium, ag radh rium, Thig ann so, nochdaidh mi dhuit breitheanas na ban-strìopaiche mòire, a 'ta 'n a suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d' rinn righridh na talmhain strìopachas, agus chuireadh luchd àiteachadh na talmhain air mheisg le fion a strìopachais.

3 Agus thug è leis mi ann san spiorad do 'n fhàsach: agus chunnairc mi bean 'n a suidhe air béist air dhath scàrlaid, làn do ainmibh blaispheime, air an raibh seachd cinn, agus deich adharca.

4 Agus bha bhean air a sgeadachadh ann am purpuir, agus ann an scàrlaid, agus air a dheanamh breagha le h òr agus clocha prìseil agus neamhnuidibh, agus cupan òir aice 'n a làimh, làn do ghràineileachd agus neo-ghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h eudain bha ainm sgrìobhta, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPAICHEAN, AGUS GHRAINEILEACHDA NA TALMHAIN.

* fheirge ro-gharg.

[TD 601]

TAISBEAN. CAIB. XVII.

6 Agus chunnairc mi a' bhean air mheisg le fuil nan naomh, agus le fuil mhairtireach Iosa: agus 'n uair a chunnairc mi i, ghabh mi iongantas le h iongantas mòr.

7 Agus a dubhairt an t aingeal rium, C'ar son a ghabh thu iongantas? Innsidh mise dhuit rùn-diomhair na mnà, agus a' bhéist a 'ta 'g a giùlan, air am bheil na seachd cinn agus na deich adharca.

8 Am béist a chunnairc thu, bha è, agus cha 'n 'eil è ann; agus eir'idh è suas * a slochd an dubh-aigein, agus † theid è am mugha: agus gabhaidh luchd-àiteachadh na talmhain, (aig nach 'eil an ainmeanna sgrìobht' ann leabhar na beatha o thoiseach an t saoghail) iongantas, 'n uair a chi iad am ‡ béist a bha, agus nach 'eil, agus a bhitheas ann.

9 Agus ann so 'ta an inntin aig am bheil gliocas. Na seachd cinn is seachd sleibhte iad, air am bheil a' bhean 'n a suidhe.

10 Is seachd righridh iad mar an ceudna: tha cuig dhiubh air tuiteam, agus ata h aon ann; cha d' thainig an neach eile fòs, agus 'n uair a thig è, is eigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am béist a bha, agus nach 'eil ann, is eisean an t ochdmha', agus tha è o'n t seachdnar, agus theid è am mugha.

12 Agus na deich adharca a chunnairc thu, is deich righridh iad, nach d' fhuair rioghachd fòs, ach a 'ta faghail cumhachd mar righridh § rè aon uaire maille ris a' bhéist.

13 Tha aca sin aon inntin, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do 'n bhéist.

14 Ni iad sin cogadh ann aghaidh an Uain, agus bheir an t Uan buaidh orra: oir is eisean Tighearna nan Tighearna, agus Rìgh nan rìgh; agus ata an dream a 'ta maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus fìrinneach.

15 Agus a deir è rium, Na h uisgeacha a chunnairc thu, far am bheil a' bhan-strìopaich' 'n a suidhe, is poibleacha, agus slòigh, agus cinnich, agus teangaidh iad.

16 Agus na deich adharca a chunnairc thu air a' bhéist, bheir iad sin fuath do'n bhan-strìopaich', agus ni iad fàs i, agus lom-nochd, agus ithidh iad a feoil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'n an

* as an t slochd gun ghrùnnd.

† sgriosfar è.

‡ ainmhidh.

§ san aon uair ris a' bhéist.

[TD 602]

TAISBEAN. CAIB. XVIII.

croidhe a thoil a choi'-lionadh, agus a bhi dh' aon chomhairle, agus an rioghachd a thoirt do'n bhéist, gus an coi'-lionar briathra Dhe.

18 Agus is i bhean a chunnairc thusa, am baile mòr sin, aig am bheil *
rioghachd os ceann righridh na talmhain.

CAIB. XVIII.

2 Tha Babilon air tuiteam: 4 tha àithn' air a' toirt do phobull De
im'eachd aisde: 9 tha righridh na talmhain, 11 maille ris na marsantaibh
agus na maraichibh, a' deanamh bròin air a son: 20 tha na naoimh a'
deanamh gàirdeachais air son breitheanais De uirre.

AGUS ann diaigh nan nithe so chunnairc mi aingeal eile teachd a nuas o
neamh, aig an raibh cumhachd mòr; agus dhealraich an talamh le na ghlòir.

2 Agus ghlaodh è gu làidir le guth mòr, ag radh, Thuit, thuit Babilon
mhòr, agus rinneadh i 'n a h àite-comhnuidh dheamhan, 'n a prìosun do
gach spiorad neo-ghlan, 'n a h † èunadan do gach èun neo-ghlan agus
fuathmhor.

3 Oir dh' òl na h uile chinnich do fhion feirge a strìopachais, agus rinn
righridh na talmhain strìopachas ria, agus rinneadh saibhir ceannaichean
na talmhain tre phailteas a sògh.

4 Agus chuala mi guth eile o neamh, ag radh, Thigibh 'mach aisde, mo
phobull, chum's nach bi sibh co'-pàirteach d'a peacaibh, agus nach fuigh
sibh cuid d'a plàighibh:

5 Oir tha a peacaidh air càrnadh suas gu neamh, agus chuimhnich Dia a h
ea-ceirte.

6 Thugaibh ath-dhiol d'i mar a dhiol ise ribh, agus thugaibh dùbailte
dh'i dùbla, reir a h oibrìdh: ann sa chupan a lion i, lionaibh dùbailte
dh'i.

7 Mhèud 's a ghlòraich si i fein, agus a chaith i a beatha gu sòghail,
co'-mòr as sin thugaibh dh'i do pheanas agus do bhròn: oir a deir i 'n a
croidhe fein, Tha mi a'm' shuidhe a'm' bhain-rioghan agus cha bhantr'ach
mi, agus cha 'n fhaic mi bròn.

8 Uime sin ann aon là thig a plàighean, bàs, agus bròn, agus gorta; agus
loisgear i gu tur le teine: oir is neartmhor an Tighearna Dia a bheir
breith uirre.

9 Agus ni righridh na talmhain a rinn strìopachas,

* uachdranachd.

† ionad-cumail.

[TD 603]

TAISBEAN. CAIB. XVIII.

agus a chaith am beatha gu sòghail maille ria, gul, agus caoidh air a
son, 'n uair a chi iad deatach a losgaidh,

10 A' seasamh fad' o làimh, tre eagal a peanais, ag radh, Mo thruaighe,
mo thruaighe, am baile mòr sin Babilon, a' chaithir threun sin! oir ann
aon uair a thainig do bhreitheanas.

11 Agus ni ceannaichean na talmhain gul agus caoidh air a son, oir cha cheannaich neach sam bith * am bathar ni 's mò,

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlocha prìseil, agus neamhnuidean, agus lion-eadaich thaghta, agus phurpuir, agus thide, agus scàrlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thiine, agus gach uile ghnè shoithiche do chnàmhaibh eileaphan, agus gach uile ghnè shoithiche do fhiodh ro-phrìseil, agus do phrais, agus do iarunn, agus do mharmor,

13 Agus canal, agus nithe deadh-bholaidh, agus oinemeinte, agus tùis, agus fion, agus ola, agus plùr mìn-gheal, agus crui'neachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbada, agus tràillean, agus anama dhaoine.

14 Agus dh' imich na toraidh, air an raibh mòr dheidh t anama, uait, agus dh' imich na h uile nithe annasach agus maiseach uait, agus cha 'n fhuigh thu iad tuilleadh ni 's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nithe so a rinneadh saibhir leatha, am fad, air eagal a peanais, a' gul agus a' caoidh,

16 Agus ag radh, Is truagh, is truagh, a' chaithir mhòr sin, a bha air a sgeadachadh le lion-eadach taghta, agus purpuir, agus scàrlaid, agus a bha air a deanamh breagha le h òr, agus le clochaibh prìseil, agus le neamhnuidibh:

17 Oir ann aon uair thugadh saibhreas co'-mòr gu neo-ni. Agus sheas gach uile lòn-mhaighisdir, agus gach uile chuideachd a theid air loingear, agus na seòladoirean, agus mhèud 's a ni gnothuiche air fairge, am fad,

18 Agus ghlaodh iad 'n uair a chunnairc iad deatach a losgaidh, ag radh, Co am baile a's cosmhuil ris a' chaithir mhòir so?

19 Agus thilg iad duslach air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag radh, Is truagh, is truagh, am baile mòr sin, ann s an d' rinneadh saibhir iadsan uile aig an raibh lòn-

* an earradh, am marsandachd.

[TD 604]

TAISBEAN. CAIB. XIX.

ga air an fhairge, trid a greadhnachais-sin: oir ann aon uair dh' fhàsaicheadh i.

20 Dean gàirdeachas os a ceann, o a neamh, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean, oir dhiol Dia sibhse uirre.

21 Agus thog aingeal treun cloch mar chloich-mhuilinn mhòir, agus thilg è san fhairge i, ag radh, Is ann mar so le neart a thilgear sios a' chaithir mhòr sin Babilon, agus cha 'n fhuighear i tuilleadh ni 's mò.

22 Agus cha chluinnear annad tuilleadh ni 's mò fuaim chlàrsairean, agus luchd-ciuil, agus phiòbairrean, agus thrompaideirean; agus cha 'n fhuighear annad-sa tuilleadh ni 's mò fear-ceird, do ghnè ceirde air bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad tuilleadh ni 's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnle annad tuilleadh ni 's mò; agus cha chluinnear annad ni 's mò guth fir-bainnse no mnà-bainnse: oir b'iad do cheannaichean daoine mòra na talmhain; agus le d' dhraoidheachd bha na h uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh fuil fhàidhean innte, agus naomh, agus nan uile dhaoine a mharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

1 Tha Dia air a chliùdhachadh, air son gu'n d'thug è breith air a' bhan-strìopaich' mhòir, agus gur dhìol è fuil a naomh. 7 Banais an Uain. 10 Cha 'n àill leis an aingeal àdhradh a dheanamh dha. 17 Tha na h èunlaith air an cuireadh gu marbhadh mòr.

AGUS ann diaigh nan nithe so, chuala mi guth àrd mhòir-shluaigh air neamh, ag radh, Alleluia; slàinte, agus glòir, agus onoir, agus cumhachd do'n Tighearna ar Dia-ne:

2 Oir is fìor agus is co'-thromach a bhreitheanais; oir thug è breith air a' bhan-strìopaich' mhòir, a thruaill an talamh leis a strìopachas, agus dhìol è fuil a shearbhanta fein air a làimh.

3 Agus a-ris a dubhairt iad, Alleluia. Agus chuaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanoiridh fichead, agus na ceithir bheathaiche sios, agus rinn iad àdhradh do Dhia, a bha 'n a shuidhe air an rìgh-chaitir, ag radh, Amen; Alleluia.

5 Agus thainig guth amach o'n rìgh-chaitir, ag radh, Molaibh ar Dia-ne, a sheirbhisich uile, agus sibhs'

[TD 605]

TAISBEAN. CAIB. XIX.

air am bheil eagal-san, araon beag agus mòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr-shluaigh, agus mar fhuaim mhòrain uisgeacha, agus mar thoirm tàirneanaich chumhachdaich, ag radh, Alleluia: oir ata an Tighearna Dia uile-chumhachdach 'n a Rìgh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus deanamaid mòr ghàirdeachas, agus thugamaid glòir dha-san: oir thainig pòsadh an Uain, agus dh'ull'uich a bhean i fein.

8 Agus thugadh dh'i, gu'm biodh i air a sgeadachadh le lion-eadach taghta, glan agus dealrach: oir is è an lion-eadach taghta fìreantachd nan naomh.

9 Agus a deir è rium, Sgrìobh, Is beannuicht' iadsan a 'ta air an cuireadh gu suipeir-bhainnse an Uain. Agus a deir sè rium, Is iad so briathra fìrinneach Dhe.

10 Agus thuit mi sios aig a chosaibh chum àdhradh dheanamh dha: agus a dubhairt è rium, Fèuch nach dean thu è: is co'-sheirbhiseach dhuit fein mi, agus do d' bhràithribh aig am bheil fia'nais Iosa: dean àdhradh do Dhia: oir is i fia'nais Iosa spiorad na fàidheadoireachd.

11 Agus chunnairc mi neamh air fhosgladh, agus fèuch, each geal; agus ghoireadh do 'n ti a shuidh air dìleas agus fìor, agus ann am fìreantachd tha è deanamh breitheanais agus cogaidh.

12 Agus bha a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann bha mòran chrùn; agus bha ainm aige sgrìobhta, nach b'aithne do neach sam bith ach è fein:

13 Aus bha è air a sgeadachadh le eadach tumt' am fuil: agus goir'ear ainm, FOCAL DE.

14 Agus lean na h armailtidh a bha air neamh è air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lion-eadach taghta, geal agus glan.

15 Agus as a bheul tha cloidheamh geur a' dol amach, chum gu'm buaileadh è na cinnich leis: agus riaghlaidh sè iad le slait iarunn: agus ata è a' saltradh fion-amar * fraoich feirge an De uile-chumhachdaich.

16 Agus ata aige air a || bhrat agus air a shleis ainm sgrìobhta, RIGH NAN RIGH, AGUS TIGHEARNA NAN TIGHEARNA.

17 Agus chunnairc mi aingeal àraidh 'n a sheasamh sa ghréin; agus ghlaodh è le guth àrd, ag radh ris na h uil' èunlaith a'ta 'g itealaich ann am meadhon nèimhe, Thigibh, agus cruinnichibh sibh fein chum suipeir an De mhòir;

* feirge ro gharg.
|| eadach.

[TD 606]

TAISBEAN. CAIB. XX.

18 Chum's gu'n ith sibh feoil righridh, agus feoil àrd-chaptine, agus feoil dhaoine cumhachdach, agus feoil each, agus na muintir a shuidheas orra, agus feoil nan uile dhaoine, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnairc mi am béist, agus righridh na talmhain, agus an armailtidh air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh ann aghaidh an ti a bha 'n a shuidhe air an each, agus ann aghaidh armailt-sin.

20 Agus ghlacadh am béist, agus maille ris-sin am fàidh-bréige a rinn miorbhuile 'n a làthair, leis an do mheall è an droing a ghabh orra comharth' a' bhéist, agus iadsan a rinn àdhradh d'a iomhaigh. Thilgeadh iad sin 'n an d'ias beo ann an locha teine a' dearg-lasadh le pronnusc.

21 Agus mharbadh a'chuid eile le cloidheamh an ti a bha 'n a shuidhe air an each, a thainig amach as a bheul: agus bha na h èunlaith uile air an lionadh le 'm feoil.

CAIB. XX.

2 Sàtan ceangailte rè mhìle bliadhna. 5 A' cheud, ais-eirigh: 6 Tha iad beannuicht aig am bheil cuid dhith. 7 Sàtan a rìs air fhuasgladh. 8 Gog agus Magog. 10 Tha 'n Diabol air a thilgeadh san locha theine agus phronnuisc. 12 An ais-eirigh dheireannach agus choitchionn.

AGUS chunnairc mi aingeal a' teachd a nuas o neamh, agus eochair *
sluichd an dubh-aigein aige, agus slabhraidh mhòr 'n a làimh.

2 Agus rug sè air an dragon an t sean naithir nimhe sin, noch a's è an
diabhol agus Sàtan, agus cheangail sè è mìle bliadhna,

3 Agus thilg sè è do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin è stigh è, agus
chuir è seula air, chum nach mealladh è na cinnich tuilleadh, gus an
criochnaichheadh am mìle bliadhna: agus taireis sin, 's eigin gu
fuasgailear è rè ùine bhig.

4 Agus chunnairc mi rìgh-chaithriche, agus shuidh iad orra, agus thugadh
breitheanus doibh: agus chunnairc mi anamanna muintir d'an chuireadh na
cinn air son fia'nais Iosa, agus focail De, agus an dream nach d'rinn
àdhradh do 'n bhéist, no d'a iomhaigh, agus nach do ghabh a chomharth'
air clàr an eudain, no air an làmhaibh; agus bha iad beo, agus rioghaich
iad maille re Criosd rè mhìle bliadhna.

* an t sluic gun aigeal.

[TD 607]

TAISBEAN. CAIB. XXI.

5 Ach cha d'ath-bheothaichheadh a' chuid eile do na mairbh gus an raibh am
mìle bliadhna air an criochnachadh. Is i so a' cheud ais-eirigh.

6 Is beannuicht' agus is naomha an ti aig am bheil cuid ann sa cheud ais-
eirigh: orra so ni bheil cumhachd aig an dara bàs, ach bithidh iad 'n an
sagartaibh do Dhia, agus do Chriosd, agus rioghaichidh iad maille ris
mìle bliadhna.

7 Agus 'n uair a chriochnaichear am mìle bliadhna, fuasgailear Sàtan as a
phrìosun.

8 Agus theid è 'mach a mhealladh nan cinneach, a 'ta ann an ceithir
chearnaibh na talmhain, Gog agus Magog, chum an cruinneachadh gu cath;
muintir a 'ta ann àireamh mar ghaineamh na fairge.

9 Agus chuaidh iad suas air leud na talmhain, agus chuartaich iad campa
nan naomh, agus a' chaithir ionmhuinn; agus thainig teine 'nuas o Dhia a
neamh, agus chuir è as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhol a mheall iad, san locha theine agus
phronnuisc, far am bheil am béist, agus am fàidh-bréige, agus bithidh iad
air am pianadh a là agus a dh' oidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnairc mi rìgh-chaithir mhòr gheal, agus an ti a shuidh uirre,
neach a theich neamh agus talamh o a ghnùis, agus cha d' fhuaradh àite
dhoibh.

12 Agus chunnairc mi na mairbh, beag agus mòr, 'n an seasamh am fia'nais
De; agus dh' fhosgladh na leabhraichean: agus dh' fhosgladh leabhar eile,
eadhon leabhar na beatha: agus thugadh breith air na mairbh as na nithibh
sin a bha sgriobhta sna leabhraichibh, a reir an gnìomhartha.

13 Agus thug an fhairge uaipè na mairbh a bha innte; agus thug am bàs agus * ifrionn uatha na mairbh a bha annta: agus thugadh breith orra gach aon a reir an gnìomhartha.

15 Agus thilgeadh am bàs agus ifrionn do'n locha theine: Is è so an dara bàs.

16 Agus ge b'è air bith nach d' fhuaradh sgrìobht' ann an leabhar na beatha, thilgeadh è san locha theine.

CAIB. XXI.

1 Neamh nuadh agus talamh nuadh. 10 An Ierusalem neamhaidh, maille re làn-mhineachadh uirre: 23 ni bheil feum aice air gréin, is i glòir Dhe a solus. 24 Tha rìghridh na tal-

* an uaigh.

[TD 608]

TAISBEAN. CAIB. XXI.

mhain a' toirt an saibhris d'a h ionnsuidh.

AGUS chunnairc mi neamh nuadh, agus talamh nuadh: oir chuaidh an ceud neamh agus an ceud talamh thairis; agus cha raibh fairge ann ni's mò.

2 Agus chunnairc mise Eoin a' chaithir naomha, Ierusalem nuadh, ag teachd a nuas o Dhia a neamh, air a h ull'uchadh mar bhean-bainnse air a sgeadachach gu maiseach fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr a neamh, ag radh, Fèuch, ata pàilliun Dhe maille re daoinibh, agus ni è comhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'n am pobull aige, agus bithidh Dia fein maille riu, agus 'n a Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach uile dheur o'n sùilibh; agus cha bhi bàs ann ni's mò, no bròn, no * éighich, agus cha bhi pian ann ni 's mò: oir chuaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus a dubhairt an ti a bha 'n a shuidhe air an rìgh-chaithir, Fèuch, deanam na h uile nithe nuadh. Agus a dubhairt sè rium, Sgrìobh, oir ata na briathra so fìrinneach agus dìleas.

6 Agus a dubhairt sè rium, 'Ta è deanta. Is mise Alpha agus Omega, an tùs agus an deireadh: bheir mi dha-san air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh na h uile nithe mar oighre, agus bithidh mise a'm' Dhia dha-san, agus bithidh eisean 'n a mhac dhamh-sa.

8 Ach aig an dream sin a 'ta gealtach, agus mi-chreidmheach, agus gràineil, agus aig luchd mortaidh, agus strìopachais, agus draoidheachd, agus iodhol-àdhraidh, agus aig na h uile bhreugoiribh, bithidh an cuibhrionn ann san loch a 'ta dearg-lasadh le teine agus pronnusc: ni a 's è 'n dara bàs.

9 Agus thainig do m' ionnsuidh aon do na seachd aingil, aig an raibh na seachd soithiche làn do na seachd plàighibh deireannach, agus labhair è rium, ag ràdh, Thig ann so, nochdaidh mise dhuit a' bhean-nuadh-phòsda, bean an Uain.

10 Agus thug è leis mi ann san spiorad gu sliabh mòr agus àrda, agus dh' fhèuch è dhamh am baile mòr sin, Ierusalem naomha, a' teachd a nuas a neamh o Dhia,

11 Aig an raibh glòir Dhe: agus bha a † solus cosmhuil re cloich ro-luachmhoir, amhuil cloich Iaspis, soilleir mar chriostal;

* glaothaich.

† dealradh.

[TD 609]

TAISBEAN. CAIB. XXI.

12 Agus bha balla aige mòr agus àrd, air an raibh dà-gheata-dheug, agus aig na geataibh dà-aingeal-deug, agus ainmeanna sgrìobht' orra, eadhon ainmeanna dà-threibh-dheug chloinn Israeil.

13 Air an taobh an ear, tri gheataidh; air an taobh thuath, tri gheataidh; air an taobh dheas, tri gheataidh; agus air an taobh an iar, tri gheataidh.

14 Agus bha aig balla na caithreach dà-bhunaite-dheug, agus annta-san ainmeanna dà-abstol-deug an Uain.

15 Agus bha aig an ti a labhair rium, cuilc-shlat òir chum gu'n toimh'seadh è 'm baile, agus a gheataidh, agus a bhalla.

16 Agus ata a' chaithir 'n a luidhe ceithir-chearnach, agus ata a fad co'-mòr r'a lèud: agus thomhais è a' chaithir leis a' chuilc-shlait, dà-mhìle-dheug stàide: is ionunn fad, agus lèud, agus àirde dh'i.

17 Agus thomhais è a balla, ceud agus dà fhichead agus ceithir * bann-lamh, a reir tomhais duine, eadhon, an aingil.

18 Agus bha a balla air a thog'ail do chloich iaspis; agus b' òr fìor-ghlan am baile, cosmhuil re gloin † shoilleir.

19 Agus bha bun-aite balla na caithreach air an deanamh sgiamhach leis gach uile ghnè chlocha uaisle. Bu iaspis an ceud bun-ait'; bu shapphir, an dara; bu chalcedon, an treas; b' emerald, an ceathramh bun-ait';

20 Bu shardonics, an cùigeadh; bu shardius, an seathadh; bu chrisolit, an seachdmha'; bu bheril, an t ochdmha'; bu topas, an naothadh; bu chrisoprasus, an deicheamh; bu hiacint, an t aon-deug; b' ametist, an dara bun-ait' deug.

21 Bu dà-neamhnuid-deug an dà-gheata-dheug; bha gach aon fa leith do na geataibh air a dheanamh do aon neamhnuid: agus b' òr fìor-ghlan sràid a' bhaile, mar ghloin † shoilleir.

22 Agus ni 'm faca mi teampull ann: oir is è 'n Tighearna Dia uile-chumhachdach, agus an t Uan a's teampull da.

23 Agus ni bheil feum aig a' chaithir air a' ghréin, no air a' ghealaich a dhealachadh innte: oir shoillsich glòir Dhe i, agus is è an t Uan a's solus d'i.

* làmh-choille i. e. fhad 's ata eidear an uilinn is bàrr nam mèur.
† fhior-ghloin.
‡ trid-shoillseach, tre 'n dealruich an solus.

[TD 610]

TAISBEAN. CAIB. XXII.

24 Agus gluaisidh cinnich na muintir sin a shàbhalar ann a solus: agus bheir righridh na talmhain an glòir agus an onoir d a h ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a geataidh idir san là: oir cha bhi oidhch' ann sin.

26 Agus bheirear glòir agus onoir nan cinneach d'a h ionnsuidh.

27 Agus cha d' theid air chor sam bith a steach innte ni air bith a shalacheas, no a dh' oibricheas gràineileachd, no a ni breug: ach iadsan amhàin a 'ta sgrìobhta ann leabhar beathaidh an Uain.

CAIB. XXII.

1 Amhainn uisge na beatha, 2 craobh na beatha. 5 'S è Dia fein solus na caithreach. 9 Cha 'n fhulaing an t aingeal àdhradh a dheanamh dha. 18 Cha 'n fheudar ni sam bith chur re focal De, no thoirt uaithe.

AGUS dh' fhèuch è dhamh amhainn fhior-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar christal, a' teachd amach a righ-chaithir Dhe, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na caithreach, agus air gach taobh do'n amhainn, bha craobh na beatha, a' giùlan dà-ghnè-dheug thoraidh, agus a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos: agus bha duilleadh a' chroinn chum leighis nan cinneach.

3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni 's mò: ach bithidh righ-chaithir Dhe agus an Uain innte; agus ni a shearbhanta seirbhis da.

4 Agus chi iad aghaidh; agus bithidh ainm-sin air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche ann sin, agus ni bheil feum aca air coinnil, no air solus na gréine, oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rioghaichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus a dubhairt sè rium, Tha na briathra so dìleas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidhean naomha, aingeal fein a nochdadh d'a sheirbhisich na nithe sin a's eigin tachairt gu h aith-ghearr'.

7 Fèuch, thigeam gu luath: is beannuicht' an ti a choimheadas briathra fàidheadoireachd an leabhair so.

8 Agus chunnairc mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad, agus 'n uair a chualadh agus a chunnairc mi iad, thuit mi sìos ag deanamh àdhraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhamh.

9 Ann sin a deir sè rium, Fèuch nach dean thu è:

[TD 611]

TAISBEAN. CAIB. XXII.

oir is co'-sheirbhiseach dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibhsin a choimheadas briathra an leabhair so: dean àdhradh do Dhia.

10 Agus a deir sè rium, Na seulaich focail fàidheadoireachd an leabhair so: oir tha an t àm am fogus.

11 An ti a ni ea-coir, deanadh è ea-coir a ghnà': agus an ti a 'ta salach, biodh è salach a ghnà': agus an ti a'ta 'na fhìrean, biodh è 'n a fhìrean a ghnà': agus an ti a'ta naomha, biodh è naomha a ghnà'.

12 Agus fèuch, thigeam gu h aith-ghearr'; agus ata mo luach-saoithreach maille rium, a thabhairt do gach aon fa leith a reir mar a bhitheas a ghnìomhartha.

13 Is mise Alpha agus Omega, an tùs agus a' chrìoch, an ceud neach agus an neach deireannach.

14 Is beannuicht' iadsan a ni aitheanta-san, chum as gu'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu'n d' theid iad stigh tre na geataibh do 'n chaithir.

15 Oir ann taobh a muigh ata madraidh, agus luchd-buitseachd, agus luchd-strìopachais, agus luchd-mortaich, agus luchd-iodhol-àdhraidh, agus gach uile neach a ghràdhaicheas agus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m' aingeal a dheanamh fia'nais duibhse air na nithibh so ann sna h eaglaisibh. Is mise frèumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealach agus mhaidne.

17 Agus deir an Spiorad agus a' bhean-nuadh-phòsda, Thig. Agus abradh an ti a chluinneas, Thig. Agus thigeadh an neach air am bheil tart: Agus ge b'è neach leis an àill, gabhadh è uisge na beatha gu saor.

18 Oir ata mi deanamh fia'nais do na h uile neach a chluinneas briathra fàidheadoireachd an leabhair so, Ma chuireas aon neach ris na nithibh so, cuirfidh Dia air-sin na plàighean a'ta sgrìobht' ann san leabhar so:

19 Agus ma bheir neach air bith o briathraibh leabhair na fàidheadoireachd so, bheir Dia a chuibhrionn-sa a leabhar na beatha, agus as a' chaithir naomha, agus as na nithibh a 'ta sgrìobht' ann san leabhar so.

20 Deir an ti a 'ta toirt fia'nais air na nithibh so, Gu deimhin ataim a' teachd ann aith-ghearr'. Amen. Seadh, thig-se, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd gu raibh maille ribh uile. Amen.

CRIOCH.